www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ် မအေးငြိမ်း

မဟာအချစ်၏ ဝင်ရိုးစွန်းတနေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

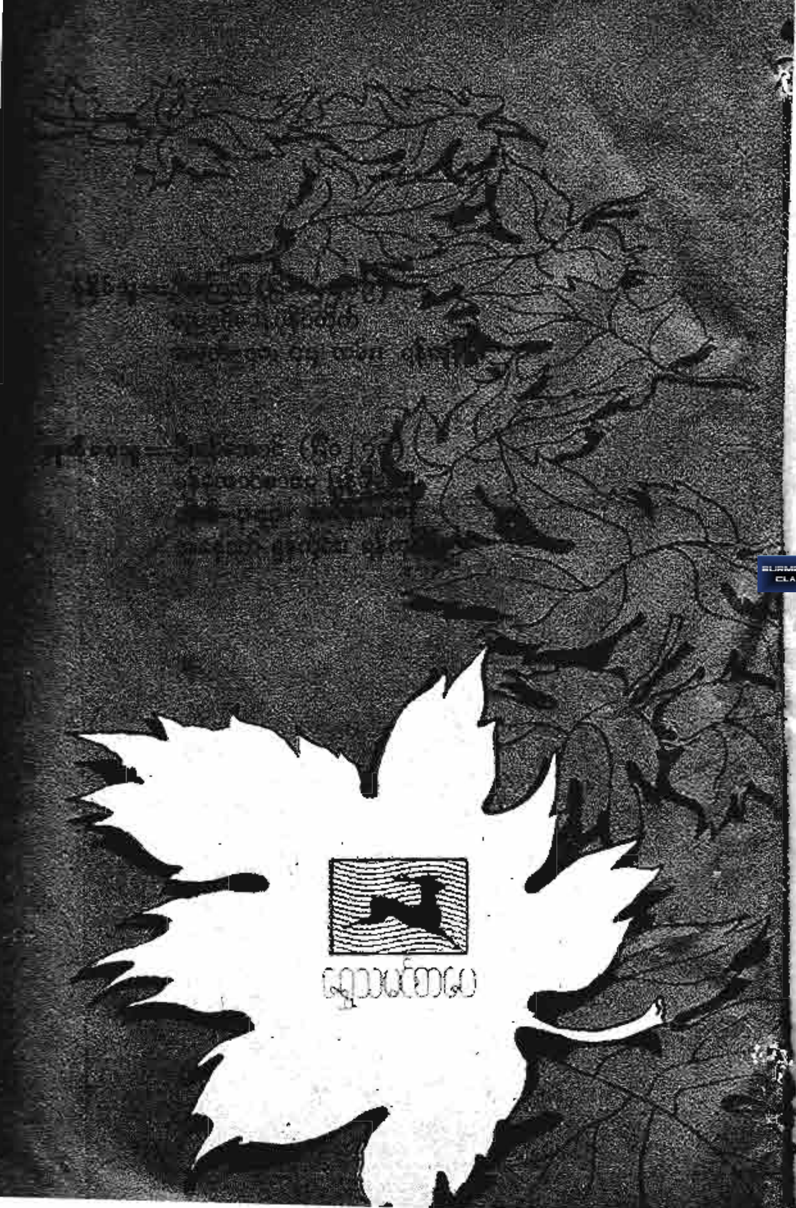

တစ်

“ဟေး....ကျော်သက် မင်းပြန်ရောက်နေပြီကိုး”

“ညရထားနဲ့ ငါလိုက်လာတာအေးကျော်၊ နေ့ခင်း နာရီပြန် နှစ်ချက်လောက်ကတည်းက ငါပြန်ရောက်နေတာ”

“ဘာလဲ မင်းမားသားကြီးက ပွမ်လွှတ်လိုက်သလား၊ မင်း ကြည့်ရတာ မယားသေပြီးခါစမျက်နှာမျိုးကြီး”

“မားသားကြီးက ပွမ်တာ မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ ပေးလိုက်တာ ဟောဒီမှာကြည့်စမ်း အေးကျော် ငွေတွေလေ ငွေတွေ....”

ဘုတ်....ဘုတ်....ဘုတ်.... အသံမြည်ပြီး ဇစ်ဆွဲအိတ်ကြီးထဲမှ ငွေစက္ကူထုပ်တွေ စားပွဲပေါ် သွန်ချလိုက်သည်။

“အား....ဟား....ရာတန်အုပ်တွေချည်းပါလား၊ ကျော်သက် မင်းခိုးလာတာများလားကွာ”

“ထပ်တရိုး ငါက ဘယ်သူ့ဆီက သွားခိုးလို့ ဒီလောက် ငွေတွေ ရမှာလဲ အေးကျော်ရာ မေမေပေးလိုက်တာကွ၊ မေမေ က ရော့ အင့် ငါ့သား ယူသွားဆိုပြီး မီးခံသေတ္တာကြီးထဲက ထုတ်ပေးလိုက်တာ”

“အင်း....တစ်ရာတန် တအုပ်မှာ အရွက်တစ်ရာဆိုယင် တစ်သောင်း ဟ....ငါးအုပ်ကြီးတောင်ဆိုတော့ ငွေ ငါးသောင်း ကြီးတောင်ပါလား ကျော်သက်....”

“မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ အေးကျော်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား ကျော်သက်ရာ၊ မင်း တနေရာရာကများ လစ်လာတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းမားသားကြီးရဲ့ မီးခံသေတ္တာထဲကပဲ၊ မှင်းပြန်ဘုန်းလာတာလား"

"နားဝေးပါ့ အေးကျော်ရာ မေမေက ရှော့အင့် ငါ့သားဆိုပြီး ပေးလိုက်တာပါလို့ ပြောနေတဲ့ဟာ...."

"ဒါဆို မင်းအဘွားကြီး ဦးနှောက်များ ပျက်သွားပြီလား ကျော်သက်ရာ...."

"ဟာ...ဒီကောင် ကြံကြီးစည်ရာတွေ ပြောတော့မယ်"

"ဒါဖြင့် ဒီတခါ မင်းမားသားကြီးက မင်းအပေါ် ရက်ရောလှချည်လား ကျော်သက်၊ ဒီလောက်များတဲ့ငွေတွေ မင်း ဘာလုပ်မလဲ"

"ငါ ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိလို့ ဖြန့်ရောက်ကတည်းက ငူပြီးငေါင်နေတာ၊ အခု မင်း ရှီးဆင်းလာတဲ့ အထိပဲ အေးကျော်"

"ဘာလဲ အဘွားကြီးက ဒီငွေငါးသောင်းနဲ့ မင်းကို အမွေပြတ် အုပ်ထည့်လိုက်တာလား၊ ဒါဆိုမခံနဲ့ ကျော်သက်၊ မင်းအဘွားကြီးမှာ မချမ်းသာဘူးဆို အနည်းဆုံး ဆယ်သိန်းခင်းလောက် ရှိမှန်း ငါလဲခေတ်သိ၊ အခု မင်းကို ငါးသောင်းနဲ့ ဖြတ်လွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတော့ ရာခိုင်နှုန်းနဲ့တွက်ကြည့်ယင်...."

အေးကျော်သည် အိတ်ကပ်ထဲမှ ဘော(လ်)ပင် ထုတ်ယူသည်။ ဗယ်ဘက်လက်ဝါးကို ဖြန့်ကာ လက်ဝါးပေါ်မှာပင် ရာခိုင်နှုန်း တွက်နေပါ၏။

အေးကျော်တွက်နေသည်ကို ကျော်သက်က တခဏ စောင့်နေသေးသည်။ သို့တစေ အေးကျော်မှာ သဲကြီးမဲကြီး တွက်ယင်း အဖြေမထွက်နိုင် ဖြစ်နေဟန်တူသည်။

"လုပ်မနေစမ်းနဲ့အေးကျော်ရာ ဆယ်သိန်းမှာ ငါးသောင်းဟာ နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းဆိုတာ မူလတန်းကလေးတောင် ဒက်ကနဲ သိတယ်၊ မင်းဟာက ငွေစာရင်းရုံးမှာ အထက်တန်းစာရေးသာ ဆိုတယ် ဖွတ်ပဲ"

"ဟ...ရုံးမှာက အတွက် အချက်တွေကို လက်နဲ့တွက်တာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ စက်နဲ့ချည်းတွက်တာ၊ အေး.... ထားပါတော့ မင်းဟာ တဦးတည်းသော မှုဆိုးမရဲ့သားဖြစ်ပါလျက် နှစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ အဖြတ်ခံရတာတော့ နာတယ်ဟေ့၊ ကေန္တ မင်း အဘွားကြီး မင်းကိုအပြတ်ရှင်းပြီး နောက်အိမ်ထောင်ပြုချင်လို့ ထင်တယ်"

"တော်စမ်းပါ အေးကျော်ရာ၊ မင်း ပေါက်ကရပြောလေ ငါ့ဦးနှောက်ထဲမှာ အဆိတွေ ခန်းလေပဲ၊ မေမေက ငါ့ကို အမွေပြတ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒါပေမယ့် ဒီငွေငါးသောင်း ပေးတဲ့နေရာမှာ မေမေ့ရဲ့ ရာဇသံတော့ပါတယ် အေးကျော်"

"ဘယ်လိုရာဇသံလဲ ကျော်သက်"

"ငွေငါးသောင်းယူသွားတဲ့၊ ငါကြိုက်တဲ့ အလုပ်တခုခုမှာ အရင်းအနှီးလုပ်ကြည့်တဲ့၊ တနှစ်ကြာတဲ့အထိ မေမေက စောင့်ကြည့်မယ်တဲ့၊ ငွေငါးသောင်း အရင်းအနှီးမပျောက်ပဲ တိုးပွားအောင် ငါက လုပ်ပြယင် နောက်ထပ် ကြိုက်သလောက် အရင်းအနှီး ထုတ်ပေးအုံးမယ်တဲ့၊ အေး.... တကယ်လို့ မတိုးပွားတဲ့ အပြင် တနှစ်ကြာလို့ ဒီငွေငါးသောင်းထဲက ပဲ့ထွက်သွားယင် မေမေက ငါ့ကို မေမေနှစ်သက်တဲ့ အမျိုးသမီး တယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးမယ်တဲ့၊ အဲဒီနောက် မေမေက သူပိုင် လုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ပန်းထိမ်နဲ့ ရွှေဆိုင်မှာ ငါတို့လင်မယား ဝင်လုပ်ပေးရမှာ သတည်း၊ အဲဒါ မေမေ ရာဇသံပဲကွ"

"ဟာ...ဒါဆို ဒီလိုလုပ်ကျော်သက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လိုလဲ"

"ရှီးက ငါ့အဲပေါင်းအသင်းတွေ ပြောနေသံ ငါကြားဖူးတယ်၊ ကျောက်ကုန်းထဲမှာ မျက်နှာကြီးရှုံ့ဝိုင်းတခု ရှိတယ်တဲ့ကွ၊ ဒီငွေငါးသောင်းနဲ့ ရှုံးသွားချကွာ"

"မင်းအဘ ဂလိမ်းအေးကျော် ငါ့မှ ဖဲမရိုက်တတ်တာ၊ တချီတည်း ငါးသောင်းကုန်သွားမှာပေါ့"

"အေးလေ....အဲဒီလို တချီတည်းကုန်သွားအောင် ငါအကြံပေးတာ"

"တော်စမ်းကွာ မနောက်နဲ့၊ ငါစိတ်ညစ်နေတယ် ထင်တယ်"

"ဘာကွ စိတ်ညစ်တာများ ထင်တယ်ရှိသေးသလား၊ စိတ်ညစ်ယင် ညစ်တယ်တာ ကြားဖူးပါတယ်"

"အေး....ငါစိတ်ညစ်နေတယ်"

"မညစ်နဲ့သူငယ်ချင်း ငါက သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့အကြံပေးတာ၊ မင်းမျက်နှာကို မင်းဟာမင်းမှန်ထဲမှာ ငါးမိနစ်လောက်တိတိ ပြည့်အောင် ပြန်ကြည့်စမ်း ကျော်သက်...."

"ဘာဖြစ်လဲ ငါ့မျက်နှာ ဘာဖြစ်လဲ"

"အသားကလဲ မည်းတယ်ကွာ"

"ညိုတာပါ အေးကျော်၊ မန္တလေးသားပဲကွာ၊ မိုးခေါင်ရေရှားဒေသမှာ မွေးလာတာဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ ညိုမှာပေါ့"

"မျက်မှန်ကြီးကလဲ ပါဝါအထူကြီး၊ ကော်ကိုင်း အမည်းကြီးလဲ တပ်လို့"

"မျက်စိမှုန်တာကိုးကွ၊ တို့လို စာရေးဆရာတွေဟာ ဒီလိုပဲ မျက်စိတွေမှုန်ပြီး ဒီလိုပဲ မျက်မှန်တပ်ကြတာပဲ မဟုတ်လား"

"အရုပ်အမောင်းကို ပြန်ကြည့်အုံး ကျော်သက်၊ ငါးပေဆယ်လက်မတောင် ကလန်ကလားကြီး"

"ဟ....အဲဒါ အင်တာနေရှင်နယ် (လ်) ဟိုက်ကွ၊ ကမ္ဘာနဲ့ ရင်ပေါင်တန်းနိုင်တဲ့ အရပ်မျိုးကွ"

"နောက်ပြီး မင်းက ပိန်သေးတယ်ကွာ"

"သိပ်ပိန်လှတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး အေးကျော်ရာ၊ ဒါပေမယ့် ငါက အရပ်ရှည်တော့ ပိန်တယ်ထင်ရတာပါ"

"နောက်ပြီး မင်း အသက်နှစ်ဆယ့်ခြောက်တောင် ရှိသွားပြီ၊ ဟိုင်းသွားပြီ ကျော်သက်"

"မင်းနဲ့ငါနဲ့ အသက်ရွယ် တူပါကွာ၊ နောက်ပြီး တို့များ နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ဆိုတာ အရွယ်ကောင်းပါ၊ အနောက်နိုင်ငံမှာဆို အသက်လေးဆယ်ပြည့်မှ လူလား မြောက်တယ်တဲ့ကွ...."

"ဟ....ဒါက မြန်မာပြည်....အရှေ့နိုင်ငံကွ၊ အဲဒီတော့ ငါ အဓိက ဆိုလိုချင်တာက ဒီမှာ ကျော်သက်...."

"ပြောစရာရှိပြောကွာ၊ အငြိမ့်ထဲက လူပြက်တွေ အတိုင်အဖောက် လုပ်သလို စကားပေး စကားယူတွေ လုပ်မနေနဲ့ အေးကျော်...."

"မင်းရုပ်က မီးလောင်ပြင်မှာ မီးကျွမ်းပြီး ထီးတည်းကြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ အိမ်တိုင်ကြီးရဲ့ ရုပ်မျိုး"

"မင်း နှိမ်တာ"

"အဲဒီတော့ ငွေငါးသောင်း ပြိုက်ကနဲ ကုန်အောင် ရှုံးသွားချ၊ ကုန်တာနဲ့....မန္တလေးက မင်းမားသားကြီးဆီပြန်....အမေပေးစားတဲ့ မိန်းမကိုယူလိုက် မင်းရုပ် အိမ်တိုင်မီးကျွမ်းကြီးနဲ့ မင်းဟာ မင်းဆိုယင်....ဒီတသက် မိန်းမရမယ့် ကိန်းလဲမမြင်ဘူးလေ"

"ဟာကွာ....အရေးထဲ မင်းက ဟာသတွေ လုပ်နေပြန်ပြီ ဒီမယ် အေးကျော်...."

www.burmeseclassic.com

"ငါ့အပြိမ့် လူပြက်မဟုတ်ဘူး ကျော်သက်"

"ငါပြောတာ သေချာနားထောင်စမ်းပါကွာ၊ ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာကြီးရဲ့ ခေတ်တွေအသီးသီးထဲမှာ....ငါက ခေတ်တ ခေတ်တည်းက နာမည်ကြီး စာရေးဆရာအဖြစ်၊ မှတ်တိုင် ကျန်ခဲ့စေချင်တာကွ...."

"စိတ်ကူးလေးပေါ့ကွာ.... စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဆိုတာ....ပိုက်ဆံပေးရတာမှ မဟုတ်တာ....၊ ယဉ်သာယဉ် သူငယ်ချင်း...."

"ငါက စာရေးဖို့ပဲ ဝါသနာရှိတယ်၊ နာမည်ကြီး စာရေးဆရာပဲ ဖြစ်ချင်တယ်....အဲဒါက လွဲပြီး ငါ့အဖို့ ငွေလဲမမက်ဘူး၊ ရွှေလဲမမက်ဘူး၊ မိန်းမလဲမမက်ဘူး...."

"ဘယ်လို....ဘယ်လို...."

"အိုကွာ....စာရေးတဲ့ အလုပ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီးမှ ရမယ်ဆိုတဲ့....မေ မေ့ ဆီ က ငွေတွေလဲ ငါမမက်ဘူး၊ မေမေရဲ့ ရွှေပန်းထိမ်နဲ့ ရွှေ ဆိုင် လုပ် ငန်း လဲ ငါမမက်ဘူး၊ မေမေ ပေးစားမယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမလဲ ငါမမက်ဘူး အေးကျော်......"

"အသေဝနာစဗာလာနံတဲ့၊လူမိုက်နဲ့ မပေါင်းဖော်အပ်ဘူးတဲ့... မင်းကို ငါရှောင်ကြဉ်လာချင်ပြီ ကျော်သက်...."

"မလုပ်ပါနဲ့ အေးကျော်ရာ....မင်းရဲ့ဂေဟာ ဒီအခန်းလေးထဲမှာ မင်းနဲ့ အတူတူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ငါကပ်နေပြီး စာရေးရတာကို ပျော်တယ်ကွ၊ စိတ်ချမ်းသာတယ်ကွ၊ ဒီငွေငါးသောင်းလဲ ငါမမက်ဘူး၊ ဒါပေသိ ခက်တာက မေမေကွ"

"မေမေက ဘယ်လို ခက်ပြန်တာလဲတဲ့ကွ...."

"ငါကို တွေ့တော့ငိုတယ်ကွ...."

"ဟော...."

"မင်းသိသားပဲ အေးကျော်....တို့မှာက အမေတခု သာ၊ တခုပဲရှိတာ၊ ဖေဖေဆုံးတာ ရှစ်နှစ်တောင်ရှိပြီ"

"အေး....ငါသိသားပဲ မင်းအဘွားကြီးက မင်းကိုတွေ့တော့ ငိုတယ်ဆိုတာ မင်းအဖေကို တမ်းတလို့နေမှာပေါ့၊ အေးပေါ့ကွာ....ရှစ်နှစ်ကြီးတောင် လင်နဲ့ ကွဲနေပြီဆိုတော့လဲ နောက်လင်ယူချင် လာရောပေါ့၊ မင်းကလဲ အထာမကျသေးတော့ နောက်လင် အယူရခက်ပြီး ဆာဆာလောင်လောင်နဲ့ ငိုချလိုက်တာ နေမှာပေါ့ ကျော်သက်"

"ခွေးသူတောင်းစား အေးကျော်၊ငါ့အမေကို ဒီလိုမပြောနဲ့ မေမေ ငိုတာက ငါမလိမ္မာလို့တဲ့ကွ"

"ဟော....မင်းက လူမိုက်ကြီးမို့လား၊ ဦးထုပ်အစုတ်ကြီးဆောင်း၊ စုတ်တီးစုတ်ဖတ် အင်္ကျီရင်ဟပွဲကြီးဝတ်၊ ခါးပတ်မှာ ခြောက်လုံးပြူး နှစ်လက် ထိုးပြီး တဒိုင်းဒိုင်း လျှောက်ပစ်နေလို့လား"

"နောက်မနေနဲ့ အေးကျော် ငါ အ တည် ပြော နေ တာ ငါစာရေးဆရာ လုပ်ချင်တာကို သဘောမတူလို့ ငါ့ကိုအိမ်က မောင်းချတယ်၊ ငါကလဲ ငါ့ဝါသနာ မစွန့်နိုင်ဘူး၊ ဆင်းလာခဲ့တယ်၊ မင်းဆီမှာ ကပ်ပြီးလာစားနေယင်း ငါဝတ္ထုတွေရေးတယ်၊ ဒါတွေ မင်းအသိပါ"

"မင်းတဂျုတ်ဂျုတ်နဲ့ နေ့တိုင်းညတိုင်း စာတွေရေးနေတာတော့ ငါတွေ့သားပဲ၊ မင်းရေးပြီးသမျှ အခန်းထောင့်က ထင်းရှူးသေတ္တာ အစုတ်ကြီးထဲမှာ စာမူတွေ အပြည့်အသိပ်လေ ပုံနှိပ်ပြီး ထွက်လာတဲ့ စာအုပ်တော့ တအုပ်မှငါမတွေ့သေးဘူး"

"အေးပေါ့ကွာ....စာပေလောက သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ ငါက စက္ကူလှေလေးအဖြစ် မျောနေရသေးတဲ့ ကလောင်သစ်ဘဲကြီးကွ....ဒါပေသိ မင်းမှတ်ထားပါ အေးကျော်....ငါက နေကွာ ပါကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တောက်တီး တောက်တဲ့ကွာ....မင်းဟာ ကျော်သက်မှန်း ငါသိလာတာ မူလတန်းအတူတူ တက်ကတည်းကပါကွ...."

"ဟာ......သောက်ကောင် ငါဆိုလိုတာက မဟာဇနကွ မင်းသားရဲ့ထုံး နှလုံးမူပြီး အားမလျှော့ဘူးကွ၊ ရေးမယ် အမြဲရေးနေမယ်၊ တနေ့ကျယင် ငါ့စာအုပ်တွေ ပုံနှိပ်ပြီး တန်းစီထွက်လာတဲ့အထိ၊ ငါကြိုးစားမယ်"

"ရေး....ရေး....သူငယ်ချင်း ငါ့အသက်အခုမှ နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ဆိုတော့ သွားလဲ မကျိုးသေးဘူး၊ ဆံပင်လဲမဖြူသေးဘူး၊ ငါအသက်ခြောက်ဆယ်ပြည့်လို့ ပင်စင်အငြိမ်းစား ယူတဲ့အခါကျမှ မင်းစာအုပ်တွေ ထွက်ယင်တော်ပြီ၊ အနားယူယင်း အေးအေးဆေးဆေး ငါဖတ်မယ်...."

"မင်း....ငါ့ကိုဒီလောက်တောင် အထင်သေးသလား အေးကျော်၊ ဒါမှမဟုတ်....မင်းဆီမှာ ငါလာကပ်နေတာကို မလိုလားတော့လို့ ငါ့ကိုတမင်နှိမ်တဲ့ စကားမျိုး ပြောတာလား...."

ကျော်သက်၏ မျက်နှာမှာ တကယ်ပင်....ဝမ်းနည်းပန်းနည်း ဖြစ်သွားကြောင်း ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။

ကျော်သက်နှင့် အေးကျော်သည် မန္တလေးမြို့ဝယ် အိမ်နီးချင်းအဖြစ် နေခဲ့ကြသည်။ ပုဆိုးစ စလွယ်သိုင်း လေးခွပစ်၊ သံခွေလှိမ့်၊ ဂျင်ပေါက် အရွယ်ကတည်းက တတွဲတွဲ၊ ကျော်သက်၏ မိဘတွေက ဟိုခေတ်ကတည်းက ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ကျောက်မျက်ရတနာလုပ်ငန်းတွေနှင့် ချမ်းသာခဲ့ကြသည်။ အေးကျော်၏ မိဘများကတော့ ရရစားစား အစိုးရလခစားတွေ ဖြစ်သည်။

မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ ဟိုက်စကူး စသည်တို့ တက်ခဲ့ရာတွင် အေးကျော်က မြူနီစီပယ်ကျောင်းများ တက်ရပြီး ကျော်သက်ကတော့ ကြေးရတတ်သားပီပီ အခြားကျောင်းကြီးများတွင် တက်ခဲ့သည်။

အတန်းကတော့ အတူတူပင်၊ တနှစ်တတန်း မှန်မှန် အောင်ကြသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျော်သက်နှင့် အေးကျော် တွဲကြသည်။ ညနေပိုင်း ကျောင်းဆင်းပြီး အိမ်ပြန်အရောက်တွင် ညနေတိုင်း တွဲကြသည်။

ဘယ်ဘုန်းကြီးလမ်းလျှောက်မြန်မြန်၊ ဆွမ်းစားချိန်ကျတော့ တချိန်တည်း၊ တဝိုင်းတည်း၊ အတူတူဆိုသကဲ့သို့ အခြေခံပညာရေး အထက်တန်း အောင်ပြီးကြသည်နှင့် မန်းတက္ကသိုလ်တွင် အတူတူ တက်ကြရတော့သည်။

အဓိကယူသည့် ဘာသာချင်းတော့ မတူ။ ကျော်သက်က ငယ်စဉ်ကတည်းက စာပေဝါသနာအိုးပီပီ မြန်မာစာအဓိကယူသည်။ အေးကျော်က သင်္ချာအဓိကယူသည်။

ဘွဲ့အသီးသီး တနှစ်တည်းပင် ရကြသည်။ အေးကျော်က အစိုးရဌာနများတွင် အလုပ်လျှောက်သည်။ ရန်ကုန် ငွေစာရင်းရုံးတွင် အောက်တန်းစာရေးအဖြစ် ဝင်ရသည်။ သုံးနှစ်ကြာသောအခါ အထက်တန်းစာရေး ရာထူးသို့ တက်ရသည်။

အေးကျော်တွင် ရန်ကုန် တောင်ဥက္ကလာပ၊ ကျော်သူလမ်းမတန်း၌ ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးတလုံးပိုင်သော အဒေါ်တယောက်ရှိသည်။ အေးကျော်ဖခင်၏ ညီမရင်းမို့ အဒေါ်ရင်းဖြစ်သည်။ အေးကျော်က ထိုအဒေါ်အိမ်မှာပင်နေပြီး ရုံးတတ်သည်။

အေးကျော် အထက်တန်းစာရေး ရာထူးတက်သည့်နှစ်မှာပင် အဒေါ်၏ ယောကျ်ားဆုံးသွားသည်။ အဒေါ်တွင် စုမိဆောင်းမိသော ငွေကြေး အသင့်အတင့်ရှိသည်။ လင်သေပြီးနောက် တရားအားထုတ်တော့မည် ဆိုကာ ယောဂီဝတ်နှင့် စစ်ကိုင်းချောင်ဘက်တွင် သွားရောက် နေထိုင်သည်။ အိမ်ကို လူ့အာဏာ ဘာတွေတင်လျှင် နောင်တွင် ဇာတ်ရှုပ်သည်ဆိုကာ အေးကျော်အား အိမ်အပ်ခဲ့သည်။ အလကားတော့ မဟုတ်။ ထသည်လျှင်

www.burmeseclassic.com

အေးကျော်က အဒေါ်ရှိရာ စစ်ကိုင်းချောင်သို့ မန်နီအော်ဒါဖြင့် ငါးဆယ်ကျပ် မှန်မှန်ပို့ရသည်။

ဤမှာပင် သကောင့်သား ကျော်သက် ပြဿနာဖြစ်ပြီး ရောက်လာသည်။

ကျော်သက်၏မိခင် ဒေါ်သီရိက သားလေးကျော်သက်အား တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ယူပြီးကတည်းက သူမ၏ လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက်ဦးစီးလုပ်ကိုင် စေလိုသည်။

ကျော်သက်က စာရူး။

ဝတ္ထုရေးသည့် အလုပ်ကလွဲပြီး တခြားဘာမျှ မလုပ်ဟု အတည့်အလင်းပင် မိခင်ဒေါ်သီရိကို အတိုက်အခံလုပ်သည်။

အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းစေ။

ဒေါ်သီရိက တချက်လွှတ်အမိန့်ချသည်။ ဒေါ်သီရိ၏ တကယ့်မူရင်းစိတ်ခံတ်ခံမှာ သားကျော်သက်၏ စာရေးသောအလုပ်သည် ထမင်းငတ်မည့်အလုပ်ဟု တထစ်ချ စွဲမှတ်သည်။ သူ့ဝါသနာ သူ့အလုပ်နှင့် ထမင်းငတ်ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခခံရလျှင် သားလေးကျော်သက် နောင်တရကာ မအေ့ဆီ ပြန်ပြေးလာပြီး မအေစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်လာမည်ဟူသော ကိန်းသေ တွက်ကိန်းဖြင့် တမင်တကာ ရက်စက်ဟန် ပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘသားချောက တကယ်ပင် ဆင်းခဲ့သည်။ စာပေလောကကြီးသည် အပြောကျယ်စွာဖြင့် ရန်ကုန်၌သာ တွင်ကျယ်နေသောကြောင့် ကျော်သက် ရန်ကုန်ဆင်းလာသည်။ ငယ်သူငယ်ချင်းအေးကျော်က ဝမ်းသာအယ်လဲ ကျော်သက်ကို သူ့အိမ်သို့ ခေါ်တင်ထားသည်။

တနှစ်ခွဲကိုတိကြာသွားသည်။ ကျော်သက်၏ လုံးချင်းဝတ္ထုတအုပ်မျှထွက်မလာ။ ဟိုမဂ္ဂဇင်း၊ ဒီမဂ္ဂဇင်းတွင် "မန်းကျော်သက်" ဟု မန်းမြို့ကို ရှေ့တပ်ပြီး ကလောင်အမည်ယူထားသော ကျော်

သက်၏ ဝတ္ထုတိုလေး နှစ်ပုဒ်တော့ ပါဖူးသည်။ ဤသည်မှလွဲပြီး အရာမထင်ခဲ့။

သို့သော် ကျော်သက်အားမလျှော့၊ မန္တလေးမှ လာစဉ်ကလာသော ငွေလေးကုန်ပြီးသည့်နောက်၊ အေးကျော်၏လခ၊ ရသမျှလောက်နှင့် နှစ်ယောက်သား အတူစားသောက် နေကြသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ဒေါ်သီရိက သားလေးကျော်သက် ရန်ကုန်၌လူမွဲလူတောင်းမပြောင်မလက် ဖြစ်နေကြောင်း ရန်ကုန်ရောက်မန္တလေး ညွှေ့သည်များထံမှတဆင့် ကြားရသည်။ ငယ်သူငယ်ချင်း အေးကျော်နှင့် အတူနေပြီး ဘိုင်တွန်နေကြောင်းလည်းကြားရသည်။

သားကျော်သက်အား ဒေါ်သီရိ ကြေးနန်းရိုက် ခေါ်ယူသည်။ သားလေး ပြန်လာသည်။

သို့သော်....။

အမေ့လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ဖို့နားချ၍မရ။ နောက်ဆုံး ဒေါ်သီရိက သားကျော်သက်ကို ငွေငါးသောင်း ထုတ်ပေးပြီး၊ တနှစ်အတွင်း မတိုးပွားပဲ အရင်းပဲ့သွားလျှင် အမေ့ထံ ပြန်လာ၊ အမေပေးစားသော မိန်းမယူ၊ အမေ့အလုပ်တွင် ဝင်လုပ်ဟူသော ရာဇသံနှင့် ငိုငိုယိုယို ပေးလွှတ်လိုက်သည်။

မျောက်အုန်းသီးပိုက် ဖြစ်ရပြီ။

အုန်းသီးသည် အတွင်း၌ အဖုံးတန်အရည်၊ အဖိုးတန်အသားတွေ ရှိနေမှန်း ကိုရွှေမျောက်သိပါ၏။ သို့သော် အခွံနှစ်ထပ်သော အုန်းသီးကို ကိုရွှေမျောက် ဘယ်လိုခွဲ၊ ဘယ်လိုနွှာရမည်နည်း။ ကိုရွှေမျောက် အုန်းသီးပိုက်ထားပြီး ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

ဤမှာပင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပေါက်ကရတွေ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြယင်း အေးကျော်က ကျော်သက် ထင်မထားသည့်မြတ်နိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တန်ဖိုးထားသော စာပေလုပ်ငန်းကို လှောင်ကနဲ အထင်သေး စကားတွေ ပြောလိုက်မိသည်။ တင်းပုတ်နှင့်ရိုက်တောင်စိတ်မဆိုး အပြုံးမပျက်တတ်သော ကျော်သက်မှာ အေးကျော်၏ နောက်ဆုံးစကားကြောင့် စိတ်ထိခိုက်သွားရှာပါ၏။

ချက်ချင်းပင် အေးကျော် ဘွာခတ်ရတော့သည်။

"စိတ်ဆိုးသွားလား သူငယ်ချင်း၊ ငါက မင်းတို့ စာပေလောကကြီးကို အမြင်ကတ်လို့ ပြောမိတာပါ၊ ဘုရားစူးစေ.... ငါတကယ်ပြောတာ၊ မင်းရဲ့စာမူတွေကို ငါတခါတလေ ပျင်းပျင်းရှိလို့ ယူဖတ်ကြည့်တယ်၊ မဆိုးဘူး သူငယ်ချင်း၊ မင်းရဲ့ရေးဟန်ရော၊ ဇာတ်အိမ် တည်ဆောက်ပုံရော အများကြီး ဆွဲဆောင်မှု ရှိတာပဲ၊ တချို့ နာမည်ကြီးနေတဲ့ စာရေးဆရာတွေထက်တောင် မင်းရဲ့အရေးအသားက သာချင်သေးတယ်"

ကျော်သက်မျက်နှာကြီး ပြန်ဝင်းလာသည်။

"စန်းကွစန်း....ဒီနေရာမှာ စန်းလိုက်လာဖို့ သိပ်အရေးကြီးတယ်"

ကျော်သက်က "စန်း" ဟု တတွတ်တွတ် ရွတ်လိုက်သဖြင့် အေးကျော်သည် အပေါက်ဝဆီသို့ ကပျာကယာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အေးကျော်၏စိတ်ထဲတွင် "စန်း"ဆိုသည်မှာ အမျိုးသမီးလေး တဦးပေလားဟု ယောင်ယမ်းကာ အပေါက်သို့ ကြည့်မိခြင်း ဖြစ်လေတော့၏။

"မင်း....တုံးပဲ အေးကျော်၊ ငါပြောတဲ့ စန်းဆိုတာက အနုပညာသည်တိုင်းမှာ လိုအပ်တဲ့စန်းကို ပြောတာကွ၊ အငြိမ့်၊ ဇာတ်၊ ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ စာပေ၊ ပန်းချီစတဲ့ အနုပညာသည်တွေမှာ ပင်ကိုအရည်အသွေး ဘယ်လောက်ရှိရှိ စန်းထလာမှ၊ စန်းပွင့်လာမှ အောင်မြင်မှုရတယ်၊ ကျော်ကြားမှုရတယ် အေးကျော်၊ စန်းဆိုတာကလဲ အင်္ဂလိပ်စကားနဲ့ဆိုယင် ဂစ်(ဖ်)တက်(ဒ်) လို့

ခေါ်မလားပဲ၊ ဘဝပေးကုသိုလ် ဆိုပါတော့ကွာ၊ ဒီတော့ ငါ့မှာ စန်းဆိုတဲ့ ဘဝပေးကုသိုလ် ဘယ်လောက်ကြာမှပွင့်လာမယ်၊ ထလာမယ်ဆိုတာကိုစောင့်ပြီး ကြိုးစားမြဲ ကြိုးစားရမှာပဲကွာ"

အေးကျော်မှ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါ၏။ ဘဝပေး ကုသိုလ်တွေ၊ စန်းတွေကို သဘောပေါက်သွား၍တော့ မဟုတ်၊ သူငယ်ချင်း ကျော်သက် ပြန်မြူးလာပြီး အားတက်သရော ပြောနေခြင်းကြောင့် လိုက်လိုက်လျောလျော ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ခြင်းသာ။

* * *

နှစ်

"ဒီလိုလုပ်ပါလား ကျော်သက်"

"ပြောလေ....အဲဒီ ဒီလိုကြီးက ဘာလဲဆိုတာ"

"မင်းမှာ ငွေငါးသောင်း ရှိပြီပဲ၊ မင်းစာမူတွေကို မင်းဟာမင်း ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေပေါ့ကွာ၊ ကိုယ်ရေး ကိုယ်ထုတ်ပေါ့"

"မဖြစ်ဘူး အေးကျော်၊ တချီတည်း အရင်းပြုတ်သွားမယ်၊ ကုန်သွားမယ်ကွ"

"ဟေ့....ဘာလို့"

"ကလောင်သစ်မို့ ပေါ့ကွာ၊ ထုတ်လို့ မရောင်းရတာနဲ့ နောက်ဆုံး စက္ကူကုလားကို ပိဿာချိန်နဲ့ ရောင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်သွားမယ် အေးကျော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟ…ဒါဆို…ဘယ် ပါဗလစ်ရှာကကော မင်းစာအုပ်ကို ထုတ်မှာလဲ၊ မင်းဟာက ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကျတော့ ပြုတ်သွားမယ်၊ ကုန်သွားမယ်ဆိုတော့ ဒီပြင် ပါဗလစ်ရှာမှာလဲ အဲဒီလို ပြုတ်သွားမယ်၊ ကုန်သွားမယ်ဆိုတဲ့ ကိန်းဆိုက်မှာပေါ့"

"ဒါကဒီလိုရှိတယ်အေးကျော်၊ပါဗလစ်ရှာဆိုတာက နာမည်ကြီးပြီးသား ကလောင်ကြီးတွေ မွေးထားတာရှိတယ်၊ သမဝါယမဆိုင်တွေရောင်းသလိုပေါ့ကွာ၊ ဒူးယားလိုချင်ယင် ခပေါင်းကိုလဲ တွဲယူရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလေ၊ နာမည်ကြီးကလောင်ရဲ့ စာအုပ်လိုချင်ယင် ကလောင်သစ်စာအုပ်လဲတွဲယူပါဆိုပြီးရောင်းနိုင်တယ်၊သူတို့မှာက နယ်-ရန်ကုန် တပြည်လုံးအပိုင် ကိုယ်စားလှယ်တွေ ရှိပြီးသားမဟုတ်လား"

"မလွယ်ပါလား"

"နောက်တချက်က ပါဗလစ်ရှာမှာ ကလောင်ကြီးတွေကိုင်ထားတော့ ကလောင်ကြီးရဲ့စာအုပ်က မြတ်တာနဲ့ တကယ်လို့ ကလောင်သစ်ကရှုံးအုံး ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်"

"နောက်တချက်က ပါဗလစ်ရှာက လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်ပြီးသားကွ၊ စာအုပ်ကို စာပေစိစစ်ရေးတင်တဲ့နေရာ၊ စက္ကူလျှောက်တဲ့နေရာ၊ မျက်နှာဖုံးပန်းချီအပ်တဲ့နေရာ၊ စာဖောင်စီပုံနှိပ်တဲ့နေရာ၊မျက်နှာဖုံးကာဗာ ရိုက်တဲ့နေရာတွေမှာ ဒက်ကန်ဒက်ကန်သူ့အထာနဲ့သူလုပ်နိုင်တယ်၊ စာအုပ်ဖြစ်လာလို့ နယ်ပို့တဲ့နေရာ၊စာတိုက်နဲ့ဆက်တဲ့နေရာတွေကလဲ အများကြီး လိုသေးတယ်၊ အဲဒါတွေသာငါကလျှောက်လုပ်နေယင် စာရေးဖို့အချိန်ဘယ်ရတော့မလဲအေးကျော်၊ မရမက အချိန်လုပြီး ရေးတယ်ထားအုံး စောစောကလုပ်ရမယ့်နေရာတွေထဲမှာ စိတ်ဆောက်နေတာနဲ့ သောကများပြီး စာရေးရာမှာ ဈာန်ဘယ်ဝင်တော့မလဲ၊ နောက်တချက် ရှိသေးတာက"

"ဟေ…မင်းဟာက နောက်တချက်တွေ များလှချည့်လားကျော်သက်"

"များတယ်သူငယ်ချင်း၊ ဒါကြောင့် လဲ အောင်မြင်တဲ့ အနုပညာသည်တယောက် ဖြစ်လာဖို့ ဆိုတာက လူတထောင်တယောက်၊ လူတသောင်းမှာ တယောက်ဆိုတာလိုဖြစ်နေတာ"

"အင်း…. ဒါဆိုလဲ နောက်တချက် ရှိသေးတာတွေ ဆက်ပြောကွာ"

"ဒီလိုလေကွာ၊ အခု မေမေပေးလိုက်တဲ့ ငွေဟာ ဘယ်လိုငွေလဲဆိုတာ ငါက ကြည့်ရသေးတယ်"

"ရာတန်တွေချည်းလေကွာ၊ ဒက်ထိရာထန်အုပ် ငါးအုပ်မြင်နေသားနဲ့ ဘယ်လိုငွေလဲလို့ ကြည့်နေစရာလိုလို့လား"

"ဟာ…ဒီကောင် ငါပြောတာက ဒီငွေတွေဟာ မေမေမုဆိုးမကြီးရဲ့ ချွေးနဲ့စာနဲ့ သမ္မာအာဇီဝ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ်ရှာဖွေရရှိထားတဲ့ငွေတွေဖြစ်နေတာရယ်"

"တော်စမ်းပါကျော်သက်ရာ၊ ပန်းပဲလုလိမ်၊ပန်းထိမ် ရွှေခိုးတဲ့၊ မင်းမားသားကြီး အလျော့တွက်တွေယူပြီး ရှာဖွေထားတဲ့ငွေတွေပဲဟာ"

"ခွေးသူတောင်းစား၊ ငါ့အမေကိုဒီလိုမပြောနဲ့၊ လောကကြီးမှာ ဘယ်ကုန်သည်ဟာ အမြတ်မရပဲရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသလဲကွ၊ ရွှေကို ဆောက်တွေ၊ တံစဉ်းတွေ လွှတွေတိုက်ရတယ်၊ မီးပေးရတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ နဂိုရွှေ ရှိရင်း အလေးချိန်ထက်လျော့သွားတယ်ကွ၊ ဒါ့ကြောင့်အလျော့တွက်ယူရတာ၊ အစိုးရစပါးဒိုင်တွေမှာတောင် အလျော့တွက်တို့ အလေ အလွင့်တို့ဆိုတာ တရားဝင် သတ်မှတ်ပေးရသေးတယ် သိလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးပါကွ၊ ငါကမင်းကိုနောက်တာပါ၊ မင်းက မအေ သိပ်ချစ်တဲ့ကောင်မှန်းသိလို့ တမင်ပြောတာပါ၊ ကဲ....ဆက်ရှင်း စမ်းပါအုံး"

"အဲဒါပေါ့ကွာ၊ အမေ မှဆိုးမကြီး တရားသဖြင့် ရှာဖွေ စုဆောင်းထားတဲ့ငွေတွေကို ငါကအလဟဿ ဖြစ်သွားမယ်မှန်း ကိန်းသေသိလျက်နဲ့ မလုပ်ရက်ဘူး"

"အေး....မင်းစိတ်ကောင်းသားပဲ"

"စိတ်မကောင်းလို့ ငါကရူးနေလို့လားကွ"

"မဟုတ်ဘူးလေကျော်သက်၊ မင်းစိတ်ဓာတ်လေးဟာ မိခင် အပေါ်မှာငဲ့ညှာတဲ့ ကောင်းသောစိတ်ဓာတ်လေး ရှိသားပဲလို့ ငါကဆိုလိုတာပါ၊ ဆက်ပြောကွာ၊ ဆက်ပြော"

"နောက်တချက်က...."

"ဟော....လာပြန်သေးလားနောက်တချက်"

"အင်းလေ....အဲဒီ နောက်ဆုံးတချက်က အရေးအကြီးဆုံး အချက်ပဲအေးကျော်၊ ဒီငွေငါးသောင်းကို ကိုယ်ရေးကိုယ်ထုတ် လုပ်လို့ပဲ့သွားမယ်၊ ကုန်သွားမယ်ဆိုယင် ငါ့ဘဝဆုံးပြီသူငယ် ချင်း"

"ဘာလို့လဲ၊ ရေကူးယင်း မင်းဟာကို ငါးရှဉ့်ကိုက်သွားလို့ လား"

"ဘာဆိုင်လဲ"

"သိဘူးလေ၊ ယောက်ျားကြီးတယောက်ဘဝ ဆုံးပြီဆိုလို့"

"ဒီမယ်အေးကျော်"

"ခစားလျက်ရှိကြောင်းပါ ကိုယ်တော်လေး"

"ငွေငါးသောင်းကုန်တာနဲ့ ငါစာရေးတဲ့အလုပ် စွန့်လွှတ်ရ မယ်၊ မန္တလေးပြန်ရမယ်၊ အမေပေးစားတဲ့ မိန်းမယူရတော့ မယ်"

"ဟ....မိန်းမယူတယ်ဆိုတာ အလွန် ကောင်းသော ကိစ္စ ပါလားသူငယ်ချင်း"

"ကောင်းကောင်းကွာ၊ ငါမှမကောင်းချင်သေးတာ၊ အဲဒီ တော့ ငါ့ကို တခြား အကြံလေး ဘာလေး ပေးပါအုံးလား သူငယ်ချင်း"

"ငါကဘယ်လိုအကြံ ပေးရမှာလဲ"

"သိဘူးလေကွာ၊ မင်းကရန်ကုန်မှာလဲအနေကြာပြီ၊ ရုံးမှာလဲ လုပ်သက်ကြာလို့ အပေါင်းအသင်းတွေဘာတွေစုံပြီး ငါ့ထက် မျက်စိပွင့်တယ်၊ နားကြီးတယ်"

"ရှမ်းရှောက်သီးအတောင့်လိုက် စားမိလို့နေမှာပေါ့ ကျော် သက်ရာ"

မှတ်ချက်။ ။ရှမ်းရှောက်သီးသည်အလွန်စပ်သည်။အနည်းငယ် စားမိရုံမျှနှင့်မျက်လုံးပြူး၊မျက်ရည်တွေကျကာ နှာသီးဖျားနှင့် နားရွက်များထူအန်းလာသည်။

"နောက်မနေနဲ့ သူငယ်ချင်း၊ လုပ်စမ်းပါ၊ အကြံကောင်း လေးဘာလေး ပေးစမ်းပါ၊ငါလိုချင်တဲ့ပုံစံက ဒီငွေငါးသောင်း ကို ကိန်းသေမြတ်မယ်, အလုပ်တခုခုထဲမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပြီး လုပ်မယ်ကွာ၊ အဲဒီ အမြတ်အစွန်းတွေ ရလာမှ ငါ့စာအုပ်ကို ကိုယ်ရေးကိုယ်ထုတ် လုပ်မယ်၊ အမြတ်ငွေတွေ ကုန်ပလေ့စေ၊ ပြုတ်ပလေ့စေ၊ အမေက မေးတဲ့အခါ 'ဟောဒီမှာ အမေ့ငွေ ငါးသောင်း မပဲ့ပါဘူးဗျ'လို့ ဖြေနိုင်ယင် တော်ပြီ"

အေးကျော်သည် စဉ်းစားတော့သည်။ တကယ့်ပညာရှိကြီး စဉ်းစားခန်း၊ ဝင်သည့်နှယ်။

ဆေးပေါ့လိပ်အတုတ်ကြီး တလိပ်ကို စားပွဲအံဆွဲမှ ထုတ်ယူ သည်။ ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးက အတုတ်ကြီးဖြစ်ရပေမင့် တလိပ်ကို ဆယ့်ငါးပြားသာ ပေးရ၏။ နာမည်မရ မထင်ပေါ်သေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော တံဆိပ်ပြာအပတ် ပတ်ထားပြီး ဈေးပေါပေါနှင့်ရောင်းသော ဆေးပေါ့လိပ်ဖြစ်ပါ၏။ အေးကျော်က စဉ်းစားခန်းဝင်သည့်အခါကျမှ ထိုဆေးပေါ့လိပ်ကြီးကို ချွေချွေတာတာထုတ်သောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခါတိုင်း ရှိုးသွားသည့်အခါ အေးကျော်သည် တလိပ်ငါးပြားတန် ကျားမသန်းငွေး ဆေးပေါ့လိပ် ပိစိကွေးလေးများသာ သောက်လေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ခြော်...အထက်တန်း စာရေးကြီးပေကိုး။

ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးက တုတ်သလောက်၊ ရှည်သလောက် မီးညှိပြီး ဖွာလိုက်တိုင်း မီးခိုးတွေအများကြီး ထွက်သည်။

ညှော်ခန်းတခုလုံး မာတင်ငွေဗုံး အပေါက်ခံရသလား ထင်မှတ်ရအောင် မီးခိုးတွေ မွန်ထူနေအောင် အေးကျော် ဖွာသည်။ စဉ်းစားသည်။

ကျော်သက်က ပညာရှိကြီး စဉ်းစားခန်း ဝင်နေသည့်မို့ မီးခိုးလုံးကြီးတွေကို လက်ဝါးနှင့်ယက်ပုတ်ယင်း ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေရသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာဆိုလဲ အထည်တွေကွ"

ပညာရှိအေးကျော် စကားစသည်။ ကျော်သက်က အေးကျော် ပေါက်သွားပြီလားဟု လှမ်းကြည့်မိသည်။

"စိန်ဂျွန်းဈေးမှာလဲ အထည်ဆိုမှ အထည်တွေကွ"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ အေးကျော်"

"လဟာပြင်ဈေး၊ ဆယ်ရပ်ကွက်ဈေး၊ ကြည့်မြင်တိုင် ညဈေး၊ နန္ဒဝန်ဈေးတွေမှာလဲ အထည်တွေချည်းပဲ မဟုတ်လား ကျော်သက်"

"အေး....အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲလို့၊ ငါပြန်မေးနေတယ်လေ အေးကျော်"

"တို့မြန်မာ အမျိုးသမီးတွေဟာ ဟာဝေယံကျွန်းသူတွေလို ပိတ်စကို ဖြတ်ရုံဖြတ်ပြီး ကိုယ်မှာပတ်ထားကြတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ တို့မြန်မာအမျိုးသားတွေဆိုလဲ ဟာဝေယံကျွန်းသားတွေလို အပေါ်ပိုင်း တုံးလုံး၊ အောက်ပိုင်း ပိတ်စဖြတ်ပတ်တာ မဟုတ်ဘူး ကျော်သက်"

"မင်း ဘာတွေပြောနေသလဲ အေးကျော်၊ မင်းဆေးပေါ့လိပ်ကြီးထဲမှာ ဆေးခြောက်တွေ ဘာတွေများ ပါနေရော့လား သူငယ်ချင်း"

အေးကျော်က ခပ်တည်တည်ပင် ဆက်ပြောပေသည်။

"နောက်ပြီး....တို့မြန်မာ အမျိုးသမီးတွေဟာ အဝတ်အထည် အသစ်အဆန်းဆို သိပ်မက်မောကြတာ၊ အလျှင်လကပေါ်တဲ့ အဆင်အသွေးကိုတောင် နောက်လကျယင် ရိုးသွားပြီထင်ပြီး ဖက်ဆန်းတဲ့အထည်သစ်ကို ဝယ်ကြတာ"

"ဗုဒ္ဓေါ...ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒီကောင် အေးကျော် ပေါက်သွားပြီ"

"ကောင်းပြီ....အဲဒီတော့ တို့မြန်မာအမျိုးသမီးတွေ ဘယ်လိုဝတ်ဆင်သလဲ ကျော်သက်"

"ဟေ... အင်္ကျီ....ထဘီဝတ်တာပေါ့ကွ"

"သက်(စ်)ရိုက်....အဲဒါအမှန်ပဲ၊ အင်္ကျီဆိုတာ အထည်စကြီးပတ်ထားတာမဟုတ်ဘူး၊ စက်ဆိုင်မှာအပ်ပြီး ချုပ်ရတာ၊ ထဘီဆိုတာကလဲ ကွင်းဖြစ်အောင် ချုပ်ရတယ် တင်သားပေါ်အောင်ဆိုပြီး ခုခေတ်မှာ ဒေါက်တွေဘာတွေတောင် ချုပ်ကြတယ်၊ အထက်ဆင်ဆိုလဲ ထဘီကွင်းပတ်အတိုင်း စက်နဲ့ချုပ်ရတယ်"

"ဟော့ကောင်....အေးကျော်၊ မင်း ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးက ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားကွာ၊ မင်း ပေါက်ကရတွေ အရမ်းပြောနေပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းဘိုးအေ....ပေါက်ကရတွေရမှာလားကွ၊ ရုံးကကောင်မလေးတွေ ပြောနေသံ ငါခဏခဏကြားတယ်၊ သူတို့အင်္ကျီတွေ ပုံဆန်းသလို ချုပ်ခတွေ အများကြီးပေးရသတဲ့၊ တချို့ အင်္ကျီများဆိုယင် ချုပ်ခက အစိတ်သုံးဆယ်တောင် ပေးရဆိုပဲ ကျော်သက်ရဲ့"

"အေး....ထားပါတော့၊ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဟာ... ဒီခေတ်မှာ သည်မိုးသည်လေ၊ ဒီလူတွေနဲ့ အပ်ချုပ်ဆိုင် ထောင်စားယင် သိပ်စားသာတာပေါ့ကွ"

ကျော်သက် စဉ်းစားသည်။ ဟုတ်၏။ အေးကျော်ပြောသလို အပ်ချုပ်ဆိုင် ထောင်စားလျှင် မဆိုး။ ယနေ့ ခေတ်အမျိုးသမီးလေးတွေသည် အိမ်တွင် ထမင်းကို ငါးပိရည်တို့စရာနှင့် စားဆိုလျှင် စားမည်။ ကိုယ့်အိမ်ထဲ၌ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စားသည်မှာ လူမြင်သည်မဟုတ်။ လမ်းထွက်လျှင်တော့ သူ့ထက်ငါ ပို၍ဆန်းသော၊ ပို၍လှသော အင်္ကျီလေးတွေ၊ ထဘီလေးတွေ ဝတ်ဆင်ကြသည်။

"အေး....မင်းစိတ်ကူး မဆိုးဘူး အေးကျော်၊ အဲဒီတော့ ငါဘာလုပ်ရမလဲဟင်"

"ပထမဆုံး အကွက်အကွင်းကျတဲ့ နေရာတခုရှာ၊ အပ်ချုပ်စက် ဆယ်လုံးလောက်ဝယ်"

"ဆယ်လုံးကြီးတောင်လားကွာ"

"ဟာ....အပ်ချုပ်စက် တလုံးမှ ထောင့်ငါးရာ နှစ်ထောင်အလွန်ဆုံးပေးရတာ၊ ဆယ်လုံးအတွက် သောင်းငါးထောင် နှစ်သောင်းပေါ့ကွာ၊ မင်းမှာ ငါးသောင်းတောင် ရှိတာပဲ၊ နေရာအတွက် နှစ်သောင်းလောက် စဘော်ငွေလျာထားကွာ၊ ငွေတသောင်း ကျန်တာကို လက်ထဲမှာ အပိုငွေရီဇတ်(ဖ်)ထား"

"ချုပ်မယ့် အပ်ချုပ်သမားတွေကကော အေးကျော်"

"ပေါလွန်းလို့ကွာ၊ 'အလိုရှိသည်'....ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကောက်ချိတ်လိုက်၊ သတင်းစာထဲမှာ နှစ်ရက်လောက် ကြော်ငြာထည့်လိုက်၊ လာပါလိမ့်မယ် တသီကြီး၊ စက်ချုပ်တဲ့ကောင်မလေးတွေ ပေါ့ကွာ၊ စိတ်ကြိုက်ရွေးခန့်၊ လခနဲ့ဆို လခပေး၊ ဒါမှမဟုတ်....ထက်ဝက်စားဆို ထက်ဝက်စားပေးလိုက်"

"ထက်ဝက်စားဆိုတာက ဘာလဲကွ"

"ဥပမာ အင်္ကျီအပ်ထည် တထည်ကို တဆယ်ဆိုယင် ချုပ်သမား ငါးကျပ် မင်းငါးကျပ်ယူတာကို ထက်ဝက်စား ခေါ်တာပေါ့ ကျော်သက်ရ"

ကျော်သက် ရင်ထဲတွင် တွက်ကြည့်သည်။ နေရာအတွက် စဘော်ငွေဆိုသည်ကလည်း ပျောက်ပျက်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်မနေချင်သောနေ့တွင် ပြန်ရမည်။ အပ်ချုပ်စက်များကလည်း ကိုယ်ဝယ်ထားပေမင့် သုံးကုန်ပုပ်ကုန်မဟုတ်၊ မလိုသော တနေ့ ပြန်ရောင်းလျှင် ရမည်။ ထက်ဝက်စားနှင့် အလုပ်သမားကို ပေးလျှင် အနည်းဆုံး အင်္ကျီတထည်ချုပ်ခ တဆယ်ထား စက်တလုံး၌ အနည်းဆုံး တနေ့လျှင် အင်္ကျီတထည် ပြီးနိုင်သည်။ စက်ဆယ်လုံးဆို ကိုယ့်အတွက် ထက်ဝက်စား ငါးကျပ်နှုန်းနှင့် တွက်တောင် တနေ့ဝင်ငွေ ငါးဆယ်ရှိမည်။ တလဆို တထောင့်ငါးရာ ဝင်ငွေ၊ နိုပ်ဟ။ ဒါတောင် အင်္ကျီတထည်လျှင် တဆယ်တည်းနှင့် တွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အေးကျော်ပြောသလို အင်္ကျီတထည် ချုပ်ခ နှစ်ဆယ်အစိတ်ဆိုလျှင် ကိုယ့်အတွက် ကျန်ဦးမည်။ အများကြီးကို ကျန်ဦးမည်။ နိုပ်ဟ။

ထို့ပြင် စက်ဆယ်လုံး အတွက် ကောင်မလေးတွေ ဆယ်ယောက် ငှားရမည်။ ကောင်မလေးတွေနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေရလျှင် ကောင်မလေးတွေ၏ ပြောပုံဆိုပုံ ပြုမူပုံ ပေလေ့ရှိသော

www.burmeseclassic.com

အမျိုးမျိုးလေးတွေကို နေ့စဉ် အနီးကပ် လေ့လာနိုင်သည်။ ချုပ်ထည်လာအပ်မည့်သူကလည်း အမျိုးသမီးစက်ဆိုင်မို့ အမျိုးသမီးတွေပင် လာအပ်ကြမည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လာအပ်သော အမျိုးသမီးလေးတွေ အမျာကြီးကိုလည်း လေ့လာနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ဝတ္ထုရေးသည် ဆိုသည်မှာ မိန်းကလေး ဇာတ်ကောင်ကို အဓိကထားရေးလေ ပရိသတ်က ကြိုက်လေဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုဖတ် ပရိသတ်ဆိုသည်မှာလည်း ယေဘုယျအားဖြင့် အမျိုးသမီးလေးတွေက ပို၍များသည်။

ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးတွေကို များများ လေ့လာနိုင်လေလေ ကိုယ်ရေးသော ဝတ္ထုပိုပြင်လေလေဖြစ်လာနိုင်သည်။နိပ်ဟ။

"ကောင်းတယ်အေးကျော် မင်းကြီးတော်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဘွားဖြစ်ဖြစ် တယောက်ယောက်သေလို့ဆိုပြီး ရုံးမှာ မင်း ခွင့်တလလောက် ယူလိုက်ကွာ"

"ဟေ...."

"ဒီကိစ္စမှာ မင်းက ငါ့ထက် ပိုကျွမ်းတယ်မဟုတ်လားကွ၊ နေရာရွေးမယ်၊ စက်တွေဝယ်ရမယ်၊ ကောင်မလေးတွေ ငှားရမယ်၊ အဲဒါတွေအားလုံး မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်လုပ်မှ ဖြစ်မယ့်ဥစ္စာ၊ တလလောက်တော့ အချိန်ယူလုပ်ကြရမှာပဲ၊ အဲဒီတော့ ခွင့်ယူလို့ကောင်းအောင် မင်းဆွေမျိုးထဲက သေပေးမယ့် လူကို ရွေးပေတော့ အေးကျော်...."

အေးကျော် တခဏစဉ်းစားသည်။ ဆေးပေါ့လိပ် အတုတ်ကြီးကို မီးထပ်ညှိသည်။ သဘော ခေါင်းတိုင်လို မီးခိုးတွေ အကြာကြီးထွက်လာပြီးမှ အေးကျော်က လက်ဖြောက်တီးကာ သေပေးရမည့်ဆွေမျိုးကို ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

"ခွင့်တင်ဖို့ ငါအကြံရပြီကျော်သက်၊ ရုံးခွင့်တင်တဲ့နေရာမှာလဲ မှားမပါအောင် နောက်ပြီး တကယ်တမ်း ငါ့ဆွေမျိုးအရင်း တယောက်ယောက်လဲ မသေရအောင် အခု စစ်ကိုင်းရောက် ငါ့အဒေါ်ရင်းရဲ့ ယောကျ်ား ငါ့ဦးလေး သေလို့ဆိုပြီး ခွင့်တင်လိုက်မယ်"

"ဟ....သူကသေပြီးလို့ အရိုးဆွေးလောက်ပြီပဲ"

"ဆွေးဆွေးကွာ ရုံးက သူသေပြီးတာ သိတာမှမဟုတ်ဘာ၊ နောက်ပြီး သူက ငါ့အဒေါ်နဲ့စပ်မှ တော်ရတဲ့ဦးလေး၊ တကယ်တမ်း ငါနဲ့ သွေးဘယ်လိုမှ မစပ်ဘူး"

"မင်း တော်တော်ခက်ပါလား အေးကျော်၊ မင်းဆွေမျိုးကို တော်တော်ချစ်တတ်ပါလား၊ အလကား၊ အလကားသေပေးရတာတောင် ဆွေမျိုးအစစ်ကို မသေခိုင်းပဲ သွေးမစပ်တဲ့ အဒေါ်ယောကျ်ားသေပြီး သားကြီးကိုထပ်သေခိုင်းရတယ်လို့"

* * *

သုံး

တောင်ဥက္ကလာ နန္ဒဝန်ဈေးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် လမ်းမတန်းကြီးရှိ သုံးပင်နှစ်ခန်းဖွဲ့ တထပ် ပျဉ်ထောင်အိမ်တလုံးကို စဘော်ငွေနှစ်သောင်းခွဲ အိမ်လခ တလလျှင် တစ်ရာကျပ်နှုန်း ကျော်သက် စာချုပ်၍ ငှားရမ်းလိုက်သည်။ အိမ်ရှင်မှာ အသက် (၅၀)အရွယ်ခန့် အဒေါ်ကြီးဖြစ်သည်။ အဒေါ်ကြီး၏ အမည်သည် ဒေါ်မှုံဖြစ်ပါ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်လေးမှာ ဆောက်ပြီးစ အသစ်လေးဖြစ်သည်။ ပျဉ်ခင်းပျဉ်ကာ သွပ်မိုးလေး သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိပါ၏။ အတွင်းအိပ်ခန်းတွေ ဘာတွေပင် မကာရံရသေး။

"ဒီမယ်ကျော်သက် အိပ်ခန်းမကာရသေးတာ ပိုပြီး အဆင်ပြေတယ်ကွ၊ တကယ်လို့ ကာရံထားပြီးသားဆိုယင် တို့က ဖျက်ရအုံးမယ်"

"ဘာလို့လဲ အေးကျော်"

"ဟ....မင်း မှန်ဗီရိုရှိုးကေ့(စ်)တွေ ဘာတွေ ထားရအုံးမယ်ဆိုတော့ အခန်းကြီးတွေ ဘာတွေ ကာထားယင် ရှုပ်တာပေါ့၊ ဆိုင်လုပ်ငန်းဆိုတာ အပြင်ဘက်က ထင်းကနဲ မြင်လေ ဆိုင်အဟန့်ကောင်းလေ မဟုတ်လားကွ"

"အေး....အေး....မင်းပြောတာ မှန်တယ် အေးကျော်"

အိမ်ရှင်ဒေါ်မှိုက ပြောပြန်သေးသည်။

"မောင်ရင်ဲ ဒီအိမ်ကို ငှားခွင့်ရတာ အင်မတန် ကံကောင်းတယ် မှတ်ပါ၊ အဒေါ်က ဒီအိမ်ကို လုံးဝ ငှားဖို့စိတ်မကူးဘူးဟေ့၊ အမှန်တော့ ဒီအိမ်လေးမှာပဲ အဒေါ် ခေါင်းချတော့မယ် ဆိုပြီး ဆောက်လိုက်တာကွယ့်၊ ဒီအိမ်လေးဟာ နှယ်နှယ်ရရ မှတ်သလား မောင်ရင်"

"ဗျာ..."

"နားထောင် အဒေါ်ပြောပြမယ်၊ အဒေါ့်ယောကျ်ားက စစ်တပ်ထဲမှာ တပ်ကြပ်ကြီးကွယ့်"

"အေးပါ၊ သိပြီ....သိပြီ အဒေါ်က တပ်ထဲမှာ ကွာတာ ရတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဒီအိမ်လေးဆောက် ငှားစားပြီး အဒေါ်ကတော့ တပ်ထဲက ကွာတာမှာပဲ နေမယ်မဟုတ်လား"

"မဟုတ်လိုက်တာကွာ၊ အဲဒီလို လုံးဝမဟုတ်ဘူး မောင်ရင်တို့ရဲ၊ အီး....အီး...."

ဟိုက်....ဘာလို့မှန်းမသိ အဒေါ်ကြီးသည် စကားပြောယင်း အီးကနဲ ငိုချလိုက်ပေတော့သည်။

"ဟာ....အဒေါ်ကြီး ဘာလို့ငိုတာလဲဗျာ"

"ဟဲ့....ငိုတယ်ဆိုတာ ရင်ထဲက တလှိုက်လှိုက်နဲ့ ဝမ်းနည်းလာလို့ ပေါ့ဟဲ့"

"ဒါ...ဟုတ်တာပေါ့ ကျော်သက်၊ ငိုမှတော့ ဝမ်းနည်းလို့ပေါ့ကွာ၊ ကဲ....အဒေါ်ကြီး ဆက်ပြောလေ"

"အီး....ရှုတ်....ဖတ်...."

အဒေါ်ကြီးသည် ဆက်မပြောမိ အီးကနဲ နောက်ဆုံးတချက်ဆွဲငိုလိုက်သည်။ ပြီး....ယိုကျလာသော နှပ်တွေကို ထမင်းစားသည့် ညာလက်ချောင်းငါးချောင်းဖြင့် နှာခေါင်းပေါက် များကို အုပ်ကိုင်ကာ ရှုတ်ကနဲ နှပ်ချေးတွေ ညှစ်ထုတ်လိုက်သည်။ နှပ်တွေသည် အဒေါ်ကြီးလက်ထဲသို့ ထွေးကနဲကျလာသည်။ ကျလာသောနှပ်တွေကို အဒေါ်ကြီးက ရောက်ချင်ရာရောက် သွားချင်ရာသွားစမ်းဆိုသည့် သဘောဖြင့် လက်ငါးချောင်းကို ခါထုတ်လိုက်ရာ ကျော်သက်ရော၊ အေးကျော်ရော ယိမ်းတိုက်ထားသည့်နှယ် ပြိုင်တူ ကိုယ်ခန္ဓာကိုစောင်း ဦးခေါင်းကိုယ်စီငဲ့ကာ ထွေးကနဲထွက်လာသောနှပ်တွေကို ရှောင်လိုက်ရသည်။

ကံကောင်းပေစွ။ နှပ်တထွေးသည် သူတို့နှစ်ယောက်ဘေးမှ ပွတ်သပ်သွားကာ အိမ်နံရံတွင် ဖတ်ကနဲသွားကပ်နေပါ၏။

"ဒီလိုကွယ့်....အဒေါ့်ယောကျ်ား ရှိတုန်းကတော့ မောင်ရင်တို့ ပြောသလို တပ်ထဲမှာ ကွာတာနဲ့နေရတာပေါ့ကွယ်၊ အဲ....လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က အဒေါ့်ယောကျ်ားဟာ ရွှေတန်းတနေရာမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ယင်း တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးသွားရှာပါလေရောကွ...."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွတ်....ကျွတ်၊ ကြားရတာ စိတ်မချမ်းသာပါဘူး အဒေါ်ရယ်...."

"ဟဲ့....လူတယောက်လုံးသေတာကို ဘယ်သူကကော စိတ်ချမ်းသာမှာလဲဟဲ့၊ မင်းတို့ပြောပုံက ကြားရတာစိတ်မချမ်းသာဘူးဆိုတော့ မကြားရယင် စိတ်ချမ်းသာတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ကဲ....ငါ့စကားကြားရတာ စိတ်မချမ်းသာဘူးဆိုယင် ငါ့အိမ်လဲ မလာကြနဲ့တော့၊ သွား....သွား...."

"ဟာ....ဟာ....မဟုတ်ပါဘူးအဒေါ်၊ ကြားရတာ စိတ်ချမ်းသာပါတယ်"

"ဘာကွယ့်...."

"ဟုတ်ပေါင်၊ အဲ....အဲ....ဟော့ကောင်အေးကျော် ရှင်းပြလိုက်အုံးကွာ၊ အိမ်မလာဘူး လုပ်နေပြန်ပြီ"

အေးကျော်က ချောင်းတချက် ဟန့်လိုက်သည်။

"အဟမ်း....ဒီလိုပါ အဒေါ်ကြီး၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ကျော်သက်က အသားမည်းပြီး အရပ်ကြီးရှည်ပေမယ့် စကားမပြောတတ်ပါဘူး"

ကျော်သက် အောင့်သက်သက်ခံရသည်။

"နောက်ပြီး ဒီကောင်က ပါဝါမျက်မှန်အထူကြီး တပ်ထားပေမယ့် လူရိပ်လူခြည် ဘာမှအကင်းပါးတဲ့ကောင် မဟုတ်ပါဘူး"

အိမ်ရှင်အဒေါ်ကြီး ရှေ့မှောက်၌သာမဟုတ်လျှင် ကျော်သက်က အေးကျော်ကို ထထိုးမိလိမ့်မည် ဖြစ်တော့သည်။ ယခုမူ....... ဤအိမ်လေးကို သူတို့သိပ်လိုချင်နေသည်။ နေရာအကွက်အကွင်းကလည်း အပ်ချုပ်ဆိုင်ဖွင့်ရန်အတွက် အလွန်ကောင်းနေပေသည်ကိုး။ ကျော်သက်သည် သူ့ဟာသူ 'သည်းခံ၊ သည်းခံ'ဟု တရားပြန်ချရပါ၏။

"အမှန်တော့ လူတယောက်လုံး သေတယ်ဆိုတာ ကြားရရ၊ မကြားရရ ဝမ်းနည်းစရာပါ အဒေါ်၊ အထူးသဖြင့် အဒေါ့်ယောကျ်ားက တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်လှူသွားတဲ့သူ ဆိုတော့ ပိုပြီး စိတ်မကောင်းစရာပါ၊ အဲ....သူ့ဟာသူ အသက်စေ့လို့ မီးစာကုန်ဆီခန်း သေသွားတဲ့လူကိုတောင် သေပြီဆိုယင် ပတ်ဝန်းကျင်က ဝမ်းနည်းရတယ် မဟုတ်လား"

"အေး....မင်းက စာတတ်တယ်၊ မင်းစာရေးဆရာ ဖြစ်သင့်တယ်၊ သဘာဝမှန်ကို မင်းမြင်တတ်တယ်"

"ဟိုက်"ဟု ကျော်သက်ရင်ထဲ အောင့်သွားရပြန်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင်က စာရေးဆရာဖြစ်ပါလျက် စာပေစိတ် လုံးဝမရှိသည့် အေးကျော်အား အဒေါ်ကြီးက စာရေးဆရာဖြစ်သင့်တယ်ဟု ချီးမွမ်းသောကြောင့် ကျော်သက်မှာ ဟိုက်သွားရခြင်းဖြစ်ပါ၏။

"ဒါပေမယ့် အဒေါ် ဖြေနိုင်ပါတယ်ကွယ်၊ ယောကျ်ားသေလို့ မုဆိုးမ ဖြစ်ကျန်ခဲ့ပေမယ့် အဒေါ် မဆင်းရဲပါဘူး၊ သက်ဆိုင်ရာက အဒေါ့်ယောကျ်ားအတွက် ဆုကြေးတွေပေးပါတယ်၊ ပင်စင်လဲ ပေးပါတယ်၊ အဲဒီ ဆုကြေးရတဲ့ငွေနဲ့ ဒီအိမ်လေး ဆောက်တာလေ၊ နောက်တနည်း ပြောရယင် အဒေါ့်ယောကျ်ား အသက်နဲ့ရင်းပြီးမှ ဒီအိမ်လေး ဖြစ်လာရတာပါ မောင်ရင်တို့ရယ်....အီး....အီး"

"ဟာ....အဒေါ် နှပ်ညှစ်အုံးမှာလားဟင်"

"မညှစ်တော့ပါဘူးကွယ်၊ ညှစ်သို့လဲ မထွက်တော့ပါဘူး၊ ကုန်ပါပြီ၊ ဆက်ပြောရအုံးမယ်၊ မောင်ရင်တို့ ကံကောင်းတာကွယ့်၊ အဒေါ်က ဒီအိမ်လေးကို တွယ်တာလွန်းလို့ သူများတွေ တစဘော်လေးသောင်း အိမ်လခနှစ်ရာထိတောင် ပေးခဲ့တာကို ငှားခဲ့ဘူးလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ....အဲဒီလောက်ကြီး မလုပ်နဲ့ အဒေါ်၊ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ စဘော်လေးသောင်း ဘယ်ပေးနိုင်မလဲ၊ အိမ်လခလဲ နှစ်ရာမတတ်နိုင်ဘူး အဒေါ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဆက်ပြီးလုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းမှာက မြတ်မယ်ရှုံးမယ်ဆိုတာ......."

"အေးလေ....အေးလေ၊ ဒါကြောင့် မောင်တို့ကံကောင်းတယ်လို့ အဒေါ်ပြောနေတာလေ၊ အဲဒီလို စဘော်လေးသောင်း အိမ်လခ နှစ်ရာပေးတာတောင် အဒေါ်လုံးဝ မငှားခဲ့ဘူး၊ အဲ....မနေ့ညက အဒေါ်အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလိုနဲ့ အဒေါ့် ယောကျ်ားကို တွေ့တယ်ကွယ့်"

"ဗျာ...."

"ဘိုးဘိုးအောင်က ရှေ့က၊ အဒေါ့်ယောကျ်ားက နောက်ကလေ"

"ဗျာ...."

"ဘိုးဘိုးအောင်က ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ပြီး တောင်ဝှေးကြီးကိုင်လို့၊ အဒေါ့်ယောကျ်ားက ဝတ်နေကျ ယူနီဖောင်းဝတ်ပြီး ဂျီသရီး သေနတ်ကြီးကိုင်လို့၊ ဘိုးဘိုးအောင်က ရှေ့က၊ အဒေါ့်ယောကျ်ားက နောက်ကလေ"

"ဗျာ....ဒါဖြင့်....အဒေါ့် ယောကျ်ားဟာ တိုက်ပွဲမှာကျသွားပြီးတဲ့နောက် ဘိုးဘိုးအောင်ရဲ့ ဘော်ဒီဂတ် ဖြစ်သွားတယ် ထင်တယ်"

"ပြော တတ် ပါဘူး၊ သူတို့နှစ်ယောက်....အဲ....အဲ....သူတို့နှစ်ပါးဟာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် နန္ဒဝန်ဈေးထဲက ထွက်လာတယ်တော့"

"ဗျား....ဘိုးဘိုးအောင်က၊ နန္ဒဝန်ဈေးထဲက ထွက်လာတယ်ဟုတ်လား"

"အင်းလေ....သူတို့နှစ်ပါးဟာ နန္ဒဝန်ဈေး အပေါက်ဝမှာ ရောင်းနေတဲ့ မန်ကျည်းဖျော်ရည် တခွက်တောင် သောက်ကြသေးတယ်"

"ဗျာ....ဘိုးဘိုးအောင် မန်ကျည်းဖျော်ရည် သောက်တယ်၊ ဟုတ်လား"

"အေးပေါ့ဟဲ့၊ သူတို့နှစ်ပါးက သူတော်စင်တွေပဲ၊ အသက်သတ်လွတ်သာ ဘုဉ်းပေးတော်မူတာပေါ့၊ သူတော်စင်တွေသာ မဟုတ်ယင်ကွယ် နန္ဒဝန်ဈေးမှာ ဘဲကင်....အခေါက်ကင်၊အသားကင်တွေ စားလဲရတာပဲ၊ ကြက်သားဟင်းနဲ့ ပလာတာ စားအုံးမလားရတာပဲဟာ၊ မဟုတ်ဘူးလား အဒေါ်ပြောတာ...."

"ဗျာ....ဩော်....အင်း....ဟုတ်ပါ့....ဟုတ်ပါ့"

"အေး....အဲဒါပေါ့ကွ၊ မန်ကျည်းဖျော်ရည်ကို သူတို့နှစ်ပါး ဘုဉ်းပေးတော်မူလို့လဲပြီးရော ရှေ့ကဘိုးဘိုးအောင်က သုံးဘီးကားတစီးကို တောင်ဝှေးနဲ့ လှမ်းတားတယ်တဲ့"

"ဗျာ...."

"အမယ်မင်း....မောင်ရင်တို့ နှစ်ယောက်မှာလဲ အဒေါ်ပြောလိုက်တိုင်း ဗျာ....ဗျာ....နဲ့ ဘာလဲ အဒေါ်ပြောတာ မယုံလို့လား"

"ဗျာ...."

"လာပြန်ပြီ၊ အဲဒီဗျာကြီး၊ အဒေါ်ပြောတာက အိပ်မက်တဲ့....အိပ်မက်၊ ဒါပေမယ့် တကယ်မျက်စိထဲ မြင်လိုက်ရတာ"

"ဟုတ်ပါတယ်အဒေါ်....ဟုတ်ပါတယ်၊ အဒေါ်ပြောတာ ယုံပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် အိပ်မက်ကစင်းလွန်းလို့၊ ထင်ရှားလွန်းလို့ အံ့ဩပြီး ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တဗျာဗျာနဲ့ အံ့ဩရတာပါ ခင်ဗျာ၊ ဆက်ပြောပါ အဒေါ်...."

"အမယ်လေး....သွားလေသူကြီးရဲ့....အိး....အိး...."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဒေါ်ကြီးသည် ကောက်ကာငင်ကာ ခုနစ်သံချီဟစ်၍ငိုလိုက်ပြန်သည်။

ကျော်သက်က အဒေါ်ကြီး အီးကနဲချလေတိုင်း ဂရုထား ကြည့်မိသည်။ အဒေါ်ကြီးဒေါ်မှိုသည် ခုနစ်သံချီတိုင်ကာ အီး အီး....ဟု ငိုသံသာထွက်သည်၊ နှပ်တွေသာထွက်သည်၊မျက်ရည်ကတော့ မည်မည်ရရ မထွက်ပါလေ။

"သွားလေသူ ဘိုးဘိုးအောင်က သုံးဘီးကားပေါ် ရောက်တာတောင် သူက မတက်နိုင်ရှာသေးပဲ၊ အဒေါ် ့ဆီပြေးလာတယ်၊ နောက်ပြီး....အဒေါ် ့ကိုပြောတယ်၊ မယ်မင်း....လောကီမှာ အိမ်သစ်ရာသစ်လေးနဲ့ နေလိုက်မယ်လို့ ကြည်နူးမနေနဲ့တဲ့၊ လောကုတ္တရာ ကိစ္စလေးတွေလုပ်တဲ့၊ဒီနေ့က နောက်သုံးလေးရက် အတွင်းမှာ သူတော်ကောင်းလေးနှစ်ယောက် မယ်မင်းဆီကို ရောက်လာပြီး ဒီအိမ်လေးကိုငှားလိမ့်မယ်တဲ့၊ မယ်မင်း ငှားလိုက်ပါတဲ့၊ အဲဒီသူတော်ကောင်းလေး နှစ်ယောက်ဆီက တရားမမ္မလေး အားထုတ်ပါတဲ့၊ အဲဒီလိုပြောပြီး သူ့ကိုစောင့်နေတဲ့ သုံးဘီးကားဆီ ပြန်လှည့်သွားတယ်ကွယ်၊ အဲဒါပေါ့....မောင်ရင်တို့ ကံကောင်းတယ်ဆိုတာ၊ အခု မောင်ရင်တို့ တတ်နိုင်သလောက် ငွေနဲ့ပဲ အဒေါ်က ငှားလိုက်တာ"

"ကဲ....ကဲ....ဒါဆိုလဲ မြန်မြန်စာချုပ်ကြစို့"

ယင်းသို့ဖြင့် ကျော်သက်သည် ရတနာနှစ်အုပ်နှင့်တခြမ်း— ငွေနှစ်သောင်းငါးထောင် ပက်ကနဲ အဒေါ်ကြီးဒေါ်မှိုလက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ရသည်။ စာချုပ်တွင် အသိသက်သေအဖြစ် အေးကျော်က ထိုးပေးသည်။

အဒေါ်ကြီးဒေါ်မှိုသည် ငွေလက်ခံကာ စာချုပ်လက်မှတ်ထိုးပေးပြီး စစ်ကိုင်းချောင်သို့ သွားမည်ဆိုကာ သူမ၏ တခုတည်းသော သံသေတ္တာအစုတ်လေးကိုရွက်ကာ ထွက်သွားတော့သည်။

"ကဲ....ကျော်သက် ဆိုင်းဘုတ်ရေးတင်ရမယ်၊ မှန်ရှိုးကေ့စ်တွေ ဝယ်ရမယ်၊ အပ်ချုပ်စက်တွေ ဝယ်ရမယ်ကွ"

"အေး....အေး...."

"မြန်မြန်လုပ်ကွ၊ ငါကခွင့်နဲ့နေရတာ၊ ပစ္စည်းတွေစုံပြီဆိုယင် အပ်ချုပ်စက်ထိုင်မယ့် ကောင်မလေးတွေ ငှားရအုံးမယ်"

"အေး....အေး၊ ဆိုင်းဘုတ်ရေးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ အေးကျော်၊ ဆိုင်းဘုတ်နာမည် ဘယ်လိုတပ်မလဲ"

"ဒါတော့ မင်းကစာရေးဆရာပဲ၊ ဆွဲဆောင်မှုလဲရှိရမယ်၊ ဖတ်လို့လဲလွယ်ရမယ်၊ အပ်ချုပ်လုပ်ငန်းနဲ့လဲ ဆီလျော်ရမယ် ဆိုတဲ့ နာမည်မျိုး မင်းရွေးပေါ့"

ကျော်သက်က ခဏစဉ်းစားသည်။

"'ဆင်တိုင်းယဉ်' ဆိုတဲ့နာမည် ဘယ့်နှယ်လဲ"

"ကောင်းတော့ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့်....နာမည်အနေနဲ့ဆိုတော့ စာပေ ဆန်နေသလားလို့၊ စာပေ ဆန်နေတော့ ဆွဲဆောင်မှုအား နည်း နေ တယ် ပေါ့ကွာ၊ စဉ်းစားပါအုံး ကျော်သက်...."

"ဒါဖြင့်....'ဝတ်လေလှလေ'ဆိုယင်ကော အေးကျော်"

"အား....သိပ်ကောင်းတယ်၊ဆွဲဆောင်မှုအားအပြည့်ရှိတယ်၊ အဲဒီနာမည် ကောင်းတယ် ကျော်သက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေး

'ဝတ်လေလှလေ'ဆိုင်းဘုတ်ကို ဖောင်းကြွစာလုံးဖြင့် အပ်ချုပ်စား အော်ဒါပေးသည်။

ပါလစ်ရောင်ဖိတ်ဖိတ်တောက်ပြီး မှန်တွေတပ်ဆင်ထားသော ရှိုးကေ့စ်များ ပြုလုပ်သည်။

အပ်ချုပ်စက်ကိုတော့ ပထမ စတင် တည်ထောင်သည်မို့ (၁၀)လုံး မဝယ်သေးပဲ ငါးလုံးသာဝယ်သည်။ မော်တာစက် တပ် အကောင်းစား အပ်ချုပ်စက်တွေ ဖြစ်သည့်အပြင် အခြား လိုအပ်သော ခါးစက်တွေ ဘာတွေပါ ဝယ်လိုက်သည်နှင့် စုစုပေါင်း ငွေ လေးသောင်းလောက် ချော်သွားသည်။ ကျန် တသောင်းကတော့ အိတ်ဆောင်ငွေအဖြစ် ထားရှိသည်။

"ကဲ....သူငယ်ချင်း ပစ္စည်းတွေတော့ပြည့်စုံပြီ၊ အပ်ချုပ်စက် ထိုင်မယ့် အမျိုးသမီးတွေ ငှားဖို့သာ ကျန်တော့တယ်"

"အေး....ဒါထက် အမျိုးသမီးတွေပဲ အလုပ်ခန့်မလား၊ အမျိုးသားကော မခန့်ဘူးလား အေးကျော်"

"ဘာလုပ်ဖို့ အမျိုးသားတွေခန့်မှာလဲ ကျော်သက်၊ အမျိုးသမီးတောင်မှ ငါသဘောသဆိုယင် အိမ်ထောင်မရှိတဲ့ အပျိုဖြစ်ရမယ်၊ အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် ဖြစ်ရမယ်၊ ရုပ်ရည် အသင့်အတင့် ရှိရမယ်၊ ပညာအရည်အချင်းဆိုယင် အနည်းဆုံး ခုနစ်တန်း၊ ရှစ်တန်းအထိ သင်ဖူးရမယ်၊ အဲဒါမျိုး ရွေးခန့်မှ ကောင်းမလားလို့တောင် မင်းကို ဆွေးနွေးမလို့"

"ဟာ....မင်းဟာက ရုံးမှာ စာရေးမှ ခန့်မှာကျနေတာပဲ"

"ဒီမယ်ကျော်သက် မင်းရဲ့'ဝတ်လေလှလေ' အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ လမ်းမပေါ်က ကြည့်ကြည့် နန္ဒဝန်ဈေးကြီးရဲ့ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် တံခါးကြီးက လှမ်းကြည့်ကြည့်၊ ထင်းကနဲ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ကြီး မြင်နေရတာကွ၊ ဒါကြောင့် ဒီနေရာလေးနဲ့ ဒီအိမ်လေးရဖို့ ဒေါ်မှူကြီးတို့ ဘယ်လောက် သည်းခံပြီး ချော့ငှားရသလဲ၊ အေး....ဒီနေ့ ခေတ်ကို ပြန်ကြည့်အုံး၊ ကမ္ဘာနဲ့ အဝန်းမှာတောင် အသက်ငယ်ငယ် အရွယ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ရုပ်လှတဲ့ အပျိုမလေးတွေကိုမှ ဆိုင်ကြီးတွေ စတိုးကြီးတွေက ရွေးခန့်တာကွ၊ တို့မြန်မာပြည်မှာတောင် အရက်နဲ့ တဲ့ရောင်းတဲ့ စားသောက်ဆိုင်တွေ ဖွင့်တဲ့ နေရာမှာရော ရိုးရိုး စားသောက်ဆိုင်တွေမှာပါ မိန်းကလေး ငယ်ငယ်လှလှလေးတွေ စားပွဲထိုးအဖြစ် ရွေးခန့်နေတာ မင်း အမြင်အတွေ့ပဲ ကျော်သက်၊အဲဒါတွေဟာ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်ကွ"

"အင်း....ဆက်ပြောပါ ငါ့ရှင်"

"ပထမဆုံး အပျိုဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို ငါရှင်းပြမယ်၊ အိမ်ထောင်သည်ဆိုယင် လင်ကိစ္စ သားကိစ္စတွေ နှောက်ဆံတင်းတာရော၊ အချိန်ကျတာနဲ့ အိမ်ပြန်ချင်တဲ့စိတ်က များနေတာရော တခါတလေ လင်ဖြစ်တဲ့လူက မယား အလုပ်လုပ်တဲ့ဆီ လိုက်လာပြီး မယားစက်ချုပ်နေတဲ့ ဘေးမှာ တနေကုန် တနေခန်း လာထိုင်နေလို့ အလုပ်မတွင်တာတွေ ရော တွေ့ရမယ်၊ ကြုံရမယ်၊ ဒါကြောင့် တို့ခန့်တဲ့အမျိုးသမီးဟာ အပျိုဖြစ်ရမယ်၊ အပျိုဆိုတော့ သူ့အိမ်က ထွက်လာကတည်းက သူ့ထမင်းဗူးလေးနဲ့ သူလာမယ်၊ အိမ့်ထောင်ကိစ္စ တာဝန်တွေ မရှိတာမို့ ဖြစ်မြဲ အလုပ်ထဲ အာရုံထားလုပ်မယ်၊ လိုအပ်လို့ အချိန်ပို လုပ်ပေးပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုလဲ သူ့မှာ နောက်ဆံတင်းစရာတွေ ရှိမနေလို့ လုပ်ပေးနိုင်မယ်”

“ဟုတ်ပါ့ အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် ဆိုတာကကောကွာ”

“ဟာ…အဲဒီအရွယ်ဟာ အင်မတန်လှတဲ့အရွယ်ကွ၊ ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကို လှမ်းကြည့်တာနဲ့ အပ်ချုပ်စက် ငါးလုံးမှာ အမျိုးသမီး ငယ်ငယ်လှလှလေး ငါးယောက် ထိုင်ချုပ်နေတာ လှမ်းမြင်ရတာဟာ ကြည့်မိသူမှာ ပသာဒ သိပ်ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ အငြိမ့်တွေ၊ ဇာတ်တွေမှာ ရှယ်တူကောင်မလေးတွေ ယိမ်းကတဲ့အခါ သိပ်ကြည့်လို့ကောင်းသလိုပေါ့ကွာ၊ အေး…အဲဒီလိုမြင်ရသူမှာ ပသာဒ ဖြစ်သွားစေတာဟာ ဆိုင်အတွက် ကြော်ငြာကောင်းတခု မဟုတ်ဘူးလားကွာ”

“ဟုတ်ပါ့ ထားပါတော့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့လေးတွေမှာ စက်ချုပ်တတ်ယင်ပြီးရော မဟုတ်လား အေးကျော်၊အနည်းဆုံး ခုနစ်တန်း၊ ရှစ်တန်းဆိုတဲ့ ပညာအရည်အချင်း လိုသေးလို့လား”

“သိပ်လိုတာပေါ့သူငယ်ချင်း၊ စက်ချုပ်တာကို မင်း အထင်မသေးနဲ့ မောင်ရင်၊ လက်သမားတို့ အပ်ချုပ်သမားတို့ ဆိုတာ ဂျီသြမေတြီပညာ အခြေခံပြီး တတ်မြောက်ထားတာကွ၊ ပေကြိုးနဲ့ အတိအကျတိုင်းပြီးမှ လွှဖြတ်ရတာ၊ ကတ်ကြေးကိုက်ရတာ၊ အခြေခံပညာနည်းလို့ ပေကြိုးအတိုင်းအတာ တလက်မ မှားဖြတ်မိယင် လက်သမားဆို သစ်တွေပုပ်ရော၊ အပ်ချုပ်သမားဆိုယင် အစတွေ ပုပ်သွားရော”

“လက်သမားကိစ္စကြီး ဘေးချိတ်ထားစမ်းကွာ၊ အခု တို့ တည်ထောင်တာက အပ်ချုပ်ဆိုင်ပဲဟာ…”

“သဘောကိုပြောပြတာဟ၊ နောက်ပြီး အပ်ချုပ်သမား အနေနဲ့ နိုင်ငံခြားက အင်္ကျီပုံဆန်းတွေပါတဲ့ ကက်တလောက်တွေ ဘာတွေ ကြည့်တတ်ရမယ်၊ ဖတ်တတ်ရတယ်၊ ဒါမှ အင်္ကျီ

ပုံဆန်းဆန်းလေးတွေရမှာ၊ ဒီတော့ အနည်းဆုံး အလယ်တန်းလောက် ပညာအရည်အချင်းတော့ ရှိရမယ်လို့ ငါယူဆတယ်”

“ဟုတ်ပါ့၊ အေး…မင်းပြောတာတွေ ဟုတ်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ အေးကျော်၊ အဲဒီ မင်းပြောတဲ့ အရည်အချင်း ပြည့်စုံပြီး အပ်ချုပ်တဲ့ အတတ်ပညာ တတ်မြောက်ပြီးသား အမျိုးသမီးမလေးတွေ လွယ်လွယ်ရပါ့မလား”

“ဟာ…သိပ်ရတာပေါ့ ကျော်သက်၊ တချို့ အလယ်တန်းတောင် မကဘူး၊ အထက်တန်းကျောင်းက ကျောင်းသူလေးတွေတောင် စီးပွားရေးကြောင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားအကြောင်းတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် ကျောင်းဆက်မနေနိုင်ပဲ စက်ချုပ်သင်တန်းတက်ပြီး အလုပ်လိုချင်တာတွေ ရှိနေတတ်တယ်ကွ”

“ဒါဆို အိုကေပေါ့ အေးကျော်”

ယင်းကိစ္စကို အေးကျော်ကပင် ဆောင်ရွက်သွားပြန်သည်။

ရန်ကုန်၌ အေးကျော်တွင် အပေါင်းအသင်းစုံသည်။ အေးကျော်၏ အမျိုးသမီး မိတ်ဆွေတဦးကပင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ အပ်ချုပ်သင်တန်းများမှ သင်တန်းဆင်း အမျိုးသမီးလေးတွေကို ဆက်သွယ် ပေးသည်။

ကျော်သက်အံ့သြရပါ၏။ အေးကျော်၏စကား မှန်လေစွဟုလည်း အေးကျော်ကို ချီးမွမ်းမိသည်။ အေးကျော် ပြောသကဲ့သို့ပင် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ကျောင်းဆက်မနေနိုင်ပဲ အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် ကျောင်းထွက် အမျိုးသမီးလေးတွေ ဒုနှင့်ဒေး တွေ့ရတော့၏။ အချို့မှာဆိုလျှင်… အခြေခံပညာ အထက်တန်း (၁၀)တန်းကို အောင်ပြီးမှ စာပေးစာယူ ဆက်ယူကာ အပ်ချုပ်သင်တန်း တက်ရောက်နေသူများကိုပင် တွေ့ရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအမျိုးသမီးလေးတွေ အများအပြားကို ကျော်သက်နှင့် အေးကျော်က အင်တာဗျူး သဘော တွေ့ဆုံ မေးမြန်းပြီး စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော ငါးယောက်ကို ခန့်လိုက်သည်။ ငါးယောက်စလုံးသည် ထက်ဝက်စားစနစ်ကို မကြိုက်ကြ၊ တလလျှင် လစာငွေ သုံးရာကျပ်၊ တနင်္ဂနွေနားရက်ပေးဖြင့် သဘောတူကြသည်။ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေးအရ တလလျှင် ခွင့်နှစ်ရက် ကျော်သက်က ပေးသေးသည်။ ခွင့်နှစ်ရက်ထက်ပိုလာလျှင်တော့ တနေ့လျှင် တဆယ်ကျပ်နှုန်း လစာငွေမှ ဖြတ်မည်။

၁။ ခင်ပြုံးရီ၊ အသက် ၂၁-နှစ်၊ ၁၀-တန်း နှစ်နှစ်ကျ။

၂။ နွဲ့မာဝင်း၊ အသက် ၁၈-နှစ်၊ ၉-တန်း၊ ပထမနှစ်ကျကတည်းက ကျောင်းဆက်မနေနိုင်။

၃။ စိမ်းမို့မို့၊ နွဲ့မာဝင်းနှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။ အသက် ၁၈-နှစ်ပင်၊ ၉-တန်းကျပင်၊ နှစ်ဦးသား ကျောင်းဆက်မတက်နိုင်၍ အပ်ချုပ်သင်တန်း အတူတက်ကြသူဖြစ်သည်။

၄။ တင်ဦးကြည်၊ အသက် ၂၁-နှစ်၊ ၁၀-တန်းအောင်ပြီးသော်လည်း ငွေကြေး မပြည့်စုံ၍ ဒေသကောလိပ်မတက်နိုင်ပဲ စာပေးစာယူ ဆက်ယူထားပြီး အပ်ချုပ်သင်တန်း တက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

၅။ ဇာဇာအိ၊ အသက်အငယ်ဆုံး ၁၇-နှစ်၊ ၈-တန်း ၂-နှစ်ကျ၊ မိဘက စားနိုင်သောက်နိုင်ရှိသည်။ ဇာဇာအိအား ကျောင်းဆက်ထား၍ ဘယ်လိုမှ မရသဖြင့် စိတ်မလေအောင် ဝါသနာပါသော အပ်ချုပ်သင်တန်း တက်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ သင်တန်းဆင်းပြီး ထပ်မံ၍ လတ်လျားလတ်လျား မဖြစ်စေလိုသော သဘောဖြင့်

ကျော်သက်တို့ဆိုင်တွင် လခစား စက်ချုပ် ဝင်ရောက်ခြင်းကို သဘောတူရခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဝတ်လေ့လှလေ့အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးဖွင့်လေပြီ။ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကလည်း ကြွသို့၊ လှသို့၊ ဖိတ်ဖိတ်တောက်လို့။ ဆိုင်ထိုင် ကောင်မလေး ငါးယောက်ကလည်း လှသို့၊ ပလို့၊ ကျက်သရေတွေရှိလို့။

ကောင်မလေးတဦးချင်း အနေနှင့် ဆိုလျှင် သိပ်လှသည်ဟုမဆိုသာ၊ အသင့်အတင့် ခေတ်ကောင်မလေးတွေ ပီပီ၊ ကြည့်ကောင်းရုံသာ ရှိသည်။ ငါးယောက်သား ပြိုင်တူ ကိုယ့်စက်တွင် ကိုယ်ထိုင်နေကြသည့်အခါ စက်တွေကလည်း အသွေးအရောင်တောက်ပလျက်ရှိသည့် အသစ်တွေ၊ ရှိုးကေ့(စ်) တွေကလည်း ပါလစ်ရောင် မှန်ရောင် တောက်ပနေသော အသစ်တွေနှင့် ဟပ်လိုက်သောအခါ ကောင်မလေးငါးယောက် သိပ်လှသွားသည်။

အေးကျော်သည် စာတတ်ပေစွ၊ ပညာရှိပေစွ၊ ဇာတ်ပွဲ၊ အငြိမ့်ပွဲတွင် ယိမ်းသမလေးတွေ တဦးချင်း သိပ်လှသည် မဟုတ်စေကာမူ ဆင်တူ အဝတ်တွေဝတ်ခြင်း၊ မီးမောင်းဆလိုက်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ဇာတ်စင်တွင် ပန်းချီရောင်စုံ နောက်ခံကားထားရှိပေးခြင်းတို့ဖြင့် ယိမ်းသမလေးတွေ သိပ်လှသွားတာပွဲကြည့်ပရိသတ် မျက်စိပသာဒ ဖြစ်သည့်နှယ်ဟု အေးကျော်အင်ကြိုပြောခဲ့သည့် စကားအတိုင်း ဝတ်လေ့လှလေ့ ဇာတ်စင်ကြီးမှာ ဈေးသွားဈေးလာ ဟူသရွေ့ သမင် လည်ပြန်အောင်ကြည့်ရသည်အထိ လှပပေါ်လွင်နေပေသည်။

ပထမပိုင်း အပ်ထည်ဟူ၍ မရသေးမီ ကျော်သက်၏ လက်ကျန် ငွေထဲမှ ခေတ်ပေါ် အမျိုးသမီး အများကြိုက် အဝတ်များများကို စိန်ဂျန်းဈေးတွင် ကောင်မလေး သုံးယောက်နှင့်အတူ ကျော်သက်ကြီး သွားဝယ်ရသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤနေရာတွင် အသက်ငယ်ကြသော နွဲ့မာဝင်း၊ စိမ်းမို့မို့နှင့် ဇာဇာအိကို ကျော်သက်က ဆရာတင်ရသည်။ ကောင်မလေး သုံးယောက်သည် ကျောင်းစာမေးပွဲသာ တဖုတ်ဖုတ်ကျကြသည်။ အဝတ်အစား ဘက်မှာတော့ မဟာပါရဂူဘွဲ့ပင် ပေးရလေမလား မပြောတတ်....။

"အစ်ကိုကြီး ဒါဝယ်ဒါဝယ်လိုက်၊ သုံးလေးဝတ်စာ ဝယ်လိုက်၊ နွဲ့မာ ချုပ်ပေးမယ်၊ တဝတ်စာကို ပုံဆန်းဘာမျိုးမျိုး ချုပ်ပေးမယ်၊ ချုပ်ပြီးယင် ကြော်ငြာသဘော ဆိုင်ရှေ့မှာ ဆွဲထား...."

"ဟော်ဒီအဆင်လဲ ဝယ်အုံးအစ်ကိုကြီး၊ စိမ်းမို့ ချုပ်ပေးမယ်၊ မိနွဲ့မာ သက်သာအောင် အပျံစားပုံဆန်းတွေ ချုပ်ပြမယ်"

"ဇာဇာ့မှာ ဘယ်သူမှ ချုပ်မဝတ်ဖူးသေးတဲ့ ပုံဆန်းတွေ ရှိတယ် ဦးလေးသက်၊ ဇာဇာရဲ့ ဘွဲ့ငင်ဖရင်း တယောက်က သဘောသားလေ၊ ဇာဇာ စက်ချုပ်တာ ဝါသနာပါမှန်းသိလို့ နိုင်ငံခြားက ဖက်တလောက်စာအုပ်တွေ ဝယ်လာတဲ့ အထဲမှာ ပုံဆန်းတွေ အများကြီးပါလာတယ်၊ ဇာဇာချုပ်ချင်တဲ့ပုံဆန်းနဲ့ ဆိုယင် ဟောဒီအသား၊ ဟောဒီ ဒီဇိုင်းတွေနဲ့ သိပ်လိုက်မယ်၊ ဆယ်ဝတ်စာ ဒီဇိုင်းတမျိုးစီ ဝယ်ပါဦးလေး"

သူတို့လေးတွေသည် ကျော်သက်နှင့် အေးကျော်ကို အမျိုးမျိုး နာမ်စားတွေ တပ်ခေါ်ကြသည်။

သူတို့ထဲတွင် ခင်ပွင့်ရီနှင့်တင်ဦးကြည်က အသက်ပိုကြီးသည်။ ပညာပိုသာသည်။ အနေအထိုင် အပြောအဆိုမှအစ ဣန္ဒြေရသည်။ တည်ငြိမ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးက ကျော်သက်အား အစ်ကိုသက်ဟုလည်းကောင်း၊ အေးကျော်အား အစ်ကိုအေးဟုလည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။

နွဲ့မာဝင်းနှင့် စိမ်းမို့မို့ကတော့ ကျော်သက်နှင့်အေးကျော် နှစ်ဦးစလုံးကို အစ်ကိုကြီးဟုပင် ခေါ်ကြသည်။

ဇာဇာအိကတော့ နှစ်ဦးစလုံးအား ဦးလေးဟုပင် ခေါ်ပါ၏။

သူတို့ကိုယ်သူတို့ နာမ်စားပြန်သုံးရာကျတော့ တူညီကြသည်။

နွဲ့မာဝင်းက သူ့ကိုယ်သူ နွဲ့မာ။

စိမ်းမို့မို့က သူ့ကိုယ်သူ စိမ်းမို့။

ဇာဇာအိက သူ့ကိုယ်သူ ဇာဇာ

ဟူ၍ နောက်ဆုံး အမည်တလုံး ဖြုတ်ကာ သူမလေးတို့၏ 'ကျွန်မ' ဆိုသည့် နာမ်စားနေရာတွင် သုံးကြသည်။

ခင်ပွင့်ရီကတော့ သူ့ကိုယ်သူအပွင့်။

တင်ဦးကြည်က သူ့ကိုယ်သူ မကြည်ဟူ၍ တမျိုး နာမ်စား သုံးကြပြန်သည်။

အေးကျော် လူလွတ်သည် ကောင်မလေးတွေ နာမ်စား သုံးသည့်အတိုင်း အပွင့်၊ မကြည်၊ နွဲ့မာ၊ စိမ်းမို့၊ ဇာဇာဟုပင် ပြန်ခေါ်သည်။

ကိုကျော်သက်ကြီးကမူ အေးကျော်ခေါ်သလိုခေါ်ရန် နှုတ်မရဲ။ ကောင်မလေးတွေ၏ နာမည်ကို အပြည့်အစုံခေါ်ရုံ မက သေး။ ခင်ပွင့်ရီကို မခင်ပွင့်ရီဟုလည်းကောင်း၊ တင်ဦးကြည်ကို မတင်ဦးကြည်ဟု လည်းကောင်း ဤနှစ်ယောက်ကို ရှေ့မှ 'မ' တပ်၍ ခေါ်သည်။

သူ့ကိုယ်သူ နာမ်စားသုံးရာ၌လည်း ခင်ပွင့်ရီနှင့် တင်ဦးကြည် ကိုတော့ 'ကျွန်တော်' နှင့်သုံးပြီး အငယ်မလေး သုံးယောက်ကျတော့ 'ငါ' ဟူသော နှင့်ပိုးသည့် နာမ်စားကို သုံးသည်။

အေးကျော်ကတော့ 'ကိုယ်' ဟု တမျိုး၊ 'တို့' ဟု တဖုံသော နာမ်စားတွေ သူ့ကိုယ်သူ သုံးသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီတင်းတပတ်အတွင်းမှာပင် "ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီး"တွင် အမျိုးသမီးလေးတွေ ဆင်းလိုက်တက်လိုက်ဖြင့် လုပ်ငန်းတွင်ကျယ်စ ပြုတော့သည်။

နို့မာဝင်း၊ စိမ်းမို့မို့နှင့် ဇာဇာအိတို့က နမူနာအဖြစ် ချုပ်ပြီးဆွဲချိတ်ထားသော အင်္ကျီ ပုံဆန်းလေးတွေမှာလည်း ချိတ်လိုက်သည်နှင့် ရောင်းလိုက်ရသည်ချည်း ဖြစ်နေသည်။

ကိုယ့်အစကိုယ်ကိုင်ပြီး၊ ကိုယ်လိုချင်သော ပုံဆန်းကို လာအပ်သည့် ကောင်မလေးတွေကလည်း တနေ့တခြား များမှများ ဖြစ်လာတော့၏။

"ဒီအတိုင်းဆိုယင် မဆိုးဘူး အေးကျော်"

"ဒီအတိုင်းတောင် ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကျော်သက်၊ နောက်ဆို ဒီထက်တောင်ပိုပြီး စည်ကားအုံးမယ်၊ အခုမှ အစရှိသေးတာ၊ ဒီမှာကျော်သက်"

"အမိန့်ရှိပါ ကိုယ်တော်"

"တကယ်လို့သာ မင်းရဲ့ ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးဟာ ဝင်ဒါမီယာတို့၊ နတ်မောက်ရိပ်သာလမ်းတို့၊ အင်းလျားမြိုင်လမ်းတို့မှာ သွားဖွင့်ယင် အခုလို စွံမယ်ထင်သလား"

"အဲဒီ မင်းပြောတဲ့ အရပ်တွေက ဘော့(စ်)တွေချည်းပဲ မဟုတ်လား အေးကျော်၊ ပိုပြီးတောင် စွံချင်စွံမှာပေါ့"

"ဘယ်တော့မှ မစွံဘူးမှတ်ထား ကျော်သက်၊ အဲဒီက ကြေးရတတ် အမျိုးသမီးတွေကျတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးတို့ ဘာတို့က အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးတွေကိုမှ အထင်ကြီးတာကွ၊ သူကိုမှာ ကိုယ်ပိုင်ကားကိုယ်စီလဲ ရှိကြတယ်မဟုတ်လား၊ နောက်ပြီး အဲဒီ အဆင့်လောက် ရောက်သွားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကျတော့ အဝတ်အစားကို ဆန်းတိုင်းပေါ်တိုင်း ချုပ်မဝတ်ကြဘူးလေ၊ နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့လူတွေက လက်ဆောင်ပေးတဲ့ အဝတ်စမျိုးကို

ချုပ်ကြတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ရယ်ဒီမိတ်ဝယ်လာတဲ့ ဘလောက်(စ်) အင်္ကျီတို့ စပို့ရှပ် ဆန်းဆန်းတို့သာ ဝတ်ကြတာ"

ဟုတ်လေသလား၊ မဟုတ်လေ သလားတော့ မသိ၊ အေးကျော်ပြောသမျှတို့မှာ အကြောင်းအကျိုး ဆက်နွှယ်နေတတ်ပြီး လက်ရှိအခြေအနေ၌လည်း အေးကျော်ပြောသရွေ့ မှန်ကန်နေသဖြင့် ကျော်သက်မှာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နားထောင်ပေါ့လေ၏။

"မှတ်ထားကျော်သက်၊ အဝတ်အစားကို ခုံခုံမင်မင်နဲ့ ချုပ်ဝတ်ကြတာဟာ မရှိမရှားဆိုတဲ့ လူတန်းစားကသာ ချုပ်ဝတ်တာကွ၊ အဲဒီလူတန်းစားမှာ တနေ့ စိန်တရတီကို လေးငါးခြောက်ထောင်၊ ရွှေဘကျပ်သားကို သုံးထောင်ကျော်ခေတ်မှာ စိန်တွေ၊ ရွှေတွေနှား မကပ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်အလှအပကို စိန်နဲ့ရွှေနဲ့ မွန်းမယ့်အစားအဝတ်အစားလှလှလေး၊ ပုံဆန်းဆန်းလေးတွေနဲ့ မွန်းကြတယ်၊ ဟောဒီ နန္ဒဝန်ဈေး ပတ်ဝန်းကျင် တဝိုက်က လူတန်းစားတွေဟာ မရှိမရှားလူတန်းစားတွေက များတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ဝတ်လေလှလေအပ်ချုပ်ဆိုင်ဟာအောင်မြင်ကြီးပွားရမယ်၊ စိတ်ချ"

အေးကျော်၏ ဟောကိန်းမှာ မှန်လှပါ၏။ အမျိုးသမီး ငါးယောက်အချိန်ပိုယူပြီးချုပ်ထားသော ရယ်ဒီမိတ် (ဒ်)အင်္ကျီ ပုံဆန်းလေးတွေလည်း ရောင်းမလောက်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ယနေ့ခေတ်ငယ်ရွယ်သောအမျိုးသမီးလေးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် စလင်းဘော်ဒီလေးတွေများကြသည်။ ရယ်ဒီမိတ် (ဒ်)ဆိုပေမင့် ဝယ်လို့၍ဝတ်ကြည့်လျှင် တိုင်းချုပ်ထားသည့်ပမာ ဖစ်ဆိုက်ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဒါကလည်း သိပ်တော့မဆန်း။ ယနေ့အမျိုးသမီးငယ်များဝတ်သည့် အင်္ကျီ၊ ဘလောက် (စ်)စသည်တို့မှာ လက်ကျပ်ခါးတိုခေတ် မဟုတ်ပါလေတော့၊ လက်ပွပွကြီးတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တင်ဖုံးခါးရှည်တွေ ပုံဆန်းခေတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ရယ်ဒီမိတ်(ဒ်)လည်း ထော်နေကြခြင်းဖြစ်ပါ၏။

အပ်ထည်များကလည်း ပို၍ပို၍သာ များလာသည်။

ထိုရောအခါ....ကျော်သက်မှာ ဒုက္ခများရပါတော့၏။

ရောင်းထည် ရောင်းရာ၌လည်းကောင်း၊ အပ်ထည် လက်ခံရာ၌သည်းကောင်း၊အေးကျော်ရှိစဉ်က အေးကျော်က ဘောက်ချာဖွင့်လက်ခံ၊ ရယ်ဒီမိတ်(ဒ်)ရောင်း စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ယခုမူ အေးကျော်ခွင့်တလစေ၍ ရုံးပြန်တက်လေပြီ။ ကျော်သက်မလုပ်တတ်။ ကျော်သက်သည် အပ်ချုပ်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဆိုစေကာမူ ငွေရှိ၍သာ လုပ်သူဖြစ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းအနေနှင့် ဘာမျှနားမလည်။ နားလည်သည်ဆိုဦးတော့ ကျော်သက်က မလုပ်ချင်။ ကောင်မလေးတွေ တပုံကြီး၏ ပစိပစိလက်ပံပင်ဆက်ရက်ကျပြောလာလျှင် ကျော်သက် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ ပြီး....၎င်းဆိုင်လုပ် ်န်းဖြင့် ကျော်သက်အချိန်မဖြုန်းလို။ ကျော်သက်၏အဓိကမှာ စာရေးလိုခြင်း ဖြစ်နေပါ၏။

ယင်းသည့်အခါ၌ တင်ဦးကြည်သည် အော်တိုမစ်တစ် နေရာသစ်ရလာသည်။ အပ်ချုပ်သမားအမျိုးသမီးငါးယောက်စလုံးသည် နဂိုကတည်းကပင် တင်ဦးကြည်အား လေးစားရိုသေကြသည်။ အသက်အားဖြင့်ရော၊ အတန်းပညာအရရော၊ ရင့်ကျက်ဣန္ဒြေရှိခြင်းအရရော၊ အပ်ချုပ်လုပ်ငန်းတွင် ကျွမ်းကျင်မှုအရရော တင်ဦးကြည်ကို ကျန်သည့် လေးယောက်က မမကြည်....မမကြည်နှင့် လူကြီးအရာ၊ ဆရာသမားအရာ ထားကြပြီးသားဖြစ်သည်။

တင်ဦးကြည်ပင် အပ်ထည်များကို ဘောက်ချာဖွင့်သည်။ အပ်သည့်ပုံစံကိုလိုက်ပြီး အတိုင်းအထွာ ယူသည်မှအစ ချုပ်ရန် တာဝန်ပေးသည့်အထိသင့်တော်ရာ နွဲ့မာဝင်းဖြစ်စေ၊စိမ်းမို့မို့

ဖြစ်စေ၊ ဇာဇာအိဖြစ်စေ တယောက်ယောက်ကို တာဝန်ချပေးသည်။ ချုပ်ခငွေနှင့် ချုပ်ပြီးထည်ရောင်းရငွေ ဟူသရွေ့လည်း ညနေပိုင်းဆိုင်ပိတ်ချိန်တွင် ကျော်သက်အား စာရင်းနှင့် လက်ခံဘောက်ချာနှင့်အတူ ငွေများအပ်နှံသည်။

သို့ဖြင့်ကျော်သက်မှာ ဟန်ကျသွားပါ၏။ဆိုင်ဖွင့်ချိန်မှ ဆိုင်ပိတ်ချိန်ထိကျော်သက်သွားထိုင်သော်လည်း ဆိုင်ထောင့် တနေရာတွင် လိုက်ကာလေးကာရံကာ စားပွဲတလုံးနှင့် ကျော်သက်ဝတ္ထုရေးဖြစ်ပေသည်။

ညနေဆိုင်ပိတ်ပြီးနောက် ကျော်သက် နေရင်းအေးကျော်၏အိမ်သို့ပြန်ကာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် နေမြဲဆက်နေကြသည်။

* * *

ငါး

ချဉ်သီးနှင့်ဆား အတူထားက လျှာများသွားရည်ယိုမည်စိတ်ချ၊ ဖိုနှင့်မတည်း။

"စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ကျော်သက်၊ တင်ဦးကြည်ဟာ မင်းနဲ့အသင့်တော်ဆုံးမိန်းကလေးကွ"

"ဟာကွာ...."

"မင်းသေချာကြည့်စမ်း၊အနှီးရှိတဲ့ကောင်မလေးငါးယောက်ထဲမှာ တင်ဦးကြည်ဟာဘယ်လိုတဘာသာထွက်နေသလဲဆိုတာ"

"သူ့ဟာသူထွက်တာ....ငါနဲ့ဘာဆိုင်လဲ"

"တင်ဦးကြည်ရဲ့အရပ်ဟာ ငါးပေငါးလက်မ အနည်းဆုံးရှိတယ်၊ မြန်မာမိန်းကလေးထဲမှာဆိုယင် ရှားပါးတဲ့အရပ်မျိုးပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်သက်၊ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကို ကြည့်အုံး၊ သူ့အရပ်နဲ့ လိုက်ဖက်ညီတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မျိုးရှိနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် အချိုး သိပ်ပြေပြစ်တယ် သူငယ်ချင်း၊ ငါမှန်းကြည့်တယ်၊ ဒီကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်မျိုးဟာ သုံးဆယ့်ခြောက်၊ နှစ်ဆယ့်လေး၊ သုံးဆယ့် ရှစ်လောက် ရှိမယ်"

"ဘာကွ...."

"ရင်က သုံးဆယ့်ခြောက်လက်မကွာ၊ ခါးက နှစ်ဆယ့်လေး၊ တင်က သုံးဆယ့်ရှစ်လက်မလောက်ရှိမယ်လို့ ငါပြောတာ၊ မယ် ရွေးပွဲတွေသာရှိသေးယင် တင်ဦးကြည်ဟာ 'မယ်' တခုခုတော့ ချိတ်မှာသေချာတယ် ကျော်သက်"

"သူ့ဟာသူ ဘာပဲချိတ်ချိတ်ကွာ"

"ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်အုံး၊ ဆံတိုကုပ်ဝဲ အိုမီဂါတွေ၊ သရီးစတက်တွေ၊ ဒိုင်ယာနေတွေခေတ်မှာ တင်ဦးကြည်က ရှေးမူ မပျက်လေးပဲ၊ ဆံပင်နောက်တွဲထုံးလေးနဲ့ကွ၊ ငါထင်တယ် သူ့ ဆံပင်ကို ဖြီးပြီးဖြန့်ချယင် ဒူးကောက်ကွေးလောက်အထိကို ရှည် မယ် သူငယ်ချင်း၊ တကယ်ဆို တင်ဦးကြည်ရဲ့အသက်ဟာ နှစ် ဆယ့်တစ်နှစ် ရှိသေးတာ၊ မျက်နှာလေးကလဲ နုဖပ်ဖပ်လေးရယ်၊ တခြားအမျိုးသမီးတွေလို ဆံတိုကုပ်ဝဲ ထားယင်လဲ ရသေး တာပဲ"

"အိုး....သူ့ဟာသူ ဆံပင်ရှည်တာ ဘာဖြစ်လဲ"

"တင်ဦးကြည် မြန်မာဆန်ဆန်လေး ဆင်ယင်တတ်တာကို ငါက ပြောပြနေတာပါ၊ ဝတ်တဲ့အင်္ကျီကို ကြည့်အုံး၊ အများ အားဖြင့် ရင်ဖုံးလက်ရှည်လေး ဝတ်လေ့ရှိတယ်၊ အလွန်ဆုံးမှ လက်တိုရင်စိလေးပဲ ဝတ်တယ်၊ နောက်ပြီး ဒီပြင်မိန်းကလေး တွေလို မိတ်ကပ်တွေ၊ ကရင်ပတ်(ဖ်)တွေလဲ ဆောင်လေ့မရှိဘူး၊ သနပ်ခါးကို စွဲစွဲမြဲမြဲလိမ်းတယ်၊ သူ့နားကပ်မိယင် သနပ်ခါးနံ့

လေးကို သင်းနေတာပဲ၊ ညနေ အလုပ်ပြီးလို့ အိမ်ပြန်ချိန်ဆိုယင် သူ့မျက်နှာမှာ သနပ်ခါး ကွက်တိကွက်ကျားလေးနဲ့ သူ့နဂို အသားရောင် ဝင်းဝင်းလေးတွေ ပေါ်နေပြီး ကြည့်ကောင်းမှ တကယ်ကြည့်ကောင်းပဲ ကျော်သက်"

"ဟေ့ကောင်....အေးကျော်....မင်းဟာက...."

"နားထောင်ပါ သူငယ်ချင်း၊ ငါပြောနေတာတွေဟာ....... အဓိပ္ပာယ် သိပ်ရှိတယ်ကွ၊ တင်ဦးကြည်ရဲ့ အနေအထိုင်ကိုကြည့် အုံး၊ ဘယ်တော့မဆို ဣန္ဒြေရရလေးပဲ၊ နွှမာဝင်းတို့၊ စိမ်းမိုမို တို့၊ ဇာဇာအိတို့ကို မင်းကြည့်လေ၊ ဆတ်စလူးမဟုတ်တောင် မျက်စိကစားတယ်၊ ဟေးလား ဝါးလားလေးတွေ နေတတ် တယ်"

"ဒါတော့ ကောင်မလေးတွေက ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် လေးတွေ ရှိသေးတာကိုး....အေးကျော်ရ"

"နောက်ပြီး....တင်ဦးကြည်ဟာ ဣန္ဒြေနဲ့ နေတတ်တယ်ဆို ပေမယ့် ရှုသိုးသိုးတင်းထားတဲ့ မျက်နှာမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ ဝယ်သူ တွေ၊ အပ်သူတွေလာယင် တင်ဦးကြည်က ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ စိတ် ရှည်လက်ရှည် ဆက်ဆံပြောဆိုတယ်၊ အဲဒါကိုလဲ ဖောက်သည် တွေက သဘောကျပြီး မင်းဆိုင်မှာ ဖောက်သည်များလာတာ သူငယ်ချင်း"

"အေးလေ....အဲဒီအတွက် တင်ဦးကြည်ဟာ တခြားကောင် မလေးတွေလို စက်မချုပ်ရပဲ အထည်လက်ခံ၊ အထည်ရွေး၊ ဘောက်ချာဖြတ်၊ အထည်ရောင်းနေရာ လုပ်နေပြီပဲ၊ အဲဒီအတွက် သူလဲ တခြားကောင်မလေးတွေလို လခသုံးရာရတာပဲ"

"အဲဒီလိုမပြောနဲ့ ကျော်သက်၊ တင်ဦးကြည်ဟာ အပ်သူ၊ ဝယ်သူ၊ ရွေးသူမလာတဲ့အခါ သူ့ခမျာ သူ့စက်မှာထိုင်ပြီး သူ့ချုပ်လက်စကို သူချုပ်နေရှာတာပဲ မဟုတ်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်သက်သည် စိတ်မရှည်တော့သည့်နှယ် အေးကျော်ကို မျက်ဖြူလှန်ကြည့်လိုက်သည်။

"ညွန်းလှချည်လား အေးကျော်၊ တင်ဦးကြည်အကြောင်း ပြောလိုက်တာ ဟိမဝန္တာချီးမွမ်းခန်း ကျနေတာပဲ"

"အေး....အရှိကိုအရှိအတိုင်း ပြောနေတာပဲ၊ ကောင်းတာ၊ တော်တာတွေကို ကောင်းတဲ့တော်တဲ့အတိုင်းပြောယင် ချီးမွမ်းတယ်လို့ခေါ်ပြီး ဆိုးတာညံ့တာတွေကို ဆိုးတဲ့ ညံ့တဲ့အတိုင် ပြောယင် ကဲ့ရဲ့တယ်လို့ လူတွေကခေါ်တာပဲ၊ဒီမယ်ကျော်သက်၊ မင်းအခြေအနေမင်းရဲ့ဗိဇ အနေအထိုင်နဲ့ဆိုယင် တင်ဦးကြည်ဟာ မင်းနဲ့ အသင့်တော်ဆုံးပဲ သူငယ်ချင်း၊ မင်းဝါသနာအဓိကဖြစ်တဲ့ စာရေးတဲ့လုပ်ငန်းမှာ စောက်ချလုပ်နေတုန်း တင်ဦးကြည်က မင်းရဲ့ဆိုင်ကို ဦးစီးထိန်းသိမ်းပေးနိုင်တယ်"

"ဟ....ဒီဆိုင်က ငါ့အဖို့ အာကရုံပါကရုံမှန်း မင်းသိသားနဲ့ အေးကျော်၊ တနှစ်အတွင်း မေမေ့ငွေငါးသောင်း မပျောက်မပျက်ရှိသွားဖို့ အဓိကထားပြီးဖွင့်တာမှန်း မင်းသိသားနဲ့၊ ငါက ဒီ 'ဝတ်လေလှလေ' ဆိုင်ကြီးကို တသက်လုံးဖွင့်မှာမှ မဟုတ်တာ"

"ကောင်းပြီ ကျော်သက်၊ ဒါဆို နောက်ဆုံးငါမေးမယ်၊ တင်ဦးကြည်ကို မင်း လုံးဝမရည်ရွယ်ဘူးဆိုတာ သေချာတယ်နော်"

"တင်ဦးကြည်သာမဟုတ်ဘူး အေးကျော်၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မရည်ရွယ်သေးဘူး"

"ကိုက်ပြီ....ငါ့ဝတ္တုရားကုန်ပြီ၊ ဒါဆိုယင် တင်ဦးကြည်ကို ငါရည်ရွယ်လိုက်မယ်"

"ဘာ....ဘာကွ"

"ငါပြောမယ် ကျော်သက်၊ ဒီခေတ်ထဲမှာ အမျိုးသမီးတွေ ပေါပေမယ့် မိန်းမရှားတယ်ကွ"

"မင်းစကားက ဘာစကားလဲ အေးကျော်"

"ဒီခေတ်မှာ ကြိုက်စရာကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီး အချောအလှတွေ ပေါပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်တခုကို ကျကျနနထိန်းပြီး စည်းနဲ့စနစ်နဲ့ ဣန္ဒြေရရနေတတ်တဲ့ ဇနီးမိန်းမမျိုးက သိပ်ရှားတယ်ကျော်သက်၊ တင်ဦးကြည်ဟာ ရုပ်လဲ ချောတယ်၊ မက်မောစရာကောင်းလောက်တဲ့ ရုပ်ရော၊ ကိုယ်လုံးရော ရှိတယ်၊ နောက်ပြီး လိမ္မာရေးခြားနဲ့ စည်းစနစ်ရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်မလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ နောက်ပြီး ငါ့ဝင်ငွေလခနဲ့ သူ့ဝင်ငွေလခ ပေါင်းလိုက်ယင် တအိုးတအိမ်ကို စိတ်ချမ်းသာလက်ချမ်းသာ ထူထောင်နိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းမရည်ရွယ်ဘူးဆိုယင် တင်ဦးကြည်ကို ငါရည်ရွယ်တယ်"

"ဟေ...."

"ဘာဟေလဲ....ကျော်သက်"

"မင်းပြောပုံက ပေါ့ပျက်ပျက် မနိုင်လွန်းဘူးလား အေးကျော်၊ မင်းရည်ရွယ်လိုက်တယ် ဆိုတာက အိမ်ထောင်ရေးမှာ စီးပွားရေး တွက်ကိန်းတခုတည်းတွက်လွန်းရာမရောက်ဖူးလား"

"နို့....တခြားဘာတွေ ထည့်တွက်ရအုံးမှာလဲ ကျော်သက်"

ကျော်သက်က သူ၏လက်ဝဲဘက် ရင်အုံကို သူ၏လက်ညှိုးဖြင့် တန်းနေအောင် ထောက်ပြ လိုက်သေးသည်။

"ဒီမယ် ကျော်သက်၊ဟောဒီ ရင်အုံကြီးထဲမှာ....နှလုံးရှိတယ်၊ အသည်းရှိတယ်ကွ"

"ဒါအဆန်းလား၊ဗိုက်ထဲမှာ အသည်းနှလုံး ကျောက်ကပ်နဲ့ အူတွေရှိမှန်း ကလေးကအစ သိနေတဲ့ ဥစ္စာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေး....အသည်း နှလုံးဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ် အသက်ရှင်ဖို့ အလုပ်လုပ်ပေးနေတာချည်း မဟုတ်ဘူး အေးကျော်...."

"ဟ....ဒါလဲ ငါသိတာပေါ့.... ကြော်စားလို့ ရတယ်.... ဆီပြန်ချက်စားလို့ရတယ်၊ အေး....ခုခေတ်ဆီဈေး သိပ်ကြီးတဲ့ အချိန်မှာ ပြုတ်စားလဲရတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါက ကြက်၊ ဝက်၊ နွား၊ ဆိတ်တွေရဲ့ အသည်းနှလုံးမှ ရတာပဲ ကျော်သက်၊ လူ့အသည်းနှလုံးက ကြော်စားချက်စား ပြုတ်စားလို့တောင် မရဘူး"

"ထပ်တရိုး မင်းဟာတကယ့် ပေါ့ပျက်ပျက် အတွေးအခေါ်သမားပဲ၊ ဒီမယ်အေးကျော် လူ့ရဲ့အသည်းနှလုံးဟာ အင်မတိအင်မတန် လေးနက်သိမ်မွေ့တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပေါက်ဖွားပေးတယ်ကွ...."

"ဟတ်....ဟတ်... ဟား...."

"ဘာရယ်တာလဲ...."

"မင်းရေးတဲ့ ဝတ္ထုတွေ အထဲမှာသာ အဲဒါတွေ ထည့်ရေးပါကွာ၊ အပြင်လောက တကယ့်ဖြစ်ရပ်တွေမှာတော့ ယောကျ်ားလေးနဲ့ မိန်းမလေး ပထမအဆင့် တဦးကိုတဦး ကြိုက်ကြရမယ်၊ ကြိုက်ကြရမယ်ဆိုတဲ့ အထဲမှာ ရုပ်ချောတာပါတယ်၊ ပစ္စည်းအရည်အချင်းပညာအရည်အချင်းတွေပါတယ်၊အဲ....တယောက်အရည်အချင်းကို တယောက်က အပြန်အလှန် ကြိုက်ကြပြီဆိုတော့ ညားကြတယ်၊ အိမ်ထောင်ပြုကြတယ်ပေါ့ကွာ၊ ညားကြတဲ့ အခါကျမှ နှလုံးသားရဲ့ မေတ္တာတွေရှိချင်လဲ ရှိပေါ့ကွာ...."

"ဖွတ်....တကယ့်ဖွတ်ပဲ"

"ဖွပ်ချင်ဖွပ် မဖွပ်ချင် ပင်မင်းပေးကျော်သက်ရေ၊ ငါ တင်ဦးကြည်ကို ရည်ရွယ်တာတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ ကဲ....တင်ဦးကြည်ကို မင်းက မရည်ရွယ်ဘူး၊ ငါက ရည်ရွယ်လိုက်ပြီ၊ ဒါပဲ ပိုင်းသိမ်းကြစို့၊ ပြန်ကြမယ် ကျော်သက်၊ ငွေရှင်းလိုက်တော့ကွာ"

ကျော်သက်နှင့် အေးကျော်သည် ဟိုက်ဇွမ်ဟိုတယ်တွင် ညနေစာ စားယင်းသောက်ယင်း ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင် ဖွင့်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ကျော်သက်လက်ထဲတွင် ငွေသည် အမြဲပင် အပိုအလျှံ ရှိနေတော့သည်။ ယခင်က အေးကျော်၏ လခလေးဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ချွေချွေတာတာ စားခဲ့ရာမှ ယခုကျော်သက် ဝင်ငွေကောင်းလာသောအခါ သီတင်းတပတ်တွင် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လောက် အရက်ဘားနှင့် တွဲသော တရုတ် ဟိုတယ်များတွင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စားသောက်လေ့ ရှိကြသည်။

အေးကျော်က အရက်ပြင်းဖြစ်သော....ရမ်(မ်)၊ ဘရန်ဒီ၊ ဝီစကီစသည်များ သောက်ပါ၏။ များများတော့ မဟုတ်၊ နှစ်ပက်,သုံးပက်လောက်ဆို အေးကျော်မူးပြီ၊ စကားတွေ ဖောင်ပြီ၊ ကျော်သက်ကတော့ မန္တလေးဘီယာ တပုလင်းဖြင့်ပင် ရီဝေသူဖြစ်ပါ၏။ ကျော်သက်တွင် အရက်မြင်း သောက်နိုင်လောက်အောင် ဝါမရင့်သေး။

ဟိုက်ဇွမ်မှ သုံးဘီး အငှားကားဖြင့် အိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အိမ်ရောက်သည်နှင့် အေးကျော်သည် သူ့ခုတင်တွင် ထိုးအိပ်ပါလေ၏။

ကျော်သက် အိပ်မရပေ။

ယှဉ်လျက်သား ခုတင်မှ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသော အေးကျော်ကို ငေးကြည့်ယင်း....

"ဒီကောင် မေ့အေးကျော်လေ တင်ဦးကြည်ကို ကြံစည်တော့မယ်တဲ့၊ အလကားကောင်၊ တကယ့် ရင်ထဲက အချစ်မပါပဲ

www.burmeseclassic.com

တင်ဦးကြည်ကို ခိုင်းနွားမွေးသလိုစိတ်နဲ့ ယူမှာတဲ့၊ ကောင်မလေး သနားပါတယ်၊ အေးကျော်က နှလုံးသားမေတ္တာမပါပဲ တွက်ကိန်းချ ပုံစံကြီးနဲ့ ယူတာဆိုတော့ ကောင်မလေးအပေါ် အကြင်နာတို့၊ ကရုဏာတို့ ဘယ်မှာရှိတော့မလဲ၊ တင်ဦးကြည်ကို သနားလိုက်တာ”ဟု တောင်စဉ်ရေမရ တွေးတွေးနေမိတော့သည်။ ပေါက်ကရတွေးယင်းမှပင် တင်ဦးကြည်အား အလိုလိုပင် ကျော်သက် မျက်စိထဲ၌ မြင်ယောင်လာမိသည်။

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ တင်ဦးကြည်ရဲ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ အေးကျော်ပြောသလို (၃၆)(၂၄)(၃၈)လောက် ရှိမယ်၊ ရင်ဖုံးအကျႌထူထူထဲထဲလေး ဝတ်ထားတာတောင် ရင်ကလေးဟာ စိုပြည် ဝန်းဝိုင်းနေတာ၊ တင်ဆိုလဲ ဘေးအကားကြီး မဟုတ်ပဲ နောက်ကို တင်းတင်းမို့မို့လေး ထွက်နေတာ၊ အဲဒီရင်နဲ့ အဲဒီတင်ကို ပေါင်းကူးဆက်သွယ်ပေးတဲ့ ခါးကလေးက သေးကျဉ်ကျဉ်လေးရယ်၊ အို...မိန်းကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အလှကို သဘောကျတယ် ဆိုတာ ရာဂတဏှာကို မက်မောတဲ့စိတ် အရင်းခံတာပဲ၊ အဲဒါချည်းသက်သက်နဲ့ဆို ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ ပျိုမျစ်သေးတဲ့ အရွယ် ပုထုဇဉ်စိတ်နဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အလှကို မက်မောသင့်သလောက်တော့ မက်မောတာပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် ဒါကိုချည်း အမိကမထားသင့်ဘူး။

“ဒါဆို....တင်ဦးကြည်ရဲ့ မျက်နှာလေးကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူကြီး မဟုတ်ပေမယ့် တင်ဦးကြည်ရဲ့ အသားဟာ အဝါနုလေးရောပြီး ဖြူဝင်းဝင်းလေး၊ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ထူထူအန်းအန်းနဲ့၊ ဘာဆိုးဆေးမှ ဆိုးလေ့မရှိပဲ ပန်းနုရောင်အမြဲသမ်းလို့၊ တင်ဦးကြည်ပြုံးလိုက်ပြီဆိုယင် သိပ်ကျက်သရေရှိတာ၊ နောက်ပြီး တင်ဦးကြည်ရဲ့မျက်လုံးတွေကို ကြည့်အုံး၊ မျက်တောင်ကော့နေပြီး မျက်ဝန်းအောက်ခံသားဟာ မဲနယ်သမသာဆိုးထားတဲ့ စွပ်ကျယ်ဖြူလို အဖြူမှာ အပြာနုနုလေးသမ်းလို့၊ မျက်သားနက် အလုံးလေးကလဲ မဟူရာလုံးလေးထင်ထားသလား အောက်မေ့ရတယ်၊ ဒီမျက်လုံးမျိုး ပေါ့၊ အလိုလိုပြုံးနေတဲ့ မျက်လုံးဆိုတာ....”

“ဒီမှာအစ်ကိုသက်၊ ဒီနေ့စာရင်းပိတ်လေ၊ ရွှေးထည် ဆယ်ထည်က ချုပ်ခ တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ်ရတယ်၊ ရောင်းထည်သုံးထည်က ...ဆယ်၊ စုစုပေါင်း နှစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ်၊ ရော့....”

နေ့စဉ်ပင် ညနေတိုင်းဆိုင်ပိတ်ပြီဆိုလျှင် ဘောက်ချာစာအုပ်၊ စာရင်းစာအုပ်ဖြင့် ရခငွေတွေယူကာ ကျော်သက်၏ ခန်းဆီး...ကာ ကာရံထားသော အခန်းလေးထဲဝင်လာပြီး ကျော်သက်ဘေးတွင် နီးကပ်စွာရပ်၍ စာရင်းပြ ငွေအပ်လေ့ရှိသော တင်ဦးကြည်။

ထိုရောအခါ သူမထံမှသင်းရနံ့လေးတမျိုး ကျော်သက်အမြဲ ...ကိမိရသည်။ ချွေးနှင့်ရောပြီးထွက်လာသော သနပ်ခါး၏ သင်းရနံ့လေးဖြစ်ပါ၏။ သနပ်ခါးသက်သက် မွှေးသည်မျိုး ...တ်။ တင်ဦးကြည်၏ကိုယ်နံ့နှင့် သနပ်ခါးနံ့ ရောမွှေးထွက်လာသော ရနံ့မျိုးပါတည်း။

အစကတော့ ကျော်သက်သည် ဘာသိဘာသာပင်။ ယနေ့....ကောင် အေးကျော်က မင်းမရည်ရွယ်ယင် တင်ဦးကြည်ကို ငါ ...ရွယ်တယ်ကွာ ဆိုလေမှ တင်ဦးကြည်၏အကြောင်းကို ယခု ...တွေးလာမိခြင်းဖြစ်သည်။ တင်ဦးကြည်ထံမှ သင်းပျံ့သော ...လေးကို ယခုမှ အမှတ်ထင်ထင် ရှိလာသလို ဖြစ်ရသည်။

နောက်ပြီး တခုရှိပါသေး၏။ တင်ဦးကြည်သည် ဆိုင်တွင် ...သူ၊ အပ်သူ၊ ရွှေးသူများဖြင့် အလုပ်လုပ်နေစဉ် အရယ် ...းလေးတွေဖြင့် လှုပ်ရှားနေသော်လည်း လူရှင်းပြီး အတန် ... အားလပ်သည်နှင့် ငူငူငိုင်ငိုင်လေးဖြင့် တွေတွေဝေဝေလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိနေတတ်သည်။ တခါတရံလည်း ထောင့်တနေရာတွင်ထိုင်ကာ ကျော်သက်အား သူမ၏မျက်ဝန်းစုံတို့ဖြင့် စိုက်ကြည့်တတ်သည်။ ကျော်သက်က စားပွဲတွင် စာငုံ့ရေးနေရာမှ စဉ်းစားရမည့်အခန်း ရောက်၍ဖြစ်စေ၊ လည်ကုပ်ညောင်း မျက်စိညောင်းလာသည့် အခါဖြစ်စေ ဖြတ်ကနဲ မော့ကြည့်လိုက်လျှင် တင်ဦးကြည်က လည်း ဖြတ်ကနဲ တခြားသို့မျက်နှာလွှဲသွားတတ်သည်ကို သုံးလေး ကြိမ်ခန့် ကြုံဖူးသည်။ ဒါကိုလည်း ယနေ့ညကျမှ ကျော်သက် ပြန်လည်၍ သတိထားလာမိခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

နောက်တခု ရှိသေးသည်။

ဆိုင်တွင် အမျိုးသမီး ငါးယောက်ရှိသည့်အနက် ကျန်လေ ယောက်သည် ခေတ္တအနားယူကြသည့် နံနက်စာ ထမင်းစားပြီ ချိန် ဆိုလျှင် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ပေါက်ကရစကားလေးတွေ လက်ဆုံက တတ်သည်။ ရုပ်ရှင်အကြောင်း၊ အဆိုတော်တွေအကြောင်း... စသည်တို့ ဖြစ်ပါ၏။

တင်ဦးကြည်က သူတို့လေးယောက်နှင့်မတူပေ။အားလပ်ချိ ရသည့်နှင့်သူမ၏ပလတ်စတစ်ခြင်းအနီလေးထဲမှစာအုပ်တအုပ်ယ ကာ ဖတ်နေလေ့ရှိသည်။အမျိုးသမီးကလောင်ရှင်များရေးသော ဝတ္ထုစာအုပ်တအုပ်ဖြစ်ပါလေ၏။ဘာပဲပြောပြော တင်ဦးကြ ၏ စာဖတ်ဝါသနာပါရှိမှုကို ကျော်သက်သည် သဘောကျမိ သည်။

ယနေ့ညမှ တင်ဦးကြည်၏အကြောင်းတွေ တောင်တွေး မြောက်တွေးဖြစ်မိရာမှ တဆက်တည်း ကျော်သက်တွေးမိပြ သည်။ တင်ဦးကြည်ကို အင်တာဗျူးသဘောမေးစဉ်က အခြေ ပညာ အထက်တန်း (၁၀) တန်းအောင်ပြီး ယခု ပထမန စာပေးစာယူ ယူထားသည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။သို့တစေ တင်ဦးကြ သည် စာပေးစာယူသင်ခန်းစာများကို ယခုအချိန်ထိ ကျက်

တ်၊ မှတ်နေသည်ကို ကျော်သက်မတွေ့စဖူးခဲ့။ ထို့ပြင် အေး ကျော်၏ နှုတ်ဖွာမှုကြောင့် ကျော်သက်ရော အေးကျော်ပါ တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံဘွဲ့ရပြီးသူများဟု သူတို့ ငါးယောက် လုံး သိနေကြသည်။ တကယ်ဆိုလျှင် ပထမနှစ် စာပေးစာယူ တန်းတက်နေရိုးမှန်ပါက တင်ဦးကြည်သည် သူမနားမလည် သော သင်ခန်းစာထဲမှတချို့အချက်အလက်ကို ကျော်သက်အား တနေကုန်ဆိုင်မှာတွေ့နေရသူပီပီ မေးနိုင်ပါ၏။

တင်ဦးကြည် တလုံးတပါဒမျှ မမေးဖူးပါလေ။စာဖတ်တော့ သည်းဝတ္ထုစာအုပ်၊ သို့မဟုတ်လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် စသည် တို့ကိုသာ ဖတ်ရှုနေတတ်သည်။ တမျိုးကြီးပင်။

'ဟယ်...ဒီနေ့ညဘာဖြစ်လို့များ တင်ဦးကြည်ရဲ့ အကြောင်း တွေချည်း ငါတွေးမိနေပါလိမ့်၊ ငါနဲ့ ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့၊ နောက်ပြီး တင်ဦးကြည်ကို အေးကျော်က ရည်ရွယ်လိုက်ပြီတဲ့။ ထိုယ့်ဟာကိုပျော်အောင်အိပ်စမ်းကျော်သက်'ဟု ဇွတ်တင်းကာ မင်းလျှား မှောက်လိုက်သည်။ မျက်နှာကို ခေါင်းဖြင့်ကပ်ကာ ဇွတ်အိပ်လိုက်လေတော့သည်။

❋

ခြောက်

"မကြည်..."

"ဘာလဲဇာဇာ"

"ဦးလေးဦးကျော်သက်ကြီးလာယင် ပြောပေးပါ"

"ဘာကိုပြောပေးရမှာတဲ့လဲကွယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆိုင်မှာကက်ဆက်တလုံး ထားပေးပါလို့"

"အယ်....မမကြည်မပြောချင်ပါဘူးကွယ်"

"ဟင့်အင်...ပြောပေးရမှာပဲ၊ မမကြည် စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ တော်ရုံတန်ရုံထမင်းဆိုင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးတွေမှာတောင် ကက်ဆက်တလုံးတော့ရှိတာပဲ၊ ဒီလောက်ခမ်းနားပြီး ဖောက်သည်တွေများနေတဲ့ ဝဏ်လေလှလေ ဆိုင်ကြီးမှာ ကက်ဆက်တလုံးထားပေးသင့်တာပဲဟာ"

"ဩြော်...ဇာဇာရယ်၊ ထမင်းဆိုင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုတာကတော့ သူတို့ရဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအရကိုက စားသောက်တဲ့သူတွေဟာ စားပွဲမှာထိုင်ပြီးစားကြရတယ်၊ ဒီတော့စားသောက်သူတွေစားယင်း သောက်ယင်းထမင်းဟင်းမှာတာကိုစောင့်ယင်း နားယင်းနားထောင်နိုင်ဖို့ ကက်ဆက် ဖွင့်ပေးတဲ့သဘောမဟုတ်လား၊ မမကြည်တို့အပ်ချုပ်ဆိုင်ကျတော့ လာတဲ့လူကလဲ မတ်တတ်ပဲအပ်တယ်၊ရွေးတယ်၊ပြီးယင် ပြန်ကြရောလေ"

"ကြည့်.. ကြည့်....တို့မမကြည်ကိုယ်တိုင်က အစ်ကိုကျော်သက်ရဲ့ငွေကြေး ကုန်မှာ ကျမှာ စိုးရိမ်နေပြီ"

နွဲ့မာဝင်းက ဝင်နှောက်လိုက်သည်။ နွဲ့မာဝင်း နှောက်လိုက်သည်ကို စိမ်းမို့မို့ကဝင်၍အတိုင်အဖောက်လုပ်လိုက်ပြန်ပါ၏။

"ဟဲ့....ဒါတော့ စီးတဲ့ရေ၊ ဆည်တဲ့ကန်သင်းတဲ့ဟဲ့၊ အစ်ကိုကျော်သက်ပိုက်ဆံတွေ အပိုကုန်လဲ မမကြည်ကုန်ရတာနဲ့ အတူတူပဲ နွဲ့မာရယ်"

"ဟာ.... ဒီကောင်မလေးတွေ ပေါက်ကရတွေ ပြောနေတယ်"

တင်ခိုင်းကြည်၏မျက်နှာလေး ပန်းနုရောင်ပြေးကာ ညည်းညည်းတွားတွားလေး ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ချာတိတ်မလေးတွေ သည်စကားကိုမရပ်။

"ဟော့....မိန္ဒမာ"

"ဘာလဲ စိမ်းမို့"

"အစ်ကိုကျော်သက်ကို နင်သေချာကြည့်ဖူးလား"

"ဟာ....ကြည့်ဖူးတာပေါ့၊ မကြည့်ဘူးဆိုလဲ နေ့တိုင်းမြင်တွေ့နေတာပဲ စိမ်းမို့ရဲ့"

"ဒါဖြင့်ငါမေးမယ်၊ အစ်ကို ကျော်သက်ဟာ သေချာကြည့်ယင် အရုပ်ဆိုးသလား"

"ဟင့်အင်း....အမှတ်တမဲ့ကြည့်ယင်တော့ အသားညိုတယ်၊ အရုပ်ရှည်တယ်၊ ပါဝါမျက်မှန်ကို ကိုင်းအမည်းကြီး တပ်ပြီး ဆံပင်ပိုသီပတ်သီနဲ့ဆိုတော့ အရုပ်ဆိုးတယ် ထင်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုကျော်သက်ရဲ့ အသားဟာ ညိုတယ်ဆိုပေမယ့် မဲ့ခြောက်ခြောက်ဖြစ်မနေဘူး၊အသားရောင်စိုပြီး ဝင်းနေတယ်၊ နောက်ပြီးသူ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ဟာ မသေးဘူးဟဲ့၊ နေ့ခင်းနေ့လယ်အိုက်လို့ပူလို့ သူ့အပေါ်အင်္ကျီတွေ၊ရှပ်အင်္ကျီတွေ ချွတ်ထားပြီး စွပ်ကျယ်နဲ့နေတဲ့အခါ ကြည့်ဟဲ့၊ ရင်အုပ်ကြီးမို့ပြီး လက်မောင်း မာဆယ်သားတွေ ထစ်နေတာပဲ၊ အရုပ်ရှည်လို့ သွယ်တယ်ထင်ရတာ"

"ဇာဇာတော့ ဦးလေးဦးကျော်သက်ရဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကို သေချာမကြည့်မိဘူး၊ တခါတလေ ဦးလေး ဦးကျော်သက်ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးလုပ်တဲ့အခါဆိုယင်တော့ဦးလေးဦးကျော်သက်ရဲ့ မျက်နှာကို ငေးကြည့်မိတာ ကြည့်လို့တောင် မဝဘူး၊ ချစ်ဖို့သိပ်ကောင်းတာ"

"ဟယ်....ဇာဇာရယ်၊ အစ်ကိုကျော်သက်နဲ့ ဇာဇာဆိုယင် ဆင်ကြီးနဲ့ ဆိတ်မလေးနော်၊ ဆိုက်မတူဘူး ဇာဇာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အာ.... မမနွဲ့မာကလဲ စွတ် ပြောနေပြန်ပြီ၊ ဇာဇာ ပြောတာကတမျိုးပါ၊မမနွဲ့မာကိုယ်တိုင် ဦးလေးဦးကျော်သက်ကို စိုက်ကြည့်ဖူးတယ်ဆို"

"အင်းလေ"

"ဦးလေး ဦးကျော်သက်ဟာ သွားပေါ်အောင် ပြုံးလိုက်ရယ်လိုက်ယင် သွားလေးတွေဟာ ဖြူဖွေးပြီး စီရီနေတာပဲ၊ အဲဒီ သွားဖြူတန်းလေး ထောင့်စွန်းတဘက်စီမှာ သွားစွယ်လေးတချောင်းစီ ရှိနေတယ် မဟုတ်လား၊ သိပ်ကို ကျက်သရေရှိတာ၊ ဦးလေး ဦးကျော်သက် ပြုံးလိုက်ရယ်လိုက်ယင် မြင်ရတဲ့သူ့ရဲ့စိတ်ထဲမှာ အလိုလို ကြည်နူးသွားတယ်လေ၊ ဒါ့ကြောင့် ဦးလေးဦးကျော်သက်ရဲ့ အပြုံးအရယ်ဟာ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်လို့ ပြောတာ"

တင်ဦးကြည်သည် ငူငူလေးပင် နားထောင် နေမိသည်။ ကောင်မလေးတွေ သူတို့ဘာသာ ကိုကျော်သက်၏အကြောင်း ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြသည်မှာ အမှန်တွေ တော်တော်များသည်ဟုလည်း တင်ဦးကြည်၏ ရင်တွင်းက မှတ်ချက်ချမိသည်။ ဤငါးယောက်ထဲတွင် ကျော်သက်နှင့် အများဆုံး မျက်နှာချင်းဆိုင်ရသူမှာ တင်ဦးကြည်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ဇာဇာအိပြောသလိုပင် တင်ဦးကြည်လည်း ကျော်သက်၏ အရယ်အပြုံးတို့ ကျက်သရေရှိလှကြောင်း ရင်ထဲတွင် မှတ်မှတ်ရရ ရှိထားပြီးဖြစ်လေသည်။ မျက်နှာချင်း အများဆုံး ဆိုင်ရသူမို့ ကျော်သက်၏ အရယ်အပြုံးကို အများဆုံး တင်ဦးကြည်က တွေ့ရသည်မဟုတ်ပါလား။

"အေးနွဲ့မာတို့၊ စိမ်းမို့မို့တို့၊ ဇာဇာတို့ ပြောနေတဲ့အထဲမှာ မမပြုံးက ပုစ္ဆာတခု ဝင်မေးချင်လာပြီ"

စကားနည်းပြီး သူများပြောသမျှကိုသာ ဒိုင်ခံနားထောင်တတ်လေ့ရှိသော ခင်မာပြုံးရီကပါ စကားဝိုင်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။

"မေးလေ မမပြုံး"

"မေးခွန်းက လွယ်လွယ်လေးပါ၊ ဒါပေမယ့် သေချာတွက်ချက်ပြီးမှ ဖြေနော်၊ မေးခွန်းလွယ်ပေယေ့် အဖြေက ခက်လိမ့်မလားလို့"

"အို....မမပြုံးကလဲ နိဒါန်းကြီး ရှည်လိုက်တာ"

"အစ်ကို ကိုကျော်သက်နဲ့ အစ်ကိုအေးကျော်ဟာ ဘယ်သူက ပိုပြီး ရုပ်ချောသလဲ"

"အို:...အစ်ကိုအေးကျော်က ချောတာပေါ့"

စိမ်းမို့မို့က ရုတ်ခြည်းဖြေသည်။ နွဲ့မာဝင်းကလည်း စိမ်းမို့မို့ အဖြေကို ထောက်ခံသည်။

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါဆိုယင်တော့ အစ်ကိုအေးကျော်ကပိုပြီး ချောတာပေါ့၊ အသားဖြူတယ်၊ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်းနဲ့ ပါးစပ်တွေနဲ့ မျက်နှာကျပုံက အစ်ကို အေးကျော်က ပိုလှနေတာပဲဟာ"

"ဟင့်အင်း ဇာဇာကတော့ ဦးလေးအေးကျော်ထက် ဦးလေးဦးကျော်သက် ပိုပြီးချောတယ်လို့ ဖြေမှာပဲ၊ မမပြုံးရော မစိမ်းမို့ရော မြန်မာ ရုပ်ရှင်တွေ ကြည့်နေသားပဲ၊ လှမင်းသားလို့ခေါ်တဲ့ လူကြမ်းမင်းသားဦးစံတင်ဟာ ကြည့်လိုက်ယင် ရုပ်ချောမင်းသားပဲလေ၊ဒါပေမယ့် ဇာဇာ့မျက်စိထဲမှာ ဦးကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းက ဦးစံတင်ထက် ပိုချောတယ်လို့ပဲမြင်တယ်၊ မမပြုံးတို့ မနွဲ့မာတို့ပဲ ဇာဇာ ပြန်မေးမယ်၊ ဦးစံတင်နဲ့ ဦးကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း နှစ်ယောက်မှာ ဘယ်သူက ပိုချောလဲ ကဲ..."

ခင်ပြုံးရီ၊ နွဲ့မာဝင်း၊ စိမ်းမို့မို့ သုံးယောက်သည် ချာတိတ်မ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေး ဇာဇာ၏ မေးခွန်းအဆုံးဝယ် တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ သူတို့စိတ်ထဲတွင် စံတင်ထက် ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းက ပို၍ ချောသည်ဟု ဖြေရမည်ကို အလိုလို ဝန်လေးနေကြပုံ ရသည်။ ဘာကြောင့် ဝန်လေးနေကြမှန်း သူတို့ဟာသူတို့ မသိကြ။

ခင်ပြုံးရီက တင်ဦးကြည်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

"ကဲ...မမကြည် ဇာဇာမေးတာလို ဖြေပေးပါအုံး၊ အပြုံးတို့တော့ ဇာဇာဝင်မေးလိုက်မှ မျက်စိလည်ကုန်ပြီလေ"

တင်ဦးကြည်က ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီး အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ဖြေပါ၏။

"ညီမတို့အားလုံးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရုပ်အလှနဲ့ ပြုမူချက် အလှတွေ ရောနေတယ်လေ၊ မင်းသား ဦးစံတင်ဟာ ရုပ်ရှင်ထဲမှာ သရုပ်ဆောင်သရွေ့ သူက သိက္ခာမရှိ၊ သစ္စာမရှိ၊ စည်းမစောင့်၊ ရက်စက်တဲ့အခန်းတွေကချည်း ပါဝင်တာကိုး၊ ဒီတော့ ဦးစံတင်ကို ပွဲကြည့်ပရိသတ်က ရုပ်လှပေမယ့် အပြုအမူတွေ မလှပလို့ မနှစ်မြို့ကြဘူး၊ အဲ...ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းကျတော့ များသောအားဖြင့် သရုပ်ဆောင်ရတဲ့အခန်းတွေဟာ ကြင်နာတတ်တယ်၊ သိက္ခာစောင့်စည်းတယ်၊ သစ္စာရှိတယ်၊ အနစ်နာ ခံတယ်ဆိုတဲ့ အခန်းတွေက သရုပ်ဆောင်တော့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်က ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းကို ချစ်ခင်တယ်၊ နှစ်သက်တယ်၊ စကားပုံတောင် ရှိသားပဲကွယ် ရှမ်းကြိုက်ယင် နွားချောသတဲ့၊ အဲဒီ သဘောပဲ ညီမတို့ရေ...."

"ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ်.... ဇာဇာ မျက်စိထဲမှာ ဦးလေးအေးကျော်ဟာ ဦးစံတင်ရုပ်ထွက်နေပြီး၊ ဦးလေးကျော်သက်က ဦးကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းရုပ် ထွက်နေတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဇာဇာကတော့ ဦးလေးအေးကျော်ထက် ဦးလေး ဦးကျော်သက်က ပိုပြီးလှနေတယ်၊ ဦးလေး ဦးကျော်သက်ရဲ့ မျက်လုံးကိုကြည့်၊

ပါဝါမျက်မှန်အထူကြီး အောက်မှာ ရောက်နေပေမယ့် ခုန မမကြည်ပြောသလို ကြင်နာတတ်တာတို့ သိက္ခာရှိတာတို့၊ သစ္စာရှိတာတို့ မျက်လုံး အကြည့်ကပဲ ဖော်ပြနေတယ်၊ နောက်ပြီး ဦးလေးဦးကျော်သက်ဟာ ဂုဏ်ရှိတယ်၊ မကလက်ဘူး"

"ကဲ....မမကြည် ဇာဇာတယောက် ဒီလောက်တောင် အစ်ကိုကျော်သက်ကို ချီးမွမ်းနေတာ ကက်ဆက်ဝယ်ပေးဖို့ ပြောပေးလိုက်ပါတော့ မမကြည်...."

နွဲ့မာဝင်းက ဝင်ရောက် ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် အားလုံးသည် ဟက်ဟက်ပက်ပက်လေး ရယ်မောကြတော့သည်။

အမှန်တော့ ယနေ့နံနက် ကျော်သက် အရောက်နောက်ကျသည်။ သို့သော် ဆိုင်သော့နှစ်ချောင်းရှိသည့်အနက် တချောင်းကို တင်ဦးကြည်ကပင် ဖွင့်နှင့်ထားသည်။

ကြောင်မရှိ၊ ကြွက်ထသည့်နှယ် ကောင်မလေးတွေသည် ကျော်သက် ရောက်မလာသေးသည့် အချိန် လုပ်ငန်းခွင် မဝင်သေးမီ အချိန်လေးတွင် ဇာဇာက ကက်ဆက် ပူဆာသည်မှအစ စကားတွေ တောင်ရောက်၊ မြောက်ရောက် ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

"နော်....မမကြည် ကက်ဆက် ဝယ်ဖို့ပြောပေးနော်၊ ခုန မမကြည်ပြောသလို ထမင်းဆိုင်တို့ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်တို့မှာ ကက်ဆက်ထားတာဟာ လုပ်ငန်းသဘောဆိုတာ ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါ့ဟယ်၊ အခုလဲ ဖောက်သည်တွေ နားထောင်ဖို့ မဟုတ်ပေမယ့် မမကြည်ရဲ့ညီမတွေ စက်ချုပ်ယင်း နားထောင်မယ်လေ၊ ခုခေတ်မှာ အလုပ်ရှင်တွေက အလုပ်သမားတွေရဲ့ သက်သာချောင်ချိရေးတွေ၊ အပန်းဖြေရေးတွေ လုပ်ပေးနေကြတာပဲ မမကြည်ရယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါဆိုလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ ပြောကြပါလားကွယ်၊ မမကြည်အနေနဲ့ကျတော့ နေရာယူလွန်းရာရောက်နေမလားလို့"

"အိုး....အစ်ကိုကျော်သက်ကြီးက မမကြည်ဆိုယင် နေရာပေးချင်လွန်းလို့ ငမ်းငမ်းတောင် တက်နေတာ ..."

"အိုကွယ် မဟုတ်တာ၊ ပေါက်ကရတွေ မပြောကြနဲ့ကွယ်၊ အစ်ကိုကျော်သက် ကြားသွားယင် မမကြည်ကို အထင်သေးအမြင်သေးဖြစ်နေအုံးမယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကငွေရှင် ကြေးရှင် အလုပ်ရှင် မဟုတ်လား၊ မမကြည်တို့က အလုပ်သမားတွေ..."

"ဟာ....ဦးလေး ဦးကျော်သက်ကြီးက ငါးသောင်းဆု ထီပေါက်လိုက်လို့ ငွေရှင် ကြေးရှင် အလုပ်ရှင် ထဖြစ်တာပါ၊ သူ့နဂိုအလုပ်က မစ္စတာသေးတဲ့ စာရေးဆရာကြီးတဲ့ မမကြည်ရဲ့"

"ဟင်....ဟုတ်လား"

တကယ်ပင် ကျော်သက် ထီပေါက်၍ လုပ်ငန်းတည်ထောင်သည် ဟူ၍လည်း တင်ဦးကြည်မသိ။ ကျော်သက် စာရေးဆရာဟုလည်း မသိသေးရှိအမှန်။ ယခုပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ဇာဇာက ပြောလိုက်မှ တင်ဦးကြည်မှာ တအံ့တသြချက်နှာနှင့် ဇာဇာကို လှမ်းကြည့်မိသည်။

အလားတူပင် ခင်ပွုံးရီကလည်း ဇာဇာ ယခု ပြောချလိုက်မှပင် သိရခြင်း ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် ချာတိတ်သုံးယောက်ကတော့ သိပြီး ဖြစ်နေပုံရ၏။ နှမာဝင်းနှင့် စိမ်းမို့မို့တို့က ဘာမျှ မအံ့သြသော အမူအရာ ရှိနေကြသည်။

"မမကြည် တကယ် မသိဘူးလားဟင်"

"မသိရှိးအမှန်ပါကွယ်၊ ဇာဇာတို့ကို ဘယ်သူကပြောလဲ"

"ဦးလေး အေးကျော်ကြီးက ပြောတာပေါ့၊ ဦးလေးကျော်သက်နဲ့ ဦးလေးအေးကျော်တို့က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေတဲ့၊ ဦးလေးကျော်သက်က မြန်မာစာ အဓိကနဲ့ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရတယ်တဲ့၊ ဦးလေးအေးကျော်ကတော့ သင်္ချာအဓိကနဲ့ ဘွဲ့ရတာတဲ့"

"အဲဒီလောက်အထိတော့ မမကြည် သိထားတယ်လေ၊ မမကြည်ကို အလုပ်အတွက်အင်တာဗျူးလုပ်တုန်းက သူတို့ကိုယ်တိုင် အဲဒီလောက်တော့ ပြောကြသားပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ အပွုံးလဲ အဲဒီလောက်ပဲသိတယ် မမကြည်၊ ဇာဇာတို့ သုံးယောက်က သိပ်သိကြတာပဲနော်"

"သိတာပေါ့မမပွုံး၊ အစ်ကို အေးကျော်ကြီးကို ပိုင်းမေးတာကိုး၊ အစ်ကိုအေးကျော်ကြီးကတော့ ဘွဲ့ရပြီး မကြာခင်ငွေစာရင်းရုံးမှာ အလုပ်ဝင်လိုက်တယ်တဲ့၊ အစ်ကိုကျော်သက်ကတော့ ဘယ်ရုံးမှမလုပ်ပဲ စာရေးတယ်ဆိုပဲ၊ ရေးတဲ့စာအုပ်တွေကမစ္စတော့ အစ်ကိုအေးကျော်ရတဲ့လခနဲ့ နှစ်ယောက်သား စားနေရတာတဲ့၊ အဲ....မကြာခင်က အစ်ကိုကျော်သက် ထီထိုးတာကံကောင်းပြီး ငါးသောင်းဆု စွတ်ပေါက်သတဲ့လေ၊ အဲဒါနဲ့ ဒီဆိုင် တည်ကြတာတဲ့ မမပွုံးရဲ့"

အမှန်ပင် အေးကျော်သည် ကောင်မလေးသုံးယောက်အား ဤအတိုင်းပြောထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူ ကျော်သက်ကိုယ်တိုင်က သူသည် မန္တလေး ဒေါ်သီရိ၏ သဌေးသားမှန်း လုံးဝမပြောပါနှင့်ဟု တားသောကြောင့်ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုနစ်

ငါးရက်တိတိ ကြာသွားသည်။

ထိုအချိန်ထိ တင်ဦးကြည်သည် ကက်ဆက်ဝယ်ရန် တလုံးမျှ ဖွင့်မပြော။

မပြောရုံမကသေး။ ကျော်သက်ကိုဆက်ဆံရာမှာပင် တင်ဦးကြည်သည် ရှောင်တောင်တောင်လေးဖြစ်လာသေးသည်။ ကျော်သက်နှင့် မျက်နှာချင်း မဆိုင်မိအောင် ကျော်သက်နှင့် စကားမပြောမိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်တော့သည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဆိုသည်မှာ ကန်ထဲက ရေနှင့်ပင် တူလေသလား မပြောတတ်တော့။

ကန်ထဲမှရေသည် ငြိမ်သက်စွာ သူ့ဟာသူနေပါလျှင် ကြည်လင် နေပါ၏။ လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် သက်ရှိသတ္တဝါတခုခု၏ မွှေနှောက်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်ဖြစ်စေ ထိုရေအခါ အောက်တွင် အနည်ထိုင်နေသော ရွှံ့များ ကြွတက်လာကာ ကန်ရေနောက်တော့သည်။

အလားတူမျိုး ဖြစ်နေပြီပဲထင်ပါ့။

တင်ဦးကြည်သည် သူမဘာသာနေစဉ်က သူမ၏နှလုံးခုတ်လေးသည် ကြည်လင်နေပေသည်။ ဇာဇာတို့၊ နှမာနှင့် စိမ်းမို့မို့တို့ ပေါက်ကရ ဝင်နှောက်လေမှ တင်ဦးကြည်၏ နှလုံးအိမ်အောက်ခြေမှ အစိုင်အခဲတို့သည် ကြွတက်လာတော့သည်။

တင်ဦးကြည်သည် နည်းနည်းလေး လုပ်ငန်းခွင်တွင် စိတ်အား လူအားလေး ရှိသည်နှင့် အစ်ကိုကျော်သက်ကို အလိုလို

မျက်စိထဲ မြင်ယောင်လာတော့သည်။ ပို၍ဆိုးသည်က အလုပ်ခွင်သိမ်း ညနေတိုင်းတွင် အစ်ကိုကျော်သက်ကို မတွေ့ဆုံပဲ နေ၍မဖြစ်။ တွေ့ဆုံပြီး မိမိတည်းခိုနားနေရာ လခပေး ဝိုင်ဒဗလျူ စီအေ အခန်းလေးထဲသို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် အိပ်ရာတွင် ပစ်လှဲကာ အစ်ကိုကျော်သက်အကြောင်း တွေးမိသည်။ တချိန်လုံး အစ်ကိုကျော်သက်ကို မြင်ယောင်နေမိပြန်သည်။ ခက်ပါ့။

တင်ဦးကြည် တယောက်တည်းသာ ထိုသို့ ဖြစ်နေရိုးလား၊ မဟုတ်လိုက်တာမှ အားကြီးမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုကျော်သက်ကြီးမှာလည်း အလားတူ ဖြစ်နေသည်။

သူ့ဟာသူ နေတုန်းကတော့ ဘာသိဘာသာပင်။ လွန်ခဲ့သော တပတ်လောက်က အေးကျော်က ဟိုက်ဇုမ် တွင် စားယင်းသောက်ယင်း တင်ဦးကြည်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆွလိုက်ကတည်းက ကျော်သက်၏ ရင်ထဲနှလုံးထဲတွင် ကသောင်းကနင်းတွေ ဖြစ်နေတော့သည်။ ထိုညကစပြီး တင်ဦးကြည်ကို မျက်စိထဲမြင်လိုက်၊ တင်ဦးကြည်အကြောင်းတွေ တွေးလိုက်နှင့် ကျော်သက်၏ ရင်တမြင့်လုံးထဲဝယ် တင်ဦးကြည်သာလျှင် ဝိုင်း ကြီး ပတ်ပတ်ခုဝေဝေ ဖြစ်နေတော့သည်။

ဒီကြားထဲမှာပင် တင်ဦးကြည်က သိသိသာသာကြီး မိမိအပေါ်တွင် ဆက်ဆံဖူးရေးပြောင်းလဲသွားသည်ကိုလည်း ကျော်သက် ဂရုပြုမိပြန်သည်။ ပေနှစ်ဆယ်ပတ်လည်ခန့် ကျယ်ဝန်းသော ဆိုင်ထဲဝယ် ရှိုးကေ့(စ်)တွေ၊ အပ်ချုပ်စက်တွေနှင့် လိုက်ကာ ခန်းဆီးအကွယ်တွေတွင် ကျော်သက်နှင့်မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိအောင် တင်ဦးကြည်သည် ရှောင်နေတတ်သည်ကို ကျော်သက် သိသိသာသာကြီး သတိပြုမိလာသည်။

ကေန္တ....အေးကျော်သည် တင်ဦးကြည်အား ဖွင့်ပြောပြီးဖြစ်ပေမည်။ အေးကျော်တယောက် ယခုတလော ရှုံးဆင်း အိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်ချိန်သည် အလွန် နောက်ကျနေသည်။ ည....ညခုနစ်နာရီ ရှစ်နာရီမှ ပြန်ရောက်တတ်သည်။

“တင်ဦးကြည်တို့ အားလုံးသည် ညနေငါးနာရီခွဲ ခြောက်နာရီတွင် ဆိုင်ပိတ်သည်။ တင်ဦးကြည်က မြို့ထဲတိုကလေးဈေးလမ်းရှိ ဝိုင်ဒဗလျူစီအေတွင် နေထိုင်သည်။ အေးကျော်သည် တင်ဦးကြည် ပြန်ရောက်သည်အထိ စောင့်တွေ့ပြီးမှ အိမ်ပြန်သောကြောင့် မိုးချုပ်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်” ဟု ကျော်သက် ယူဆလာသည်။

ထို့ကြောင့် အေးကျော်နှင့် ငြိစွန်းပြီမို့ တင်ဦးကြည်သည် မိမိအပေါ်တွင် အေးကျော် အထင်မမှားစေရန် ပို၍ရှောင်ရှားခြင်း ဖြစ်မည်။

ဟုတ်ပါပြီ၊ အခုတလော အေးကျော်သည် နေ့တိုင်းလိုလို ကျော်သက် ပိုက်ဆံတွေ ထည့်ထားသော စားပွဲအံဆွဲထဲမှ လိုသလောက်ပိုက်ဆံ နှိုက်ယူသွားတတ်သည်။ အေးပေး ခွေးသူတောင်းစား၊ ညနေကျလျှင် တင်ဦးကြည်နှင့်အတူ....စားကြသောက်ကြ အကြည်ဆိုက်ကြဖို့ ပိုက်ဆံတွေ ယူယူသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

နှစ်ကိုယ့်တစိတ် သူငယ်ချင်းမို့ ယူချင်သည်လောက် ပိုက်ဆံယူသည်ကို ကျော်သက် လုံးဝမမှု၊ ငတ်တုန်းကလည်း အေးကျော်၏ လခလေးကို နှစ်ယောက်အတူ သုံးဖြုန်းသည် မဟုတ်လား။

ခက်သည်က....တင်ဦးကြည်။

တင်ဦးကြည်ကို လက်လွှတ် လိုက်ရပြီသောဆိုသည့် အသိစိတ်ဝင်လာလေ ကျော်သက် ကြီး မခါလေ ဖြစ်လာရတော့သည်။

ငါးကြီးလွတ်သွားပြီဆိုလေမှ အမယ်မင်း....ငါးကြီးက ကြီးလိုက်တာ၊ ငါးကြီးကလှလိုက်တာ ငါ့လက်က လွတ်သွားပါပကော နှမြောလိုက်တာ...။

ကျော်သက်၏ ရင်ထဲတွင် ကဖျပ်ဖျပ်သော ဝေသနာတမျိုး ခံစားရလေပြီ။

ခက်တာက....အခုမှ ဖွင့်ပြောလိုက်ပြန်လျှင် သူငယ်ချင်း အေးကျော် အပေါ်တွင် သစ္စာဖောက်ရာ ရောက်တော့မည်။ ရင်နှစ်ခြမ်း ဗြန်းကနဲကွဲပြီး သေပွဲဝင်ချင် ဝင်သွားပါစေ....သူငယ်ချင်းအပေါ်မှာတော့ သစ္စာမဖောက်တာက ကျော်သက်၏ အချင်းခံစိတ်ဓာတ်။

“ဟဲ....ဟဲ....မင်းစမ်းချင်စမ်းလိုက်ပေါ့ ကျော်သက်၊ မင်းကအင့်ပြောကော....တင်ဦးကြည်လို မိန်းကလေးမျိုးက ဒီတမျက်နှာက နောက်ထပ် တမျက်နှာကို ပြောင်းမယ် ထင်သလား၊ ဟား-ဟား-ဟား-ဟား....” ဟူသော အေးကျော်၏ရယ်မောသံကို ကျော်သက်နားထဲတွင် အလိုလိုကြားရပြန်သည်။ တကယ်တမ်းဆိုမူ အေးကျော်က ထိုသို့ ချဲလင်းလုပ်သည့် စကားမျိုး ကျော်သက်အပေါ်တွင် ဆိုအံ့မထင်။ သို့တစေ....အိုးမလုံအုံ့ပွင့်သော ကျော်သက်၏နားထဲ၌ အေးကျော်က ထိုသို့ပြောလိမ့်မည်လားဟု ကြားနေခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါ၏။

“အမယ်မင်း....ဒီတခါမှ မကြံဘတ်၊ ပိုက်ဆံဖင်ကြားညှပ်” ဟုတ်ပါ၏။ လောကကြီးတွင် ပိုက်ဆံတွေ ဖင်ကြားညှပ်အောင် ခုထိုင်နိုင်စေကာမူ ဤပိုက်ဆံတွေ၏ တန်ခိုးအာနိသင်ဖြင့် နှလုံးသား၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မရနိုင်စကောင်းပါလား။

သူခတွေ၏သဘောတွင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် သေ့ရှိုးသားရှိုး ငြိမ်ကျွားနေမြဲ နေစဉ်က ဘာမျှမတောင်းတာ။ တဦးနှင့်တဦး ရင်ထဲတွင် အဖုအထစ်ကလေးများ ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် အခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြော အနေအထိုင်တွေ ကပေါက်ချိ ကပေါက်ချာ ဖြစ်လာတတ်တော့သည်။ ဥပမာ....အိမ်နီးချင်း သင့်တင့်နေစဉ်က ဘာကိစ္စမဆို အမှတ်တမဲ့နေခဲ့ကြသော်လည်း စကားများ ရန်ဖြစ်ပြီးမှဆိုလျှင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရှိုးရှိုးသားသား တံတွေး ထွေးမိသည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်အိမ်ကမွေးထားသော ခွေးလေး၊ ကြောင်လေးကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းမိသည်ဖြစ်စေ အိမ်နီးချင်းက သူ့အား စောင်းမြောင်းပြောဆိုသည်ဟု ထင်တတ်ကြသည်။

ဤသို့ပင် ပါတည်း။

ကျော်သက်ကလည်း အေးကျော်မွေးထားသောမီးကြောင့် တင်ဦးကြည်ကို တစထက်တစ ပိုမိုတန်းလာသည်။

တင်ဦးကြည်ခမျာလည်း နွဲ့မာ၊ စိမ်းမို့နှင့် ဇာဇာတို့လက်ချက်ကြောင့် အနေအထိုင်ပျက်နေသည့်ကြားတွင် ကျော်သက်က တမျိုးကြီးဖြစ်လာလေ တင်ဦးကြည် စိတ်မချမ်းသာ လေဖြစ်လာတော့သည်။

အမှန်တော့....ရင်တွင်း အဇ္ဈတ္တဖြစ်နေသည်ကို အဖြစ်အတိုင်း နှစ်ဦးစလုံး မထုတ်ဖော်လေ ရင်တွင်း၌ အနာမြုံနေလေမျိုး ဖြစ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကျော်သက်ကလည်း တင်ဦးကြည်ကို ရင်ထဲကချစ်မိနေပြီ မှန်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆန်းစစ်မိချိန်ဝယ် အေးကျော် လက်ဦးသွားပြီဟု ယူဆပြီး သစ္စာမဖောက်မိအောင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြိုးစားနေထိုင်ယင်း တင်ဦးကြည်အပေါ်တွင် မျက်နှာထား ပိုတင်းထားလိုက်သည်။

တင်ဦးကြည်ကလည်း မိမိရင်ထဲကိုက ဘာမျှမလှုပ်ရှားခဲ့လျှင် အစ်ကိုကျော်သက် မျက်နှာထားတွေ တင်းလာစေကာမူလည်း အမှုထားမိမည် မဟုတ်တန်ရာ။ ယခုတော့....မိမိရင်ထဲကိုက ထ

လားပါလျက် သူက မျက်နှာကြောကြီး တင်းထားလိုက်တာဟု မြင်လာလေ ခံပြင်းလာလေတွေ စိစိရိရိဖြစ်လာတော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်ကား....

ကဲ....ပြောနေကြာရော့၊ မပြောမနေ မကြာဘူး၊ ဒီလိုယုံတာ အခကောင်းဆုံးဟု တင်ဦးကြည်သည် တထစ်ချဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပေတော့သည်။

* * *

ရှစ်

ဦးကျော်သက်ရှင့်....

ယနေ့ကစပြီး လူကြီးမင်း၏အလုပ်မှ ကျွန်မ နုတ်ထွက်လိုက်ပါသည်။

လတ်တဝက်နှင့် နုတ်ထွက်စေကာမူ ကျွန်မ၏ တင်ကြိုအကြောင်းကြားချက် မပေးနိုင်သည့်အတွက် လတဝက်အတွက် လစာငွေလည်း ကျွန်မ မယူတော့ပါ။

တင်ဦးကြည်

ကျော်သက် ရောက်လာသည်နှင့် သူ၏ ခန်းဆီးလိုက်ကာ ...ထားသော စားပွဲဆီသို့ တန်းဝင်ခဲ့သည်။ စားပွဲပေါ်တွင် ...တ်မပါသော စာရွက်ခေါက်လေးတခု တွေ့မိသ ဖြင့် ...တ်ယူလိုက်သည်။ ခေါက်ကနဲ စာရွက်ကြားမှ ထွက်ကျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသော အရာကိုကြည့်လိုက်ရာ ဆိုင်၏ သော့ပိတချောင်း ဖြစ်နေပါ၏။

စာရွက်ခေါက်လေးကိုဖြေပြီး ကျော်သက် ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ တင်ဦးကြည်ထံမှ တိုတိုပြတ်ပြတ် ရေးထားသောအလုပ်ထွက်စာမှန်း သိလိုက်သည်နှင့် ကျော်သက်သည် စာရွက်ခေါက်ကိုကိုင်ကာ အူယားဖားယား အပြင်သို့ ပြေးထွက်လာတော့သည်။

အပြင်ဘက်တွင် ခင်ပွုံးရီ၊ နွဲ့မာဝင်း၊ စိမ်းမို့မို့နှင့် ဇာဇာသည် ငုတ်စိလေးတွေ ထိုင်နေကြ၏။ ခါတိုင်းလို ကိုယ့်အပ်ချုပ်စက်တွင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထိုင်ချုပ်နေကြခြင်းမျိုး မရှိ။

ကျော်သက်တယောက် အူယားဖားယား ပြေးထွက်လာသည်ကိုလည်း သူတို့အားလုံး မြင်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့သည် ငြိမ်ငြိမ်လေးပင် ထိုင်မြဲထိုင်နေပါ၏။

"ဟဲ့ ...ပြောကြစမ်းပါအုံး၊ အဲဒါက ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ကုန်တာလဲလို့"

ဘယ်သူကမျှ ပြန်မပြော။

"ကဲ....မခင်ပွုံးရီ၊ ပြောစမ်းပါအုံး၊ ဒီဆိုင်မှာ မတင်ဦးကြည် ပြီးယင် မခင်ပွုံးရီပဲဟာ"

"ရှင်...."ဟု ခင်ပွုံးရီထံမှ အာမေဍိတ်သံ ထွက်လာသည်။

"အစ်ကိုကျော်သက်ပြောတာက မမကြည် အလုပ်ထွက်သွားပြီးယင် အပွုံးက ဆက်ထွက်ရမယ် ဟုတ်လား၊ အပွုံးမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ အစ်ကိုကျော်သက်ရယ်၊ နောက်ပြီး မမကြည်က သူ့သဘောနဲ့သူ အလုပ်ထွက်တာပဲဟာ၊ ပွုံးမှာက ဒီကရတဲ့လခနဲ့ မေမေ့ကိုလဲ လုပ်ကျွေးနေရတယ်၊ မောင်လေးကိုလဲ ကျောင်းဆက်ထားရတယ်"

"အာ....သေတော့မှာပဲ၊ မခင်ပွုံးရီ ဘာအဓိပ္ပာယ်လွဲကောက်နေတာလဲဗျ၊ ကျုပ်ပြောတာက ဒီဆိုင်မှာ မတင်ဦးကြည်ပြီးတဲ့နောက် မခင်ပြုံးရီက အကြီးဆုံး၊ ဒီတော့ အခု မတင်ဦးကြည်ကိစ္စဟာ ဘာတွေက ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်သွားပြီး ဒီနုတ်ထွက်စာပေးခဲ့တာလဲလို့ မခင်ပွုံးရီကို မေးတာဗျ"

"အဲဒါတော့ သိဘူးလေ၊ ဒီနေ့မနက် အပွုံးတို့အားလုံးရောက်လာတော့ မမကြည်က ဆိုင့်ဖွင့်ထားပြီးသား ရှိနေတယ်၊ အားလုံးရှေ့မှာပဲ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက အဲဒီစာရယ် သော့ချောင်းနယ်ထုတ်ပြီး အစ်ကိုကျော်သက် စားပွဲပေါ်မှာ သွားတင်ထားပြီး......

"မမကြည် အလုပ်ထွက်ပြီကွယ်တဲ့၊ အစ်ကိုကျော်သက် လာခင် အဲဒီစားပွဲပေါ်မှာ မမကြည် တင်ထားခဲ့တဲ့ နုတ်ထွက်စာကိုတွေ့ရမှာပါတဲ့၊ အဲဒီလောက်ပဲပြောပြီး အပွုံးတို့အားလုံးကို နုတ်ဆက်သွားတာပဲ"

"ဘာလဲ မတင်ဦးကြည်က လင်နောက် လိုက်သွားတာလား"

ကျော်သက်အသံကြီးက ဟိန်းထွက်အောင် အော်မေးလိုက်သဖြင့် မည်သူမျှ မဖြေဝံ့ပဲ ငြိမ်သွားကြပြန်တော့သည်။

"ပြောလေ....အေးကျော်ရော မတင်ဦးကြည်နဲ့ အတူတူပါသွားတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီကောင် ဧအေးကျော် ကျုပ်အိပ်ရာကနိုးတော့ အိမ်မှာမရှိတော့ဘူး"

မည်သူမျှ မဖြေရဲသည့်ပြင် ကျော်သက်၏ စကားထဲ၌ အေးကျော်ပါ ပါဝင်လာသောကြောင့် တယောက်ကို တယောက်သာ ကြည့်ကြောင်ကြည့် ကြည့်နေမိကြသည်။

သို့အထဲမှ ဇာဇာအိတယောက်သာ မတ်တတ်ရပ်ကာ ကျော်သက်အား ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြန်ပြောရဲပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဦးလေးအေးကျော်ကို အရိပ်အရောင်တောင် ဇာဇာတို့ မတွေ့ပါဘူး၊ မမကြည် တယောက်တည်း ပြန်သွားတာပါ၊ မေကြည်က မျက်ရည်တွေတောင် ကျလို့၊ ဒီမယ်ဦးလေးကျော်သက် ကိုယ့်ချစ်သူနောက် ကိုယ်လိုက်သွားတဲ့သူဟာ ငိုမလား၊ မျက်ရည်ကျမလားကဲ"

"ဟ....အဲဒါငါက ဘယ်လိုသိနိုင်မှာလဲ၊ နင်တို့ထဲကကော အဲဒီလို ငိုဖူးတဲ့လ မျက်ရည်ကျဖူးတဲ့လူ မရှိဘူးလား"

"အို....အစ်ကိုကျော်သက်ကလဲ"

"ဟိုက်....တို့မှ လင်နောက်တခါမှ မလိုက်ဖူးတာ...."

"ဦးလေးကျော်သက်ကြီးနော် ဇာဇာတို့ သုံးယောက်လုံးက တခါမှ မတခါဖူးသေးတဲ့ အပျိုလေးတွေသိလား"

ကျော်သက်သည် သူပြောလိုက်သောစကား လွန်သွားမှန်း ကောင်မလေးတွေ ပြုံးတုံးပြုံတဲ ဖြစ်သွားမှ သတိရတော့သည်။

"အေး....ငါ စကားမှားသွားတယ်၊ ဇာဇာက ပြုန်းကနဲ ကိုယ့်ချစ်သူနောက်လိုက်တဲ့သူဟာ ငိုမလား၊ မျက်ရည်ကျမလား လို့ ငါ့ကိုမေးတာကိုး၊ ငါက ယောကျ်ားပဲ၊ ဘယ်သိနိုင်မလဲ ဒါကြောင့် မင်းတို့ကို ပြန်မေးကြည့်မိတာ"

"အိုး....ဇာဇာ မေးမိတာကလဲ ဦးလေး ကျော်သက်က စာရေးဆရာမို့ လူတွေရဲ့ ခံစားချက် မှန်သရွေ့ သိမှာပဲဆိုပြီး ပြန်မေးမိတာ...."

ကျော်သက်သည် မည်သူ့ကိုမျှ မည်သည့်စကားထပ်မပြောတော့ပဲ နေရာမှာပင် ငေါင်ငေါင်ကြီး ရပ်နေမိသည်။ ကျော်သက် ယုံကြည်လိုက်သည်မှာ တင်ဦးကြည်နှင့် အေးကျော် စိတ်တူသဘောတူ လစ်ပြေးကြပြီဟူ၍သာ။ မတုန်မလှုပ်ရပ်လျက် သွားကပင် အေးကျော် တယောက်တော့ ရွှေရည်ဝင်းသည့်

ငါးကြင်းကြီးခဲသွားလေပြီ။ ငါ့မှာသာ မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ် ဖြစ် ကျန်ခဲ့ပါလားဟု တွေးယင်း မျက်နှာကြက်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ငေးကြည့်နေမိတော့သည်။

"မမပြုံးရေ...."

"ဟေ....ဇာဇာ"

"ဒီနားတဝိုက်မှာ ရနိုင်တဲ့ ဆရာဝန်ကို ပြေးပင့်ပါလား မမပြုံး၊ ဦးလေး ကျော်သက်ကို ကြည့်ရတာ မတ်တတ်ကြီး အတွင်းတက်တက်နေပြီ ထင်တယ်၊ မျက်ဖြူကြီးတွေ လန်ပြီး မှိုးပေါ်ကြည့်နေတာဟာ အတွင်းတက် တက်တာ...."

"အေး....အေး....ဇာဇာ ငါသွားပြီး ဆရာဝန်ရှာပင့်ခဲ့မယ်"

"မသွားနဲ့"

ကျော်သက်၏အသံကြီး ဟိန်းကနဲ ထွက်လာပြန်တော့သည်။

"ဘာလဲ ပေါက်ကရ လျှောက်လုပ်နေတယ်၊ ဒီအထဲမှာ ဇာဇာက အငယ်ဆုံး၊ အငယ်ဆုံးကောင်မလေးပြောသမျှ လိုက်လုပ်ရအောင် မခင်ပြုံးရှိ ရူးနေသလားဗျာ.."

"ပြောတတ်ဘူးလေ၊ အစ်ကိုကျော်သက်က မတ်တတ်ကြီး မျက်ဖြူလန်နေတော့ ဇာဇာပြောတာ ဟုတ်များဟုတ်နေသလား လို့—"

ကျော်သက်သည် ချာကနဲလှည့်ကာ သူ၏ စားပွဲဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်သည်။ ကြာကြာ ထိုင်၍မရ။ ခေါင်းထဲတွင် တမျိုးကြီးခံစားနေရသည်။ ဤဆိုင်ထဲဝယ် ဘယ်နေရာကို ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် တင်ဦးကြည်ကို မျက်စိထဲ မြင်ယောင် နေမိသည်။ အေးကျော်ကိုလည်း စိတ်ထဲမှ ခွေးသူတောင်းစား၊ ကာလနာ၊ မြွေပွေးကိုက်ဟု မကျေမနပ် ကျိန်ဆဲ နေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စားပွဲပေါ်သို့ ဒေါက်ကနဲကျလာသော သော့ချောင်းကို ကောက်ယူပြီး အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာသည်။

"ရော့...မခင်ပြုံးရီ၊ ငကန်းသေယင် ငစွေလာပေါ့ဗျ၊ မခင်ပြုံးရီပဲ ဆိုင်ကိုဆက်ပြီးဦးစီးပေးပါ၊ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်အိပ်မယ်ဗျာ...."

သော့ချောင်းလေးကို ခင်ပြုံးရီရှေ့တွင် ချထားခဲ့ပြီး ကျော်သက် ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျော်သက်ထွက်သွားလေမှ လေးယောက်သား လှုပ်လှုပ်ရှရှ ဖြစ်လာကြသည်။

"ဒီမယ် မမပြုံး၊ အစ်ကိုကျော်သက်ကြီး ပြောသွားတာက မမကြည်ဟာ အစ်ကိုအေးကျော်ကြီးနဲ့ လိုက်ပြေးသလိုလို ပြောတယ်နော်၊မမကြည် ဆိုင်မှာလုပ်တုန်းက မမပြုံးနဲ့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် အပြောများတာပဲ၊ မမကြည်နဲ့ အစ်ကို အေးကျော်ကြီး ဖြစ်နေသလားဟင်...."

"ဖြစ်မယ်မထင်ပါဘူးဟယ်၊မမကြည် ပြောသမျှထဲမှာဆိုယင် အစ်ကိုအေးကျော်ကို မမပြုံးတို့ကတောင် အရိပ်အကဲကြည့်ပြီး ဆက်ဆံတဲ့၊ အစ်ကိုကျော်သက်လို အစ်ကိုအေးကျော်က တည်ငြိမ်မှု မရှိဘူး၊ နောက်ပြီး ဘယ်နေရာမဆို အစ်ကို အေးကျော်ကြီးဟာ လေးလေးနက်နက် မရှိတတ်ဘူးလို့တောင် ပြောသေးတာပဲ...."

"ဒီလိုလုပ်စို့ မမပြုံး၊ဦးလေးအေးကျော်နဲ့ လုပ်တဲ့ရုံးခန်းထဲက တယ်လီဖုန်းနံပါတ် ဇာဇာမှာရှိတယ်၊ ဦးလေးအေးကျော်ကြီးက သူရုံးခန်းထဲမှာ ဖုန်းရှိတဲ့အကြောင်း ကြွားယင်း သူ့ဟာသူ ဇာဇာ့ မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ ရေးပေးသွားတာ...."

"အေး....ဒါဆို....ဆက်ကြည့်ရအောင် ကဲ-ဇာဇာပဲသွားကွာ တအိမ်ကျော် ကုန်စုံဆိုင်က ဖုန်းနဲ့ဆက်ကြည့်လေ ဖုန်းပြောခ တကျပ်ကို မမပြုံးကပဲ ပေးပါ့မယ်...."

"ရတယ်မမပြုံး....ဇာဇာ့မှာ ပိုက်ဆံ ရှိပါတယ်"ဟု ပြောပြောဆိုဆို ဇာဇာ ထွက်သွားသည်။

"မမပြုံး အစ်ကိုကျော်သက်ကြီးကို ဘယ်လိုအကဲခတ်မိလဲဟင် မမကြည်နဲ့ ပတ်သက်လို့လေ...."

နွဲ့မာဝင်းက ဇာဇာပြန်အလာကိုစောင့်ယင်းစပ်စုလိုက်သည်။

"အင်း....ပြောရယင် အစ်ကို ကျော်သက်က မမကြည်ကို ကျိတ်ပြီး မေတ္တာရှိနေတယ် ထင်ပါရဲ့ဟယ်၊ဒါပေမယ့် ခက်တာက အစ်ကိုကျော်သက်က သူ့ကိုယ်သူသိက္ခာတွေ၊ သမာဓိတွေ သိပ်ထားတယ် မဟုတ်လား...."

"မမကြည်ကျတော့ကော...."

"မမကြည်ကလဲ အစ်ကိုကျော်သက်ကို သဘော ကျတယ်ထင်တာပဲ၊အစ်ကိုကျော်သက်ရဲ့ အကြောင်း မမကြည် ပြောသမျှထဲမှာ မကောင်းတာ တခုမှမပါဘူး၊ ခုခေတ်ယောကျ်ားတွေထဲမှာ အစ်ကိုကျော်သက်လို လူမျိုး သိပ်ရှားတယ် ဆိုတာလဲ ပြောရဲ့...."

"မမကြည်က သိပ်သတ္တိကောင်းတယ်နော်၊ အလုပ်ထွက်ပစ်လိုက်တာ သိပ်ရဲတာပဲ၊အခုလို အလုပ်သိပ်ရှားတဲ့ခေတ်မှာ တလကို သုံးရာဆိုတဲ့ လခဟာ နည်းတာမှ မဟုတ်တာ...."

"ဟုတ်တယ်နွဲ့မာမမပြုံးဆိုယင်ဒီအလုပ်လေးပြုတ်သွားမှာ သေမလောက် စိုးရိမ်နေတာ၊တခုတော့ရှိတယ်ပေါ့ကွယ်၊ မမပြုံးတို့ နွဲ့မာတို့နဲ့ စိမ်းမို့တို့ကတော့ လခကိုမက်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြတာကိုး၊ တို့ငါးယောက်ထဲမှာ မမကြည်နဲ့ ဇာဇာက တမျိုးလေ...."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဇာဇာကိုတော့ နို့မဲ့တို့လဲ သိတာပဲ၊ သူမိဘက စားနိုင်သောက်နိုင် ရှိနေလျက်နဲ့ ဇာဇာ စိတ်မလေအောင် ဒီအလုပ်လုပ်စေတာလေ၊ မမကြည်ကလဲ အဲဒီလိုပဲ မိဘက ချမ်းသာတာပဲလားဟင် မမပြုံး...."

ခင်ပြုံးရီ ဦးခေါင်းခါပြသည်။

"ပြောတတ်ဘူးကွယ်၊ မမကြည်က သူ့မိဘနဲ့ ပတ်သက်လို့ တခါမှပြောမပြဖူးဘူး၊ အေး....တခုတော့ရှိတယ်၊ မမကြည်ဟာ နေတာကိုက၊ ဝိုင်ဒဗလျူစီအေမှာ နေတာနော်၊ တလကိုအခန်းခ သက်သက်ချည်းပေးရတာ မနည်းဘူး၊ နေ့စဉ်ထမင်းစားစရိတ်၊ မုန့်ပဲလက်ဖက်ရည် စရိတ်နဲ့ အဝတ်အစားဖိုးတွေ ရှိသေးတယ်၊ မမကြည်ရဲ့ အနေအထိုင်မျိုးနဲ့ တလကို သုံးရာဆိုတာ လောက်နိုင်စရာ မရှိဘူး၊ နောက်ပြီး နို့တို့ စိမ်းမို့တို့ မမကြည်ကို သတိထားမိကြသလား"

"ဘာကိုသတိထားရမှာလဲ မမပြုံး"

"မမကြည် နားမှာ ပန်ထားတဲ့ တလုံးထိုး နားကပ်လေးလေ၊ နောက်ပြီး ရင်မှာဆွဲထားတဲ့ လော်ကက်လေးကိုရော သတိထားမိကြသလား"

"ဟင့်အင်....နားမှာ နားကပ် ပန်ထားတယ်ဆိုတာလောက်ပဲ သတိထားမိတယ်၊ ဒီပြင်ဘာများ ထူးခြားလို့လဲ မမပြုံး...."

"ဟဲ့....မမကြည်ရဲ့ နားမှာ ပန်းထားတဲ့ နားကပ်လေးဟာ စိန်အစစ်ဟဲ့၊ စိန်မှအပြစ်အနာကင်းပြီး သိပ်ကို အရည်ကောင်းတဲ့ စိန်ပါးမျိုးလေ၊ တလုံးထိုး စိန်လဲဖြစ်နေတယ်၊ သူ့နားကပ်တရံတည်းကပဲ ခုခေတ်စိန်ဈေးနဲ့ဆိုယင် အနည်းဆုံး လေးငါးသောင်းတန်တယ် နို့မှာ...."

"ဟင်....ဟုတ်ပါ့မလား၊ နို့မှာတို့ အမြင်မှာတော့ အရောင်ဘာမှ မရှိတဲ့ နားကပ်ပဲ...."

"အေးပေါ့....မမကြည်က သူ့နားကပ်ကို အမြဲပဲ သနပ်ခါးတွေ ပေကျံထားလေ့ရှိတယ်၊ စိန်မှန်းသူများတွေ မသိအောင် ကာကွယ်တဲ့ သဘောနဲ့ သနပ်ခါးတွေ အမြဲဖုံးထားတာ"

"အဲဒါကို မမပြုံးက ဘယ်လိုသိသလဲ"

"ပြီးခဲ့တဲ့တနင်္ဂနွေက မမကြည်လေ တို့အိမ်လာတယ်၊ မမပြုံးတို့ အိမ်မှာ စိတ်အေးလက်အေး အနားယူမယ်ဆိုလို့ ဖျာတချပ် ခေါင်းအုံးတလုံး ချပေးထားတယ်၊ အဲဒီမှာ မမကြည်လှဲတယ်တဲ့၊ လူးယင်းလှိမ့်ယင်း မမကြည် အိပ်ပျော်သွားတယ်၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ နားကပ်နဲ့ လူးလူးလိမ့်လိမ့်မှာ ပွတ်မိလို့ ထင်ပါရဲ့၊ နားကပ်က သနပ်ခါးတွေကွာကျပြီး စိန်သားရောင်ဟာ ဖိတ်ဖိတ် လက်နေတာပဲ၊ မမပြုံးရဲ့ အမေက စိန်အကြောင်း၊ ကျောက်အကြောင်း တော်တော် ကျွမ်းတယ်လေ၊ အိပ်နေတဲ့ မမကြည်ရဲ့နားကပ်ကို အနီးကပ်ကြည့်ပြီး မေမေက လေးငါးသောင်းလောက် တန်ကြေးရှိတယ်လို့ ပြောပြတာ"

"ဩော်....ဩော်....ဒါဆို မမကြည်က ဘာမှန်းမသိဘူးနော် တမျိုးကြီးပဲ...."

"သူ့ရွှေဆွဲကြိုးလေးမှာ ဆွဲထားတဲ့ လော်ကက်ကလဲခါတိုင်းတော့ ဘယ်တော့မဆို အင်္ကျီအထဲမှာထည့်ဆွဲထားတော့မမပြုံးတို့ ရေးတေးတေးပဲ မြင်ရတယ် မဟုတ်လား၊ ပြီး... မမကြည်က အင်္ကျီဆိုယင် ရင်ဖုံးအထူတွေ ဝတ်တတ်တာကိုး၊ အဲဒီနေ့ကတော့ လူးယင်းလှိမ့်ယင်း လော်ကက်လေးက အပြင် ထွက်လာပြီး ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ပုံကျနေတယ်၊ အဲဒီကို မေမေကကြည့်တာ၊ အလယ်က ပတ္တမြားအသည်းပုံမှာ ဘေးကဝိုက်ပြီး စိန်လေးတွေ စီထားတာ၊ ပတ္တမြားကလဲ အရမ်း အရည်ကောင်းတယ်တဲ့၊ ပတ္တမြားကိုတော့ မေမေက သေချာ မှန်ဘီလူးတွေ ဘာတွေနဲ့ နေရောင်မှာထောင်ကြည့်မှ တန်ဖိုးဖြတ်နိုင်မယ်တဲ့၊ အဲ...ရထားတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိန်ကတော့ ချယ်လေးတွေတဲ့၊ ခဲသားခေတ် စိန်ပဲတဲ့၊ ရှစ်လုံးတရတီကိုက်လောက် ရှိမှာဆိုတော့ အားလုံး စိန်လေးတွေကပဲ ဆယ့်ခြောက်လုံးရှိတယ်၊ နှစ်ရတီပေါ့ဟယ်၊တရတီကိုတသောင်းပဲထား၊ လော်ကာက်ကစိန်တန်ဖိုးတင် နှစ်သောင်းလောက် တန်ကြေး ရှိတယ်ဆိုပဲ....”

“ဟင်....မနည်းမနောပါလား၊ ဒါဆို မမကြည်က ပိုက်ဆံချမ်းသာသားနဲ့ ဒီစက်ဆိုင်မှာ ဘာလို့စက်လာချုပ်နေလဲ မသိဘူးနော်....”

“အင်းပေါ့ မမပြုံးလဲ မမကြည်ကို ဘယ်လိုမှ မစဉ်းစားတတ်အောင်ပဲ၊ အဲဒီလောက်ချမ်းသာနေတော့လဲ ဒီလခ သုံးရာလောက် အလုပ်ကို မမကြည်က အပျော်တမ်းလောက် သဘောထားပြီး ပက်ကနဲ နုတ်ထွက်လိုက်ရဲတာပေါ့ နွဲ့မာ....”

“စိမ်းမို့ မို့စိတ်အထင်တော့ မမကြည်ကိုယ်တိုင်က အစ်ကိုကျော်သက်ကို ကျိတ်ပြီးသဘောကျနေတာ၊စိမ်းမို့ တခါတလေ မမကြည်ကို ဖြတ်ကနဲကြည့်လိုက်တဲ့အခါ မမကြည်က ဟိုထောင့်မှာ ထိုင်နေတတ်ပြီး အစ်ကိုကျော်သက်ရဲ့စားပွဲဆီကို ငေးငေးကြည်နေတာ နှစ်ခါ သုံးခါလောက် သတိထားမိတယ်၊ အခုတလော အစ်ကိုကျော်သက်ကြီး ဘာလို့မှန်းမသိဘူး၊ မမကြည်ကို မခေါ်မပြောနေတာနဲ့ မမကြည် ရင်ထဲက မခံချင်ဖြစ်ပြီး အလုပ်ထွက်တာ ဖြစ်မှာပဲ....”

“သူတို့ဟာက ဘာမှန်းလဲမသိပါဘူးဟယ်၊ အစ်ကို ကျော်သက်ကို ကြည့်လိုက်အုံး၊ မမကြည် အလုပ်ထွက်သွားပြီ ဆိုတာသိတာနဲ့ မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်သွားတာ ဟန်တောင်မဆောင်နိုင်ဘူး၊ ပြီး....ဆိုင်ကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားတယ်မဟုတ်လား”

ထိုစဉ်မှာပင် ဇာဇာအိ ပြန်ရောက်လာသဖြင့် စကားပြတ်သွားကြသည်။ ဇာဇာအိသည် ဆိုင်၏ ဖိနပ်ချွတ်သို့ တက်မိကတည်းက ခုနစ်သံချီကာ အော်ပြောလိုက်ပေသည်။

“မဟုတ်ဘူး မမပြုံးရေ၊ ဦးလေး အေးကျော်ကြီးနဲ့ မမကြည် လိုက်ပြေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဦးလေး အေးကျော်ကြီးက ရှုံးမှာရှုံးတက်လို့ ဇာဇာနဲ့ ဒက်ထိဖုန်း ပြောခဲ့ရတယ်၊ မမကြည် အလုပ်က ထွက်သွားတာလဲ ဦးလေး အေးကျော်ကြီးက တအံ့တသြကြီး ဖြစ်လို့ ဇာဇာကတော့ ဖြောင်မေးတာ၊ မမကြည်ကို ဦးလေးအေးကျော်ကြီး သုတ်ပြေးသွားတာလားလို့၊အမယ်လေး ဦးလေးအေးကျော်ကြီးက ဘုရားစူးတွေရော၊ မိုးကြိုးပစ်တွေရော ကာလနာတိုက်တွေရော ကျိန်လိုက်တာစုံလို့၊ မမ တင်ဦးကြည်နဲ့ သူနဲ့ ဘာဆို ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဆိုတာ ကျိန်ပြတာလေ၊ ဒါနဲ့ ဇာဇာကပြောလိုက်တယ် ဦးလေး ကျော်သက်ကြီးတော့ တချီတည်း ဖလက်ပြပြီး ထွက်သွားလေရဲ့လို့၊ ဒီတော့ ဦးလေးအေးကျော်ကြီးက အေး....ဒီနေ့ ငါခွင့်ယူပြီး ကျော်သက်ကြီးဆီ လိုက်ကြည့်အုံးမယ်လို့ ပြောတာပဲ မမကြည်”

သူတို့ လေးယောက်သားသည် ယနေ့အဖို့ ယီးတီးယောင်တောင်ဖြင့် စက်မချုပ်ဖြစ်ကြပဲ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တင်ဦးကြည်နှင့် ကျော်သက်အကြောင်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားစွာ ဆက်ဝေဖန်နေကြတော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုး

အေးကျော်သည် ရှုံးမှုခွင့်ယူခဲ့ပြီး ရရာသုံးဘီးကားကို ငှားကာ အိမ်သို့ ဒုန်းစိုင်းလာခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့ရောက်သည်နှင့် အိမ်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

အိမ်ရှေ့တံခါးမှာ ခေါင်းရင်းတပေါက်၊ ခြေရင်းတပေါက် ခေါက်တံခါးနှစ်ချပ်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အလုပ်သွားကြ၍ အိမ်တံခါးပိတ်လျှင် ခေါင်းရင်းခေါက်တံခါးကို မင်းတုပ်တွေ ထိုးပြီး ခြေရင်းခေါက်တံခါးကို အပြင်မှ သော့ခလောက်ခတ်၍ ပိတ်သည်။ သော့ချောင်း တချောင်းစီ ကိုင်ဆောင်ကြပါ၏။

ယခု အိမ်ရှေ့ခန်းတံခါး ပိတ်မြဲပိတ်နေသည်။ ခြေရင်းခေါက်တံခါးသည် သော့ဖွင့်တန်းလန်းဖြင့် လူတယောက် ဝင်သာရုံ ဖွင့်ဟနေသည်။

ဧကန္တ အထဲတွင် ကျော်သက်ရောက်ပြီမှာ အမှန်။

အေးကျော်က ခြေဖွနင်းပြီး ဖိနပ်ချွတ်ကပြင်သို့ တက်ကာ အတွင်းသို့ နားစွင့်လိုက်သည်။

"လွတ်လေပြီ ရွှေရည်ဝင်းသည့်ငါး၊
ခုန်လွှားပြန်ဆင်း မြစ်မင်းအာဏ္ဏဝါ၊
တင်ါအို...ဗျာပိုလိုက်လှဲ...၊
ဗျာပိုလိုက်လှဲ...အဲ...ဗျာ၊
ပိုလိုက်လှဲ..."

ကျော်သက်၏ အသံဝါကြီးဖြင့် ကုန်းဟစ်နေသည်ကို အေးကျော် ကြားရသည်။ ကျော်သက်၏အသံမှာ စကားလုံးမကွဲပဲ အာလေး လျှာလေးကြီး ဖြစ်နေမှုန်း အေးကျော် သိသဖြင့် ကွယ်ပုန်းယင်း အထဲသို့ ချောင်းကြည့်သည်။

"အာယိုယို ဒီကောင်ကြီး တကယ်နှိပ်နေပြီကိုး" ဟု အေးကျော် အာမေဋိတ်မိတော့သည်။

အေးကျော်သည် အဖျော်ယမကာလေး မှီဝဲတတ်သူမို့ ကျော်သက် လုပ်ငန်းလုပ်၍ ဝက်ထောစပြုကတည်းက အိမ်တွင် ရမ်(မ်)တပုလင်း အမြဲအပိုဆောင်ထားပြီး ကြောင်အိမ်ထဲတွင် ထားရှိသည်။ ကျော်သက်က အရက်ပြင်း လုံးဝမသောက်သူမို့ ဘယ်တုန်းကမှ အရက်ပုလင်းကို လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့။

ယခု ဒီကောင်ကြီးသည် ကြောင်အိမ်ထဲမှ အရက်ပုလင်း ထုတ်ကာ ကောင်းကောင်းတီးနေလေပြီ။

စိတ်ညစ်လို့ အရက်ကိုသောက်တယ်ဆိုသည့်ဇာတ် ဒီကောင်ကြီး ခင်းနေလေပြီ။

ကျော်သက်သည် ဟိုတချိန်က အဆိုတော် ကိုမင်းနောင် သီဆိုခဲ့သော 'ဇရာ' သီချင်း၏ အပိုဒ်တပိုဒ်ကို အရက်မူးမူးနှင့် ထစ်ငေါ့ကြွေးနေပေသည်။ ဒီကောင် သီချင်းတပုဒ်ကို ဟုတ်တိပတ်တိ ဆိုဖူးသည်မဟုတ်။ သေသေ ချာချာလည်း သီချင်းတပုဒ်ကို အစအဆုံး ရဖူးသည်မဟုတ်။ ယခု သူ့ရင်ထဲတွင် ခံစားနေရချက်နှင့် 'ဇရာ' သီချင်းထဲမှ စေးသားတို့မှာ ကိုက်ညီနေသောကြောင့်သာ ကုန်းအော်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အော်လို့သာ အော်ရသည် သီချင်းကို ဆုံးအောင် မရသဖြင့် ဗျာပိုလိုက်လှဲတွင် တအဲအဲနှင့် ထစ်နေပြီး ရှေ့ ဘာဆက်ဆိုရမည်မှန်း မသိတော့ ရှာပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမတော့ အေးကျော်သည် အထဲဝင်ကာ ကောင်ကြီးအား နှစ်သိမ့်ချော့မော့မည်ဟု စိတ်ကူးသေးသည်။ သို့သော် အေးကျော်၏ဦးခေါင်းထဲတွင် အခြား စိတ်ကူးတခု ဖြတ်ကနဲ ဝင်လာသောကြောင့် အထဲမဝင်တော့ပဲ ဖိနပ်ချွတ်မှပင် အသာကလေး ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ လမ်းပေါ်တွင် အလျဉ်းသင့်သော အငှားကားကိုတားကာ ဈေးမဆစ်ပဲ မြို့ထဲသို့ အမြန်ဆုံး မောင်းစေတော့သည်။

*　　　*　　　*

ဘိုကလေးဈေးလမ်း ဝိုင်ဒဗလျူစီအေ အရောက်တွင် အစောင့်ဒရဝမ်က ခေါ်ပေးသဖြင့် တင်ဦးကြည်နှင့် အောက်ထပ် ဧည့်ခန်း၌ အေးကျော် တွေ့ဆုံခွင့်ရပေတော့သည်။

တင်ဦးကြည်သည် အိပ်ရာထဲ၌ လဲလျောင်းနေရာမှ ဒီအတိုင်းထပြီး ဆင်းလာဟန်တူသည်။

ကပိုကရိုလေး ဖြစ်နေပါ၏။ သူမ၏ အုံကောင်းပြီး ရှည်လျားသော ဆံကေသာသည် ပွရောင်းရောင်း လေး ဖြစ်နေသည်။ ယနေ့နံနက် ဝတ်လေလှလေ စက်ချုပ်ဆိုင်သို့ သွားခဲ့ရာတွင် ဝတ်ဆင်ခဲ့သည့် ထဘီ အင်္ကျီများပင် ပြန်လာပြီး ယခုအချိန်ထိ မလဲရသေးပဲ ဒီအတိုင်း အိပ်ရာထဲ လဲလျောင်းနေမှန်းသိသာသည်။ အတော်အတန် သစ်လွင်သေးသော အင်္ကျီနှင့် ထဘီတို့မှာ အိပ်ရာထဲတွင် လူးလူးလိမ့်လိမ့်နေခဲ့ခြင်းဖြင့် တွန့်တွန့်ကြေကြေလေးတွေ ဖြစ်နေသည်ကို မျက်စိလျင်သော အေးကျော်က သတိထားမိသည်။

"ဩော်…အစ်ကို အေးကျော်"

"ဟုတ်တယ်မကြည် ပြဿနာတွေရှုပ်ကုန်ပြီ၊ စိတ်မချမ်းသာစရာတွေ ဖြစ်လာလို့ ကိုယ်လိုက်လာတာပဲ"

ဧည့်ခန်းတွင် ကုလားထိုင်တလုံးစီ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ကြသည်။ အလုပ်ချိန် ဖြစ်နေသောကြောင့် အသီးသီး အလုပ်သွားနေကြခြင်းဖြင့် ဝိုင်ဒဗလျူစီအေတွင် လူရှင်းနေပါ၏။

"မကြည် အလုပ်က ထွက်လိုက်တယ်ဆို"

တင်ဦးကြည်က ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ညိတ်ပြသည်။

"ဘာလို့ထွက်ပစ်တာလဲ၊ မကြည်လုပ်လိုက်ပုံက ကျော်သက်အပေါ်မှာ သစ်စိမ်းချိုးကြီးချိုးလိုက်သလို ဖြစ်မနေဘူးလား"

"ရှင်… သစ်စိမ်းချိုးကြီး ဟုတ်လား၊ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"သိပ်ဆိုင်တာပေါ့မကြည်၊ ကျော်သက်က မကြည်ကို ချစ်နေတာပဲဟာ"

"ရှင်…."

"ဒီမယ် မကြည်၊ ဒီလောက်အတူတူ ဆက်ဆံခဲ့တာကြာပြီပဲ ကျော်သက်ရဲ့အကြောင်းကို မကြည်ရိပ်မိသလောက် ရိပ်မိတန်ကောင်းပါတယ်၊ ကျော်သက်ဆိုတဲ့ ကောင်က တမျိုးလေ၊ စားချင်တာကို စားချင်လိုက်တာလို့ ဖွင့်ပြောရမှာ အလွန်ဝန်လေးတဲ့ကောင်၊ ဝတ်ချင်တာကို ဝတ်ချင်လိုက်တာလို့လဲ ပြောတဲ့ကောင်မျိုးမဟုတ်ဘူး၊ အဲဗျာ ဒီကောင်ကြီးက ဘာမဆို သူ့ရင်ထဲရှိတာကို သူ့ဟာသူ ကျိတ်မှိတ်နေတတ်တဲ့ကောင်ကြီးမျိုး မကြည်"

"အစ်ကိုအေးကျော် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ အစ်ကိုကျော်သက်ဟာ အဲဒီလိုလူစားမျိုး ဖြစ်နေတာနဲ့ မကြည် အလုပ်ထွက်တာနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ…."

"သိပ်ဆိုင်တာပေါ့၊ အခု ကျော်သက်ကြီး ခိုက်နေပြီလေ၊ အသက်လုံး တခါမှ မသောက်ဖူးတဲ့ အရက်တွေ သောက်ပြီး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရှုးလို ပေါက်ကရတွေ အော်နေပြီ၊ မကြည် အလုပ်ထွက်လိုက်တာဟာ သူ့အဖို့ ဘဝကြီး တခုလုံး ဆုံးရှုံးသွားတယ်လို့ သူ့ဟာသူ ယူမှတ်လိုက်ပြီလေ၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီကောင်ကြီးက မကြည်ကို သူ့ရင်ထဲမှာ ကျိတ်ပြီး ချစ်နေတာ သိလား''

''ရှင်....''

''ဟို....လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က ဒီကောင်ကြီးကို တို့တမင်ဆွပေးလိုက်တယ်၊ တို့သိတာပေါ့၊ ဒီကောင်ကြီးဟာ ရင်ထဲမှာ ကျိတ်ပြီး မကြည်ကို မေတ္တာရှိနေမှန်းလေ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဟာသူ ဆိုယင် ကျိတ်မှိတ် မျိုသိပ်နေမယ့်ကောင်ကြီး၊ သိက္ခာတွေ၊ သမာဓိတွေနဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်ဆည်နေမယ့် ကောင်ကြီး၊ ဒါကြောင့် မကြည်ကို မင်းဖွင့်ပြောယင်ပြော မပြောယင်တော့ ငါက မကြည်ကို မေတ္တာစကား ဖွင့်ပြောလိုက်တော့မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်''

''ရှင်....''

''တရှင်ရှင်နဲ့ အံ့သြမနေနဲ့မကြည်''ဟု အစချီပြီး အေးကျော်က ဟိုက်ဇမ်တွင် စားသောက်သည့်နေ့က သူတို့နှစ်ဦး ပြောခဲ့သည့် အကြောင်းတွေကို အားလုံး တင်ဦးကြည်အား ဖွင့်ပြောပေသည်။

''တို့မှားသွားတယ် မကြည်၊ ဒီနေရာမှာ တို့ ဆင်လိုက်တဲ့ ကျားကွက်ဟာ ဆင်ကွက်မဝင်ပဲ ဘေးချော်ထွက်သွားတယ်၊ တို့ ထင်တာက တို့က ဒီလို ဆွပေးလိုက်ယင် ဒီကောင်ကြီးက မကြည်ကို တို့ မပြောခင် အလျင်ဖွင့်ပြောမှာပဲလို့ ယူဆမိတာ၊ တကယ်ကျတော့ ဒီကောင်ကြီးက တို့ကို ပြန်ပြီး သစ္စာစောင့်တယ်၊ သူ့ သူငယ်ချင်း ရည်ရွယ်ထားတဲ့ မကြည်ကို သူက ရှောင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်ကြီးနဲ့လေ''

တင်ဦးကြည်သည် မသိမသာ ဦးခေါင်း ညိတ်မိလေတော့သည်။ အစ်ကို အေးကျော်ပြောသည့် ရက်ပိုင်းလောက်မှစ၍ပင်

အစ်ကိုကျော်သက်သည် သူမအပေါ်တွင် ဆက်ဆံရေး ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ပြန်လည် မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်မိသည်။ ယခုမှပင် 'သြော်....ဒီလိုကိုး ဒါ့ကြောင့်ကိုး'ဟု သဘော ပေါက်ရတော့သည်။

''ကဲပါ မကြည်''

''ဘာများလဲ အစ်ကိုအေးကျော်''

''မကြည်အနေနဲ့ကကော ဒီကောင်ကြီး ကျော်သက်အပေါ်မှာ ပြန်ပြီး မေတ္တာထားမိတာပဲ မဟုတ်လား''

''အို....မဟုတ်က ဟုတ်က''

''ဒီမယ်မကြည် ဒီကိစ္စမျိုးမှာ ကိုယ့်ဂုဏ်ဒြပ်ကို တန်ဖိုးထားတဲ့ အမျိုးသမီးတိုင်းဟာ ဟုတ်ပါတယ်၊ မေတ္တာ ထားပါတယ်လို့ ချက်ချင်းလက်ငင်းကြီး ဖွင့်ပြီးတုံ့ပြန်ဖို့ ဝန်လေးတတ်မှန်း တို့သိပါတယ်၊ ဒါက တယောက်အကြောင်းကို တယောက် မသိသေးလို့ အချိန်ယူ အကဲခတ်တဲ့သဘောတွေလဲ ပါတယ်ပေါ့လေ၊ အခု ကျော်သက်နဲ့ မကြည်ကတော့ အကြာကြီး တဆိုင်တည်းမှာ ဆက်ဆံလာကြပြီပဲ၊ တယောက် အကြောင်း ကို တယောက် ကောင်းကောင်းကြီး သိနေကြတယ်လေ၊ ဒီတော့ ဂုဏ်ဒြပ်တွေ ဟန်ပန်တွေ မဆောင်စတမ်း မကြည်ရင်ထဲမှာ ရှိတဲ့အတိုင်း ဖြစ်သင့်ပါပြီဗျာ''

''အို....မကြည်ရင်ထဲမှာ ဘာမှမှမဖြစ်တာ၊ နောက်ပြီး အခု ကိစ္စမှာ အစ်ကို အေးကျော်ကသာ လာလှမ်းနေတာ၊ အစ်ကို ကျော်သက်က ဘာဆို ဘာမှ ဖွင့်ပြောသေးတာလဲ မဟုတ်''

အကင်းပါးလှသော အေးကျော်အဖို့ ထိုမျှလောက် တင်ဦးကြည်ထံမှ စကား ထွက်လာလျှင်ပင် ခြေရာမြင်သည်နှင့် ဆင်ဘာ ကောင်မှန်း သိလေပြီ။ သို့တစေ တင်ဦးကြည်လို မိမိကိုယ်ကို တန်ဖိုးထားတတ်သည် မိန်းကလေးသည် ရင်ထဲမှ ဒေသမလောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်နေပလေ့စေ ယောကျ်ားလေးက မဖွင့်ဟသရွေ့ သူမ အနေနှင့် ကျိတ်မှိတ် တင်းခံနေမည်မှန်း အေးကျော် သေချာ သဘောပေါက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် စကားကို တမျိုးထပ်လှည့် ပြန်တော့သည်။

"ကဲ.... မကြည်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ဘူးဆိုလဲ ထား လိုက်ပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေ တယောက်ယောက် သာရေး၊ နာရေးကိစ္စ တခုခု ဖြစ်တဲ့အခါ သွားပြီး သတင်းမေးတာတို့ ဘာတို့ ဆိုတာကတော့ လူမှုရေးကို သိတတ်တဲ့လူတိုင်း လုပ်ကြရတာပဲ မဟုတ်လား"

"ဒီလောက်တော့ မကြည်လဲ လူမှုရေးပိုင်းမှာ အသိစိတ်ဓာတ် ရှိပါတယ်"

"ဒါဆို တို့နဲ့လိုက်ခဲ့ပါမကြည်၊ ကျော်သက်ကို သတင်းမေး သဘောလောက်ပေါ့လေ"

"အိုး....အစ်ကိုကျော်သက်က လူမမာမို့လား"

"လူမမာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့မကြည်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင် ကြီး တခါမှ မသောက်ဖူးတဲ့အရက်တွေ သောက်နေတယ် မဟုတ် လား၊ ကိုယ့်မိတ်ဆွေ တယောက် ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း လမ်းကို လိုက်စပြုနေတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်က မိတ်ကောင်း ဆွေ ကောင်း ပီပီ အရက်မသောက်ဖို့တို့ ဘာတို့ ဖျောင်းဖျသင့်တာ ပေါ့"

"အို....ကြောက်ပါတယ်၊ တော်ကြာ မူးမူးရူးရူးနဲ့...."

"ဘယ်ဟုတ်မလဲမကြည်၊ တို့လဲ အနားမှာ ရှိနေမယ့်ဟာ ဒီကောင်ကြီး ဘာထရမ်းလို့ရမှာလဲ၊ နောက်ပြီး မှတ်ထားမကြည် ဘယ်လောက် ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ ယောကျ်ား ဖြစ်ဖြစ် အရက်မူးလာယင် သူ့ရဲ့ နဂိုဗီဇစိတ်ဓာတ်နဲ့ အပြုအမူတွေ ပေါ် လာလေ့ ရှိတယ်၊ ဗီဇစိတ်ကြမ်းတဲ့သူဟာ အရက်မူးလာယင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းတွေ လုပ်သလို ဗီဇစိတ် နူးညံ့တဲ့သူဟာ အရက်မူးလေ အပြုအမူတွေဟာ နူးညံ့လေပါ၊ ဒီကောင်ကြီးရဲ့ ၎င်းကို ဗီဇစိတ်ဟာ သိပ်နူးညံ့တဲ့ကောင်ကြီးပါ"

တင်ဦးကြည်သည် တွေဝေလျက်ရှိသည်။ သို့တစေ ကျော် သက်ရှိရာသို့ လိုက်မည်ဟု မပြောပဲ ပေ၍ထိုင်နေပေသည်။

"ကဲ....သွားစို့ဗျာ"

"အို....မကြည်မလိုက်ရဲပါဘူး"

"ဒါဖြင့်လဲနေဗျာ တို့သွားတော့မယ်"

အေးကျော်သည် ထိုင်ရာမှထသည်။ ထွက်ပေါက် တံခါး ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

"ဒီမယ် အစ်ကိုအေးကျော်"

တင်ဦးကြည်ခေါ်သံကြောင့် အေးကျော် ပြန်လှည့်ကြည့် သည်။

"အခု အစ်ကိုအေးကျော် ဘယ်သွားမှာလဲဟင်"

"ရုံးပြန်တက်မှာပေါ့"

"ဟို....ဟို....အစ်ကိုကျော်သက်ဆီကို ဘာလို့ ပြန်မသွားတာ လဲဟင်၊ အိမ်မှာ တယောက်တည်း ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေမှာပေါ့"

"ဘာထူးမှာလဲမကြည်၊ ရှာမြက်ကို ရှာနွားက စားချင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ တို့အိမ်ပြန်သွားပြီး တို့တယောက်တည်း ဖျောင်းဖျ တော့ကော ရမတဲ့လား၊ ကျော်သက်က တို့ကို လူထင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ နောက်ပြီး တို့ကိုယ်တိုင်က သောက်တတ်တဲ့ လူဆို တော့ သူ့ကို မသောက်ဖို့သွားပြောလဲ တို့ကို ကျော်သက်က ဟားလွှတ်မှာပေါ့၊ ဒီတော့ တို့ရုံးပြန်တက်တာပဲ ကောင်းမယ်"

"ခက်လိုက်တာနော်...."

"မခက်နဲ့မကြည်၊ လောကကြီးမှာ အဖေပြောမရ၊ အမေ ပြောမရ၊ ဆရာတော် သံဃာတော်တွေတောင် ပြောမရ ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မရတဲ့ လူစားမျိုးကိုတောင် သူ့ချစ်သူက အနားကပ် ပြောဆို ဆိုးမယင် နှာခံလိုက်နာတာတွေ အများကြီးရှိတယ်”

“သူ့ချစ်သူ ဟုတ်လား၊ အို....မကြည်နဲ့ ဘာမှမှ မဟုတ် တာပဲဟာ”

“မကြည်က မဟုတ်ဘူးပဲထား၊ သူက သူ့ရင်ထဲမှာ ဟုတ်နေ တယ်လေ၊ မကြည်ကို သူက ကျိတ်ပြီး ချစ်နေတဲ့သူပဲ၊ ကဲဗျာ မကြည်မလိုက်ဘူးဆိုလဲ တို့ပြန်မယ်၊ ရုံးမှာ ခွင့်ခဏခဏယူတာကို အထက်လူကြီးတွေက ငြိုငြင်တတ်တယ်”

အေးကျော် ပြန်လှည့်ပြန်သည်။ အေးကျော် လူလည်သည ဆိုက်ကို တော်တော် နားလည်သည်။ တင်ဦးကြည် လိုက်လာ တော့မည်မှန်း မျက်နှာအမူအရာ အကဲခတ်မိလေ အေးကျော်က မလိုက်ချင်နေဗျာ ဆိုသည့်ပုံသဏ္ဍာန် လုပ်ပြလေ ဖြစ်နေပါ၏

“ကဲပါ မကြည် လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်၊ ဟိုကျယင်သာ အစ အေးကျော် အနားမှာပဲ နေနော်”

“စိတ်ချ”

တင်ဦးကြည်သည် အဝတ်အစားပင် အထူးတလည် မ တော့ပဲ အေးကျော်နှင့်အတူ လိုက်လာခဲ့သည်။

* * *

တဆယ်

“မွေးလွန်းသည့်ပန်း....မနမ်းဝံ့ပြီ။
လှလွန်းသည့်ပန်း....မလှမ်းဝံ့ပြီ။
မာယာပရိယာယ်....နှစ်သွယ်ယှက်လို့....
ရက်စက်မှုအပေါင်း....သရဖူဆောင်းတော့သည်။”

ဖိနပ်ချွတ် ကပြင်လေးပေါ်သို့ တက်မိသည်နှင့် အတွင်းမှ အာလေးသံ လျှာလေးသံကြီးနှင့် သီဆိုနေသော ကျော်သက်၏ အသံကို ကြားရပေတော့သည်။

အေးကျော်က တင်ဦးကြည်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ တင်ဦး ကြည်ကလဲ အေးကျော်ကို ပြန်ကြည့်မိပါ၏။

ထိုနောက် နှစ်ဦးသားသည် ပွင့်နေသောတံခါးရွက်မှ ခေါင်း အလေးမျှားပြူကာ အတွင်းသို့ချောင်းကြည့်မိကြသည်။

“တို့....အလျင်ဝင်သွားမယ် မကြည်”

အေးကျော်က လေသံတိုးတိုးလေးဖြင့် ပြောလိုက်ပါ၏။

“နှစ်ယောက်အတူတူ ဝင်သွားယင် ဒီကောင်ကြီးစိတ်ထဲ ကြည်နဲ့တို့ကို အထင်မှားသည်ထက် ပိုမှားပြီး ရှင်းမရအောင် ရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ်”

တင်ဦးကြည်က သဘောတူစွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

တင်ဦးကြည်အား အပြင်မှာပင် စောင့်နေစေပြီး အေးကျော် ဝင်သွားသည်။

“ဟေ့ကောင်....ကျော်သက်၊ ကြည့်စမ်း မင်းက....ငါ့ပုလင်း ကို ယူသောက်လို့....ကုန်ပါပြီကွာ”

ကျော်သက်သည် သူ၏ဦးခေါင်းကို မနိုင်မနင်း ထူလိုက် သည်။ ကျော်သက်၏ဦးခေါင်းရော၊ ခန္ဓာကိုယ်ရောသည် နတ် ဝင်သလို ယိမ်းထိုးနေပါ၏။

“ဩော....ဩော....မင်္ဂလာသတို့သားကြီး အေးကျော် ကြွ ရောက်လာပေသကိုး၊ ဟား....ဟား....ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်း အေးကျော်”

“မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ ကျော်သက်”

“ဟော....ငါဘာတွေပြောနေသလဲ ဟုတ်လား၊ ငါပြန်မေး ယ် အေးကျော်၊ မင်း ဘာတွေလုပ်ခဲ့ပြီးပြီလဲ၊ မင်း လုပ်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီး တာကို ငါက ကွန်ဂရက် ကျူလေးရှင်း လုပ်တာလေကွာ”

“ဟ….ငါ့ကို ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်းလုပ်ရအောင် ငါ့မှာ ရှုံးက ပရိုမိုးရှင်း တက်ပေးတာလဲမဟုတ်၊ သိန်းထီလဲ ပေါက်တာ မဟုတ်ပဲနဲ့ ဘာကိစ္စ မင်းက ရက်ရက်ရောရောကြီး ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်း လုပ်နေတာလဲ ကျော်သက်”

“ဟား-ဟား-ဟား….ရာထူးတက်တယ်ဆိုတာက လခပိုပြီး ရတာ၊ ထီပေါက်တယ်ဆိုတာက ပိုက်ဆံတွေ လုံးကနဲခဲကနဲရတာ၊ အဲဒါမျိုးက လာဘ်ဝင်တာပဲ အေးကျော်၊ ဘာလုပ်မလဲ၊ လာဘ်ဝင်တာလေ၈က်နဲ့ ငါက ကွန်ဂရက်ကျူ ခလေးရှင်း လုပ်မလား၊ အခု မင်းမှာ စုတ်ဝင်သွားပြီ မဟုတ်လား အေးကျော်”

“တောက်တီးတောက်တဲ့ကွာ၊ စုတ်ဝင်ရအောင် ငါက ပန်းချီဆရာမှ မဟုတ်တာ၊ တခါမှလဲ ပန်းချီဆွဲဖို့ စိတ်မကူးမိပါလား….ကျော်သက်”

“လုပ်မနေနဲ့….အေးကျော်၊လာကြောင်မနေနဲ့၊မင်း….မိန်းမ ခိုးသွားပြီးပြီ မဟုတ်လား”

“ကျားသားမိုးကြိုး ကျော်သက်ရာ၊ အေး…တခုတော့ ရှိတယ်ပေါ့ကွာ၊ ငါ့အနေနဲ့ကတော့ စရိတ်ကျဉ်းအောင် ခိုးသွားချင်တယ်၊ နောက်ပြီး ရုံးမှာလက်ထပ်မယ်၊ အလှန်ဆုံး ရင်နှီးတဲ့ အပေါင်းအသင်းလောက် ရွေးဖိတ်ပြီး ကော်ဖီလေး တိုက်လိုက်ချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် စံပယ်က အဲဒါကို လက်မခံဘူးကွ၊ မိန်းကလေးအဖို့ တသက်မှာ တမင်္ဂလာပဲရှိတာတဲ့၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မတတ်နိုင်တောင် အသင့်အတင့် လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲလေးလောက်နဲ့ မိသားဖသားပီပီ လုပ်ပါတဲ့၊ ခိုးရာတော့ ဘယ်တော့မှ မလိုက်ဘူးတဲ့မောင်”

“ဘာကွ….စံပယ်….ဟုတ်လား”

ကျော်သက်က မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူး ပြန်မေးသည်။

“အေးလေ….စံပယ်ပေါ့၊ စံပယ်ဆိုတာ ငါနဲ့ ရုံးမှာအတူတူ လုပ်တယ်လေ၊ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရပြီးသား၊ ငါ့လိုပဲ အထက်တန်းစာရေးပဲ”

“ဒါ….ဒါ….ဒါဖြင့်….တင်ဦးကြည်နဲ့….မင်းနဲ့….”

“အေး….ငါနဲ့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

“မင်း ပြောဖူးတယ်လေ၊ မင်း မတင်ဦးကြည်ကို ရည်ရွယ်မယ်….ဖွင့်ပြောမယ်ဆို ”

“အဲဒါ….မင်းကိုတမင်ပြောတာ ကျော်သက်၊ မင်းစိတ်ထဲငါက အဲဒီလိုဆွပေးမှ မကြည်ကို မင်းရင်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ဖွင့်ပြောတော့မှာလို့ ငါကထင်ပြီး တမင်ပြောတာ”

ကျော်သက်သည် မယုံတဝက် ယုံတဝက် မျက်နှာကြီးဖြင့် အေးကျော်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ အရက်မူးနေသောကြောင့် မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ ကြားနေရသလားဟူ၍လည်း အရက်မူးပြေအောင် ဦးခေါင်းကို တယမ်းယမ်း ခါလိုက်သေးသည်။

“မင်း….တကယ်ပြောနေတာလား အေးကျော်”

“အိုး….ကလေးကစားတာမှ မဟုတ်တာ”

“ဒါဆို….မတင်ဦးကြည်….ဒီနေ့ အလုပ်ကထွက်တာဟာ ဘာလို့လဲ”

အေးကျော်က ပခုံးတွန့်ပြသည်။

“ဒါတော့ ကာယကံရှင်မကြည်ကို မင်းကိုယ်တိုင် မေးကြည့်ပေါ့ကွာ”

“မေးရအောင် သူက ထွက်သွားပြီလေကွာ”

အေးကျော်က အပြင်သို့ တချက် လှမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် စားပွဲတွင် တံတောင်ဆစ်နှစ်ဘက်ထောက်ကာ ခါးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်းနိုင်သရွေ့ ကိုင်းပြီး ကျော်သက်နှင့် မျက်နှာချင်ထိမတတ် ပူးကပ်ပြီး တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည်။

"ဒီမယ် ကျော်သက်၊ ငါ စကားကောင်းကို အတည်ပြောနေတာနော်၊ မင်း ဝူးဝါးဝူးဝါး ထမအော်နဲ့၊ ငါပြောတာ သေချာ နားထောင်၊ မကြည်....အခုလိုက်လာတယ်"

"ဟေ....မကြည်...."

ကျော်သက်၏ တအံ့တဩ အော်လိုက်သံကို အေးကျော် အချိန်မီ သူ့လက်ဝါးဖြင့် ပါးစပ် လှမ်းပိတ်လိုက်သည်။

"အေး....မကြည်အပြင်မှာရှိတယ်၊ မင်းအရက်တွေသောက်ပြီး အံ့ဘတ် ဆို့သေမှာ စိုးလို့ လိုက်လာတာ၊ တကယ်တော့ မကြည်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ချစ်နေတာက မင်းကိုကွ၊ ဒါပေမယ့်သူက မိန်းမသားဆိုတော့ မင်းဖွင့်ပြောတာကို စောင့်တာပေါ့၊ဒီကြားထဲ မင်းကဖွင့်မပြောတဲ့အပြင် မျက်နှာတည် မျက်နှာထားကြီးနဲ့ အခုတလော ဆက်ဆံတာကို မကြည်ရင်ထဲမှာ ခံပြင်းတယ်၊ ဒါကြောင့် မခံချင်စိတ်နဲ့ အလုပ်ကထွက်တာ ငါနဲ့ ဘာဆိုဘာမှ မဆိုင်ဘူး...."

"တကယ်...."

"ဆယ်ကယ်ကွာ ..."

"ဒါဆို...မင်းနေ့တိုင်း ငါ့ဆီက ပိုက်ဆံတွေယူသွားတာရယ်၊ မိုးချုပ်မှ ပြန်လာတာရယ်တွေဟာ...."

"စံပယ်နဲ့အတူတူ ဆိုင်မှာစားကြတယ်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်တယ်လေကွာ၊ စံပယ်ကို ငါချစ်ရေး ဆိုနေတာကြာလှပြီ၊ ဟိုတလောကမှ စံပယ်က လက်ခံတာဟေ့၊ အဲဒီ စံပယ်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စမှာတောင် ငွေရေးကြေးရေး မင်းဆီက ငါအကူအညီတောင်းရအုံးမှာ...."

"ရတယ်....သိပ်ရတယ် မင်းလိုသလောက် ငါကူညီမယ်၊ အဲ....အဲ....အခုမကြည့်အပြင်မှာ တကယ်ရှိတယ်နော်၊ ခေါ်ပေးကွာ အေးကျော်...."

"အမယ်....မှည့်လိုက်တဲ့ကောင် မင်းဟာမင်း ထွက်ခေါ်ပါလား၊ ငါ့တာဝန်က အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြပြီးယင်း ပြီးရော၊ ကျန်တဲ့အပိုင်းက မင်းတို့အပိုင်းလေ၊မင်းဘာသာကြည့်ရှင်း...."

"ငါသွားခေါ်လို့ ငါ့ကိုပါးရိုက်လွှတ်ယင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

"အာကွာ....ကျုပ်တဲ့ကောင်ပဲ မင်းအပေါ် စိုးရိမ်စိတ်တွေ တရကြမ်းရှိလို့ မဆင်မခြင်နဲ့တောင် သူက လိုက်လာပြီပဲဟာ၊ ပါးရိုက်မတဲ့လားကွ၊ သွားကွာ မင်းဟာ မင်းသွားခေါ်"

ကျော်သက်သည် နေရာမှထလိုက်သည်။ ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်သွားသေးသည်။ ဦးနှောက်ကြီးသူ၊ အသည်းကြီးသူမို့ သတိလက်လွတ် မဖြစ်စေကာမူ အူရှိုင်းမို့ သောက်ထားသော အရက်ဒဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ကို ဒယီးဒယိုင်း ဖြစ်သွားစေပါ၏။

"ကောင်းတယ် အဲဒီရှိုးလေးနဲ့သွား၊ အရက်မူးလို့ ကျွဲခိုးပေါ်သလို မင်းချစ်တဲ့အကြောင်းတွေ အားလုံးဖွင့်ပြောပေတော့ ကျော်သက်...."

ကျော်သက်သည်တောင်းတလှမ်းမြောက်တလှမ်းဖြင့် အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဖိနပ်ချွတ်တွင် တင်ဦးကြည် ရပ်နေပါ၏။ မျက်နှာစာကိုကာရံထားသော သံစကာ ကြွက်လေးများကို ကိုင်ကာ လမ်းဘက်သို့ တွေတွေငေးငေးလေး ရပ်ကြည့်နေသည်။

ကျော်သက် ထွက်လာသည်ကို တင်ဦးကြည်သိသည်၊ သို့သော် လှည့်မကြည့်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးကျော်က ကြမ်းပြင်တွင် လေးဘက်တွားကာ နောက်မှ လိုက်ချောင်းကြည့်သည်။

“မတင်ဦးကြည်”

“သေဟ...အေပေး ကျော်သက်”ဟု နောက်မှ ချောင်းကြည့်နေသော အေးကျော်က ကျော်သက်ကို ကျိတ်ရှုံ့ဆဲလိုက်သည်။ ဘယ့်နှယ် ကိုယ့်ချစ်သူကို စတင် ခေါ်လိုက်ပုံကိုက ‘မ’ကြီးတပ်ခေါ် နေသေးသည်။ ဟိုတုန်းက ‘မတင်ဦးကြည်’ဟု ခေါ်သည်က တယောက်ကို တယောက် ချစ်ခင်ကြသည် မဟုတ်သေးသောကြောင့် ဆိုလျော်သည်။ ယခုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကြီး မဖွင့်ဟသေးစေကာမူ တဦးကိုတဦး ချစ်နေကြပြီမှန်း အသိသိရှင်ထဲက လက်ခံနေပြီဖြစ်ပါလျက် အေပေး ကျော်သက်ကဗျာ မဆန်၊ တကယ်ဆို ယခုလိုအဖွင့်လေးမှာပင်‘မကြည်ရေ’သို့မဟုတ် ‘အကြည်ရေ’စသည် အခေါ်အဝေါ်လေးဖြင့် ဖွင့်သင့်သည်။

“ဒီမယ် မတင်ဦးကြည် လာဗျာ အထဲကို”

ဟိုက်... မသိမ်မွေ့ လွန်းပါလား ငကျော်သက်ရယ်။

တင်ဦးကြည် ကတော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လှည့်ရပ်နောက်သို့ပြန်လှည့်ကာ သံစကာကို ကျောမှီယင်း ကျော်သက်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျော်သက်ထံမှ အရက်နံ့ထွက်လာသည့်။ ကျော်သက်၏ ဆံကေသာတို့မှာ စုတ်ဖွားဖြစ်နေသည်။ ပါဝါမျက်မှန်ကြီး အောက်က မျက်လုံးများမှာ အစ်မို့နေသည်။ အပေါ်အင်္ကျီမှာ ဝတ်ထားဆဲရှိနေသည်။ လုံချည်မှာ အောက်နားစ တဘက်တိုတဘက်ရှည်ဖြင့် မညီမညာရှိနေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ အစ်ကိုကျော်သက်”

“ပြောပြမယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်ဆိုတာ အားလုံးပြောပြမယ်၊ အထဲကိုလာပါ မတင်ဦးကြည်”

တင်ဦးကြည်က ဦးခေါင်းကို ယမ်းပြလိုက်သည်။

“အထဲကို မကြည်မဝင်ပါဘူး၊ အစ်ကိုကျော်သက်အိမ်က တံခါးတွေလဲပိတ်လို့၊ နောက်ပြီး....ယောကျ်ားလူပျို သက်သက်နေတဲ့အိမ်ထဲကို မကြည်ဝင်လိုက်ယင် သေးက မကြည်ကို ဘယ်လိုထင်ကြမလဲ”

“ဟုတ်တယ်....ဒါ မှန်တယ်၊ ဟေ့ ကောင်....အေး ကျော်၊ အေးကျော်ရေ....”

“ဟေး....”

ကျော်သက်က အသံပြဲကြီးနှင့် လှမ်းအော်ခေါ်နေသဖြင့် အေးကျော်မှာ မနေသာတော့ပဲ ပြန်ထူးလိုက်ရသည်။

“တံခါးတွေ အားလုံးဖွင့်ကွာ၊ မင်းအိမ်က တံခါးတွေ အားလုံး ပိတ်ထားလိုက်တာ အလှူအိမ်ကျနေတာပဲ”

“ဘာကွ....အလှူအိမ်က တံခါးတွေ ပိတ်ထားတယ် ဟုတ်လား....”

“မှားလို့ဟေ့....အလှူခံဝင်လာမှာ ကြောက်တဲ့အိမ် ကျနေတာပဲလို့ ပြောတာဟ၊ ဖွင့်ကွာ....တံခါးတွေ....”

အေးကျော်က အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်တွေ အားလုံး ဖွင့်လိုက်သည်။ တင်ဦးကြည်သည် ကျော်သက်နှင့်အေးကျော် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အပြန်အလှန် ပြောကြသည်ကို မရယ်ပဲမနေနိုင်တော့ပဲ ရယ်မိလေတော့၏။

“ဒါဆိုယင်တော့ အိမ်ထဲကို မတင်ဦးကြည် ဝင်ရဲပါပြီနော်၊ လာပါဗျာ....”

ကျော်သက်၏ ဇွတ်ဖိတ်ကြားချက်ကိုထပ်ငြင်းဆန်ရန် တင်ဦးကြည်မှာ ဝန်လေးလာရပါ၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်ပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညှော်ခန်းရှိကုလားထိုင်အသီးသီးတွင် ကျော်သက်နှင့် တင်ဦးကြည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်မိကြသည်။

“ဟော့ကောင်....ကျော်သက်၊ ဒီစားပွဲပေါ်က ပုသင်းတွေ ဖန်ခွက်တွေ ငါပြန်သိမ်းထားလိုက်တော့မယ်နော်”

ကျော်သက်က တင်ဦးကြည်ကို တချက် လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသေး၏။ တင်ဦးကြည်က ကျော်သက်လှမ်းကြည့်သည်နှင့် ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်သည်။ ကျော်သက်က အေးကျော်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်ပြန်သည်။

“မသိမ်းနဲ့အုံး အေးကျော်၊ ငါ့အဖြစ်က အဖြူမှန်းမသိ၊ အမည်းမှန်းမသိသေးတဲ့ အခြေအနေကွ၊ ဖြူယင်ကောင်းရဲ့၊ မည်းယင် ဒီပုလင်း ငါဆက်ဖို့ရအုံးမှာ”

“အေး....ဒါဆိုလဲ မကြည်ဖို့ ငါကော်ဖီလေး ဘာလေး စီစဉ်လိုက်အုံးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို အေးကျော်သည် လှစ်ကနဲ မီးဖိုခန်းဘက်သို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပါ၏။

“ဘယ်လိုလဲ မတင်ဦးကြည်....”

“ရှင်....”

“ကျွန်တော် အရက်ကို ဆက်သောက်ရမှာလား၊ မသောက်ရတော့ဘူးလား ဗျာ....”

“ဘာတွေပြောနေတာလဲ အစ်ကိုကျော်သက်”

“ရှင်းရှင်းလေးပါဗျာ၊ ကျွန်တော် အခု အရက်သောက်မိတာဟာ မတင်ဦးကြည်ကို လက်လွှတ်သွားပြီထင်လို့၊ မတင်ဦးကြည်ရဲ့ အချစ်ကို ကျွန်တော် မရတော့ဘူးထင်လို့ စိတ်သိပ်ထိခိုက်ပြီး သောက်နေမိတာပါ၊ တကယ်လို့ မတင်ဦးကြည်က ဖြေင်းယင်တော့ ကျွန်တော် ဆက်သောက်မှာပဲလေဗျာ”

“ဘယ်မိတ်ဆွေကောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အပေါင်းအသင်း တယောက် မကောင်းတဲ့အရက်ကို သောက်နေတာ တွေ့ယင် သောက်ပါနဲ့လို့ တားမြစ်မှာပါ အစ်ကိုကျော်သက်”

“အဲဒီလို ဝေ့လည်လည်ကြီး လုပ်မနေနဲ့ဗျာ၊ ချစ်ယင်ချစ်တယ် ပြောပါ၊ မချစ်ယင်လဲ မချစ်ဘူးပေါ့ဗျာ”

“စဉ်းစားမယ်လေ”

“ဟာ... ဗျာ”

“မဟာဗျာနဲ့ အစ်ကိုကျော်သက်၊ ကဲ....မကြည် တခုမေးမယ်၊ မကြည်ရဲ့ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်တွေ အစ်ကိုကျော်သက် ဘာသိသလဲ၊ မကြည်ရဲ့ ဇာစ်မြစ်ဇာတိမှန်တွေလို အစ်ကိုကျော်သက် ဘာသိသလဲ”

“မသိကော ဘာအရေးလဲ၊ ပတ္တမြားကောင်း တလုံးဝယ်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်တွင်းက ထွက်တာလဲ၊ ဘယ်လို မြေထဲက ရတာဆိုတာတွေ မေးစရာ မလိုဘူးလေ၊ လက်ရှိနဲ့ လက်တွေ့မြင်နေရတဲ့ ပတ္တမြားရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ အရွယ်အစားကိုကြိုက်လို့ ဝယ်လိုကြတာချည်းပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုယင် ကျွန်တော်လဲ ပြန်မေးမယ်၊ အခု မတင်ဦးကြည်အနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို စဉ်းစားအုံးမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဟာ ဘာကောင်လဲ၊ ဘယ်က သားသမီးလဲ၊ ဇာတိဇာစ်မြစ် ဘယ်ကလာတာလဲ ဆိုတာမျိုးတွေ သိချင်သေးလို့ စုံစမ်းချင်သေးလို့လား”

“အို....မဟုတ်ပါဘူး၊ လက်ရှိနဲ့ လက်တွေ့အမြင်ကိုပဲ အစ်ကိုကျော်သက်ဟာ ခင်မင်စရာ ကောင်းတဲ့သူပါ”

“ဒါဆို ပြီးတာပဲ မတင်ဦးကြည်၊ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ချစ်ဗျာ”

တင်ဦးကြည်က လွှတ်ကနဲ ရင်ထဲရှိသည်အတိုင်း ကျော်သက်အား ခင်မင်မိပါသည်ဟူသော စကားမျိုး ထွက်သွားသည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်သက်သည် နည်းနည်းပါးပါး အတင့်ရဲလာတော့သည်။ စားပွဲပေါ်တင်ထားမိသော တင်ဦးကြည်၏ လက်ဖဝါးလေးနှစ်ဘက်ကို ကျော်သက်က တယုတယ လှမ်းဆုပ်ကိုင်ကိုင်လိုက်သည်။

“အမိကအကျဆုံးက ချစ်ကြဖို့ပါဗျာ၊ နောက်တဆင့်ကျမှ လက်ထပ်ဖို့အတွက် ကြံစည်ကြိုးစား ကြရမယ်လေ၊ မပူပါနဲ့ မတင်ဦးကြည်၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ ဆယ်ကျော်သက် ဟိုက်စကူး ကျောင်းသူ ကျောင်းသားလေးတွေမှ မဟုတ်တာ၊ ချစ်ကြပြီးယင် အချမ်းသာ အကြွယ်ဝကြီး မဟုတ်တောင် လူတန်းစေ့ နေနိုင်လောက်တဲ့ အိမ်ထောင်တခုတော့ ကျွန်တော့် အရည်အချင်းနဲ့ ဆောက်တည်နိုင်ပါတယ်၊ ကဲ....ပြောပါဗျာ၊ မတင်ဦးကြည်က ကျွန်တော့်ကို ချစ်ပါတယ်လို့”

တင်ဦးကြည်က ဦးခေါင်းလေး ငုံ့သွားကာ တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်ပေတော့သည်။

“အစ်ကိုကျော်သက်ကို မကြည် ချစ်ပါတယ်”

* * *

တဆယ့်တစ်

“ဝတ်လေလှလေ” အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီး ဆက်လက်စိုပြည်သွားတော့သည်။

တင်ဦးကြည် အလုပ်ပြန်ဆင်းသည်။

ပြီး အေးကျော်ကပင် ဝတ်လေလှလေ စိုင်းတော်သူ ကောင်မလေးတွေအားလုံးအား ကျော်သက်နှင့် မကြည်တို့ ချစ်သွား

ကြပြီ။ မကြာခင် လက်ထပ်ကြတော့မည်ဟု အတည့်အလင်း ဆောက်သည် ချပေးလိုက်သည်။

ခင်ပြုံးရီ၊ နွဲ့မာဝင်း၊ စိမ်းမို့မို့နှင့် ဇာဇာအိတို့ အလိုရှိနေသော ကက်ဆက်အကောင်းစား တလုံးကိုလည်း ကျော်သက်က ဝယ်ပြီး ဆိုင်ပေါ်တင်ပေးထားသည်။

ကောင်မလေးတွေ စက်ချုပ်ယင်း ကက်ဆက် တိပ်ခွေမှ ထွက်လာသော သီချင်းနှင့်အတူ သံပြိုင်လိုက်ဆိုကြသည်မှာ ပျော်စရာကြီး။

အေးကျော်ကလည်း သူ၏အဆက် စံပယ်ဆိုသည့် ကောင်မလေးကို ဆိုင်သို့ခေါ်လာပြီး အားလုံးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ရုပ်ပြမျိုးပြ သဘောရော၊ သူငယ်ချင်းကျော်သက် သံသယကင်းသွားစေရန် အတွက်ပါ စံပယ်ကို တမင်ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

အားလုံးသည် ပျော်တပြုံးပြုံး ရှိနေကြပါ၏။

ကျော်သက်ကြီးသည် တင်ဦးကြည်အား “မတင်ဦးကြည်” ဟုမခေါ်တော့၊ သူ့ကိုယ်သူလည်း “ကျွန်တော်” ဆိုသည့် နာမ်စားကြီး မသုံးတော့၊ ယုတ်စွအဆုံး အများခေါ်သလို “မကြည်” ဟုပင် ကျော်သက်က မခေါ်။

“မဦး” ဟု ခေါ်ပေသည်။ စာရေးဆရာပီပီ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ချက်မှာ သူသည် မတင်ဦးကြည်အတွက် အများထဲတွင် ပါဝင်သူတယောက်မဟုတ်၊ မတင်ဦးကြည်၏ တဦးတည်းသော စပယ်ရှယ် ချစ်သူဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် သူသည် တင်ဦးကြည်၏ ပချစ်ဦးဖြစ်သလို၊ သူ၏ အချစ်ဦးသည်လည်း တင်ဦးကြည် တဦးသာ ဖြစ်သည်။ ပြီး....တင်ဦးကြည်၏အမည်ထဲတွင် “ဦး” ပါရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုထိုသော အကြောင်းအချက်တွေကြောင့် သူ၏ချစ်သူကို 'မဦး'...ဟုသာ ခေါ်သည်တဲ့လေ။ သူ့ ကိုသူလည်း 'ကျွန်တော်' အစား 'အစ်ကို'...ဟု သုံးတတ်လာသည်။

ဩော်....ချစ်လာပြီဆိုတော့လည်း အပြုအမူလေးတွေသာ မက အပြောအဆိုလေးတွေပင် ပြောင်းလဲလာ ကြသည်ပါ တကား။

သို့သော်....

* * *

သို့သော်....

လောကကြီးဝယ် အဖြူရှိလျှင် အမည်းရှိလာသည်။ အလင်းရှိလျှင် အမှောင်ရှိလာသည်။

ထာဝစဉ် အကောင်းချည်းတွက်မရ။ အဆိုးလေးများ စွက်ဖက်လာတတ်သည်။

ယနေ့နံနက်(၁၀)နာရီ နန္ဒဝန်ဈေးကြီး ကွဲစပြု၍ အတော်အတန် လူရှင်းချိန်မှာပင် ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးရှေ့သို့ ကြည်ပြာရောင် မာဇဒါဖင်မလီယာ ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာသည်။

ကားပေါ်ဝယ် အသက်(၆၀) ပတ်ဝန်းကျင်ခန့် ဖြူဖြူဝဝခန့်ခန့် အမျိုးသားကြီးတဦးနှင့် အသက်(၅၀) ဝန်းကျင်ခန့် သွယ်သွယ်လျလျ အမျိုးသမီးကြီးတဦးတို့ ပါရှိလာသည်။အမျိုးသားကြီးက မောင်းပြီး အမျိုးသမီးကြီးက ဘေးတွင်ထိုင်လိုက်လာခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်ရှေ့သို့ ကားရပ်ပြီးနောက် အမျိုးသားကြီးနှင့် အမျိုးသမီးကြီးသည် ဖြန်းကနဲ ဆင်းမလာကြသေးပဲ

ကားပေါ်မှပင် ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကိုရော၊ ဆိုင်အတွင်း အပြင်အဆင်နှင့် အပ်ချုပ်နေကြသော ကောင်မလေးတွေကိုပါ ငေးကြည့်နေသေးသည်။

"အစ်ကို"

"ဟင်....မဦး"

"အပြင်မှာ ဖင်မလီယာကားတစီး လာရပ်တယ်၊ အထဲမှာ အဘိုးကြီးနဲ့ အဘွားကြီးနှစ်ယောက်တည်း ပါတယ်၊ ကြည့်ရတာတော့ လူရည်သန့်တွေပဲ အစ်ကို"

"ဟုတ်တယ်....ချုပ်ထည်အပ်ချင်လို့ နေမှာပေါ့ မဦး"

"မဟုတ်ဘူးထင်တယ် အစ်ကို၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် အမျိုးသမီး တယောက်မှ ပါမလာတာ၊ ချုပ်ထည်အပ်ဖို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူတို့ကြည့်ရတာ တမျိုးကြီးပဲ"

တင်ဦးကြည်၏ အကဲခတ်ပြောပြချက်အရ ကျော်သက်သည် အပြင်သို့ထွက်လာပြီး မသိမသာ လမ်းပေါ်မှဖင်မလီယာကားကို ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ကားပေါ်မှ အမျိုးသားကြီးသည် ကားတံခါးဖွင့်ကာ အောက်သို့ဆင်းလာသည်။ အမျိုးသမီးကြီး ကတော့ ကားပေါ်မှာပင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါ၏။

"ကြွပါ အန်ကယ်၊ ဘာများ ကူညီရပါမလဲရှင်"

တင်ဦးကြည်က လေးစားစွာပင် နှုတ်ဆက်လိုက်ပေသည်။ ကျော်သက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ပါဝါမျက်မှန်ထဲမှ မျက်လုံးပြူးကာ စိုက်ကြည့်နေပေသည်။

"အေးကွယ်....အန်ကယ် လာတာက ဒီအဆိုင်ရှင်နဲ့ နည်းနည်းပါးပါး ဆွေးနွေးစရာကိစ္စလေး ရှိနေလို့ပါ၊ ငါ့တူက ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်ရှင်ပဲလားကွယ်"

"ဟောဒါ....ဆိုင်ရှင်ပါပဲ အန်ကယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဩော်....ဩော်....မောင်ရင်က...."

"ကျွန်တော့်နာမည် ကျော်သက်ပါ အန်ကယ်"

"အေး...အေး၊ အန်ကယ့်နာမည်က ဦးစိန်မြတ်အောင်တဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့...လာတဲ့ကိစ္စကို အမိန့်ရှိပါ အန်ကယ်"

ဦးစိန်မြတ်အောင်သည် ဘာမျှဆက်မပြောသေးပဲ တဆိုင်လုံးကို ဝေ့ဝိုက်ကာ ကြည့်လိုက်သေးသည်။

"အဲ....မောင်ကျော်သက်မှာ အားလပ်ချိန်လေးရယင် အန်ကယ့်ရဲ့ကားနဲ့ အန်ကယ်တို့အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါလားကွယ်၊ အန်ကယ်တို့ အိမ်က အဝေးကြီး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘောက်ထော်ကျောက်ကုန်းထဲမှာတင်ပါ"

"ဗျာ....အိမ်ကိုလိုက်ခဲ့ရမယ်....ဟုတ်လား"

"အေးကွယ်....ကိစ္စက တော်တော်ပဲ လေးလေးနက်နက် ဆွေးနွေးရမယ့် ကိစ္စ ဖြစ်နေတယ်လေ၊ မောင်ကျော်သက်ကို ဆွေးနွေးပြီးတဲ့အခါ အန်ကယ်ကားနဲ့ပဲ ပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်၊ အဲဆွေးနွေးပွဲမှာ မောင်ကျော်သက် ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ အဖော်တယောက် ခေါ်ခဲ့ပေါ့ကွယ်၊ သက်သေအဖြစ်ပေါ့လေ"

"ဗျာ....သက်သေ"

"ကဲ....အန်ကယ် ကားပေါ်က စောင့်မယ်နော်"

ဦးစိန်မြတ်အောင်သည် ဆိုင်ပေါ်မှ လေးလေးမှန်မှန် ခြေလှမ်းဖြင့်ပင် ဆင်းသွားလေသည်။

ကျော်သက်က တင်ဦးကြည်အား အံ့သြသော မျက်နှာနှင့် လှမ်းကြည့်သည်။

"ဘာမှန်းလဲ မသိဘူးနော်....မဦး"

"ဟုတ်တယ်အစ်ကို၊ ကိစ္စက ပေါ့ပေါ့သေးသေးတော့ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး၊ အန်ကယ် ဦးစိန်မြတ်အောင်ကို ကြည့်ရတာ တကယ့် လူကြီးလူကောင်း ပုံသပုံရတယ်၊ ကိစ္စက ဆိုင်ထဲမှာ

ဆွေးနွေးသင့်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်လို့ သူ့အိမ်ကို လိုက်ဖို့ခေါ်တာနေမယ်"

"အဲဒါ....အစ်ကိုဘာလုပ်ရမလဲ မဦး"

"လိုက်သွားရမှာပေါ့ အစ်ကို"

"ဒါဆို....မဦးပါ အစ်ကိုနဲ့လိုက်ခဲ့နော်"

တင်ဦးကြည်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ကျော်သက်က လိုက်ကာခန်းလေးထဲ ပြန်ဝင်ပြီး ချိတ်ထားသော အပေါ်အင်္ကျီကို ပြန်ဝတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် နှစ်ဦးသား ဖင်မလီယာကားကလေးဆီသို့ လျှောက်လာသည်။

ကားပြာလေးမှာ 'ဆ'အက္ခရာ အမှတ်အသားခံပြီး နံပါတ်သုံးထောင်ကျော် ဖြစ်ပါ၏။ ထို မာဇဒါဖင်မလီယာ တံခါးလေးပေါက် ဆလွန်းကားလေးမျိုးတွေသည် တချိန်က စစ်ဘက်အရာရှိ၊ နယ်ဘက်အရာရှိတို့အား အသုံးပြုခွင့် ဝယ်ယူခွင့်များ ပေးခဲ့ပါ၏။ ထိုကားလေးကို ပိုင်ဆိုင်သော ဦးစိန်မြတ်အောင်သည် စစ်ဘက်အရာရှိကြီး၊ သို့မဟုတ် နယ်ဘက်အရာရှိကြီးတဦးပေလား မသိတော့။

ဦးစိန်မြတ်အောင်ကပင် နောက်တံခါးကို ဖွင့်ပေးသဖြင့် နောက်ကူရှင်တွင် ကျော်သက်နှင့် တင်ဦးကြည်တို့ ယှဉ်တွဲထိုင်လိုက်ကြသည်။

"ဟောဒါက အန်ကယ့်ရဲ့ဇနီး ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်ပဲကွယ်၊ ဩော်....လဲ့လဲ့ရေ ဟောဒီမောင်ကျော်သက်က ဝတ်လေလွင်ဆိုင်ရှင်လေကွယ်"

ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်က ပြုံးသည်ဆိုရုံလောက်လေး ပြုံးပြလိုက်ယင်း....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း...မောင်ကျော်သက်ကို ကြည့်ရတာ ရိုးရိုးအအကြီးနဲ့ တူပါရဲ့၊ ဒီဆိုင်ကို မောင်ကျော်သက် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရလိုက်တာလဲကွယ်"

"ဗျာ...."

"ခြော်... လဲ့လဲ့ရယ်၊ အိမ်ကျမှ ဆွေးနွေးကြရမယ့် ကိစ္စပဲကွယ်၊ မင်းကလဲ ဆန္ဒစောလွန်းရန်ကော...."

ဦးစိန်မြတ်အောင်က ပိတ်ပြောလိုက်သဖြင့် ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင် ဆက်မပြောတော့ပဲ ရှေ့သို့သာ တူရူလှည့်ထိုင်လိုက်တော့သည်။ ဦးစိန်မြတ်အောင်က ကားကို စက်နှိုးမောင်းထွက်လာခဲ့ပါ၏။

တခဏအတွင်းမှာပင် ကျောက်ကုန်း မာလာမြိုင်လမ်းထဲရှိ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးနှင့် တထပ်တိုက်အိမ်လေးသို့ ရောက်လာကြသည်။

ဧည့်ခန်း ဆိုဖာအသီးသီးတွင် ထိုင်ကြသည်။ ဘာကိစ္စ စကားမျှ မဆိုသေးမီ ရေခဲသေတ္တာအအေးဖြင့် လိမ္မော်ရည် တိုက်ကျွေးပါသေး၏။

"ကဲ....လဲ့လဲ့ မင်းပြောချင်တာတွေ ပြောတော့လေ"

"အို....ကိုစိန်မြတ်အောင်ပဲ ပြောလိုက်ပါတော့၊ ကျွန်မက စကားပြောလို့မှာတာ မဟုတ်ဘူး၊ တော်ကြာ....ကျွန်မ အပြောမတတ်လို့ လူငယ်တွေ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကုန်ကြအုံးမယ်"

"အေး....ဒါမှန်တယ်"ဟု ဦးစိန်မြတ်အောင်က ပြောပြီး.... ကျော်သက်နှင့် တင်ဦးကြည်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

"ဒီလိုကွယ့်၊ အန်ကယ်က ပြည်သူ့လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ အင်ဂျင်နီယာကြီး တဦးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်၊ အခုကုန်ဆုံးခဲ့တဲ့နှစ်မှာပဲ အန်ကယ်ဟာ အငြိမ်းစားပင်စင်ယူရမယ့်နှစ်ကို ရောက်လာတယ်၊ အခု ဒီတိုက်နဲ့ ခြံလေးကတော့

လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်လောက်ကတည်းက အန်ကယ် မြေဝယ်ပြီး ဆောက်ထားခဲ့တယ်၊ အငြိမ်းစားယူပြီးတဲ့နောက် နေကြဖို့ပေါ့ကွယ်၊ အန်ကယ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တာက များသော အားဖြင့် နယ်တွေမှာလေ၊ အေး....တိုတိုပြောရယင် ပင်စင်ယူပြီးတဲ့နောက် အန်ကယ်တို့လင်မယား သင့်တော်ရာ ဆိုင်ကလေးတဆိုင်ဖွင့်ပြီး ရောင်းဝယ်စားကြမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ အခု မောင်ရင်ဖွင့်ထားတဲ့ ဝတ်လေလုလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်က မြေနေရာကို ခြောက်သောင်းပေးပြီး ဝယ်ထားလိုက်တယ်"

"ဗျာ...."

"အယ်...."

ကျော်သက်ထံမှ 'ဗျာ'ဟုလည်းကောင်း၊ တင်ဦးကြည်ထံမှ 'အယ်'ဟုလည်းကောင်း အာမေဋိတ်သံများ ထွက်လာသည်။

ဦးစိန်မြတ်အောင်က ဆက်လက် နားထောင်စေလိုဟန်ဖြင့် လက်ဝါးကာပြလိုက်ပြီး ဆက်၍ပြောပြန်သည်။

"အဲဒီနောက် အန်ကယ်တို့မှာအိမ်ဖော်အဖြစ်ထားတဲ့ ဒေါ်စုကို အဲဒီမြေနေရာလေးမှာ အဲဒီဆိုင်လေးဆောက်ဖို့ လူယုံအဖြစ်လွှတ်ထားပြီး အဲဒီဆိုင်လေးကို ဆောက်စေတာပဲကွယ့်"

"ဒါ....ဒါ....ဒါဆို....အဲဒီဆိုင်နဲ့ နေရာကို အန်ကယ် ပိုင်ဆိုင်တာပေါ့ ဟုတ်လား"

ဦးစိန်မြတ်အောင်က ညင်သာစွာ ဦးခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ထိုနောက် သူ့ဇနီးဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

"လဲ့လဲ့ရေ စာရွက်နဲ့ စာချုပ်စာတမ်းတွေ ခဏကွယ်၊ မောင်ကျော်သက်တို့ကို မျက်မြင်ပြလိုက်ရအောင်"

ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်က အသင့်ပင်၊ သူမ၏ ပတ်(စ်)အိတ်ကြီးထဲမှ သုံးချိုးခေါက်ထားသော လျှောက်လွှာစာရွက်ထိုက် စာခေါက်ကြီးကိုထုတ်ယူ၍ ဦးစိန်မြတ်အောင်အား လှမ်းပေးလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဦးစိန်မြတ်အောင်က စာရွက်ခေါက်ကိုဖြန့်ကာ တခုချင်း ကျော်သက်အား ပြလေတော့သည်။

ဟုတ်ပါ၏၊ ဟုတ်ပါ၏။ မြေအမှတ်၊ လမ်းအမည်၊ အိမ်အမှတ် စသည်တို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းတို့ ဖြစ်နေသည့်အပြင် ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်၏ အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူထားသော စာချုပ်တွေ တရားဝင်ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြလျက်သား ရှိနေပါ၏။

"ကဲ.... မောင်ကျော်သက်က ဒီဆိုင်ပေါ် ရောက်လာပြီး ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်းဘုတ်တင် လုပ်ငန်းလုပ်နေတဲ့ အကြောင်းလေး အန်ကယ်တို့ကို ပြောပြပါအုံး"

"ဒေါ်မှူဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးပေါ့အန်ကယ်"ဟု အစချီပြီး ဤဆိုင်ကို ငွေ နှစ်သောင်းငါးထောင် စဘော်တင် ငှားရမ်းခဲ့သည်များကို ခရေစေ့တွင်းကျ၊ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် သူ့ယောကျ်ား နန္ဒဝန်ဈေးဝတွင် မန်ကျည်းဖျော်ရည်သောက်၊ သုံးဘီးကားငှားသည်တို့ မကျန် ပြောပြလိုက်လေသည်။

ဦးစိန်မြတ်အောင်နှင့် ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်မှာ ကျော်သက်၏ အူကြောင်ကြောင်ရှမ်းနှင့် ဖြစ်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်ယင်း ငိုအားထက် ရယ်အားသန်ဆိုသလို ရယ်မောမိကြပေတော့သည်။

"ဒါဆိုယင်တော့ အန်ကယ်တို့အစောင့်လွှတ်ထားတဲ့ ဒေါ်စုဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဒေါ်မှူလို့ နာမည်ပြောင်းပြီး မောင်ကျော်သက်ကို လိမ်သွားတာပဲ၊ ဒီခေတ်ထဲမှာ မောင်ကျော်သက်ကလဲ သိပ်ရိုးတာကိုးကွယ့်"

"ကျွန်တော်တယောက်တည်း မဟုတ်ဘူးအန်ကယ်၊ ဒီကိစ္စမှာ အေးကျော် အေးကျော်လဲ ပါတယ်၊ ဒီကောင်က ဘာမဆို မာစတာလုပ်သွားတာ"

"အစ်ကို"

"ဘာလဲ မဦး"

ဘာမဆို ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေခဲ့သော တင်ဦးကြည်က အည်ငြိမ်စွာပင် ကျော်သက်ကို ပြောလိုက်ပေသည်။

"အမှန်တော့ အစ်ကိုရော၊ ကိုအေးကျော်ရောပါ ဒီလိုကိစ္စတွေမှာ ဘာမှ နားမလည်တဲ့လူပျိုတွေ မဟုတ်လား၊ အခု ဒီလိုတွေ ဖြစ်လာပြီလေ၊ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ အစ်ကို့အနေနဲ့ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာသာ အန်ကယ်တို့ အန်တီတို့နဲ့ ဆက်ဆွေးနွေးပေါ့ အစ်ကို"

"အဲ.. ငါတူမပြောတဲ့ အပိုင်းကိုပဲ အန်ကယ်တို့ ဆက်ဆွေးနွေးဖို့ မောင်ကျော်သက်ကို အန်ကယ်တို့ အိမ်ခေါ်လာတာပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒီလိုဆို အန်ကယ်တို့က ဒီကိစ္စမှာ ဘယ်လိုသဘောထားပါသလဲ"

ဦးစိန်မြတ်အောင်မဖြေမီ ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်က ဝင်၍ ဖြေလိုက်ပေသည်။

"ရှင်းနေသားပဲကွယ် အန်တီတို့ဆိုင်လေးကို အန်တီတို့ ပြန်ယူမယ်ပဲပေါ့"

"ဒါဆို ဒေါ်မှူကို ကျွန်တော်ပေးထားတဲ့ စဘော်ငွေ နှစ်သောင်းခွဲကကော အန်တီ"

"အားနာပါတယ် ငါ့တူရယ်၊ အဲဒီကိစ္စက မောင်ရင်နဲ့ ဒေါ်စု၊ အဲလေ ဒေါ်မှူပဲဆိုပါတော့ မောင်ရင်နဲ့ဒေါ်မှူ ရှင်းရမယ့် ကိစ္စပဲ၊ အန်တီတို့နဲ့ မဆိုင်ဘူးလေ"

"ဒုက္ခပါပဲ အဲဒီဒေါ်မှူကို ကျွန်တော်က ဘယ်မှာလိုက်ရှာရမလဲတဲ့"

"လိမ်သွားတဲ့သူပဲကွယ်၊ ရှာမတွေ့အောင် ပုန်းနေမှာပေါ့၊ မောင်ရင် လိုက်ရှာလို့ ဘယ်မှာလွယ်မလဲ၊ မောင်ရင် လုပ်သင့်

www.burmeseclassic.com

တာက ရဲမှာအမှုဖွင့်ပေါ့၊ ရဲက တပြည်လုံးအနှံ့ရှိတော့ သူတို့ ချင်းချင်း သတင်းပို့ပြီး ဒေါ်စုကို ရှာမယ်ဆို ရှာနိုင်မှာပေါ့"

ကျော်သက် မျက်နှာပျက်လေပြီ။ မှန်တာပြောရလျှင် ငွေနှစ်သောင်းခွဲလောက် ဆုံးရှုံး သွားသည်ကို ကျော်သက်မမှု။ သို့တစေ ငွေငါးသောင်း ပြန်မပြည့်လျှင် မန္တလေးမှ မေမေ ဒေါ်သီရိနှင့် ပြဿနာဖြစ်တော့မည်။

ကျော်သက် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ဖြစ်နေရှာသည်ကို တင်ဦးကြည်က ကရုဏာအပြည့်နှင့် စိုက်ကြည့်နေရှာပေသည်။ ထိုနောက် တင်ဦးကြည်ကပင် တခုခုကို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့် အလား ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

"ဒီလိုလုပ်ယင်ကော မရနိုင်ဘူးလားအန်တီ၊ ဟောဒီ အစ်ကို အဲ....ဟောဒီ ကိုကျော်သက်ကပဲ ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်အတွက် နောက်ထပ် စဘော်ငွေ နှစ်သောင်းခွဲတင်ပြီး အန်တီနဲ့ စာချုပ်မယ်၊ လုပ်ငန်းကိုတော့ အစ်ကိုကျော်သက်ကပဲ ဆက်လုပ်မယ် ဆိုယင်ကော အန်တီ"

"ဟာ....မဦး အရမ်းမပြောနဲ့လေ၊ အစ်ကိုမှာ နောက်ထပ် ငွေနှစ်သောင်းခွဲ ဘယ်မှာရှိမှာလဲ"

"ရပါတယ်အစ်ကို၊ ဘာမှမပူပါနဲ့၊ ဒီကိစ္စကို အန်တီနဲ့မဦးပဲ ဆက်ဆွေးနွေးပါရစေ အစ်ကို"

ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်က ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းပြ လိုက်သည်။

"အဲဒီလိုမဖြစ်နိုင်တာကို ဝမ်းနည်းပါတယ်တူမ၊ အန်တီတို့ မှာ နောက်ထပ် ငွေမလိုပါဘူး၊ရှင်းရှင်းပဲပြောရစေတော့ကွယ်၊ ပင်စင်စားဆိုတာ အိမ်ထောင်တခုမှာ လုံလောက်အောင်ရနိုင်တဲ့ ငွေမျိုးရတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီတော့ အန်တီတို့က ဒီဆိုင်လေးမှာ အရောင်းအဝယ်လုပ်မယ်၊ဆိုင်ကရတဲ့ လစဉ်အမြတ်အစွန်းလေးနဲ့

ထိစင်လခပေါင်းပြီး စားသောက်သွားကြဖို့ ရည်ရွယ်ပြီးသား ကွယ်"

"ဒါဆိုယင် ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်းဘုတ်ခွာပြီး ကျွန်မတို့က ယ်ပေးဆင်းပေးရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲပေါ့နော်"

ဦးစိန်မြတ်အောင်က ဝင်ပြောလာပါ၏။

"ချက်ချင်း လက်ငင်းကြီး ဆင်းပေးပါလို့တော့ အန်ကယ် တို့က မပြောပါဘူး၊ ချက်ချင်းဖယ်ပေးရမယ့်ဆိုယင် လူမှုရေး အရရော၊ တဘက်သား၏ စီးပွားရေးအရမှာပါ အန်ကယ်တို့က ထိပ်ရက်စက်ရာ ရောက်သွားမှာပေါ့၊ တလတိတိ အချိန်ယူပါ တူမ"

ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်က သူမ၏နားထင်တဘက်ကို ဟန်ပါပါ လက်သိုးလေးထောက်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။

ထို့နောက်....။

"အဲ....ပြောယင်းဆိုယင်းပဲ အန်တီဦးနှောက်ထဲ စိတ်ကူးတခု ဝင်လာတယ်"

သူမ၏စိတ်ကူးကိုမပြောမီ ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်သည် ခင်ပွန်း ဦးစိန်မြတ်အောင်၏ ပခုံးကို လှမ်းပုတ်လိုက်သေးသည်။

"ဒီမယ်ကိုစိန်မြတ်အောင်၊ လဲ့လဲ့ အကြံတခုရလို့ ပြောပြ မယ်နော်"

"ပြောလေ"

"အခု မောင်ကျော်သက်ရဲ့ ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်းဘုတ်ကိုလဲ မဖြုတ်နဲ့တော့၊ အဲဒီ ဝတ်လေလှလေဆိုင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်း တွေ အားလုံး မောင်ကျော်သက်က တွက်ချက်ပြီး တန်ဖိုးဖြတ်၊ အဲဒီတန်ဖိုးကို အန်တီကပေးမယ်၊ဒီဆိုင်ကို အန်တီတို့ ဒီဆိုင်းဘုတ် နာမည်နဲ့ပဲ ဆက်လုပ်မယ်လေ၊ အန်တီကိုယ်တိုင် အချုပ်အလုပ် တွေမှာ တတ်ကျွမ်းထားတာပဲ၊ဘယ့်နှယ်လဲ မောင်ကျော်သက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်သက် ဘာပြန်ဖြေရမှန်း မသိ။ တင်ဦးကြည်ကပင် အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာဝင်၍ ပြောရပြန်သည်။

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အန်တီ"

"ဘာကွယ့်"

"ဩော်....တကယ်လို့ အန်တီအနေနဲ့ အစ်ကို ကျော်သက်က ထပ်ပေးမယ့် စဘော်နှစ်သောင်းခွဲ လက်မခံနိုင်လို့ ဆိုင်ပေါ်က ဆင်းပေးရမယ်ဆိုတောင် ဒီဆိုင်းဘုတ်ကို တခြားတနေရာရာမှာ ပြန်တင်ပြီး ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်သစ် ပြန်ဖွင့်မှာပါအန်တီ"

ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်က မျက်မှောင်ကုပ်၍ တင်ဦးကြည်ကို မကျေနပ်သလိုကြည့်လိုက်သည်။ပြီး အားမနာပါးမနာ ပက်ကနဲ့ မေးခွန်းတခု မေးချလိုက်သည်။

"နေပါအုံးတူမရဲ့၊ တကယ်ဆို ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်ပိုင်ရှင်က မောင်ကျော်သက် မဟုတ်ဘူးလား၊ အခုကိစ္စတွေမှာ ပြောချင်းပြောယင် မောင်ကျော်သက်ကိုယ်တိုင် ပြောတာက တရားပိုပြီး မဝင်ဘူးလား"

"ဟာ....လဲ့လဲ့ မင်း"

တင်ဦးကြည်မှာ ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်၏ စကားကြောင့် ရဲကနဲ မျက်နှာတွင် ရှက်သွေးဖြာရမါ၏။ ဒါကို ရိပ်မိသော ဦးစိန်မြတ်အောင်က သူ့ဇနီးကို ခေါက်သံနှင့် ဟန့်တားလိုက်သည်။

ထိုစဉ် မှာပင် ကျော်သက်က ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်အား သံပြတ်နှင့် ပြောချလိုက်ပါ၏။

"အန်တီမှားနေပြီ ဟောဒီမဦးပြောသမျှဟာ ရာနှုန်းပြည့် တရားဝင်ပါတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မဦးဟာ ကျွန်တော့် ချစ်သူပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့ဟာ မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ကြမှာပါ"

"အေး....အေး....ဒါပေါ့ ဒါပေါ့ကွ၊ ဟောဒီလဲ့လဲ့ဟာ ...ဘလိုက် ဆိုလိုက်ပြီဆိုယင် အရမ်းချည်းပဲ ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ-"

ဦးစိန်မြတ်အောင်သည် သူ့ဇနီးစကား လွန်သွားချက်ကို ...ပြေကြောင်း ဖြစ်စေလိုသည့် သဘောဖြင့် ရယ်သွမ်းသွေး ...င်း သူ့ဇနီးကိုပင် အပြစ်တင် စကားဆို ပေးလိုက်ပါ၏။

"ဒီမယ် လဲ့လဲ့၊ မောင်ကျော်သက်ရဲ့ ဆိုင်ပေါ်ကပစ္စည်း ...တို ဘယ်သူ့ သွားရောင်းရောင်း တန်ရာတန်ကြေးတော့ ...ပဲ၊ အေး....မောင် ကျော် သက် ရဲ့ ဝတ်လေလှလေဆိုတဲ့ ...ပ်ဆိုင် နာမည်ကလဲ သူ့ဟာနဲ့သူ ဖောက်သည်ရထား ...တဲ့ နာမည်ပဲ၊ မင်းပြောရမှာက ဆိုင်ပေါ်က ပစ္စည်းတွေကို ...တဲ့အပြင် ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ နာမည်ကိုလည်း ထိုက်တန်တဲ့ ဈေး ...ဝယ်ယင် ရောင်းမလားလို့သာ ပြောရမယ်...."

"ရှင်....ဆိုင်းဘုတ်ကို ဝယ်ရမယ်ဟုတ်လား"

"မင်းနားမလည်ပါဘူး လဲ့လဲ့၊ အရှိန် ရပြီးသားလုပ်ငန်း ...တ် အသိများပြီးသား နာမည်ဆိုတာ ဘယ်တိုင်းပြည်မှာ ... နောက်လူက ဆက်ခံချင်ယင် သူ့ဟာနဲ့သူ တန်ကြေးပေး ...ယ်ကွယ့်၊ အဲ....ဒီမယ် အန်ကယ်က ဆိုင်ပေါ်ကပစ္စည်းတွေရဲ့ ...ကြေးအပြင် ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်းဘုတ်ကို ငွေတသောင်း ... ပေးဝယ်မယ်၊ ဒါဆိုယင်ကောကွယ်"

"အို....ကိုစိန်မြတ်အောင် ရှင်ရူးနေသလား၊ ဒီဆိုင်းဘုတ်ကို ...သောင်းပေးရမလား၊ ဒီထက်ကောင်း၊ ဒီထက်သားနားတဲ့ ...ဘုတ် ကိုယ့်ဟာကို လုပ်ခိုင်းယင်တောင် အလွန်ဆုံးပေးရ ...ငါးယူပေါ့"

"မင်း....နားမလည်ပါဘူး လဲ့လဲ့...."

ကျော်သက်က မဆုံးဖြတ်တတ်၊ တင်ဦးကြည်ကိုသာ ...အား ...အားထား မျက်နှာဖြင့် လှမ်းကြည့်သည်။ တင်ဦးကြည်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ကျော်သက်ကို ပြန်ကြည့်ပါ၏။ ယင်း သို့ကြည့်မိလေ အစ်ကို ကျော်သက်အပေါ်တွင် ကရုဏာစိတ် ပိုလာရလေဖြစ်မိသည်။

"စဉ်းစားချင်ပါသေးတယ် အန်ကယ်၊ ဒီကိစ္စကိုအစ်ကိုကျော်သက်နဲ့ ကျွန်မ အေးအေးဆေးဆေး တိုင်ပင်ကြည့်ချင် ပါသေးတယ်"

"အေးကွယ်....အေး...,အေး....စဉ်းစားကြအုံး၊စဉ်းစားပြီးမှ လုပ်တာ အမှားနည်းတယ်ပေါ့ကွယ်၊ ကဲ....တူမနဲ့ မောင်ကျော်သက်ကို အန်ကယ်တို့ ပြန်ပို့ပေးမယ်...."

* * *

တဆယ့်နှစ်

အမှန်တော့ ဦးစိန်မြတ်အောင်သည် ပါးနပ်သူဖြစ်သလို၊ မျှတသူလည်း ဖြစ်ပါ၏။

အဓိက ဦးစိန်မြတ်အောင်တို့ လင်မယား အလိုရှိသည်မှာ ဤဆိုင်ကိုသာ ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ်ပေးသော စဘော်ငွေကို သူတို့ဘယ်လိုမျှ မလိုချင်၊ ဒီကြားထဲတွင် ဒေါ်လဲ့လဲ့အား ငေါက်သံငန်းသံပေးပြီ ဆိုင်အမည်ကိုပါ ငွေတသောင်းထပ်ပေးကာ ဝယ်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဦးစိန်မြတ်အောင်၏ သဘောထားမှာ မဆိုးပါပေ၊ ရှဉ့်လည်းလျှောက်သာ ပျားလည်းစွဲသာ မျိုး ဖြစ်သည်ဟု တင်ဦးကြည် တွက်မိသည်။

"အစ်ကို"

"မဦး"

"အစ်ကို ဘာလို့ ဒီလောက်ကြီးတောင် မျက်စိမျက်နှာပျက်နေတာလဲဟင်၊ ဒီဆိုင်ကို ပြန်အပ်ရတော့ကော ဘာအရေးလဲ၊ ဒီနားပတ်ဝန်းကျင်မှာပဲ နောက်ထပ် ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ နေရာရှာငှားတာပေါ့ အစ်ကို...."

"မလွယ်ဘူးထင်တယ် မဦး....ဒေါ်မှူက လိမ်သွားတဲ့သူမို့ စဘော်နှုန်းမျိုးနဲ့ ငှားတာ တခြား သွေးရိုးသားရိုးဆိုယင် စဘော်ငွေတွေက သုံးလေးငါးသောင်းထိ တောင်းတာ...."

"ဘာဖြစ်လဲ....ထိုက်တန်တဲ့ စဘော်တော့ ပေးရမှာ ပေါ့ အစ်ကို"

"မလွယ်ဘူး မဦး၊ အစ်ကိုမှာ ငွေငါးသောင်းထဲက နှစ်သောင်းခွဲကြီးတောင် ပဲ့ထွက်သွားပြီ၊ အဲဒါ....ပြဿနာမှ တကယ့်ပြဿနာ"

"အို....မဦးမှာ လက်ဝတ်လက်စားတချို့ ရှိပါတယ်၊ အဲဒါ ရောင်းပြီး စဘော်ပြန်တင်တာပေါ့"

"အို....မဟုတ်တာ မဦးရာ၊အစ်ကို အဲဒါမျိုးဘယ်တော့မှလက်ခံဘူး၊ ဘယ့်နှယ် ကိုယ့်ချစ်သူကို လက်တောင်မထပ်ရသေးဘူး၊ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့ပစ္စည်းတွေရောင်းရမယ်လို့မဟုတ်တာ၊အင်း-မေမေ့ ဆီလဲ နောက်ထပ်သွားမတောင်းရဲဘူး၊နောက်ထပ်သွားတောင်း တာနဲ့ ကိုယ့်လည်ပင်းကိုယ်ကြိုးကွင်းစွပ်တဲ့ကိန်း ဆိုက်သွားမယ်"

"မေမေ့ဆီ ဟုတ်လား၊ အစ်ကို့မှာအမေရှိတယ်နော်"

"ရှိတယ် မဦး၊ အစ်ကို့အမေက ချမ်းလဲချမ်းသာတယ်၊ အစ်ကိုတို့မှာ အမေတခုသားတခု ဆိုပါတော့၊ အစ်ကို ဒီဆိုင် ဖွင့်တာလဲ မေမေ ထုတ်ပေးလိုက်တဲ့ ငါးသောင်းကို အရင်းတည် ဖွင့်တာပဲ"

"အယ်....ဒါနဲ့ ကိုအေးကျော်ပြောတော့ အစ်ကို ထီငါးသောင်းပေါက်လို့ ဖွင့်တာဆို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါက အစ်ကို့ဇာတိရုပ်မှန်ကို ဆိုင်က ကောင်မလေးတွေ မသိစေချင်လို့ အေးကျော်က ဖြီးစလှယ်ပြောတာ၊ တကယ်တော့ ဒီငွေငါးသောင်း မေမေက ထုတ်ပေးရာမှာ ကွန်ဒီရှင်းစည်းကမ်းချက်တွေနဲ့ ထုတ်ပေးတာ မဦး၊ အစ်ကို့အနေနဲ့ ငွေနှစ်သောင်းခွဲ လူလိမ်ခံရတာ တစက်လေးမှ ဝမ်းမနည်းပါဘူး၊ အဲ....လက်ထဲမှာ ငွေငါးသောင်း မပြည့်တော့ပဲ လျော့နည်းသွားတာကို ဘယ်လိုရှင်းရမှန်း မသိတာပဲ ရင်ထဲမှာ ပြဿနာဖြစ်ရတာ"

"ရှင်...."

တင်ဦးကြည်က ကျော်သက်ပြောစကားကို ဘယ်လိုမှ နားမလည်သလို မျက်လုံးဝိုင်းလေးပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပေသည်။

"အစ်ကိုပြောတာတွေ မဦးတော့ ဘယ်လိုမှ နားမလည်ပါလား အစ်ကို၊ ဒီမယ်အစ်ကို မဦးနဲ့ အစ်ကိုဟာ တကယ့်နှလုံးသားမေတ္တာနဲ့ အပြန်အလှန် ထားခဲ့ပြီးမှ ချစ်တာကို ဖွင့်ဟကြတာပါ၊နောက်ပြီး....မဦးရော၊အစ်ကိုရောဟာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ နှလုံးသားမေတ္တာကို ထန်ဖိုးထားကြတာပါ၊ အဆင်ပြေတဲ့တနေ့မှာ နှစ်ယောက်သဘောတူ လက်ထပ်ကြမယ့် သူတွေပါ အစ်ကို၊ ဒီတော့ မဦးကို အစ်ကို့ဇာစ်မြစ်အမှန်တွေ ဖွင့်ပြောဖို့ကောင်းပါပြီနော်"

"ဟုတ်တာပေါ့....သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ အစ်ကိုပြောမယ်မဦး"

ကျော်သက်သည် နတ်သံနှော၍ အကြောင်းဇာစ်မြစ်မှန်တွေကို ပြောပြလေတော့သည်။ နာရီဝက်ခန့်ကြာအောင် ပြောရပါ၏။ ကျော်သက်ပြောနေစဉ် တင်ဦးကြည်သည် တလုံးမျှဝင်မပြောပဲ စိတ်ဝင်စားစွာသာ နားထောင်ပေသည်။

"အဲဒါပဲ မဦး၊ အစ်ကို့အဖြစ်တွေက အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ အခုလက်ရှိအခြေအနေမှာ ငွေတွေမဲ့သွားပြီဆိုတာကို မေမေသိယင်

...ကို့ကတိအတိုင်း မေမေက အစ်ကို့ကို မန္တလေးပြန်ခေါ်...၊ မေမေသဘောကျတဲ့မိန်းမနဲ့ ပေးစားမယ်"

"ယူလိုက်ပေါ့ အစ်ကို၊ အစ်ကို့မေမေ စီမံတာဆိုယင် နေ...:ရွှေနဲ့မြ ဖြစ်မှာပဲဟာ"

ကျော်သက်က မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး တင်ဦးကြည်ကို မကျေ...ကြည့်လိုက်သည်။

"အောက်ကလိအာ စကားမျိုးတွေ မပြောပါနဲ့ မဦး၊ အစ်...ဘဝ၊ အစ်ကို့တသက်မှာ မဦးကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်...ဘူး၊ မယူနိုင်ဘူး၊ ရှင်ဘုရင့်သမီး ဖြစ်ပလေ့စေ....နောက်ပြီး ...ကို တင့်တောင့်တင့်တယ်နဲ့လဲ လက်ထပ်ချင်တယ်၊ မေမေက ...ားနားမထောင်ဘူးဆိုပြီး အမွေပြတ် လုပ်ချင်လဲလုပ်၊ အစ်ကို ...ိုင်တယ်၊ လက်တွေ့မှာ မဦးကို လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက် အိမ်...ဆောင် မီးတပြောင်နဲ့ နေနိုင်တဲ့ ငွေအင်အား အစ်ကို့မှာ ...ိတာကို စိတ်ညစ်နေတာ သိလား"

"မညစ်နဲ့ အစ်ကို၊ တခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ ထမင်းငတ်သေ...သာ ရှိချင်ရှိမယ်၊ မဦးတို့မြန်မာပြည်မှာ မရှိဘူး၊ ဘာမှ...တ်ပူမနေနဲ့၊မဦးကိုယ်တိုင်ကလဲ ဒီတသက်မှာ အစ်ကိုတယောက်...သာ ချစ်ဖူးတာ၊ အစ်ကိုကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မယူနိုင်ဘူး၊ ဒီတော့....မဦး အကြံအဖန်လုပ်မယ်၊ အဆင်ပြေတဲ့အခါ...က်ထပ်မယ်၊ ပူမနေနဲ့၊ ငူမနေနဲ့၊ ငေါင်မနေနဲ့ အစ်ကိုရေ့"

တင်ဦးကြည်သည် ဘာမျှအပူအပန်မရှိသလို အရွှန်းလေး...ောက်ကာ အရယ်အပြုံးလေးနှင့်ပင် ပြောလိုက်ပါသေး၏။

ကျော်သက်ရင်ထဲတွင် ချစ်စွာသော မဦး၏ စကားများကို ...တိဖြစ်ရပါလေ၏။

✻ ✻ ✻

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယင်းသို့ဖြင့် ငါးရက်ကြီးများပင် ကြာညောင်းသွားခဲ့တော့သည်။

တင်ဦးကြည်သည် သတင်းစာ စက္ကူဖြင့် ပတ်ထားသော အထုပ်တထုပ်ကိုကိုင်ကာ သူမ၏ အစ်ကိုကျော်သက် လာမည်ကို တမျှော်မျှော် စောင့်နေပါလေ၏။

ထုံးစံအတိုင်း ကျော်သက်သည် နံနက် ကိုးနာရီခန့်လောက်ကျမှ ဆိုင်သို့ ရောက်လာပေသည်။

"အစ်ကို...."

"မဦး...."

"လာ....အပြင်ကို ခဏသွားရအောင်၊ ဆိုင်ကို အပြုံးကြည့်ထားပေးဖို့ မဦးပြောထားပြီးပြီ၊ အစ်ကိုနဲ့မဦး တိုင်ပင်စရာရှိလို့"

ကျော်သက်သည် ချစ်သောမဦးကို အံ့သြမိရပါ၏။ တဦးကိုတဦး ချစ်ခင်ကြောင်း ဖွင့်ပြောသည့်နေ့ကစ၍ ယနေ့ထိ မဦးသည် နှစ်ယောက်ချင်း သွားရေးလာရေးတွေကို ငြင်းခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည်။

ချစ်သူချင်းချင်း လက်မထပ်နိုင်သေးမီ အလွန်အကျွံ ရင်းနှီးစွာ မနေသင့်ဟုလည်း ပြောလေ့ရှိသည်။ ယနေ့မှ ဘာစိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ။ မဦးကိုယ်တိုင်က ကျော်သက်ကို အပြင်သို့ နှစ်ယောက်တည်း ခေါ်လာခဲ့သည်။

"မဦးပြောမယ်နော်၊ မဦးစကားကို အစ်ကို ဂျီကျောက်မများနဲ့"

"ဘာများလဲ မဦးရယ်"

"အခုဆိုင်နဲ့ သုံးအိမ်ပဲခြားတဲ့ သရဖီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို အစ်ကို သိတယ်နော်"

ကျော်သက် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"အဲဒီ သရဖီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်က အရောင်းအဝယ်မကောင်းတော့လို့ ဒီလကုန်ယင် ဆိုင်ဖြုတ်တော့မလို့တဲ့၊ ဟုတ်လဲဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ မဦးတို့ ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက်မှာ ကဖီးဆိုင်တွေက အများကြီးမဟုတ်လား၊ အပြိုင်အဆိုင်တွေကြားမှာ သရဖီဟာ ...ပေါ်နေလို့တဲ့"

"အဲဒါဘာဖြစ်လဲ မဦး"

"သရဖီဆိုင်ကို စဘော်သုံးသောင်းခွဲ၊ လခ တရာ့ငါးဆယ်နဲ့ ...သွားမလို့တဲ့၊ အဲဒါ အစ်ကိုယူလိုက်ဖို့လေ"

"ဟာ....မလွယ်လိုက်တာ....မဦးရာ"

"ဘာမလွယ်တာလဲ"

"အစ်ကို့မှာ....သုံးသောင်းခွဲ ဘယ်မှာ ရှိတော့လို့လဲ၊ ငွေ ...ထောင် ပြည့်အောင်တောင်မှ အခုလက်ထဲမှာ မရှိတာ"

"အဲဒါ မဦးသိတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်....ဒီမှာ ရော့အစ်ကို"

ပြောပြောဆိုဆို တင်ဦးကြည်က သူမ၏လက်ထဲမှ သတင်းစာ စက္ကူပတ်အထုပ်ကို ကျော်သက်အား လှမ်းပေးသည်။ ကျော်သက်က ပြူးကြောင်ကြောင်နှင့် အထုပ်ကိုကြည့်ယင်း....

"အဲဒါဘာလဲ မဦး"

"သုံးသောင်းခွဲလေ၊ သရဖီဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးနဲ့ မဦး ...သေအချာ ပြောထားပြီးပြီ၊ အဲဒါ....အစ်ကို့အနေနဲ့ ဒီငွေ ...စဘော်ပေးပြီး ဒီနေ့ စာချုပ်ဖို့လဲ ချိန်းထားတယ်လေ"

"ဟာ....မဟုတ်တာ"

"ဘာမဟုတ်တာလဲ အစ်ကို"

"မဦးဆီကငွေ အစ်ကိုမလိုချင်ဘူး၊ ယောက်ျားဆိုတာ ...ယ်ကသာ ဦးစီးခေါင်းဆောင်နဲ့ ရှာဖွေရတာ၊ မိန်းမဆီက ...ငွေကို ကပ်ရပ်ယူတဲ့ယောက်ျားဟာ ယောက်ျား မပီသဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တလွဲဆံပင်ကောင်း စိတ်ဓာတ်မျိုးတွေ မထားချင်ပါနဲ့ အစ်ကို၊ ကာလံဒေသံ အဂ္ဂမနံ့တဲ့၊ ကာလဒေသနဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ ကျရောက်လာယင် ကျရောက်လာသလို လုပ်ဆောင်ကြရတာပဲ အစ်ကို"

"မဟုတ်သေးပါဘူး မဦးရယ်"

"သိပ်ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကို၊ မဦးဆီကငွေကို အစ်ကိုမလိုချင်ဘူးလို့ ငြင်းတာဟာ မဦးအပေါ်မှာ အစ်ကို့ရဲ့ နှလုံးသားကို က စိမ်းနေလို့ပဲ"

"ဒီလိုတော့ လုံးဝ မဟုတ်ဘူး"

"နားထောင်ပါ အစ်ကို၊ ချစ်သူနှစ်ဦး အိမ်ထောင်ထူတယ်ဆိုကတည်းက အိမ်ထောင်ရဲ့ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ သာရေး၊ နာရေး မှန်သရွေ့ဟာ လင်နဲ့မယားဟာ ဦးထမ်းပဲ့ထမ်း တက်ညီလက်ညီရှိမှ စစ်မှန်သာယာတဲ့ အိမ်ထောင်မျိုး ဖြစ်ရမှာပါ၊ ယောကျ်ားက ငွေကြေး ရှာဖွေရတဲ့တာဝန်၊ မိန်းမက အိမ်မှာ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပြီး လင့်လုပ်စာလေးနဲ့ ထိုင်စားနေဆိုတဲ့ ခေတ်ဟာ ကုန်ဆုံးသွားပါပြီ အစ်ကို၊ အဲဒီတော့ မဦးနဲ့အစ်ကို ရွှေလျှောက် သာယာဖို့ သရဖီဆိုင်နေရာမှာ ဝတ်လေလုလေ ဆိုင်းဘုတ် ပြောင်းချိတ်ရမယ် အစ်ကို"

"မဦးပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မဦးရဲ့ငွေကို အစ်ကို မယူဘူး၊ အစ်ကို မန္တလေး ခဏပြန်မယ်၊ မေမေ့ဆီက ငွေထပ်တောင်းမယ်"

"အဲဒါက လွယ်မလားအစ်ကို၊ အစ်ကို မန္တလေးပြန်ရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောတာနဲ့ အစ်ကို့ရဲ့ မေမေက နှိုင်ချက်ကို ဖိသွားပြီး အစ်ကို ပေးခဲ့တဲ့ ကတိအတိုင်း မေမေနဲ့အတူနေပြီး မေမေ ပေးစားတဲ့ မိန်းမယူတော့ကွာဆိုယင် အစ်ကို ဘာလုပ်မလဲ"

"အို…ဘာလို့ ယူရမှာလဲ၊ အစ်ကို့တသက်မှာ မဦးကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မယူနိုင်ဘူး"

"ကဲ…ပေးစားတဲ့မိန်းမ မယူလို့ နောက်ထပ်လဲ တပြားမှ ထပ်မပေးဘူးဆိုယင်ကော အစ်ကို"

"ပြန်လာမှာပေါ့"

"ပြန်လာပြီးတော့ ဘာဆက်လုပ်မလဲ အစ်ကို"

"အဲ…အဲ…အဲဒီလောက်ကြီးအထိတော့ အစ်ကိုတွေးမထားမိသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ပြန်လာယင် အေးကျော်လိုပဲ ရုံးတရုံးမှာ အလုပ်လျှောက်မယ်၊ အလုပ်ရပြီးယင် မဦးကိုလက်ထပ်မယ်"

"အလုပ်ကလျှောက်လိုက်တာနဲ့ ဒိုင်းဆိုရရောလား အစ်ကို"

"အဲ…ကြိုးစားရမှာပေါ့ မဦးရယ်"

"ကဲ…အလုပ်ရပြီဆိုပါတော့ ဘာအလုပ်ရမှာလဲ၊ စာရေးပေါ့ အစ်ကို၊ အစ်ကိုအောင်လာတဲ့ဝိဇ္ဇာဘွဲ့မျိုးဟာ လခကောင်းကောင်းရတဲ့ အလုပ်မျိုးနဲ့ ဘယ်မှာနီးစပ်မှာလဲ၊ စာရေးအဆင့်နဲ့ ရတဲ့လခဟာ ရန်ကုန်လိုမြို့ကြီးမှာ အိုးသစ် အိမ်သစ် ဘယ်လို ထူမလဲ အစ်ကို"

ငေါင်သွားရသည်။ ငေါင်သည်မှ အကြီးအကျယ် ကျော့်သက် ငေါင်သွားရခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ တင်ဦးကြည် ပြောပြချက်တို့မှာ အချက်တိုင်း လက်တွေ့တွင် အမှန်တွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ ကျော့်သက်မှာ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိ။ ဆံပင်တွေကြား လက်ငါးချောင်းထိုး၍ ကုတ်နေမိသည်။

"ဒီမယ်အစ်ကို မိဘကို လိမ်ဖို့ညာဖို့ သဘောမျိုးနဲ့ မဦး တိုက်တွန်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ လက်ရှိဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ ဒီလိုလုပ်ယင်ကောင်းမလားဆိုတဲ့ စိတ်ကူးမျိုးနဲ့ မဦး ဆက်ပြောပါရစေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်သက် မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့်ပင် တင်ဦးကြည်ကို ကြည့်ရပြန်သည်။

"အခု မဦးဆီက ငွေနဲ့ ဝတ်လေလှလေဆိုင်ကို ဆက်ထူထောင်ပါ အစ်ကို၊ ဒါဆိုယင် အစ်ကို့မှာ ငွေအရင်းငါးသောင်းပဲ့ မသွားတဲ့အပြင် စာရင်းတွက်လိုက်ယင် အားလုံးတန်ဖိုးဟာ ငွေငါးသောင်းအထက်မှာပဲ ရှိမယ်၊ ဒါဆိုယင် အစ်ကို့ မေမေက မေးချင်တဲ့အချိန်မေး၊ အစ်ကိုလုပ်ငန်းနဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာ တိုးဘက်စာယ်လို့ပဲ အစ်ကို့ မေမေက ယူဆပြီး အစ်ကို့ကို မိန်းမပေးစားဖို့တွေ၊ မန္တလေးပြန်ခေါ်ဖို့တွေ မပြောသာတော့ဘူးပေါ့၊ နောက်ပြီး ဝတ်လေလှလေ ဆိုင်ကလဲ အခုဆိုယင် အရှိန်သိပ်တက်နေပြီမဟုတ်လား၊ ရှေ့လျှောက် ဝင်ငွေ တိုးသည်ထက် တိုးမှာပါ အစ်ကို၊ ဝင်ငွေအနေနဲ့ တည်ငြိမ်မှန်ကန်သွားပြီဆိုယင် အစ်ကိုနဲ့မဦးတို့ လက်ထပ်ကြတာပေါ့၊ ဒီမယ် အစ်ကို တချို့ဖဲသမားရဲ့သားမယားတွေတောင် သူ့လင်ဖဲရိုက်ဖို့ ရှိသမျှ ပစ္စည်း ချွတ်ပေးသေးတာပဲ၊ အဲဒါက မကောင်းမှုနဲ့ စီးပွားရှာတဲ့ လူတွေကို အားပေးအားမြှောက်စကား ဆိုချင်တာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မဦး အဓိကဆိုလိုတာက လင်ရယ်မယားရယ် ဖြစ်လာတဲ့အခါ ကောင်းယင်လဲ အတူတူစံပြီး၊ မကောင်းယင်လဲ အတူတူ ခံရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောကို အဓိကဆိုလိုတာ၊ မဦးရဲ့ငွေကို လက်ခံပြီး ဝတ်လေလှလေကို ဆက်ထူထောင်ဖို့ မဦးပြောနေတာ၊ အခု လက်ရှိအခြေအနေမှာ ဒီလမ်းဟာ အစ်ကိုနဲ့ မဦးအတွက် ထွက်ပေါက် အကောင်းဆုံးပဲလို့ မဦး အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ဒီငွေတွေယူလာတာ၊ ကဲပါအစ်ကိုရာ သရဖိက အဒေါ်ကြီးဆီ သွားကြမယ်၊ ရပ်ကွက် ကောင်စီလူကြီးတွေကိုလဲ ချိန်းထားခိုင်းတယ်၊ လူကြီးတွေ ရှေ့မှာ သက်သေထားပြီး စာချုပ်ရမယ် အစ်ကို"

ကျော်သက် မငြင်းသာတော့ချေ။ လက်ရှိ အချိန်ကာလ အခြေအနေ ပေါ်ဝယ် မဦး၏ လုပ်ဆောင်ချက်သာလျှင် အသက်ရှု အချောင်ဆုံး မဟုတ်လား။

"ဟုတ်ပြီလေမဦး၊ ဒါပေမယ့် တခုတော့ မဦးက အစ်ကို့ကို ပြန်လိုက်လျှောပေး"

"ဘာကို လိုက်လျှောရမှာလဲ အစ်ကို"

"စဘော်သုံးသောင်းခွဲချုပ်တဲ့ စာချုပ်ကို မဦးရဲ့ နာမည်နဲ့ပဲ ချုပ်ရမယ်"

တင်ဦးကြည်က ဦးခေါင်း ခါပြလိုက်သည်။

"မဟုတ်တာပဲအစ်ကို၊မဦးနာမည်နဲ့ချုပ်ယင် အစ်ကို့ မေမေက တကယ်လို့ မေးမြန်း စစ်ဆေးလာတဲ့အခါ အစ်ကို့မှာ ငွေငါးသောင်း ဘယ်ပြည့်တော့မလဲ၊အစ်ကို့နာမည်နဲ့ချုပ်မှစာချုပ်အရ အစ်ကို့ငွေ သုံးသောင်းခွဲဆိုပြီး စာရင်းတင်နိုင်မှာပေါ့"

'ဒါလဲ အဟုတ်သား'ဟု ကျော်သက်ရင်ထဲက မှတ်ချက်ပြုရပြန်ပေသည်။

သို့ဖြင့်ပင် ချစ်သောမဦး စီစဉ်သည့် အတိုင်း ကျော်သက်နာမည်နှင့်ပင် စာချုပ်ရန် ကျော်သက် သဘော တူရပေတော့သည်။ သို့တစေ ကျော်သက်ရင်ထဲတွင် မရှင်းမရှင်း ဖြစ်ရသေးသည်။

မဦးသည် ငါးရက်အတွင်း ငွေသုံးသောင်းခွဲ ကြီးများသောင် မည်သို့မည်ပုံ ရရှိလေသနည်း၊ သုံးသောင်းခွဲဆိုသောငွေမှာ မရှိသူအဖို့ နည်းနည်း နောနော ငွေကြေးထုထည်ကြီးမဟုတ်၊ မဦးသည် မရှိသူဟုသာ သတ်မှတ်ရမည့် အခြေအနေမျိုးရှိသည်။ မရှိ၍သာ တလလျှင် ငွေသုံးရာ လစာငွေဖြင့် ဆိုင်တွင်သာလုပ်နေသည် မဟုတ်လား၊ အစကတည်းက မဦးတွင် ငွေသုံးလေးသောင်း ရှိနေပါက သူတပါးထံတွင် လခစားမလုပ်ပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆိုင်တဆိုင် တည်ထောင်နိုင်သည်။ မဦးကိုယ်တိုင်က လည်း အပ်ချုပ်ပညာတွင် တတ်မြောက်ပြီးသားမို့ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ကို ဦးစီးဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ဤငွေသုံးသောင်း ခွဲသည် လတ်တလောမှာပင် မဦးရှာဖွေလာသော ငွေဖြစ်ရမည်။

"မဦး...အစ်ကို့ကို မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ အဲဒီငွေတွေ မဦး ဘယ်လို ရလာတာလဲဟင်...."

"စိတ်ချ အစ်ကို...ဒီငွေတွေကို မဦး သန့်သန့်စင်စင် ရှာဖွေလာတာပါ၊ ခိုးလာတာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ မဦး....အစ်ကိုဟာ မဦးရဲ့ ချစ်သူပါ၊ ခင်ပွန်းလောင်းပါ၊ အေးအတူ ပူအမျှဖြစ်သင့်တာပေါ့၊ စောစောက မဦးပြောသလို နှစ်ယောက်သားဟာ တယောက်က ဦးကထမ်းယင်၊ တယောက်က ပဲ့ကထမ်းသင့်တယ်လေ၊ ပြောပြပါ မဦး၊ ဒီငွေတွေ မဦးဘယ်လို ရှာဖွေလာတာလဲဟင်...."

"ဟုတ်တယ်....မဦးနဲ့ အစ်ကိုမှာ လျှို့ထားစရာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ချစ်သူတွေမဟုတ်လား၊ အစ်ကိုက ဒီငွေတွေ မဦးဘယ်လို ရှာလာတယ်ဆိုတာ တကယ်သိချင်တယ်နော်...."

"အို....သိပ်ကို သိချင်နေတယ် မဦး"

"စိရှိန်....ငိရွှေပေါ့ အစ်ကို"

"ဘာပြောတယ် မဦး စိရှိန်ငိရွှေဆိုတာ ဘာစကားလဲ"

ကျော်သက်က ဘာမှနားမလည်ပဲ ပြူးတူးပြဲတဲ မေးနေသည်ကို တင်ဦးကြည်က သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ ခပ်သောသောလေး ပြန်ပြောလိုက်ပါ၏။

"စိရှိန်ငိရွှေကို ဘာသာပြန်လိုက်ယင် စိန်ရှိငွေရှိပေါ့ အစ်ကိုရာ"

ပြောပြောဆိုဆို တင်ဦးကြည်က ဆံပင်အုပ်ထားသော သူမ၏ နားရွက်တဘက်ကို ဆံပင်များ ဖယ်ပြလိုက်သည်။ နားပေါက်ဟောင်းလောင်းလေးကို လက်ညှိုးထောက်ပြလိုက်ပါ၏။

"မဦးမှာ စိန်နားကပ်ကလေးတရံ ရှိတယ်အစ်ကို၊ ဘွားဘွား မဆုံးခင်ကတည်းက မဦးကို ချစ်စနိုးပေးထားခဲ့တဲ့ စိန်နားကပ်လေးလေ၊ အဲဒီစိန်နားကပ်ကို မဦး သုံးသောင်းခွဲနဲ့ ပေါင်လာခဲ့တာပဲ"

"ဟိုက်...."

"မဟိုက်နဲ့ အစ်ကို၊ အခုလက်ငင်း အခြေအနေမှာ ဒီလိုပဲ လုပ်ရမှာပဲ၊ တဖြည်းဖြည်း ငွေပြန်စုပြီး ငွေပြန်ပေါ်လာယင် ရွေးကြတာပေါ့၊ ငါးထောင် စုမိစုမိ၊ တသောင်းစုမိစုမိ၊ စုမိသလောက် သွားသွင်းထားလိုက်ကြတာပေါ့ အစ်ကို၊ ဒါဆိုယင် အတိုး ပေးရတဲ့ငွေလဲ သက်သာသွားမယ်၊ ပြန်ရွေးရတဲ့ငွေ အလုံးအရင်းလဲ တဖြည်းဖြည်း လျော့သွားမယ်လေ"

"အို....မဦးရယ်"

ကျော်သက်သည် တင်ဦးကြည်၏ လက်ဝါးလေးတဘက်ကို မချင့်မရဲ ဖျစ်ညှစ် ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိတော့သည်။

"မဦးလုပ်ပုံဟာ အစ်ကို့ရင်ထဲမှာ တကယ်ပဲ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာကြီး ခံစားရတယ်၊ ဝမ်းနည်းတာက ဝတ်ချင်စားချင်တဲ့ မဦးအရွယ် အပျိုလေးရဲ့ ပန်ထားတဲ့စိန်နားကပ်ကို ဖြုတ်လိုက်ရလို့၊ ဝမ်းသာတာက မဦးဟာ အစ်ကို့ အပေါ်မှာ တကယ်ချစ်လွန်းပါလားဆိုတာ ထင်ရှားလွန်းလို့"

"ကဲပါ....အစ်ကိုရာ၊ သရဖီကအဒေါ်ကြီး မျှော်လှရော့မယ်၊ သွားကြပါစို့တော့"

✲

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဆယ့်သုံး

အေးကျော်ကိုယ်တိုင် မျက်စိလည်သွားသည်။

ဦးစိန်မြတ်အောင်နှင့် ဒေါ်လဲ့လဲ့အောင်တို့ ရောက်လာပြီး ဆိုင်ကိုပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် ပြန်ယူလိုကြောင်းအထိ အေးကျော် သိသည်။ မိမိနှင့် ကျော်သက်တို့အား ဒေါ်မှိုဆိုသည့် အမည်ဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးက လိမ်ညာသွား၍ စဘော်ငွေတွေ ဆုံးလိုက်ပြီ ဆိုသည်အထိလည်း အေးကျော်သိသည်။ ထိုကိစ္စမှာ မိမိပင် ခေါင်းဆောင်၍ သူငယ်ချင်းကျော်သက်အား မာစတာလုပ်ကာ ဆိုင်ငှားခြင်း၊ စဘော်ပေးစေခြင်းတို့ တိုက်တွန်းမိသဖြင့် ကျော်သက် ခမျာ ငွေနှစ်သောင်းခွဲ ဆုံးရှုံးရသည်ကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဉက္ကလာ ရဲစခန်းတွင် ကျော်သက်ကို ဇွတ်ခေါ်ကာ အမှုဖွင့်ထားစေပါ၏။

ယခု အေးကျော်မျက်စိလည်ရသည်မှာ သရဖီလက်ဖက်ရည် ဆိုင် နေရာကို စဘော်ငွေသုံးသောင်းခွဲအထိ ပေးပြီး 'ဝတ်လေ လှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီး' ရွှေ့ပြောင်း ဖွင့်လှစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဤမျှလောက်သောငွေတွေကို ကျော်သက်ဘယ်ကရသနည်း။ ကျော်သက်တွင် ငွေရနိုင်သည့်လမ်းဆို၍ သူ၏မိခင် ဒေါ်သီရိက ပေးမှ ရနိုင်သည့်လမ်း တခုတည်းသာ ရှိသည်။ ဒေါ်သီရိနှင့် ကျော်သက်တို့၏ အဖြစ်သနစ်မှန်ကိုလည်း အေးကျော်အသိဆုံး၊ ဒေါ်သီရိအဖို့ မျက်ဖြူဆိုက်လေ ဆရာကြိုက်လေဆိုသလို ကျော်သက်ကို ထုတ်ပေးလိုက်သော ငွေငါးသောင်း ပွန်းပဲ့သွားလေ

ဒေါ်သီရိ လိုချင်သောပုံစံရလေ ဖြစ်မည်မဟုတ်လား။ ဒီကောင် ကျော်သက်တွင် ငွေငါးသောင်း ပွန်းပဲ့သွားမှ သူ့ကတိအတိုင်း ခေါင်းဆီပြန်ကာ မိခင်၏လုပ်ငန်းကို ဦးစီးပြီး မိခင်ပေးစားသော မိန်းမကို ယူရမည်ကိုလည်း အေးကျော်အသိ။

သို့စင်ပါလျက် ဒီကောင် ကျော်သက်သည် ပို၍ ထည်ဝါ ခမ်းနားသော သရဖီဆိုင်ကို ငွေသုံးသောင်းခွဲ ပက်ကနဲပေးပြီး ဝတ်လေလှလေကို ဣန္ဒြေမပျက် ပြောင်းနိုင်ပေသည်။ ဒီကောင် ငွေတွေ ဘယ်ကရသနည်း။

ကျော်သက်က ဒီတခါတော့ ငွေတွေ ဘယ်လို ရခဲ့ကြောင်း တလုံးမျှ အေးကျော်ကို ဖွင့်မပြော။ အေးကျော် အမျိုးမျိုး မေးမြန်းသည်ကိုလည်း ဝေ့လည်ချောင်ပတ်နှင့် ခိုင်ခိုင်မာမာ ဘာမျှ အဖြေမပေးနိုင်ပေ။

အေးကျော်၏ရင်ထဲတွင် ကလိကလိဖြစ်နေသည်။ ကျော်သက်ကိုလည်း ရင်ထဲမှ မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ အခါတိုင်းမှာပင် ကျော်သက်သည် ဘာမဆို အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း မိမိအား ဖွင့်ဟတိုင်ပင် ပြောဆိုလေ့ရှိပါလျက် ယခုတကြိမ်တွင် အဘယ် ကြောင့် လျှို့ထားပေသနည်း။

"ဟာ....အစ်ကိုအေးကျော် မလာစဖူး အလာထူးပါလား"

"ဟုတ်တယ်အပြုံးရေ၊ တို့ ရုံးစာရေးလုပ်ရတာ ငြီးငွေ့လာလို့ စုံထောက်လေး ဘာလေးလုပ်မလားလို့ ဟိုလျှောက် ဒီလျှောက် စုံစမ်းလေ့လာယင်း အပြုံးတို့ အိမ်ဘက် ရောက်လာတာ"

ခင်ပြုံးရီက အေးကျော်အတွက် သင်ဖြူးဖျာလေး ခင်းကာ နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။

"ကဲ....ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ပဲ မေးရအုံးမယ်၊ အပြုံး ကျော် သက်ကြီး အကြောင်းပါ၊ ဒီကောင်ကြီးဟာ သရဖီဆိုင်နေရာကို ငွေ သုံးသောင်းခွဲကြီးတောင် ပေးပြီး ကောက်ကာ ငင်ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငှားလိုက်တာ တို့အတွက် ပဟေဋ္ဌိ ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီ ကိစ္စမှာ အပြုံး ဘယ်လိုသဘောရသလဲ"

"ဟာ....အစ်ကို အေးကျော်နဲ့ အစ်ကိုကျော်သက်က လင်မယားလို့နေတဲ့ သူငယ်ချင်းပဲဥစ္စာ၊ အစ်ကိုအေးကျော် အသိဆုံး ဖြစ်ရမှာပေါ့"

"ဟော့....ဒီကောင်ကြီးက ဒီတခါတော့ လျှိုထားတယ်ဟ၊ တို့ကို ဘာမှဖွင့်မပြောဘူး"

"ဩော်....ဩော်....ဒီလိုလား"

"အေး....အေး....ဒီလိုပဲ၊ အဲဒါ အပြုံးအနေနဲ့ကော ဒီကိစ္စမှာ ဘယ်လို ထင်သလဲဟင်"

"ဘယ်လိုထင်ရမလဲ မမတင်ဦးကြည်က ငွေတွေ ထုတ်ပေးတာ နေမှာပေါ့၊ သူတို့က လက်ထပ်ကြတော့မယ့် ချစ်သူတွေပဲဟာ...."

"ဟာ....မဖြစ်နိုင်တာ မကြည် ကိုယ်တိုင်က ဘယ်လောက် ချမ်းသာနေလို့လဲ၊ အခု အပြုံးတို့အားလုံးထဲမှာ အဝတ်အစား တောင် မကြည်က မပြောင်လက်ဆုံးမဟုတ်လား၊ သူ့ရုပ်နဲ့ သူ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က လှလွန်းလို့သာ ကြည့်ကောင်းနေတာ"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ အစ်ကိုအေးကျော်၊ အဝတ်အစား ဝတ်တာ ကတော့ မမကြည်ကိုယ်တိုင်က ဂုဏ်ရှိန်ရရနဲ့ ရိုးရိုးဝတ်တာကိုး၊ တောက်တောက်ပပ အရောင်တွေနဲ့ ခေတ်ပေါ် အဆင်ဆန်း တွေကိုမှ မမကြည်က မနှစ်သက်တာ၊ ဒါပေမယ့် မမကြည် ပန်ထားတဲ့ စိန်နားကပ်တရံတည်းက အနည်းဆုံး ငါးသောင်း လောက် တန်တယ် အစ်ကိုအေးကျော်"

"ဟော...."

"အခု မမကြည်ရဲ့နားမှာ ပုလဲနားကပ်လေးပဲ ပန်ထားတာ အပြုံးသတိထားမိတယ်၊ အပြုံးစိတ်ထင်တော့ အစ်ကိုကျော်သက်

ထိနေတဲ့ ငွေကို မမကြည်ကပဲ စိန်နားကပ်ရောင်းပြီး ထုတ်ပေး လိုက်တာ ထင်တာပဲ"

"ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားအပြုံး၊ မကြည်မှာ အဲဒီလောက် အဖိုး တန်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ရှိရအောင် သူ့မိဘတွေက ဘယ်လောက် ချမ်းသာနေလို့လဲ"

"သူ့မိဘတွေ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ အစ်ကိုအေးကျော် သိလို့လား"

"ဟင်အင်....မသိဘူး"

"မမကြည်ဟာ ဘယ်ကနေ ရန်ကုန်ကို ဘာလို့ ရောက်လာ တယ် ဆိုတာကော အစ်ကိုအေးကျော် သိသလား"

"အေး....အဲဒါလဲမသိဘူး၊ အပြုံးကော သိသလားဟင်"

"မသိဘူး အစ်ကိုအေးကျော်"

"အာ....ဒါနဲ့များ အပြုံးပြောပုံက သိသလိုလိုနဲ့"

"မိန်းမချင်းလဲ ဖြစ်နေတယ်၊ နေ့စဉ်လဲ တနေ့လုံး နီးနီး ကပ်ကပ် နေကြတယ်ဆိုတော့ အရိပ်အကဲလောက်တော့ အပြုံး ခတ်နိုင်တာပေါ့ အစ်ကိုအေးကျော်"

"ဆိုပါအုံး ဘယ်လိုအရိပ်အကဲလဲ"

"မမကြည် ဆင်းသက်လာတာဟာ ထည်ထည်ဝါဝါ ချမ်း ချမ်း သာသာ မိဘမျိုးရိုးထဲက ဖြစ်မယ်ထင်တာပဲ၊ အကြောင်း တခုခုကြောင့် မမကြည်ဟာ သူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲက ထွက်ပြေး လာပြီး သူ့ကိုယ်သူ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်နေတာလားလို့"

"အင်း"ဟု အေးကျော်သည် အင်းရှည်ကြီးဆွဲကာ ဦးခေါင်း ညိတ်လိုက်တော့သည်။ ခင်ပြုံးရီ၏ ထင်မြင်ချက်မှာ ဖြစ်နိုင် သည်ဟု အေးကျော် ယူဆရပေ၏။ ကျော်သက်တွင် တခြားမှ ဤမျှလောက်သော ငွေတွေရနိုင်စရာမရှိ၊ သူ့အား မည်သည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်ထုတ်ဝေသူကမှ ငွေတွေပုံပေးပြီး စရန်ချုပ်ထားမည့် အခြေအနေသို့လည်း မရောက်သေး။

မည်သို့ဖြစ်စေ မိမိ အလွန် ဖြစ်စေချင်သော ကျော်သက်နှင့် တင်ဦးကြည်နှစ်ဦး ချစ်ခင် သွားပြီးနောက် တင်ဦးကြည်ထံမှ ယခုလို ဒိုးတူပေါင်ဖက် အကူအညီရသည် ဆိုခြင်းကိုပင် အေးကျော် ဝမ်းသာမိတော့သည်။

ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးသည် ပို၍ပင်ဖောက်သည်တွေများကာ စည်ကားနေပါ၏။ တင်ဦးကြည်သည် လခစားစိတ်ဓာတ်မျိုး မဟုတ်တော့ပဲ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း အသွင် သက်ရောက်လာပြီမို့ ပို၍ ကြိုးစားသည်။

ကျော်သက်ရော တင်ဦးကြည်ပါ ဆိုင်တွင် လည်ပတ်စေလောက်သောငွေမှ ပိုသရွေ့ စုကြသည်။ ငါးထောင်လောက် ပိုငွေစုမိလျှင် စိန်နားကပ် အပေါင်လက်ခံ ထားသူအား သွားရောက် ဆပ်ထားသည်။

ကျော်သက်သည် တင်ဦးကြည်၏ နားကပ်လေးကို ရွေးပေးရန် စိတ်အားထက်သန် နေပါ၏။ နားကပ်လေး ရွေးပြီးမှ နှစ်ဦးသား ရုံးတက်လက်မှတ်ထိုး၊ ရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေလောက် ဖိတ်ပြီး လက်ဖက်ရည်လေး မုန့်လေးဖြင့် အကျဉ်းရုံးကြရန် သဘောတူထားကြသည်။

ချစ်သူငယ်ချင်း အေးကျော်ကတော့ ပြောပါ၏။ ယခုပင် လျှင် လက်ထပ်ကြပါ၊ သူ့အိမ်လေးမှ တခြားဘော်ဒါဆောင် တခုခုသို့ သူ့ရွှေ့ပြောင်း နေပေးမည်။ ကျော်သက်နှင့် မကြည်တို့ကို သူ့အိမ်လေးမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေကြပါဟူ၍။

တင်ဦးကြည်က လက်မခံ၊ အကြောင်းမူ၊ ဤအိမ်သည် အစ်ကိုအေးကျော်၏ ကိုယ်ပိုင်အိမ်မဟုတ်၊ အဒေါ်ဖြစ်သူ ဘွားကနဲ ပြန်ရောက်လာလျှင်၊ လက်ထပ်ပြီးသော သူတို့ဇနီးမောင်နှံ

အတွက်၊ စဘော်တွေပေးပြီး အိမ်သစ်ရှာရမည်။ ဂူနေ့ပျက်မည်။ ထို့အပြင် လက်ထပ်လိုက်သည် ဆိုသည်နှင့် မမွတာဖြစ်သော ပေါ့မပါးလေးတွေ ဖြစ်လာလျှင် တင်ဦးကြည် အလုပ်ပျက်မည်။ ယခုလိုဖောက်သည်တွေ တင်းကျမ်းရနေချိန်ဝယ် တင်ဦးကြည် အလုပ်အပျက်မခံလို။ ပြီး လက်ထပ်ပြီးသည်နှင့်အိမ်ထောင်ဆောင်တွေ တက်လာမည်။ ယခုလောလောဆယ် နားကပ်လေးပြန်ရွေးနိုင်ဖို့ ငွေစုဖို့ လိုနေသေးသည်။ ဤနားကပ်လေးမှာ အဘွား၏ ချစ်ခန်း အမွေပေးခဲ့သော ပစ္စည်းလေး ဖြစ်နေ၍ အသုံးမခံလို၊ နောက်တနည်းဆိုမူ နားကပ်လေး ရွေးပြီးသည်နှင့် ဘော်ငွေ သုံးသောင်းခွဲသည် အစ်ကိုကျော်သက်နှင့် မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင်ငွေလေး ဖြစ်သွားမည် စသည်ဖြင့် တင်ဦးကြည်သည် အရည်မျှော်တတ်သော စနစ်ဇယားကျလှသော အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါ၏။ ကျော်သက်အဖို့ ကံကောင်းပေစွ။

သူတို့စုံတွဲကွယ်ရာတွင်၊ ကောင်မလေးတွေနှင့် အေးကျော်က သူတို့စုံတွဲအား ကျောက်ဘီလူးနှင့် ပပဝင်းဟု အမည်ပေးထားကြသည်။ ဗြုန်းကနဲကြည့်လျှင် ပါဝါမျက်မှန်ကြီးဖြင့် ကလန်ကလားကြီး ရှိနေသော ကျော်သက်မှာ အရုပ်ဆိုးသလို ဖြစ်နေပြီး တင်ဦးကြည်က ကျော်သက်နှင့် တွဲလေ ပို၍လှလေ အသွင်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

ကျော်သက်တွင် ကံကောင်းလာပြီဟု ဆိုနိုင်လေပြီ၊ ရုပ်လှရုံမက၊ လိမ္မာရေးခြား ရှိလှသော တင်ဦးကြည်၏ အချစ်ကို ရသည်သာ မကသေး တင်ဦးကြည်နှင့် ချစ်ကြိုက်ပြီးလေမှ ကျော်သက်၏ စာအုပ်လုပ်ငန်းသည်လည်း လှုပ်ရှားလာတော့သည်။

မြနန္ဒီစာပေမှ ထုတ်ဝေသူ ဒေါ်မြမြကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပိုင်ကားကြီးဖြင့် ကျော်သက်ထံ ရောက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်သက်၏ ရေးပြီးသားစာမူ 'သုံးပုဒ်'ကို ဒေါ်မြမြ ကိုယ်တိုင်ဖတ်ပြီးမှ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

"ကြိုက်တယ် ဆရာကျော်သက်ရေ၊ သုံးပုဒ်စလုံး ကြိုက်တယ်၊ အသျင် ဆရာကျော်သက် ရေးခဲ့တဲ့ စာမူတွေတုန်းက အရေးအသားမှာတော့ ပြောစရာမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အတည်အခန့်ကြီး ရှိလွန်းနေတယ်၊ ခေတ်လူငယ်လေးတွေ အကြိုက်မျိုးဖြစ်မလာဘူး၊ အခုနောက်ပိုင်း ဆရာကျော်သက်ရေးတဲ့ ဟောဒီ သုံးပုဒ်စလုံးကတော့ အရေးအသားရော၊ ခေတ်လူငယ်အကြိုက်ရော၊ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက် ထားသိုပုံပါ ကြိုက်တယ်၊ သုံးပုဒ်စလုံး အန်တီမြရဲ့ မြနန္ဒီစာပေကထုတ်မယ်၊ ကော်ပီခကိုတော့ မသတ်မှတ်သေးဘူးဆရာ၊ သုံးပုဒ်စလုံး ထုတ်ပြီးမှ အရှုံးအမြတ် စာရင်းတွက်ပြီး မြတ်ငွေရဲ့ထက်ဝက် ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းပေးမယ်၊ သုံးပုဒ်ထုတ်ပြီးလို့ အမှာစာအား ရောင်းအားတက်လာပြီဆိုယင် ဆရာနဲ့ညှိပြီး ရာခိုင်နှုန်း သတ်မှတ်ကြတာပေါ့ ဆရာ၊ အခုတော့....ဆရာ့ကလောင်က အသစ်သဘောရှိနေသေးတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် ဆရာငွေအသုံးလိုတယ်ဆိုယင် နှစ်ထောင်မျိုး သုံးထောင်မျိုး ယူချင်ယူထားပေါ့ ဆရာ...."

"ဟာ...မယူသေးဘူး....အန်တီမြ၊ သုံးပုဒ်စလုံးသာ ဆက်တိုက်ထုတ်ပါ"

အန်တီမြ ပြန်သွားသောအခါ ကျော်သက်မှာ ဝမ်းသာအားရ ကွေးနေအောင် ကမိလေတော့သည်။ စာပေလောကဝယ် ကလောင်သစ်တဦးအတွက် ဤအခွင့်အရေးမျိုးသည် ရတောင့်ရခဲ မဟုတ်လား။

"မဦး....အချစ်....အချစ်လေးမဦးရဲ့ ကျေးဇူးတွေ....ကျေးဇူးဆူး" ဟု ကျော်သက်သည် မမျိုနိုင် မသိပ်နိုင် တယောက်တည်းအေးလို့ ပြောမိတော့သည်။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်ပါ၏။ မဦးနှင့် ချစ်ခင်ပြီးမှ မဦးသည် အစ်ကိုကျော်သက်ရေးသော စာမူတွေကို ယူဖတ်လေ့ရှိသည်။

"ဒီမယ်နော် အစ်ကို၊ မဦးက ဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ စာရေးတယ်ဆိုတာ စာဖတ်သူတွေဖတ်စေဖို့ ရေးတာမဟုတ်ဘူးလား။ မဦး စာမရေးတတ်ပါဘူးနော်၊ ဒါပေမယ့် စာဖတ်သူတယောက်အနေနဲ့တော့ ဖတ်လေ့ရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ မဦးက အစ်ကို့ဝတ္ထုတွေကို စာဖတ်သူရဲ့အမြင် အတွေးနဲ့ ပြောပြမယ်၊ စာဖတ်သူဆိုတာက လူငယ်၊ လူလတ်၊ လူကြီး သုံးပိုင်းရှိတယ် အစ်ကို၊ လူကြီးပိုင်းကျတော့ အခု အစ်ကိုရေးတဲ့ ရသစာမျိုးဝတ္ထုမျိုးတွေကို သိပ်အားမသန်တော့ဘူး၊ ကျမ်းသဘောဆန်တာတို့၊ အတွေ့တွေ့ဗဟုသုတ ရစေနိုင်တာတို့လောက်ပဲ ဖတ်ကြတယ်၊ ဒီတော့ အစ်ကိုအားထားရမှာက လူငယ်နဲ့ လူလတ်ပိုင်း စာဖတ်သူတွေပဲ အစ်ကို"

ဟုပြောပြီး မဦးကိုယ်တိုင်ပင် စာဖတ်သူအနေနှင့် ဟောဒီနေရာ၊ ဟောဒီအကွက်တို့တွင် ခေတ်လူငယ်ကြိုက် မည်သို့ပြင်ရေးသင့်ကြောင်း စသည်လေးတွေ ထောက်ပြခဲ့သည်။ မဦးပြောပြချက်ကို ကျော်သက်လက်ခံကာ ပြန်ပြင်ရသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ယခု မဦးနှင့် ချစ်ကြိုက်ပြီးမှ ရေးသောဝတ္ထုသုံးပုဒ်ကို မြနန္ဒီစာပေက ဆက်တိုက်ထုတ်ဖို့ လာပြောသွားလေပြီကော....။

တော်ပါပေ့ မဦးရယ်....။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တအယ့်လေး

"ဟိုက်...."

နံနက် ရှစ်နာရီခန့် ကျော်သက်ရော အေးကျော်ပါ အလုပ်မသွားကြသေးပဲ အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်ကိုယ်စီဖြင့် ကော်ဖီသောက်နေစဉ် သူတို့အိမ်ရှေ့သို့ ကောင်းပေ့ ညွန့်ပေ့ဆိုသော မာစီးဒီးကားအဖြူကြီးတစ်စီးထိုးဆိုက်ပေသည်။

ပထမတော့ ဤမျှကောင်းမွန်သော ကားကြီးသည် မိမိတို့နှစ်ဦးနှင့် ဘာမျှမသက်ဆိုင် မပတ်သက်ဟုယူဆကာ ကော်ဖီအသောက်မပျက် သောက်နေကြသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အမျိုးသမီးကြီးတဦး ကားပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး အိမ်နံပါတ်များကို ဟိုကြည့်ဒီကြည့် လိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် ကျော်သက်မှာ "ဟိုက်" ဟု အာမေဋိတ်သံထွက်လာတော့သည်။

"မေမေလိုက်လာတာ အေးကျော်....ဒုက္ခပဲ"

"ဟေ...."

နှစ်ဦးသား ကြောင်တက်တက် ဖြစ်သွားကြသည်။ ချက်ချင်းပင် ပါးနပ်သော အေးကျော်က ကျော်သက်၏ပေါင်ကို ပုတ်၍ သတိပေးလိုက်သည်။

"ဟကောင်....ဆင်းကြိုလေကွာ၊ နောက်ကိစ္စတွေက နောင်ခါလာ နောင်ချေးနဲ့ မီးစင်ကြည့်ကရမှာပေါ့၊ အခုလောလောဆယ် ကိုယ့်အမေကို ပျာပျာသလဲ ဆင်းကြိုကွ၊ လူကြီးဆိုတာ အချော့ကြိုက်တာ၊ အယုယ ကြိုက်တယ်"

"အေး....ဟုတ်သားပဲ၊ ငါ့အမေပဲ ငါကြိုရမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒုက္ခပဲသူငယ်ချင်း၊ မဦးနဲ့ငါ့ကိစ္စကို မေမေသိသွားယင် နောက်လိုဖျက်ဆီးတွေ လုပ်မှာသေချာတယ်"

"အိုကွာ...ကြိုမှာကြိုစမ်းပါအုံး"

ကျော်သက် ဝရန်တာမှ ပြေးဆင်းသွားသည်။

"ဟော....မေမေ"

"ဟယ်....သား....သက်သက်၊ အမယ်မင်း....ရှာလိုက် ရတာ ကွယ်၊ ဟောဒီ ဒရိုင်ဘာ ကိုဖိုးထော်ကလဲ တောင်ဥက္ကလာဘက် သွားလေ့သွားထ မရှိလို့ဆိုပြီး ယောင်ဝါးဝါးနဲ့ ဟိုလူ့မေး ဒီလူ့မေးနဲ့ သက်သက်ရဲ့ လိပ်စာကို လူလေးယောက်မေးပြီးမှ ရောက်လာရတာ"

"လာ....မေမေ၊ အိမ်ပေါ်မှာ အေးကျော်လဲ ရှိတယ်"

"ငါ...အိမ်ပေါ်မှာ မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ မင်းနောက်မှာ ရပ်နေတာပါ၊ ဟော...ဒေါ်ဒေါ်၊ နေကောင်းတယ်နော်၊ ရန်ကုန်ကို အလည်လာတာ ထင်တယ်"

အေးကျော်က လူပါး။ သူတယောက်တည်း အိမ်အပေါ်တွင် နေခဲ့ပြီး အဘွားကြီးလာမှ အိမ်ပေါ်က ဆီးနှုတ်ဆက်လျှင် ခန့်လွန်းသည်ဟု ဒေါ်သီရိအထင် ရောက်ရှိသွားမည်စိုး၍ ကျော်သက်နောက်မှ လိုက်ပါလာခြင်း ဖြစ်သည်။

"သြော်....သြော်....မောင်အေးကျော် လားဟေ့၊ မင်းက အသားတွေဖြူပြီး နည်းနည်းဝလာသကိုးကွယ့်၊ ရန်ကုန်နဲ့မင်းနဲ့ သင့်တယ့်ထင်ပါရဲ့၊ အေး....ဒေါ်ဒေါ် နေကောင်းပါတယ် ကွယ်၊ သက်သက်ကို အောက်မေ့လို့ရော၊ နောက်ပြီး ဦးအော်ယု ဆီက စာရလို့ပါ ရန်ကုန်ကို ဆင်းဖြစ်လာတယ် ဆိုပါတော့ ကွယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ပေါ်သို့ တက်ကြသည်။ ဒေါ်သီရိကို ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်စေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးက ဝရန်တာကြမ်းပြင် ဒေါ်သီရိဘေးမှာပင် ထိုင်ကြသည်။

ဒေါ်သီရိသည် တအိမ်လုံးကို မျက်စိဝေ့ကာ ကြည့်လိုက်ပြီး မသိမသာ ဦးခေါင်းခါလိုက်သည်။

လူပျိုနှစ်ဦးနေသော အိမ်ပီပီ၊ တအိမ်လုံး ရှုပ်ပွ နေသည်။ ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုး အိမ်လေး ဆိုစေကာမူ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝလှသောဒေါ်သီရိ၏အမြင်ဝယ် သူမ၏ မန္တလေးတိုက်အိမ်ခြံကြီးထဲမှမာလီနေဖို့အတွက်ဆောက်ပေးထားသောအိမ်လေးလောက်ပင် သားနားခြင်းမရှိဟု မြင်မိသည်။ သား သက်သက်သည် မန္တလေးတိုက်အိမ်ကြီးပေါ်ဝယ် ထည်ဝါစွာနေနိုင်ပါလျက်နှင့် ဤနေရာတွင် ဆင်းဆင်းရဲရဲလာနေခြင်းကို ဒေါ်သီရိရင်ဆို့မိရပါ၏။

"သက်သက်...."

"ဗျာ....မေမေ"

"သားနဲ့ မေမေတိုင်ပင်စရာရှိတယ်"

"အင်းပါမေမေ၊ နောက်မှ အေးအေး ဆေးဆေး တိုင်ပင်ပေါ့၊ သားကလဲ မေမေ့ကို ပြောစရာတွေရှိနေတာပဲ၊ ဒါထက် မေမေ ရန်ကုန်ကို ဘယ်တုန်းက ရောက်လာသလဲ၊ သားဆီကို ကြေးနန်းဘာလို့မရိုက်သလဲ၊ ကြေးနန်းရိုက်ယင် သားလာကြိုနိုင်တာပေါ့၊ နောက်ပြီးအခုမေမေစီးလာတဲ့ မာစီးဒီးကားက ဘယ်သူ့ကားလဲ၊ မန္တလေးအိမ်က ဂဲလင့်ကားကို ရောင်းပြီး ဒီမာစီးဒီးကားကို မေမေဝယ်တာလား၊ အခုမေမေ ဘယ်မှာ တည်းသလဲ၊ ဟောဒီသားတို့အိမ်မှာတော့ မေမေ တည်းချင်မှာ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"အမယ်မင်းသက်သက်ရယ် မေးလိုက်တာတွေစုံလို့ပါလား၊ အေး....မေမေပြောမယ်"

အေးကျော်သည် နေရာမှ ထလိုက်သည်။ အကင်းပါးသူမို့ သားအမိနှစ်ယောက်တည်း စကားတွေ အပြောရခက်မည်ဟု ယူဆသောကြောင့် ရှောင်ပေးရန် ထလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"ကျော်သက်ရေ.... ငါ အလုပ်သွားဖို့ ပြင်တော့မယ်ကွာ၊ အဒေါ်ကျွန်တော့်ကိုခွင့်ပြုပါနော်"

"အေး....အေး"

အေးကျော်အပါးမှ ထွက်သွားသည်။ ဒေါ်သီရိသည် သားကျော်သက်၏ပခုံး တဘက်ကို တယုတယကိုင်လိုက်ပါ၏။

"မေမေမနေ့က ဒဂုံ-မန်းအမြန်နဲ့ လိုက်လာတာပဲ သား၊ ဘူတာကြီးမှာ ဆင်းကြိုဖို့ ဦးအာယုဆီကို ဖုန်းဆက်ထားလို့ ဦးအာယုက ကားနဲ့လာကြိုပေးတယ်"

"ဦးအာယုဆိုတာ ဘယ်သူလဲမေမေ"

"မေမေ့ရဲ့စီးပွားဘက်တဦးဆိုပါတော့သက်သက်၊ ဦးအာယုက နေတော့ဝင်ဒါမီယာထဲက တိုက်မှာနေတယ်၊ သူ့ဆိုင်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးထဲမှာ၊ မေမေ့လိုပဲ စိန်ရွှေကျောက်မျက်ရတနာဆိုင်ကြီးလေ"

"မေမေက ဦးအာယုတိုက်မှာပဲ တည်းသလားဟင်"

"မတည်းပါဘူး၊ ဘယ်သင့်တော်မလဲ၊ဦးအာယုကလူပျိုကြီးဘဲဟ"

ကျော်သက်ပြုံးမိသည်။ ဦးအာယုက လူပျိုကြီး၊ မေမေက မုဆိုးမ ဘယ်သင့်တော်မလဲဟု မေမေပြောပုံကို သဘောကျ၍ ပြုံးမိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက် ကျော်သက်သည် မိခင် ဒေါ်သီရိကို သေချာ စိုက်ကြည့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်ရှာပေသည်။ ဦးအာယု၏လူပျိုကြီးတိုက်တွင် မေမေတည်းခိုရန် မသင့်ဆိုသော စကားသည် သင့်မြတ်သောစကားဖြစ်ပါ၏။ မေမေဒေါ်သီရိသည် ယခုအသက်(၄၈)နှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်။ ဒေါ်သီရိအသက်(၂၀)တွင် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အသက်(၂၂)နှစ်တွင် သားလေးကျော်သက်ကို မွေးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်ယခုသားကျော်သက် (၂၆)နှစ်ထဲတွင် မေမေဒေါ်သီရိက (၄၈)နှစ်ထဲမှာ ဖြစ်သည်။

မေမေဒေါ်သီရိသည် နဂိုကတည်းကလှသူဖြစ်သည်။တသက်လုံးငြိမ်းငြိမ်းအေးအေးနေခဲ့ရသောကြောင့် ယခုအသက်(၄၈)မှာပင် မေမေသည် လှပနေဆဲဖြစ်သည်။အရင်းခံခါတ် မသိသူဆိုလျှင် မေမေ့အား အသက်လေးဆယ်ကျော်ရုံလေးမျှလောက်သာ ခန့်မှန်းကြသည်။ ကျော်သက်နှင့်အတူ သားအမိ ယှဉ်တွဲသွားလျှင် တချို့မိတ်ဆွေတွေက မောင်နှမနှစ်ယောက် လာပြီဟုပင် နောက်ပြောင်ကြသည်။ မေမေဒေါ်သီရိသည် ဤမျှအထိပင် အရွယ်တင်ရုပ်လှနေဆဲဖြစ်ပါ၏။ အတန်ငယ်ဖိုင့်လာသည်မှလွဲပြီး ဖြူဝင်းစိုပြည်ကာအလှတွင် အခန့်အညားလေးပင် ပိုလာပါသေး၏။

"ဒါဆို....မေမေဘယ်မှာတည်းသလဲဟင်"

"သမ္မတဟိုတယ်မှာပဲသက်သက်၊ ဒါလဲ ဦးအာယုက တင်ကြိုစီစဉ်ပေးထားတာလေ၊ နောက်ပြီး ဦးအာယုက အဲဒီမာစီးဒီးကားနဲ့ဒရိုင်ဘာကိုပိုးထော်ကို မေမေ့အတွက်ပို့ထားပေးတယ်၊ ရန်ကုန်မှာ မေမေသွားချင်တဲ့ဆီသွားနိုင်ဖို့တဲ့လေ၊ အဲဒါ သားစာထဲက လိပ်စာအတိုင်း ဒီနေ့မနက် မေမေ လိုက်ရှာပြီး လာခဲ့တာ"

"ခုန မေမေပြောတဲ့အထဲမှာ ဦးအာယုဆီက စာရလို့ လိုက်...ာတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်နော်၊ အဲဒီကိစ္စက ဘာကိစ္စလဲ ...မေ"

ဒေါ်သီရိသည် ချက်ချင်းမပြောသေးပဲ ဟိုဟိုဒီဒီ လှမ်းကြည့်...ိုက်သေးသည်။ အေးကျော်ကို အစအနပင် မမြင်ရတော့...။ အေးကျော်တယောက် အဝတ်အစား လဲပြီး နောက်ဖေး...ါက် ဆင်းလစ်သွားပြီပဲ ဖြစ်မည်။

"တိုတိုနဲ့ ရှင်းရှင်းပဲ ပြောမယ် သက်သက်၊ ဦး အာ ယု က ...့သမီးနဲ့သားကို နေရာချထားချင်တဲ့ အကြောင်း ရေးလိုက်...ာပဲ"

"ဟာ....မေမေ့ဟာကလဲ ခုန မေမေပြောတော့ ဦးအာယုက ...ပျိုကြီးဆို....မယားမရှိပဲဦးအာယုက သူ့ဟာသူ ကိုယ်ဝန်ရပြီး ...ွေးတာလား"

"အယ်...ဒီကောင်၊ ပေါက်ကရတွေ ပြော တော့ မယ်.... ...ားလေ မေမေပြောတာကလဲ ရှေ့လောကြီးသွားတာကိုး.... ...မှန်တော့ ဦးအာယုက သူ့အစ်မရဲ့သမီး၊ သူ့တူမကို စာချုပ်...ာတမ်းနဲ့ အမွေစားအမွေခံ မွေးစားလာတဲ့ သမီးပါ.... ...က်သက်"

ကျော်သက်သည် ငြိမ်၍ နားထောင်နေသည်။ လူ က သာ...ိမ်နေသော်လည်း ကျော်သက်၏ ခေါင်းထဲမှာရော ရင်ထဲမှာ ...ါ...ဗလောင်ဆူနေသည် ။သူ၏ ချစ်စွာသောမဦး၏အကြောင်း ...ခု မေမေ့ကို ဖွင့်ပြောသင့်သလား....မ သင့် သေး ဘူးလားဟု ...စဉ်းစားရ ကျပ်နေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ နောက်ဆုံး သူ၏ မေမေ ...ာတွေ ဆက်ပြောလေဦးမည်ကို စောင့်နားထောင်ကာ...ပိ ...တ်လည် ပြီးဆုံးလေမှ အခြေအနေကိုကြည့်ကာ ပြောရန် ဆုံး...ြတ်လိုက်သည်။ ယခု လတ်တလော အခြေအနေဝယ် မိမိဘက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က အရေးသာနေသည်ဟု ကျော်သက် နားလည်ထားသည်။ မေမေဒေါ်သီရိနှင့် မိမိတို့ထားရှိခဲ့သော ကတိအရ....မိမိတွင် ယခုလက်ရှိ တွက်ကြည့်လျှင် ငွေ ငါး သောင်း ထက် ပို သော တန်ကြေးတွေရှိနေသည်။ ဦးအာယု၏ သမီးမကလို့ ဘယ်သူ့ သမီးဖြစ်ဖြစ် မိမိတွင် ငြင်းဆန်နိုင်စွမ်း ရှိနေသည်။ မေမေပြော သည်ကို ဆက်၍ နားထောင်လိုက်ဦးမည်။

"ဦးအာယုရဲ့ သမီးနာမည်က စောနန္ဒာတဲ့"

"ဟာ...ဥစ္စာစောင့် နာမည်ကြီးပဲ"

"ထားပါတော့ သားရယ်၊ မင်းပြောသလို စောနန္ဒာဟာ ဥစ္စာစောင့်နာမည်နဲ့ တူသလို ရုပ်ကလေးကလဲ ဥစ္စာစောင့်မလေး လို ချောတယ် သက်သက်"

"မေမေက ဥစ္စာစောင့်ကို မြင်ဖူးလို့လား"

"အို....မမြင်ဖူးပေမယ့် လူတွေ အားလုံးဟာ ဥစ္စာစောင့် မလေးတွေကို ချောတယ်လို့ ပြောကြတာပဲ မဟုတ်လား၊ နောက်ပြီး စောနန္ဒာဟာ ဦးအာယု ချမ်းသာသရွေ့ တဦးတည်း အမွေဆက်ခံရမယ့် သမီးကွယ့်၊ ပညာဆိုလဲ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က ဘီအေဘွဲ့ရပြီးသားပါသား၊ ဦးအာယုရဲ့ သဘောက သူ့မွေး စားသမီး စောနန္ဒာကို ရှိသမျှ လွှဲပေးချင်နေပြီလေ၊ ဒါကြောင့် စောနန္ဒာနဲ့ သင့်တော်မယ့်သူဆိုယင် အမြန်ဆုံး နေရာချထား ပေးချင်နေတယ်"

"မေမေ့ဟာက ဘာဆိုင်လဲ၊ သမီးကို အမွေပေးတာပဲဟာ... အိမ်ထောင်ကျကျ မကျကျ ပေးစားလိုက်လဲ ရတာပဲဟာ"

"အေး....အဲဒါလဲ ဦးအာယုမှာ အကြောင်းနှစ်ချက် ရှိနေ တယ်၊ ပထမအချက်က အိမ်ထောင် ချထားမပေးပဲ အမွေတွေ ပေးလိုက်ယင် ဣတ္ထိယ သိုက်သမားတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည် ဖြား ယောင်းပြီး စောနန္ဒာကို မဟုတ်ကဟုတ်က လူဇယောက်

ဆောက်က အပိုင်စီးသွားမှာ စိုးရိမ်တာတချက်။နောက်တချက် က သမီးကို အမွေပေးပြီးယင် ဦးအာယုက အိမ်ထောင်လေး ဘာလေးပြုဖို့ ရည်ရွယ်တယ်လေ၊ အမွေမပေးခင် ဦးအာယု အိမ်ထောင်ပြုယင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် စာရင်းဇယားတွေ ရှုပ်ကုန်မယ်၊ မယားကပိုင်သင့်တယ်၊ သမီးကပိုင်သင့်တယ် ဆိုတာမျိုးတွေ ဖြစ် လာမယ်၊ နောက်ပြီး မိထွေးနဲ့ သမီးကိုလဲ အတူ မထားချင်ဘူး၊ ဒီတော့ သမီးကို နေရာချမယ်၊ ငွေငါးသိန်း ခင်းလောက်သာ ဦးအာယုက ချန်ထား ကျန်တာအားလုံး စောနန္ဒာကို တရားဝင် ရှေ့နေတွေ ဝတ်လုံတွေနဲ့ ပေးပစ်ချင်တယ်၊ ဦးအာယုက အိမ် ထောင်ပြုပြီး ငွေငါးသိန်းနဲ့ အလုပ်ဆက်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့သဘောပဲ သက်သက်"

"နေပါအုံး မေမေရဲ့၊ဦးအာယုက အခုအသက် ဘယ်လောက် ရှိလို့လဲ"

"မေမေ့ထက် နှစ်နှစ်လောက်ပဲ ပိုကြီးတယ်၊ အခုမှ ငါးဆယ် ထဲ ဝင်တယ်လေ သား၊ အဲဒါပဲပေါ့ သားရယ်....ဦးအာယုနဲ့ မေမေက ဓာတ်သိရုပ်သိတွေဆိုတော့ မေမေ့ရဲ့ သားနဲ့ ဦးအာ ယုက သူ့သမီးစောနန္ဒာကို နေရာအမြန်ဆုံး ချပေးဖို့ မေမေ့ဆီ အကျိုးအကြောင်းတွေ စာရေးတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် မေမေ့ သားနဲ့ တိုင်ပင်ဖို့ ရန်ကုန်ကို ကမန်းကတန်း ဆင်းလာတာ"

ကျော်သက်သည် ဖြည်းလေးစွာ ဦးခေါင်း ခါလိုက်လေ သည်။

"မေမေနဲ့ သားနဲ့ ငွေငါးသောင်း မေမေ ပေးလိုက်တုန်း က အပြန်အလှန် ကတိရှိကြပါတယ်နော်၊ ငွေ ငါး သောင်း ကိစ္စကို ကတိစကားအရဆိုယင် တနှစ်ကြာမှ မေမေက စစ်ဆေး ကြည့်ရမှာပါ၊ ဒါပေမယ့် အခုပဲ မေမေကိုယ်တိုင် ကျွန်တော့် ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးကို လိုက်ကြည့်ပါ မေမေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်တန်ဖိုးတင် အခုဆိုခြောက်သောင်းခွဲ ခုနစ်သောင်းနီးပါး တိုးတက်နေပါပြီ၊ ဇာတိအတိုင်း ပြောကြစို့ဆိုယင် မေမေ့ ငွေငါးသောင်း ပြုတ်သွား ပဲ့သွားတာမဟုတ်လို့….သား မန္တလေး ပြန်လိုက်ပြီး မေမေ နေရာချထားတဲ့ မိန်းကလေးကို ယူစရာ မလိုပါဘူး မေမေ၊ ဒါမှမေမေ မကျေနပ်သေးယင် တနှစ်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ မေမေကိုယ်တိုင် သားရဲ့ လုပ်ငန်းနဲ့ ဆိုင်ကို ပြန်စစ်ကြည့်ပေါ့”

“တနှစ်ကြီး ကြာတဲ့အထိလဲ နောက်ထပ် စောင့်ပြီး လာမကြည့်တော့ပါဘူးသား၊ အမှန်တော့ သားကို မေမေ ငွေငါးသောင်း ထုတ်ပေးလိုက် ကတည်းက သားအတွက် မုန့်ဖိုးပဲဖိုး သုံးပါစေဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့ ပေးလိုက်တာပဲ၊ သားရန်ကုန်မှာ အနေဆင်းရဲ အစားဆင်းရဲနဲ့ မောင်အေးကျော်နဲ့ ကပ်နေရတယ် ကြားရတာကို မေမေ စိတ်မကောင်းလွန်းလို့ တမင်သားသုံးဖို့ ငွေငါးသောင်း မေမေ ထုတ်ပေးလိုက်တာ၊ အဲဒီလို ထုတ်ပေးယင်း မေမေတွက်မိတာက၊ ဒီငွေငါးသောင်းဟာ သားအနေနဲ့ သုံးယင်းစားယင်း ကုန်မယ်၊ သားဝါသနာ ပါလှတဲ့ စာအုပ်ထုတ်ဝေတဲ့ နေရာမှာသုံးလဲ ကိန်းသေကုန်မှာ ပြုတ်မှာပဲ၊ ဒီတော့ ဒီငွေကုန်ယင် မေမေ့ဆီ ပြန်လာပါစေတော့လို့ စိတ်ကူးပြီး ကတိတွေ ဘာတွေ တမင်ယူလိုက်တာပဲသား”

“အား….အဲဒါ မေမေက သားကို သက်သက်အထင်သေးတာပဲ၊ အခုဆို မြနန္ဒီစာပေက သားရဲ့ စာအုပ်သုံးအုပ် ဆက်တိုက် ထွက်ပေးတော့မယ် မေမေ၊ စာအုပ်သုံးအုပ် ထွက်ပြီးလို့ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးက သားစာအုပ်တွေကို လက်ခံတယ်၊ ကြိုက်တယ် ဆိုယင် စာပေလောကမှာ သားဆက်တိုက် အောင်မြင်သွားမှာပါမေမေ”

“အေးလေ သားရယ်၊ စာပေလုပ်ငန်းမှာ သားတကယ် အောင်မြင်လာလို့ ကိုယ်တိုင်ရေး၊ ကိုယ်တိုင်ထုတ်လုပ်ချင်တယ် ဆိုလဲ မေမေ့မှာ ငွေတွေအများကြီး ရှိနေတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ပဲ သားအနေနဲ့ ဦးအာယုရဲ့သမီး စောနန္ဒာကို လက်ထပ်စေချင်တယ်လေ၊ သားအတွက် သင့်တော်တဲ့ အိမ်ထောင်ရသွားပြီဆိုယင်၊ မေမေက မေမေ့အတွက် ငွေငါးသိန်းပဲ နုတ်ယူထားပြီး ကျန်တဲ့ပစ္စည်းနဲ့ငွေတွေကို သားကို အားလုံး အမွေခွဲပေးလိုက်ချင်နေပြီသား….”

“ဟိုက်….”ဟု ကျော်သက်သည် မျက်လုံးပြူးသွားတော့သည်။ မေမေ၏ စကားသည် ဘာလိုလိုနှင့် အတွေးနက်စရာကြီး ပါလားဟု ကျော်သက် စဉ်းစား လိုက်မိသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။

ဦးအာယုကလည်း သူ့အတွက် ငွေငါးသိန်း ချန်ထားပြီး သမီးစောနန္ဒာကို ကျန်သရွေ့ အမွေပေးပြီး အိမ်ထောင်ပြုမည်ဟု မေမေ ပြောသွားသည်။

ယခုမေမေကလည်း မေမေ့အတွက်ငွေငါးသိန်းချန်ထားပြီး သားကို အမွေတွေ အားလုံး ပေးချင်နေပြီတဲ့….။

ဘယ်လိုလဲ….ဘယ်လိုလဲ ဟောဟော့….မေမေနဲ့ ဦးအာယုကြီးက သမီးတွေ သားတွေ အမွေပေးပြီးတဲ့နောက် ဘာလိုလိုကြီးတွေများ လုပ်ကြမလို့လား။

“မေမေ….”

“ဘာပြောချင်လဲ သက်သက်….”

“သားအမိချင်းပဲ မေမေရာ ဒီလောကမှာဆိုးတိုင်ပင်ကောင်းတိုင်ပင်လုပ်ဖို့ မေမေ့မှာဆို သားတယောက်ပဲရှိတယ် သားမှာဆိုလဲ မေမေ တယောက် ပဲရှိတာ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါ အင်မတန်မှန်သောစကားပဲသား"

"ရှင်းရှင်းပြောပါမေမေ သားကို သင့်တော်တဲ့သူနဲ့ နေရာချထားပြီး စိတ်ချလက်ချဖြစ်ရန် အမွေတွေပေးပြီး မေမေက ဦးအာယုနဲ့ လက်ထပ်မလို့ မဟုတ်လား"

မေမေ ဒေါ်သီရိသည် မျက်နှာတဘက်သို့ လှဲသွားသည်။ သား ကျော်သက်၏ မေးခွန်းကို ဟုတ်သည်ဟုလည်း မဖြေ။ မဟုတ်ဟုလည်းမငြင်းပဲ ငြိမ်သက် တွေဝေသွားပါ၏။

"ပြောပါမေမေ....ရှင်းရှင်းပဲပြောပါ"

"တကယ်လို့ မေမေက ဦးအာယုနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ရည်ရွယ်တယ် ဆိုယင်ကော သား ကန့်ကွက်မလား"

"ဒါတော့ အဘက်ဘက်က လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်ရမှာပေါ့ မေမေ၊အမှန်တော့လဲ သား ဆယ်နှစ်သား သာသာလောက်မှာ ဖေဖေဆုံးခဲ့တယ်၊ အဲဒီတုန်းက မေမေဟာ အသက် သုံးဆယ် ကျော်ကျော်လေး ရှိသေးတယ်၊မေမေ့ကို နောက်ထပ် လက်ထပ် ချင်တဲ့သူတွေ တပုံကြီးကိုတောင် မေမေက လက်မခံပဲ အခု ဦးအာယုကျမှ မေမေ ဘာလို့ ရည်ရွယ်တယ်ဆိုတာ မေမေ့မှာ ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းတွေရှိလို့ နေမှာပေါ့"

"အေး....သားပြောတာမှန်တယ်၊ မေမေ အသက် သုံးဆယ် ကျော်တုန်းက သားက လူမမည်အရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ သား လူမမည်ကို ပထွေးနဲ့မနေစေချင်လို့ပဲ၊ နောက်တချက်က မေမေ့မှာ ငွေကြေးပြည့်စုံတယ်၊ နောက်ထပ် ဘယ်လို ခင်ပွန်းကိုမှ အားကိုးရှာစရာ မလိုဘူး၊ ဒါကြောင့် ဘယ်တော့မှ နောက် အိမ်ထောင်မပြုတော့ပဲ သားနဲ့ပဲ ရှသက်ပန် အတူတူနေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်"

"ဒါဖြင့် အခု ဦးအာယုကျတော့ကော"

မေမေ ဒေါ်သီရိသည် သူမ၏ လက်ဆွဲအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အထဲမှ ပို့စကတ်အရွယ် ဓာတ်ပုံဟောင်းတခု ထုတ်ယူလိုက်သည်။

"အဲဒါကိုကြည့်စမ်း သက်သက်"

ကျော်သက် ယူကြည့်သည်။ ဓာတ်ပုံမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမြင့်မို့ ဆေးသားများပင် မှုန်ဝါးနေပေပြီ။ ဓာတ်ပုံထဲတွင် မှန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘွဲ့နှင်းသဘင် အဆောက်အအုံကြီး ရှေ့တွင် ဘွဲ့ဝတ်စုံဝတ်ထားသော လူရွယ်တဦးနှင့် လှပသောအမျိုးသမီး တဦး ယှဉ်တွဲရပ်နေသောပုံ ဖြစ်ပါ၏။

"အဲဒီထဲကအမျိုးသမီးကို သေသေချာချာ သားကြည့်စမ်း"

"အဲဒါ မေမေပဲ၊သား သေချာမှတ်မိတာပေါ့၊ မေမေ့ရုပ်က အခုအချိန်ထိ သိပ်ပြောင်းလဲမှုမှ မရှိတာ"

"မှန်တယ်သား၊ အဲဒါမေမေပဲ၊ဘွဲ့ဝတ်စုံနဲ့လူက ကိုအာယုပဲသား"

"ဩော်....ဩော်...ဒါဆို အဲဒီအချိန်က ဖေဖေနဲ့ မေမေ ဆုံဆည်းကြသေးဘူးပေါ့"

"ကိုအာယုကတော့ မေမေလဲ တက္ကသိုလ် တက်နေယင်း ကျောင်းမှာ ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြတဲ့ ချစ်သူပေါ့ကွယ်၊ ဘွဲ့ရတာ ကိုအာယုက မေမေ့ထက် တနှစ်စောပြီး ရတယ်၊ အဲ....တိုတို ပြောရယင် သားရဲ့ ဖေဖေကတော့ လူကြီးတွေ သဘောကျ ပေးစားတဲ့သူပေါ့၊ ဇာတ်လမ်းက ရိုးရိုးပါပဲသား၊ မေမေဟာ မိမှာတဲ့သမီးအဖြစ်ကို ခံယူပြီး ချစ်သူကိုစွန့်ခွာ မိဘကျေနပ် သဘောတူပေးစားတဲ့ သားရဲ့ ဖေဖေနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီကတည်းက ကိုအာယုဟာ ပျောက်ကွယ်သွားတာပဲ၊ ချစ်ခဲ့ကြသူတွေ ဆိုတော့ ရင်ထဲမှာ တမ်းတမ်းတတလေး ရှိနေတော့ ရှိတာပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ သားသမီးတွေပဲ၊

www.burmeseclassic.com

ကိုအာယုကလဲ လင်ရှိမယားဖြစ်နေတဲ့ မေမေ့ကို လုံးဝ အဆက်အသွယ် မလုပ်ဘူး၊ မေမေကလဲ ကာမပိုင် လင်ယောကျ်ားရပြီးမှ ကိုအာယုကို နောက်ထပ် အတွေ့ခံဖို့ လုံးဝစိတ်မကူးဘူး"

"အခုမှ ဘယ်လိုပြန်တွေ့ကြတာလဲ မေမေ"

"မေမေ့အိမ်က သား ဆင်းသွားပြီး တပတ်လောက်ကြာတော့ မေမေ မနေနိုင်ဘူးလေ သားကိုလွမ်းတယ်၊ နောက်ပြီး သားမှာ ငွေ အလုံအလောက် ပါမသွားပဲ ရန်ကုန်မှာ အနေအစား ခက်တော့မှာပဲဆိုတဲ့ ပူပန်စိတ်နဲ့ မေမေ ရန်ကုန်ကို လိုက်လာတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီတုန်းက သားက မေမေ့ဆီလဲ စာတလုံးမှ မရေးတော့ သားရဲ့လိပ်စာကိုလဲ မေမေ မသိဘူးလေ၊ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှာ ယောင်လည်လည်ဖြစ်နေတုန်း ကိုအာယုကလဲ ဘူတာမှာ မိုးကုတ်ကလာတဲ့ သူ့ညီသည်တယောက်ကို လာကြိုယင်း ပြန်တွေ့ကြတာ"

"အဲဒီတုန်းက မေမေ ဘယ်မှာတည်းလဲဟင်၊ ဦးအာယုအိမ်မှာ လိုက်တည်းလား"

"မတည်းပါဘူး၊ သမ္မတဟိုတယ်မှာပဲ တည်းတယ်၊ မေမေ ကိစ္စရှိလို့ ရန်ကုန်လာတိုင်း သမ္မတမှာ တည်းတာချည်းပဲသား၊ အဲ....တခါတလေ သမ္မတမှာ အခန်းလွတ်နေရာ မရမှ တခြား သီးသန့်တည်းခိုခန်းတွေမှာ တည်းတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ကိုအာယု ကိုယ်တိုင် သားကိုလိုက်ရှာပေးတယ်၊ ရန်ကုန်မှာ လိပ်စာမသိယင် ရှာဖို့မလွယ်ဘူးပေါ့သားရယ်၊ ကိုအာယုနဲ့ မေမေ ရုပ်ရှင်ရုံတွေမှာ စောင့်ကြည့်တယ်၊ သားရုပ်ရှင်လာကြည့်ယင် တွေ့မှာပဲ ဆိုပြီးလေ"

"ဘယ်လွယ်မလဲမေမေ၊ ရုပ်ရှင်ရုံတွေက အများကြီး၊ နောက်ပြီး တနေ့ကို လေးပွဲပြတာ"

"အင်းလေ....ကိုအာယုကလဲ အဲဒီလိုပဲပြောတယ်၊ နောက် ...ာ့ ကိုအာယုနဲ့ မေမေ စာအုပ်တိုက်တွေမှာ လိုက်စုံစမ်းတယ်၊ ...ရဲ့ 'မန်းကျော်သက်' ဆိုတဲ့ ကလောင်နာမည် မေးတာပေါ့"

"စာအုပ်တိုက်တွေက ဘာပြန်ပြောလဲ မေမေ"

ကြားနေရာတွင် ကျော်သက်က အားတက်သရော လေသံနှင့် ...လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

"မသိဘူးတဲ့"

"ဗျာ"

"စာအုပ်တိုက် တော်တော်များများက မန်းကျော်သက်ဆိုတဲ့ ...ရေးဆရာကို မသိဘူးလို့ ပြောကြတယ်သားရဲ့"

"တောက်" ဟု ကျော်သက် တောက်ခေါက်မိသည်။ ပြီးမှ ...အားပေါ့ကွာ....ကလောင်သစ် ဘဝပေကိုး....' ဟု ရင်ထဲတွင် ...တ်၍ ဖြေသိမ့်လိုက်ရပါ၏။

"အဲ....ဒါပေမယ့် သုံးဆယ့်သုံးလမ်းထဲက စာအုပ်တိုက်ကြီး ...တိုက်ကတော့ သားကို သိပါတယ်၊ မန်းကျော်သက် ဆိုတဲ့ ...ရေးဆရာ သူတို့တိုက်ကို နှစ်ခေါက် သုံးခေါက် လာဖူးပါ...ယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် မန်းကျော်သက် ဘယ်မှာနေတယ် ဆိုတာ ...ာ့ သူတို့လဲမသိဘူးတဲ့၊ နောက်တခါ မန်းကျော်သက်လာယင် ...စာမေးပြီး ယူထားလိုက်ပါမယ်တဲ့၊ အဲဒီ နောက်တခါ ...ဒီအထိ မေမေ ဘယ်မှာစောင့်နိုင်မလဲ၊ မန္တလေးကအလုပ်တွေ ...ကြာကြီး မေမေ ဘယ်ပစ်ထားနိုင်မလဲ၊ မေမေ စိတ်မကောင်း ...ရတယ်လေ၊ အဲဒီမှာ ကိုအာယုက မေမေ့ကို အားပေးတယ် ...ရှာတယ်"

"ကဲပါ....မေမေရာ၊ လိုရင်းက....အဲဒီတုန်းကစပြီး မေမေနဲ့ ...အာယုတို့ ပြန်တွေ့ကြတယ် ဆိုပါတော့"

ဒေါ်သီရိက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေအုံး မေမေ၊ သားတခုပြောမယ်၊ အခုဆိုယင် ဖေဖေ ဆုံးတာ ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်ကျော် ရှိပြီ၊ ဖေဖေ ဆုံးသွားမှန်း ဦးအာယုဟာ ဒီဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်း သိမှာပဲ၊ အဲဒီတုန်းက မေ မေ့ဆီကို သူဘာလို့ပြန်ပြီး မချဉ်းကပ်သလဲ"

"သူ မြန်မာပြည်မှာ မရှိဘူးသား"

"ဗျာ...."

"ကိုအာယုဟာ မေမေနဲ့ အကြောင်းမဆုံဆည်းတော့ပဲ ကွဲ သွားချိန်မှာ အမေရိကန်သံရုံးမှာ စာရေးလုပ်နေတာ သားရဲ့ အဲဒီတုန်းက အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးက ကိုအာယုကို သိပ် ချစ်တယ်ဆိုပဲ၊ သံအမတ်ကြီး လုပ်သက်စေ့လို့ အမေရိကန်အပြန် မှာ အစိုးရရဲ့ခွင့်ပြုချက်ကို သံအမတ်ကြီးကပဲ တောင်းခံဆောင် ရွက်ပြီး ကိုအာယုကို အမေရိကကို ခေါ်သွားတယ်တဲ့၊ သံအမတ် ကြီးက တာဝန်အရ သံအမတ်လုပ်ပေမယ့် သူ့ဝါသနာက ကျောက်မျက်ရတနာတွေ ရှာဖွေလေ့လာတဲ့ ဝါသနာတဲ့၊ အဲဒီ သံအမတ်ကြီးက ကျောက်မျက်ရတနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပညာတွေ ကိုအာယုကို သင်ပေးတယ်ဆိုပဲ၊ စိန်ထွက်တဲ့ အာဖရိကတိုက်ဘာ အထိ သံအမတ်ကြီးနဲ့အတူတူ ကိုအာယုက တကောက်ကောက် လိုက်နေရဆိုပဲ၊ တိုတိုပြောရယင် သားရယ်....သံအမတ်ကြီး ဆုံး သွားမှ ကိုအာယုဟာ မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာတာတဲ့၊ သံအမတ် ကြီးရဲ့ သေတမ်းစာမှာ သူပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းရဲ့ ထက်ဝက်တိတိကို သားတယောက်လို သူနဲ့အတူ သစ္စာရှိရှိ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေခဲ့တဲ့ ကိုအာယုကို ပေးရမယ်တဲ့လေ၊ အဲဒီ ထက်ဝက်တန်ကြေးဟာ မြန်မာငွေနဲ့ သိန်းနှစ်ဆယ်လောက် တန်ကြေးရှိတယ်ဆိုပဲ၊ အဲဒီ နောက် ကိုအာယုကသူအမွေရတဲ့ နိုင်ငံခြားငွေတွေကို မြန်မာ အစိုးရလက်အပ်ပြီး မြန်မာငွေနဲ့ ပြန်ဖလှယ်ပြီး ရွှေဘုံသာလမ်း

ကျောက်မျက်ရတနာဆိုင် ဖွင့်တာပဲတဲ့၊ သူမြန်မာပြည် ပြန် ရောက်တဲ့အထိ အိမ်ထောင်မပြုသေးတဲ့ လူပျိုကြီးဖြစ်နေတော့ အစ်မနဲ့ သူ့တူမ စောနန္ဒာကို ခေါ်ထားပြီး စောနန္ဒာကို မွေးစားအမွေခံ သမီးအဖြစ် မွေးစားထားတာပဲ"

ဤမျှဆိုလျှင် စကားတွေသည် လိပ်ပတ်လည်ပေပြီ။ ကျော် ... သည် အကြမ်းဖျင်း စိတ်ထဲတွင် တွက်ကြည့်လိုက်သည်။ ... ရှေးအခါက တက္ကသိုလ်ရိပ်သာဝယ် ကိုအာယုနှင့် မသီရိတို့ ... ကျောင်းသား ကျောင်းသူဘဝ ချစ်ကြိုက်ကြသည်။ သို့သော် ... အာယုက ဆင်းရဲသည်။ မသီရိ၏ မိဘများက ငွေကြေး ... သာသူတဦးနှင့် မသီရိကို လက်ထပ်ပေး လိုက်သည်။ နှစ် ... င်းအစိတ်ခန့် ကွဲကွာသွားကြပြီးမှ ကိုအာယုနှင့် မသီရိတို့ ... တွေ့ကြသည်။ ကိုအာယုက လူပျိုကြီး၊ မသီရိက မုဆိုးမ၊ ... ချစ်သူတွေမို့ သံယောဇဉ် အမျှင်မပြတ်။ ဇာတ်ပေါင်း ... လေး နှစ်ဦးနှစ်ဝ ဖွင့်ချင်ကြသည်။ သို့သော် အသက ... သီး သားကိစ္စ၊ သမီးကိစ္စလေးတွေ ရှိနေကြသည်။ သား ... သမီးကိစ္စ ပြီးစီးစိတ်ချရမှသာလျှင် လူကြီးနှစ်ဦး ဇာတ် ... င်းရေး ချောမွေ့ပါမည်။ ဒါပဲ။

"မေမေ့ကို သားမေးချင်တယ် မေမေ"

"မေးပေါ့"

"ဦးအာယုနဲ့ မေမေရဲ့ကိစ္စက ဦးအာယုဘက်က စောနန္ဒာကို ... လျှင်လက်ထပ်ပေး၊ မေမေ့ဘက်က သားကို အလျှင်လက် ... ပေး၊ အဲဒီကိစ္စပြီးမှ မေမေတို့ကိစ္စ ဆက်ကြမယ်ဆိုတဲ့သဘော ... ဟုတ်လား မေမေ"

"ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် စောနန္ဒာနဲ့သားကို ... ထပ်ပေးချင်တာပဲသား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သားထင်ခဲ့မယ်နော်...တကယ်လို့ သားက စောနန္ဒာကို ယော်ဆောင်နိုင်ဘူးဆိုယင် သားအပြင် စောနန္ဒာမှာ ရည်ရွယ်ထားသော မရှိဘူးတဲ့လား"

"အမယ်လေး သားရယ်...တန်းကိုစီလို့၊ စောနန္ဒာကို လက်ထပ်ချင်သူတွေထဲမှာ ဆရာဝန်တွေ၊ အင်ဂျင်နီယာတွေ၊ စစ်ဗိုလ်တွေ၊ နိုင်ငံခြား သင်္ဘောအရာရှိတွေမှ တန်းကိုစီလို့၊ ဒါပေမယ့် ဦးအာယုက အမွေစား အမွေခံစာချုပ် ချုပ်ကတည်းက သူ့သဘောမတူတဲ့သူနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုယင် အကျိုးခံစားခွင့် တပြားမှ မရဘူးလို့ ချုပ်ထားတာ၊ အမိကကတော့ သူအမွေပေးလိုက်တဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ မသမာတဲ့ယောကျ်ားလက်ထဲ ရောက်သွားပြီး အလဟဿဖြစ်ကုန်မှာ စိုးလို့တဲ့၊ အဲဒီတော့ အဘက်ဘက်က ပေးလာတဲ့အခြေအနေအရ စောနန္ဒာနဲ့သား လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်တာဟာ ပထမဆုံး ဦးစားပေးလုပ်သင့်တဲ့ လုပ်ရပ်ဖြစ်လာတယ်သား"

"ကောင်းပြီ မေမေ၊ ဒါဆိုယင်...သားနဲ့လက်မထပ်လဲ စောနန္ဒာမှာ ဦးအာယုသဘောကျ ဖြစ်စေမယ့် ဒုတိယဦးစားပေးတွေ ရှိမှာအမှန်ပဲ၊ သားကို ပထမဦးစားပေးတာက မေမေ့မျက်နှာကြောင့်၊ နောက်ပြီး မေမေနဲ့ ဦးအာယုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ကိစ္စကြောင့်၊ ဟုတ်ရဲ့လား မေမေ"

"နှစ်ဦးနှစ်ဘက် မိဘတွေပေးတဲ့ အမွေပစ္စည်းတွေ ဘေးမထွက်ဘူးပေါ့ သက်သက်ရယ်"

"ဘာဆိုင်လဲ မေမေ၊ ပေးကတည်းက သားမက်ကိုဖြစ်ဖြစ်၊ ချွေးမကိုဖြစ်ဖြစ် ပေးတာမှမဟုတ်တာ၊ သမီးကိုပေးတာ၊ သားကိုပေးတာပဲဟာ"

ဒေါ်သီရိက သားတော်မောင်ကို သေချာကြည့်သည်။

"သား...ဘာကို ဆိုလိုချင်နေတာလဲဟင်"

"စောနန္ဒာကို ကျွန်တော်လက်မထပ်ပဲ တခြားမိန်းကလေး ...းကို လက်ထပ်တယ်ဆိုလဲ မေမေ့အဖို့ သားတာဝန် အေး ...ပြီ၊ မေမေ လွတ်လပ်သွားပြီလေ၊ သားအနေနဲ့ ဘယ်သူ့ကို ...ထပ်လက်ထပ် မေမေ့အနေနဲ့ ဦးအာယုကို လက်ထပ်နိုင်ပြီ ...တ်လား"

ဒေါ်သီရိသည် ဖြည်းလေးစွာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ပြီး.... ...းချင်း အေးဆေးစွာ ဆက်ပြောပါ၏။

"အဲဒီလိုချည်း သက်သက် ဘယ်ဟုတ်လိမ့်မလဲသား၊ ကိုအာ...ကို မေမေလက်ထပ်ဖို့ဆိုတာက ဒုတိယအဆင့်ပါ သက်သက်၊ ...အာယုကို မေမေ လက်ထပ်ချင်တာနဲ့ ဘယ်မိန်းကလေး ...က်ယူယူဆိုတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ၊ သားယူတဲ့ မိန်း...လေးဟာ မေမေသဘောကျနိုင်တဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်ရမယ်၊ ...မေသဘောတူနိုင်တဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်ရမယ်၊ ဒါမှ မေမေ ...းစားနိုင်မယ် သက်သက်၊ နို့မို့ယင်တော့ မေမေက သား ...အတိုင်း တနှစ်ပြည့်တဲ့အထိ ဒီအတိုင်း စောင့်ကြည့်မယ်"

"တနှစ်ပြည့်သွားလို့သားမှာ ငွေငါးသောင်းဟာ မလျော့တဲ့ ...င် ပိုပြီး တိုးပွားနေတယ် ဆိုယင်ကောမေမေ"

"သားလုပ်နိုင်းသား ဆက်လုပ်ချင်လုပ်ပေါ့၊ အေး...တခု ...ရှိတယ်နော်၊ သားမှာ ငွေငါးသောင်း ပဲ့သွားမယ်၊ ကုန်...းမယ်ဆိုယင် သား မေမေ့ဆီပြန်လာ၊ မေမေ ပေးစားတဲ့ ...မ ယူရမယ်လို့ ကတိပေးထားတာ၊ တကယ်လို့ ငွေငါး...င်းဟာ လျော့မသွားဘူး၊ တိုးပွားနေပါတယ် ဆိုလာယင် ...းကြိုက်ရာ မိန်းကလေး ယူစေလို့ မေမေက ကတိပေးထား...မဟုတ်ဘူး၊ ဒီမှာ သက်သက်... ကိုအာယုနဲ့ မေမေ နောက် ...စ် တသက်လုံး မပေါင်းယင် နေပလေ့စေ၊ သားကိုတော့ ...မေသဘောမတူတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ မပေးစားဘူး၊ ဒါပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်၏။ မေမေဒေါ်သီရိအနေနှင့် မိမိ နောက်အိမ်ထောင်ပြုချင်သည်နှင့် သားအား ယူချင်တဲ့မိန်းမ ယူလိုက်စမ်းဟု သဘောထားမည့် မိခင်မျိုးမဟုတ်ပေ။ မေမေ ဒေါ်သီရိသည် အရွယ်နုပျိုစဉ်ကပင် သားလေးသက်သက်၏ မျက်နှာလေးငဲ့ပြီး အိမ်ထောင်ပြုရန် ဘေးချိတ်ထားနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ယခု ဦးအာယုကျမှ ဒီလိုစိတ်ကူးပေါ်ရသည်မှာ ဦးအာယုသည် ငယ်ချစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်တကြောင်း၊ သားသက်သက်ကလည်း လူမမည်လေးမဟုတ်တော့ပဲ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်ထိန်းသိမ်းနိုင်သည့် လူလားမြောက် အရွယ်ရောက်လာပြီတပုံ၊ ထို့ပြင် သား အိမ်ထောင်ကျသွားပြီးနောက် မိမိတွင် အထီးကျန်ဘဝမျိုး မဖြစ်စေပဲ ရာသက်ပန် ဆေးပေးမီးယူ အဖော်မွန် လိုအပ်သည်ကလည်း တအင်။

ထိုထိုသော အကြောင်းကြောင့် ဒုပေးအပ်လာသော အခြေအနေတွေကြောင့်သာ မေမေ ဒေါ်သီရိက ဦးအာယုကို လက်ထပ်ဖို့ စဉ်းစားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သားသက်သက်က မေမေ ဒေါ်သီရိ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်မလာလျှင် မေမေ ဒေါ်သီရိသည် လက်ရှိပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲအတိုင်းနေမည်။ မိမိလည်း ဦးအာယုကိုမယူ။ သား သက်သက်ကလည်း မေမေ သဘောမတူသူနှင့် မယူလေနှင့်။

ခက်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ မေမေ ဒေါ်သီရိက ဦးအာယုအား လက်မထပ်တော့ပဲ နေခြင်းသည် ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲမို့ နေနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ခက်သည်က ကျော်သက်။

ကျော်သက်၏ လက်ရှိအခြေအနေမှာ ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲ မနေနိုင်။ မဦးကို ကျော်သက် မြန်မြန်တက် လက်ထပ်ချင်နေပြီ။ မေမေဒေါ်သီရိထံမှ ငွေငါးသောင်းယူလာစဉ်က...တနှစ်ပြည့်

တိုးပွားလာလျှင် မိမိနှစ်သက်သော မိန်းကလေးဖြင့် မေမေ ဒေါ်သီရိက သဘောတူ ပေးစားရမည် ဟူသော ကတိမျိုး ကျော်သက်မတောင်းမိခဲ့။ ထိုစဉ်က ကျော်သက်တွင် နှလုံးသား ချစ်ရမည့်သူရှိမှ မရှိသေးပဲကိုး။

"သားတခုထပ်မေးမယ် မေမေ၊ မေမေသဘောတူနိုင်ပါမယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုး ဖြစ်ရမှာလဲမေမေ၊ ဘယ်လိုအရည်အချင်းတွေ ရှိရမလဲဟင်"

"လှယ်လှယ်လေးပါသားရယ်၊ မေမေ သဘောတူနိုင်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ အခုလက်ရှိ စောနန္ဒာကိုပဲ စံထားလိုက်ပေါ့၊ စောနန္ဒာထက် အရည်အချင်းပိုပြီး မသာတောင် မလျော့နည်းတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး ဖြစ်ရမယ်သား"

"ဒါဆို စောနန္ဒာရဲ့ အရည်အချင်းတွေ ပြောပါအုံး"

"စောနန္ဒာဟာ ရုပ်ချောတယ်"

ကိစ္စမရှိဘူး။ မဦးလည်း ရုပ်ချောသည်။ ချော ပါ သည် သည့် စောနန္ဒာထက်ပင် မဦးကပို၍ ချောလိမ့်ဦးမည်ထင်သည်။

"စောနန္ဒာဟာ အရွယ်အသင့်ဆုံးပဲ၊ အခု နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ရှိ"

ရှိသေးသည်။ မဦးလည်း ယခုမှ နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ပင်ရှိသေးသည်။

"စောနန္ဒာဟာ...စိတ်ရင်းကောင်းတယ်"

အမယ်...မဦးနှင့် ပြိုင်မလား။ မဦးကို လူချင်း ပေါင်းမကြည့်ပါနဲ့။ မဦး မျက်နှာလေး မြင်လိုက်သည်နှင့် မဦး စိတ်ရင်းကောင်းလှကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်။

"စောနန္ဒာဟာ သိမ်မွေ့ပြီး သိက္ခာရှိတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိုး—ဒါမျိုးတော့ မဦးကအပျော့၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို
မြင်ရုံနှင့် သိပ်မေ့ဂုဏ်ရှိသည်ဟု မည်သူမဆို မှတ်ချက်ချ
မည်။

"စောနန္ဒာဟာ တက္ကသိုလ်က မနှစ်ကပဲဘွဲ့ရထားတယ်သား

ဟိုက်....ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒါတော့ မဦးတွင်မပြည့်စုံ၊ မဦးသည် ယ
ပထမနှစ် စာပေးစာယူ တက်နေသည်ဆိုသည်။

"နောက်ပြီး စောနန္ဒာဟာ သိန်းနှစ်ဆယ်လောက် အမွေ
ဆက်ခံရမယ့် မိန်းကလေးမှန်း သက်သက်သိသားပဲ"

"ဒါကတော့မေမေရာ ကံကောင်းလို့ ရတာမျိုးပါ"

"ဘယ်လိုပြောတာလဲသား၊ မိဘအမွေရတာဟာ ကံကော
လို့ ရတာလို့ သားပြောနိုင်မလား"

"သိပ်ပြောနိုင်တာပေါ့ မေမေ"

"ဒါဖြင့် သားအနေနဲ့ မေမေ့ဆီက အမွေတွေရယင်ကော
ကံကောင်းလို့ရတယ်လို့ ပြောမလားသား"

"မနိုင်းပါနဲ့ မေမေ"

ကျော်သက်က ဒေါသသံနှင့် ပြောလိုက်မိသည်။

"စောနန္ဒာဟာ စာချုပ် စာတမ်းပေါ်မှာ ရေးသားပြီး
ဦးလေးဆီက ရတဲ့အမွေပါ၊ လူလက်နဲ့ရေးသားဖန်တီး ချုပ်
ချက်ကြောင့် ရတဲ့အမွေပါ၊ သားက ဖေဖေနဲ့မေမေ သွေးစပ်
ပေါက်ဖွားလာတဲ့ သားမို့ မိဘရင်းဆီက ဆင်းသက် ရရှိ
အမွေပါ၊ သားဟာ ရောဝတီပါမေမေ၊ မေခနဲ့မလိခ မြစ်ဖျား
ပေါင်းစပ်ပြီး ရောဝတီကြီးဖြစ်လာဘာ၊ စောနန္ဒာက တ
ဖောက်လုပ်ပြီး ပေါ်ထွက်လာတဲ့ တူးမြောင်း၊ဆည်မြောင်းပ
ဒါကြောင့် ကံကောင်းလို့ရတာလို့ သားကစွပ်စွဲပြီး ပြောတ

ဒေါ်သီရိသည် သားကျော်သက်၏ စကားလုံးလေးတွေ
ရင်တနင့် ခံစားလိုက်ရပါ၏။ မေခနှင့်မလိခ ပေါင်းစပ်ပြီး

ဖြစ်လာတဲ့ သားက ရောဝတီကြီးပါဆိုသည့် စကားလုံးမှာ
ဘနှင့်သားသမီး၏ သွေးရင်းမှု၊ မေတ္တာစစ်မှန်ကန်မှုကို ပေါ်လွင်
ဆလွန်းသော ဥပမာလေး ဖြစ်နေပါ၏။

"မေမေ...လူတိုင်းဟာ စောနန္ဒာလို ကံမကောင်းနိုင်ပါဘူး
မေမေ၊ သားတို့အရွယ်၊ စောနန္ဒာတို့အရွယ်ဆိုတာဟာ ကိုယ်ပိုင်
ကိုယ်စွမ်း ကိုယ်စနဲ့ သိန်းနှစ်ဆယ်အစိတ်ရအောင် ဘယ်လိုရှာနိုင်
မှာလဲ၊ အခု မေမေချမ်းသာတာတွေဟာ ဖေဖေ့ဘက်က အမွေ
တွေရပြီး ဖေဖေက ဆက်လက်ကြိုးစားခဲ့လို့ ဒီလောက် ဖြစ်ထွန်း
ခဲ့တာ မဟုတ်လား"

ဒေါ်သီရိ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်သည်။ ဦးခေါင်းကို
မသိမသာ ညိတ်မိသည်။

"သား....သက်သက်"

ဒေါ်သီရိက ရင်ထဲ နှလုံးထဲက ထွက်လာသော အသံဖြင့်
ခေါ်လိုက်သည်။ ကျော်သက်က မိခင်ကိုကြည့်ရုံကြည့်ပြီး ပြန်
လည် မထူးမိပေ။

"သက်သက် ပြောပုံဆိုပုံနဲ့ သက်သက်ရဲ့ စကားသွား စကား
လာတွေဟာ သက်သက်မှာ ချစ်သူမိန်းကလေးတဦးတော့ ရှိနေ
ပြီ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီမိန်းကလေးဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု မရှိ
ဘူးလို့ ဆိုလိုချင်နေတာလား"

ကျော်သက် အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ် ငြိမ်နေသည်။

"မိဘက သားသမီးကို ချမ်းသာကြွယ်ဝသူနဲ့မှ သဘော
တူတယ်၊ ပေးစားချင်တယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ မိဘရဲ့အကျိုး
အတွက်မှ မဟုတ်တာပဲ သက်သက်ရယ်"

"သားတို့က ချမ်းသာပြီးသားပဲမေမေ၊ သားယူမယ့် မိန်း
ကလေးက ချမ်းသာဖို့လိုသေးသလား၊ ကဲ....ဒါတော့ ထားပါ
တော့လေ၊ မဦးကို မေမေလိုက်ကြည့်ပါ၊ အကဲခတ်ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဦးတဲ့လား"

"သူ့နာမည်အရှည်ကတော့ တင်ဦးကြည်ပါမေမေ၊ သား ကတော့ မဦးလို့ပဲ ခေါ်တယ်၊ ဖေဖေက မေမေ့ကို 'မသီ' လို့ ခေါ်သလိုပေါ့"

ဒေါ်သီရိ ပြုံးမိသည်။ ထိုနောက် ဒေါ်သီရိ၏ ရင်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်တခု ချလိုက်ပါ၏။

"ကောင်းပြီသား၊သားရဲ့ မဦးကို မေမေလိုက်ကြည့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကနေပြီး ဦးအာယု အိမ်ကို အလျင်သွားမယ်၊ ဇာနန္ဒာကို မေမေက အတူခေါ်လာခဲ့မယ်၊ ပစ္စည်းတခု စံချိန်မီရဲ့လားလို့ စစ်ဆေးတဲ့ အခါမှာ ဒီပြင် စံချိန်မီပြီးသားလို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ပစ္စည်းနဲ့ ယှဉ်ကြည့်ရတယ်သား၊ အေး....သား ပြောသလို ဥစ္စာပစ္စည်း ချမ်းသာ ကြွယ်ဝတယ် ဆိုတာကတော့ ကံအကြောင်းတရားမို့ ဒီအချက်ကို မေမေ မထည့်သွင်းဘူး ပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် တခြားအရည်အသွေးတွေ စံချိန်မီမမီကို တော့ မေမေကိုယ်တိုင် ကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်မယ်သား၊ အဲ.... တခုတော့ရှိရဲ့နော်၊သားရဲ့မဦးကို မေမေက မိန်းမချင်း အကဲခတ်ပြီးလို့ စံချိန်မမီဘူးလို့ ယူဆယင်တော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်သား၊ မေမေ သဘောတူလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး၊ မေမေ သဘောမတူဘူး ဆိုတာနဲ့ ဒီမိန်းကလေးကို သားလက်ထပ်ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊မေမေလဲ ကိုအာယုကို လုံးဝငြင်းပယ်လိုက်မယ် ဒါပဲသား"

ကျော်သက်သည် အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ်ကြီး ဖြစ်သွားရပြန်လေတော့သည်။ သို့တစေ မတတ်နိုင်။ မဦးကိုတော့ မေမေ့ကို ပြဖြစ်အောင် ပြရမယ်။ မဦးကို မေမေ မြင်တွေ့ အကဲတော်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးလေမှ နောက်ပိုင်း မီးစင်ကြည့်ကတော့မည် ဟု စိတ်ဝယ် မှတ်ချက်ချလိုက်ရတော့သည်။

"ဒါထက် သားရဲ့မဦးကို ဘယ်မှာသွားကြည့်ရမှာလဲဟင်"

"သားရဲ့ဆိုင်မှာပဲ မေမေ၊ မဦးဟာ သားဆိုင်မှာ သားရဲ့ နှန်နေဂျာဆိုပါတော့"

"ဩော်....ဩော်....သားရဲ့လခစား အလုပ်သမားတယောက် ပေါ့ကိုး၊ သူ့မိဘတွေက ဘယ်သူတွေတဲ့လဲသား"

ဗုဒ္ဓေါ၊ မဦးရဲ့မိဘသည် မည်သူမည်ဝါဟူ၍ ကျော်သက် ကကယ်မသိသေး။

"မသိဘူး မေမေ"

"ဘုရား.... ဘုရား.... ချစ်သူတွေဆိုပြီး၊ သူ့မိဘကိုတောင် သားက မသိဘူးတဲ့လား၊ ဒါဖြင့် သူက ဘယ်မှာ နေထိုင်သလဲ သား"

"အမျိုးသမီး ဘော်ဒါဆောင်မှာ"

"ကျွတ်....ကျွတ်.... သားဟာက ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားကွယ်၊ သားက ရိုးရိုး အ,အ,ကြီး၊ ရန်ကုန်မှာက လည်လည်ဝယ်ဝယ် မိန်းကလေးတွေ တပုံကြီး......"

"အဲဒီလို မစွပ်စွဲပါနဲ့မေမေ၊ မဦးကို မေမေကြည့်ပါအုံး၊ ကြည့်ပြီးမှ မေမေ စွပ်စွဲချင်တယ်ဆို စွပ်စွဲပေါ့"

ဒေါ်သီရိ ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

"အေးပေါ့ကွယ် အေးပေါ့၊ မေမေလိုက်ကြည့်မယ်၊ အခုပဲ သွားကြစို့သား...."

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဆယ့်ငါး

မာစီးဒီးကြီး၏ ရှေ့ခန်းတွင် ယာဉ်မောင်း ဦးဖိုးထော်နှင့် ကျော်သက် ထိုင်သည်။

နောက်ခန်းတွင် ဒေါ်သီရိနှင့် စောနန္ဒာ။

ဝင်ဒါမီယာထဲက ဦးအာယု တိုက်အိမ်ကြီးသို့ ဦးစွာသွားကြပြီးမှ စောနန္ဒာကို ဒေါ်သီရိက လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

"သားက အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီး ဖွင့်ထားတယ်တဲ့လေ၊ အဲဒီ... သားရဲ့ဆိုင်ကို သွားကြည့်ကြစို့ စောနန္ဒာ"ဟု ဒေါ်သီရိက မလိမ့်တပတ်စကားဖြင့် ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဒေါ်သီရိသည် သား ကျော်သက်နှင့် စောနန္ဒာကို ဦးအာယု တိုက်အိမ်ကြီးတွင် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

မေမေ ဒေါ်သီရိပြောသလိုပင် စောနန္ဒာသည် လှပချောမောသော အမျိုးသမီးတဦး ဖြစ်ကြောင်း ကျော်သက် တွေ့ရသည်။ သို့တစေ...စောနန္ဒာ ချောမောလှပနေသည်မှာ ကောင်းပေ့ညွန့်ပေ့ဆိုသည့် အလှပြင်ပစ္စည်းများ၏ အကူအညီကြောင့်လည်း ရာခိုင်နှုန်းငါးဆယ်ခန့် ပါဝင်သည်ဟု ကျော်သက် သတိပြုလိုက်သည်။ ပြီး...စောနန္ဒာသည် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွင်... ကဲလွန်းသည်ဟု မဆိုသာသည့်တိုင်အောင် ယနေ့ခေတ် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးများ၊ စတီရီယို အဆိုတော်များ ဝတ်ဆင်သည်ကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကိုလည်း ကျော်သက် တွေ့ရသည်။ ကိုယ်လုံးတွင် ကျပ်ကျပ်လေး ချုပ်ထားပြီး လက် နှစ် ဘက် ကျ တော့

လိပ်ပြာအတောင်ကြီးတွေလို ဖိုးရိုးဖားရားကြီး ဖြစ်ပါ၏။ ထဘီဝတ်သည်ကလည်း ခါးကို သံကြိုးနှင့် တအားကြီး ဆွဲပတ်ထားသလို တင်းရင်းနေသည်။ ထဘီအသားကလည်း အသားပျော့မို့ တင်ပါးတွေ တစ်ရစ်လုံးဝန်းနေပါ၏။ ဤသို့ တစ်ရစ်လုံးဝန်းမှု ပေါ်လွင်စေရန်ပင် ခါးကို တအားကြီး တင်းရင်းထားခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

စောနန္ဒာကို ကျော်သက်မကြိုက်။ ခေတ်အလျောက် ခေတ်မီသော မိန်းကလေးဟု ဆိုချင်ဆိုကြမည်။ ကျော်သက်၏ မျက်စိထဲမှာတော့ စောနန္ဒာသည် ဆတ်စလူးစိန် ဖြစ်နေသည်။

စောနန္ဒာကလည်း ကျော်သက်ကို မကြိုက်။ ပုံစံကိုက... တိုက်ပုံအင်္ကျီတဖားဖား...လုံချည်တိုတို...အသားညိုညို... ပါဝါမျက်မှန်ထူကြီးနှင့် တိုက်ဂေါရုပ် ထွက်နေသည်။ အရပ်ကလည်း ရှည်လမျောကြီး။ စောနန္ဒာက အရပ်အတန်ငယ်ပုသဖြင့် ဒေါက်မြင့်ဖိနပ် စီးထားသည်ပင်၊ စော န္ဒာ၏ ဦးခေါင်းအဆုံးသည် ကျော်သက်၏ ပခုံးတန်းကို မီရုံလေးရှိနေသည်။

သို့သော် မတတ်နိုင်။ ဖေဖေဦးအာယုက ဒီပုံကြီးမျိုးနှင့်မှ သဘောတူပေသည်ကိုး။ ဒီပုံစံကြီးသည် အမြင်နုပ်ပေသိ... သိန်းလေးဆယ်တန်ကြီး မဟုတ်လား။

"ဒါနဲ့...ဖေဖေကပြောတော့ ကိုကျော်သက်ဟာ စာရေးဆရာဆို၊ အခု အန်တီကပြောတော့ အပ်ချုပ်ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ်တဲ့နော် အန်တီ"

"ဒီလို စောနန္ဒာ .. သားက စာရေးတာ ဝါသနာလေး၊ ဒါပေမယ့် သူ့စာအုပ်က တအုပ်မှမထွက်သေးဘူး၊ ဒီတော့ တခြားဝင်ငွေ တဘက်တလမ်း ရှိနေအောင်ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ အပ်ချုပ်ဆိုင်ဖွင့်တာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်မှ မေမေနှင့် ဆတ်စလူးစိန် ပြောနေသမျှကို ကျော်သက် ကြားနေသည်။ သို့တစေ....ကျော်သက် တလုံး မျှ ဝင်မပြော။ ကျော်သက်၏ ရင်ထဲတွင် တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေသည်။ အနီးကပ်ဆုံး ဥပမာပေးရလျှင် ချစ်သော မဦးသည် မေမေ့ ရွှေမှောက်ဝယ် အင်တာဗျူး ဝင်ရသည့်နှယ်၊ စာမေးပွဲဖြေရ သည့်နှယ် ဖြစ်နေရှာသည်။ အကဲဖြတ် ပုဂ္ဂိုလ်က ရွေးမှရွေးပါ့ မလား။ စာမေးပွဲအောင်မှတ်မှ ရပါ့မလားဟူသော အပူအပင် မျိုးတွေ ကျော်သက် ပူပင်နေရပါ၏။

ဝတ်လေလုလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီးရှေ့သို့ မာစီးဒီးကားကြီး ထိုးဆိုက်လိုက်ပေပြီ။

ကျော်သက် ရှေ့ဆုံးက၊ အလယ်လူ ဒေါ်သီရိ၊ နောက်ဆုံးလူ စောနန္ဒာပုံစံဖြင့် တန်းစီပြီး ဆိုင်သို့ လျှောက်လာကြသည်။

တင်ဦးကြည်သည် လူမှုရေးအရ ဝင်ရောက် လာသူများကို အလေးဒနက်ထားသည့် သဘောဖြင့် ထိုင်ရာမှထကာ ဆိုင်ဝ တွင် ရပ်၍ ကြိုဆိုသည်။

ခင်ပြုံးရီ၊ နွဲ့မာဝင်း၊ စိမ်းမို့မို့နှင့် ဇာဇာအိကိုကတော့ ဆိုင်ထဲသို့ လူစိမ်းလာသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်တော့သလို သူမ တို့စက်တွင် ချုပ်မြဲချုပ်နေသည်။

"အဲဒါ....အစ်ကို့ မေမေပဲ မဦး၊ ဩြော်...မေမေ မဦးဆိုတာ အဲလေ… တင်ဦးကြည် ဆိုတာလေ"

တင်ဦးကြည်က ကျော်သက်၏မိခင် ဒေါ်သီရိအား ပြုံးရို ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။ အစ်ကိုကျော်သက်၏ မိခင်ဖြစ်နေသော ကြောင့် ပျာပျာသလဲကြီး လုပ်ပြသောအမူအရာမျိုး မရှိ။

ဒေါ်သီရိကလည်း အပြုံးတုံ့ပြန်ရုံလေး တုံ့ပြန်ကာ တင် ဦးကြ ည်အား အကဲခတ်မျက်လုံးတို့ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ပင်ကိုအရှိအတိုင်း တင်ဦးကြည်၏ အချောအလှကို ဒေါ် သီရိကိုယ်ကိုင်က ပင်ကိုချော အမျိုးသမီးကြီးတဦးမို့ ချက် ချင်းမြင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ တင်ဦးကြည်တွင် အချောအလှပြည့် ဝရုံမက တည်တည်ခန့်ခန့်လေးနှင့် ကျက်သရေက ထပ်လောင်း ဖြည့်စွက်ထားသေးသည်ဟုလည်း ဒေါ်သီရိ ကောက်ချက်ချမိ နေစဉ်မှာပင်....။

"အယ်... အယ်....ကြည့်စမ်း....ကြည့်စမ်း....ရွှေမိ၊ နင်ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ ရွှေမိ၊ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ရွှေမိကို တို့တွေ့ရမယ်လို့ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့်မထားပါလား ရွှေမိရေ"

နောက်ဆုံးမှ လိုက်ပါလာသော ဆတ်စလူးစိန် စောနန္ဒာ သည် ဆိုင်ပေါ်တက်ပြီး တင်ဦးကြည်ကိုတွေ့သည်နှင့် အတင်း ဖက်ကာ နှုတ်မှ အော်ကာဟစ်ကာ ပြောလိုက်ပါလေတော့၏။

ကျော်သက်သည် စောနန္ဒာက တင်ဦးကြည်အား ဖက်လဲ တကင်းကြီး ဖြစ်နေသည်ကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ ဒေါ်သီရိ ကလည်း ဘယ်လိုများပါလိမ့်ဟူသော စူးစမ်းအကြည့်ဖြင့် ဆက် ကြည့်နေပေသည်။

"တို့များ....ဖိုင်နယ်ဖြေပြီးကတည်းက ကွဲသွားကြတာနော် ရွှေမိ၊ဒါနဲ့ နင်ပြောတော့ဘွဲ့ရပြီးယင် နင့်မိဘတွေရဲ့စက်ရုံတွေမှာ နင်ပဲ ဦးစီးလုပ်ကိုင်ပေးရမယ်ဆို၊ အခု...ဘယ့်နှယ် ဘယ်လိုက ဘာတွေဖြစ်ပြီး ဒီရောက်နေတာလဲ ရွှေမိရယ်"

တင်ဦးကြည်သည် ဘာမျှမပြောပဲ စောနန္ဒာ၏ခါးကို ပြန် ဖက်ကာ တခြားတနေရာသို့ ဆွဲခေါ်သည့်သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဆွဲခေါ် နေသည်။ စောနန္ဒာကလည်း တင်ဦးကြည်ဆွဲခေါ်ရာသို့ လိုက် ပါသွားစဉ်....

"နေပါအုံးစောနန္ဒာ၊ အန့်တီမေးချင်လို့၊ အဲဒီရွှေမိဆိုတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောနန္ဒာက အသံလေး ထွက်အောင်ပင် ဟက်ဟက်လေး ရယ်လိုက်သည်။

"သူ့နာမည်အမှန်က တင်ဦးကြည်ပါ အန်တီ၊ ကျောင်းမှာ တုန်းက စောနန္ဒာတို့နဲ့ အဖွဲ့လေ၊ လေးနှစ်လုံးလုံး ကျောင်းမှာ သူက စောနန္ဒာတို့ယူကြတဲ့ ဘာသာရပ်မှာ ကွင်းဖြစ်ခဲ့တယ် လေ၊ အချောဆုံး အလှဆုံးဆိုတဲ့ ဘွဲ့ရထားတာပေါ့၊ နောက် ပြီး... သူက သီချင်းဆိုကောင်းတယ်၊ စောင်းလဲ တီးတတ်တယ်၊ ဒီတော့ ကျောင်းမှာ ပျော်ပွဲရှင်ပွဲလုပ်တိုင်း သူမပါယင်မပြီး ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် စောနန္ဒာတို့အားလုံးက သူ့ကို ရွှေမိလို့ပဲ ခေါ်ကြတာ၊ အန်တီ ဟိုသီချင်းတပုဒ် ကြားဖူးမှာပေါ့၊ ခေတ် ဟောင်းသီချင်းလေ၊ ကွမ်းတောင်ကိုင်လဲ မရွှေမိနော်၊ ပန်း တောင်ကိုင်လဲ မရွှေမိနော်....ဆိုတဲ့သီချင်းလေ"

စောနန္ဒာက သွက်သွက်ပီပီ ရွှေမိသီချင်းကိုပင် သံနေသံထား နှင့် ဆိုပြလိုက်သေးသည်။

"ဪ....ဪ....ဒီလိုလား၊ ဒါထက် ခုနစောနန္ဒာပြောတဲ့ အထဲမှာ ဗိုင်နယ်ဖြေပြီးယင် ရွှေမိက သူ့မိဘရဲ့ စက်ရုံတွေဆို တာ"

"ဟာ....အန်တီ၊ ရွှေမိရဲ့မိဘတွေကလဲ ဘော်ဇာဖတွေလေ.... တောင်ငူမှာ သစ်စက်ကြီးတွေရှိတယ်၊ သံတောင်ဘက်မှာ လက် ဖက်ခြောက် စက်ရုံကြီးရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် အခုမိရွှေမိ၊ ဒီဆိုင် မှာ လာတွေ့တော့ စောနန္ဒာ အရမ်းကြီးအံ့သြနေတာ"

ဒေါ်သီရိသည် တင်ဦးကြည်အား ကြည့်လိုက် ပြန်သည်။ ထို့နောက် ချိုသာစွာ မေးလိုက်ပါ၏။

"နေပါအုံး သမီး၊ တောင်ငူက မျက်နှာကြီးတွေကို အန်တီ တော်တော်များများ သိနေပါတယ်၊ သမီးရဲ့မိဘတွေက ဘယ်သူ တွေလဲကွယ်"

"ဦးပွားကြည်နဲ့ ဒေါ်ယဉ်နုပါ"

"ဪ....ဪ... လက်စသတ်တော့ သမီးက မယဉ်နုနဲ့ ဦးပွားကြည်ရဲ့ သမီးကိုး"

ကျော်သက် ကပျာကယာ ဝင်မေးလိုက်သည်။

"မေမေက မဦးရဲ့မိဘတွေကို သိနေသလားဟင်"

"သိတယ်သား၊ သိတယ်ဆိုရုံတောင် မကဘူး၊ မယဉ်နုနဲ့က ငယ်ပေါင်းတွေလို့ ပြောယင်တောင်ရတယ်၊ မေမေတို့တက္ကသိုလ် မှာ နေခဲ့တုန်းက မယဉ်နုနဲ့ အတူတူပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ယူတဲ့ ဘာသာတွဲချင်း မတူကြဘူး၊ အဆောင်ချင်း မတူကြဘူး၊ မေ မေတို့ခေတ်တုန်းက တက္ကသိုလ်မှာ အမျိုးသမီးဆောင် ဆိုလို့ အင်းလျားနဲ့ ဘင်တန် နှစ်ဆောင်ပဲရှိတယ်လေ၊ မယဉ်နုက ဘင် တန်အဆောင်မှာ၊ မေမေက အင်းလျားဆောင်မှာ၊ ဒီတော့ တက္ကသိုလ်မှာကတည်းက သိကျွမ်းခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့် အဖွဲ့ကျကျ ကြီး ခင်မင်ခဲ့တာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့လေ၊ မယဉ်နုရဲ့ ယောကျ်ား ဦးပွားကြည်ဆိုတာကတော့ မယဉ်နုနဲ့ အိမ်ထောင် ကျပြီးမှ သိရတာ"

စောနန္ဒာနှင့် တင်ဦးကြည်သည် ဆိုင်၏ ထောင့်တနေရာရှိ စားပွဲတင်ထိုင်ကာ တွတ်တွတ်ထိုးနေကြပေသည်။

ဒေါ်သီရိက သားသက်သက်ကို လက်ကုတ်ခေါ်ကာ လိုက် ကာလေး ကာထားသော ကျော်သက်၏ စာရေးစားပွဲအခန်း ဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။

"မေမေကပဲ ဆက်ပြောမယ်သက်သက်၊ ပထမဆုံးပြောမှာ က စောနန္ဒာဟာ ရုပ်လေး တော်တော်လှတယ် အောက်မေ့ ထားတာ၊ အခု သားရဲ့မဦးနဲ့ ယှဉ်လိုက်တော့မှ စောနန္ဒာ တောင် မှိန်သွားသလိုပဲ"

ကျော်သက်သည် ပြုံးပြုံးကြီး ဖြစ်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒုတိယပြောမှာက သားရဲ့ မဦးဟာ အပျေးမြင် အပင်သိ ဆိုသလိုပဲ မြင်ရုံနဲ့ သိမ်မွေ့ယဉ်ကျေးတယ်လို့ မေမေ ဆုံးဖြတ်တယ်"

ကျော်သက်၏ သွားဖြူတန်း ပေါ်လာပါ၏။

"တတိယပြောရမှာက သားရဲ့ မဦးဟာ စောနန္ဒာလိုပဲ၊ တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရပြီးသား ဖြစ်ရုံမကဘူး၊ သူမိဘတွေကလဲ ကြေးရတတ်တွေပဲ၊ ခုနက စောနန္ဒာပြောတဲ့ စကားထဲမှာ ဖိုင်နယ်ဖြေပြီးယင် မဦးဟာ မိဘတွေရဲ့ စက်ရုံတွေကို ဦးစွာလုပ်ကိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားအရဆိုယင် မဦးရဲ့ မိဘတွေဟာ သမီးမဦးအပေါ်မှာ တော်တော် အားထားပုံရတယ်"

"အဲဒါတွေ သားဘာမှမသိဘူး မေမေ၊သားနဲ့ မဦးချစ်ခင်လာကြပေမယ့် သူ့မိဘ၊ ကိုယ့်မိဘရဲ့ အကြောင်းတွေကို မမေးကြစတမ်း နေခဲ့ကြတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မိဘရဲ့အရှိန်အဝါနဲ့မို့ တယောက်ကိုတယောက် မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ ချစ်ကြဘာလို့ မထင်မမှတ်စေလို့တဲ့ သဘောကြောင့်ပဲ မေမေ...."

ဒေါ်သီရိသည် လူငယ်နှစ်ဦး၏ နှလုံးသား ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသာ အဓိက အလေးအနက် ထားတတ်ပုံကို သဘောပေါက်စွာ ဦးခေါင်း ညိတ်လိုက်ပါ၏။

"ဒါဆိုယင် မေမေ အခုမဦးကို မေမေကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ပြီးပြီဆိုတော့...."

"စံချိန်ကို ရာနှုန်းပြည့် မီတယ်သား၊ အဲ...ဒါပေမယ့် စတုတ္ထအချက် တခုတော့ရှိသေးတယ်၊ မဦးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဇာတ်မြှုပ်ပြီး သားဆီမှာ ဘာလို့ အလုပ်ဝင် လုပ်နေသလဲဆိုတာကို မေမေ သိပ်သိချင်နေတယ်"

"ရတယ်မေမေ၊ဒီနေ့ပဲမဦးကို သားမေးကြည့်မယ်၊သူမပြော…င်လို့ မရတော့ဘူးလေ၊ သူ့အကြောင်းတွေ စောနန္ဒာက …ကောင် လုပ်လို့ သားတို့ သိနေပြီး မှတော့ သူက …့အကြောင်းတွေ ဖွင့်ပြော ရတော့မယ်ပေါ့...."

* * *

…ဆယ့်ခြောက်

မာစီးဒီးကားဖြူကြီးသည် ကတ္တရာလမ်းမည်းမည်း ပြည်လမ်း …ယ်ကြီးပေါ်တွင် တရိပ်ရိပ် ပြေးနေသော်လည်း လမ်း၏ …ယ်ပြော ချောမွေ့ခြင်း၊ ကားကြီး၏ အိစက်ညက်ညော …င်းတို့ကြောင့် တိမ်ထုတိမ်လွှာပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါရသလို …ငြိမ့် ညောင်းညောင်း ရှိလှပါ၏။

ကားဖြူကြီး၏ နောက်ပိုင်း ကူရှင်တွင် ကျောက်ဘီလူးနှင့် …ဝင်းတို့ ပါရှိလာပေသည်။

"ကဲ ...ပြောတော့လေ....မဦး...."

"ဘာပြောရမှာလဲ အစ်ကို..."

"ဟောကြည့်....မဦးဟာ ဘာလို့ အိမ်က ထွက်ပြေးလာပြီး …ယ့်ဟာကိုယ် မထင်မရှားဘဝနဲ့ ဇာတ်မြှုပ် နေဘယ်ဆိုတာ …လ...."

မဦးသည် ချက်ချင်းမပြောသေးပဲ ပြည်သမ်းကြီး၏ ဝဲယာ …က်ဆီသို့ ငေးမောကြည့်ရှု နေသေးသည်။

ယခု ကျော်သက်နှင့် တင်ဦးကြည်အတွက် မေမေ ဒေါ်သီရိ …ပင် မာစီးဒီးကားကြီးကို ပြန်လွှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝတ်လေလှလေ အပ်ချုပ်ဆိုင်မှ ဒေါ်သီရိနှင့် စောနန္ဒာပြန်သွားကြပြီးနောက် ဒေါ်သီရိသည် ဦးအာယုနှင့် ဆက်လက်တိုင်ပင်စရာ ရှိနေသဖြင့် ဝင်ဒါမီယာထဲမှ ဦးအာယုတိုက်မှာယင်နေခဲ့သည်။ ကားဖြူကြီးကို သားသက်သက်က သူ၏မဦးကိုခေါ်ကာ လွတ်လပ်စွာ စကားပြော မေးမြန်းနိုင်ရန်ဆိုပြီး ဒေါ်သီရိကပင် ဦးဖိုးထော်ကို ပြန်လွှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျော်သက်က မဦးအား နံနက်စာစားယင် စကားပြောရအောင်ဟုဆိုကာ ခုနစ်မိုင်မှ နမ်ဆင်းဟိုတယ်သို့ မောင်းစေခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

"ပြောလေ....မဦး...."

"အင်း....ပြောမယ်လေ အစ်ကို၊ဒါပေမယ့် မဦးရဲ့ ဇာတ်လမ်းက ရိုးရိုးစင်းစင်းပါ၊ ထူးပေဆန်းပေသည်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်....ပြောလေ"

"မဦး ဖိုင်နယ် ဖြေပြီး တောင်ငူကို ပြန်တော့ ဖေဖေနဲ့ မေမေက မဦးကို ဒေါက်တာ ကျော်မောင်မောင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ နားချတယ်၊ မဦးက ငြင်းတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေက လူကြီးချင်း စကား လွန်ထားပြီးပြီး ဇွတ်စီစဉ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်၊ မဦးက လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အိမ်က တိတ်တိတ်လေး ဆင်းပြေးလာတာပဲ အစ်ကို....ဇာတ်လမ်းက ဒါပဲ"

"ဒေါက်တာ ကျော်မောင်မောင်က ရုပ်မချောဘူးလား ဟင်...."

"ကြည့်ကောင်းသားပဲ.... ဖြူဖြူ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်းပဲ"

"သူ့ မိဘကကော....ချမ်းသာလား မဦး"

"အိုး....ဖေဖေနဲ့ မေမေ ကိုယ်တိုင်က သိပ်သဘောတူတယ်ဆိုတော့ မိဘ ချမ်းသာလို့ပဲပေါ့လို့၊ အစ်ကိုတွက်ကြည့်နိုင်တာပဲ...."

"ဒေါက်တာ ကျော်မောင်မောင်ရဲ့ အကျင့် စာရိတ္တကကော"

"မဆိုးပါဘူး၊ အပေါင်းအသင်းနဲ့ဆိုယင် တခါတလေ ဟေးလားဝါးလား လုပ်ချင်တဲ့ အကျင့်က လွဲပြီး အခြား အကျင့်ပျက်တယ်ဆိုတဲ့ စာရိတ္တမျိုး လုံးဝ မရှိသလောက်ပဲ"

"မေးပါရစေ မဦး၊ ဒါဖြင့် ဒေါက်တာ ကျော်မောင်မောင်ကို မဦး ဘာလို့ ငြင်းတာလဲ၊ ဘာလို့ လက်မခံနိုင်တာလဲ ဟင်"

"မချစ်လို့ပေါ့....ရှင်းနေသားပဲအစ်ကို၊ ရုပ်ချောတယ်၊ပညာတတ်တယ်၊ မိဘချမ်းသာတယ်၊ အကျင့် ကောင်းတယ်ဆိုတာတွေကတော့ ယူရမည့် မိန်းကလေးရဲ့ ကံကုသိုလ်ပေါ့ အစ်ကို၊ ဒါပေမယ့်.... ယူရမည့် အဆင့် ဆိုတာက နှလုံးသားထဲက ချစ်နိုင်ချစ်မှ မဦးက ယူမှာ၊ ဒီထက် ရှင်းရှင်း ပြောရယင် မဦးဟာ ချစ်တဲ့သူကိုသာ ပေါင်းချင်တယ်၊ မချစ်မနှစ်သက်သူ ဆိုယင် ဘယ်ခါက နတ်သား ဖြစ်ပလေ့စေ မဦး မယူဘူး အစ်ကို...."

"ဒါဖြင့်....အစ်ကို့ကျတော့ကော"

"သိဘူး...."

"အစ်ကိုဟာ....ရုပ်ဆိုးသူပါနော်...."

"သိဘူး...."

"အစ်ကိုဟာ....တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရတယ် ဆိုပေမယ့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရိုးရိုးပဲပါ၊ မစားသာပါဘူး မဦး...."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိဘူး..."

"နောက်ပြီး အစ်ကို သိပ်ဝါသနာပါတဲ့ အစ်ကို သက်ဆ
ဝမ်းကျောင်း အလုပ်ဟာ...ထမင်းမဝတဲ့ စာရေးဆရာပါနော်"

"သိဘူး..."

"သိကို...သိရမယ် မဦး၊ အစ်ကိုကျတော့ မဦးက ဘာလို့လ
ခံသလဲဟင်...၊ စိန်နားကပ် ချွတ်ပေါင်ပေးတဲ့အထိ အစ်ကို့
ဘာလို့ ကူညီသလဲဟင်..."

တင်ဦးကြည်က...နောက်ထပ်ဆင့်ကဲ...'သိဘူး' ဟု ပြော
နှုတ်ခမ်း ပြင်လိုက်သည်နှင့် ကျော်သက်က သူ၏ လက်ဝါး
တင်ဦးကြည်၏ ပါးစပ်ကို လှမ်းပိတ်လိုက်သည်။

"သိရမယ်နော်...ပြောကို ပြောရမယ်...မပြောသရွေ့ ဟေ
ဒီလို ဖက်ထားမယ်..."

ကျော်သက် ကဲလေပြီ။ တင်ဦးကြည်အား ပခုံး သိုင်းဖ
လိုက်သည်။ စပါးကြီးမြွေ ပတ်သလို ရစ်ပတ်လိုက်သည်။

"လွှတ်အစ်ကို...အဲဒီလို ကလန်ကဆန်တွေမဲ့တာ...မဦး မကြိုက်ဘူးနော်
ရှေ့မှာ ကားမောင်းတဲ့ လူကြီး ရှိနေတဲ့ဟာ"

"မကြိုက်လဲ မတတ်နိုင်ဘူး၊ ပြောမှ လွှတ်မယ်၊ ဒီတခါတော့
တင်းတင်းပဲ မဦးရေ"

ကလေး ဆိုးကြီးလို ဇွတ်လုပ်နေသော ကျော်သက်အာ
တင်ဦးကြည်က တကယ်တမ်းကျတော့ စိတ်မဆိုးနိုင်၊ မျက်ဝ
လေးပင့်ကာ ကျော်သက်၏ နဖူးပြင်ကို သူမ၏ လက်ညှိုးလေ
ဖြင့် ထောက်လိုက်ကာ...ရှက်ပြုံးလေးနှင့် တိုးတိုးလေး ပြော
လိုက်ပါ၏။

"အစ်ကို့ကျတော့ မဦး ရင်ထဲကကို အလိုလို ချစ်လာမိလို့
ပါ၊ အစ်ကို...ချစ်တယ်ဆိုတာမျိုးက ကြေရည်သုတ်လို့လဲ မရ
ဘူး၊ ရွှေရည်စိမ်လို့လဲ မရဘူးလေ၊ နှလုံးသားက တကယ်
အစစ်၊ တကယ့် ရွှေအစစ်ကိုမှ လက်ခံတာ မဟုတ်လား"

"အမယ်မင်း...မဦးရယ်...ပြောတတ်လိုက်တာနော်"

နားကြပါဦးစို့။

ခင်မာသစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ် မအေးငြိမ်း

မဟာအချစ်၏ ဝင်ရိုးစွန်းတနေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

နံနက်ခင်း။

နွေးထွေးသည့် နေခြည်အောက်က နေချင့်စဖွယ် မြို့လေး တမြို့။

သို့မဟုတ်၊

ညောင်ရွှေ။

ညောင်ရွှေမြို့က ရန်ကုန်သူ လှပျိုဖြူ မိန်းကလေးနှစ်ဦးကို ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ဆီးကြိုလိုက်သည်။

ညောင်ရွှေ၏ လမ်းများသည် ပကတိ အေးဆေး ငြိမ်သက်နေ၏။

ရှင်းလင်း ဖြောင့်တန်းသည့် လမ်းမကြီး တခုပေါ်တွင် ညောင်ရွှေ ကားဂိတ်ရှိသည်။

ဖတ်ဆန်း အဖြူလေးတစီး ကားဂိတ်တွင် သိမ့်ကနဲ ထိုးရပ်လိုက်သည်။

ကားပေါ်က မိန်းမလှလေးနှစ်ဦး ဆင်းလာသည်။ သူ့နောက်တွင် ခပ်ရွယ်ရွယ် အမျိုးသမီးကြီးတဦး၊ နောက်တော့ တခြားခရီးသည် အမျိုးသားများ ဆင်းကြသည်။

မိန်းမပျိုနှစ်ဦးအနက် တဦးက ယဉ်ယဉ်နွယ်။

ကျန်တဦးက ယဉ်ယဉ်နွယ်၏ညီမ၊ လွင်လွင်ယီ။

အခြားတယောက်က သူတို့၏ အစ်မဝမ်းကွဲ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်လျှင်ပင် အငယ်ဆုံး လွင်လွင်ငယ်ဆိုသူ အငယ်က၊ ဦးခေါင်းကို ဗယ်ညာတပတ် ဝှေ့ယမ်း ပြီး ခူးစမ်းသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကာ။

"မမနွယ်၊ ဒါ ညောင်ရွှေမြို့လယ်ပေါ့နော်"

"မြို့လယ်လား၊ မြို့စွန်လားတော့ မသိသေးဘူး၊ ညောင်ရွှေမြို့တော့ ညောင်ရွှေမြို့ပဲ"

သူ့အစ်မ မမနွယ်က မတင်မကျ ဖြေသည်။

"ညောင်ရွှေမှန်းတော့ သိပြီပေါ့ မမနွယ်ရဲ့၊ ဆိုင်းဘုတ်ကြီး ရေးထားတာပဲ၊ ဒီမြို့လေးက မျက်စိထဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိလိုက်တာ မမနွယ်၊ ဟိုခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ တောတွေ တောင်တွေနဲ့နော်၊ ဒါနဲ့ အင်းလေးကန်က ဘယ်နားမှာလဲဟင်၊ ရေလဲ မတွေ့ရသေးဘူး"

"နေအုံးလေ အငယ်ရဲ့၊မမမြင့်ကို မေးရအုံးမှာပေါ့၊မမနွယ်လဲ အငယ့်လိုပဲ အခုမှ ရောက်ဖူးတာ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ မမမြင့် ဟိုမှာ ကားခ ရှင်းနေသေးတယ်"

မနွယ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေကို စောင့်မေးရန် ပြောလိုက်သည်။

"စက်လှေက ဘယ်နားမှာ စီးရမှာလဲ မမမြင့်၊ ခုချိန်ထိ ရေ မတွေ့သေးလို့ အငယ်က မေးနေတယ်"

"မဝေးတော့ပါဘူး မနွယ်ရဲ့၊ ဟောဟို လမ်းကလေးဆုံး အောင် လျှောက်လိုက်ယင် စက်လှေဆိပ်ကို ရောက်တာပဲ"

မနွယ်နှင့် အငယ်တို့ညီအစ်မသည် ရွှေညောင်နှင့် တောင်ကြီး မြို့များသို့ နွေရာသီ အပန်းဖြေခရီး ထွက်လာခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။ အပြန်တွင် ညောင်ရွှေ၊ အင်းလေးသို့လာကာ ဖောင်တော်ဦး ဘုရားဖူးကြမည့် သူများဖြစ်သည်။

သူတို့အစ်မဝမ်းကွဲ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက ရွှေညောင်( ) တပ်က အရာခံဗိုလ်တဦး၏ ဇနီးဖြစ်၏။ အင်းလေးသို့လာရာတွင် မနွယ်တို့ ညီအစ်မနှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေတို့ သုံးဦးသာ ဖြစ်သည်။

နွေရာသီ ရေခန်းချိန်ဖြစ်၍ စက်လှေဆိပ်သည် မူလ နေရာထက် အနည်းငယ် ပိုဝေးသွားသည်ဟု ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက ဆိုသည်။

စက်လှေဆိပ်တွင် စက်လှေဆယ်စင်းထက်မနည်း ဆိုက်ကပ် ထားသည်။

သို့သော် ဘုရားပွဲချိန်မဟုတ်၊ ဈေးနေ့မဟုတ်၍ စက်လှေ စီးမည့်သူ နည်းနေသည်။

"တို့ချည်းပဲဆိုယင် တစင်းလုံး ငှားရမှာပဲမနွယ်"

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက မနွယ်ကို လှည့်ပြောသည်။ အငယ်ကမူ စက်လှေငှားသည့် ကိစ္စကို စိတ်မဝင်စားသလို ရေဆိပ်ရှိ သစ်ပင် တပင်ရင်းမှာ သွားရပ်နေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေနှင့်မနွယ်တို့ တိုင်ပင်နေသည်ကိုပင်မကြားအံ့ ထင်နေ၏။ သူက စက်လှေစီးချင်လှပြီ။

ဆယ်မိနစ်ခန့် လှေဆိပ်မှာ စောင့်ကြသည်။တဦးတယောက်မှ ပေါ်မလာ။

"လာပါ၊ သွားကြပါစို့၊ ဘယ်သူ့ကို စောင့်နေတာလဲ"

အငယ်က သစ်ပင်ရင်းကနေ လှမ်းအော်သည်။ စိတ်မရှည် သလို ကလေးဆိုးကြီးသဖွယ် နှုတ်ခမ်းကိုလည်း စူထား၏။

"နေပူလာပြီ၊ တော်တော်ကြာ နေပူကြီးထဲမှာ စီးရတော့ မှာ"

"နေပါအုံး အငယ်ရဲ့၊ တို့သုံးယောက်တည်းသွားယင် မတန် မဆကြီး ပေးရမှာပေါ့၊ သူတို့ လူပြည့်တော့ အသွားအပြန် တယောက်ကို နှစ်ဆယ်တည်း ပေးရမှာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အာ....မမြင့်ကလဲ တွက်မနေပါနဲ့"

"အငယ် အသာနေစမ်းပါကွယ်"

မနွယ်က ညီမငယ်ကို လှမ်း၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။ အငယ်က သစ်ပင်ရင်းမှာ စိတ်ကောက်သလို ထိုင်ချလိုက်သည်။

"ဟော....ဟိုမှာ တယောက်လာနေပြီ မမြင့်"

မနွယ်က အသိပေးလိုက်သည်။

အငယ်က နဖူးပေါ်က ချွေးစများကို ပဝါဖြင့် အသာ သုတ်ပြီး....

"အင်း....ရေစက်ဆုံရအုံးမယ်ထင်တယ် စိတ်ပျက်လိုက်တာ"

အငယ်က မကျေနပ်သံနှင့် သူ့အစ်မမနွယ် ကြားရုံ ပြောလိုက်သည်။

မနွယ်က မျက်လုံးများဖြင့် "စကားမရှည်နဲ့"ဟု ဟန့်တားရပြန်သည်။

"ဟာ....ဆရာချစ်ညိုကြီးပဲ"

"ဩော....ဘယ်သူများလဲလို့ ဒေါ်မြင့်ကြီးကိုး၊ တယောက်တည်းလာသဗျ၊ ဆရာကြီး မပါဘူးလား"

ဆရာချစ်ညိုဆိုသူ လူညိုချောက မနွယ်တို့ ညီအစ်မကို သိလိုဟန် မျက်ပုံးဝင့်လိုက်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"ရှင်တို့ဆရာမပါဘူး၊ ဒီမှာလေ ရန်ကုန်ကညီမတွေလာလည်လို့ ဘုရားလိုက်ပို့တာ၊ ဒါနဲ့ ဆရာတို့ရွှေတန်းက မနေ့ကမှ ပြန်ဝင်လာတယ်ဆို"

ဒီတော့မှ အရပ်မြင့်မြင့် အသားညိုညို ကိုလူချောကို တပ်မတော်သားမှန်း မနွယ်တို့ညီအစ်မ သိသွားကြသည်။

သူက အရပ်ဝတ်နှင့် ရှပ်လက်တို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ပုဆိုးကို ခြေသလုံးတပတ်ရစ် ခပ်မြင့်မြင့် ဝတ်ထားသည်။

သူ့မျက်လုံး မျက်ခုံးများသည် သာမန်ထက် ထူးကဲပေါ်လွင်သည်။ မျက်လုံးများက စူးရှတောက်ပြောင်သော်လည်း သူ့အကြည့်က စူးစူးရဲရဲ မဟုတ်ပေ။ တည်ငြိမ်အေးဆေး၏။

အသက်အားဖြင့်လည်း မနွယ်တို့ ညီအစ်မထက် ကြီးပုံရသည်။

သူတို့ညီအစ်မကပင် ဆရာချစ်ညိုကြီး ခေါ်ပုံရ၍ အသက်အားဖြင့် သုံးဆယ်ဝန်းကျင်ရှိမည်ဟု မနွယ် ခန့်မှန်းလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲအားလုံး ပြန်ရောက်လာကြပြီ၊ ကျွန်တော်လဲ ရွှေညောင်းလာရတာ မကြာသေးဘူးမို့လား၊ ညောင်ရွှေနဲ့ အင်းလေး ဖောင်တော်ဦးကို မရောက်သေးတာနဲ့ လာခဲ့တာပဲ"

"ဟုတ်လား၊ ကျွန်မတို့လဲ အဖော်ရတာပဲပေါ့၊ မိန်းမသားတွေကြီး ဖြစ်နေလို့ အတော်ပဲဆရာရေ"

"ဆရာကြီးကို လာညှဉ်းရအုံးမယ်"

"လာပါရှင် ရှင့်ဆရာကတောင် သတိရနေသေးတယ်၊ ရွှေတန်း ရဲဘော်တွေ ပြန်ဝင်လာတယ်ကြားပြီး၊ ဆရာချစ်ညို သူ့ဆီကို မလာလို့တဲ့"

"မလာဆိုဒေါ်မြင့်ရာ ရွှေတန်းကပြန်လာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရုပ်ပုံက စိတ်ပျက်စရာချည်းမို့လား၊ ဘယ်အိမ်လည်ချင်ပါ့မလဲ"

"ဘာလဲ ယူနီဖောင်းဖွာဆန်ကြနဲ့ နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်မွေးတွေနဲ့ ဆိုတော့ မင်းသားရုပ် ပျောက်နေလို့လား"

"ဒေါ်မြင့် လမ်းမှာမြင်ယင် မှတ်မိမှာမဟုတ်ဘူး၊ကျွန်တော်တို့ ဘဝက တကယ့်သနားစရာပါဗျာ"

"သိပါရှင် သိပါ၊ မမြင့်တို့ကလဲ တပ်မတော်သားတွေရဲ့ အဲဒီလိုသနားယင်းနဲ့ ရှင်တို့ ဆရာနဲ့ အကြောင်းပါသွားတာ ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟား ဟား ဟား၊ ကဲလာကြလေ၊ ဒေါ်မြင့် နေပူနေမယ် သွားကြစို့"

"နေပါအုံးဆရာရယ်၊ လူလေးယောက်နဲ့ စက်လှေတစင်းဖိုး ပေးရမှာ ပိုက်ဆံတွေ မတန်တဆ ပေးနေရအုံးမယ်၊ တယောက် နှစ်ယောက် ထပ်စောင့်လိုက်ပါအုံး"

ရုတ်တရက် ပြုံးရွှင်လာသော အငယ်မျက်နှာ ချက်ချင်းပြန်၍ မှုန်မှိုင်းသွားသည်။

သူက သွားချင်လှပြီ။

သူ့အလိုဖြည့်မည့်သူ ပေါ်လာ၍ ဝမ်းသာနေခိုက် ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက ပြန်၍တားမြစ်ပြန်သဖြင့် စိတ်ဓာတ် ပြန်ကျသွားသည်။

"ဟော....ဟိုမှာ လာနေပါပြီရှင်၊ နှစ်ယောက်တောင်"

အငယ်က စိတ်ပျက်စွာ မေးငေါ့ပြရာသို့ အားလုံး လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဂျင်းဘောင်းဘီ ကိုယ်စီဝတ်ထားသော လူငယ်နှစ်ယောက် စက်လှေဆိပ်သို့ ခပ်သွက်သွက် ပြေးလာကြသည်။

သူတို့ကိုယ်မှာ စလင်းဘက်အိတ် အသေးတလုံးစီ လွယ်ထားသည်။

"ညီလေးတို့က ဖောင်တော်ဦးဘုရားကို သွားမှာပဲလား"

ဆရာချစ်ညိုက စတင်မေးသည်။

"ဟုတ်ကဲ့"

လူငယ်တဦးက သွက်လက်စွာဖြေ၏။

"ဒါဆို အစ်ကိုတို့ကလေးယောက်၊ ညီလေးတို့နှစ်ယောက်နဲ့ စက်လှေတစင်း ငှားသွားရအောင် ပျမ်းမျှ တယောက်သုံးဆယ် ကျော်လောက် ကျမယ်၊ညီလေးတို့က ခြောက်ဆယ်ပေး အစ်ကိုတို့လေးယောက်က တရာ့လေးဆယ်ပေးမယ်"

"အာ....ကျွန်တော်တို့မှာပိုက်ဆံအပိုမရှိတော့ဘူး၊ကျွန်တော်တို့က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေ၊ လမ်းမှာသုံးလာလို့ ပိုက်ဆံကုန်ပြီ၊ ထုံးစံအတိုင်း တယောက်နှစ်ဆယ်ပဲ အကုန်ခံနိုင်မယ်၊ လူပြည့်မှပဲ ထွက်ပစေ"

လူရွယ်နှစ်ဦးအနက် အသားဖြူဖြူ သန့်သန့်ချောချော လူငယ်က ဘာမှမပြောသော်လည်း သူ့သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူက ခပ်သွက်သွက် ပြန်ပြောသည်။

ခရီးသည်ချင်း စျေးညှိ၍မရ။

"ဟင်း၊လူကပ်တွေနဲ့မှ လာတွေ့ရတယ်၊ နောက်ပြီး သူတို့ကို ရိုက်စစ်တဲ့ကျနေတာပဲ၊တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေတဲ့၊ ကြွားလိုက်တာ၊ ဒီကမမတွေက ဘွဲ့တောင် ရပြီးပါပြီဟု ပြန်ကြွားလိုက်ချင်သေး"

"ခြော်....အငယ်ကလဲကွယ်၊ သူ့ဟာသူ ပါးစပ်ရှိလို့ ပြောတာ ပြောပါစေ၊ တိတ်တိတ်နေစမ်းပါ"

"ဒီအစ်ကိုကြီးကလဲ တစင်းလုံး ငှားမလား အောက်မေ့တယ်၊ အတော်ကိုစစ်စီတဲ့လူကြီး၊ သချာနည်းနဲ့ တွက်နေသေးတယ် ဟင်းဟင်း၊ ဘာကြောင့်များ စစ်သားကြီးလုပ်နေပါလိမ့်၊ သင်္ချာကထိက လုပ်ရောပေါ့"

အငယ်က နောက်နားက တဖျစ်တောက်တောက် ပြောနေ၏။

"ခြော်....တယ်ခက်ပါလား အငယ်ရယ်၊ ဟိုက ကြွားသွားမှဖြင့် သူက စေတနာနဲ့ တိုသက်သာအောင် လုပ်ပေးတာပဲ"

"အလကားပါ ဦးကပ်စေးကြီး"

အငယ်က တယူသန်။

တဇွတ်ထိုး။

အပြောကိုလည်း မလျှော့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား နှစ်ဦးကလည်း ခပ်တည်တည် ပြောပြီး စက်လှေဦးမှာ အေးအေးဆေးဆေး တက်ထိုင်နေသည်။

"ထွက်ချင်မှထွက်" ဆိုသည့်သဘော၊ နောက်ထပ် လူလေးယောက် ထပ်တိုးလာပါမှ စက်လှေတစင်းအတွက် အသွားအပြန် ငွေနှစ်ရာ ပြည့်သည်။

စက်လှေသမားကလည်း ငွေနှစ်ရာပြည့်မှ ထွက်နိုင်မည်။

"ကဲ…ဒေါ်မြင့် သွားမယ်ဗျာ နေပူနေမယ်၊ ကျွန်တော်ပဲ ပို့ပေးလိုက်တော့မယ်"

"ဟာ…ပျော်လိုက်တာ"

အငယ်မ အပြတ်ဝမ်းသာသွားသည်။

ပြုံးစိစိမျက်နှာဖြင့် သူ့အစ်မ မန္တယ်၏လက်ကို မနာရုံလေး ဆိတ်ဆွဲလိုက်ပြီး။

"ဒါမှ တို့အစ်ကိုကြီးကွ"

မန္တယ် မခံချင်အောင် ကပ်၍ စလိုက်သေးသည်။

နောက်တော့ စက်လှေပေါ်မှာ သူ့အင်မနား ကပ်ထိုင်ပြီး။

"အစ်ကိုကြီးက သိပ်ချောတာပဲ၊ ခပ်ပြုံးပြုံးလေးနေယင် ပိုချောမယ်၊မျက်နှာကြီးက တည်လွန်းတယ်၊မမန္တယ်နဲ့ဆို ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီတာပဲ"

မန္တယ်က အငယ့်ပေါင်ကို တချက်လိမ်ပေးလိုက်သည်။

အငယ်က မလျှော့၊ ထပ်ဆက်သေးသည်။

"ဆရာချစ်ညိုတို့ နောက်ဆို သူရဘွဲ့တွေ ဘာတွေ ရယင် သူရချစ်ညိုတို့ ဘာတို့ ဖြစ်လာမှာ ဟဲဟဲ"

"အငယ် အိမ်ရောက်မှ ပြောပါလားကွယ်၊ လေကတိုက်နေတာ၊ အငယ်ပြောတာတွေ လေသင့်ပြီး ကြားသွားမှဖြင့်"

စက်လှေဦးက တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား နှစ်ယောက်သည် သူတို့ကို ကျောပေးကာ ရှေ့သို့ မျက်နှာမူထိုင်လာကြ၏။

မန္တယ်နှင့်အငယ်က လှေဝမ်းအလယ်တွင် ထိုင်သည်။

ဆရာချစ်ညိုနှင့် မမမြင့် သူတို့နောက်က ထိုင်သည်။

စက်လှေ ထွက်လာချိန်တွင် ရေသည် ပကတိ ကြည်လင်၍ မနေသေး။

ရေညှိရေမှော် ထူထပ်သောနေရာကို ဖြတ်ကျော်လာရသေးသည်။

ဗေဒါပင်များကို သူတို့ဝဲယာမှာ တွေ့ရသည်။

အငယ်က လှမ်းဆွဲ၏။ စက်လှေအရှိန် သိပ်မမြန်သေး။

ရေကြော မရှင်းလင်းသေး။

"မမမြင့် ကျွန်းမျောတွေ မတွေ့ရသေးဘူးနော်"

အငယ်က ရှေ့တွင် ထိုင်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေကို လှမ်းပြောသည်။

"ရှေ့နားမှာ မြင်ရလိမ့်မယ်အငယ်၊ မမမြင့်လဲ တခေါက်ပဲ ရောက်ဖူးတာ၊ ညောင်ရွှေမြို့ထဲတော့ အခုအပြန်မှပဲ လျှောက်လည်ရမယ်၊ အလျင်တခေါက်တုန်းက မြို့ထဲမကြည့်ဖြစ်ဘူး၊ မိုးချုပ်သွားလို့"

အငယ် ရှေ့ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်၏။ ကျွန်းမျောကို မတွေ့ရသေး။ စောစောက သူတို့ကို ကျောပေးထိုင်နေသူ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားနှစ်ဦး အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်၍ နောက်ပြန် ပြောင်းထိုင်သည်ကိုသာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

အငယ့်နှုတ်ခမ်းလည်း သိသိသာသာချည်း စူသွား၏။

"တော်တော် မျက်နှာပြောင်တဲ့လူတွေ"

"ဟဲ့ သူများကို ဘယ့်နှယ်ပြောတာလဲ"

"ကြည့်ပါလား၊ နောက်ပြန်ထိုင်လာတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငယ်က မကျေနပ်ချင်။

"အငယ် သူတို့နဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်ယင် မမနွယ်ဘက် ပြန်လှည့်ပြီး နောက်ပြန်ထိုင်လိုက်ပေါ့၊ သူတို့က အငယ့်ကို ပြောင်ပြီ မျက်စိမှိတ်ပြနေတာမှ မဟုတ်တာ"

"အို….ပြောင်ပြောင်ကြီး ကြည့်နေတာကို"

"ကြည့်ပါစေကွယ်၊ အငယ်လှလို့ ကြည့်တာပဲ၊ အကျည်းတန်တဲ့ မြင်ကွင်းဆိုယင် ဘယ်သူမှ နှစ်ခါ မကြည့်ချင်ပါဘူး၊ ဒီအင်းလေးကန်ထဲမှာ ကြုံကြိုက်လို့ ခဏဆုံကြတာပဲ၊ ကုန်းပေါ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ သူတလမ်းကိုယ်တလမ်း ဖြစ်သွားကြမှာပဲ အငယ်ရယ်"

မနွယ်က အပြုံးစကားနှင့် ညီမချောကို ဖြေသိမ့်ပေးသည်။ ထို့နောက် ဝဲယာရှုခင်းလေးများဆီသို့ ငေးကြည့်လာသည်။

"အဲဒါ ကျွန်းမျောတွေပေါ့ အငယ်၊ ရေပေါ်မှာ မြေဖြစ်အောင် ဖန်တီးပြီး သီးနှံတွေ စိုက်ထားတာကြည့်စမ်း၊ ပဲလုံးသီးတွေ သီးနေလိုက်တာ၊ သီးနှံတွေ ဘယ်လောက် အောင်မြင်သလဲလို့၊ ခရမ်းချဉ်တွေကလဲ မြေမှိုခရမ်းချဉ်တွေလိုပဲ၊ သိပ်ကောင်းတာကွယ်"

"အင်းသားတွေကို ချီးကျူးဖို့ကောင်းတယ်နော် မမနွယ်"

"အေးပေါ့၊ အိမ်ကြီးတွေ ဆောက်ထားတာ ရွှေနားမှာ တွေ့လား၊ ကျွန်းအိမ်ကြီးတွေ ကောင်းလိုက်တာကွယ်"

"ရေပေါ်မှာမို့ တော်စွလျော်စွာ အိမ်များဆောက်ထားသလား အောက်မေ့တယ်၊ ရဲရဲတောက်နေတဲ့ ကျွန်းအိမ်ကြီးတွေပဲ၊ လျှောထိုးပျဉ်ကြီးတွေချည်း ကာထားတာ၊ သွပ်မိုးအိမ်တွေချည်းပဲနော်၊ အင်းသားတွေဟာ လူချမ်းသာတွေပဲ မမနွယ်"

"ဒါပေါ့၊ တို့တိုင်းရင်းသားတွေ ချမ်းသာကြွယ်ဝတာဟာ တို့နိုင်ငံ ချမ်းသာကြွယ်ဝတာပဲ၊ စိုက်ခင်းတွေ အောင်မြင်ပါစေ၊ အင်းသားတွေရဲ့ဘဝ တိုးတက် မြင့်မားပါစေလို့ မမနွယ်ဆုတောင်းမိတယ်၊ အင်းသားတွေ စကားပြောတာကြားဖူးလား"

"ဟင့်အင်း….မကြားဖူးဘူး"

"ရန်ကုန်ကိုရောက်လာတဲ့ အင်းသားတွေ စကားပြောတာကြားဖူးတာပဲ၊ သူတို့ သိပ် စကားတတ်ကြတာ၊ နောက်ပြီး…. သိပ်ရည်မွန်တာပဲ အငယ်ရဲ့"

မမနွယ် စက်လှေဦးဆီသို့မျက်နှာပြန်မူသည့်အခါ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား နှစ်ယောက်အနက် တယောက်သောသူက မမနွယ်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။

မနွယ်က ဦးစွာ မျက်လုံးချင်း လွှဲဖယ်လိုက်ပြီး….

"အငယ်….ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ လှေဝလေးနဲ့ဘုရားသွားကြတာ"

"ဆွမ်းကပ်ဖို့ ဆွမ်းအုပ်ထဲမှာ မုန့်တွေကလဲ စုံနေတာပဲနော်၊ ငွေခွက်လှလှလေးတွေနဲ့ အင်းသူ၊ အင်းသားတွေဟာ ဘုရားလဲ သိပ်ကြည်ညိုကြတာပဲ"

"ဒီနေ့ ဥပုသ်နေ့ဆိုတော့ ဥပုသ်စောင့်သွားကြတာဖြစ်မယ်"

ဆွမ်းအုပ်ကိုင်ဆောင်၍လာသော လှေငယ်လေးများ သုံးလေးစင်းထက်မနည်း လမ်းမှာတွေ့ခဲ့ရသည်။

သူတို့လှေများက အောက်ပြည်အောက်ရွာက လှေနှင့်မတူ၊ အလျားအတော်ရှည်၍ လှေဝမ်းတွင် တယောက်စီ ရှည်လျားစွာ စီတန်း၍ ထိုင်နိုင်သည်။

ခြေတဘက်ဖြင့် လှော်ခတ်နေသော အင်းသားများ၏ ဟန်ပန်ကလည်း အငယ်အတွက် ထူးဆန်းနေသလို။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် စက်လှေသည် ရေပြင်ကျယ်ဆီသို့ ဦးတည်၍ ထွက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေသည် ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်လာသည်နှယ် ပို၍ကြည်စိမ်းလာသည်။

အချိန် အတော်ကြာအောင် မောင်းနှင်ခဲ့ပြီး စက်လှေသည် ရေပြင်ကျယ်တွင် အစွမ်းကုန် တဟုန်ထိုးပြေးနေရာက တဖြည်းဖြည်း နှေးလာသည်။

မိနစ်ပိုင်းအကြာတွင် ကူဘိုတာစက် ရပ်သွားပြီး စက်လှေလည်း ဆက်မသွားနိုင်တော့ပေ။

"အမယ်လေး....ဘုရား....ဘုရား၊ စက်လှေ ရေလယ်မှာ ပျက်ပြီထင်တယ် မမနွယ်၊ ကြောက်လိုက်တာ၊ ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင်ကြီး၊ ဒုက္ခပဲ"

"မကြောက်ပါနဲ့ကွယ့်၊ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေပါ၊ တို့ပြင်ပါ့မယ်"

စက်လှေမောင်းသူ အင်းသားကြီးက အငယ်ကို မကြောက်ရန်နှင့် ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေရန် ပြောလိုက်သည်။

စက်လှေပေါ် ပါလာသူ စက်လှေသမားနှစ်ဦးသည် ကူဘိုတာစက်ကို ဖွင့်၏။

"ဒုက္ခပဲ မမနွယ်ရယ်၊ မကြောက်ပါနဲ့ဆိုလဲ ကြောက်တာပဲ၊ လေတွေဘာတွေ ထန်လာယင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ရေလယ်မှာ"

"သူတို့ပြင်ယင် ကောင်းသွားမှာပေါ့ အငယ်၊ စိတ်အေးအေးထားစမ်းပါ၊ မကောင်းယင်လဲ နောက်ကြောင်းက ထွက်လာတဲ့ စက်လှေတွေကို ပြောင်းစီးတာပေါ့"

"ဟင်း....တစင်းမှ လိုက်လာတာ မမြင်ရသေးဘူး၊ ဘုရား၊ ဘုရား"

အငယ်က ဘုရားတသည်။

အငယ်က ဂုဏ်တော်ကို ိတ်ဖြင့်ရွတ်သည်။

ဆရာချစ်ညိုက အငယ့်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး...

"မကြောက်ကြနဲ့နော်၊ ဘာမှ ကြောက်စရာ မရှိဘူး၊ ပြင်လိုက်ယင် ကောင်းသွားမှာ"

"အစ်ကိုကြီးက ရေကူးတတ်လို့လား"

"ဘယ်ကူးတတ်မလဲ၊ စစ်သားဆိုတော့ ခဲသေနတ်ပဲ ပစ်တတ်တာပေါ့၊ စုပြီး ရေအောက်ကမ္ဘာ သွားလည်လာရုံပဲ"

"ဒါဆိုလဲ အစ်ကိုကြီးကိုလဲ အားကိုးရမှာမှ မဟုတ်တာ၊ မကြောက်နဲ့ဆိုလို့ အဟုတ်များလားလို့"

သူက အငယ့်ကို တမင်စသည်။

စိတ်ပြောင်းပေးသည်။

စက်လှေကမူ ရေပေါ်မှာ တလှုပ်လှုပ်။

ရှေ့သို့လည်း မရွေ့လျားတော့။

မနွယ်လည်း အငယ် ကြောက်မည်စိုး၍သာ ဟန်လုပ်နေရသည်။ သူ့စိတ်မှာလည်း အတော်လေး ထိတ်လန့်နေသည်။

တခါမှလည်း ရေနှင့်ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံ မရှိဖူးသေး။

စက်လှေသည်လည်း ကမ်းစပ်နှင့် အတော်ဝေးဝေးကိုရောက်နေသည့် အနေအထား။ တစုံတခုဖြစ်သွားလျှင် မတတ်သာ။

ဘုရားမှတပါး အားထားကိုးကွယ်စရာ မရှိတော့။

"ဟိုခပ်လှမ်းလှမ်းက အဆောက်အအုံလေး လောက်မှာ ပျက်ယင် တော်သေးရဲ့နော်"

"အဲဒါ ဗိုလ်တဲလေ"

စက်လှေဆရာက ပြောသည်။

"ဟုတ်လား"

"အဲဒီနားရောက်အောင် ကြိုးစားရမှာပဲ"

စက်လှေဆရာက ချွေးစေးများကိုသုတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

စက်လှေဦးက ကျောင်းသားနှစ်ယောက်က ဘာမှမမှုသလို ရေကို လက်ဖြင့်ကိုင်လိုက် စကားပြောလိုက် လုပ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါးမိနစ်၊ ဆယ်မိနစ်ကြာသော်လည်း စက်ကိုပြင်၍မရ။

ခဏအကြာတွင် စောစောက စကားပြောနေသူ ကျောင်းသားနှစ်ဦးသည် စက်လှေဆရာနှင့်ရေကာ စက်ကိုပြင်ကြသည်။

စက်အသံ ချက်ချင်းပြန်မြည်လာသည်။

"ဟာ....ခင်ဗျားတို့က လူတော်တွေပဲ"

စက်လှေသမားက သူတို့ကို ရယ်မော၍ ချီးကျူးလိုက်သည်။

အငယ် မျက်နှာသည်လည်း သွေးဆုတ်သလို ဖြူရော်ရာမှ ပြန်၍ နီမြန်းလာသည်။

ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်သွားပြီ။

"ဒီလိုတော့လဲ ဘယ်ဆိုးကြလို့လဲ၊ ပျော်သွားပြီ"

"မောင်မင်းကြီးသားတွေ ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ်၊ အကြာကြီးနေရယင် ပိုပြီး ကြောက်စရာ အသည်း ယားစရာကြီး"

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက အခုမှပင် သူ့ရင်ထဲက စိုးရိမ် ထိတ်လန့်မှုကို ထုတ်ဖော်သည်။

"စက်မှုတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတွေဆိုတော့ သိပ်ဟန်ကျသွားတာပေါ့"

စက်လှေရှင် အင်းသားကြီးက ချီးကျူးပြန်သည်။ ကျောင်းသားတဦးက ပြုံးဖြီးဖြီးနှင့် အငယ်တို့ရှိရာသို့ လှည့်ကြည့်သည်။

တဦးက ဂူနေ့ရစွာ သူ့နေရာသူ ပြန်ထိုင်သည်။

"ကဲ....ကဲ၊ ရှေ့နားက ဗိုလ်တဲပေါ် ခဏ တက်ကြအုံးမလား"

ဗိုလ်တဲဆိုသည်ကလည်း အိမ်နှင့် မခြားသော ရေလယ်ပြင်ပေါ်က အဆောက်အအုံ တခုသာ။

အတွင်းမှာလည်း အခန်းဖွဲ့စည်းထားခြင်း မရှိ၊ နားခို စရာနေရာတခုပင် ဖြစ်၏။ တချို့ ထမင်းတက်စားကြသည်။

"မတက်တော့ပါဘူး ရှင်၊ ဆက်သာမောင်းပါ၊ စက်ကလေး ကောင်းနေတုန်း မြန်မြန် ရောက်သွားအောင်"

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက ငြင်းလိုက်သဖြင့် ဗိုလ်တဲပေါ်သို့မတက်ဖြစ်တော့။

စက်လှေအရှိန်ကို ပြန်၍ မြှင့်လာပြန်သည်။

ပင်လယ်ပြင်သို့ ထွက်လာရသည့်နှယ် ရေပြင်သည် တစထက် တစ ပို၍ ကျယ်ပြန့်လာသည်။

ထို့နောက် ကျွန်းမျောပေါ်တွင် ဆောက်ထားသည့် အိမ်အတော်များများကို မြင်ရပြန်သည်။ ရွာထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်လာသည်။

"ကဲ....ကဲ ဒီ အိမ်ကြီးပေါ် တက်ကြည့်ကြအုံး၊ အဲဒီမှာ ယက်ကန်းစင် ရှိတယ်၊ အင်းလေး လုံချည်တွေလဲ ရောင်းတယ်၊ ဝယ်ချင်ယင် ဝယ်ကြပေါ့"

အင်းသားကြီးက စက်လှေကို အိမ်ရှေ့နားတွင် ဆိုက်ကပ်ပေးသည်၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားနှစ်ဦး ကုန်းပေါ်တက်သွားကြသည်။

ထို့နောက် ဆရာချစ်ညို ကျွန်းမျောပေါ်သို့ တက်သည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေကို စက်လှေပေါ်က ချော်မကျစေရန် လှမ်းဆွဲတင်သည်။

နောက်ထပ် သူ လက်ကမ်း ပေးထားပြန်သည်။ အငယ်က သူ့လက်ကို အသာဆွဲပြီး ကုန်းပေါ် ပြေးတက်သွားသည်။

နောက်ဆုံးက မန္တယ်။

မန္တယ်၏ လက်ကိုမူ ဆရာချစ်ညိုက လှမ်းမယူ၊ သူ့လက်ကိုလည်း ကြိုတင်၍ ဆန့်တန်းမထား။

သို့သော် စိုးရိမ်စိတ်များစွာနှင့် မန္တယ်ကို သူ စောင့်ကြည့်နေသည်။ စက်လှေကလည်း သူဆင်းခါနီးချိန်တွင် လူးလိမ့်လိမ့်၊ မြေကြီးသို့ ခုန်အကူးတွင် ရုတ်တရက် မန္တယ်၏ ဖိနပ်သည် လှေပေါ်က ချော်ထွက်သွား၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမယ်လေး....အိုး"

ဝိုးရိုမ်ခိတ်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသူ ဆရာချစ်ညိုကပင် လှမ်းထိန်းပေးလိုက်သည်။

နှုတ်တရက် ဖမ်းထိန်းရသည့် အခြေအနေမို့ စောစောက လူများကို လှမ်းကိုင်ပေးသလို မညင်သာတော့။

မနွယ်၏ လက်မောင်းကို ခပ်တင်းတင်းလေး ဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် မနွယ်လည်း အတော်လေး နာကျင်သွားသည်။

"ကျွန်တော် ထင်တော့ ထင်သား၊လှေအဆင်း မြင်းအတက်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လား၊ လှေပေါ်က ဆင်းယင် နည်းနည်း သတိထားရတယ်"

သူက အရှက်ပြေအောင် ပြောသည်။

မနွယ်က ရှက်ပြုံးများနှင့် သူ့ကို မဝံ့မရဲ မော့ကြည့်မိ၏။

သူကလည်း မနွယ်ကို အားတုံ့အားနာ ငုံ့ကြည့်နေသည်။

သူ့အရပ်သည် အတော် မြင့်မား၏။ ကိုယ်ကာယကလည်း တပ်မတော်သားပီပီ သန်မာ ထွားကျိုင်းလှသည်။

သူ့မျက်နှာသည် ခန့်ညားသော်လည်း နုနယ်၍ မနေ၊ ဘဝကြမ်းသည့် ဒဏ်ကြောင့် အ ညိုးငယ် ကြမ်းနေသယောင်၊ နေလောင်ထားသော လက်မောင်းသားများကလည်း ကြေးနီရောင် ဆမ်းနေသည်။

သူ့ရဲကောင်းတို့၏ ရဲရင့်သော မျက်နှာသွင်ပြင်မျိုးတို့ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် မနွယ် တွေ့လိုက်ရသည်။

"လက်မောင်း နာသွားလားဟင်၊ ကျွန်တော်တို့ လက်တွေက သိပ်ကြမ်းတယ်"

သူက မနွယ်ကို စောင့်ပြီး စကားပြောလာသည်။

"နည်းနည်းနာတာပါ အစ်ကို၊ သတိထားပြီးတော့ ဆင်းတာပေါ့၊ဖိနပ်က အမြင့်ဖြစ်နေတော့ ချော်သွားတယ်"

သူတို့စကားပြောနေသည်ကို အိမ်ကြီးပေါ်က တစုံတယောက်က လှမ်းကြည့်နေသည်။

ဒါကို သူတို့နှစ်ဦးကမမြင်။

ခန့်ညားသော နှစ်ထပ်ကျွန်း အိမ်ကြီးပေါ်သို့ သူတို့တက်ကြသည်။

အောက်ထပ်တွင် ယက်ကန်းစင်ရှိ၏။

အပေါ်ထပ်တွင် အရောင်းဆိုင် ဖွင့်ထားသည်။

ယောကျ်ားဝတ်အင်းလေးလုံချည် အမျိုးမျိုးရှိ၏။မိန်းမဝတ်ဇင်းမယ်အဆင် လှလှလေးများလည်း ရှိသည်။

ဈေးကိုတော့ မမေးနှင့်။

ယခင်ဈေးမျိုး မဟုတ်။

ခေတ်အလိုက် အင်းလေး ပစ္စည်းများလည်း ဈေးတက်သွားပြီ။

ယောကျ်ားဝတ် ချည်ချောပုဆိုးတထည် ကိုးဆယ့်ငါးကျပ်။

မိန်းမဝတ်ဇင်းမယ်တထည် နှစ်ရာ့ငါးဆယ်မှ လေးရာကြား။

ဖျားသွားမည်။

တုန်သွားမည်။

အင်းလေး ရိုးရာအဝတ်အထည် တမျိုးသာ ဈေးကြီးသည် မဟုတ်။

အခြားတိုင်းရင်းဖြစ် အထည်အားလုံးလည်း တိုင်းရင်းသားများ အနားမကပ်နိုင်ပြီ။

"ပြည်တွင်းဖြစ်ကို ဝတ်ဆင်ပါ" ဟုဆိုလျှင် "ဝတ်ဆင်ပါမည်" ဟု ခေါင်းညိတ်မည့် မြန်မာအမျိုးအမိ အမျိုးသားရာနှုန်းကိုးဆယ်ကျော်ခန့် ရှိသည်။

ရခိုင်ထဘီတထည် ခုနစ်ဆယ်။

ပခုက္ကူ ဂန့်ဂေါ ရက် ထဘီတထည် တရာ့နှစ်ဆယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂန္ဓဂေါ ပုဆိုးတထည် ရှစ်ဆယ်၊ ဒီတော့ တိုင်းရင်းဖြစ်ကို ချစ်လျက်နှင့် မချစ်နိုင်၊ ဝတ်ချင်ပါလျက် မဝတ်နိုင်တော့။

ကိုယ်ကိုယ်ကို မြန်မာမှုပြု၍ မဆင်ယင်နိုင်ပဲ မှောင်ခိုထည် အားပေး နေရသည်ကိုလည်း စိတ်မချမ်းသာလှ။

ယနေ့မှောင်ခို အဝတ်အစား အားမပေးသည့် လူနည်းစုရှိပါ၏။ သူတို့သည် အင်ပို့အောက်ပို့ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် လိုင်စင်ရသည့်ခေတ်က၊ အဝတ်အထည် မြောက်မြားစွာကို အဆမတန် သိုလှောင်ထား နိုင်ခဲ့သော လိုင်စင် သဌေးမများသာ ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သည်သာ ယနေ့ခေတ်ပေါ် တက်ထွန်း လေယာဉ်မောင်တို့ကို ခါးပေါ်မတင်သူများ ဖြစ်သည်။

ကျန်လူများကမူ အားလုံး တသွေးတည်း တရောင်စည်း မှောင်ခို တက် ထွန်း ကို ဝတ်နေကြသည်။ တနည်းအားဖြင့် လူတန်းစားခွဲခြားသည့် ဉာဉ် လုံးဝ ပျောက်သွားနိုင်သည်၊ သူ့လည်းဒါဝတ်၊ ကိုယ်လည်းဒါဝတ်။ ကောင်းတော့လည်း ကောင်းသား၊ ဈေးပေါသည့် လေးဆယ်တန်၊ မှောင်ခိုထဘီနှင့် မြန်မာရက်ဂန္ဓဂေါ လုံချည်တ ထည် တို့၏ အသွေးအရောင် အရည်အသွေး ကွာဟမှုကား ကြီးမား၏။

မြန်မာဖြစ်ထည်သည် အရည်အသွေး လွန်စွာကောင်းမှန်း မနွယ်တို့လို မိန်းကလေးတိုင်း သိနေကြသည်။ ဝတ်ထိုက်မှန်း သိနေကြသည်။ သို့သော် ငွေရှိမှ ဝတ်ထိုက်မည့်အဖြစ်၊ မိမိဝင်ငွေနှင့် ချိန်ဆလိုက်လျှင် အနားသို့ မသီနိုင်တော့။

မြန်မာမဆန်နိုင်တော့။

အငယ်က ဇင်းမယ်ထဘီ တထည်ကိုယူ၍ သူ့ကိုယ်မှာ ကပ်ကြည့်သည်။

"အဲဒါလေးနဲ့ လိုက်တယ်ခင်ဗျ၊ အဟင်း"

အသံရှင်က တခြားမဟုတ်။

သူတို့စက်လှေအဖွဲ့က ကျောင်းသားပင်။

ကျောင်းသား နှစ်ယောက် မလှမ်းမကမ်းတွင် အင်းလေ ပုဆိုးများ ကြည့်နေရာက သူတို့ချင်း ပြောသလို အငယ့် လှမ်းပြောသည်။

အငယ်က သူတို့ကို သိသိသာသာ မျက်စောင်းထိုး ပစ်လို သည်။

"တို့မမနဲ့ဆိုယင် အ စိမ်း ခက် လေး က ပိုလိုက်တယ်နေ ကိုလေး"

သူတို့စကားအရ အသားဖြူဖြူ လူချောလေး၏ နာမည် အငယ်တို့ သိလိုက်ရသည်။

"မမ"ဆိုသည်က မနွယ်ကို ညွှန်းလိုက်သည့်စကား။

"ညီမလေးကိုလဲ ဇင်းမယ် တထည်လောက် ဝယ်ပေးချ တယ်ကွာ၊ ပိုက်ဆံကလဲ ရထားခဲပဲ ကျန်တော့တယ်"

တယောက်က အသံကိုမြှင့်ပြီး တမင်ကြားအောင် ပြေ သည်။

အငယ်က ခားရောင်းသည့် နေရာသို့သွားကာ၊ လက်တစ် ခန့် ထူသော သားလိုးခားကြီးကို ကောက်ကိုင်ကာ လက်ဖြ ချိန်ဆကြည့်လိုက်သည်။

အံကိုကြိတ်ပြီး နှပ်နှပ်စဉ်းမည့်ဟန် လုပ်သည်။

ခား အ လေး ချိန် ကို ပဲ ဆကြည့်သလိုလို၊ လှျာချောင် ကျောင်းသား နှစ်ယောက်ကို နှပ်နှပ်စဉ်းပြမည့်ဟန် ခုတ်ပြ လိုလို။

သူတို့ကလည်း အကင်းပါး၏။

"ဟဲဟဲ ခားကြီးက ဝက်သားရောင်းဖို့တော့ ကောင်းတ နော်"

"သွား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငယ်လွှတ်ကနဲ ဝေယာင်ယမ်း ပြောမိသည်။

ဘော်သေးသည်ဟု မနွယ်ထင်သည်။

ငါးရောင်းဖို့ အကြောင်း မပြောပေလို့။

မနွယ် သက်ပြင်းချမိသည်။

အငယ်က မလွယ်။

ဇတ်ဇတ်ကြဲ မဟုတ်မခံ စိတ်ကလေးရှိနေသည်မို့ မနွယ်က လိုက်ထိန်းပေး နေရသည်။

"အငယ်ရယ်၊ ဒီခေါ်က မကြီးလွန်းဘူးလား၊ သယ်ရမှာ ကလဲ အလေးကြီးကွယ်"

"မမနွယ် ဘာသိလို့လဲ၊ ခုတ်မယ်၊ ထစ်မယ်၊ ပါးပါးလှီး မယ်-ဟင်း"

"အဟစ်"

သူတို့လည်း ကြိတ်ရယ်ပြီး တဘက်သို့ လှည့်သွားကြသည်။

ဆရာချစ်ညိုနှင့် ဒေါ် မြင့်မြင့်ဝေ တို့က သူ့တို့ညီအစ်မကို မလှမ်းမကမ်းက စောင့်ကြည့်နေသည်။

အိမ်ကြီးပေါ်တွင် ခေတ္တကြည့်ရှုပြီး၊ စက်လှေပေါ်သို့ ပြန် ဆင်းကြသည်။

ထိုအိမ်ကြီးနှင့် ဖောင်တော်ဦးဘုရား သိပ်မဝေးတော့။

ရွာလယ်က ဈေးကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရသေးသည်။ နေမြင့်၍ ဈေးကွဲနေပြီး ကျွန်းမျောပေါ်က အိမ်ဆိုင်များကိုသာ တွေ့ခဲ့ ရသည်။

* * *

အခန်း (၂)

ဖောင်တော်ဦးဘုရား။

ထူးလည်းထူးခြား၏။ တန်ခိုးလည်းကြီး၏။

ဘုရားပေါ်တွင် ဆရာချစ်ညိုနှင့် သူတို့ညီအစ်မ သုံးယောက် မမျှော်လင့်ပဲ တဖွဲဖြစ်သွားပြီး ကျောင်းသား နှစ်ယောက်က သတ်သတ်တဖွဲ့ ဖြစ်သွားသည်။

သူတို့သည် အပန်းဖြေထိုင်နေသော မနွယ်တို့ လေးယောက် အနီးသို့ မကြာခဏ ရောက်လာတတ်သည်။

အငယ်က ခပ်တည်တည် ပြန်မော့ကြည့်သည့်အခါ။

"အဟဲ....ဒီကမမတို့ ညီမလေးတို့ ပြန်သွားကြပြီလားလို့၊ မပြန်ချင်ကြသေးဘူးလား"

အသားညိုညို ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် ကျောင်းသားက ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် မေးသည်။

အပြန်တွင်လည်း စောစောက စက်လှေကိုပင် အတူစီးကြ ရမည်ဖြစ်၍ လူစုရန် လာမေးသည်လည်းဖြစ်၏။

ဘုရားကိုလည်း ဖူးပြီးကြပြီ။

"ဟင်....ခင်ဗျားတို့ကို ချန်ပစ်ခဲ့မလို့"

အငယ်က လွှတ်ကနဲပြော၏။

"အမယ်လေး....မလုပ်ပါနဲ့ ညီမလေးရယ်၊ အစ်ကိုတို့မှာ စက်လှေခပိုက်ဆံမရှိတော့လို့ ဒီစက်လှေနဲ့မှ မလိုက် ဖြစ် ယင် ရန်ကုန်ပြန်စရိတ် ကျန်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

"အင်းလေးကန်ကို လက်ပစ်ကူးပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အလကား ပြောတာပါကွယ်၊ မောင်လေးတို့ကို ချန်မထားခဲ့ပါဘူး၊ မောင်လေးတို့က ပြန်ချင်ကြပြီလား"

"ဟုတ်-ဟုတ်ကဲ့မမ၊ ဒီကောင်က တံငါသေလို့ ဝင်စားတာဆိုတော့ လှေပဲ စီးချင်နေလို့ပါ....ဟဲ....ဟဲ"

ပါးစပ်ဦးဘည့်ရာ ပြောလိုက်မှန်း မနွယ်သိသည်။

အငယ်က တခစ်ခစ်ရယ်သည်။

သူတို့က မနွယ်ကို မမဟု ခေါ်ကြသည်။ အသက်ချင်းက သိပ်ကွာမည်မဟုတ်၊ မသကာ နှစ်နှစ်သုံးနှစ်သာ မနွယ်က ကြီးမည်။

သို့သော် အငယ်အစ်မဟု ခန့်မှန်း၍ မမဟု အလွယ်တကူ ခေါ်ကြသည်။

"အစ်ကိုကြီး စီးကရက်မီးလေး တတို့လောက်"

ဆရာချစ်ညိုက ဆေးလိပ်မီးတို့ရန် ခပ်နောက်နောက်လူငယ်က တောင်းသည်။ ဆရာချစ်ညိုက သူ့ ယိုးဒယားမီးခြစ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးပါပဲအစ်ကို"

"အစ်ကို့နာမည်ကို ချစ်ညိုပါ"

ဆရာချစ်ညိုက သူတို့ကို ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ မိတ်ဆက်စကားဆိုသည်။

သူတို့အပေါ်လည်း သံယောဇဉ်ဖြစ်သွားဟန်ရှိ၏။

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို....ကျွန်တော်က ထွန်းထွန်းပါ၊ သူက ကိုလေးတဲ့၊ ကိုလေးဆိုတာ ငယ်နာမည်ပါ၊ သူ့ နာမည်အရင်းက...."

"ဩော်....မင်းကလဲ ရှည်လိုက်တာကွာ၊ တမျိုးပြောယင် တော်ပြီပေါ့"

ကိုလေးဆိုသူ လူချောလေးက မနွယ်ကို ဖြတ်ကနဲကြည့်ပြီး ပြော၏။

"သူ့နာမည်ကစိုးဝဏ္ဏပါ၊ ဝဏ္ဏလို့လဲခေါ်တယ်၊ ကိုလေးဆိုတာက အိမ်နာမည်"

"ဟာ....မင်းနာမည်ကိုစွဒီနေ့ပြီးပါတော့မလားထွန်းထွန်း"

"နို့မင်းကကောခါးပိုက်နှိုက်ဖို့နာမည်တွေအမျှားကြီး မှည့်ထားတာလား၊ မင်းနာမည်အရှိအတိုင်း ပြောပြရတာ၊ ငါ့လို နှစ်လုံးထဲအစကမှည့်ယင် ဘယ်ရှည်ပါ့မလဲ"

"ကဲ....တော်ပါတော့ကွာ၊ မင်းပြောနေတာက ပိုပြီးရှည်တယ်"

"ငါက လူပုံကရှည်တာပဲကွ"

ဝဏ္ဏ။

သို့မဟုတ်

အဆင် လှသည့် လူငယ်တယောက် တက်ကြွဖျတ်လတ်သည့် ချစ်စဖွယ်လူငယ်လေး။ သို့သော် အငယ်မကမူ သူတို့နှင့် မျက်နှာချင်း သိပ်မဆိုင်။

တွေ့စမို့ ခပ်စိမ်းစိမ်း။

စိတ်ထဲကလည်း စက်လှေခကိစ္စ ပြောစဉ်ကတည်းက ခုနေနေသည်။

"ဒီ....ဒီက မမကကော"

"ဩော်....ဟုတ်ပါရဲ့၊ အစ်မက ယဉ်ယဉ်နွယ်ပါ၊ ဟောဒီ အစ်မကြီးက ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေတဲ့၊ ဒီညီမလေးက...."

"အို....မမနွယ်ကလဲ"

"တယောက်တည်း ကျန်မှ ချန် မထားပါနဲ့တော့ ဗျာ၊ ပျင်းစရာကြီးအဟီး"

သူတို့က ရယ်ရယ်မောမော ဝင်ထောက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူကလှင်လှင်ငယ်လို့ခေါ်တယ်ကွယ့်၊ နောက်ပြီး အငယ်လို့လဲခေါ်တယ်"

"အင်း....ဒီညီမကလဲရှည်သားနော်၊ အရုပ်သာ နည်းနည်းနိမ့်တာ၊အဟဲ....နာမည်ကတော့ ကိုလေးနဲ့ ပိန်မသာလိန်မသာ"

"သွားစမ်းပါလာမနိုင်းပါနဲ့"အငယ်က ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောသည်။

သူတို့က မျက်နှာမပျက်ကြ။ တဟဲဟဲရယ်ပြီးရေဆိပ်မှာ ဆင်းစောင့်ကြသည်။

"ကဲ....ဘုရားဖူးပြီးယင်ပြန်ကြစို့လေ၊ ညောင်ရွှေမြို့ပေါ်ကလျှောက်လည်ရတာပေါ့"

ဆရာချစ်ညိုက စကားဝိုင်းကို အစသိမ်းလိုက်သည်။

ဖောင်တော်ဦးဘုရားမှာဥပုသ်သီလယူရာတွင်လူဝတ်ကြောင်တချို့ကပင်ရှေ့ကတိုင်ပေး၏။အင်းသူအင်းသားများက နောက်မှလိုက်ဆိုသည်။

အမျှအတန်းပေးဝေပုံမှာလည်း အတော်ပင်စေ့စပ်လို့ စုံလင်သည်။ သစ်ပင်စောင့်နတ်၊ မြေပြင်စောင့်နတ်၊ ရေပြင်စောင့်နတ်၊ အာကာသစိုး၊ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး အစုံ စကြဝဠာ နတ်မင်းကြီးတွေပါမကျန် အမျှအတန်းဝေသည်။

ကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာလည်း ကောင်းလှပါ၏။

အင်းသားတို့၏ဆွမ်းတော်ပွဲသည် မုန့်အတော်ပင် များပြားစုံလင်၏။ ကြွပ်ကြွပ်ရွရွအကြော်၊တို့ဟူးကြော်များ၊ ကောက်ညှင်းကြော်များကဲ့သို့ မုန့်ကြွပ်များ အများဆုံးပါသည်။

ဘုရားတရား လွန်စွာ ကြည်ညိုသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဟုမနွယ်လေးစားမိသည်။

အားလုံးစက်လှေပေါ် ပြန်တက်ကြသည်။

အပြန်ခရီးတွင် တဦးနှင့်တဦးလာစဉ်ကကဲ့သို့ သိပ်မစိမ်းကြတော့ပေ။

တရင်းတနှီးဖြစ်လာသည်။ ပြောရဲဆိုရဲ ဖြစ်လာသည်။

အပြန်တွင်စက်လှေကလည်း ချောချောမောမော သဘောကောင်းကာ မပျက်သဖြင့် ရင်မဖိုရတော့။

ညောင်ရွှေမြို့တွင်လည်ပတ်ရန် မြင်းလှည်းငှားသည်။

ကျောင်းသား နှစ်ဦးသည် မနွယ်တို့ မြင်းလှည်းဆီသို့သာလာကြသည်။

"ခြောက်ယောက်တောင် ရပါ့မလား"

"ရပါတယ်"

မြင်းလှည်းဆရာ ဆို၏။

"စော်ဘွားဟော်ဆို ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ"

"တယောက် တကျပ်"

မြင်းလှည်းဆရာက ငါးမိနစ်နဲ့ရောက်ရမည့်ခရီးကို နာရီဝက်ခန့်ကြာမည့်လမ်းက ကွေ့ပတ်မောင်းလာသည်။ မရောက်ဖူးတော့ မသိကြ။

သို့သော် မြင်းလှည်းက တလမ်းမောင်းပြီး လက်ဝဲဘက်သို့ချိုးကွေ့သည်။

နောက်တလမ်း လက်ဝဲသို့ပင် ထပ်ကွေ့ပြန်သည်။

လက်ဝဲဘက်ကိုချည်းသုံးခါလောက်ကွေ့တော့ အဖြေပေါ်သည်။

နောက်တခါ ထပ်ကွေ့လျှင် စပြီး စီးလာသည့်ဂိတ်ကို ပြန်ရောက်မည်။

စော်ဘွားဟော်တွင် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း ဘာမှ မရှိ။ တောင်ကြီး ယဉ်ကျေးမှု ပြတိုက်တွင် ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်း၍ ပြသထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စော်ဘွားဟော်က ခိုင်ခံ့သော အဆောက်အအုံ တခုပမာ မြို့စွန်တွင် ထီးတည်းရှိနေခဲ့သည်။

ထိုဟော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ တောနံ့ တောင်နံ့နှင့် အေးဆေး တိတ်ဆိတ်သော နေရာတခုအဖြစ် ခြောက်သွေ့နေသည်။

တချိန်က အခြွေအရံ အစောင့်အကြပ်နှင့် ပဒေသရာဇ် စံအိမ်ကြီး၏ ခန်းမအဆောင်ဆောင်ကို လှည့်ပတ် ကြည့်ရှုကြသည်။

သမိုင်းမှတ်တိုင်များ ပြောင်းခဲ့ပြီး ပဒေသရာဇ် ခေတ်သည် လှမ်း၍ မမီနိုင်တော့သည့် အဝေးမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ။

လွန်လေပြီးသော ကာလက ကြီးမားခိုင်ခံ့သည့် အဆောက်အအုံသည်လည်း သည်အတိုင်း ထားပါမူ ကြာလျှင် သခ်ါရ သဘောသို့ သက်ဝင် ရွေ့လျောသွားမည်သာတည်း။

အကြံဉာဏ်ပေးပါ ဟူသော စာအုပ်ကို ကိုလေးတို့နှစ်ဦးက အင်ဂျင်နီယာတွေ ပီပီ အင်ဂျင်နီယာ မျက်စိဖြင့် အကြံဉာဏ် ပေးကြသည်။

မန္တယ်က လူမှုဝန်ထမ်းအဖွဲ့ ဝန်ထမ်းမို့ လူမှုဝန်ထမ်း မျက်စိဖြင့် အကြံဉာဏ်ပြုသည်။

ဆရာချစ်ညိုကလည်း တပ်မတော်သား တဦး၏ အမြင်နှင့် အကြံပေးသည်။ အကြံဉာဏ်များက မှတ်ပုံတင်စာအုပ်နှင့် ဘယ်နှစ်အုပ် ရှိနေပြီ မသိတော့။

"ကိုလေးရေ တူ-ဝါး"

တခုသော ကြင်လျှာဒေဝီ အဆောင်ထဲမှ နေ၍ ထွန်းထွန်းက တူတူပုန်း၍ အသံပေးသည်။

လူလည်းမရှိ၊ ဘာပစ္စည်းမှလည်း မထားတော့ တူတူပုန်း ဖို့ပဲ ရှိတော့သည်။

စနစ်တို့၏ ပြောင်းလဲမှုနှင့် ခေတ်တခေတ်၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကို အားလုံး တွေးမိကြသည်။

အပြန်တွင် မြင်းလှည်းပေါ်၌ ဝဏ္ဏက ဆိုသည်။

"ဟေ့ကောင်၊ ထွန်းထွန်း-မင်းက မြို့ပြယူထားတာ စော်ဘွားဟော်နဲ့ ကားဂိတ် အသွားအပြန်ခရီး အကွာအဝေးကို မှန်းကြည့်စမ်းကွာ"

အသွားတုန်းက ကားဂိတ်မှ လှမ်းမြင်ရသော ဟော်သို့သွားရာ လမ်းကို ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြ။

အပြန်တွင် စော်ဘွားဟော် ရှေ့မှ ကားဂိတ်သို့ ခြေကျင်လျှောက်၍ပင် ရမှန်းသိလိုက်ရသည်။

မြင်းလှည်းမောင်းသည့် အဘအိုက ဝဏ္ဏ စကားကို ရိပ်မိသဖြင့် တချက်ရယ်လိုက်ပြီး။

"အဘက မင်းတို့ ရောက်ဖူးအောင် တပတ်ပတ် မောင်းခေါ်လာခဲ့တာပါကွာ"

"ဟဲဟဲ.... ကျွန်တော်ကလဲ အဘစေတနာကို သိပါတယ် အဘရဲ့၊ ဒီကောင်က မသိလို့ ပြောပြနေတာပါ၊ သူက မြို့ပြယူပြီး ဟော်နန်းကြီးတူတူပုန်းဖို့ စိတ်ကူးယဉ်နေတဲ့ကောင် အဘရဲ့၊ ယဉ်ကျေးမှု ထိန်းသိမ်းဖို့ ရှေးဟောင်းအခမွှအနှစ် မပျက်စီးဖို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် စဉ်းစားမလား အောက်မေ့တယ် အလကားကောင်"

"ဟာ....ဒါက ပဒေသရာဇ် ပြယုဂ်ကွ"

"ဘာပြယုဂ်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဟာမှလဲ မရှိပဲ ဒီ အတိုင်းကြီးသာ တာကို မြင်ရတော့ ဘာ ထူးခြားမှုရှိမလဲ ထွန်းထွန်းရာ"

ဝဏ္ဏ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းပစ်လိုက်ရသည်။

တကယ်တော့ အင်းလေ တခေါက်ရောက်ဖူးသူ ဒေါ်မြင့်မြင့် ဝေလည်း စော်ဘွားဟော်နှင့် ကားဂိတ် သည်လောက် နီးမှန်း မသိခဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခင်က ရောက်ဖူးသူများ မဟုတ်၍လည်း မိမိတို့၏ အားနည်းချက်ကို မတတ်နိုင်တော့ပဲ ပြုံးစိစိနှင့် ငြိမ်လာခဲ့ကြသည်။

ရန်ကုန်သူ တွေလည်း ထိုပြီ။

သို့သော် ဆရာချစ်ညိုကမူ မြင်းလှည်း ကြာကြာမောင်းလာသည်ကိုပင် စိတ်ချမ်းမြေ့နေသလား မသိ။

ကျေကျေနပ်နပ်နှင့် ငွေခြောက်ကျပ် ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ကျောင်းသားနှစ်ယောက် မြင်းလှည်းခ သက်သာသွားသည်။

"ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုရာ အပြန်ကားခတော့ မပေးပါနဲ့ ဘော့၊ ဟဲဟဲ အားနာပါတယ်"

ထွန်းထွန်းက နောက်သည်။

"ဒီညီမတွေက ဘယ်နေ့ ပြန်ကြမှာလဲ"

ဆရာချစ်ညို၏ အမေးကို ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေ ဖြေသည်။

"နှစ်ရက် သုံးရက် နေကြဦးမယ် လေ"

"ကိုလေးရာ ပိုက်ဆံကုန်သွားတာ ဆိုးတယ်၊ နို့မို့ဆိုယင် တို့လဲ တပတ်လောက် နေခဲ့ချင်တာ"

ထွန်းထွန်းက ကိုလေးကြားရုံ တိုးတိုးပြောသည်။

ကားပေါ်တွင် ကိုလေးအမည်ခံ ဝဏ္ဏက မနွယ်၏မျက်နှာကို တလမ်းလုံးခိုးကြည့်လာသည်။ ဘယ်တော့မှ မမေ့အောင်ပင်လား။

သူနှင့်အကြည့်ချင်းဆုံမိတိုင်း မနွယ်၏ရင်မှာလှိုက်ဖိုခဲ့ရသည်။

ဝဏ္ဏသည် ကျောင်းသားပီပီ လူကလည်း လူနုဖြစ်၏။ သူ့မျက်နှာသည်သွယ်၍ပါးပါးလျားလျားဖြစ်သည်။ထူထူပိန်းပိန်း ရုပ်မျိုး မဟုတ်။

သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် နီမြန်း၍ မိန်းကလေး နှုတ်ခမ်းကဲ့သို့ လှနေသည်။

ယောကျ်ားလေးများ အသားဖြူလျှင် မိန်းမဆန်သည်။ အသွင်နုနယ်သွားတတ်၏။

သူ့ခြေထောက်များသည်ပင် ဖြူဖွေးနေသည်။

တရုတ်သွေးမပါသော်လည်း ဝဏ္ဏကအသားဖြူ၏။ သူ့ဘဝ လူနေမှုကို သူ့ရုပ်လက္ခဏာက အထင်းသား ဖော်ပြနေသည်။

မိဘ၏အယုအယခံရ၍ နုနယ်နေသည့် လူငယ်တယောက်။

"မမနွယ် ကျွန်တော်တို့သွားမယ်၊ ရန်ကုန်ရောက်ယင်ဝင်ရအောင် ကျွန်တော်တို့ကို လိပ်စာလေးတဆိတ်"

"လုပ်မနေနဲ့၊ ကန်စွန်းရွက်"

အငယ်က ခပ်တည်တည်ဝင်ဟန့်သည်။

သူတို့ ရွှေညောင်ကားလမ်းမကြီးပေါ်တွင် ဆင်းကြသည်။ ထိုမှရွှေညောင်ဘူတာသို့ ဆက်သွားကြသည်။

အငယ်ကိုသူတို့အဝေးကနေ၍လက်ညှိုးထောင်ပြပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

လိပ်စာမရ၍ ကျေနပ်ကြမည်မဟုတ်။

မနွယ်စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

"ဆရာချစ်ညိုအိမ်ကို လိုက်အုံးမလား"

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက မေးသည်။

"မလိုက်တော့ပါဘူးဗျာ၊ အားတဲ့နေ့တော့ လာခဲ့ပါမယ်၊ အပြန်မှာ ဒီကညီမတွေအဖော်ရှိရဲ့လား၊ ညရထားက မီးရှိတာ မဟုတ်ဘူး"

"အဆင်ပြေယင် သာစည်ကို ကျွန်မလိုက်ပို့မှာပါ"

"ဒေါ်မြင့်သာစည်လိုက်ပို့တော့ သာစည် ရန်ကုန်ညရထားမှာ သူတို့ချည်းဖြစ်နေတာပေါ့"

"ဖြစ်ပါတယ်အစ်ကို၊ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ပဲ၊ အငယ်ကား ဒီတွေ ကရာတေးတွေတတ်တယ်လေ အစ်ကိုရဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခကားလဲ တတ်တယ်နော်"

"တတ်မှာပေါ့ ကလေးမှမဟုတ်တာ"

အငယ်က ပက်လိုက်ပြန်သည်။

မနွယ်က ပေါင်ကိုဆွဲလိမ်၏။

ရွှေညောင်ကား လမ်းနံဘေးတွင် ဆင်းခဲ့သည့် ဝဏ္ဏတို့လည်း တစစဝေးကျန်ခဲ့သည်။

ရွှေညောင်မြို့ထဲ ပြန်ရောက်တော့ ညနေသုံးနာရီ။

* *

အခန်း (၃)

တန်ခူးလဆိုသော်လည်း နေဝင်သည်နှင့် အေးလာသည်။

ညနေဘက်တွင် အနွေးထည်ပါးပါးကိုပင် ဝတ်ထားလိုက်ရသည်။ သို့သော် ကဲလာလောက်မဆိုး။

ကလောမှာက ပို၍စိမ့်သေးသည်။

မေမြို့ နှစ်ဆယ့်တမိုင် ခရီးရောက်သည့်အခါ စိမ့်သွားသည့်ပုံမျိုး။

ကလောမြို့အဝင်မှာ စိမ့်၍အေးလာတတ်သည်။

ရွှေညောင်မြို့မှာတော့ နေ့လယ်ပူ၏။ မိုးချုပ်မှပင် အနည်းငယ် ပြန်၍အေးသည်။ မိုးအုံ့လိုက်လျှင် ချက်ချင်း အေးပြီးနေပွင့်သည်နှင့် ချက်ချင်းပြန်၍ ပူလာသည်။

အပူအအေး အပြောင်းအလဲမြန်လွန်းသည်။ အရိပ်အာဝါသကောင်းသည့် သစ်ပင်ကြီးများနည်းပါးခြင်းကြောင့်ဟုဆိုနိုင်၏။

ညနေဘက်တွင် ရေချိုး နောက်ကျ၍ မနွယ်တယောက် အတော်လေး ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် တကြိမ်တခါ ရောက်ဖူးသည့်ဒေသဖြစ်၍ ညနေခင်း လမ်းလျှောက်ထွက်ဖြစ်သည်။

ရွှေညောင်နှင့်တောင်ကြီးက မေမြို့အလှနှင့် တဘာသာစီ။ တောင်ကြီးဆိုလျှင် တောပြုန်းသည့် တောင်ကတုံးပေါ် တည်ဆောက်ထားသည် အဆောက်အအုံကောင်းများကို အဝေးက ထီးတည်းမြင်နေရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေလုံးကွယ်ပျောက်ချိန်တွင် အိမ်သို့ ခပ်မြန်မြန် ပြန်လျှောက်လာရသည်။

အိမ်တွင် ဆရာချစ်ညိုကိုတွေ့ရသည်။ အငယ်က ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ထိုင်ကာ ကာတွန်းစာအုပ်ကို ကောက်ဖတ်၏။

မနွယ်က လူကြီးဟန်ဖြင့် စကားဝိုင်းသို့ ဝင်ထိုင်ရသည်။

ဆရာချစ်ညိုက စကားနည်းလှသည်။

စကားနည်းခြင်းသည် လူအေးဟု အထင်ရောက်စရာ ရှိ၏။ သို့သော် ကောင်းသည့်နည်းခြင်း ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မည်။ တချို့က တတ်သိလိမ္မာလျက် တမင် စကားနည်းနည်းပြော၏။

တချို့က အပြောမတတ်၍ မိမိ၏ စရိုက် ပေါ်လွင်မည်စိုးသဖြင့် စကားနည်းရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာချစ်ညိုက ပထမအမျိုးအစားတွင် ပါသည့်လူ ဖြစ်၏။

"ဘယ်နေ့ ပြန်ဖြစ်မလဲ ညီမ"

အတန်ငယ်ကြာမှ သူက မနွယ်ကို လှမ်းမေးသည်။

"ဒီသကြန်ရက်ထဲမှာပဲ ပြန်မယ်အစ်ကို၊ သကြန်လွန်ယင် အငယ်ကလဲ ရုံးပြန်တက်ရမှာ၊ မနွယ်ကလဲ အလုပ်ခွင် ဝင်ရမယ်လေ"

"ဩော်... အငယ်က အလုပ်တောင်ဝင်နေပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ အငယ်က ဘွဲ့ရပြီး အလုပ်ဝင်နေပါပြီ"

မနွယ်က အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာပင် ပြောသည်။

"မနွယ်ကကော ရုံးမှာပဲလား"

ထိုအခိုက် ကာတွန်းဖတ်နေသည့် အငယ်က စာအုပ်နှင့် မျက်နှာကို ခွာလိုက်ပြီး။

"မမနွယ်က လူမှုဝန်ထမ်းဌာနမှာ လုပ်တာ အစ်ကိုကြီးရဲ၊ အစ်ကိုကြီးမှာ ကလေးတွေရှိယင် ရန်ကုန်က ကလေးထိန်းကျောင်း ပို့လိုက်၊ အဲဒီဌာနတွေက မမနွယ်တို့နဲ့ဆက်နွယ်နေတာ"

"အို... အငယ်"

မနွယ်က ဝင်ဟန့်သည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေက တဟားဟားရယ်သည်။

ဆရာချစ်ညိုက 'အလည်မ' ဟုစိတ်ထဲကတွေးပြီး ပြုံးနေသည်၊

"ဆရာချစ်ညိုက မိန်းမ မရှိသေးလို့အငယ်ရဲ၊ ရှိယင် သူ့သမီးက အငယ်လောက်နီးနီး ရှိပြီ"

"ဟင် ဒါဆို ဦးလေးကြီးလို့ ခေါ်မှဖြစ်မယ်"

အငယ်စိတ်ထဲတွင် ကျိတ်ခဲပြီး ပြောပစ်လိုက်သည်။

"အစ်ကို ရန်ကုန်ရောက်တဲ့အခါ မနွယ်တို့ဆီဝင်ပါ"

"ရန်ကုန်ရောက်ဖို့တော့ သိပ်မလွယ်သေးပါဘူး၊ ရွှေတန်း‌ေ
ခဏ ခဏ ပြန်ထွက်ရတာ၊ ပြန်ရောက်ပြန်တော့လဲ မှိမ်းမံသင်တန်
သဘောတရားသင်တန်းတွေ တက်နေရပြန်ကော၊ ရောက်မ
မထင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လာဖြစ်အောင်တော့ ကြိုးစားပါ့မယ်"

အငယ်က မျက်နှာကို စာအုပ်နှင့် ကွယ်ထားရာက တချ
မဲ့ရွဲ့ပစ်လိုက်သည်။

"လာဖြစ်အောင်ကြိုးစားရအုံးမယ်ဆိုတော့ အတော်မဟာန်
စကားပဲ"

အငယ်ကတော့ ခေတ်မဆန်လေသော ဆရာချစ်ညိုကိုသဘေ
မတွေ့မိ။

ဆရာချစ်ညိုက အမှန်ကို အမှန်အတိုင်းပြောပြလိုက်ခြင်းသ

အပိုစကားဖြင့် တန်ဆာ မဆင်တတ်။ ညာလုံး၍လည
မပြောတတ်သဖြင့် တဘက်သား နားဝင်ချိုချင်မှ ချိုမည်။

သူက အငယ်ဆီသို့ လှမ်း၍။

"အငယ် နောက်တခါ ရွှေညောင်ကို လာအုံးမယ်ဆိုပ
စာရေး အကြောင်းကြားထားပေါ့၊ အစ်ကို ဒီတခါ ပင်းတ
ဘက်ကို ပို့ပေးမယ်လေ၊ ဒီတခါ ပင်းတယမှာ ရန်ဖြစ်ရအော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပင်းတယဆိုတော့ ခရီးစရိတ်သက်သာတာပေါ့၊ အင်းလေးက ခက်လှေခဲတွေ ကုန်လှတယ်"

အငယ်က ဒက်ကနဲ ပြောပြန်သည်။

မနွယ် သိပ်မကြိုက်လှ။

ဆရာချစ်ညိုက လူကြီးရှက်၍ ရယ်နေရသည့် ရယ်ပုံမျိုး။

အငယ်က သူ့ဆီကို တခွန်းလာလျှင် တခွန်း ပြန်ပြောလိုက်ရမှ ကျေနပ်မည့် မိန်းကလေး။

"အငယ် ဟိုမှာ စာအုပ်တွေရှိသေးတယ်"

မနွယ်က အနီးရှိစာအုပ်ပုံကို လက်ညှိုးညွှန်ပြသည်။ အငယ် စိတ်ကို အာရုံပြောင်းစေရန် ကြိုးစားသည်။

"ခုခေတ်မှာ ခရီးထွက်ဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူး အစ်ကို၊ တယောက်အတွက် အနည်းဆုံး ငွေတထောင်လောက်မှ မပါပဲ ခရီးသွားလို့ မရဘူးအစ်ကို၊ ဒီတော့ ရောက်ပြီးသားဒေသတခုကို ဒုတိယအကြိမ်ပြန်ရောက်ဖို့ဆိုတာ ကမ္ဘာတခုကို ပြန်ပတ်ရသလိုပါပဲ၊ အင်းလေးလိုနေရာမျိုးဟာ တကြိမ်မဟုတ်ဘူး အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လာချင်စရာကောင်းတဲ့ ဒေသမျိုးပါ"

သည်နေ့တွင် ဆရာချစ်ညို လာသည်က နှုတ်ဆက်သည့်သဘော။

နောက်ပြီး သူတို့ညီအစ်မ ရထားလက်မှတ် ရရေးအတွက် တာဝန်ယူရန် ရည်ရွယ်ချက်လည်း ပါသည်။

အထူးသဖြင့် အငယ်မ၏ ရန်တွေ့သံကို နားထောင်ရန်လည်း ဖြစ်၏။ တရင်းတနှီး ဆက်ဆံတတ်သော အငယ်မ၏ ပြောပုံဆိုပုံ သွက်လက်ချက်ချာပုံကို သူသဘောကျသည်။

တပြုံးပြုံးနှင့် ခွင့်လွှတ်တတ်သည်။

အမှောင်ထုထဲတွင် ဆရာချစ်ညိုပြန်သည်။ ညသည် အတော်လေး အေးလာသည်။

ဖိုးလ်ဂျက်ကက်အင်္ကျီ ပွပွကြီး ဝတ်ထားသည့် ဆရာချစ်ညို ကျောပြင်သည် အမှောင်ထုထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်

မမျှော်လင့်သော သံယောဇဉ်တမျှင်သည် မနွယ်၏ ရင်ထဲမှ တင်ကျန်ရစ်သည်ကို မနွယ် သတိထားလိုက်မိသည်။

ဩော်....အံ့ဩဖွယ် ရွှေညောင်၏ နွေဦးညပါလား။

*   *   *

"လက်မှတ်က ရိုးရိုးတန်းနှစ်စောင်ပဲရတယ် ဒေါ်မြင့် အထက်တန်းတွဲမှာလဲ ဆေးရုံတက်မယ့် လူနာရဲဘော်တွေ သ မျှားနေလို့ နေရာမရတော့ဘူး"

ရထားလက်မှတ် လာပေးသူ ဆရာချစ်ညိုက အခြေအနေ ပြောသည်။

"အို....ရိုးရိုးတန်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်အစ်ကို၊ မနွယ်တို့က အခ မကြီးပါဘူး၊ ရဲဘော် လူနာတွေကသာ အရေးကြီးတာပ မနွယ်တို့ ရိုးရိုးတန်းကပဲ စီးပါ့မယ်"

"ခုလို ကူညီတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို၊ အစ်ကို အပန်းဖြေရက်လေးတွေ မနွယ်တို့က ခိုးယူသုံးမိသလို ဖြစ် ပြီ...."

"ကိစ္စမရှိပါဘူး....မနွယ်၊ ဒီကူညီမှုဟာ မပြောပလော ပါဘူး"

သူက အငယ်ဘက်သို့ တဆက်တည်း လှည့်လိုက်ပြီး....

"ဩော်...အငယ်"

အငယ်က တမင်စုထားသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို ရန်တွေ့ ပြင်ဆင်ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရန်ကုန်ရောက်ယင် ဟိုကောလိပ်ကျောင်းသားတွေနဲ့ ရန်မဖြစ်နဲ့နော်၊ အငယ်လက်ထဲမှာ ဝက်သားခုတ်တဲ့ဓားလဲ ပါသွားတော့ အစ်ကိုက စိုးရိမ်လို့ပါ"

"သူတို့က ရန်ဖြစ်စရာပဲ အစ်ကိုကြီးရ"

"အစ်ကို ရန်ကုန်ကို ရောက်ခဲ့ယင်ကော"

"ရန်ဖြစ်ဖို့တော့ သေချာတယ်"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ အစ်ကိုက စစ်တပ်က အယ်လ်ဖေးရှင်း တကောင် ခေါ်ခဲ့မှာ"

"သွား...."

"ဟား-ဟား-ဟား"

ဘူတာတွင် စကားအနည်းငယ် ပြောဖြစ်ကြသည်။

ရထား ဘူတာထဲက ထွက်လာသည်။

ဆရာချစ်ညိုနှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝေတို့ ရွှေညောင် ဘူတာတွင် ကျန်ရစ်သည်။

"မမနွယ်"

"ဘာလဲအငယ်"

"ဆရာချစ်ညိုက ချောတယ်နော်၊ ခပ်ဝေးဝေးကကြည့်ယင် ပိုပြီး ချောတယ်၊ မမြင်ရလေ ပိုချောလေလေပဲ ဟဲ-ဟဲ"

အငယ်က ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

"တော်စမ်းပါအငယ်၊ နောက်ဖို့ပဲသိတယ်၊ ရထားဒီလောက် လူကျပ်ရတဲ့အထဲ"

"လူကျပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး မမနွယ်ရဲ့၊ ကုန်တွေ ကျပ်တာပါ၊ ဒါပေမယ့် အငယ်တို့ ကံကောင်းတယ်၊ အရှေ့ခုံမှာစီးမယ့်လူ မလာဘူး၊ ရထားမမီလို့ ကျန်ခဲ့တာဖြစ်မယ်၊ အိပ်ပြီး လိုက်လို့ရတယ်နော်"

"ဩော်....သူများတွေ စိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲမှာ အငယ်က အတွက်များနေပြန်ပြီ"

ရထားအရှိန် အတော်မြန်လာသည်။ ဘူတာသည် တမိုင်ခန့် အဝေးမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ။

အငယ်က လွတ်နေသည့် ရှေ့ခုံတွင်ထိုင်ကာ သူ့အစ်မနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ပြတင်းမှနေ၍ ခပ်လှမ်းလှမ်းက မှိုင်းညို့ညို့ တောင်တန်းများကို လှမ်းကြည့်သည်။

"ဟင်....မမနွယ်၊ အင်းလေးနဲ့ ညောင်ရွှေလောက်မှာတော့ မိုးတွေရွာနေပြီ တွေ့လား"

တောင်ရိပ်ညိုညိုနေရာများတွင် မှုန်မှိုင်းကာ မိုးကြီး သဲသဲမဲမဲ ရွာနေပြီ။

"အင်း....ဒီမှာတော့ မိုးတွေတောင်ရွာလို့ ရန်ကုန်မှာ အခု ရှိန် တရာ့လေးလောက် ရှိတယ်တဲ့၊ သိပ်ပူနေမှာပဲ"

ညီအစ်မ စကားကောင်းနေခိုက်မှာ သူတို့အနားသို့ ထိုင်ခုံရှင်များ ရောက်လာသည်။ သူတို့က နောက်သို့ လှည့်မကြည့်။

"ဒီကညီမ ခုံနံပါတ်များ မှားသလားလို့"

အသံကြား၍ နှစ်ယောက်လုံး ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။

"ဟင်...."

"ဟယ်....ကိုဝဏ္ဏတို့ပါလား"

မောင်ဝဏ္ဏဟု အပေါ်စီးနှင့်မခေါ်ချင်၍ ကိုဝဏ္ဏဟု ခေါ်လိုက်သည်။

ဒါကိုပင် ဝဏ္ဏက ပိုပြီးကျေနပ်သွားသည်။

"အံ့သြသွားသလား မမနွယ်"

"အံ့သြတာပေါ့ကွာ၊ ညီမထားပဲ ခုလို ဆုံဖို့ပြုဖို့က ခဲယဉ်းတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဟီး....ကျွန်တော်တို့က မမနွယ်တို့ကို ဘူတာမှာမြင်လို့ အံ့သြအောင် တခြားတွဲမှာ တမင်သွားပုန်းနေတာ"

ထွန်းထွန်းက ပြုံးဖြီးဖြီးနှင့်ဆိုသည်။

အငယ်က သူ့အစ်မဘေးသို့ ရွှေ့ပြောင်းထိုင်သည်။

"မမနွယ်တို့ ဒီနေ့မှ ပြန်ဖြစ်တာကိုး"

ဝဏ္ဏက တည်ငြိမ်စွာ ဣန္ဒြေရရ ပြန်ပြောသည်။

"နို့....ကိုဝဏ္ဏတို့ ဟိုရက်က ဘာလို့မပြန်ဖြစ်တာလဲ၊ ငွေလဲ သုံးစရာမရှိဘူးဆိုပြီး"

"ရထားလက်မှတ် မရဘူး မမနွယ်"

"ဟုတ်လား"

"မမနွယ်တို့ ဒီရက်ထဲပြန်တော့ လမ်းမှာ ရေပက်ခံရမှာပဲ"

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ၊ ပြတင်းတံခါးတွေ ပိတ်ထားရုံပေါ့"

သူတို့ထိုင်သည်နှင့် အငယ်က သူပါလာသည့် ဝတ္ထုစာအုပ်များကိုဖွင့်၍ ဖတ်တော့သည်။

ဒါက သူ့အကျင့်။

စကားသိပ်မပြောချင်လျှင် စာအုပ်ကိုင်မည်။ ဒါက အငယ့်ဝါသနာ၊ အငယ့်စရိုက်။

တကယ်လည်း စိတ်အာရုံ ပြောင်းလဲပေးသည့် အရာတွင် စာဖတ်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး။

သို့သော် နေရာတိုင်း၌ စာအုပ်ကိုင်ပြန်လျှင်လည်း ကြည့်မကောင်းပြန်။ ကျောင်းများ ရုံးများတွင် အလုပ်လုပ်နေခိုက်၊ ထမင်းအိုးတည်နေခိုက် စာအုပ်ကိုင်နေလျှင် မကောင်း။

အဆိုးရွားဆုံးက အိမ်သာတက်ယင်း စာအုပ်ဖတ်သည့်ကိစ္စ။

သည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး အငယ်နှင့် အကျယ်တဝင့် ပြောခဲ့ဖူးသည်။

မနွယ် မကြိုက်ဆုံး။

တချို့က အိမ်သာတက်လျှင် စာအုပ်တအုပ်အုပ် ဖတ်ရမှဟု မိမိ၏ စာဖတ်အကျင့်ဝါသနာလေးကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားသလိုလို ထုတ်ဖော်ပြောတတ်သည်။

ဤသို့ ပြောသံကြားရလေတိုင်း မနွယ် ခေါင်းကြီးမိ၏။ နားထဲ သံရည်ပူလောင်းထည့်လိုက်သလို အခံရဆိုး၏။

တခါတရံ ရင်ထဲအသည်းထဲကပင် စူးရှသွားသလို ခံစားလိုက်ရတည်။

တခါက ခင်မင်သူ အပေါင်းအသင်းတဒယာက်ကို မဂ္ဂဇင်းအလွန်ကောင်းကြောင်း မနွယ်ပြောမိ၏။ သူက ဖတ်ချင်သည်ဟုဆိုသည်။ မနွယ်က 'ဖတ်လေ'....ဟုဆိုကာ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ သူက "နေအုံး....နေအုံး၊ အိမ်သာတက်တော့မှ ယူမယ်"...ဟု ပြော၍ ထွက်သွားသည်။

ပြောသူက အမှတ်မထင်ပြောခြင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ မနွယ်ကို စာပေဝါသနာပါသူမှန်းသိ၍ တမင်နှိမ်၍ပြောခြင်း ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မည်။

မနွယ် အတော်စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိ၏။

လူကိုစော်ကားသည်ထက် စာပေကိုစော်ကားသည်အတွက် ရင်ထဲတွင် အတော်ပင် နင့်သွားသည်။ ခင်မင်သူမို့ မပြောသာ။

စာအုပ်ဖတ်စရာ ဤမျှ နေရာရှားသည့်အရပ်လည်း မဟုတ်ပေ။

စာဖတ်ရမှ အညစ်ကြေးစွန့်၍ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းသည် စာပေကို ဝမ်းသွားဆေးနှင့် နှိုင်းရာကျမည်။ နှိမ်ရာကျမည်။ မျက်စိနှင့် တခြား ဒွါရလည်း မသဲကွဲရာ ကျနေသည်။

အိပ်ပျော်အောင် စာဖတ်သည်ဟုဆိုခြင်းက နားထောင်၍ကောင်းသည်။ မျက်စိနှင့် သက်ဆိုင်မှုခြင်းလည်း သိလျော်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငယ်တယောက် အိမ်သာထဲတွင် စာဖတ်သည့်အခါ၌လည်း မန္တယ် ဆူပူမိသည်။

"ဒီမှာ အငယ်....အကျင့်ပါတယ်၊ အကျင့်ပါတယ် ဆိုတိုင်း ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ တို့မျာ စာအုပ်ကို သိပ်ရိုသေတယ်၊ စာအုပ်ကို ဟိုနားဒီနား ပစ်ချမထားဘူး၊ တချို့စာအုပ်တွေဆို ယင် မြင့်မြတ်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ရွေးပြီးတင်ထားတယ်၊ စက္ကူပဲ ဆိုတာကို သိနေပေမယ့် မွန်မြတ်တဲ့ဘုရားစာ တရားစာတွေပါ ယင် တရိုတသေထားသင့်တဲ့နေရာ တင်ထားတယ်၊ အငယ်က စာအုပ်ကို အိမ်သာတက်ယင်း ဖတ်တယ်ဆိုတော့ စာပေကို မလေးစားရာကျတယ်၊ မရိုမသေရာ ကျတယ်၊ ဒါလောက် စာအုပ်စွဲနေလို့ စာပေမြတ်နိုးသူလို့ ဘယ်သူက ချီးကျူးမှာလဲ၊ သူ့နေရာနဲ့ သူပေါ့၊ နောက်ကို စာအုပ်တွေ အိမ်သာထဲ ယူမသွားနဲ့"

မန္တယ်၏ ဤအယူကလည်း အစွန်းရောက်ချင် ရောက်မည်။ စာအုပ်တိုင်းကို စက္ကူဟု ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘော မထားနိုင်လျက်လည်း မန္တယ် ခပ်ပြင်းပြင်း ပြောခဲ့ဖူးသည်။ ခုလည်း အငယ်က စကားမပြောလို၍ စာအုပ်ကိုင်ထားသည်။ သည်နေရာမှာတော့ မန္တယ်မတားလို။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို မလေ့လာချင်၍၊ မျက်ကွယ်ပြုချင်၍ မျက်နှာလွှဲခြင်းတမျိုးမို့ မကန့်ကွက်ချင်တော့။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ပြတင်းဘက်သို့သာ ငေးနေခဲ့သည်။

မိုးဖွဲလေးများသည် ပြတင်းမှနေ၍ တခါတရံ ရထားအတွင်းဘက်သို့ ဝေ့ဝိုက်လာ၏။

ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းလိုက်သူက ဝဏ္ဏ။

"မမန္တယ်"

"ဩော်...ကိုဝဏ္ဏ"

မန္တယ် လှည့်ကြည့်သည့်အခါ ဝဏ္ဏက မျက်တောင် သုံးလေးချက်မျှ ခတ်လိုက်ပြီး မဝံ့မရဲဟန်နှင့်....

"မမန္တယ် ဘာတွေများတွေးနေတာလဲ၊ ကျွန်တော် စကားပြောမလို့ မမန္တယ်ကို စောင့်နေတာ တအောင့်လောက် ကြာသွားပြီ"

"ဟုတ်လား၊ ကဲ....ဘာများပြောမလို့ပါလိမ့်"

"ဩော်....မမန္တယ်နဲ့ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဆုံရတာ တမင်ဖန်တီးတယ်လို့ ယူဆစရာ ဖြစ်နေမလားလို့ စဉ်းစားမိလို့ပါ၊ တမင်ဖန်တီးယင်တောင် ဒီလောက်အဆင်ပြေချင်မှ ပြေမယ်၊ ခွဲနေရာနီးဖို့ဆိုတာကို ပြောတာပါ"

ဝဏ္ဏက သူ့စကားကို ဖြာဖြာထေးထေး ပြောသည်။

မန္တယ် ပြုံးလိုက်သည်။

ဝဏ္ဏ၏ ရွှန်းလက်နေသော မျက်လုံးများကိုလည်း မသိဟန်ပြုလိုက်ပြီး....

"ဒါနဲ့ ကိုဝဏ္ဏတို့ ပိုက်ဆံမရှိပဲ ရွှေညောင်မှာ သုံးလေးရက်ဆက်နေတာ ဘယ်သူက ကျွေးထားလဲ"

"ဟာ....ဘာပြောကောင်းမလဲ မမန္တယ်ရယ်၊ ထွန်းထွန်းက သူဝယ်လာတဲ့ ဖိးလ်ဂျက်ကက်ကို ပြန်ရောင်းတယ်လေ၊ ဒီမှာ တင်ရောင်းတော့ ရှုံးတာပေါ့"

"ဖြစ်ရလေ"

မန္တယ်က အငယ့်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည့်အခါ အငယ်က။

"သနားစရာကောင်းတဲ့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကြီးတွေပါပဲ"

"ခင်ဗျာ"

အငယ့်အသံကြောင့် ထွန်းထွန်းက တမင်ယောင်ပြီး အော်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုဝဏ္ဏတို့က စက်မှုကလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ နောက်ဆုံးနှစ်သမားတွေပါ"

"ဒါဖြင့် ရေကူးတဲ့ ကိုအောင်စိုးကို သိမှာပေါ့"

"ဟာ....သိတာပေါ့၊ သူတို့က အောင်ကုန်ပြီ မမနွယ်ရဲ့၊ အရာရှိကြီးတွေတောင် ဖြစ်ရောပေါ့"

ထွန်းထွန်းက ဝင်ဖြေသည်။

"အလဲ့"

အငယ်က မျက်ခုံးကို အသာပင့်လိုက်သည်။

သူတို့ကလည်း ခပ်ကြွားကြွား။

ထွန်းထွန်း တမင်ပြောနေမှန်း မနွယ်သိ၏။

ကိုအောင်စိုးကို ဥပမာပေးပြီး မိမိတို့လည်း အနာဂတ် အရာရှိလောင်းပါပဲဟု ဆိုလေသယောင်။

"လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က ဘက်ချ်တွေအားလုံးလိုလို အလုပ်ရကုန်ပြီ၊ မလုပ်ချင်တဲ့လူလောက်ပဲ ကျန်တော့တာ"

"ဟုတ်ပါ့မလား"

"ဟုတ်ပါ့မလား မောင်ကာဠုရှဲ့"....ဟု ရွှေမန်း လေဖြင့် အငယ်က နောက်လိုက်ချင်သည်။

"အာ....သိပ်ဟုတ်တာပေါ့"

"အလုပ်ရသူ အရေအတွက်က များတာလား၊ မလုပ်ချင်တဲ့ လူအရေအတွက်က များတာလား"

"အတော်များများတော့ ရကြပါတယ်"

"အလုပ်ရတော့ မြန်သားနော်၊ နောက်ပြီး ရာထူးကလဲ အပုံစားတွေ"

"မြန်တော့ မမြန်ပါဘူး၊ နှစ်နဲ့တော့ချီပြီး စောင့်ရတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် စကေးတော့ ကောင်းတယ်၊ သင်ရတဲ့ ပညာကလဲ မနည်းဘူးမို့လား မမနွယ်ရယ်"

ထွန်းထွန်းကပင် ဆက်ပြောသည်။

"ရန်ကုန် ဘယ်အပိုင်းမှာနေလဲ မမနွယ်ရယ်"

ဝဏ္ဏက မှင်သေသေမျက်နှာထားနှင့် မေးသည်။

အငယ် ဝင်နှောက်မှာကိုလည်း စိုးရိမ်နေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အိမ်လိပ်စာမေးနေတာ ခရီးသွားဟန်လွှဲ ပေါ်ပေါ်ဆဆ ဝတ္တာရေးကျေ မေးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ လေးလေး နက်နက် ခင်မင်ရင်းနှီးလို့ မေးတာပါ၊ မမနွယ်နဲ့ ကျွန်တော် တို့ဟာ တမြို့တည်း အတူနေခဲ့ကြပြီး ခုလို တနယ် တကျေးမှာ တလှေတည်းစီး၊တခရီးတည်းသွားဖြစ်ရတာ ကြုံကြိုက်ခဲလွန်းလို့ မေးရတာပါ၊တမင်အကြံနဲ့ဖန်တီးယင်တောင်ဆုံချင်မှဆုံမှာပါ"

"ဟွန်း....ပိုလွန်း"

အငယ့်အသံ သဲ့သဲ့ထွက်လာသည်။

"တကယ်ပြောတာပါ"

"လိပ်စာ ကန်စွန်းရှက်"

အငယ်က ဝင်ပြောသည်။

"စမ်းချောင်းမှာပါကွယ်၊ လိပ်စာအပြည့်အစုံက....ရော့"

မနွယ်က ကတ်ပြားလေးတခုကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

"ဒီကညီမကတော့ ကန်စွန်းရှက် သိပ်ကြိုက်တယ် ထင်တယ်နော်၊ တသမ်းလုံး ကန်စွန်းရှက်၊ ကန်စွန်းရှက်နဲ့ ပြောလာတာ"

ဝဏ္ဏ ဒီတခါ အငယ့်ဘက်လှည့်၍ ပြောသည်။ အငယ့်နှုတ်ခမ်း ရွှေသို့ စူထွက်သွားသည်။

"နေအုံး၊ ရန်ကုန်ရောက်မှ ကန်စွန်းရှက်တခွဲ့ တော်က် ပို့ပေးအုံးမယ်"

အငယ် ဘာမှပြန်မပြောတော့။

စာအုပ်ကို ဆက်ဖတ်နေသည်။ စိတ်ပါသည် မပါသည်မသိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ပန်းဘူတာသို့ရောက်လျှင် ဘူတာရှေ့က ရေတပုံး ပက်သွင်းလိုက်သဖြင့် အားလုံး စိုကုန်သည်။

ပြတင်းဝတွင်ထိုင်သည့် မနွယ်က ပိုပြီးစိုရွှဲသွားသည်။

အောင်ပန်းတွင် မိုးမရွာတော့။

"ဟာ...မမနွယ်တကိုယ်လုံး ရွှဲကုန်ပြီ"

မနွယ်က စင်ပေါ်တွင်တင်ထားသည့် သားရေအိတ်တွင်းက အနွေးထည်ကို ထုတ်ယူရန်စဉ်းစားမိ၍ စင်ကို မော့ကြည့်၏။ ကြိုးများနှင့် အခိုင်အခံ့ချည်ထား၍ ဆွဲယူရန် မလွယ်တော့။

လေအဝေ့တွင် အတော်လေး ချမ်းစိမ့်လာသည်။

"မမနွယ် ချမ်းနေပြီလား"

ဝဏ္ဏ၏မျက်လုံးများသည် ကရုဏာရိပ်များ ယှက်မိုးနေ၏။

"သိပ်တော့ မချမ်းပါဘူး"

"မချမ်းဘူးသာဆိုတယ် မေးတွေတောင် တုန်နေပြီပဲ"

မနွယ်က မေးစေ့ကို သူ့လက်ဖြင့် ယောင်ယမ်း ပင့်ကိုင်မိသည်။

သူက မနွယ်၏မျက်နှာကို ဂရုတစိုက်ကြည့်နေမှန်း သွယ်ဝိုက်၍ ဖော်ထုတ်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော့် ဒီအင်္ကျီကို ခဏခြုံထားပါလားမမနွယ်၊ ကျွန်တော့်အိတ်က ဖွင့်လို့လွယ်တယ်"

စေတနာ ကရုဏာတွေ ဖိတ်လျှံကျလာသည်။ ဝဏ္ဏက ပြောပြောဆိုဆို ချိတ်ဆွဲထားသော သူ့သားရေအိတ်ထဲက အနွေးအင်္ကျီကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

"အို...နေပါစေ၊ မနွယ်မဝတ်ရဲပါဘူး"

မနွယ်က ခေါင်းကိုခါ၍ လက်ကလေးဖြင့်လည်း ကာထားလိုက်သည်။

"ဟုတ်သားပဲ ကိုလေးရာ၊ မင်းဥစ္စာ အင်္ကျီကြီးဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ၊ မင်းဝယ်လာတဲ့ ယိုးဒယား မျက်နှာသုတ်ပဝါလေး ထုတ်ပေးလိုက်ပါလား"

"ဟာ...ဟုတ်သားပဲ၊ ကျွန်တော်မေ့နေတယ်၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါ အသစ်တထည် ဝယ်လာခဲ့တာပဲ၊ ဒါက အသစ်နော်... မမနွယ်ရေ့၊ ဒါလေးခြုံထား၊ အအေးပတ်အုံးမယ်"

သူက အိတ်ထဲက မွှေနှောက်၍ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ပလတ်စတစ်အိတ်သန့်သန့်တအိတ် ထွက်လာသည်။

အိတ်ထဲတွင် ရွှေဝါရောင် ဂန္ဓမာပန်း အဆုပ်အဆုပ်ကြီးများ ဖော်ထားသည့် တဘက်ကြီးတထည်။

ဒီတခါတော့ မမနွယ် မငြင်းသာပဲ လှမ်းယူလိုက်ရသည်။

ချမ်းလွန်း၍ မေးလည်း တကယ်ပင် တုန်နေသည်။ ဝဏ္ဏက မနွယ်၏မျက်နှာကို ကရုဏာသက်စွာ ငေးကြည့်နေသည်။

ရေတပုံးလုံးလိုလို သူ့ကိုယ်မှာ စိုထားသည်ကလည်းရှိသည်။ ဒေသလည်း အေးသည်။

မနွယ်က ဝဏ္ဏ၏တဘက်ကို မငြင်းသာပဲခြုံထားလိုက်ရသည်။

ဝဏ္ဏက ကရုဏာမျက်လုံးများဖြင့် လှမ်း၍ ကြည့်သည့်အခါ သူ့ရင်ထဲမှာ အမှတ်မထင် နွေးသွားသည်။

ခွေးရှပ်ဘူတာသို့ ရောက်သည့်အခါ ပို၍ဆိုးသည်။ သာစည်မှ ရွှေညောင်သို့ ဆက်လာသည့်ရထားနှင့် ဘူတာတွင် ဆုံသည်။

ရပ်ထားသည့် တဘက်ရထားပေါ်က ရေသရဲတစု ဒီဘက်ရထားပြတင်းဆီသို့ ပြေးကပ်လာကြသည်။

ဝဏ္ဏက ပြတင်းကို ကပျာကယာပိတ်သည်။

ဖြန်းကနဲ ရေသံ ကြားလိုက်ရသည်။ ရေလုံးသည် ပြတင်းသစ်သား တံခါးကိုသာ ပြေးရိုက်သည်။ အတွင်းကို ရေမှုန်များ လောက်သာ စဉ်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် မရ။

ဒါမျိုးတော့ ကျေနပ်မည်မဟုတ်၊ သူတို့ အတော်ပင် ကဲကြသည်။ တခြားပြတင်းက ကျော်၍ မန္တယ်တို့နေရာကို ပက်သွင်းသည်။

အားလုံးစိုကုန်သည်။

သည့်ထက် ကဲသူတွေက ရထားပေါ်တက်၍ လောင်းကြပြန်သည်။

ရထားရပ်ထားခိုက်မို့ မတတ်သာ။

သည်တခါမှာ အငယ်မပါမလွတ်တော့။ နှစ်ယောက် လုံး ရွှဲရွှဲစိုကြသည်။

"ဒုက္ခပဲကိုဝဏ္ဏရဲ့၊ တဘက် အသစ်ကလေးတော့ စိုသွားပြီ"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး မမန္တယ်"

မန္တယ်က မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ရေညှစ်ယင်း အားတုံ့အားနာ ဆိုသည်။

ပြီးတော့ ရထားပြတင်းဘောင်မှာ တင်၍ လှမ်း၏။

ခွေးရုပ်ဘူတာတွင် နှစ်နာရီနီးပါး အချိန် ကြန့်ကြာသွားသည်။

တလမ်းလုံးစိုခဲ့သည့် အရှိန်ကြောင့် သာစည်မှာ မန္တယ် ခေါင်းကိုက်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ တကိုယ်လုံး နွမ်းနယ်နေသည်။

အငယ်မကတော့ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ရေဒဏ် ခံနိုင်ပုံရသည်။

သာစည်ကို နေဝင်ခါနီးအချိန်မှာ ရောက်သည်။

"မမန္တယ် နေမကောင်းဘူးလားဟင်၊ ကျွန်တော့် ဆီမှာ ဆေးပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘာအကူအညီ ပေးရမလဲ"

"ဆေး မမန္တယ်ဆီမှာ ပါပါတယ်၊ ရထားမထွက်ခင်မှာ ရေနွေးနည်းနည်းလောက်တော့ လိုချင်တယ်"

"ရမယ်လေ...ကျွန်တော် ဆင်းယူပေးမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ဓာတ်ဗူးကိုကိုင်ပြီး ပြတင်းဘောင်ပေါ်က ဝဏ္ဏ ခုန်ဆင်းသွားသည်။

ခဏအတွင်း ရေနွေးဓာတ်ဗူးနှင့် တခြား စားစရာများပါ ဝယ်လာသည်။

"ပြင်းတဲ့ဆေးတွေက အစားနည်းနည်းစားပြီးမှ သောက်၊ မမန္တယ်"

"မမန္တယ် မုန့်တွေ မစားချင်ပါဘူး" မန္တယ် ငြင်းလိုက်သည်။

ပါရာစီ တမောတလုံးနှင့် ရေနွေးသောက်လိုက်၏။

သာစည်သည် သည်ဘက်မှာတော့ ညရထားတွဲကမှိန်လဲ့လဲ့ မီးရောင်သည် သူတို့အဖွဲ့နှင့် အတော်လှမ်းလှမ်းမှာသာ လင်းသည်။ သူတို့ဘက်မှာ မှောင်အတိ။

လဆန်းရက်မို့ ပတ်ဝန်းကျင်က လ၏အလင်းရောင် အနည်းအကျဉ်း ဝင်သည်။

သို့သော် ရထားပေါ်တွင် တချို့က ပြတင်းတံခါးပိတ်ထား၍၊ မှောင်နှင့်မည်းမည်း၊ ဝဏ္ဏလက်မှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးသည် တမိနစ် တခါလောက် လင်းသည်။

ဓာတ်မီးကို မှိတ်ချည်ဖွင့်ချည်တချိန်လုံးလုပ်လာသည်။ မိန်းမသားများအဖို့ ညခရီးသည် မလွယ်၊ သည်လမ်းနှင့် သည်လမ်းကလည်း နေ့တဝက် ညတဝက်၊ မလွဲမရှောင်သာ စီးရမည့်လမ်း။

အငယ်က ပြတင်းဘက် အခြမ်းမှာ တံခါးဘောင်ကို မှီပြီး အိပ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းထွန်းတယောက်လည်း အိပ်ပျော်ပြီး ဝဏ္ဏနှင့် မန္တယ်တို့နှစ်ယောက်သာ ရထားအတွင်းပိုင်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထား။

"မမန္တယ် အိပ်ချင်အိပ်လေ၊ ကျွန်တော် စောင့်နေပါ့မယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ ဓာတ်မီးလဲ ရှိနေတာပဲ"

"မအိပ်ချင်ပါဘူးကွယ်"

ခရီးပန်းသော်လည်း အိပ်ချင်စိတ်ကို ကြိုးစားပယ်ဖျောက်ပစ်ရသည်။

"မမန္တယ်က နေမကောင်းဘူးမို့လား၊ တမေ့လေးလောက်မေ့အုံးပေါ့"

"ရပါတယ်၊ မန္တယ်က ညဥ့်နက်ခံပြီး စာဖတ်တဲ့ အကျင့်ရှိနေတော့၊ ဒီနေရာမှ မျက်စိလေးက သိပ်ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းနေတယ်"

ဝဏ္ဏက သူ့ဓာတ်မီးကို တခါတခါ ရထားခေါင်းမိုးကုထောင်ပြီး ထိုးထားသည်။ ထိုအခါ အလင်းရောင်သည် အပေါ်က ဖြာကျနေတတ်သည်။

မန္တယ်က အမှောင်ထဲတွင် သူ့မျက်လုံးများကို လွှဲဖယ်ပြီး အဝေး အမှောင်ထု တွင်းသို့သာ မျှော်ကြည့်နေသည်။

ရထားသည် အရှိန် ပြင်းလာသည်နှင့် အမျှ ပြင်ပလေကလည်း ပါ၍ အေးလာသည်။

ညဥ့်တနာရီ၏ သည်ဘက်တွင် မန္တယ်၏မျက်လုံးများမေ့စင်းစပြုလာသည်။ သို့သော် စိတ်ကိုလျော့ကျ မသွားအောင် မန္တယ်က တင်းထားသည်။

ရှေ့က လူပျိုကျောင်းသား နှစ်ယောက်ကိုလဲ မယုံကြည်ရ၊ မိမိနံဘေး လမ်းကြားက အထုပ်ပေါ် ထိုင်နေသူကိုလည်း စိတ်မချ။

လောကသည် တဒင်္ဂအမြင်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ပါသိ
အမှောင်ထုတွင် ဖောက်ပြန်တတ်သည်၊ စိတ်များ၊ အခွင့်သာ
လျှင် ဖောက်ပြန်တတ်သည့် စိတ်များကို အဘယ်သူ ကြိုသိနိုင်
ပါအံ့နည်း။

မန္တယ်စိတ်ကို ထိန်းယင်း မေးကနဲတချက် ငိုက်သွားသည်။

ပူနွေးသည့် လက်တခုသည် သူ့လက်မောင်းကို ညင်သာစွာ
လာ၍ ထိ ကိုင်လိုက်သည်။

"ဒါဘာလုပ်တာလဲ"

မန္တယ် မျက်လုံးဖြတ်ကနဲ ပွင့်သွားသည်။ အသံရှင်က ဝဏ္ဏ

ဝဏ္ဏလက်က ဓာတ်မီးသည် မန္တယ် ခုံဘေးလမ်းကြားက
သူ၏ မျက်နှာတည့်တည့်မှာ စိုက်ပြီးထိုးထားသည်၊ သူ့လက်
တဘက်ကလည်း ထိုလူစိမ်း၏ လက်ဖျံကို ဖမ်းဆုပ်ထားသည်။

"ကားစီးရတာ ရထားစီးရတာဟာ လောကရဲ့ ခံရခြင်း
တမျိုးပါဗျာ၊ ခင်ဗျားမို့လို့ ကြံစည်စိတ်ကူးတတ်တယ်၊မိန်းမ
သားတွေချည်းမို့ ကူညီစောင့်ရှောက်ဖို့တောင် ကောင်းပါသေး
တယ်၊ ခင်ဗျားအတော် စိတ်ထားညံ့တဲ့လူပဲ"

သူခပ်ရင့်ရင့်သီးသီး ဝေဖန်ပစ်လိုက်သည်။

"ထိုးပစ်ကွာ ကိုလေး၊ ဓာတ်မီးနဲ့ရိုက်ပစ်"

ထွန်းထွန်း လန့်နိုးပြီး အိပ်ချင်မူးတူးစကား၊စိတ်မထိန်းနိုင်
ပြောသည်။ အိပ်ပျော်နေသူ အားလုံးနိုးသွားကြသည်။ သူတို့
အလစ်သုတ်သည်ဟုပင် ထင်ကြသည်။

"ကိုဝဏ္ဏရယ် ရန်မဖြစ်ပါနဲ့တော့၊ မမန္တယ် တောင်းပန်
တယ်၊ မန္တယ်လဲ ခေါင်းကကိုက်နေတော့ နည်းနည်းလေး ငိုက်
သွားတယ်၊ နာရီကို ဖြုတ်ချင်တာ ထင်ပါရဲ့ကွာ"

ဝဏ္ဏ စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် မီးကိုပြန်မမှိတ်တော့ပဲ ခေါင်းမိုးပေါ်
ဆက်တိုက် ထိုးလာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ငူရောက်မှ မီးကိုမှိတ်ချည် ဖွင့်ချည်ပြန်လုပ်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ ကားပေါ်မှာဆိုယင် မိန်းကလေးတွေနဲ့ မလှဲမရှောင်သာ ထိမိမှာတောင် သိပ်စိုးတယ်၊ ကိုယ့်အပေါ် အထင်သေး မခံချင်ဘူး၊ ဒီကိစ္စက ငြင်းရခက်တယ်၊ ရိုးရိုးထိမိ ကိုင်မိအုံးတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုလဲ ကျိန်ပြောလို့ တဘက်ကယုံချင်မှ ယုံတော့မယ်၊ အခုလိုပြုမူတာတော့ ကျွန်တော် သူ့နှမကိုယ့်နှမ သည်းမခံချင်ဘူး၊ သိပ်လက်ယားတာပဲ"

"ငါအိပ်ပျော်နေလို့၊ ငါသာဆို ခေတ်မီးနဲ့ တွယ်ပစ်လိုက်ပြီ"

ထွန်းထွန်းက အားမနာတမ်း ဆက်ပြောနေပြန်သည်။

"တော်ပါတော့ကွယ်၊ ရန်ကုန်လဲ ရောက်လုနီးပါပြီ"

မန္တယ်နံဘေး လမ်းကြားတွင် ထိုင်သည့် ထိုလူမှာ ရှတ်ခြည်း ထသွားသည်။တခြားနေရာသို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။အန္တရာယ်ကို မြင်ပြီကိုး။

သူထသွားမှ။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဝဏ္ဏ"

"အား ရပါတယ်မမန္တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုပဲ ကူညီရမှာပေါ့၊ စိတ်ထားညံ့ချင်ယင် တခြားတနေရာမှာညံ့၊ ရထားပေါ်မှာတော့ မညံ့ချင်ဘူး၊ ဒါလဲ စကားအဖြစ် ပြောတာပါ"

"ကိုဝဏ္ဏတို့ ကိုထွန်းထွန်းတို့ စိတ်သဘောထား မညံ့ပါဘူးလေ၊ မမန္တယ် အကဲခတ်မိပါတယ်"

တောင်ငူအလွန်တွင် အရုဏ်တက်လာသည်။ တက်လာသည့် နေခြည်၏ အလင်းတန်းလေးကို စ၍ မြင်ရပြီ။

နောက်ထပ် နှစ်နာရီကျော်ကျော်ခန့် မောင်းလိုက်ရသည်။ ရန်ကုန်သို့ဆိုက်ပြီ။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီးက ထွက်သည်အထိ ပစ္စည်း ပစ္စယများ သူတို့ ဆွဲငင်ပေးလာသည်။

"ကဲ....သွားတော့မယ်နော် ကိုဝဏ္ဏ၊ လမ်းမှာတွေ့ယင်လဲ ခေါ်ပေါ့"

"ဒီက ညီမအငယ်ကလဲ တွေ့ယင်ခေါ်နော်"

ဝဏ္ဏက အငယ့်ကိုပါ လှမ်းပြောသည်။

အငယ်က သူတို့ကို ပိုးစုန်းကြူးအပြုံးဖြင့် တုံ့ပြန်ပြီး နှုတ်ဆက်သည်။

"သွားကြ-သွားကြ....အရာရှိလောင်းကြီးတွေ၊ အလကားပါ၊ လမ်းမှာတွေ့ယင်လဲ သူတို့က အီးတူးသောင်ဇင်ကားပေါ်ဆိုတော့ မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

ဝဏ္ဏတို့နှစ်ယောက် ရယ်မောပြီး ထွက်သွားကြသည်။

"မမန္တယ်က လောကွတ်အဖြစ် ပြောရတာပါ၊မိန်းကလေးနဲ့ ယောကျ်ားလေး ဘယ်သူက ခေါ်ဖို့သင့်တယ် ဆိုတာကတော့ ပြောပြဖို့တောင် မလိုပါဘူး အငယ့်ရဲ့၊ ခေါ်ချင်မှခေါ်ပေါ့၊ လောကကြီးမှာ မဟာပညာရှင်တွေလဲ သင်္ခါရအမျိုးအနွယ်ထဲမှာ ပါတာပါပဲ၊ တက္ကနစ်ရှင်းတွေ ဗိသုကာရှင်ကြီးတွေက မခေါ်တော့လဲ ဝမ်းနည်းစရာလားကွယ်၊ မေတ္တာမပျက်စမ်းပါနဲ့၊ အရာရာကို အကောင်းမြင်စမ်းပါ အငယ်ရယ်၊တို့အပေါ် သူတို့ဘယ်လို ကူညီစောင့်ရှောက်သလဲ"

"အမှန်ကိုမြင်လို့ ပြောနေတာပေါ့ မမန္တယ်ရဲ့"

"လူတိုင်းအတွက် မမှန်ပါက အငယ်တညလုံး မမန္တယ်မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကိုဝဏ္ဏရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ရိုးသား ဖြူစင်တယ်၊ အေးချမ်းတယ်၊ သို့ပေမယ့် အမှောင်ဆိုတဲ့ညရဲ့ တန်ခိုးအားကြောင့် ဘယ်လိုစိုးရိမ်ရပေမယ့် သူ့မျက်လုံးတွေကို မမန္တယ် ကြည့်ခဲ့တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူတော်ကောင်းလေးတွေပေါ့နော်"

"အခုချိန်မှာတော့ လူတော်လူကောင်းလေးတွေပဲလေ"

"နောင်တချိန်မှာကော"

"ဒါတော့ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့ကွယ်၊ ကိုယ်ခရီးသွားရယင် သူတော်ကောင်းစိတ် မွေးတဲ့သူနဲ့တွေ့ဖို့ ဆုတောင်းရတာ"

ဝဏ္ဏ၏ စိုးရိမ်ပူပန်သော မျက်လုံးများသည် မန္တယ်၏ မျက်လုံးထဲမှာ တဝဲလည်လည် ပေါ်လာသည်။

ဒါကိုတော့ မန္တယ် ချန်လှပ်၍ ထားမိ၏။ ဝဏ္ဏ၏ စေတနာ၊ ဝဏ္ဏ၏မေတ္တာသည် ခရီးသွားဖော်အဖြစ် အစွမ်းကုန်ရိုးသားစွာ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းကိုမူ မန္တယ်မငြင်းသာပေ။

*   *   *

ကားပေါ်သို့ရောက်လျှင် ဝဏ္ဏ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"ဘာတွေ သက်ပြင်းချနေတာလဲကွ ကိုလေးရ၊ ဘာလဲ.... မင်းရဲ့စိတ်တွေ ဟိုညီအစ်မ နှစ်ယောက်နောက်ကို အတင်းပြေးလိုက်နေလို့လား"

တယောက်ကိုတယောက် မလုံမလဲ ကြည့်မိကြသည်။

"မမန္တယ်ရဲ့ နှာသယ်မွေး စိမ်းစိမ်းနုနုလေးတွေ၊ သဘာဝ မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေကိုသတိရနေမိတယ်ကွာ ထွန်းထွန်းရ၊ ငါမညာပါဘူး"

"အငယ်မရဲ့ ချစ်စဖွယ်မျက်စောင်းလေးတွေကောကွာ၊ပြည့်ပြည့်လုံးလုံး နှုတ်ခမ်းလေးကိုကော"

"အာရုံခံစားမှုဆိုတာက တချိန်တည်းမှာ တခုကိုပဲ တန်းတန်း မတ်မတ် ရှိတတ်တာပဲ ထွန်းထွန်းရာ၊ နောက်ပြီး ငါ့စိတ်တွေက

မမန္တယ် ဆီမှာပဲ အာရုံစူးစိုက်နေတာကို၊ အို....မမန္တယ်ကို ငါ သိပ်ချစ်တယ်ကွာ"

ပြောပြောဆိုဆို ဝဏ္ဏက ထွန်းထွန်းလက်ကို ဖမ်း ဆုပ် ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ဟေ့ ကောင်ကိုလေး....ငါပါ၊ ထွန်းထွန်းပါ၊ မမန္တယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ သတိလဲထားအုံး....ဟား....ဟား"

နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

"မင်း အာရုံနှစ်ခုကို တပြိုင်တည်း မခံစားတတ်ဘူး ဆိုလို့ပါ၊ နောက်တခါတွေ့တော့ ကြည့်အုံး၊ အငယ်ကလဲ လှတာပါပဲ၊ သူတို့ညီအစ်မက တမျိုးစီလှတယ်၊ မမန္တယ်က အေးဆေးပြီး နှလုံးချမ်းမြေ့စေတဲ့ အလှမျိုး၊ အငယ်က သွက်လက်ချက်ချာပြီး အသည်းခိုက်စရာ အချစ်ကလေးတွေ များများပေးနိုင်မယ့် ရုပ်မျိုးကွ"

"ဘာလဲ...မင်းက အငယ့်ကို စိတ်ဝင်စားလို့လား၊ 'သိပ်' မွှေးပြီး သိပ်လှတဲ့ ပန်းကလေးတွေကို ပျားပိတုန်းတွေ စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုယင် မင်းယုံမှာလား၊ မင်းအတွက် ငါက သက်သက် လေကုန်ခံပြီး ရှင်းပြတာ"

"စိတ်မဝင်စားပဲ ရှင်းနိုင် ပါ့မလား၊ သူတို့ နှစ်ယောက် အပေါ် ငါ့စိတ်သဘောက ရိုးရိုးသားသားပါကွာ"

"ငါသိပါတယ် ထွန်းထွန်းရာ၊ အချစ်ဆိုတာ မြင်လိုက်တဲ့ တဒင်္ဂမျှားပဲ၊ ကိုယ့်မျက်ဝန်းအစုံက အသည်းနှလုံးကို ဒိုင်းကနဲ အသိပေးလိုက်တာပဲ၊ မင်းအသိပေးဖို့ မလိုဘူး"

"လုပ်မှို....ငါက အကြောင်းလဲပြောပြရသေး"

"ငါ့ရင်ထဲမှာ ဒိုင်းကနဲ ခုန်သွားသလို သူ့ကို ကြည့်ရမြင်ရတဲ့ အခိုက်မှာလဲ ရင်ထဲမှာ လှပ်လှပ်လှပ်လှပ်နဲ့ ဖြစ်နေတာကွ၊ ရင်တွေ ပုစွန်ဆိတ်ခုန်သလို တဆတ်ဆတ်တုန်နေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါလောက် ရင်တုန်ယင်တော့ မဟုတ်မှလွဲရော ကိုလေး၊ မင်း နှလုံးရောဂါများ ဖြစ်နေပြီလား"

"ဟာ...မဟုတ်တာ ပြောတော့မယ်"

"အငယ်နဲ့ မျက်လုံးချင်း ဆုံတော့ကော"

"သိပ် မခုန်ဘူးကွ၊ သာမန်ပဲ"

"နည်းနည်းလေးကော မခုန်ဘူးလား၊ သိမ့်သိမ့်လေးလေ"

"အဲဒါတော့ ငါလဲသတိမထားမိဘူး"

"မင်းညာတာ"

"မညာပါဘူး၊ မမနွယ်ကို မြင်ရတဲ့အခါ ခုန်နေတဲ့လှုပ်ရှားမှုက သိပ်ပြင်းထန်တယ် ထွန်းထွန်း၊ ဒါပေမယ့် စကားပြောတဲ့အခါ ပွင့်လင်းတဲ့ သူ့ရဲ့ ပြုံးပုံရယ်ပုံလေးတွေဟာ ငါ့ရင်ထဲမှာ သိပ် ချမ်းမြေ့ကြည်နူးတယ်ကွာ၊ မမနွယ်က ဂုဏ်ဒြေရှင်မလေးလို တည်ငြိမ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရယ်တဲ့အခါကျတော့ တမင် ဂုဏ်ဒြေနဲ့ ချေတာပြီး ဟန်လုပ်ရီ ရယ်တဲ့ရယ်ပုံမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ တကယ် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ရယ်ပစ်လိုက်တယ်၊ အဲဒါ လေးတွေ သိပ် သဘောကျတယ်"

"ရယ်လိုက်တဲ့အခါ ပါးမို့မို့လေးတွေ ဖောင်းတက်လာတာကော သဘောမကျဘူးလား"

"ကျတာပဲ"

"အဲဒါ ရယ်ပုံမျိုးဟာ ရင်ထဲမှာ ပွင့်လင်းတဲ့ လက္ခဏာမျိုးပေါ့ကွာ၊ ဟန်ဆောင်မှု သိုသိပ်ဖုံးကွယ်မှုနည်းပြီး စိတ်ထဲမှာ အရှင်းဆုံးနဲ့ အကြည်လင်ဆုံး ဖြစ်အောင် ထားတဲ့ ရုပ် လက္ခဏာမျိုးကွ"

"မင်းလဲ ဒါလောက် အင်္ဂဝိဇ္ဇာဖြစ်နေယင် ဗေဒင်လေး ဘာလေး ဟောကွာ ထွန်းထွန်း၊ မင်း ငါ့ကိုကျတော့ပြောပြီး၊ ဒါနဲ့ အငယ်မကကော"

"အငယ်မကတော့ နည်းနည်းသိုသိပ်တတ်တဲ့ အသွင်မျိုး၊ တို့ကို သူစကားမပြောတာ ကြည့်လေ၊ ဒါလောက်သွက်တဲ့သူက တို့နဲ့ကျတော့ စကားသိပ်မပြောဘူး၊ စာအုပ်လေး တကွယ်ကွယ် နဲ့၊ သူ့ အစ်မဘက် မြားဦးရောက်မယ်ထင်ယင် တချက်တချက် ဝင်ဝင်ခွပ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ စကားလုံးတွေ အပြည့်အသိပ် ရှိနေတယ်"

"အေး....ငါလဲ မင်းထင်သလို ထင်တာပဲ"

ဝဏ္ဏ ပြုံးလိုက်သည်။

"မင်းမှာ လိပ်စာရှိနေပြီပဲ၊ ကြိုးစားပေါ့ ကိုလေးရာ၊ နှစ်ယောက်လုံး အချောအလှတွေပဲ၊ အင်း....ချစ်မယ့်ချစ်တော့လဲ အဟဲ....နှစ်ယောက်လုံး ဖြစ်နေအုံးမယ် ကိုလေး"

"တယောက်ပါ ထွန်းထွန်းပါ"

ထွန်းထွန်းက သရော်ပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လေး လုပ်နေသည်။

"အင်း....မင်းချစ်မယ်ဆိုယင် ချစ်လဲ ချစ်လောက်ပါတယ်၊ မမနွယ်ရဲ့အလှက အကယ်ဒမီတင်တင်နွဲ့ရဲ့ အလှမျိုးကွနော်၊ ဟုတ်တယ်မို့လား"

"အင်းလေ....သိပ်သတိထားမိတာပေါ့၊ ရွှန်းလဲ့နေတဲ့ မျက်လုံးနဲ့ သဘာဝ မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေက ဖော်ပြနေတာပဲ၊ နောက်ပြီး....လူ့လက်ချောင်း လေးတွေကလဲ အိအိ ဖောင်းဖောင်းလေးတွေ၊ ငါ့အမေဝတ်တဲ့ လေးတန်းသွား စိန်လက်စွပ်များ ဝတ်ပေးလိုက်ရယင်ကွာ....သိပ်လှသွားမှာပဲ"

"ဒီကောင်....ကြည့်စမ်း၊ အမေ့ပစ္စည်းတောင် ဆင်ပေးဖို့ စိတ်ကူးနေပြီပေါ့၊ ဟုတ်လား ကိုလေး"

"လက်ကလေးတွေလဲ လှကြောင်း ပြောပြတာပါကွာ၊ မင်း စေ့စပ်တာ မင်းမြင်တတ်တာထက် ငါက ပိုမြင်တယ်ဆိုတာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြတာပါ၊ ငါကကြည့်ယင် ခြေလက်ကအစ ကြည့်တာ၊ မမနွယ်ဟာ မျက်နှာပြင်မှာလဲ အစိတ်အပိုင်းတခုစီ လှတယ်၊ ငါက ခြုံပြီးလှတာမျိုးကို ပြန်ပြီး ခွဲကြည့်တတ်တယ်ကွ ထွန်းထွန်းရ”

“အင်း မင်းသိပ္ပံပညာရှင် ဖြစ်လာတာ ဆန်းသားကွနော်၊ ဒါလောက် အလှကို မြင်တတ်တာ နတ်ရှင်နောင်များ ဝင်စားလေရော့သလား ကိုလေးရယ်”

“ဘယ်ပြောနိုင်မလဲကွာ ဟားဟား”

“ဒါဆို မမနွယ်က ဓာတုကလျာ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပခုံးပုတ်ကာ ရယ်ကြပြန်သည်။

လူငယ်ပီပီ အချစ်နှင့်တွေ့တော့ မြူးသည် ရွှင်သည်၊ တက်ကြွသည်။

အချစ်၏ နိုးကြွမှု။

အချစ်၏ ဒီဂရီထိပ်တက်၍ အချစ်၏ အပူရှိန်တွေ ဆူဝေကာ အချစ်ရူး ရူးကြသည်လား။

ဝဏ္ဏကမူ အချစ်ရူး ဟူသော စကားလုံးကို နည်းနည်းမှ မနှစ်သက်။

အချစ်ဟူသည်ကား ဘဝင်ချမ်းမြေ့ညှို့ နိမိတ်ပုံ၊ ချမ်းမြေ့သည့် လက္ခဏာ။ အေးမြသည့် မေတ္တာပြယုဂ်။

ပူလောင်မှုနှင့် မရိုင်းနိုင်းချင်။

သို့သော် မမနွယ်နှင့် ပတ်သက်လျှင် အချစ်ရူးဟုပင် ဆိုဆို အချစ်ဝေဒနာသည် ပြောပြော သူမမှုပြီ။

ဝဏ္ဏလွမ်းရမည့် အဖြစ်ကိုတော့ စိတ်ကူးထဲပင် မထည့်ချင်သေး။

မမနွယ်အတွက် သူ မလွမ်းချင်။

မလွမ်းရအောင် ကြိုးစားမည်၊ ပိုင်ဆိုင်ရအောင် စွန့်စားမည်။

အချစ်သည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းအတွက် ကြိုးစားမှု။ နောက်ပြီး မိမိအချစ်များကို ရက်ရောစွာ ပေးအပ်ခြင်း၊ မိမိ၏ ကြင်နာမှုအယုအယကို အစွမ်းကုန်ပေးခြင်းပင်။

သူပိုင်ချင်သည်က အတ္တဆန်သော ပိုင်ဆိုင်ခြင်း သက်သက် မဟုတ်။ သူ့အချစ်ကို တင်ပြယင်း ချစ်သူ၏ ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်အောင် ကြိုးစားလိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ချစ်တတ်သည့် သူ့နှလုံးသားကို ချစ်သူ မမနွယ် မြင်အောင် အစွမ်းကို ပြမည်။

ဝဏ္ဏရင်မှာ ကြည်နူးမှုများနှင့် တက်ကြွ လန်းဆန်းလာခဲ့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

"တကယ်ရယ်ရတယ် မမနွယ်ရေ"

အလုပ်မှ ပြန်ရောက်လာသည့် မနွယ်ကို အငယ်က လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ဘာလဲ အငယ်"

"ဒီမှာကြည့်စမ်းပါ မမနွယ်ရဲ့ ပေဖူးလွှာ"

"ကိုဝဏ္ဏဆီကလား"

သည်မေးခွန်းကို အမှတ်မထင် မေးမိသည်။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာချစ်ညို ဆီက"

"ဘာကြောင့် ရယ်ရတာလဲ"

"မမနွယ်ဆီကို စာတွေ ဘာတွေ ရေးလို့ပေါ့"

"ခင်မင်လို့ ရေးတာပဲ၊ ကဲ ဖတ်ကြည့်ရအောင်"

"အမယ် ဒီလို ဘာရမလဲ ရွေးယူရမှာပေါ့"

"ဟဲ့ ရွေးယူရအောင် ခင်မင်လို့ ရေးတဲ့ စာပဲ အငယ်ရဲ့"

"အလကား စတာပါ မမရာ၊ ရော့ရော့ ဖတ်ကြည့်"

ခင်မင်ရပါလေသော မနွယ်တဲ့၊ ထိပ်စာတန်းက အတော်လေး ရှည်နေသည်။

သို့သော် မနွယ် အထင်သေးစိတ် နှလုံးမသွင်းပဲ သူ့စာကို ဖတ်လိုက်သည်။

အင်းလေးရဲ့ ကန်စပ် တနေရာမှာ အမှတ်မထင် တွေ့ခဲ့ရလို့လဲပဲ အမှတ်မထင် မေ့သွားကြလေမလားဆိုတဲ့

စိုးရိမ်စိတ်တွေ အနန္တ၊ သတိရလိုရငြားရယ်လို့ စာသဝဏ်ပါးလိုက်ရပါတယ် မမနွယ်။

'အင်း၊ ပထမ ဝါကျကလဲ အတော်ရှည်တယ်၊ အိုဘယ့်နှယ့် အတွေးတွေကို တွေးနေမိပါလိမ့်'

မနွယ် သူ့အတွေးကို ဖြေဖျောက်ပြီး စာကို ဆက်ဖတ်ပြန်သည်။

စစ်သားဆိုတဲ့ဘဝက စစ်မြေပြင်နဲ့ ယမ်းငွေ့နဲ့သာ အတွေ့အထိ များခဲ့တာမို့ လှပတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ စာပန်းချီ ခြယ်သလို မရေးနိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါရယ်လို့ကွယ်။

စစ်သား ဘဝက ကြမ်းတမ်းပေမယ့် စစ်သား တယောက်ရဲ့ စိတ်သဘောထားက နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ် ဆိုယင် ယုံပါ့မလားမနွယ်ရေ။

တခါ ခင်မင်မှုတွေကို မမေ့ပျောက်ရအောင်လို့ အခုလို စာတစောင် ပေတဖွဲ့ ရေးလိုက်ရတာကို အပြစ်ရယ်လို့များ ဆိုလေမလားပဲ မနွယ်ရယ်။

မနွယ်တို့ ရှိတဲ့ရန်ကုန်ကို အလည်လာချင်ပေမယ့် အစ်ကိုတို့ရဲ့ဘဝက တာဝန်ကိုဦးထိပ်ထားနေရတဲ့ဘဝမို့ အစ်ကိုတို့ ရှေ့တန်းတနေရာကို ပြန်သို့ ထွက်ခွာသွားရပြီ မနွယ်။

အင်းလေး ကန်ခရေပြင်ပေါ်မှာ တနေ့တာ ခုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့၊ ချမ်းမြေ့စရာ အချိန်လေးတွေကို တစ်ဆက်ပတ်လုံး တမ်းတမိတော့မယ်ဆိုယင်၊ အစ်ကို့ကို အပြစ်တင်စရာများ ဖြစ်နေလေအုံးမလား မနွယ်ရယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပ်မတော်သား ဆိုတာကလဲ နှလုံးသားနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့သူမို့ ခံစားတတ်တဲ့ နှလုံးသားတွေ ရှိနေတာကိုတော့ အပြစ်ဆိုလိမ့်မယ် မထင်ဘူး မနွယ်။

အေးလေ အစ်ကိုတို့ ဘဝကတော့ တမ်းတ သတိရနေရတယ်ဆိုတဲ့ ဘဝမျိုးနဲ့သာ နိဂုံးချုပ်ရမယ့် ဘဝမျိုးများ ဖြစ်နေလေမလား မနွယ်ရေ။

အမိန့်နဲ့ တာဝန်ကို ဦးထိပ်ထားရတဲ့ဘဝမှာ တမ်းတစရာအဖြစ်တွေကို စစ်မြေပြင်မှာ တမေ့စက်ယင်း အိပ်မက်ရှည် အဖြစ် မက်နေရအုံးမယ်ကွယ်။

သတိရလျက်

ချစ်ညို

ဝါကျတိုင်းလိုလိုမှာ မနွယ်နှင့် အ ဆုံး သတ် ထား သည်။ ဒါကြောင့်ပင် အငယ်က သူ့အမည်ကိုယောင်လို့ပင် ထည့်မထား၍ 'သုဒ္ဓေါလေးတောင် မပါဘူးလား'ဟု ရွှေမန်းလေသံဖြင့် မေးလာသည်။

အင်း....ရည်းစားစာလို့လဲ ဆိုလို့မရဘူး၊ ခေါင်းစဉ်က ခင်မင်ရပါသောလို့ ရေးထားတယ်၊ အထဲက စာသားကတော့.... သန်းနွဲ့ရဲ့ ဘာလိုလို ဖြစ်နေတယ်။

အငယ်က ပွင့်လင်းစွာ ဝေဖန်သည်။

"သတိရလို့ရေးလိုက်တာ နေမှာပေါ့ကွယ်"

မနွယ်က ကုလားထိုင်တွင် အသာထိုင်ကာ တပ်မတော်သားဘဝကိုပင် သနားကရုဏာသက်နေဟန်ဖြင့် ခပ်ဆွေးဆွေး တွေးနေသည်။

"ဟဲ့ ဟဲ့၊ ဆရာချစ်ညိုကြီးကို သနားနေပြီထင်တယ်၊သူတို့မှာက ပြုံးလို့ပျော်လို့ပါ မမနွယ်ရာ၊ မိန်းကလေးတွေ အသည်းနု

မှန်းသိလို့ ချွဲပြီးရေးတာ၊ အငယ်တို့ကတော့ စာထဲရေးတာမျိုးတော့ မာမာအေး သီချင်းထဲက ယုန်ကောင်ငုံ၍ ယုန်ရုပ်ရေးပြသော်လဲ ယုံရခက်ခက်ပဲ"

"အေးကောင်းတယ်၊ မယုံနဲ့"

ပါးစပ်ကသာ ပြောလိုက်ရသည်။ စာ အ ရေး အ သား ကို တွေးမိတော့လည်း ရှိုးတိုးရိပ်တိပ် ပေါ်နေသည်။

နောက်ပြီး အင်းလေးကန်က ယက်ကန်း အိမ်ကြီးပေါ်အတက်မှာ ကရုဏာမျက်လုံးများ၊ စိုးရိမ်စိတ်များနှင့် စက်လှေဦးက ရပ်စောင့်နေသည်များကို မြင်ယောင်လာသည်။

"ဩော်....သူတို့ဘဝများကလဲ ပင်ပန်းလိုက်တာ"

တလသာနားရ၍ ရှေ့တန်း ပြန်ထွက်သွားရသည်လည်း ရှိတတ်၏။

တပ်မတော်သားတဦး၏ လှုပ်ရှားရသော အစိတ်အပိုင်းနှင့် ဘဝပြယုဂ်လေးများ စဉ်းစားမိသည့်အခါ မနွယ်၏ စိတ်များ အင်းလေးကန် ရေပြင်သို့ လွင့်စဉ်သွားပြန်သည်။ ခဏခေတ္တခရီးကြမ်းကို မေ့လျော့ကာ တဒင်္ဂတွေ့ဆုံမှုမှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့သွားခဲ့သည် ဆိုခြင်းအတွက် မနွယ် အပြစ်မဆိုသာ။

ဆရာချစ်ညို၏ တည်ကြည်သောရုပ်အသွင်ကို မြင်လာသည်။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာကို စက်လှေဦးက မကြာခဏ လှမ်း၍ ကြည့်တတ်သော ဝဏ္ဏ၏ အသွင်လည်း ပေါ်လာသည်။

ဆရာချစ်ညိုက စကားနည်း၏၊ အေးဆေး၏။ ဝဏ္ဏက လူငယ်ပီပီ သွက်လက်၏။ စကားတတ်၏။

ပြီးတော့လည်း ကြင်နာတတ် သနားတတ်၏။ သူ့အပေါ်လည်း အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ မနေပဲ ဂရုတစိုက် ရှိ၏။ မနွယ်ရထားပေါ်တွင် သကြံန်ရေစို၍ ခိုက်ခိုက်တုန် ချမ်းနေစဉ်ကလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယုတယ သူ့ပဝါတဘက်အသစ်ကလေးကို ကပျာကယာထုတ်ပေးပြီး သူ့ခင်မင်မှုတွေကို ပြခဲ့သည်။ သူ့ကြင်နာမှုကို ထင်ရှားစေခဲ့သည်။

သို့သော် ခရီးသွားဟန်လွှဲ အမှတ်မထင် တဒင်္ဂအမြင် တဒင်္ဂလှုပ်ရှားမှုတို့သည် တသက်တာအတွက် မှတ်ချက်ပေးဖို့ကျတော့ ခက်သည်။

မနွယ်က အချစ်ကို ကိုးကွယ်ချင်သူ၊ အယုအယနှင့် ကြင်နာမှုအနန္တကို လွေ့လာသူ။

ခွင့်လွှတ်သည်းခံနိုင်သော မေတ္တာစွမ်းအားရှင်ကိုသာ တမ်းတရှာဖွေချင်သူ။

*　　　*　　　*

အခန်း (၅)

"ကိုလေးရေ...မြန်မြန်ရေချိုးလေ"

ညီမငယ် မသီတာ၏ အသံကြောင့် ဝဏ္ဏ ရေချိုးခန်း ရှိရာသို့ ခပ်မြန်မြန် ထွက်ခဲ့သည်။

"ကိုလေး မြန်မြန်ချိုးပါ၊ ရှပ်ရှင်မမီပဲ နေမယ်"

"အေးပါဟ"

"ကိုလေး စာမေးပွဲ ပြီးယင် တခါထပ်ပြအုံး နော်"

"အေး"

ရေလောင်းယင်း သီချင်းတပိုင်းတစကို ကိုဝဏ္ဏ ညည်းလိုက်သေးသည်။

"ညီမလေး အပေါင်းအသင်းတွေက ဘယ်နှစ်ယောက်တောင်လဲ"

"နှစ်ယောက် သုံးယောက်"

"ဟာ များလှချည်လား"

"အမယ် ကိုလေး ထမ်းခေါ်သွားရတာ မှတ်လို့"

"ထမ်းတော့ မခေါ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒါမောင်ထမ်းတဲ့ခေတ်မဟုတ်ဘူး၊ မယ်ထမ်းတဲ့ခေတ်"

"သွားစမ်းပါ၊ မိန်းကလေးတွေကို သက်သက် နှိမ်တယ်၊ သူတို့က ကိုလေးကို မှန်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"တကယ်လား"

"ကိုလေးရာ၊ စွ လဲမစွပဲနဲ့၊ ကိုလေးစွ ယင် ခုလောက်ဆို ဘယ်နည်းတော့မလဲ သူတို့လာတာကိုပဲ မျှော်နေပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ရှင်ကို ပို့ရတာကလဲ ဒီတခါပါဆိုသုံးခါလောက်ရှိပြီ၊ သူတို့က ကိုလေးကို ကွယ်ရာမှာ နောက်ကျတယ်၊ ယူ့အစ်ကိုကရုပ်ချောပြီး သိပ် အသိပ်တုံးတာပဲတဲ့၊ ရာဇူးကမို့ မမှန်းတာလားတဲ့”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ... ဒီတခါ ငါ့ညီမ ပြောလိုက်၊ မချစ်လို့လို့၊ ချစ်ယင်ရာဇူးမဟုတ်ဘူး ဟိုက်စကူး ကျောင်းသူလဲ ချစ်မှာပဲလို့”

“မသိဘူးလေ၊ ကိုလေးတို့က အာရ်အိုင်တီမို့များ ဈေးကိုင်နေလားလို့”

“ကိုယ့်အစ်ကိုရဲ့ စိတ်သဘောကို မသိဘူးလား ညီမလေးရယ်၊ အလကား အလုပ်ပိုခေါ်မလာခဲ့နဲ့၊ ကိုလေးမှာ အတွဲမရှိတော့ ကိုလေးလုပ်စာကို ညီမလေးနဲ့ မေမေ ကြာကြာစားရတာပေါ့၊ ညီမလေးကလဲ အတော်မပါးသေးတာပဲ”

မသီတာက ပြုံးသည်။

သူ့အစ်ကို လုပ်စာကို စောင့်မစားပဲ အိမ်ထောင်ပြုမည့် အကြောင်း မပြောရဲ၍သာ နှုတ်ဆိတ်နေရသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ တကျိကျိ-အစ်ကို့စေတနာကို လေးစားမိသော်လည်း အစ်ကို့လုပ်စာကိုတော့ စောင့်မစားချင်။

ဝဏ္ဏက သူ့ငယ်မည်ကိုလေးဖြစ်နေသော်လည်း တကယ်ဆိုမူ သူ့ထက်ကြီးသည့် အစ်ကိုကြီးလည်း မရှိတော့ချေ။

အမည်မမှည့်ခင် ပျက်စီးသွားသည့်ကိုကြီး ရှိခဲ့ဖူးသဖြင့်လည်း သူက ကိုလေးသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ခုတော့ ကိုလေးနှင့်ညီမလေး နှစ်ယောက် သူ့ညီမက ရာဇူးက ရူပဗေဒ အဓိက ကျောင်းသူ။ သူ့အဖေက အငြိမ်းစားလက်ထောက် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်၍ သူ့မိခင်ကလည်း ပင်စင်ယူထားသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး တဦးဖြစ်သည်။ ဖခင်မရှိတော့။ မိခင်ကလည်း အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်ပြီ။

သိန်းနှင့်ချီ၍ မချမ်းသာသော်လည်း ဝဏ္ဏတို့ မိသားစုမှာ ကိုယ်ပိုင်တိုက်နှင့် ကားနှင့် အဆင့်အတန်းမြင့်စွာ နေနိုင်သူများ ဖြစ်၏။

သူ့ညီမငယ်၏ အပေါင်းအသင်းများကို သူ့ကားပေါ်တင်ပြီး ပပဝင်းရုံရှိရာသို့ မောင်းလာခဲ့သည်။ ကြိုတင်လက်မှတ်လဲပြီး ရုံထဲဝင်ခါနီးမှ ဝဏ္ဏ၏ခြေလှမ်းများ တုံ့ဆိုင်းသွားသည်။

“လာလေ ကိုလေး ပြတော့မယ်”

သူ့ညီမလေး မသီတာက သူ့လက်လေးကို လာဆွဲ၏။

“ညီမလေးတို့ဝင်နှင့်ကွာ၊ ကိုလေး နောက်ပြီး လာခဲ့မယ်၊ ဟိုမှာ အသိတယောက် တွေ့နေလို့”

မသီတာက သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်ယင်း အစ်ကို့ကို ချန်ရစ်ကာ အပေါ်သို့ တက်သွား၏။ သူ့သူငယ်ချင်းမလေးများလည်း ကျွက်စီကျွက်စီ ပါသွားကြသည်။

ဝဏ္ဏ သူ့ကားရှိရာသို့ တပတ်ပြန်လှည့်ကာ မလှမ်းမကမ်းက လာသူ မိန်းကလေးနှစ်ဦးကို စောင့်သည်၊ အနားရောက်သည့် အခါ...

“အငယ်”

“ဟင်....ကို-ကိုလေး”

“မှတ်မိသားပဲနော်”

သူက ရွှန်းဝေစွာပြုံးယင်း မေးသည်။

အငယ်ကလည်း သူ့လိုပင် ရယ်မောပြီး။

“မှတ်မိတာပေါ့ ကိုလေးရယ်၊ ကိုလေးတို့က ကြီးကျယ်တဲ့ စက်မှုကျောင်းသားကြီးတွေပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ စက်မှုကြီးကို ရှေ့ကတပ်ရတာလဲ အငယ်ရယ်”

“တပ်ရမယ် ကိုလေးရဲ့၊ ကိုလေးတွေက အများကြီးရယ်.... စက်မှုကိုလေး စက်မှုကိုလေးလို့ကို တပ်ပြီး ခေါ်ရမယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ...ဆိုပါအုံး၊ ဘာလဲ တခြားကိုလေးနာမည်နဲ့ အသိတွေ ရှိနေလို့လား"

သူက ဖြတ်ကနဲ ကောက်မေးလိုက်သည်။

"ဟင်အင်း....ဟင်အင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ စက်မှုကိုလေးဆိုတော့ သာမန်ကိုလေး မဟုတ်ဘူးလို့ ခပ်မြင့်မြင့် ဂရိတ်ကိုလေးလို့ မြင်ထားအောင်ပါ"

"အမယ်လေးဗျာ.... မမြင့်ပါဘူး၊ မမြင့်လို့စောင့်ပြီး နှုတ်ဆက်တာပေါ့၊ ဒါနဲ့ မမန္တယ်မပါဘူးလားအငယ်"

"မမန္တယ် အိမ်မှာနေခဲ့တယ်၊ သူက အင်္ဂလိပ်ကားနဲ့ တရုတ်ကား သိပ်မကြိုက်ဘူး"

"ဟုတ်လား"

"ဂျပန်ကားတို့ ကုလားကားတို့ကျတော့ ကြိုက်ပြန်ရော.... သူက အဆွေးလေး အတွေးလေးနဲ့မှ ကြိုက်တာ"

"ဩော်....ဒါနဲ့ အခု အငယ်တို့ အိမ်ကို ဘယ်လို ပြန်ကြမလဲ"

"ဩော်....ကိုလေးနဲ့ကလဲ စမ်းချောင်းကို ခြေကျင်ပြန်လို့မှ မဖြစ်တာ၊ ဘတ်စ်ကားနဲ့ပဲပေါ့ ကိုလေးရဲ့"

"ဒါဖြင့်လာ...ကိုလေးကားနဲ့ ပြန်ပို့ပေးမယ်"

"အို...နေပါစေ ကိုလေးရယ်၊ ကိုလေး ရုပ်ရှင်ကြည့်မှာ မဟုတ်လား"

"မကြည့်ပါဘူး၊ ညီမလေးနဲ့ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေ လိုက်ပို့ပေးတာ၊ လာ-လာကားပေါ်တက်၊ ဒါမှ အငယ်အိမ်ကိုလဲ ရောက်ဖူးသွားမယ်"

အငယ်နှင့် သူ့အဖော် မိန်းကလေး ကားပေါ် တက်လိုက်သည်။

"အားနာစရာ ကိုလေးရယ်၊ အသွား တုန်း က တွေ့ ယင် ကောင်းသားနော် အဟင်း၊ ဘတ်စ်ကားတိုးရတာ ကိုလေးရယ် ရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်တဲ့စိတ်ကို ပျောက်သွားတယ်၊ ဒီဒုက္ခကိုမခံနိုင်လို့ မမန္တယ် ရုပ်ရှင်မကြည့်တာပဲ ဖြစ်မယ်၊ တခဏခံစားရတဲ့ သုခနဲ့ ဒုက္ခက မျှမှမမျှပဲ....ဒါပေမယ့်လဲ"

"ကြည့်တာပဲမို့လား"

"အင်းလေ....မမန္တယ်နဲ့ အဖော်စပ်လို့ရမှ ဆိုယင် ဘယ်မှာ လာပြီးကြည့်ရမှာလဲ၊ အငယ်က ကုလားကား သိပ်မကြိုက်ဘူး၊ သီချင်းဆိုတာက များလို့ မျက်စိနောက်တယ်၊ အ ချစ် ခန်း ကျတော့လဲ စိတ်ဝင်စားမယ်ကြံရော ဗြုန်းဆို သီချင်းဆိုပြီး ထကကြပြန်ရော၊ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိဘူး"

ဝဏ္ဏပါ ရောရောင်ရယ်လိုက်သည်။

အငယ်ပြောဟန်ဆိုယင် ယခင်ကနှင့် မတူပဲ ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိလာသည်။ သွက်သွက်လက်လက် ဖြစ်လာသည်၊ ဒါကို ဝဏ္ဏ သတိထားမိသည်။

နောက်ပြီး သူ့ကို ခေါ်တော့လည်း မမန္တယ် ခေါ် သလို မဟုတ်။

"ကိုလေး"....တဲ့။

ကိုလေး ဆိုတော့လည်း ညီမငယ် မသီတာခေါ်သည့်အခေါ် အခေါ်။ ညီမလေးတယောက် တိုးသည်လို့သာ မှတ်ထင်လိုက်သည်။

တဘက်မှာဖြင့် မည်သို့စိတ်ရှိမည်မသိ။

"ကိုလေး...အငယ့်သူငယ်ချင်းကို မြေနီကုန်း မှတ်တိုင်မှာပဲ ထားခဲ့လို့ရတယ်"

"ဟုတ်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရတနာပုံရုပ်ရှင်ရုံနားမှာ အငယ့် သူငယ်ချင်း ဆင်းသွားသည်။

သူ စမ်းချောင်းထဲသို့ မောင်းဝင်ခဲ့၏။

"ရောက်ပြီကိုလေး ရပ်တော့"

အငယ်ညွှန်သည့်အတိုင်း မောင်းခဲ့ပြီး အိမ် ရောက် လျှင် အငယ် သူ့ရှေ့က တက်သွား၏။

သူက နောက်မှ ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း။

မမနွယ်နှင့် တွေ့ချင်၍သာ လိုက်ခဲ့ရသည်။ အိမ်မှာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါနှင့် တွေ့ရမည်မသိ။

အပေါ်သို့ရောက်လျှင်။

"မမနွယ်ရေ ဧည့်သည်လာတယ်"

အငယ် အခန်းထဲသို့ဝင်ယင်း အသံပြုလိုက်သည်။

ဝဏ္ဏဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်ကာ မမနွယ်ကို စောင့်ယင်း နံရံက ဓာတ်ပုံများကိုကြည့်မိ၏။ ဆယ့်နှစ်လက်မခန့်ကြီးသည့် မနွယ်၏ ဓာတ်ပုံကို မြင်လိုက်ရသည်။

မမနွယ်၏ အပြုံးသည် အပြင်ကအတိုင်း ပကတိ လိုက်လှဲနေ၏။ မိုနာလီဇာ၏ ရှားပါး၍ စေးနဲ့ချွေတာသည့် အပြုံးမျိုး မဟုတ်။

မမနွယ်ပန်ထားသည့် သဇင်ပန်းများသည် ဆယ်ခက်ခန့်ရှိ၍ ဆံထုံးဘေးတွင် ဖြာဝေလျက်ရှိသည်။

"လှလိုက်တဲ့ မမနွယ်"

"ယဉ်ပါပေ့ မမနွယ်ရယ်"

သူ တိတ်တခိုး ညည်းမိသည်။

"ဟင်....ကိုဝဏ္ဏပါလား"

ဓာတ်ပုံကိုငေးနေရာက ဝဏ္ဏ ဖြတ်ကနဲပြန်လှည့်လိုက်ရသည်။ မမနွယ်က ဓာတ်ပုံထဲကအတိုင်း သူ့ကိုပြုံးလျက်။

"မမနွယ်....ကျွန်တော် လမ်းမှာ အငယ်နဲ့ တွေ့တာနဲ့ ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးယင်း လာခဲ့တာ"

သူက ခပ်ထိန်းထိန်းပြော၏။ အငယ်တို့ ရုပ်ရှင်ခိုးကြည့်လျှင်လည်း မိမိကြောင့် အလိမ်ပေါ်မှာစိုး၏။

"သူက ရုပ်ရှင်သိပ်ကြည့်တာ ကိုဝဏ္ဏရဲ့"

"ဪ....မမနွယ်သိတာကိုး၊ ကျွန်တော်က မသိဘူး မှတ်လို့"

"အငယ်က လိမ်မှာပါထယ်၊ မမနွယ်မသိတာကို ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ကိုဝဏ္ဏ၊ ဒီညဥ်လေးတော့ ကောင်းတယ်၊ ဒိုးကနဲ ဒေါက်ကနဲ ပြန်ပြောတာလေးတော့ ရှိတယ်၊ သူမှန်တယ်လို့ ထင်ယင်ပေါ့လေ၊ မမနွယ်တို့ကျတော့ ကိုယ်ကမှန်ပေမယ့် စွတ်ပြီး ငါအမှန်....ငါအမှန်ဆိုပြီး မငြင်းချင်ဘူး၊ နောက်က ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းပဲ၊ ကိုယ်ကမှားယင်တော့ ပိုပြီးတောင် လျှော့ပေးရတာပေါ့လေ"

"ဟာ....မမနွယ်ကလဲ၊ အလျှော့ဘက်ကကြီးပေါ့"

မနွယ်က ပြုံးသည်။

"အကြီးဆိုတာ ဒီလိုပဲ ကိုဝဏ္ဏရဲ့၊ ကိုဝဏ္ဏကကော ကိုလေးဆိုတော့ အလတ်လား၊ အငယ်လား"

"အလတ်ဖြစ်ပြီး အစ်ကိုက မွေးပြီးစကမဲဆုံးတော့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်မှာ အစ်ကိုကြီးပဲ ပြန်ဖြစ်ရတယ် မမနွယ်"

"ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် မမနွယ်ပြောတာ ဟုတ်တယ်မို့လား၊ အကြီးဆိုယင် အငယ်ကို လျှော့ပေးရတယ်ဆိုတာလေ"

"ကျွန်တော်ကတော့ မလျှော့ဘူး မမနွယ်"

သူက သူ့အတွေးနှင့်သူ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ပြောလိုက်သည်။ မမနွယ်ကမူ အဘယ်သို့ ယူဆမည်မသိ။

အငယ်က အအေးခွက် နှစ်ခွက်ကိုင်ပြီး ထွက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုလေး....စကားပြောအုံးနော်၊ အငယ် မမေ့အတွက် ထပ်ပေးစရာလေးရှိလို့၊ မမေက ဓမ္မရိပ်သာမှာနေတော့ အငယ်ကို အလတ်ခါ လိုအပ်တာတွေ ပို့ပေးရတယ်"

"လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပါ အငယ်"

အငယ် အပေါ်ထပ် တက်ပြန်သွားသည့် အခါ ကိုဝဏ္ဏ စကားပြန်ဆက်သည်။

"အင်းလေးမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ထွန်းထွန်းနဲ့ကော တွေ့မိသေးလား မမနွယ်"

"ဟင့်အင်း"

"သူကလဲ မမနွယ်ကို သတိရပါတယ်တဲ့"

"နို့....ကိုဝဏ္ဏကကော"....ဆိုသည့်မေးခွန်း လာမည်မဟုတ်မှန်းသိ၍ သူကပင် ဆက်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်လဲ အင်းလေးသွားခဲ့တာတွေကို သိပ်သတိရတာပဲ မမနွယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်သွားဖူးတဲ့ ခရီးတွေထဲမှာ အင်းလေးသွားရတာ အပျော်ဆုံးပဲ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တည်း ထွက်တာဆိုတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လဲ ရှိတယ်"

"မမနွယ်တို့လဲ ပျော်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စက်လှေပျက်သွားတော့ နည်းနည်း ကြောက်သွားတယ်၊ ရေမကူးတတ်ဘူး မို့လား"

"ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး မမနွယ်ရယ်၊ စက်ပျက်တော့ တက်နဲ့လှော်မှာပေါ့"

"အေးလေ....ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိတော့ ကြောက်တာပေါ့"

"ကျွန်တော် စိုးရိမ်သွားတာက...."

ဝဏ္ဏက စကားစဖြတ်ပြီး မမနွယ်၏မျက်နှာကို မျက်တောင် မခတ် ငေးစိုက်ယင်း....

"မမနွယ် ယက်ကန်းစင်ရှိတဲ့အိမ်ကြီးပေါ် အတက်မှာ စက်လှေဦးက ခြေချော်သွားတုန်းကလေ၊ ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်က လှမ်းကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာ ထိတ်သွားလိုက်တာ မမနွယ်ရယ်"

သူ့စကားကြောင့် မမနွယ်ရင်မှာ ဖြတ်ကနဲခုန်သွားသည်။

သူတို့ အိမ်ကြီးပေါ်ပြေးတက်သွားကြသည်ကို မနွယ် မြင်ယောင်လာသည်။

"ကျွန်တော်တို့က နောက်ကိုဘာလို့ ပြန်ကြည့်သလဲဆို တော့ စက်လှေမှာပါလာတဲ့ မမနွယ်တို့ရဲ့ အစ်ကိုကြီးကို လန့် နေလို့"

"ဩော်...."

မနွယ်က ဂလွှဲဆည်ကာ ညည်းတွားနေသည်။

"အဲဒါ မမနွယ်ရဲ့ အစ်ကိုလားဟင်၊ ဘူတာကိုလဲ လိုက်ပို့ သေးတယ် မို့လား၊ သူနဲ့တွေ့မှာစိုးလို့ ကျွန်တော်တို့ တခြား တွဲမှာ ခဏသွားတက်နေကြတာ"

"ဩော်...."

မနွယ် ဒုတိယမ္ဘိ "ဩော်"....လိုက်ရပြန်သည်။

"ဘာမှမတော်ပါဘူး ကိုဝဏ္ဏ၊ သူက ရွှေညောင်က တပ်မတော်သား တဦးပါ၊ ရွှေတန်းပြန် ခရီးတထောက်နားယင်း မမနွယ်တို့နဲ့ တွေ့ဆုံကြတာပါ၊ နောက်ပြီး သူနဲ့ ရွှေညောင်က အစ်မဝမ်းကွဲတွေနဲ့ အတော်လေး ရင်းနှီးကြတာယ်လေ"

"ဟုတ်လား"

ဝဏ္ဏမျက်နှာ ပို၍ တည်ငြိမ်သွားသည်။ စက်လှေဦးက နေ၍ မနွယ်၏ လက်မောင်းကို ဖမ်းကိုင်လိုက်ဟန် ဝဏ္ဏမျက်စိထဲ မြင်ယောင်နေသည်။

"ကျွန်တော်တို့လိုပဲ တွေ့စခင်စပဲပေါ့နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါပေါ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ ခရီးသွားဖော်ပေါ့၊ ကိုဝဏ္ဏတို့ ရေဆိပ်မရောက်ခင် သူက အလျင်ရောက်လာတာ"

"မသိပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့က ဆွေမျိုးများ တော်သလားဆိုပြီး ခပ်ခွာခွာနေခဲ့တာ၊ နောက်ပြီး ဘယ်လိုများ ပတ်သက်နေသလဲလို့"

ဝဏ္ဏက သွယ်ဝိုက်သလိုနှင့် တည့်တည့်မေးလာသည်။

"ဘာမှလဲ မတော်ပါဘူး၊ ဘယ်လိုမှလဲ မသက်ဆိုင်ပါဘူး ကိုဝဏ္ဏရဲ့၊ ခင်မင်ကြတာပါ"

မန္တယ် အတော်ပင် ရှင်းပြလိုက်ရသည်။ ဝဏ္ဏမျက်နှာ သိသိသာသာချည်း ရွှင်လန်းလာသည်။

"ကျွန်တော်တို့က လူကြောက်လေးတွေ မမန္တယ်ရဲ့"

သူက စကားလမ်းလွှဲပြန်၏။

"အဟင်း....ကြောက်သလား၊ မကြောက်ဘူးလား သိပါတယ်၊ ပိုက်ဆံ ဒါပဲပါတယ်၊ ပိုမပေးနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ စက်လှေ ထွက်ချင်မှထွက်ဆိုပြီး စက်လှေဦးမှာ ခပ်တည်တည် သွားထိုင်ကြဘာလေ"

"ဩော်....မမန္တယ်က အားလုံးမှတ်မိနေတာကိုး၊ ပိုက်ဆံက အသုံးလွန်ပြီး တကယ်ကုန်တာပါ မမန္တယ်ရဲ့"

"အဲဒီတုန်းက ယုံကြည်ခဲ့ယင်တော့ ထုတ်တောင်ပေးခဲ့မိမှာပါကွယ်"

"မယုံဘူး မို့လား"

မန္တယ်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"ကိုဝဏ္ဏက သဌေးသားရုပ် ပေါက်နေတာကိုး"

"ဟော....လုပ်တော့မယ် မမန္တယ်၊ ငွေဆိုတာ ချင့်ချိန်မသုံးတတ်ယင် ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ကျွန်တော်တို့ ကောင်းကောင်း မှတ်သားထားလိုက်ပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ တကယ်ပဲ

ငွေပြတ်သွားတာ၊ ဝယ်ပြီးသား ထွန်းထွန်းရဲ့အင်္ကျီ ပြန်ရောင်းခဲ့ရတယ်၊ ဒါတွေ မမန္တယ်ကို ပြောပြီးသားပါ"

"ယုံပါပြီ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မမန္တယ်"

"ပြောပါအုံး....ကိုဝဏ္ဏ"

"ကျွန်တော် ဒီကိုလာလည်လို့ ရမလားဟင်"

"အခု လာလည်တာ မဟုတ်ဘူးလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ အခုက ကြုံလို့ပဲ၊ ကျွန်တော်က တမင်လာခဲ့ယင်...."

"ဘာကိစ္စ"

"ကိစ္စရှိမှလာရမှာလား မမန္တယ်ရယ်၊ မမန္တယ်က မလာစေချင်ဘူးလား၊ စာမေးပွဲပြီးယင် မမန္တယ်ဆီကိုလာခဲ့ဖို့ အင်းလေးမှာတဲက စိတ်ကူးကြံစည်ခဲ့တာ"

"အလကားပြောတာ၊ လာလည်ပါ ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မန္တယ်တို့က မိန်းမသားချည်းပဲရှိတာမို့ အချိန်အခါလေးတော့ ရွေးလာနော်"

"နေ့ကောင်းရက်သာ ရက်ရာဇာလေးကော ရွေးလာရအုံးမှာလား မမန္တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏ နောက်တတ်သားနော်"

"မဟုတ်ပါဘူး မမန္တယ်ကလဲ စိုးရိမ်တတ်လွန်းလို့ပါ၊ ကျွန်တော့်မှာ အသိတရားရှိပါတယ် မမန္တယ်"

မန္တယ် ပြုံးပြန်သည်။

"မယုံလို့ ပြုံးတာလားဟ

"အသိတရားဆိုတာက သတိတချက် လွှတ်သွားတာနဲ့ ချွတ်ယွင်းတတ်တာမျိုး ကိုဝဏ္ဏရဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စိတ်ကောင်းနေတဲ့လူဟာ မချွတ်ယွင်းပါဘူး မမနွယ်ရဲ့ စိတ္တဇဆေးရုံက ရောဂါမရှိဆိုတဲ့ မှတ်ချက် ယူထားရအုံးမှာလား"

"ကိုဝဏ္ဏကလဲ အတော်ပြေစတတ်တာပဲ၊ ဒါနဲ့ ကိုဝဏ္ဏတို့ စာမေးပွဲတွေ ဖြေရအုံးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ နှစ်လလောက်ပဲလိုတော့တယ် မမနွယ်"

"ကြိုးစားပေါ့"

"ကိုယ်စွမ်းရှိသမျှ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားပါမယ် မမနွယ် ရယ်၊ ဟာ....မမနွယ်၊ လေးနာရီတောင် ကျော်သွားပြီ၊ ကျွန်တော် ပြန်အုံးမယ်နော်၊ အငယ်ကိုလဲ ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်သွားတယ်လို့ ပြောပြပါ၊ ရုပ်ရှင်မှာ ညီမလေးနဲ့ သူ့အဖွဲ့ကို ပြန်ကြိုရအုံးမယ်"

သူ့ကား စက်ကိုနှိုးပြီး အမြန်မောင်းသည်။ သို့သော် မည်သို့ပင် မောင်းသော်လည်း ရုပ်ရှင်ပြီးချိန် တနာရီနီးပါးကျော်ပြီမို့ မမီတော့။

မသီတာတို့အုပ်စု စိတ်ကောက်ကြတော့မည်။ အိမ်သို့ အလျင် မောင်းခဲ့၏။ သူထင်သည့်အတိုင်း မသီတာရောက်နှင့်နေပြီ။

"မသီတာ ကိုလေးလေ"

ကားသော့ကို စားပွဲပေါ် တင်ယင်း ညီမကို မျက်နှာချိုသွေး ရသည်။

"ကိုလေး ရုပ်ရှင်ရုံရောက်ခဲ့တယ်လို့ ညာမလို့ မဟုတ်လား"

"မညာပါဘူး၊ မရောက်ခဲ့သေးဘူး ပြောမလို့ပါ"

"ကိုလေးဟာလေ အတော်ခက်တယ်၊ မေမေနဲ့ တိုင်ပြီးပြီ၊ မိန်းကလေးတယောက် တွေ့တာနဲ့ ရုပ်ရှင်တောင် မကြည့်ဖြစ် တော့ဘူး၊ ညီမကိုလဲ သတိမရတော့ဘူး"

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ညီမလေးရယ်"

"မဆိုးပါဘူး၊ ညီမလေးရဲ့ကိုကို အတွဲတွေဘာတွေ ရှိတာ သိလို့ ဝမ်းတောင်မှသာသေး၊ ဒါပေမယ့် မမြင်ခဲ့ရလို့ မသီတာ စိတ်မကောင်းဘူး၊ နောက်တခါ မသီတာကိုပြနော်၊ ကိုလေးက ချိန်းထားယင်လဲ ရုပ်ရှင်ခေါ်ခဲ့ရောပေါ့၊ မလွတ်လပ်မှာစိုးလို့ တခြားရုံမှာ သွားကြည့်တယ်ထင်တယ်"

"ဟာ့...အရှုံးမလေး ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ"

ဝဏ္ဏ ငေါက်ပစ်လိုက်သည်။

"ဘာလဲ...ဘာညာချင်သေးလို့လဲ"

"မညာဘူး ကိုလေးပြောပြမယ်၊ ကိုလေး သူ့အိမ်ကို လိုက် သွားတာ"

"ကဲ...မသီတာ ထင်တာထက်တောင် ပိုသေး"

"နေပါအုံးဟ၊ ပြောတာနားထောင်စမ်းပါအုံး၊ ညီမလေး ထင်တာတွေ တခုမှမဟုတ်ဘူး၊ သူ့အိမ်မှာရှိတဲ့ သူ့အစ်မနဲ့ ကိုလေးလိုက်တွေ့တာ"

"ဟုတ်လား၊ ချောလားဟင် ကိုလေး"

"ချောတာမဟုတ်ဘူး လှတာ"

"ဟာ ကိုလေးကလဲ ချောတာနဲ့လှတာ အတူတူပေါ့"

"မတူဘူးညီမလေးရဲ့ ချောတာက အရေပြားနူးညံ့ ချော မွတ်တဲ့ သဘော၊ လှတာက ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစားကျမှ ရုပ်ရည် ပြေပြစ်လှပမှုပဲ၊ ညီမလေး ရောနေပြီ"

"နို့ ချစ်စရာကောင်းတာကကော"

"ဒါက အရှင်းကြီးပဲ ညီမလေးရဲ့၊ ရှင်းပြစရာ မလိုတော့ပါ ဘူး"

"ဩော်...နောက်ပြီး ယဉ်တယ်ဆိုတာ ရှိသေးတယ်လေ"

"အဲဒါက ကိုယ်နှုတ် အမူအရာ သိမ်မွေ့နူးညံ့တာကို ပြော တာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝတ်စားဆင်ယင်တာ မပါဘူးလား"

"ကိုယ်နှုတ်ဆိုတဲ့နောက် ကိုယ်ပေါ်မှာ ဆင်မြန်းတာရော ကိုယ်ဟန် အနေအထား အသွားအလာ သိမ်မွေ့တာရော ပါတာပေါ့ကွာ"

"ညီမလေးက အဲဒါတွေ မခွဲခြားတတ်ဘူး"

"ကဲ....မခွဲခြားတတ်ယင်လဲ ဦးနှောက်အခြောက်မခံနဲ့တော့ မြင်တော့ သိလိမ့်မယ်၊ ဟုတ်လား....ကဲ သွားတော့"

မသီတာက ပြုံးတုံ့တုံ့။

သူ့အစ်ကို၏ ရှင်မြူးသည့်အပြုံးကို ထူးခြားသည့် အမှတ် လက္ခဏာဟူ၍ ဂရုတစိုက်လိုက်ကြည့်ပြီး ကျိတ်၍ ရယ်နေတော့ သည်။

* * *

သည်နေ့ စနေနေ့။

ရုံးနေ့ဝက် တက်ရသည့်နေ့။

အငယ်မတယောက် ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့်နေပြီဟု မမနွယ် ထင်သည်။

အငယ် အိမ်ရောက်သင့်သည့်အချိန်တွင် ပြန်မရောက်သေး မနွယ် စိတ်ပူလာသည်။

ရင်ထဲက ပူနေသည့်စိတ်ကို ဖြေဖျောက်ယင်း ဝတ္ထုတအုပ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ဝတ္ထုက အချစ်ဝတ္ထု။

အစတွင်ချစ်ပြီး၊ အလယ်တွင်မုန်း၍၊ နောက်ဆုံးမှာ ချစ်ကြ သည့် ဝတ္ထု။

နောက်ဆုံး စာမျက်နှာမှာ ချစ်ကြသည်။

ဇာတ်လမ်းလည်း သည်နေရာမှာပင် ဆုံးသည်။

အများစု ဖတ်ချင်သည်က သည်နေရာ အထိသာ ဖတ်ချင် သည်။

ချစ်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း မသိချင်။ သိစရာမလိုတော့၊ သိပြီး သား။

ချစ်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်း ညားမည်၊ မညားလျှင် ကွဲမည်၊ တခုခု။

သည်အပိုင်းကို သိပြီးပြီမို့ မဖတ်ချင်ကြတော့၊ ချစ်သည့် အထိသာ ဖတ်ချင်သည်။

မနွယ် စာအုပ်ကို လက်မှချပြီး စဉ်းစားမိသည်။ အချစ် ဝတ္ထုလေးများ အဆုံးသတ် ကောင်းသည်ဟုလည်း မှတ်ချက် ပေးလိုက်သည်။

ချစ်ကြသည့်နေရာတွင် နိဂုံးတံကြ၏။ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်အတိ။

သို့သော် တကယ့်ဘဝ အချစ်၏လမ်းကြောင်းသည် ချစ်နိုင် သည့် နေရာတွင် အဆုံးသတ်ရန် သေချာပါမလား။

တဦးနှင့်တဦး အိမ်ထောင်ထူထောင်ကြပြီးသည့် ကာလတွင် အချစ်များ ခိုင်ခံ့တည်တံ့နေပါသေးသလား။

ဒါတော့ မသိနိုင်တော့။

ဆက်လက်ဖော်ပြမထားသည်က များသည်။

အိမ်ထောင်ရေးဝတ္ထုများ သည်ဘက်ခေတ်မှာ ခေတ်မစား တော့၊ ရှားပါးနေပြီ။

လူများစိတ်မဝင်စား၍ မရေးကြခြင်းလား၊ မရေးကြ၍စိတ် ဝင်စားခြင်းလားမသိနိုင်တော့ပေ။ အိမ်ထောင်ရေးသင်ခန်းစာ များကို မျက်ကွယ်ပြုရသလိုဖြစ်လာလျှင် လူငယ်တွေ အတွေ့ပညာ ခေါင်းသည်ဟု မနွယ်ထင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်း တမင် ချန်လှပ် ထားခဲ့ခြင်းက မနှစ်သက်မည့်စိုး၍လား၊ မထူးခြား၍လား မန္တယ်နားမလည်။

မိမိကိုယ်တိုင်အိမ်ထောင်ပြုမှ သိကြရန် မြှုပ်ကွက်ချန်ခဲ့ခြင်းဟုလည်း ထင်နိုင်ရာရှိသည်။

အိမ်ထောင်ရေးလောကတွင် ပဋိပက္ခနှင့် အနိဋ္ဌာရုံ ခံစားမှုများလွှမ်းနေ၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ရှုန်းကန်မှုအစိတ်အပိုင်းများသည် စိတ်ညစ်ညူးစရာများ၍လည်း ဖြစ်နိုင်၏။

မန္တယ်ဖတ်နေသည့် ဝတ္ထုကို ဆက်လက်စဉ်းစား၏။ အချစ်ဝတ္ထုတွင်အချစ်နှင့်အဆုံးသတ်ထားသည်ကလည်း သဘာဝကျပါသည်။

သို့သော် အိမ်ထောင်ရေးလောက၏သုခဒုက္ခခံစားမှုအစုံစုံထိ မျက်ကွယ်ပြု၍ မှောင်ချထားခြင်းသည် အချစ် ရှိသူများ၏ အနာဂတ် အိမ်ထောင်ရေး ပြယုဂ်ကို ထိမ်ချန်ထားသည်နှင့် မခြား။

အချစ်ကို မည်သို့မှတ်ကျောက်တင် စာတမ်းထုတ်မည်နည်း။

အချစ်စစ်၏ မှတ်ကျောက်သည် အတူ တွဲလျှောက်ရမည့် အိမ်ထောင်ရေး ဘဝလမ်းကြောင်းတွင်သာ မှတ်ကျောက်တင်နိုင်သည်။

ဘဝသည် ချစ်သည်။ ချစ်ပါသည်ဟူသောအပြောစကားတွင် ရပ်တန့်နေမည်မဟုတ်။

ရှေ့သို့ ခရီးဆက်ကြသူတွေချည်း။

ရှေ့ခရီးတွင် ကိုယ့်အသိဖြင့်ကိုယ့်လှေကိုယ်လှော်ဟု ဆိုသော်လည်း မေတ္တာရေခန်းသည့်အရပ်တွင် လှော်တက်ခရန် အခက်အခဲတွေ့မည့်အရေးတွေ ရှိနေသည်။

အိမ်ထောင်ရေး လောကတွင် လူတိုင်း ကံကောင်းကြမည် မဟုတ်။

ပကတိငြိမ်းချမ်းမှုအပြည့်အဝနှင့် ချမ်းမြေ့သောဘဝ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မည်။

အသက်မရှူသာအောင် သောကပရိဒေဝမီးများ ဝိုင်းချင်လည်း ဝိုင်းမည်။

ဤသို့ဆိုပါလျှင် အဘယ်သို့ကျော်ဖြတ်ပါမည်နည်း။

အိမ်ထောင် သားမွေးခြင်းသည် ရိုးစင်းသော လောကမေ့တာပင်လော။

ဆန်းကြယ်သောမေတ္တာစွမ်းအား ပြယုဂ်ပင်လော၊ မခွဲခြားနိုင်ပေ။

အချစ်ကိုရှာဖွေမိသူအဖို့ အချစ်၏ ပန်းတိုင်ဖြစ်သည့် အိမ်ထောင်ရေးသည် သိသင့်သိထိုက်သည့်အရာ။

တနည်းအားဖြင့် ထိုပန်းတိုင်တွင် အနား ဖြေရသူလည်း ရှိသည်။ ထိုမှတဆင့်ဆက်၍ ပြေးလွှားရ ရုန်းကန်ရသူလည်း ရှိသည်။

အချစ်ကိုမူ အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုကြကာ အချစ်သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းအနစ်နာခံခြင်း၊ တချို့က ချစ်သူ၏အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေ၏၊ အချစ်သည် ချစ်သူအတွက် မိမိဘဝနှင့်ဆန္ဒအားလုံးကို စွန့်လွှတ်ခြင်း။ တချို့က ပိုင်ဆိုင်ရယူလိုခြင်း။

ကိုယ်နှစ်သက်သလို ယူဆနိုင်၏။ ကာလဒေသ အချိန်အခါ အလိုက်ပြောင်းလဲနေသည့် အမှန်တရားဟု ယူဆနိုင်သလို ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မပြောင်းလဲသော အမှန်တရားဟုလည်း ယူဆနိုင်သည်။

မန္တယ်အဖို့မူ....

အချစ်သည် စိတ်၏အစွန်းရောက်ခံစားမှုဖြစ်၏။

နဂိုစိတ်တွင် အချစ်မရှိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစွန်းရောက်ခံစားမှုတွင် အချစ်ဖြစ်လာသည်။ အစွန်းရောက် အာရုံနှင့် ခံစားမှုတွင် အချစ်ကိုတွေ့ရသော်လည်း အစွန်းရောက် အာရုံခံစားမှုတိုင်း အချစ်မဟုတ်။ တဖန် အစွန်းရောက် အာရုံ ခံစားမှုကိုပယ်ဖျောက်နိုင်လျှင် အချစ်ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်စရာ ရှိ၏။ သို့သော် အချစ်ကွယ်ပျောက်သွားဖို့ကား မလွယ်။

အချစ်သည် အာရုံခံစားမှု နှလုံးသွင်းမှုမရှိသည့် ကာလ၌ အချစ်မရှိ။ ချစ်စိတ် လုံးဝကင်းစင်နေ၏။ သို့သော် တဒင်္ဂကင်း စင်မှုသာဖြစ်၏။

သူ့အတွေးက လောကုတ္တရာဆန်သည်။

ထာဝရအချစ်သည် တစုံတယောက်၌ ရှိပါ၏။

ထိုတစုံတယောက်သည် အချစ်စိတ်ကို စက္ကန့်မလပ်ရှင်သန်စွာ ထားနိုင်မှသာ ရှိနိုင်မည်။ အာရုံမပြတ် ရှင်သန် သတိရနေပါမှ ရှိမည်။

မနွယ်နောက်ဆုံးကောက်ချက်ချမိသည်မှာ အဖြစ်နိုင်ဆုံးက အချစ်သည် ထာဝရသော်လည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂသော်လည်း ကောင်း တည်မည်။

မချစ်တတ်သူ၌ အချစ်သည်ရှိလျက်နှင့်ပျောက်ကွယ်နေမည်။

အချစ်ကို အဘယ်မျှဟု၍တိုင်းတာမှုပြုရာတွင် ချစ်သူ၏အပြု အမူဖြင့်သာ စစ်မှန်မှုအတိုင်းအတာကိုဖော်ပြနိုင်သည်။ ခံစားမှု နာမ်သဘောကို တိုင်းတာ၍ မရနိုင်။

မနွယ် အချစ်နှင့်အိမ်ထောင်ရေး၏ ကျယ်ပြန့် နက်နဲသည့် သဘောတရားများကို တွေးနေမိသည်။

သူ့နံဘေးတွင် အငယ်ရောက်နေသည်ကိုပင် သတိမထားမိ။

"ဟာ....မမနွယ် ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ၊ ကြည့်စမ်း အငယ်ရောက်နေတာတောင် မသိဘူး မဟုတ်လား"

မနွယ်က အငယ်ကို ခတ်တည်တည်ပင် မော့ကြည့်လိုက်ပြီး-

"နောက်ကျလှချည်လား အငယ်"

"နောက်ကျဆို မမနွယ်ရယ်၊ အငယ် ဗိုလ်ချုပ်ဈေးသွား နေလို့၊ ဒီမှာလေ အငယ်ဝယ်ခဲ့တဲ့ အင်္ကျီ ရှစ်ဆယ့် ငါးကျပ်ပေး ရတယ်"

မငယ်က ခေတ်မီ သူ့အင်္ကျီကို ထုတ်ပြသည်။

"အိုး....များလှချည်လား အငယ်ရယ်....ဖော့ရှန်အင်္ကျီလေး တထည်ကို ရှစ်ဆယ်ကျော်တောင်"

"အာ....မမနွယ်ကလဲ နောက်ဆုံးပေါ် ဖက်ရှင်မို့ပေးခဲ့ ရတာ"

"ပြစမ်းပါအုံး အငယ့်အင်္ကျီ"

"ဟင်"

"ဘာဟင်တာလဲ မမနွယ်ရဲ့"

"အငယ့် အင်္ကျီပုံစံက ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးဝတ်တဲ့ ပုံခံကြီးပဲ၊ ရှက်စရာကြီး ဖြစ်မနေဘူးလား"

"အာ....မမနွယ်က သိပ်ရှိုးသိပ်အတာပဲ၊ ဒီပုံစံကိုမိန်းကလေး တွေအတော်များများ ဝတ်နေကြပါပြီ"

"အငယ်ဝတ်ရဲသလား"

"လူတိုင်းလိုလိုဝတ်နေတာပဲ၊ ဝတ်ရဲတာပေါ့"

"အိမ်ထောင်သည်တွေဝတ်တာကတော့ အကြောင်းမဟုတ် ပါဘူး၊ အငယ်တို့လို အပျိုလေးတွေအဖို့တော့ တမျိုးအဓိပ္ပာယ် မပေါက်ပေဘူးလား"

အငယ်က ပခုံးတချက်တွန့်လိုက်ပြီး။

"ဖက်ရှင်ဆိုတာ ဒီလိုပဲမနွယ်၊ ဘာအဓိပ္ပာယ်ပဲထွက်ထွက် လိုက်လုပ်ကြတာပဲ၊ ကောင်း မကောင်း၊ သင့်မသင့်ထက် ခေတ်မီ တယ် မမီဘူးဆိုတာကို ဦးစားပေးတာ"

"ဩော်....ပုံစံသစ်မှ ခေတ်မီတယ် ထင်ယင်တော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်ဆိုလျှင် အငယ်နှင့် မနွယ်သည် အသက်သုံးနှစ်သာ ခြား၏။

အနေအထိုင်ပုံစံနှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွင် ကွာခြားလွန်းသည်။ ထို့ကြောင့် သုံးနှစ်မျှကြီးသော မနွယ်က ငါးနှစ်ခြောက်နှစ်မျှ ကွာသည်ဟု ထင်နေရ၏။

အငယ့် အသက်က နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်။

အငယ်က ဘွဲ့ရပြီးစ ရုံးဝန်ထမ်းတဦး၊ လုပ်ငန်းခွင်ရောက်နေသော်လည်း သူ့ဆံပင်နှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက ဆယ်ကျော်သက် မြီးကောင်ပေါက်အရွယ် အတိုင်းရှိ၏။ အထက်တန်းကျောင်းသူလေး အသွင်သာ ရှိနေ၏။

ယဉ်ယဉ်နွယ်က ဘွဲ့ရ၊ လူမှုဝန်ထမ်းဌာန ဝန်ထမ်းတဦး၊ အငယ်နှင့် အလုပ်အကိုင် တသီးတခြားစီ။

သို့သော် အစ်မတဦးအနေဖြင့် စည်းကမ်းတင်းကျပ်စွာ လွှမ်းမိုးမထားပေ၊ ပွင့်လင်းသော သူငယ်ချင်း အသွင်ဖြင့် ဆက်ဆံ၏။

တကယ်ဆိုလျှင် အငယ်၏ ကလေးဆန်လွန်းသော အပြုအမူ အနေအထိုင်ကို ချစ်စဖွယ်ဟု လက်ခံမိသော်လည်း ယဉ်ယဉ်နွယ် အဖို့ စိတ်တိုင်းမကျလှ၊ သူ့လိုအလှအပ နောက်သို့ အပြေးအလွှား မလိုက်စေချင်။

သို့သော် အငယ်က မရ။

ခေတ်ဆန်သည့် အလှအပကိုပင် ခုံမင်၏။

"ဒီမှာ မမနွယ် စာတစောင်"

စာပို့လုလင်ပေးသည့် စာကို အငယ်က မနွယ်လက်သို့ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

ယဉ်ယဉ်နွယ် အံ့သြသွားသည်။

"ဘယ်သူ့ဆီကပါလိမ့်"

"အမယ်...မမနွယ်ကလဲ ရှက်နေပြန်ပြီ၊ စာအိတ်ပေါ်မှာ ဘယ်သူဆိုတာပါသားပဲ ဖတ်ကြည့်ပေါ့"

"အငယ်တို့တော့ စာတတန် ပေတတန် လုပ်ရမှာ သိပ်ပျင်းတယ်"

"အချစ်နဲ့တွေ့ယင် ဘယ်ပျင်းမလဲ"

"အချစ်နဲ့တွေ့လဲ ဖုန်းနဲ့ပဲဆက်တော့မယ်၊ဒီမှာမမနွယ်၊စာရေးတယ်ဆိုတာက စာထဲကအတိုင်း အမှန်တွေ အပြင်မှာ ရှိချင်မှရှိမယ်။ အဖွဲ့အနွဲ့ အညာအလိုင်းတွေ မြှောက်လုံးပင့်လုံး တင်စားမှု အနုအလှတွေနဲ့ နှစ်မျောပြီး လက်တွေ့ကျတော့ တမျိုးဖြစ်နေယင် မောကြော"

"လူတိုင်းဟာ လူညာတွေလား အငယ်ရယ်၊ ပသန္နသစ္စာတရားဟာ မပျောက်မပျက် တည်ရှိနေတဲ့အရာပဲ"

မနွယ်မျက်လုံး သိသိသာသာ ဝိုင်းစက်သွားသည်။ အငယ်က သူ့ထက်ပင် သိနေပါပကော။

အငယ်တယောက် အချစ်ဝတ္ထုတွေ ဖတ်ယင်းကပင် ရင့်ကျက်လာလေသလား၊ အတွေ့အကြုံကြောင့်ပင် ရင့်ကျက်နေလေသလား၊ သူ့အမြင်တော့ အငယ်မှာ ချစ်သူမရှိသေး။

"ကဲ....ရော့၊ ယူပါမမနွယ်၊ လာနေကျစာပါ၊ ကိုကြီးချစ်ညို ဆီကပါ"

ဆရာချစ်ညိုထံက ရသည့်စာတွေ မနည်းတော့။

သံလွင်မြစ်ရိုး တနေရာက ရေးသည့်စာ၊ ရိုးမတနေရာက ရေးသည့်စာ။

နယ်စပ်တနေရာက ရေးသည့်စာ။

စာပေါင်းလည်း မနည်းတော့၊ ရှေ့တန်းကနေ အချိန်ရလျှင် ရသလို ရေးဆိုက်သည့် စာများပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန္တယ်ကသာ သူ့စာတိုင်းကို စာပြန်မရေးဖြစ်၊ သုံးစောင်, လေးစောင်လောက်လာမှ တစောင်လောက် စာပြန်ခဲ့သည်။

စာပြန်တော့လည်း ရိုးရိုးအရေး၊ရိုးရိုးအတွေး။

တဘက်က အဟုင်းမြေ့ ရေးနေသည်မဟုတ်။

မန္တယ်ကမူ ဝတ္တရားရှိ၍ စာပြန်လိုက်ရသည့်သဘော။

သူ့ပြန်စာများသည် ပကတိရိုးသားသော အနေအထားမှာသာ ရှိခဲ့၏။

တဘက်က စာများတွင် ခံစားမှု တစွန်းတစ ဖော်ပြထားသော်လည်း မန္တယ်က ထိုအချက်အလက်များကို ကွေ့ရှောင်ကာ ရေးခဲ့သည်။ သူကလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ချစ်ခွင့်မတောင်းသေး။

ဆရာချစ်ညိုအပေါ် ခင်မင်မှုများစွာ ရှိခဲ့သော်လည်း ထိုခင်မင်မှုများသည် အချစ်နယ်နိမိတ် မျဉ်းအပေါ်ကျော်ဖို့ရန် များစွာ လိုသေးသည်ဟု မန္တယ်ထင်သည်။

ယခုစာသည်လည်း အကြောင်းကိစ္စကြောင့် ရေးသည့်စာဖြစ်၍ တိုလည်း တို၏။

မန္တယ်နဲ့အငယ်

ဒီစာကို အစ်ကို လားရှိုးစစ်ဆေးရုံပေါ်ကရေးတာ၊ စစ်ဆေးရုံဆိုလို့ စိတ်မပူကြနဲ့အုံး၊ အစ်ကို တိုက်ပွဲမှာ ဒဏ်ရာရလို့ မဟုတ်ဘူး၊ ငှက်ဖျားကြောင့် ဆေးရုံတက်ရတာ၊ ခုတော့ နေကောင်းပါပြီ။

သတိရယင် စာရေးပါအုံး၊ အစ်ကို စာတွေကို မျှော်နေရတာ ကြာပြီ၊ အစ်ကိုတို့ တပ်ရင်း လိပ်စာနဲ့ပဲ ပေးပါ။ အစ်ကို ဆေးရုံဆင်းတော့ ဖတ်ရအောင်ပေါ့။

ချစ်ညို

"အင်း....ကျည်ဆန်နဲ့ မတိုးတော့လဲ ငှက်ဖျားမိတယ်၊ရဲဘော်တွေရဲ့ ဘဝကလဲ သနားဖို့ကောင်းပါတယ် မမန္တယ်ရာ၊တပ်ရင်းမှာ အလွန်ဆိုးနားရယင် တလပဲ၊ တော်တော်ကြာ ပြန်ထွက်ရတယ်တဲ့၊ အင်း....စစ်သားဇနီးသည် ဘဝဟာလဲ စိတ်မောစရာပဲ၊ ချစ်သူနဲ့ အတူမနေရတဲ့ကာလတွေက များမယ်၊ ဟိုဟိုဒီဒီ သွားဖို့ကို မပြောနဲ့၊ အတူနေရတဲ့ကာလလေးကိုက နည်းနည်းလေးနေမှာပဲနော် မမန္တယ်"

"ဒါပေါ့ကွယ်၊ တခါတုန်းက ရှမ်းပြည်က အပြန်မှာ မမန္တယ်တို့နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ အရာရှိကတော်တယောက်ဆိုယင် သူ့ခင်ပွန်းရဲ့တပ်က အင်းတကော်ဘက်မှာ၊ အမျိုးသမီးရဲ့ နေရပ်က ဘောင်ကြီးမှာ၊ ဒီတော့ ရှေ့တန်းက တပ်ရင်းပြန်ဝင်ပြီဆိုတာနဲ့ သူ့ကလေးတွေကိုခေါ်ပြီး ရန်ကုန်ဆင်းလာရတယ်၊ မိသားစုတွေ့ဆုံဖို့၊ သူ့ခင်ပွန်း ရှေ့တန်းပြန်ထွက်တော့လဲ ဘောင်ကြီးပြန်တယ်၊ တောင်ပေါ်နဲ့ မြေပြန့်ကို ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ဆင်းချည်တက်ချည်ပဲ၊ အဲဒီ ဘဝများဟာလဲ တယောက်နဲ့ တယောက် လွမ်းမောဖွယ်ကာလရှည်ကြာရတဲ့ ဘဝတွေပေါ့"

"စိတ်မောစရာပဲနော်"

"ချစ်တော့လဲ ဘယ်စိတ်မောပါ့မလဲ အငယ်ရယ်၊ အငယ်ကရော စစ်သားတယောက်ရဲ့ ချစ်ကြင်သူဖြစ်ဖို့ မတွေးဝံ့ဘူးမို့လား"

"အင်းလေ....အချစ်ရက်တွေကိုတောင် အလွမ်း အိပ်မက်သံအရာရှည်တဲ့ ဘဝလို့ မြင်တယ်"

"အင်း သူတို့ကြောင့်လဲ မမန္တယ်တို့တတွေ မြို့ပေါ်မှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ ပညာသင်နိုင်ဖို့၊ စီးပွားရှာနိုင်ဖို့အတွက်သူတို့တတွေက အသက် သွေး ချွေး ပေးပြီး တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်နေရတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း....မမနွယ် ပြောသလို တပ်မတော်သားတွေဟာ ပြည်သူ့ သားကောင်းတွေမို့ လေးစားဂုဏ်ယူမိပါတယ်၊ ချီးကျူးမိပါတယ်၊ သူတို့ဘဝကို ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လွန်း လို့ သနားမိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်...."

"ဒါပေမယ့် ချစ်ဖို့ကိုတော့ စဉ်းစား ရအုံးမယ်လား"

"အငယ်မှာတော့ စစ်သားရဲ့ ချစ်သူတယောက်နဲ့ ထိုက်သင့်တဲ့ ကြံ့ခိုင်တဲ့စိတ်ဓာတ်အရည်အချင်းမျိုး မရှိသေးဘူး မမနွယ်၊ အငယ်က အားငယ်တတ်တဲ့ စိတ်မျိုး မရှိသလို စိတ်အားငယ်ရမယ့် အဖြစ်မျိုးကိုလဲ ရင်မဆိုင်ဝံ့ဘူး"

"မမနွယ် နားလည်ပါတယ်ကွယ်၊ ချစ်သူ ရွေးတဲ့နေရာမှာတော့ ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကိုယ်ပေါ့၊ အရေးကြီးတာကတော့ အတူနေရတဲ့ အခိုက်အတန့်မှာ ချစ်တတ်ကြဖို့ပဲ၊ ချစ်တယ် ချစ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားကို ချစ်သူတွေဘဝမှာ တဖွဖွသုံးကြပေမယ့် တကယ်တမ်း လက်တွဲမိတဲ့အခါမှာ မချစ်တတ်တော့တဲ့ လူတွေအများကြီး အငယ်ရဲ့"

"ချစ်တတ်တယ် ဆိုတာ ဘာလဲ မမနွယ်"

"ချစ်တတ်တယ်ဆိုတာကတဦးအလိုဆန္ဒတဦးပါရမီ၊တဦးက ဘယ်လောက်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သလဲ၊ တဦးအပေါ် တဦး ဘယ်လောက် သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်သလဲ၊ တဦးကိုတဦးဘယ်လောက် ယုယကြင်နာနိုင်မလဲ၊ ဒါတွေဟာ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ အပြောကနေ လက်တွေ့ပိုင်းကို ရောက်သွားကြမှ သိကြတာ အငယ်ရဲ့"

"ချစ်သူတွေဘဝမှာ မသိနိုင်သေးဘူး၊ အကဲမခတ် မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးဘူး"

"မနွယ်က ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းပြီး အကဲခတ်နိုင်ယင်လဲ အနည်းအကျဉ်းလောက်ပဲ သိခွင့်ရကြမယ်၊ အနေနီးကြတဲ့ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်ဆိုယင်တော့ အတွင်းအပြင် စေ့စေ့သိနိုင်တာပေါ့၊ ကြာရှည်အနေမနီးတဲ့ ချစ်သူတွေဘဝမှာ တဦးစိတ်သဘောတဦး လုံးဝဥဿုံသိဖို့ဆိုတာ အခွင့်အရေး သိပ်နည်းတယ်၊ မင်းကို ငါချစ်တယ်၊ မင်းကို ငါချစ်တယ် ဆိုတဲ့ အပြောနဲ့ပဲ ကျေနပ်နေရမှာ"

"ဒါဖြင့် အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ အတော်စဉ်းစားရမှာပေါ့နော်၊ အတော်နက်နဲကျယ်ပြန့်တာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ခုခေတ်က သိပ် စဉ်းစားကြသူ နည်းပါတယ်ကွယ်၊ နောက်ပြီး တယောက်နဲ့တယောက် အနေဝေးတဲ့သူ ဆိုယင် တဦးရဲ့ ပင်ကိုစရိုက် တဦးသိဖို့ဆိုတာ အချိန်အတော်ကြာ၊ အကဲခတ်တာတောင် အခုပြောသလို သိဖို့ မလွယ်ပြန်ဘူး၊ မြန်မြန်စဉ်းစားပြန်တော့လဲ တကွက်မှားယင် တဘဝအတွက် နစ်နာသွားတာပဲ၊ မိန်းမဘဝဆိုတာ ခင်ပွန်းမကောင်းလို့ နောက်ထပ်ဘဝအသစ်စယင် လူတွေက ကဲ့ရဲ့တာ"

"အငယ် တခုမေးမယ်၊ မမနွယ်ရဲ့ အစ်ကိုကြီးစာရေးနေတာ ရိုးရိုးသားသားပဲလား"

"ရိုးရိုးသားသားပဲပေါ့"

"သိပါဘူး၊ အငယ်က မမနွယ်တို့ သံယောဇဉ် ဖြစ်နေပြီထင်တာ၊ အငယ်လဲ အချစ်နဲ့ပတ်သက်ယင် မမနွယ်ကို တိုင်ပင်ပါ့မယ်လေ၊ ဒါကလဲ ချစ်သူတွေယင်ပေါ့၊ ချစ်ရမလား မချစ်ရဘူးလားတော့ ဘယ်တိုင်ပင်မလဲနော"

"အေးပါ....ကိုယ့်ဦးနှောက်နဲ့ အလျင် တိုင်ပင်ပေါ့၊ ကိုယ့်နှလုံးသားနဲ့ ကိုယ့်ဦးနှောက် အပြန်ပြန်တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးကြည့်ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တဦးရဲ့ပင်ကိုစ ရိုက်တဦး မသိကြသေးဘူးလေ၊ ဘယ်ချစ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ အချစ်ဆိုတာ ပင်ကို စရိုက်မသိခင်က စတာမဟုတ်ဘူးလား၊ မြင်မြင်ချင်းပဲ ချစ်မိတယ်ဆိုတာကော"

"အဲဒါက ချစ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကြိုက်ကြတာ အငယ်ရဲ့ ရုပ်ရည်ကိုမြင်ပြီး ကြိုက်ကြတာ"

"မြင်မြင်ချင်း တယောက်စိတ်သဘော တယောက်သိရလို့ ချစ်တာတွေကော မရှိဘူးလား"

"ရှိတော့ ရှိတာပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ကို ချက်ချင်းသိဖို့ဆိုတာက မလွယ်ဘူး၊ ရုပ်ရည်ကိုသာမြင်တာနဲ့ တပ်မက်လွယ်တယ်၊ ချစ်လွယ်တယ်၊ အတွင်းစိတ်အမှန်ကိုသိပြီး ချစ်ကြယင်လဲ အဲဒီအချစ်ဟာ သေတပန်သက်တဆုံး ခိုင်မြဲသွားရောပဲ၊ အကြိုက်ကို အချစ်ထင်လိုက်မိယင်သာ နောက်ပိုင်းအချစ်ကို ရှာမတွေ့ဖြစ်သွားတော့ အချစ်ရဲ့တန်ခိုးတွေ အစွမ်းသတ္တိတွေ ပြယ်ကုန်တာ"

"အချစ်တန်ခိုးဆိုတာ ဘာလဲ"

"အခုနပြောခဲ့တဲ့ အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အမိပ္ပာယ်စွမ်းဆောင်ပေးချက်တွေပေါ့"

"အငယ်ကတော့ ချစ်ကြတယ်ဆိုယင် နောက်ပိုင်းဆိုတာ သူ့အလိုလို ခိုင်မြဲသွားတယ် ထင်တာပဲ"

"ချစ်တတ်ကြသူတွေအဖို့ ခိုင်မြဲတာပေါ့"

"ချစ်ပြီဆိုမှတော့ ချစ်တတ်ပြီပေါ့ မမနွယ်"

မနွယ် ပြုံးလိုက်သည်။

"လူတိုင်း ချစ်တတ်မယ်လို့ အငယ်ထင်သလားဟင်"

"အချစ်စိတ်ရှိယင် ချစ်တတ်မှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား"

"အချစ်စိတ်ရှိတာနဲ့ ချစ်တတ်တာနဲ့ တခြားစီပါ၊ အငယ် နောက်တော့ သိလာမှာပေါ့ကွယ်"

"နောက်တော့ဆိုတာ ဘယ်တော့လဲဟင်"

"ကရဝိက်မှာ လက်ထပ်ပြီးတဲ့အခါပေါ့၊ အငယ်ချစ်တတ်တဲ့ သူနဲ့ တွေ့ပါစေ"

"မမနွယ်ကလဲ ပြောတော့မယ်"

"အချစ်ရဲ့ ကျယ်ဝန်းတဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေဟာ ချစ်သူဘဝမှာ သိတာထက် လက်ထပ်ပြီး အိမ်ထောင်သည် ဘဝမှာ သိကြတာက ပိုပြီးကျယ်ပြန့်လိမ့်မယ် အငယ်ရေ၊ မမနွယ်လဲ ပြောတော့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မပြောပြတတ်သေးဘူး"

ညီအစ်မနှစ်ယောက် ရယ်မောယင်း စကားစ ဖြတ်လိုက်သည်။

အချစ်အကြောင်း ပြောကြလျှင် ပြီးဆုံးနိုင်မည် မထင်။ အချစ်ဆိုတာ မတွေ့။ အချစ်သင်္ကေတတွေ လေ့လာသိနားလည်သော်လည်း မိမိဘဝအတွက် အဘယ်သို့သောချစ်သူနှင့် တွေ့မည်။ အဘယ်သို့သောသူကို ချစ်မည်ဆိုသည်က သေချာပေါက် မှန်းဆနိုင်မည် မဟုတ်။

ချစ်ကံမခေဖို့ကလည်း လိုသည်။

ချစ်ကံမမဲ့ဖို့ကလည်း လိုသည်။

အချစ်ကုသိုလ်ကောင်းပါက မိန်းမဘဝကလည်း ဖြစ်ရကျိုးနပ်မည်။

ချစ်ကံမဲ့၍ ချစ်ကုသိုလ်နည်းပါက အချစ်နည်းပါးသည့်သူနှင့် ဖူးစာဆုံမည်။

ဒါတွေ တွေးမိတော့ ချစ်သူရွေးဖို့ပင် မနွယ် ကြောက်လန့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှုးရှုးမိုက်မိုက် ချစ်လိုက်မည်ဟူသော စကားလုံးမျိုး၊ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ချစ်လိုက်ပြီဟူသည့် အသုံးအနှုန်းမျိုးကို သုံးဖို့တော့ ပို၍မလွယ်သေး။

သို့သော် နှလုံးသားတွင် အချစ်မရှိပေဘူးလား မေးလျှင်တော့ ရှိသည်။

သည်အချစ်သည် သံသရာဘဝက ကံကြမ္မာ ဖန်လာသူနှင့်တွေ့လျှင်တော့ နှလုံးသားတနေရာမှာ ငုပ်လျှိုး ပုန်းကွယ်နေနိုင်မည် မဟုတ်ပါပေ။

* *

နေရောင် မှိန်ဖျော့ဖျော့လေး ရှိနေသေးသည်။

ဝဏ္ဏ စာကြည့်ခန်းမှ အိမ်ရှေ့သို့ အညောင်းပြေ ထွက်လာသည်။ ခါးကိုဆန့်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လိုက်စဉ်မှာ သူ့ သူငယ်ချင်း ထွန်းထွန်း သူ့အိမ်ဆီသို့ ဦးတည်လာသည်ကိုမြင်၍ သူ အိမ်ပေါ်မှဆင်းကာ အိမ်ရှေ့ ပိတောက်ပင်ခြေရင်းရှိ ထိုင်ခုံသို့ဆင်းလိုက်သည်။

"စာကြည့်ရက် မပေးခင်ကတည်းက ခြေငြိမ်နေပြီလားကိုလေး"

အသားညိုညို၊ လူညိုချောလေး ထွန်းထွန်းက ဝဏ္ဏပခုံးကိုပုတ်ပြီး ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်လိုက်သည်။

"မင်း စာမကြည့်သေးဘူးလား ထွန်းထွန်း"

"ကြည့်တာပေါ့ကွာ၊ စာတွေတင် ဘယ်ကမလဲ၊ ဆက်ရက်တွေကော၊ ငုံးတွေကော ကြည့်တာ၊ ငါ့အိမ်မှာက ငုံးလဲမွေးထားတာကိုး"

"မင်းကလဲ....နောက်ရမယ့်အချိန် မဟုတ်တော့ဘူး"

ထွန်းထွန်းက ဟက်ဟက်ပက်ပက် တချက် ရယ်လိုက်ပြီး....

"မင်းကို ငါသတိရလွန်းလို့ စာအုပ်ကိုအသာချပြီး ထွက်လာတာ၊ နောက်ပြီး မင်းကိုမေးချင်တာလေးလဲရှိတယ်"

"ကဲ....ဘာများလဲကွာ"

"မင်း....ဟိုအိမ်ရောက်သေးလား"

"ဘယ်အိမ်ကိုလဲ"

"စမ်းချောင်းထဲက အိမ်ကိုလေကွာ၊ ဟို....မမနွယ်တို့၊ မမယ်တို့ အိမ်လေ"

"မင်းက နာမည်တောင် အလွတ်ရနေပါလား"

"ဒါလောက်တော့ မှတ်မိတာပေါ့ကွာ၊ မင်းသွားယင် ငါ့လဲ ခေါ်နော်"

"ငါရောက်ပြီးပြီ"

"ဟာ....မြန်လှချည်လား"

"မြန်ဆို...."

"ဘာလဲ...လက်ဦးအောင်လား၊ မင်းတယောက်တည်း ချိန်တာလား၊ နှစ်ယောက်စလုံးချိန်တာလား"

"ဟာကွာ....ထွန်းထွန်းရာ၊ ငါ့မေးခွန်းက လေးလေးနက်နက် မရှိလိုက်တာ၊ အချစ်ဆိုတာ ငါပြောခဲ့ဖူးပါပြီ၊ တဦးတယောက်တည်းကိုပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ နှစ်နှစ်ကာကာ အသက်တမျှ ချစ်ဘတ်တာမျိုးကွ"

"မမနွယ်အကြောင်း ဆိုပါတော့"

"ဟုတ်တယ်၊ အသေအချာပဲ မှန်တယ်၊ အစက်စက် သူ့ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ ဖြိုးအိနေတဲ့ သူ့လက်မောင်းသားတွေနဲ့ သူ့ကိုယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခန္ဓာအလှရယ်၊ မည်းနက်နေတဲ့ မျက်တောင် မျက်လုံးတွေနဲ့ စိမ်းဖန့်ဖန့် ပါးမွေးနုနုလေးတွေတင် စွဲမက်စရာ ကောင်းတာ မဟုတ်သေးဘူး၊ သူ့မျက်လုံးတွေဟာလဲ အေးဆေးပြီး ကြင်နာတတ်တဲ့ ကရုဏာမျက်လုံးတွေ ထွန်းထွန်း”

“ညွှန်းပေး....ညွှန်းပေး၊ အငယ်မကျတော့ကော”

“စာမဖွဲ့လိုတော့ပါဘူးကွာ၊ တဦးတယောက် အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားလွန်းယင် တယောက်ကတော့ မှေးမှိန်မှာပဲ”

“ငါကတော့ အငယ်မလေး သဘောကျတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါက အသားညိုညို၊သူကဖြူဖြူနုနုလေး လိုက်တော့မလိုက်ဘူးကွ၊ ညိုတဲ့လူဆိုတော့ ဖြူတာကြိုက်တာပဲ၊ ကိုလေးရ”

“ဒါပေါ့ကွာ စိတ်သဘောတူတာကို နှစ်သက်ပေမယ့် အသွင်တူတာ ကျတော့ မနှစ်သက်ပြန်ဘူး၊ တကယ် စဉ်းစားကြည့်ယင် လူတွေဟာ ဆန့်ကျင်ရာကို နှစ်ခြိုက်ပြီး ရွေးချယ်ကြတာ များတယ်၊ မင်း စဉ်းစားကြည့်”

“အင်း....ပြောစမ်းပါအုံး”

“အရပ်ရှည်ရှည် အမျိုးသားဟာ သူ့လိုဝါးပင်လို ယိမ်းနွဲ့ပြီး ရှည်တဲ့သူကို သဘောမကျဘူး၊ ပုတဲ့အမျိုးသမီးကလဲ သူ့လို ပုညက်ညက်လေးဆိုယင် မနှစ်သက်ချင်ဘူး၊တချို့က ချွဲချွဲ ပျစ်ပျစ် ပြောတတ်တယ်၊ နွဲ့နွဲ့လေးနေတတ်တယ်၊ သူတို့ ကြင်ဖက်ကတော့ ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောတတ်သူကိုမှ ရွေးတယ်၊ တိုတိုပြတ်ပြတ် ပြောတတ်သူကတော့ ချိုချို အေးအေး သမားကို ရွေးပြန်ကောကွ၊အဲဒီနေရာမှာ မင်း တူတာတွေချည်း တွဲကြည့်စမ်း၊ လောကဟာ ဘယ်လောက် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်သွားမလဲလို့ တူညီတိုင်းမကောင်းဘူး ထွန်းထွန်း၊

တူညီတာရွေးဖို့က ဝါသနာတူညီဖို့ပဲကွ၊ဝါသနာတူတာကတော့ အကောင်းဆုံး စိတ်ချမ်းသာတာပေါ့ကွာ၊ ဝါသနာတူယင် စာနာတယ်၊ တဦးနဲ့တဦး နားလည်မှုရှိတယ်”

“ဟုတ်မယ်၊ မင်း ပြောတာ မှန်လိမ့်မယ်၊ တယောက်က အမာသမားဆိုယင် တယောက်က အပျော့လေးဖြစ်မှ၊စိတ်ဆိုးပြီး စိတ်ထက်သူနှစ်ဦး တွဲမိတော့လဲ အထက်ချင်း ပွိုင်ပြီး ခွဲနေကြရောပေါ့၊ အချွဲသမား အအေးအနုသမားနှစ်ဦး တွဲမိတော့လဲ အဲဒီအိမ်ဟာ ပျင်းစရာ အရည်ပျော်စရာကြီးပဲ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်လေးတွေဆိုတော့ ကောင်းမယ်လို့ မင်းထင်တာပါ၊ ဒါပေမယ့် ဆန့်ကျင်တာကနေ ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူးလားကွာ”

“ပဋိပက္ခရှိယင်လဲ ရှိမှာပေါ့၊ ငါက ဆန့်ကျင်ဘက်ကလေး တွဲကြတာကို အလှအပ တခုအနေနဲ့ မြင်တာကိုး၊ ထူးခြားတဲ့ ချစ်စရာသဘောလို့ မြင်တာပေါ့၊ဥပမာကွာ ဆရာဝန်တယောက်က ဆရာဝန်မ တယောက်နဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ် ဆိုယင် မင်း ရင်ထဲမှာ ဘာထူးခြားသွားသလဲ”

“ဘာမှ မထူးခြားဘူး”

“ကျေးတောသူမလေး တယောက်ကို လက်ထပ်လိုက်တယ် ဆိုယင်ကောကွာ မင်းရင်ထဲ မထူးခြားဘူးလား၊ တောသူမလေး ဘက်က ကျေနပ်သလိုလို၊ဆရာဝန်ရဲ့အချစ်မေတ္တာကိုပဲ ချီးကျူးချင်သလိုလို ကြည်နူးတဲ့ ချစ်စဖွယ် ခံစားမှုလေး ဖြစ်မလာဘူးလား”

“အင်း....ဖြစ်တော့ဖြစ်လာတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘဝနှစ်ခုက ကွာဟလွန်းတယ် ကိုလေးရ”

“ဒါဖြင့် မင်းမှာ လူတန်းစားညဉ် ရှိနေတာပေါ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဒီလိုလဲ ရှိလို့မဟုတ်ဘူး၊ သိပ်ကွာဟလွန်းယင်လဲ စိတ်ညစ်ရတယ်၊ တယောက်က လိုက်မမီတော့ မကျေမနပ်တွေဖြစ်ရတယ်၊ တဦးသဘော တဦးနားမလည်နိုင်ဘူးကွ”

“ငါ့က ပညာအရည်အချင်း ဘဝအဆင့်အတန်းချင်း ကွာဟတာထက် နားလည်နိုင်မှုဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်လေးတွေ ကွာမှာကို စိုးတာပါ”

“အငယ်မက ငယ်တော့ကွာချင် ကွာမှာပေါ့ကွာ၊ မမနွယ်ကတော့ မင်းထက်သာနိုင်တယ်၊ဒါနဲ့ မင်းသွားတုန်းက ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့မခေါ်တာလဲ”

“စာမေးပွဲ နီးနေလို့ပါ”

“အံမယ်၊ မင်းကတော့သွားပြီး”

“ငါက တမင်သွားတာမဟုတ်သေးဘူး၊ငါ့ညီမ မသီတာကို ရုပ်ရှင်သွားပြတဲ့နေ့က အငယ်နဲ့ မပဝင်းရုံရှေ့မှာ တွေ့တော့ သူတို့ကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးဖို့ ကြုံတာနဲ့ အိမ်ကိုပါသွားတာ ဆိုပါတော့”

“မင်း မမနွယ်နဲ့ တွေ့ခဲ့လား”

“တွေ့ခဲ့တယ်၊မမနွယ်ရဲ့ဓာတ်ပုံကြီးကိုလဲ ဧည့်ခန်းမှာ တွေ့ရတယ်၊ သိပ်လှတာပဲကွာ၊ သဇင်ပန်းတွေဝေအောင် ပန်ထားပြီး ရိုက်ထားတာ၊ ငါ အတော်ကြာကြာ ငေးနေမိတယ်၊ မမနွယ်ကတော့ ငါ့ကိုခင်ပါတယ်ကွာ၊ ငါကတော့ ခင်ရုံမဟုတ်တော့ဘူး ငါ့ရင်ထဲမှာ သူ့မျက်နှာကိုကြည့်ရတဲ့အခါ သိပ် စိတ်လှုပ်ရှားတယ် ထွန်းထွန်းရာ”

“ခဏလေး မင်းရင်ဘတ်ကို ဖိထားဒုံးပေါ့ကွာ၊စာမေးပွဲက ရှိသေးတယ်”

“အင်း....ငါလဲစဉ်းစားကြည့်တယ် အချစ်တွေ့တဲ့လူတွေ ငါ့လိုများ ရင်တွေခုန်နေကြယင် ချစ်သူနဲ့ သွားအတူ လာအတူ လုပ်နေတဲ့ လူတွေ ဘယ်လောက်များ ရင်သိမ့်ခုန်ကြမလဲလို့”

“ချစ်သွားပြီးပြီဆိုတော့လဲ မခုန်တော့ပြန်ဘူးကွ၊ဥပမာကွာ တယောက်နဲ့ တယောက် ချစ်ကြပြီဆိုတဲ့ သဘောကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း သိကြရပြီဆိုယင် နှစ်ဦးလုံးရဲ့ရင်မှာ နည်းနည်း တည်ငြိမ်လာတယ်၊ အိမ်ထောင်ကျပြီဆိုတဲ့လူတွေ ကြည့်ပါလားကွာ၊ သူတို့မှာ ဘယ်မှာ ရင်ခုန်တော့လို့လဲ ငြိမ်လွန်းလို့ ဗီလင်တောင် မရှိတော့ဘူး”

“အေး ဒါကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးဝတ္ထုတွေ အထွက်နည်းတာထင်တယ်နော် ထွန်းထွန်း”

“အင်း....ဟုတ်မှာပေါ့၊ အချစ်ဆိုတာ ချစ်စပျိုးတဲ့ အချိန်လေးနဲ့ ချစ်နေကြတဲ့အချိန်ကို အနှစ်သက်ဆုံး အချမ်းမြေ့ဆုံး ဆိုကြပေမယ့်....မချစ်ဘူး ချစ်တယ်မသိခင် တဦးနဲ့တဦး စိတ်ကူးလေးနဲ့ စွဲမက်နေရတဲ့ အချိန်လေးကပိုပြီး နှစ်သက်စရာကောင်းတယ် ကိုလေး၊ ချစ်သူဘဝမှာကြည့်တဲ့ အကြည့်ထက် အဖြေမရခင် ကြိုးစားနေရတဲ့ အချိန်မှာကြည့်တဲ့ အကြည့်က ပိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားရတယ်”

“မချစ်သေးခင် ကာလလေးတွေက စိတ်လှုပ်ရှားရတယ် ဆိုတာက စိုးရိမ်စိတ်တွေ လွှမ်းနေလို့ မဟုတ်ဘူးလား ထွန်းထွန်းရာ၊ ကိုယ့်ကိုပြန်ပြီး ချစ်မှချစ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ သံသယစိတ်တွေကြောင့် မဟုတ်ဘူးလား”

“သံသယရှိရှိ မရှိရှိ၊ အဖြူအမည်း အဖြေမသိရခင် ဆုံတွေ့မိတဲ့ အကြည့်ချင်းဆုံတဲ့ အခိုက်အတန့်မှာ ဆိုယင် ရင်ထဲမှာ ဒိန်းဒိန်းပဲကွ၊ ဥပမာ ပြောရယင်တော့ကွာ အောင်ပွဲလတ်တီးဝိုင်းက ဘင်သံကြားလိုက်ရသလိုပဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“မင်းဥပမာကလဲကွာ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ငါ ကရဝိက်က လက်ထပ်ပွဲတခု သွားတုန်းက သူ့တီးဝိုင်း နားထောင်ခဲ့ရတယ်၊ အဆိုကောအတီးပါ အားလုံး သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီဘင်သံကြီး တဒုန်းဒုန်း မြည်လွန်းလို့ ဒိုးကနဲ တချက် မြည်လိုက်ယင် ငါ့ရင်ထဲမှာ ဒိန်းကနဲ ဆောက်ပြီး တုန်တုန်သွားတာပဲ၊ အဖြေမရသေးခင် ရင်ခုန်တာက အဲဒီခုန်ပုံမျိုးကြီးကွ”

“ဒီမှာထွန်းထွန်း၊ မင်းအချစ်စာမေးပွဲ အလျှင်ဖြေ၊ ဒီမျှားမျှားနဲ့ အောင်မှာ သေချာတယ်”

“ငါကတော့ အချစ်စာမေးပွဲ အောင်တာဟာ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေရတဲ့ အချိန်လို့ မသတ်မှတ်ဘူးကိုလေး”

“ဘယ်အချိန်လို့ သတ်မှတ်မလဲကွာ”

“အိမ်ထောင်ကျတဲ့အချိန်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အိမ်ထောင်ရေး သာယာတယ် မသာယာဘူး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ငြီးငွေ့မှုရှိတယ်၊ မရှိဘူးဆိုတာက အချစ်ရဲ့ အတိုင်းအတာကို မှတ်ကျောက်တင်တာပဲ ကိုလေးရ”

“မင်းပြောတာက သိပ်ကျော်သွားပြီ၊ လက် ထပ် နိုင် တဲ့ အဆင့်အထိရောက်ဖို့ပဲ ကြိုးစားရအုံးမှာပဲ၊ အဲဒီ အဆင့်အထိ မှတ်ကျောက်တင်နိုင်တဲ့ အချစ်ကိုပဲ ငါက တောင့်တမိတာ၊ မင်းပြောတဲ့ ယူပြီးမှ သိမယ့်ကိစ္စဆိုတော့ အလျှင်ကြိုပြီး သိနိုင်ပါ့မလဲကွာ၊ အပြစ်တွေလာတော့လဲ ကိုယ့်ရင်ထဲက အချစ်တွေနဲ့ ဖုံးပစ်လိုက်ပေါ့”

“အေး....ဖုံးစရာတွေကုန်တော့ ပေါ်ကုန်တာပေါ့ကွာ”

“ဘာတွေ ပေါ်လာလဲ”

“အမုန်း ပေါ်လာတာပေါ့”

“အမုန်းဆိုတာ အချစ်ရှိနေသရွေ့ ဘယ်တော့မှ မပေါ်နိုင်ဘူးကွာ”

“ကြည့်သေးတာပေါ့ ကိုလေးရာ”

“ကြည့်လေ၊ ငါ့အချစ်က ‘သေတာပန် သက်တဆုံး မပြောင်းလဲတဲ့ အချစ်ကွ ထွန်းထွန်းရ၊ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မထင်လိုက်နဲ့”

“အေးပါ....အေးပါ၊ ငါလဲ မင်းဆီကို လာတာ အချစ်အကြောင်း ဆွေးနွေးဖို့ ဖြစ်နေပြီ”

“ဒါဖြင့် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ငါက ကျောင်းစာ လာမေးတာ”

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် သဘောကျစွာ ရယ်မောမိကြပြန်သည်။

“ဒီတခါ ငါ့ကိုလဲခေါ်နော်ကိုလေး”

“မခေါ်ပါဘူး ရှုပ်လွန်းလို့”

“အလကားဧတာပါကွာ၊ ငါ့သူငယ်ချင်း အချစ်စစ်နဲ့ တွေ့ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

“ငါလဲ ဒီလိုဆုကို စာမေးပွဲအောင်ဖို့ထက် ပိုပြီး သဘောကျတယ် ထွန်းထွန်း”

“အေးအေး....ငါလဲ ဒီဆုကို ပေးပါတယ်၊ ပြည့်စေ....ပြည့်စေ”

“ပြည့်ပါစေ၊ ငါတော့ မမနွယ်ကို အသက်လောက် ချစ်မိပြီ”

ထွန်းထွန်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ဩော်....ကိုလေး.... ကိုလေး၊ မင်းရဲ့ နှလုံး သား ဟာ အင်းလေးရေပြင်မှာတုန်းက ဒီလောက် အခြေအနေ ဆိုးမယ် မထင်ခဲ့ဘူး၊ ခုတော့ ငါထင်တာထက် ပိုနေပြီ”

ပိုနေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှန်ပါသည်။ ထွန်းထွန်း ပြောစကားများ သူ့အဖို့ သိပ်မှန်နေသည်။

ရထားပေါ်တွင် မမနွယ်ခြုံခဲ့သည့် မျက်နှာသုတ်ပဝါလေး၊ မမနွယ်မျက်နှာနှင့် ထိတွေ့ခဲ့သည့် ပဝါလေးကိုပင် သူ့မှာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး တိတ်တခိုး မွှေးကြူခဲ့ရသည်။ ရက်ပေါင်းမနည်းတော့။

ဒါတွေကို ထွန်းထွန်းသိပါလျှင် သည့်ထက်ပင် ပြောဦးမည်လား မသိ။ အများတကာထက် ပိုလွန်းသည်ဟုဆိုစေ သူ့အချစ်သည် မမနွယ်အပေါ်တွင် သိသိသာသာ စိုးမိုးပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဝဏ္ဏသိခဲ့ပြီ။

သည်စာမေးပွဲသည် မမနွယ်၏ အချစ်ကို ကြိုးပမ်းရေးကိစ္စ၌ ရှေက အဆီးအတားသဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူစာမေးပွဲကို အမြန်ဆုံး ဖြေလိုက်ချင်သည်။သူ့မှာ နောက်ထပ်ဖြေစရာ အချစ်စာမေးပွဲ ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

* * *

နံနက်ခင်း။

နှင်းပါးပါးလေးကို နေခြည်က ဖြတ်သန်းစပြုပြီ။

မနွယ်ကို ဝဏ္ဏ မြေနီကုန်း လမ်းမပေါ်မြင်လိုက်ရသည်။ သူ မနွယ်နောက်သို့ လိုက်ခဲ့မိ၏။

မမနွယ်က ဂန့်ဂေါ်ထဘီ အနက်ခံ အဖြူပွင့် နုပ်နုပ်ကလေး ဝတ်ထားသည်။ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော ဖော့ရှန့်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။

ဆံထုံးဘေးတွင်လည်း ပန်းနုရောင်ရေမွှေးနှင်းဆီကိုပန်ထားသည်။

လေးတွဲသော သူ့ခြေလှမ်းများသည် ဆင်မယဉ်သာ လှမ်းလာသည့်နှယ် ဝဏ္ဏမျက်စိမှာ တမျိုးပင်ယဉ်သည်ဟု ထင်သည်။ ကြည့်၍ကောင်းသည်ဟုလည်း ထင်သည်။

ဝဏ္ဏ ဒီအချိန် မြေနီကုန်းရောက်ဖို့ အတွက် အိမ်က ဘယ်အချိန်လာခဲ့ရသည်မသိ။ သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် လက်မောင်းပေါ် အဖြူစင်းပါသည့် ကြက်သွေးရောင် အားကစားကတ္တီပါအင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ ဘောင်းဘီက ဇင်အဖြူဆွတ်ဆွတ်၊ လမ်းလျှောက်ထွက်လာသည့် ပုံစံအပြည့်။

တကယ်လည်း သူ့အိမ်ရှိရာ ဗဟန်း ဘောင်ဒရီ လမ်းက လျှောက်ခဲ့သည်။

မနွယ်က သူ့ကိုမြင်လျှင် ရပ်၍ အဝေးက စောင့်ကြိုသည်။ သူ့အနားသို့ ခပ်မှန်မှန်ပင် လျှောက်သွားသည်။

မနွယ်ထံက ဆီးကြိုနှင့်သော အပြုံးကို မြင်သဖြင့် ဝဏ္ဏ ဝမ်းသာသွားသည်။

"ဘယ်လဲ ဟင်....ကိုဝဏ္ဏ"

"လမ်းလျှောက်တာလေမမနွယ်၊ အခု ခြေထောက် ညောင်းလို့ ကားစီးတော့မလို့"

"ဟင်....ရယ်စရာကြီး"

"ဘာရယ်စရာလဲ မမနွယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေကျပဲဥစ္စာ၊ လျှောက်တာက နည်းနည်း ကားစီးတာက များများ၊ အိမ်ကတော့ လမ်းလျှောက်တယ်ထင်မှာပေါ့၊ နို့မို့ဆိုယင် အိမ်က ညီမက ခိုင်းလွန်းလို့ဗျာ၊ ဈေးဝယ်ဖို့ ဗဟန်းဈေး အနီးလေးကို ကားနဲ့ ပို့ပေးရတယ်၊ တခါတလေ သူကိုယ်တိုင်တောင် ဈေးမဝယ်ဘူး၊ ကိုလေးဝယ်ပေးဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကိုပဲ ခိုင်းတယ်၊ ညီမလေးတယောက်ပဲရှိတော့ လုပ်ပေးရပြန်ရော၊ ခုတော့....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်က စာမေးပွဲပြီးတော့ လမ်းလျှောက်ထွက်မယ် ဆိုပြီး အကြောင်းပြပေးလိုက်တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏက ဈေးတွေဘာတွေလဲ ဝယ်တတ်တာကိုး"

"ဝယ်တတ်တာပေါ့ မမန္တယ်၊ အပေါင်းအနှုတ် အမြောက် အစား တတ်ရှာပဲ"

"ဒါကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သွားလေ့ သွားထရှိတဲ့ သဘောကို ပြောတာပါ"

"သွားပါတယ်၊ ကိုယ်စားချင်တာလဲ ဝယ်လို့ဖြစ်တာပေါ့"

"ကိုဝဏ္ဏက အစားအသောက် ရွေးလို့လား"

"ဟင့်အင်း မရွေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ချစ်သူတော့ ရွေးရမယ် မမန္တယ်"

မန္တယ်က တချက်ပြုံးပြီး။

"ရွေးထားပြီးပြီ ထင်တယ်"

"အင်း...."

"ကျွန်တော့်စကားဟာ မရောက်ရှိသေးတဲ့ ကာလကို ညွှန်းထားတာပါ"

ဝဏ္ဏစိတ်မှာ မန္တယ်၏ မျက်လုံးများက ကြည်လင်နေသည်ဟု ထင်သည်။ မန္တယ်ထံက စကားလုံးများ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားသည်။

"စိတ်ထဲကတော့ ရွေးတာ မှန်တာပေါ့ မမန္တယ်ရာ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာပဲ ရှိနေတာဆိုတော့ အချက်အလက် မထားပဲ စိတ်ထဲက လိုချင်တဲ့ အဖြေကို ဖော်ပြနိုင်တဲ့ ကွန်ပြူတာမှ မရှိသေးတာ၊ ကျွန်တော် မမန္တယ်နဲ့စကားတွေ အများကြီး ပြောချင်သေးတယ်၊ မမန္တယ်က ရုံးအမီသွားရမှာဆိုတော့ အားနာစရာဖြစ်နေတယ်၊ ကျွန်တော်လာခဲ့အုံးမယ် မမန္တယ်၊ ရုံးပိတ်ရက်တိုင်းမှာ မမန္တယ်ရှိနေမယ် မဟုတ်လား"

မန္တယ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ဝဏ္ဏ၏ ဝမ်းထဲက စကားလုံးတချို့ကိုလည်း မန္တယ် ကြိုမြင်သည်။

အငယ့်အပေါ်တွင် ဝဏ္ဏတယောက် စိတ်ဝင်စားနေပြီဟု မန္တယ်ထင်သည်။ အငယ့်ကို ကားဖြင့်လိုက်ပို့သည့်နေ့က အငယ် ပုံသဏ္ဌာန်၊ အငယ့်လှုပ်ရှားမှုက အချစ်နှင့်တွေ့သည့်မိန်းကလေး တဦး၏ မဖုံးမဖိနိုင်သော ပျော်ရွှင်မှုမျိုး အပြည့်အဝ ပေါ် လွင်နေသည်။

စကားပြောရာတွင်လည်း 'ကိုလေး' က ကိုလေးက ဘယ်သို့ ဘယ်ညာပြော၍ မဆုံး။

မန္တယ်ထင်သည်။ အငယ်နှင့် ဝဏ္ဏတို့ မြို့လယ်တွင် တွေ့ဖူး ဆုံဖူးသည့် အကြိမ် မည်မျှ ရှိမည်နည်း။

ရုပ်ရှင်က အိမ်သို့ ကားဖြင့်ကြုံ၍ ပို့ပေးသည်ကိုလည်း မန္တယ် မယုံကြည်။ သူ ကြည့်ရမည့် ရုပ်ရှင်ကို မကြည့်ပဲ အငယ့်ကို လာ ပို့ပေးခြင်းဖြစ်၍ တော်ရုံတန်ရုံ စေတနာနှင့်တော့ မဟုတ်ဘန်ရာ။

ထူးခြားလေးနက်သည့် စေတနာ အကြောင်းရင်း ခံလိမ့်မည် ဟု မန္တယ် ယုံကြည်သည်။

ယခုလည်း ဝဏ္ဏက ပြောစရာစကားတွေ တပုံတပင် ရှိနေ သည်ဟု ဆိုပြန်သေးသည်။ မန္တယ်ကတော့ ဝဏ္ဏအနေအထိုင်နှင့် အပြောအဆိုကို ခန့်မှန်းတိုင်းဆ၍လူတော်လူကောင်းတယောက် ဟု မှတ်ချက်ပေးထား၍လည်း အငယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဝဏ္ဏ စကား စလာပါက အငယ့်အတွက် အနာဂတ်ကံကြမ္မာ ဖြောင့် ဖြူးရေးကို အစ်မကြီး အမိအရာ အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးရ မည်။

ဝဏ္ဏတယောက် လမ်းမှာ ပြောဖို့ကို မရှိမသေရာ ကျမ်းမည်စိုးရိမ် သူ့စကားကို သူပြန်ထိန်းသွားသည်ဟု မန္တယ်ထင်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်သို့ဆိုစေ၊ ရည်မွန်သော လူတော် လူကောင်းလေး တဦး အဖြစ် မနွယ် အကဲခတ်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ချစ်သော ညီမငယ်အတွက် သူ့ရင်မှာ ပီတိဖြစ်ခဲ့ရသည်။

*　　*　　*

"ဒီနေ့ မြို့ထဲမှာ ကိုလေးနဲ့ တွေ့ခဲ့သေးတယ် မမနွယ်"

"အင်း....တွေ့ပဲတွေ့နိုင်လွန်းတယ်ကွယ်" ဟူ၍သာ မနွယ် ဖွင့်ဟ၍ ညည်းလိုက်ချင်သည်။ အငယ်တယောက် တွေ့ခဲ့လျှင်လည်း တိတ်တိတ်လေး မနေတတ်။

"ကိုလေးက အအေးတောင် ဝယ်တိုက်ခဲ့သေးတယ်၊ သူ့ ညီမလဲ ပါတယ်၊ မသီဘာတဲ့ ချစ်စရာလေးရယ်၊ သူ့ညီမလဲ အိမ်ကိုတောင် လိုက်လာချင်တယ်လို့ ပြောသေးတယ်၊ အချိန် မရလို့တဲ့"

မနွယ် သူ့စကားဆုံးအောင် နားထောင်နေလိုက်သည်။

သို့သော် အငယ်က စကားကို အဆုံးမသတ်နိုင်သေး။

"ကိုလေးက သူ့ညီမကို သိပ်ဂရုစိုက်တာပဲ မမနွယ်၊ သိပ် ချစ်ပုံရတယ်၊ ညီမလေး သွားချင်တဲ့နေရာတွေ ကိုလေး လိုက်ပို့ မယ်တဲ့၊ ယုတ်စွအဆုံး ညီမလေးရဲ့ ချစ်သူရှိတဲ့နေရာဆိုယင်တောင် ကိုလေး ရှေ့မျက်နှာ နေ က်ထားပြီး လိုက်ပို့ပေးအုံးမတဲ့၊ တကယ် အံ့သြမိတယ် မမနွယ်၊ ဒီလိုအစ်ကိုမျိုးကတော့ ရှားတယ်၊ သူ့ညီမနဲ့ ဘယ်အင်္ကျီပုံစံမျိုးနဲ့ ပိုလိုက်တယ်၊ ဘယ်ဆိုင်မှာ အပ် ဆိုတာကအစ သူက ပြောပြနေတာ၊ အငယ်တော့ ကိုလေးကို နည်းနည်းတောင် လန့်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့"

"နှမကို သိပ် ချစ်တတ်လို့ပေါ့"

"ချစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသားရှိတာ မကောင်းဘူးလား အငယ်"

"ဪ....ဒါက ချစ်သူအပေါ်တော့ ဟုတ်တာပေါ့၊ နှမ သိပ်ချစ် သိပ်ဦးစားပေးတဲ့ သူတယောက်ဟာ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ ဖြစ်လာတဲ့အခါ နှမကို ထာဝစဉ် ဦးစားပေးနေယင် မခက်ဘူး လား မမနွယ်ရဲ့၊ တဘက်ကို ဂရုမထားနိုင်တော့ဘူးပေါ့၊ မိန်းမ ဘက်မှာ အချစ်ပေါ့သွားတာပေါ့"

"သြော်သြော်....မမနွယ်ကတော့ဒီလိုမထင်မိဘူး၊ သံယောဇဉ် ကြီးတတ်တဲ့သူ၊ အချစ်ကြီးတတ်တဲ့သူဆိုတာ မိုးကွက်ကျား ရှာသလို မေတ္တာမျိုးကိုလဲ ကွက်မျှားရွာတတ်မယ် မထင်ဘူး၊ ချစ်တတ်တဲ့လူစားမျိုးဟာ ချစ်သူအပေါ်ဆိုယင်တော့ တိုးလို့ သာ ချစ်တော့မပေါ့"

"ချစ်တတ်ယင်တော့ ကောင်းပါလေရဲ့ မမနွယ်ရယ်"

"ကြည့်ပေါ့ကွယ်.... နှလုံးသား အသိ၊ ဦးနှောက် အသိ၊ အမျိုးမျိုး ချိန်ဆကြည့်ပေါ့၊ ကကယ်ချစ်တတ်သူ ဟုတ်မဟုတ်၊ အစစ်အမှန်ကို သိအောင်ကြည့်ရမယ်၊ ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ သူတို့ အတွင်း စိတ်ကလေးကို မြင်အောင်ကြည့်ရမယ်"

"အငယ့် အထင်တော့ အချစ်ဆိုတာကို မမနွယ်လိုလေးလေး နက်နက် တွေးတောစဉ်းစားလွန်းယင် အချစ်ရှာဖို့ အိမ်ထောင် ပြုဖို့ မလွယ်တော့ဘူး ထင်တယ်"

"အိမ်ထောင်ပြုတဲ့ ကိစ္စက လွယ်တယ် အငယ်ရဲ့၊ အချစ်စစ် အချစ်မှန်နဲ့ တွေ့ဖို့ကသာ မလွယ်တာ၊ အပေါ်ယံလေး ချစ် တတ်တဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့တွေ့ယင် တသက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲသွားရမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငယ်ရေ၊ အေးလေ ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်ပဲ ရွေးရွေး ဘယ်လောက်ပဲ အစစ်အမှန်ကိုရှာရှာ တို့တွေဟာ အညာမိတဲ့ တနေ့မှာ သူတို့ကို ချစ်မိမှာပဲ”

“ယောကျ်ားတွေကို ချစ်မိတာဟာ အညာမိတာလား၊ ညံ့တာလား မမနွယ်ရယ်”

မနွယ်ယဲ့ယဲ့လေး ပြုံးလိုက်သည်။

“အချစ်ကိုယုံတယ်ဆိုတာ တကယ်ယုံလိုက်လို့ ယုံတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့်တို့မိန်းမတွေရဲ့ဘဝမှာ သူတို့နဲ့ပတ်သက်လို့ ဆက်ပြီးယုံစရာတွေကတသီတတန်းချည်းပဲ၊ တကယ်အိမ်ထောင်ရေးဘဝမှာ အသေးအဖွဲလေးတခု ဆိုပါတော့၊ ကိုယ်ချစ်သူက အပြင်မှာတခုခုစားလာပြီး အိမ်ကျတော့ ရင်ပြည့်လို့ မစားလို့ ပြောယင်ကိုကချစ်ရတဲ့သူဆိုတော့မယုံပါဘူးလို့ဆိုဟုတ်မလား၊ မယုံချင်ပဲနဲ့လဲယုံပစ်လိုက်ရတာပဲ မဟုတ်လား”

“အငယ်ကတော့ မယုံပါဘူးလို့ပဲ ပြောရမှာ”

“အဲဒါ တကျက်ကျက်ဆက်ဖြစ်ဖို့ပဲရှိတာပေါ့၊ သူကအပြင်မှာ ရုပ်ရှင်ကြည့်လာပြီး ကိုယ်က ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ်ဆိုတော့ အလုပ်ပင်ပန်းလို့ပါကွာလို့ဆိုယင် ဟုတ်မှာပဲဆိုပြီး ယုံလိုက်ရပြန်ရော”

“ချင့်ပြီးယုံမှာပေါ့ မမနွယ်ရ”

“မယုံချင်ပဲနဲ့လဲ အချစ်မပြယ်စေချင်တော့ ယုံကို ယုံရတော့မယ်၊ ဒီတော့မိန်းမသားတွေမှာ အချစ်ကိုယုံပြီးတဲ့နောက် သူတို့ ညာသမျှကို ဆက်ယုံရမှာက တသီချည်းရယ်”

“မမနွယ်ကလဲ အငယ်ကို အခြားမိန်းကလေးတွေလို ညံ့တယ် မှတ်သလား၊ ယုံသင့်မှ ယုံမယ်”

“ဒါဖြင့်ယင် အငယ့်ကို မမနွယ် အဖြစ်အပျက်လေးတခု ပြောပြမယ်၊ တို့မိန်းမသားတွေ ဘယ်လောက် ယုံကြသလဲ ဆိုတာ”

“အင်း....ပြောပြပါအုံး”

“တခါတုန်းက ဆေးရုံတရုံမှာ အမျိုးသမီးတယောက်ဟာ ခွဲစိတ်ကုသခံရပြီးတဲ့နောက် သူ့နံဘေးခုတင်က မိန်းမဘာရယောက် ကို ပြောပြနေတယ်၊ ဘယ်လိုပြောသလဲဆိုတော့ သူ့ကိုခွဲစိတ်တုန်းက သူသတိမေ့နေတုန်း သူ့ခင်ပွန်း ခွဲစိတ်ခန်းအပြင်မှာ စောင့်နေတယ်တဲ့၊ သူ့ကိုခွဲပြီး အခန်းထဲကို တွန်းလှည်းနဲ့ ယူလာတော့ သူ့ခင်ပွန်းကိုယ်တိုင်တွန်းလာတယ်တဲ့၊ နောက်ပြီး သူသတိရယင်ရှူဖို့ သံပရာသီးလေးတလုံးကိုတောင် သူ့လက်ထဲ ထည့်ပေးခဲ့တယ်တဲ့၊ သူကတော့ နောက်ထပ်လေးနာရီလောက် ကြာမှသတိကောင်းကောင်းရတာ၊ ဒါပေမယ့် သူမေ့နေတုန်း သူ့ယောကျ်ားဘယ်သို့ဘယ်ညာ ပြုစုပေးနေတာဟာ မျက်မြင် မဟုတ်ဘူး၊သူ့ခင်ပွန်းရဲ့အပြော၊ အဲဒီအပြောလေးကိုတောင် ကျေနပ် နှစ်သက်ပြီး ဂုဏ်ယူပြီး တခြားတယောက်ကို ပြန်ပြီး ဖောက်သည်ချပြောပြကြတယ်၊ တကယ်တော့ တို့မိန်းမတွေဟာ မျက်မြင်မဟုတ်တဲ့ကိစ္စကိုယုံလွယ်တတ်တယ်၊ ယုံကြည်တတ်လွန်း တယ်မဟုတ်လား၊ ညာမှန်းသိလျက်နဲ့ အညာခံပြီး သာယာ နေတတ်တာပါ၊ အချစ်ရယ်အသက်ရယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေး တလုံးမှာ နှစ်မြောသာယာပြီး ဒုက္ခအားလုံးကို မေ့ထားကြသူ တွေပါ”

“ဘာဖြစ်လို့ အညာခံရတာကို ကျေနပ်နေတာလဲဟင်”

“ညာမှန်းသိလျက်နဲ့ကျေနပ်ပြီးအညာခံနေရတာက ချစ်လို့ပဲ ပေါ့ အငယ်ရယ်၊ အချစ်စိတ်နဲ့ ယုံပစ်လိုက်တာပဲပေါ့”

“အငယ်ကတော့မယုံဘူး၊ တကယ်ဟုတ်မှ ယုံမယ်”

“အင်း.... မမနွယ် ပြောတာကိုတော့ မမေ့နဲ့၊ ချစ်ပြီဆို ကတည်းက ငါအညာမိသွားပြီ၊ ဆက်ပြီး အညာခံရတော့မယ် လို့သာ မှတ်ပေတော့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း… မမနွယ်ကတော့ အပျိုကြီးဖြစ်ဖို့ များတယ်ထင်တယ်၊ မဖြစ်ယင်လဲ ဒီလိုသိထားတဲ့သူတွေဟာ ပိုပြီး အညာခံရတတ်တယ်ဟဲ့ဟဲ၊ သိထားတော့ အသိစိတ်နဲ့ပိုပြီးသည်းခံ၊ ပိုပြီး အညာခံပေတော့"

ညီမငယ်က မနွယ်ကိုပြန်၍ နှက်ပြန်သည်။မနွယ် စိတ်မဆိုးတော့။

မိမိလည်း အဘယ်သောအခါတွင် ယောကျ်ားတို့၏'အညာ' စက်ကွင်းသို့ သက်ဆင်းရမလဲဆိုသည်ကို မသိနိုင်။

* * *

သည်လိုနေရာမျိုးမှာ….။

သည်လိုနေရာမျိုးမှာ မနွယ်ကိုတွေ့ရသည်က အခွင့်အရေးတခု။

ဝဏ္ဏသိပ်ပျော်သွားသည်။ စိန်ဂွန်းဈေး ကက်ဆက်ခွေဆိုင်တွင် ထိုင်နေသည့်သူ့ကို မမနွယ်ကမမြင်။

မနွယ်မှာ အဖော်ပါသည်။ အငယ်တော့မဟုတ်၊ သူ့ရုံးက သူငယ်ချင်းတဦး။ဝဏ္ဏကက်ဆက်ခွေဆိုင်က ကပျာကသီထကာ မနွယ်နောက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်လေး လှမ်းခဲ့သည်။

"မမနွယ်"

အနားကပ်၍ မတိုးမကျယ်လေး သူခေါ်လိုက်သည်။

"အိုး….ကိုဝဏ္ဏ၊ဘာလာဝယ်လဲ"

ဝဏ္ဏ၏မျက်ဝန်းများက ရွှန်းစိုနေသည်။

"စီးရီးအခွေသစ်တွေ လာဝယ်တာ"

"ဟုတ်လား"

"မမနွယ်ကော"

"ဝယ်တာတော့ စုံနေတာပဲလေ"

"မမနွယ်တို့ကို ကျွန်တော် အအေးတိုက်ချင်တယ်၊ကြုံတောင်ကြုံခဲ့မို့ ခွင့်ပြုပါ"

"ဩော်….ကိုဝဏ္ဏရယ်နေပါစေ၊ မမနွယ်တို့ အခုပဲသောက်ခဲ့တယ်"

"လာပါ မမနွယ်ရာ၊မငြင်းပါနဲ့၊မမနွယ်နဲ့ဆုံဖို့ဆိုတာ ခဲယဉ်းခန်းလို့ပါ၊မြို့လယ်မှာ အငယ်နဲ့တော့ မကြာမကြာဆုံတယ်"

"အင်း….သူကရုပ်ရှင်ဝါသနာအိုးဆိုတော့ ရုပ်ရှင်ရုံတွေနားနားနဲ့တွေမှာပေါ့၊ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်မမနွယ်၊ ကျွန်တော့် ညီမလေးနဲ့ တွဲထားဖို့ကောင်းတယ်၊အိမ်က မသိတာကလဲ ရုပ်ရှင်ရူးမလေးပဲ"

ထိပ်တန်းဖာလူဒါဆိုင်ကို ဝင်လိုက်သည်။ ဒီဆိုင်က ဝဏ္ဏသောက်နေကျ။ဖာလူဒါ၊ရေခဲမုန့် ကောင်းကောင်းရသည်။

"မမနွယ်တို့အတွက် နာနတ်ရည်ပဲမှာပါ၊ ဒါနဲ့ ကိုဝဏ္ဏကိုမိတ်ဆက်ပေးရအုံးမယ်၊ ယောဒါက မမနွယ်တို့ရုံးက မမြမြခင်တဲ့"

ဝဏ္ဏကပြုံး၍ အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲကအဖော်ခင်သူမမြမြလွင်ကိုခေတ္တလေးကွယ်ပျောက်ထားလိုက်ချင်သည်။ မနွယ်တွင်အဖော်မပါခဲ့လျှင် သူ့အတွက် လွတ်လပ်မှုတွေရနိုင်သည်။ သို့သော် မနွယ်က သူပြောချင်သည့် စကားများကို နားထောင်မည် မထောင်မည်မသိ။

"ဩော်….မနွယ်ရေ၊ ကိုယ်ပစ္စည်းလေးတခု ဝယ်စရာ ကျန်နေသေးတယ်၊ မင်းတို့ခဏလေး စကားပြောရစ်ကြအုံး၊ ကိုယ်သွားဝယ်လိုက်အုံးမယ်၊ ပြီးတော့ ဒီကိုပြန်လာခဲ့မယ်လေ"

ဝဏ္ဏ ဝမ်းသာလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။ တကယ့် သူငယ်ချင်းကောင်းမလေးဟု ဝဏ္ဏစိတ်ထဲက ချီးကျူးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေပါအုံး မလွင်ရာ၊ အအေးသောက်တာ ဘာကြာတာ လိုက်လို့ ကိုယ်နဲ့အတူသွားတာပေါ့"

ဝဏ္ဏရင်ထဲမှာ ခပ်နင့်နင့်လေး ဖြစ်သွားသည်။ မနွယ်က သူနှင့်အတူနှစ်ယောက်တည်းမနေခဲ့ချင်သည့် သဘောလား ဝဏ္ဏ အကဲခတ်ရသည်။

မနွယ်၏ မျက်နှာကိုကြည့်တော့ စိုးရိမ်ပူပန်သော အသွင် သဏ္ဌာန်ကို သိမ်မတွေ့ရ။ သို့သော် ရှက်ရွံ့နေသည့်ဟန်ကိုတော့ ဖုံးကွယ်မရဖြစ်နေသည်။

နာနတ်ရည်ကိုလည်း လှပစွာစုပ်မနေတော့ပဲ သုံးလေးငုံ လောက်နှင့် ကုန်အောင်သောက်လိုက်မှန်း ဝဏ္ဏသိလိုက်သည်။

"မမနွယ် တခြားသွားစရာ ရှိသေးလို့လား"

"ဟင်အင်း"

"ဒါဆိုအဲ့ခုဝယ်ခြမ်းပြီးယင် အိမ်ပြန်မှာပေါ့"

"အင်းပေါ့"

"ဒါဆို ကျွန်တော်လိုက်ပို့မယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ ကားပါ လာတယ်"

"ဟာ....နေပါစေ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မမနွယ် ဘတ်စ်ကားတိုးနေရမှာပေါ့"

"တိုးနေကျပဲ"

"ပင်ပန်းပါတယ် မမနွယ်ရယ်၊ တရက် အက်သာတယ် ဆိုယင်လဲ နည်းသလား၊ အသက်ပိုရှည်တာပေါ့"

"နောက်နေ့တွေတောင့်တနေမှာစိုးရတယ်ကိုဝဏ္ဏရဲ့၊ ဘဝင် မြင့်ပြီး အကျင့်ပါသွားမှာ စိုးတယ်"

ဝဏ္ဏကလည်း မနွယ်ကိုအတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီချင်သည်။ မနွယ် ကလည်း ဘာမဆို ခေါင်းတယမ်းယမ်း။

မနွယ်၏သူငယ်ချင်းက လမ်းငါးဆယ်တွင်နေ၍ ဝဏ္ဏ လမ်း ငါးဆယ်ကို အလျင်ပို့သည်။

ပြီးတော့ သူကမ်းနားလမ်းအတိုင်း ကားကို မောင်းလာခဲ့ သည်။

"မမနွယ်ကျွန်တော် မမနွယ်ကို စကားပြောစရာလေးတွေ နည်းနည်းရှိနေတယ်"

"ကားမောင်းယင်းနဲ့တော့စကားမပြောပါနဲ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ရပါတယ် မမနွယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်မောင်းနေကျလမ်းပါ၊ မမနွယ်ကြောက်ယင် အအေးဆိုင်တခုခုမှာဝင်ပြီးပြောမယ်လေ"

"အခုပဲအအေးဆိုင်က ထွက်ခဲ့တာပဲ"

"အအေးဆိုင်က ထွက်ခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ ပူနေတုန်းပဲ ရှိသေးတယ်"

သူကဆူးလေဘုရားလမ်းဘက်ကားကိုကွေ့ပြီးဆူးလေဘုရား လမ်းပေါ်က အအေးဆိုင်တဆိုင်ရှေ့မှာ ကားကို ထိုးရပ်လိုက် သည်။

ပြီးတော့။

"ကဲ....မမနွယ်.... မမနွယ်ကို စိတ် အနှောင့်အယှက် ပေး တယ်လို့ မထင်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာတကယ်ပဲပူနေလို့ပါ"

မနွယ်က ကိုဝဏ္ဏမျက်နှာကို တည်ငြိမ်သောမျက်လုံးများဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

မဝေးမီအချိန်က အငယ်ပြောခဲ့သည့် စကားများကိုလည်း ကြားလာမိသည်။

"မမနွယ်၊ အငယ် ကိုလေးနဲ့ မြို့ထဲမှာ တွေ့တယ်၊ သူက အအေးတောင်တိုက်သေးတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အငယ့်ကို ခုလိုဆိုင်မှာ သူဘာတွေများ ပြောခဲ့ပါလိမ့်"

ဟူသောအတွေးသည် ခေါင်းထဲဖြတ်ကနဲဝင်လာသည်။

ဆိုင်မှာထိုင်မိသည်နှင့် မန္တယ်ကသူ့ကိုမေးခွန်းစလိုက်သည်။

"အငယ်နဲ့လဲ မြို့ထဲမှာ မကြာခဏတွေ့တယ်ဆို"

"မမန္တယ်ကို ကျွန်တော် ပြောဖူးပါတယ်"

"ကိုဝဏ္ဏ အအေးတိုက်လိုက်တယ်လို့ အငယ်က ပြန်ပြောပြတယ်"

"သူ တယောက်တည်းတောင် မဟုတ်ပါဘူး မမန္တယ်ရဲ့၊ သူ့အပေါင်းအသင်းသုံးယောက်လဲပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ညီမ မသီတာနဲ့အပေါင်းအသင်း နှစ်ယောက် အားလုံး ရှစ်ယောက်တောင်၊ ဒီဆိုင်မှာပဲ သောက်ကြတာ"

"ဟုတ်လား"

"မမန္တယ်နာနတ်ရည်ကြိုက်တယ်ထင်တယ်"

သူက စိန်ကျွန်းမှာ မန္တယ်မှာသည့်အတိုင်း နာနတ်ရည်ပင်မှာသည်။

"အချိန်ရှိပါသေးတယ် မမန္တယ်ရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို စကားနည်းနည်းပြောခွင့်ပေးပါနော်"

"ကိုဝဏ္ဏရယ်ဘာများပြောဖို့ဒါလောက်ပလွှင်ခံနေတာလဲ"

သူ မန္တယ်၏မျက်နှာကို မဝံ့မရဲ တချက် မျက်လုံးဝင့်ကြည့်လိုက်ပြီး နာနတ်ရည်ကို ရင်ပူပြေအောင် အားပါးတရ စုပ်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ပြောရမှာ ကြောက်နေတယ်မမန္တယ်ရဲ့"

"ခရာ...ခက်ပါပြီ၊ မမန္တယ်က ကိုဝဏ္ဏကို ကြောက်ရမှာမဟုတ်ဘူးလား၊ မမန္တယ် ဒီလိုနှစ်ယောက်တည်း အနေအထားမျိုးနဲ့စကားပြောဖူးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ကိုဝဏ္ဏ"

"ကျွန်တော်နဲ့ကျမှ ထိုင်ဖူးတာပေါ့"

မမန္တယ်က ညင်သာစွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"မမန္တယ်ကျွန်တော့်ကိုမုန်းသွားမှာစိုးလို့ပါ"

"ကိုဝဏ္ဏက မုန်းစရာကောင်းအောင်ဘာများပြောမလို့လဲ"

"ချစ်တဲ့အကြောင်း ပြောယင် တချို့က မုန်းသွားတတ်တယ်"

"ဟယ်"

"တကယ် မမန္တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏ အလျင်က ပြောဖူးလို့လား"

"မမန္တယ်က အငိုက်ဖမ်းတာပဲနော်"

"ကြားဖူးလို့ ပြောတာပါ၊ ကျွန်တော် တကယ်ပြောဖူးတာက ခုတခါရယ်ပဲ"

"ဘယ်သူ့ကို"

"မမန္တယ်ကိုပေါ့"

"မဟုတ်တာ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"သြော်...မမန္တယ်ကလဲ ချစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပါတယ်ဆို မဟုတ်ဘူးရယ်လို့"

သူရယ်ပစ်လိုက်သည်။

ဆိုင်ထဲမှ လူရှင်း၍ တော်သေး၏။

"မောင်ဝဏ္ဏ မမန္တယ်ကို ပြောနေတာလား၊ အငယ့်အတွက် ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဟာ မမန္တယ်ကလဲ ကြံကြံဖန်ဖန် အငယ်က ကျွန်တော့် ညီမလေး မသီတာ အရွယ်ပဲဟာ၊ မမန္တယ်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ဟာ အသက်ချင်း သိပ်မကွာပါဘူး၊ ရှိုင်းလာတယ်လို့ မထင်ပါနဲ့နော် ပြောပြတာပါ၊ မမန္တယ်လို့ စာရိတသေ ခေါ်တာက ကျွန်တော် တမင်ခေါ်ချင်လို့ ခေါ်ခဲ့တာ၊ မမန္တယ်ရဲ့လွှမ်းမိုးမှုကို ကျွန်တော် တမင်ခံယူချင်လို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘုရားရေ...ဘယ်လိုကိုဝဏ္ဏ၊မမနွယ်ရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကိုခံယူချင်လို့ ဟုတ်လား"

ဝဏ္ဏ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် မမနွယ် အချစ်ဟာ ချစ်သူရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံရခြင်းပဲ၊ ကိုယ်က လွှမ်းမိုးချင် အနိုင်ယူချင်သေးယင် မချစ်သေးဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏရဲ့ အပြောလေးကိုတော့ သဘောကျတယ်ကွာ၊ ကိုဝဏ္ဏက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ်တတ်သူလို့ ဖော်ပြလိုက်တာပဲ"

"အပြောလေးကို ကြိုက်ရုံပဲလား မမနွယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ချစ်တတ်သူ တယောက်ဆိုတာ မမနွယ် မယုံဘူးလားဟင်"

"ယုံတဲ့နေ့ဟာ ချစ်မိတဲ့နေ့ ဖြစ်မှာပေါ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ ဒါပေမယ့် မမနွယ် မယုံချင်သေးဘူး၊ မမနွယ် ထင်တာက အငယ့်ကိုမျှား"

"မမနွယ် ဒီလိုမထင်လိုက်နဲ့၊ ကျွန်တော် အထင်လဲမခံပါရစေနဲ့၊ ကျွန်တော်ချစ်တာ မမနွယ်ပဲ၊ အင်းလေးရဲ့ ရေလှိုင်းပြင်စိမ်းလဲ့လဲ့မှာ မမနွယ်ရဲ့ရုပ်ပုံလေး အရိပ်ထင်နေခဲ့တာကိုတောင် ကြည့်မဝရှုမဝဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဝဏ္ဏအဖြစ်ကို မမနွယ်သိမှာပါ"

"ကိုဝဏ္ဏ....မမနွယ်ဟာ မေတ္တာစစ်ကို မြတ်နိုးသူ၊ အပေါ်လွှာလေးက ချိုပြီး အေးမြတိုင်း မယုံကြည်တတ်ဘူး"

"ကျွန်တော်ကလဲ အချစ်စစ်သမားပါ မမနွယ်၊ ဝဏ္ဏရဲ့နှလုံးသားဟာ ဘယ်လောက်စစ်မှန်သလဲဆိုတာ ဝဏ္ဏ သစ္စာဆိုပြခဲ့တယ်၊ တက္ကသိုလ်မှာ အနေကြာခဲ့တာ ဝဏ္ဏအချစ်ကို ရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး၊ ညောင်ရွှေက စက်လှေဆိပ်မှာ တွေ့မိတဲ့ မမနွယ်ကို ရှုမ်းပြည်ကထင်ပြီး အနေဝေးလို့ စိတ်မောမိခဲ့တယ်၊ တနယ်စီဆိုယင် နီးဖို့ခက်မယ်ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မိတယ်၊ ရန်ကုန်သူမှန်း သိရတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ တကယ်ပါ မမနွယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်လေ မမနွယ်လောက် စွဲစွဲမြဲမြဲချစ်မိတဲ့သူ မရှိသေးပါဘူး"

"မောအုံးမယ် ကိုဝဏ္ဏ၊ အအေးသောက်အုံး"

"မမောတော့ မမောဘူး မမနွယ်၊ ရင်ပူနေတာ တခုပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရင်ထဲက အပူလုံးကြီးဟာ ပြောပြလိုက်ရလို့ နည်းနည်းတော့ ကျသွားပါပြီ၊ မမနွယ် ကျွန်တော်ပြောတာ ယုံရဲ့လားဟင်"

"မယုံချင်သေးဘူး ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ မယုံပါရစေနဲ့အုံးနော်"

"မယုံပေမယ့် ချစ်တော့ ချစ်တယ်မို့လား၊ ကျွန်တော် မမနွယ်ကိုချစ်တယ်၊ အပြောကို အလွယ်နဲ့မယုံတတ်တဲ့ မမနွယ်ကို ကျွန်တော်ပိုပြီး လေးစားပါတယ်၊ ယုံပါလို့ ကျွန်တော် မတိုက်တွန်းချင်ပါဘူး၊ ချစ်ပါလို့ မတိုက်တွန်းချင်ပါဘူး၊ အချစ်ဆိုတာ ပေးမှရတာပါ၊အလိုလိုညွတ်လာတတ်တဲ့ခံစားမှုသဘောလေးမို့ ဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးနဲ့ ရယူချင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသတ်မှတ်နိုင်ပါဘူး"

"ခက်ပါတယ် ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ကျွန်တော့်ကို မချစ်သေးလို့ ခက်နေတာပဲ မမနွယ်"

"မမနွယ်ကို အချိန်ပေးပါအုံး ကိုဝဏ္ဏ"

"စောင့်နိုင်ပါတယ် မမနွယ်ရယ်၊ မမနွယ်ရဲ့အချစ်ကို စောင့်ဖို့ရာဆိုယင် ကျွန်တော့် ဆံပင်ဖြူတဲ့အထိ စောင့်ရစောင့်ရပါ၊ ဝဏ္ဏဆိုတဲ့ကောင်လေးကို မုန်းစရာလေးလို့ မမြင်ဘူးဆိုယင် ကျေနပ်ပါတယ် မမနွယ်ရယ်၊ မမနွယ်....အအေးတွေ အေးကုန်အုံးမယ်၊ ခြောက်....ပြန်ပူကုန်အုံးမယ်၊ အင်း....စကားတွေတောင်များလို့၊ မမနွယ် ကျွန်တော့်ကို စိတ်မဆိုးဘူးမို့လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စိတ်မဆိုးယင် ဘယ်လောက်ချစ်တာပဲဆိုပြီး ရာခိုင်နှုန်းတွက်မလို့လား၊ ဩော်...မမနွယ် အချိန် တောင်းတာက ကိုဝဏ္ဏဟာ ချစ်တဲ့စကားကို ပြောတတ်မေမယ့် တကယ်ချစ်တတ်သူ ဟုတ်မဟုတ် သိချင်သေးလို့ပါ"

"ချစ်တတ်သူလို့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်တော့ ပြောရဲပါတယ် မမနွယ်"

"ဒီလိုပဲ ပြောကြတာပေါ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

ဝဏ္ဏ လိုက်လှဲစွာပြုံးလိုက်သည်။ ချစ်တတ်ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်လွင်စေသည့် အချစ်သဘောတရားရေးတွေကို မမနွယ် အဘယ်မျှ ကြေညက်နေပါသနည်း။

ဒီတော့ ဝဏ္ဏတယောက် ချစ်တတ်သူအဖြစ် သက်သေပြနိုင်အောင် ယုယကြင်နာဖို့၊ သည်းခံခွင့်လွှတ်ဖို့၊ အလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်ဖို့နှင့် နေရာတကာ ချစ်တတ်သူအဖြစ် ပေါ်လွင်စေဖို့ လိုဦးမည်။

ဒါမှလည်း အချစ်ဖြစ်မည်။

ချစ်တတ်သည်ဆိုရာ၌ သာယာသော နှစ်ကိုယ် အတွေ့ကို ရည်ရွယ်သည် မဟုတ်မှန်း ဝဏ္ဏ နားလည်လိုက်သည်။

"မမနွယ်ဟာ အချစ်အဘိဓမ္မာ ဆရာမလေး၊ အချစ်ဒဿနပညာရှင်မလေးပဲ"

"ကိုဝဏ္ဏ စကားတွေက ပုံကြီးကျယ်လွန်းပါတယ်"

"ချစ်တတ်သူကို ရှာဖွေချင်တဲ့ အချစ် သုတေသီလောက်တော့ ကျွန်တော် သတ်မှတ်ယင်ကော...."

"ဒါတော့ ကိုဝဏ္ဏသဘောပေါ့"

"ဒီမှာ မမနွယ်"

"ပြောလေ ကိုဝဏ္ဏ"

"ကျွန်တော့် နှလုံးသားထဲက အချစ်ကို သုတေသနပြုလုပ်ကြည့်စမ်းပါလို့"

မနွယ် ဝဏ္ဏ၏ ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည့် မျက်လုံးများကို ယှဉ်ပြိုင်မကြည့်ဝံ့၍ မျက်နှာလွှဲဖယ်ထားမိသည်။

"အချစ်ဟာ ချစ်သူရဲ့ အလိုဖြည့်ခြင်း တမျိုးပဲဆိုတာကို မမနွယ် လက်ခံလားဟင်၊ ချစ်သူ့ရဲ့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးမှုတဲ့၊ ကျွန်တော်ကတော့ လက်ခံတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ဘာမဆို မမနွယ်ရဲ့ စိတ်တိုင်းကျ အလိုဖြည့်စွမ်းနိုင်မယ့်သူပဲ၊ အချစ်ရဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေလို့ အောက်မေ့ထားတယ်"

"ဒါလောက်ပဲလား ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"တကယ့်ရင်ထဲက အတိုင်းအတာဟာ ဒီထက် ပိုပါတယ် မမနွယ်"

"မမနွယ် ယုံသင့်တော့ ယုံပါမယ် ကိုဝဏ္ဏ"

"အင်း....မမနွယ် ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အထင်သေးတာလေး တခုခု ရှိနေတယ်ထင်ပါတယ်၊ စောင့်ကြည့်ပါ မမနွယ်ရယ်၊ ဝဏ္ဏအသည်းက မှတ်ကျောက်တင်ဝံ့တဲ့ အသည်းပါ"

"စကားတတ်တိုင်း ပြောစမ်းပါအုံး ကိုဝဏ္ဏ"

"မမနွယ်"

"ဆိုလေ"

"ကျွန်တော့်ကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး စဉ်းစားနိုင်ပါ့မလား၊ ကျွန်တော့်လို အချစ်တွက် တန်းစီရပ်တန့်နေသူများရှိယင် ရှေ့ကပဲထားပြီး စဉ်းစားပေးနော်၊ ကဲ....မမနွယ်၊ မမနွယ်ကို ကျွန်တော် အနှောင့်အယှက်ပေးတာ ခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ပြောလိုက်ရလို့ အတော်ပဲ ချမ်းမြေ့သွားပါပြီ၊ အင်း မမနွယ်ရဲ့ ခေါင်းထဲမှာတော့ ရှေ့နေတယောက် အမှုအပ်ခံလိုက်ရသလို ရှုပ်ထွေးဝန်လေးသွားမလားပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်ပါတယ်လို့ ဆိုတာကို ပြဿနာပေးတယ်လို့ ဘယ်ထင်ပါမလဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ အချစ်ဟာ စမ်းရေပဲ၊ နှလုံးသားရဲ့ စိမ့်စမ်းရေပဲ ကိုဝဏ္ဏ၊ အဲဒီစိမ့်စမ်းရေဟာ သောက်သုံးလို့သူ ပေါများတာပေါ့၊ အေးမြတယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် ကြည်နေသလား နောက်နေသလား ဆိုတာကိုတော့ ကြည့်ရအုံးမယ် မဟုတ်လားဟင်"

ဝဏ္ဏ လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ပြုံးမိသည်။ မနွယ့်၏ ဆန္ဒကို သူဖြည့်စွမ်းမည် ဆိုသည့်အတိုင်း စိတ်ရှည်စွာ သူစောင့်ရမည်။

မမနွယ်ထံက ချစ်စကားအဖြေကို သူစောင့်ရဦးမည်။အချစ်နှလုံးသားစမ်းရေ၏ ရေစီးသံကလေးကို စောင့်စားရမည်။

* *

"ဟဲ့....မရွှေနွယ်ပါလား"

ရွှေတိဂုံ တောင်ဘက်မုခ် ဓာတ်လှေကားအနီးတွင် အမယ်အိုတဦးက မနွယ်ကို နှုတ်ဆက်သည်။

"ဩော်....ကြီးကြီးနှင်းပါလား၊ ဘုရား ဖူးပြီးပြီလား....ကြီးကြီး"

"အေး....ဒါနဲ့ ရိပ်သာမှာ တရားလေးဘာလေး လာမလုပ်တာ ကြာပြီကော၊ သမီးကိုမတွေ့တာ အတော် ကြာနေပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကြီးကြီးနှင်း၊ သမီးလဲ ဒီနှစ်နွေမှာ တောင်ကြီးဘက် သွားနေလို့"

"ဟောဒါက ကြီးကြီးနှင်းရဲ့ သမီးအငယ်လေ၊ မသိတာတဲ့...."

"ဩော်...."

"ဟိုမှာက ကြီးကြီးရဲ့သား"

ကြီးကြီးနှင်းက သူ့ကားရှိရာ သစ်ပင်ကြီးတပင်အောက်သို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြသည်။

ကားထဲမှ တစုံတယောက်သည် ကားတံခါးကို ဖွင့်၍ အပြင်သို့ ထွက်လာသည်။

မနွယ်က ဘုရားပေါ် တက်ရန် ခြေလှမ်းကို ပြင်လိုက်၏။

"နေပါအုံး သမီးရဲ့၊ သားနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရအုံးမယ်"

မနွယ် အသာပြန်၍ ရပ်စောင့်လိုက်ရသည်။

"အို....ကိုဝဏ္ဏ"

"ဟင်....မမနွယ်"

"ကိုဝဏ္ဏဟာ ကြီးကြီးနှင်းရဲ့သားကိုး"

"မေမေနဲ့ မမနွယ်နဲ့ ဘယ်တုန်းက သိကြတာလဲ"

"မမ့ရိပ်သာမှာ သိတာကွယ့်၊ ဒါနဲ့ မိရွှေနွယ်က အိမ်မှာ အလုပ်ဆက်လုပ်ဖြစ်သေးလား"

ကြီးကြီးနှင်းက တရားအလုပ်ကို ရည်ညွှန်းပြောသည်။

မနွယ်က ပြုံးရယ်လျက်....

"ပါရမီဖြစ်ရုံတော့ လုပ်နေပါတယ် ကြီးကြီးနှင်း"

"ပါရမီရရုံမလုပ်နဲ့....အပြတ်လုပ်၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်လောက်နဲ့ တင်းတိမ်မနေနဲ့၊ ဉာဏ်စဉ်လေး တက်သွားအောင် ဆက်လုပ်လိုက်"

"တရားထူးတွေရယင် လူ့လောကနဲ့အဆက်ပြတ်ချင်အောင် ငြီးငွေ့သွားပါအုံးမယ် မေမေ"

ကိုဝဏ္ဏက ဝင်ပြောသည်။

"အံမယ်....ဝိသာခါတောင် သောတာပန် အဖြစ်နဲ့ လောကီထဲမှာနေပြီး အံ့ဩထုတ်တာပဲ"

"ဩော်....မမနွယ်က ငယ်ပါသေးတယ် မေမေရာ၊ ပျော်ဖို့ မော်ဖို့ ကောင်းတုန်း အရွယ်ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“သားရယ်.... သေခြင်းတရား ဆိုတာ ကြီးတယ် ငယ်တယ် ခွဲခြားတာမှ မဟုတ်ပဲကွယ်၊ သားတို့သူငယ်ချင်း ကောလိပ်ကျောင်းသားလဲ ငယ်ငယ်နဲ့ သေသွားတာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် မေမေ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကတော့ သေတဲ့ကိစ္စကို နောက်ဆုံးကိစ္စရပ်အနေနဲ့ မတွေးပဲ ထားလိုက်တာ”

“ဒါမှားတာပေါ့ကွယ့်၊ သေခြင်းဆိုတာ အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်ရမယ့်တရား၊ ဒါကိုဆင်ခြင်မိမှ လောဘ ဒေါသ မောဟတွေ ပြေလျော့နည်းမှာ၊ သားပြောတဲ့ နောက်ဆုံးဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာလဲ တခါတရံ ရှေ့ဆုံးက လာနေတတ်တယ်နော်၊ တချို့လူ့ဘဝမရောက်ခင် ပဋိသန္ဓေတည်ကတည်းက ပျက်သွားတယ်၊ တချို့ဝမ်းကကျွတ်ပြီး သေဆုံးသွားတယ်၊ ဘယ်မှာ နောက်ကျလို့လဲ စောလိုက်တာမှကွယ်”

မန္တယ်က ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်နေသည်။

“အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတာကို ပညတ်သဘော မဟုတ်ပဲ ပရမတ်အမြင်နဲ့ အပြတ်ဆင်ခြင်နော် သမီး”

ဝဏ္ဏ နားမလည်တော့။

သိပ်မြင့်သွားပြီ။

မန္တယ်က စိတ်ရှည်ရှည် ခေါင်းညိတ်နေသည်။

“မပြတ်သွားစေနဲ့ကွယ်၊ ဆက်ပြီးအားထုတ်နော် သမီး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကြီးကြီးနှင်း”

“မမန္တယ် တယောက်တည်းလား”

“အငယ်တို့ပါတယ်၊ သူတို့ အုပ်စုက အုတ်လှေကားကပဲ တက်ကြတယ်လေ”

“ဪ....”

“ကျွန်မ သွားအုံးမယ် ကြီးကြီးနှင်း”

“အေးကွယ်....ကျန်းမာပါစေ ချမ်းသာပါစေ၊ မဂ်တရား ဖိုလ်တရားလဲ ပွားများ အားထုတ်နိုင်ပါစေ”

ဝဏ္ဏကတော့ မေမေ့ဆုတွေ လိုတာထက် ပိုနေသေးသည် ထင်၏။

မဂ်တရား ဖိုလ်တရား မရစေချင်သေး။

လူ့ဘဝ ယခုမှ စ,မည်ကြံသေး။ ပျော်ဖို့၊ ရှင်ဖို့၊ လောကီ ချမ်းသာ မှန်သမျှ ခံစားစံစားဖို့ လိုသေးသည်။

တရားမရချင်သေး။

မန္တယ်နှင့် ကြီးကြီးနှင်းက တခုသော နွေရာသီတွင် ဓမ္မရိပ်သာ တခု၌ ဆုံတွေ့ရင်းနှီးခဲ့သည်။

“ကိုလေး....”

အိမ်ရောက်လျှင် ညီမချောက ပြုံးစစနှင့် ခေါ်သည်။

“ပြော....ညီမလေး”

“ကိုလေးရဲ့မမထားက အိအိဖြိုးဖြိုးနဲ့အစကတည်းက အရာရှိကတော်ပုံ ပေါက်နေတယ်နော်”

“မမန္တယ်ပါ ညီမလေးရဲ့၊ မမထား မဟုတ်ပါဘူး”

“ကိုလေးနဲ့ဆို မမထားနဲ့ အပါဖြစ်နေတာကိုး”

“သူ့အသက် သိပ်မကြီးသေးဘူးကွယ့်၊ နည်းနည်းတော့ ဝနေလို့ ကြီးပုံပေါက်နေတာ”

“ကိုလေးနဲ့ လိုက်ပါတယ်၊ နွေရာသီမှာ ဖက်ထားဖို့ကောင်းတဲ့ပုံစံမျိုး”

“ဟဲ....အစ်ကို့ကို ဒါတွေ ပြောရသလား”

“မပြောရဘူးလား၊ ဆောရီးကိုလေးရာ၊ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်နော်၊ သူ့အသားအရေကလဲ ဖြူဝင်း အိနေတော့ ဘာဝတ်ဝတ် လှနေမှာပဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်ဖို့ကောင်းတာထက် ကိုလေး သူပြောတဲ့ စကားတွေက ပေါ်လွင်လာတဲ့ သူ့ သဘောထားလေးတွေ သိပ် သဘောကျ တယ်၊ သူ့ အမြင်လေးတွေကို ကိုလေးသဘောကျတယ်၊ ဒါပေမယ့် တခြား ဘယ်နေရာမှာ ကိုလေးနဲ့ ဆန့်ကျင်နေမလဲ မသိဘူး"

"ဆန့်ကျင်စရာ ရှိနေလို့လား ကိုလေး"

"မပြောနိုင်ဘူးကွယ်၊ မိန်းကလေးတွေရဲ့ အယူအဆယောကျ်ားလေးတွေရဲ့ အယူအဆဟာ တူညီတာမှမဟုတ်တာ၊ ရှုထောင့်ချင်း မတူဘူး၊ သူ့မှာအပျိုကြီး ဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်ကရာနှုန်းကိုးဆယ်လောက် ရှိနိုင်တယ်၊ အတွေးအမြင်က ရင့်ကျက်လာပြီ မဟုတ်လား"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုလေးရယ်၊ မိန်းကလေးဆိုတာ မှီခိုသူပဲ မဟုတ်လား၊ အမှီကောင်းကောင်း ရှာချင်မှာပဲ"

"အခုခေတ်က အဲဒီ မှီခိုသူလို့ သဘောမထားတော့တာ များတယ် ညီမလေးရဲ့၊ ခေတ်ပညာတတ် မိန်းကလေးဆိုတော့ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးကြတော့ မှီခိုအားထားနိုင်မှုကို အဓိက မထားချင်ကြဘူး၊ အချစ်တို့ မေတ္တာတို့ကိုသာ ရှေ့တန်းတင်ကြတာ"

"ကိုလေးကို အဖြေမပေးသေးဘူးလား"

"မပေးသေးဘူး ဆိုပါတော့ကွယ်"

"ကြိုးစားပေါ့ ကိုလေး၊ တရားမရခင်လေး ဟဲဟဲ"

"သူတော့ဆွက်လဲ ကိုလေးပါ လိုက်ထွက်ရမှာပဲ"

"ညီမလေးတောင် မြင်တာနဲ့ ချစ်သွားတယ် ဆိုတော့ ကိုလေး တော်တော် စွဲနေမှာပဲနော်"

"စွဲပြီပေါ့ ညီမလေးရယ်"

"မေမေ့ကို ပြောခိုင်းပါလား"

"နေပါစေကွာ၊ မေမေ့ကို သွားပြောယင် မေမေက ခေါ်ပြီး တရားချည်း အားထုတ်ခိုင်းနေမှာ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ ကြိုးစားကြည့်တော့မယ်"

* *

"ဒီမှာ မမနွယ် ဂလစ်ဇရင်းအရည်"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ ကိုဝဏ္ဏရဲ့"

"မမနွယ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို သုတ်ရအောင်ပါ၊ တနေ့က မမနွယ်နဲ့ စကားပြောယင်း မမနွယ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေ ခြောက်ပြီး ကွဲနေတာတွေလို့"

သူပြောမှပင် မနွယ် သူ့ ပါးစပ်ကိုသူ သတိထားမိသည်။

"ဩော်...ကိုဝဏ္ဏရယ်"

နှုတ်ကမူ သည်မျှသာ ညည်းတွားမိသည်။ စိတ်ထဲကမူ၊

"ဒီလောက်တောင်ပဲ ဂရုစိုက်ရန်ကော ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ မနွယ်ကိုယ် မနွယ်တောင် သတိမထားမိဘူး၊ ကိုဝဏ္ဏပြောမှပဲ သတိထားမိတာ"

"မမနွယ်ရယ်၊ ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူ ဆိုတော့ ပန်းကလေးကို ကြည့်သလိုကြည့်နေတာမို့ မြင်မိတယ် ဆိုပါတော့၊ ပန်းကလေး နှမ်းမှာ၊ ညှိုးရော်မှာ၊ သွေ့ခြောက်မှာ အစစ စိုးရိမ်နေရသလိုပေါ့၊ မျက်ခွံလေးတွေမို့နေသလား၊ ချောင်နေသလား၊ သူဒီနေ့ ဘယ်ပန်းသေးပန်ထားသလဲ၊ လုံချည် ဘာအရောင် ဝတ်ထားသလဲ၊ ဖိနပ်ကလေးကကောလှရဲ့လား အို-စုံနေတာပဲမမနွယ်"

"နည်းနည်းတော့ ပိုသွားပြီထင်တယ် ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မပိုဘူးဗျ၊ လေ့လာကြည့်၊ သုတေသနလုပ်ကြည့်၊ ချစ်မိယင် ဒီအတိုင်းပဲ၊ လမ်းလျှောက်တာက အစ လှရဲ့လား ဘောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆတ်ဆတ်သွားသလား၊ ရယ်လိုက်ယင် အလှပျက်သလား၊ ပိုလှလာသလား"

"လေ့လာရတာတွေ များလိုက်တာ"

"စိတ်ဝင်စားစရာတွေ များတာပေါ့၊ ဒါကြောင့်ကြည့်မဝဘူးလို့ ဆိုတာပေါ့၊ အကဲခတ်ရတာတွေလဲ ရှိသေးတယ်"

"ဘာတွေလဲ"

"လမ်းခုလတ်မှာ လာစောင့်နေယင် မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သလား ဘာလားပေါ့"

"ဒါမမနွယ်ကိုပြောတာထင်တယ်၊ မချစ်တဲ့သူဆိုယင်တော့ သိပ်စိတ်ညစ်တယ်ကွယ်၊ သူများအထင်လွဲမှားမှာလဲ မခံချင်ဘူး၊ ကိုဝဏ္ဏနဲ့တွေ့တုန်းက မျက်နှာပျက်နေသလား"

"ပိုပြီးကြည်လင်လာတယ် ပိုပြီးလှလာတယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ ထင်တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏက ကိုယ့်ဘက်တော့ ဆွဲယူတတ်သားနော်"

"မမနွယ်"

"ဘာလဲဟင် ကိုဝဏ္ဏ"

"မေမေနဲ့မသီတာကတော့လေ မမနွယ်ကို သိပ်ချစ်ကြသတဲ့ဗျာ"

"တော်ပါ တော်ပါ လာပိုနေပြန်ပြီ"

"အဟုတ်ပြောတာပါ၊ မေမေကဆိုယင် မမနွယ် သိပ်လိမ္မာတဲ့အကြောင်း၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ လောကုတ္တရာကို စာတွေ လေ့လာတယ်ဆိုတာ နည်းတဲ့ပါရမီမဟုတ်ဘူးတဲ့ ခင်ဗျ"

"ဟုတ်လား"

"ဒါတောင် ကျွန်တော်ကတော့ ပိတ်ပစ်လိုက်တာ၊ ငရဲတော့ ကြီးမလားမသိဘူး၊ မေမေက တရားဘက်ချည်း သိပ်တွန်းမနေနဲ့လို့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ချစ်ရေးချစ်ရာတွေကို မတွေးတော့မှာစိုးလို့"

"ဒါလောက် ရင့်သေးတာမှ မဟုတ်ပဲလေ"

"နုတာနဲ့ ရင့်တာဟာ မမနွယ်တို့တော့ သိမှာပေါ့၊ ပေါက်ရောက်တဲ့ ဉာဏ်အမြင်ဟာ ဘယ်ခရေ့ဘယ်မျှ အားထုတ်တယ်ဆိုတဲ့ ကာလအပေါ်မှာ တည်တာမဟုတ်ဘူးမို့လား"

"ဒါပေါ့ သမာဓိတည်ငြိမ်မှု ရှိလာယင် ဉာဏ်အမြင်ဟာ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့၊ ဘုရားလက်ထက်တုန်းကတော့ တထိုင်တည်းနဲ့တောင် သောတာပန် တည်ကြတာပဲ"

"ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကလဲ နုတာနဲ့ရင့်တာကို ဘယ်လောက် အခြေအနေကွာခြားမယ် မခန့်မှန်းနိုင်ဘူးလေ၊ မမနွယ်ဟာ ယနေ့ ကျွန်တော် လိုက်မမီတော့တဲ့ မမနွယ် ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမယ်"

"အမယ်ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ သွယ်ဝိုက်ပြီးမှစကားကိုယူလာတာနော်ဘာလုံးကစားဖို့ကောင်းတယ်၊ အလှည့်လေးတွေ ကောင်းလို့ဒီကဘုရားအကြောင်း တရားအကြောင်း ပြောနေတာမှတ်တယ်၊ နောက်က ကိုဝဏ္ဏအကြောင်း ပါလာတာပဲ"

"ကျွန်တော်ပါလာရမယ်မမနွယ်၊ ယုတ်စွအဆုံး ကျွန်တော်က ရေပူရေချမ်း ကမ်းလှမ်းယင်း လိုက်ခဲ့ချင်တာကိုး"

"တော်ပါကွာ၊ အဲဒီလို ထွက်သွားနိုင်မှတော့ ဘယ်သူက အဖော်ခေါ်တော့မှာလဲ"

"တောထဲမှာ ကျားတွေ ဆင်တွေ မကြောက်ဘူးလားလို့"

"မကြောက်ဘူး၊ ကိုဝဏ္ဏလို လူသားတွေပဲ ကြောက်စရာကောင်းတာ"

"ကျွန်တော်က ကိုက်စားမှာလား"

"ကိုက်စားတာထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မမနွယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ ခဏခဏခေါ်ကြည့်နေတာလဲ၊ ပြောမှာ ဆက်ပြောပေါ့"

"ခေါ်လို့ကောင်းလို့၊ထူးသံကြားချင်လို့၊ ကျွန်တော့်အမည်လေး ပြန်ခေါ်စေချင်လို့"

"ကိုဝဏ္ဏလို့လား"

"ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျာ့၊ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ"

"မယ်လေး ယဉ်ကျေးလိုက်တာ ရွှေမန်းသားလေး ကျနေတာပဲ"

"ရွှေမန်းသားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ရွှေဂုံသားခင်ဗျ"

"ကြည့်"

"အရှေ့တည့်တည့်က ကြည့်ရမှာလား၊ဘေးစောင်းက ကြည့်ရမှာလား"

"ပေါက်လာတာလား"

"မပေါက်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ဆေးလိပ်မှမသောက်ပဲ"

"ဘုရားရေ၊ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲကိုဝဏ္ဏရယ်၊ စိတ်တောင်မကောင်းဘူး"

"အချစ်ရူး ရူးသွားတာလေ"

"အယ်"

"အဟုတ်"

"မမနွယ်က ဆေးရုံပို့ပစ်လိုက်မှာ သိလား၊ ရှော့နှိပ်ခံနေရမယ်"

"ရက်စက်တော့မှာလား မမနွယ်ရယ်၊ မမနွယ် ပျော်အောင်လို့ပါ၊ ကျွန်တော့်ကိုမြင်ယင် မဟာဂ္ဂန္ဓြေကြီးနဲ့ ခပ်တည်တည်အပေါ်စီးက လှမ်းကြည့်လွန်းလို့"

"ဖြစ်ရပြန်ပြီ၊ ဒီမျက်လုံးက ဘယ့်နှယ် အပေါ်စီးက ကြည့်လို့ရမှာလဲ၊ စကားသာ အပေါ်စီးက ပြောလို့ဖြစ်တာ"

"အမယ် မျက်လုံးကလဲ အပေါ်စီးက ကြည့်တတ်တဲ့ မျက်လုံးမျိုးတွေ ပြည့်လို့၊ မမနွယ်တို့လို အပျိုကြီးတွေ ကြည့်တတ်တယ်၊ မျက်မှန်ပေါ်က ကျော်ကျော်ပြီး"

"အဲ....တို့မှာ မျက်မှန်လဲ မရှိပါဘူး"

"မရှိလဲ ကြည့်တတ်တာပဲ"

"ခက်ပြီကွယ်၊ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုကြည့်ရမှာလဲ"

"အချစ်မျက်လုံးတွေနဲ့ ကြည့်"

"သွားစမ်း လူနောက်လေး"

* * *

အခန်း (၁၀)

"မမနွယ်ရေ၊ အငယ် ဒီနေ့ ပွဲဆက်ကြည့်အုံးမယ်၊ စိန်မဟာသအင် သိပ်ကောင်းတာပဲ မမနွယ်ရယ်"

မြေနီကုန်းကစားကွင်းအလယ်တွင် ပွဲသွင်းနေသည်။ နှစ်ညတိုင်လည်း သူ့ အပေါင်းအသင်းများနှင့် ကြည့်ပြီးပြီ။

သို့သော် အငယ်က တတိယညမှာ ကြည့်ချင်သေးသည်။

"ရုပ်ရှင်လဲမလွတ်၊ ပွဲလဲမလွတ် ဖြစ်နေပါရောလား အငယ်ရယ်"

"ဒီတညတည်းပါ မမနွယ်ရယ်၊ ဒီအပတ် ရုံးပိတ်ရက်နှစ်ရက်ဆက်နေတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မွဲကြည့်တာ အိပ်ရေးသိပ်ပျက်တာ အငယ်ရဲ့၊ နောက်ပြီး အိမ်မှာနေတဲ့လူ မဟုတ်တော့ အလုပ်ထဲမှာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခနအုံးမယ်"

"ဒီတညလေး ထပ်ပြီး ခွင့်ပြုလိုက်ပါ မမနွယ်ရယ်"

မနွယ် ညီမချောကိုခွင့်ပြုလိုက်သည်။အိမ်နားက သူ့မိတ်ဆွေ တစုနှင့် အငယ်ပွဲကြည့်ပြန်သည်။

အငယ့်စိတ်သည် လွတ်လပ် ပေါ့ပါး၍ ကလေးဆန်သည့် စိတ်က များသည်။ သို့သော် အချစ်အကြောင်း ဆွေးနွေးကြည့် တော့ ရင့်ကျက်သည့် ခံယူချက်လေးများ တွေ့ရသည်။

ပုစွန်ဆိတ်ကလေး ဘယ်လိုငယ်၊ ပင်လယ်ကူးဖို့ရာတော့ တော် လိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သည့် အချစ်ဖူးငုံလေးတွေမှာလည်း ချစ်ဝတ်ရည် ကိန်းအောင်းတတ်ကြသည်ပင်။

မနွယ် မျက်စိအောက်မှာတော့ ပျိုမျစ် နုနယ်သည့် မိန်း ကလေး။

အငယ်ကတော့ စိတ်ကြီးဝင်ကာ ရင့်ချင်ရင့်နေလိမ့်မည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် အရွယ်မို့ အတွေးအခေါ်လည်း ရှိထား သရွေ့ရှိနေပြီ။ ဆံပင်ကို အိုမိဂါပုံတိုကိုညှပ်၍ထားပြီး လူကြီး သဏ္ဌာန် ကွယ်ပျောက်နေသော်လည်း သူတို့ နှလုံးသားသည် ခံစားမှုစွမ်းအားအပြည့်၊ နေရာတိုင်းတွင် သူများသြဝါဒနှင့် ဆရာလုပ်မှု, ညွှန်ပြမှုကို လုံးဝဥဿုံ ခံယူလိုစိတ် နည်းပါးသည့် အဆင့်သို့ ရောက်နေပြီ။

အမှားကို ထိန်းပေးရန်သာ လိုတော့သည်။ ချုပ်ချယ်ရသည့် အရွယ် မဟုတ်တော့။

ညဘက် ပွဲကြည့်ပြီး နံနက်ခင်းတွင် အိပ်သည်။ သူ့အစ်မ ချက်ပြုတ်ထားသည်ကို စားပြီး အောက်ထပ်အိပ်ခန်းတွင် သူ ဆက်၍အိပ်သည်။

မနွယ်က အိမ်အပေါ်ထပ် တထပ်လုံးကို အားရက်မှာ ရှင်းလင်းရသည်။ ဓမ္မရိပ်သာမှ လေးလတကြိမ် ပြန်လာတတ် သော မိခင်ကြီး၏အိပ်ခန်းကို ရှင်းလင်းသည်။ မောပန်းလွန်း၍ မနွယ်လည်း ချွေးများပင် စို့ပြန်နေပြီ။ သူမောမောနှင့်အပေါ် ထပ်ရှိ မိခင်ကြီးအိပ်သည့် အိပ်ရာတွင် လှဲအိပ်လိုက်သည်။တခဏ တည်းမှာပင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားသည်။

အိမ်ရှေ့က မာဇဒါအပြာလေး ထိုးရပ် လိုက်သည် ကိုပင် မနွယ် မသိလိုက်။

တရေးနိုး အိပ်ရာမှထလာသည့် အငယ်က မာဇဒါကို မြင် လိုက်သည်။

"အငယ်....နေမကောင်းဘူးလား၊ မျက်နှာတွေလဲ ချောင် လို့"

"ပွဲကြည့်တယ်လေ ကိုလေးရဲ့၊ သုံးညဆက်ကြည့်တယ်၊ မမ နွယ်ကတော့ တားသေးတယ်၊ အငယ်လဲ ပွဲကသိပ်ကောင်းတာ နဲ့....ကဲ....ထိုင်အုံး၊ အငယ် ကော်ဖီဖျော်အုံးမယ်နော်"

"မမနွယ်ကော အငယ်"

အငယ်က သူ့အမေးကို မကြားတော့။ နောက်ဖေးဘက်သို့ လှစ်ကနဲ ထွက်သွားသည်။

ဝဏ္ဏက ထုံးစံအတိုင်း လူမတွေ့တော့ မမနွယ်၏ ဓာတ်ပုံ ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

သဇင်ပန်းတွေနှင့် ဝေနေသည့် မမနွယ်က ဓာတ်ပုံထဲကနေ သူ့ကို ပြုံးကြည့်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်လှတာပဲ မမနွယ်ရယ်၊ ဝဏ္ဏ မမနွယ်ကို မမြင်ရယင် မနေနိုင်အောင် ဖြစ်နေလို့ လာခဲ့ရတာ"

ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပြီး ချစ်စကားတွေလည်း ရင်ထဲမှာ ပြောနေသေးသည်။ ထိုအခိုက် အိမ်အတွင်းနံရံဘက်ဆီမှ ဂွမ်းကနဲ အသံတခု ကြားလိုက်ရသည်။ တစုံတခု ပြိုလဲသံကို ဝဏ္ဏကြားလိုက်ရသဖြင့် ဝဏ္ဏပြေးဝင်လိုက်သည်။

ကော်ဖီ ပန်းကန်ကွဲများနှင့်အတူ ခွေလဲနေသည့် အငယ်ကို တွေ့လိုက်သဖြင့် သူ အသာပွေ့ထူလိုက်သည်။

"အငယ်....အငယ်၊ ဘာဖြစ်သွားလဲဟင်"

အငယ် သတိမရတော့။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခွေလျက်သား။

"မမနွယ်"

ဝဏ္ဏ ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ပြီး လှမ်းခေါ် သေးသည်။ ဘာသံမှ မကြား။

"အငယ်....အငယ်"

အငယ့်မေးစေ့ကို လက်ဖြင့်ညှစ်ပြီး ခေါ်ကြည့်သည်။

အငယ် သတိမရသေး။

သူ အငယ့်ကိုပွေ့ပြီး အနီးရှိခုတင်ပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။ ပန်းကန်ကွဲများက ပြန့်ကျဲလျက်....

"အငယ်....အငယ်"

အငယ် အနည်းငယ် လှုးလွန့်လာသည်။

"အင့်....ကိုလေး"

သူ့လက်များသည် အငယ့်ကို ပွေ့ထားလျက် သူ့ အငယ် မျက်နှာပေါ် စိုးရိမ်ပူပန်စွာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ဝဏ္ဏမျက်နှာကို အငယ် မြင်လိုက်သည်။

သို့သော် အငယ်က အလွန်အမင်း အံ့ဩထိတ်လန့်မသွားပေ။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် မချိမဆံ့ ဝေဒနာ ပြင်းထန်နေသည့်နှယ်။

"ကိုလေး....မူးလိုက်တာ ကိုလေးရယ်၊ သိပ်မူးတာပဲ၊ မမနွယ်ကို ခေါ်ပေးပါ၊ အပေါ်ထပ်မှာ ရှိနေတယ်"....အငယ့် ရွှေရင်အစုံသည် နိမ့်တုံမြင့်တုံ လှိုင်းထန်နေသည်။ ဝဏ္ဏ ယပ် ခတ်ပေးရမလို၊ ရင်ဝပဲ ဖိပေးရမလို ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည်။ သူ့နဖူးကို စမ်းကြည့်တော့လည်း အသားတွေက အေးစက်နေသည်။

"ကိုလေး....မူးတယ်၊ မူးတယ်၊ အန်ချင်တယ်၊ အငယ့်ကိုထူပါအုံး"

အငယ်ပြောသမျှ သူ လုပ်ပေးရတော့မည်။ သူ့ရှေ့မှာ တစုံတခု ဖြစ်သွားပါလျှင် ဓာဒုက္ခ။

"ဘာတွေများ စားမိလို့လဲ အငယ်ရယ်"

သူက အငယ့်ကို အသာထူရန် ကျောအောက်မှ လက်ကို လျှိုလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အိမ်အလယ်မှ ဧည့်ခန်းဆီးအပြာရောင် ရုတ်တရက်ပွင့်သွားသည်။

"ဟင်....မမနွယ်"

"ကိုဝဏ္ဏ"ဟု ခေါ်သော မမနွယ်၏ တုံ့ပြန်သံကို မကြားရတော့။

မမနွယ်၏ အေးစက်သော အကြည့်သည် ဝဏ္ဏ၏ အသည်းကို ဆတ်ဆတ်တုန်ခါ သွားအောင် ထိုးဖောက်သွားတော့သည်။

"ကျွန်တော် အခုပဲရောက်တယ် မမနွယ်၊ အငယ်ကို ကြည့်ပါအုံး၊ အငယ်မူးလို့တဲ့"

မမနွယ် ဘာမှပြန်မပြော။

အငယ့်အနားသို့လည်း ကပ်မလာ။ အငယ်က သူ့ကိုယ်ကို အိပ်ရာပေါ်သို့ ပြန်လှဲချလိုက်သည်။ အငယ်က မျက်လုံးများကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စုံပိတ်ထားသည်။ ခေါင်းထဲက ဝေဒနာကြောင့်၊ ပစ္စက္ခအခြေအနေကြောင့် မမနွယ်ကို မကြည့်ဝံ့၍ပင်လား မသိ။

ဝဏ္ဏက ပန်းကန်ကွဲများကို ကောက်သိမ်းမည်အပြု။

"နေပါစေကိုဝဏ္ဏ ထားလိုက်ပါ"

မနွယ်က ဒါလောက်ပဲပြောပြီး အပြင်ကို ပြန်လှည့်ထွက်သွားသဖြင့် သူ့ရင်မှာ ကတုန်ကယင်ဖြစ်သော မွန်း ကျပ် သော ဝေဒနာမျိုးစုံ စုပြုံခံစားကာ နောက်က ထွက်လိုက်လာရသည်။ ချွေးသီးချွေးပေါက်များပင် ပြိုက်ပြိုက် ကျလာသည်။ အငယ်နည်းတူ သူ့ခေါင်းပင် မူးနောက်သွားသည်။

မိနစ်ပိုင်းလောက် အဖြစ်အပျက်လေးသည် က မ္ဘာ ပျက်သည့်နှယ် ခံစားလိုက်ရသည်။ အထူးသဖြင့် မမနွယ်၏ မျက်လုံးများသည် ဒေါသရောင်ဖြင့် ရဲရဲတောက် နီမြန်းကာ သူ့ကို ဒေါမာန်ပါပါ စွပ်စွဲပြောဆိုသည်လည်း မဟုတ်။

အေးစက်သောအကြည့်၊ တည်ငြိမ် အေးဆေးသော အသံသည် ဝဏ္ဏစိတ်ကို ပို၍ ခြောက်လှန့်နေသည်။

"ထိုင်ပါအုံး ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ မမနွယ်ကတော့ သာစည်ရထားပေါ်မှာ ကိုဝဏ္ဏ ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ကြားနေမိတယ်၊ စိတ်ထားညံ့ချင်ယင် တခြားနေရာမှာပဲ ညံ့ယင်ညံ့ပါစေ၊ရထားပေါ်တို့ ကားပေါ်တို့မှာ မညံ့ဘူးဆိုတာလေ၊ အခုကတော့ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ အိမ်ကြီးရဲ့ အခန်းတခန်းဆိုတော့"

"အို...မမနွယ် ကျွန်တော့်ကို အထင်မှားနေပြီပဲ"

ဝဏ္ဏ ဘာပြန်ပြောရမည် မသိတော့။

သည်လောက်နှင့်ပင် ဆောက်တည်ရာမရသည့် စိတ်ကို အနိုင်နိုင်ထိန်းပြီး ရပ်တန့်ထားလိုက်သည်။

"နေရာမှန်နေပေမယ့် အိမ်ရှင်ကို စော်ကားရာ ကျပါတယ် ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မမနွယ်ပြောတဲ့ စကားတွေကလဲ ဧည့်သည်ကို စော်ကားနေသလိုလိုပါပဲ မမနွယ်၊ အငယ့်ကို မေးကြည့်ပါအုံး၊ကျွန်တော် ပန်းကန်ကျကွဲသံကြားလို့"

"ဆက်မပြောပါနဲ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ မမနွယ် နားဆောင်ဖို့ မသင့်ဘူးလို့ ထင်တယ်"

"ပြဿနာတခုဖြစ်လာလို့ ရှင်းပြတာကို ဇွတ်မဟန့်တားပါနဲ့ မမနွယ်၊ မှန်ကန်နေယင် မမနွယ်ရဲ့လက်နဲ့ ဝဏ္ဏကို ကြိုက်သလို ဆုံးမပစ်လိုက်စမ်းပါ"

"မမနွယ်မှာ ဒီလောက် ကြမ်းတမ်းတဲ့စိတ် မရှိပါဘူး ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ရှိခဲ့ယင် မမနွယ် ကျွန်တော့်ကို မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ခြေပစ်လိုက်မယ်ပေါ့ ဟုတ်လားဟင်"

မမနွယ် ဘာမှ ပြန်မပြော။

"အခုလဲ မမနွယ်ရဲ့ မျက်လုံးတွေ မမနွယ်ရဲ့ စကားတွေဟာ ဝဏ္ဏကို မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ခြေနေသလိုပါပဲ၊ ကျွန်တော်ရှင်းပြတာကို စဉ်းစားပါ မမနွယ်ရယ်၊ကျွန်တော်ရောက်ပြီး သူကော်ဖီဖျော်ဖို့ အထဲဝင်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော် ဟောဒီ ခုတ်ပုံရှေ့မှာ ရပ်နေပါတယ်"

သူက မနွယ်၏ ခုတ်ပုံဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ကာ သက်သေတည်လိုက်သည်။

"တော်ပါတော့ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မမတော်ဘူး မမနွယ်၊ ကျွန်တော် အထင်မှားမခံနိုင်ဘူး၊ မမနွယ်အမုန်း မခံနိုင်ဘူး၊ အထဲက ပန်းကန်ကွဲသံ ကြားရလို့ ကျွန်တော်ဝင်သွားတဲ့အချိန်မှာအငယ်လဲကျနေတယ်၊ကျွန်တော် မမနွယ်ကို ခေါ်သေးတယ်၊ မမနွယ်မှ မကြားပဲ"

မနွယ် အပေါ်ထပ်မှာ တမှေး အိပ်ပျော်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘယ်မျှ ကြာလိမ့်မည်တော့ ခန့်မှန်းနိုင်ပါ၏။ သို့သော် တိုတောင်းသည့် အချိန်အတွင်းတွင် တလောက လုံးသည် မှောင်ချင်မှောင်မည်၊ လင်းချင်လင်းမည်။ အဖြစ်အပျက်ဟူသည် က မြန်ဆန်ပါဘိခြင်း။

သည်းမခံနိုင်သည့် စိတ်အဟုန်ကြောင့် ဝဏ္ဏ မန္တယ်ကို ပြန် ပြောမိသည်။

မန္တယ်၏ အသံက အနည်းငယ် လှိုက်တုန်နေသလို အသား များသည်လည်း တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ မိခင်၏မေတ္တာမျိုး ထားတတ်သူမို့ မိခင်တဦးနှယ် ပူပန်ရပြီ။

"အငယ့်ကိုမေးပါ မမန္တယ်၊ ပဋိပက္ခစိတ်ကို ရင်ထဲမှာ သိမ်း မထားပါနဲ့၊ မမန္တယ်ရင်ထဲမှာ ဖြစ်စေချင်တာတွေကို ခဏဖယ် ထားပါအုံး မမန္တယ်"

နောက်ဆုံး စကားတလုံးက မန္တယ်၏ အသည်းကို ခိုက်သွား သည်။

ညီမအတွက် ခပ်ရိုင်းရိုင်းဆိုရလျှင် ညီမအတွက် အမိဖမ်း ပေးလိုက်သလိုမျိုး မန္တယ်သိလိုက်သည်။ အဓိပ္ပာယ် သက်ဝင် သွားသည်။

မန္တယ်၏ မျက်နှာ ရဲကနဲ နီသွားသည်။

"မမန္တယ်ကို ထပ်ပြီး မစော်ကားပါနဲ့ ကိုဝဏ္ဏ"

"စေတနာဟာ နေရာတိုင်းမှာ အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိ နိုင်ပါဘူး မမန္တယ်၊ အငယ်အမူးပြေယင် ထွက်ခဲ့ပါအုံးကွာ၊ အငယ်ဝေဒနာထက် ကိုလေးရဲ့ ဒေဝနာက ပိုပြီး ကြီးပါတယ်၊ ထွက်ခဲ့စမ်းပါ အငယ်ရယ်"

သူ့ အငယ့်ကို သနားခံလိုက်သည်။

အိမ်ထဲက အသံထွက်၍ မလာ။

"မမန္တယ်၊ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုဆိုတာဟာ ကိုယ့်[illegible] မြင်တဲ့နေ့မှာ သေးသိမ်တဲ့သူအဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ပြန်မြီး [illegible] ရတတ်ပါတယ်၊ မမန္တယ်ကို အမှန်ပဲ မြင်စေချင်ပါတယ်၊ [illegible] မှာ မမှန်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောရမယ် မမန္တယ်၊ [illegible] နောင်တရတဲ့ အဖြစ်မျိုးကိုလဲ ကျွန်တော် မဖြစ်စေချင်ပါ[illegible] မမန္တယ်မှာ မိခင်စိတ် ရှိနေတာကို ကျွန်တော် မြင်ပါတ[illegible] အစ်မကြီးမို့လား၊ စိုးရိမ်မှာပဲပေါ့"

မန္တယ်က ကိုဝဏ္ဏ မျက်နှာကို မကြည့်ပဲ အဝေးလမ်း[illegible] သို့သာ မျက်နှာကို ငေးစိုက်ထားသည်။

"မမန္တယ်ဟာ ရင့်ကျက်တဲ့ မိန်းမသားတဦး မမန္တယ်၊ အငယ့် ကို ဝင်ကြည့်လိုက်ပါအုံး၊ ခုအချိန်မှာ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေး သင့်သလဲ၊ ဘာကူညီရမလဲဆိုတာ သိပေမယ့် မမန္တယ်ရဲ့ စိတ်ပြေ လျော့သွားမှ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်မှာပါ"

ဝဏ္ဏ၏ အသံများက အနည်းငယ် လှိုက်တုန်နေသည်။

ဝဏ္ဏ၏ တိုက်တွန်းစကားကြောင့် မန္တယ် ထိုင်ရာက အသာ ထ၍ အငယ်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။

အငယ့်တကိုယ်လုံး အေးစက် တောင့်တင်းနေသည်။

ဝဏ္ဏ ဧည့်ခန်းထဲက ပူပန်စိတ်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည်။

မန္တယ် ပြန်ထွက်လာတော့ ဝဏ္ဏ ထိုင်ရာက ရုတ်ခြည်း ရပ် လိုက်သည်။ အငယ့်အခြေအနေသည် မန္တယ်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ် အထင်းသား ပေါ်နေသည်။

စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကြောင့် မန္တယ်၏ အမူအရာ သိသိသာသာ လှုပ်ရှားလာသည်။

"ကိုဝဏ္ဏ ပြန်တော့မလို့လား"

"ကျွန်တော် ဘယ်ဆရာဝန်ကို ခေါ်ပေးရမလဲ"

သူက ခပ်တိုးတိုး မေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဒေါက်တာထွေးမင်း ခဏ ခေါ်ပေးပါ၊ လိမ်းထိပ်နားက မင်းမင်း ဆေးတိုက်က”

“ဟုတ်ကဲ့ မမနွယ်”

ဝဏ္ဏကား စက်ဖွင့်ပြီး ချက်ချင်း ထွက်သွားသည်။

“အငယ်....အငယ်”

မနွယ်က အငယ် ခြေလက်များကို နှိပ်နယ်၍ အငယ်ကို သတိရအောင် ပြုစုသည်။

“မမနွယ်”

“အငယ် သတိရပြီနော်”

“အငယ် သတိရပါတယ် မမနွယ်၊ ခေါင်း သိပ်မူးနေတာ တခုပါ၊ အငယ် အန်ချင်တယ် ရင်ထဲမှာလဲ သိပ်ပူတယ်”

အငယ်က ထွေးခံတခုထဲသို့ ရင်ထဲက အစာဟူသမျှ အန်ထုတ်နေသည်။

ဆရာဝန် ရောက်လာတော့ ချွေးသီး ချွေးပေါက်များနှင့် မောနေသည့် အခြေအနေ။

ထိုနေ့ညနေမှာ အငယ့်ကို ဂလူးကို့(စ်)သွင်းရသည်။ အငယ် အစားမှား၍ မူးဝေအော့အန်ခြင်း ဖြစ်၏။ အိပ်ရေးပျက်သည့် အချိန်ကလည်း ရှိသဖြင့် အခြေအနေ ပိုဆိုးသွားသည်။

ဆရာဝန်ကို ဝဏ္ဏပင် ပြန်ပို့ပေးရသည်။

မိုးအတော်ချုပ်မှ ဝဏ္ဏ အိမ်ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်သည်။

ထိုအချိန်အထိ မနွယ်၏ မျက်နှာတည်ငြိမ်လျက် အပြုံးများနှင့် ဝေးကွာနေသေးသည်။

ဝဏ္ဏက ကျိုးနွံသော မောင်ငယ်လေး အသွင်ဖြင့် မနွယ်ကို ခပ်ယို့ယို့ နှုတ်ဆက်သည်။

“မမနွယ် ကျွန်တော် ပြန်အုံးမယ်နော်”

အငယ် အခြေအနေလည်း အတော်လေး ကောင်းနေပြီ။

“အင်း....ကိုဝဏ္ဏ အိမ်က စိတ်ပူနေအုံးမယ်”

မမနွယ်က ပုံမှန် ဆက်ဆံမှုဖြင့် သူ့ကို ပြောနိုင်ပြီ။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ မမနွယ်ရယ် ကျွန်တော်က ယောကျ်ားလေးပဲဟာ စိတ်ပူရမှာက အငယ့်အတွက်၊ ကျွန်တော်ကလဲ ဆရာဝန်မဟုတ်တော့ ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် ပြန်မယ်နော် မမနွယ်”

သူ ပေါ့ပါးစွာ အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာခဲ့သည်။

မနွယ် သူ့ကို မျက်စိတဆုံး ကြည့်နေမှန်းလည်း သူသိလိုက်သည်။

“အင်း....နောင်တ မရစေချင်ပါဘူး မမနွယ်ရယ်”

* * *

“ဩော်....မမနွယ်ရဲ့ သံသယမြူမှုန်လေးတွေ ကင်းသွားပါစေ”

မမနွယ်နှင့်ပတ်သက်၍ သံသယဖြစ်စရာ ဟူ၍ မြူမှုန်မျှပင် အတင်မခံနိုင်။

သို့သော် သည်သံသယများ ရှည်ကြာနေအုံးမှာလား စိုးရိမ်စိတ်များသည် အရိပ်ပမာ လိုက်လာ၏။

* * *

အငယ် အစာအဆိပ်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ထိုနေ့စားသည့် ဟင်းများထဲတွင် ချဉ်ပေါင်ဟင်းချို တခွက်နှင့် ဘဲဥဟင်းတခွက်သည် အငယ့်အစာအိမ်ကို အဘယ်သို့ ဒုက္ခပေးလိုက်သည် မသိ၊ အခန့်မသင့်၍ ဖြစ်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနွယ်က ဘဲဥကိုသာ စားမိပြီး၊ ချဉ်ပေါင် ဟင်းချိုကို မသောက်မိပေ။ ရွေးယခင်က စားဖူးသည့်ဟင်း ဖြစ်ပါလျက် ယနေ့မှ ဖြစ်ရသည်။

"သူများက သေမလိုဖြစ်နေတယ်၊ အရေးထဲ မမနွယ်က ပြဿနာ လုပ်နေသေးတယ်"

ဂလူးကို (စ်) သွင်းထားရာက အငယ်တယောက် စကား လှမ်းပြောသည်။

ဆရာဝန်ရှိခိုက်မို့ မနွယ် ဘာမှပြန်မပြောမိ။ ဆရာဝန်ပြန်မှ မနွယ် အငယ့်ကို စကားတုံ့ပြန်မိသည်။

"မိန်းကလေး ဘဝဆိုတာ နစ်နာတဲ့ဘက်က များပါတယ် အငယ်၊ မိန်းမဘဝရဲ့တန်ဖိုး၊ မိန်းမတယောက်ရဲ့ သိက္ခာ ဆိုတာ မထိန်းတတ်ယင် အဖိုးတန်တဲ့ မိန်းမသားတယောက်ရဲ့ ဘဝကို ဘယ်သူက တန်ဖိုးထားမှာလဲ၊ အငယ့် ဂုဏ်သိက္ခာကို မမနွယ် ဝင်ထိန်းပေးလိုက်တာပါ၊ မသင့်တော်တဲ့ အခြေအနေ တခုကို မျက်ကွယ်ပြုလိုက်ယင် အငယ့်တန်ဖိုးဟာ"

"အငယ် နားလည်ပါပြီ မမနွယ်ရယ်၊ အငယ့် သိက္ခာကို မမနွယ် ထိန်းပေးမှန်း အငယ် နားလည်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကိုလေးပေါ်မှာတော့ အထင်သေးရာ ကျမသွားဘူးလားဟင်၊ သူ အပြတ် စိတ်ထိခိုက်သွားမှာပဲ"

"မတတ်နိုင်ဘူးကွယ်၊ မမနွယ်မျက်လုံးထဲတော့ မီးတောက် သွားသလိုပဲ၊ သူ့နစ်နာမှုကိုတော့ အငယ် ဘာဖြစ်လို့ စိုးရိမ် တာလဲ"

"အငယ်က ကိုလေးကို စိတ်နဲ့မှ မပြစ်မှားမိပဲ၊ သူ့ကို နစ်နာ အောင် မပြောစေချင်ပါဘူး"

"အေး...သူမနစ်နာယင် ကိုယ်နစ်နာမယ် အငယ်ရေ"

"ဒါဖြင့်ယင် အမှန်ကိုမျက်ကွယ်ပြုရာကျနေယင်ကောမနွယ်"

"အမှန်ဆိုတဲ့ ပသန္နသစ္စာ ဆိုတာ မကွယ်မပျောက် ရှိနေ တာပဲ၊အမှန်ဟာ ရှိနေစမြဲပါ၊ဒါပေမယ့် မိန်းမသားတယောက်ရဲ့ သိက္ခာ ထိပါးမှုကို မမနွယ် သည်းမခံနိုင်လို့ပါ၊ သူ ဒီအခန်း ထဲကို ရောက်အောင် မဝင် သင့်ဘူးလေ၊ မဟုတ်ယင်တော့ မမနွယ်ရဲ့ အမှားပေါ့"

"မမနွယ်ရဲ့အမှား ဟုတ်လားမမနွယ်"

"အေးလေ ကိုဝဏ္ဏစိတ်က တကယ်ဖြူစင်နေတယ် ဆိုယင် မမနွယ်က မှားတဲ့သူပေါ့"

"တကယ်တော့ ကိုလေးဟာ မမနွယ်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်နေတာပါ"

"ကိုဝဏ္ဏဟာ မမနွယ်ကို ရိုသေရမှန်း လေးစားရမှန်းတော့ သိတဲ့ လူတယောက်ပါ၊ ဒါပေမယ့် လူငယ်တယောက်ဆို ကိုယ် ကျင့်တရား ထိန်းသိမ်းမှုမှာ ရင့်ကျက်စေချင်တယ်"

မနွယ်တယောက် ဝဏ္ဏနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့် မျှော်လင့် မှု မထားလိုသော်လည်း မျက်မှောက်အချစ်လောကနှင့် ပတ် သက်၍ ဘဝင်မကျဖြစ်မိသည်က အမှန်။

ယခုခေတ် ချစ်ကြသည်ဆိုရာ၌ ပိုင်ဆိုင်လိုသော အိမ်ထောင် ရေး အဆင့်အထိ ရည်ရွယ်သူက အရှားသား။

ချစ်ဖို့။

ချစ်ရှိသက်သက်။

ချစ်ဖူးရုံလေး။

အချစ်ကို မျှော့သွေးစမ်းသလို မြေစမ်းခရမ်းပျိုးပြီး အချစ် ဆိုသလားဟု ကြွေးကြော်နေသူတွေ မရှား။

မိန်းမသားတွေကွယ်ရာမှာကော့၊ 'ပြီးတော့လဲ ပြီးတာပါပဲ' ဆိုပေါ့ပေါ့စကားတွေ လိုင်လိုင်သုံးရက်သူတွေ မျက်မြင်။

www.burmeseclassic.com

မလှမ်းမကမ်း စားပွဲပေါ်က ကလစ်ဇရင် အရည်ပုလင်း ရှိရာသို့ သူ့မျက်စိအာရုံ ရောက်သွားသည်။ အားငယ်သော အကြည့်ဖြင့် သူ့ကိုကြည့်နေသည်။ ဝဏ္ဏ၏မျက်နှာ ပြန်၍ ပေါ် လာသည်။

သူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မဖြစ်သင့်တာတွေမဖြစ်ခြင်းသည် ကောင်းသော အကြောင်း လက္ခဏာ အဖြစ် ရှိနေမည်ဟူ၍သာ သဘောထား လိုက်တော့ သည်။

* *

"ကိုလေး"

ရှက်ရှုံ့ရှုံ့ မခို့တရို့ မျက်နှာပေးနှင့် အငယ်။

ခေတ်ပေါ် အဆင်ဆန်းတွေနှင့် သူ့တကိုယ်လုံး တိုးနယားလို့ ဖားဖားလျားလျား။

"လာစမ်းကောင်မလေး၊ ညည်းကြောင့် မမနွယ်ဆီတောင် တို့မသွားဖြစ်တော့ဘူး သိလား"

"ဘာဆိုင်လဲ"

"ဆိုင်တာပေါ့"

"ကိုလေးဟာကိုလေး သတ္တိမရှိတာ မဟုတ်ဘူးလား၊အငယ် က-တကယ်ဖြစ်တာ ကိုလေးအသိပဲ ဥစ္စာ"

"အေးပါ...ညည်း အခု နေကောင်းပြီလား"

"နေကောင်းလို့ ရုပ်ရှင်ကြည့်တာပေါ့"

"အငယ်ကတော့ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး လုပ်ဖို့ ကောင်းတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုလေး"

"ရုပ်ရှင် ဝါသနာပါလို့"

"ဝါသနာပါတိုင်း မင်းသမီး ဖြစ်ပါ့မလား၊ အမူအရာမှ မလုပ်တတ်တာ"

"အငယ် အမူအရာလဲ လုပ်တတ်ပါတယ်"

"သွား ကိုလေးကို အငယ် စိတ်ဆိုးပစ်မှာ၊ ဟိုနေ့က ဆေး သွင်းရတာ ကိုလေးအသိပဲမို့လား"

"သိသားပဲ၊ ဒေါက်တာထွေးမင်း သွားခေါ်တာ ကိုလေးပဲ ဥစ္စာ၊ဒေါက်တာထွေးမင်းကလဲ အငယ်တို့ ညီအစ်မကို အတော် အရေး စိုက်တယ် နော်"

"စိုက်မှာပေါ့၊ အကြောင်းရှိတာကိုး ကိုလေးရဲ့"

"ဘယ်လိုအကြောင်းတွေလဲ အငယ်၊ မမနွယ်နဲ့ အဲဒီဒေါက် တာ ထွေးမင်းနဲ့က ဘယ်လိုများ အဆက်အစပ်"

"မဟုတ်သေးဘူး ကိုလေးရဲ့၊ ဒေါက်တာထွေးမင်းရဲ့အစ်ကို ကိုအေးမှင်းဆိုတာ ရှိတယ်၊ သူက ကိုလေးတို့လို အင်ဂျင်နီယာ ကြီးပေါ့၊ သူက မမနွယ်ကို သိပ်သဘောကျနေတာ၊ ဖေဖေ မဆုံးခင်ကတည်းက ဖေဖေ့ကို ကပ်ပြီး မမနွယ်ကို အပါ ခေါ် သွားဖို့ ကြိုးစားနေတာ"

"ဘယ်ကိုလဲ"

"နိုင်ငံခြားကိုပေါ့"

"ဪ...မမနွယ်က တခြားကမ္ဘာမှာ ချစ်သူရှိနေတာကိုး ဒါကြောင့် ဒါကြောင့်"

"ဘာလဲကိုလေး၊ ဆွေးနေပြီလား၊ မမနွယ်က ကိုအေးမင်း ကို မချစ်ပါဘူး ကိုလေးရာ"

"မသိဘူးလေ၊ ကိုလေးနဲ့ မတွေ့ဖူးသေးတဲ့ ကာလတွေက ဆိုတော့..."

"ချစ်ယင်လိုက်သွားမှာပေါ့ ကိုလေးရဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အငယ်တယောက်တည်း ကျန်ခဲ့မှာစိုးလို့ မဟုတ်ဘူးလား၊ အငယ်တို့မှာ ဒီညီအစ်မနှစ်ယောက်တည်းရှိတာ"

"ဒီလိုပဲအများကတော့ ထင်ကြတာပေါ့ကိုလေးရယ်၊ တချို့ ကကျန်ခဲ့မယ်ထင်တယ်၊တချို့က မမနွယ်ပါသွားယင် အငယ်လဲ ပါမှာပဲလို့ထင်ကြတယ်၊အငယ်တော့ မြန်မာတဦးတလေကိုမြင်ရ ခဲ့တဲ့နေရာကို စိတ်ကူးကြည့်မိတယ်၊ အဲဒီကမ္ဘာဟာ မျက်နှာစိမ်း ကမ္ဘာလို့ ဆိုချင်တယ်ကိုလေး"

"မျက်နှာဖြူကမ္ဘာဆိုယင် ပိုပြီးမှန်မယ်အငယ် ဟဲ....ဟဲ"

"ဘယ်လောက်အနေရခက်လိုက်မလဲကိုလေးရ၊ လူမှုဆက်ဆံ ရေးအသွင် ခြားနားနေတာကိုပဲ အငယ်တို့က လက်မခံချင်တာ၊ ခေါ်မယ့်လူရှိနေလို့ ကြွားနေတာမဟုတ်ပါဘူး၊မနေနိုင်ပါဘူး ကိုလေး၊ ဟိုမှာတကယ်နေကြရတဲ့သူတွေ မြန်မာပြည်ကို ဘယ် လောက်လွမ်းရသလဲဆိုတာ အငယ်မစဉ်းစားသေးဘူး၊ အငယ် မန္တလေးလောက်မှာ နှစ်လသုံးလသွားနေကြည့်တယ်၊ အငယ် ကလဲ ရွှေမန်းမြို့ကိုချစ်တဲ့သူပါ၊ ဒါပေမယ့် တသက်လုံးတော့ မနေနိုင်ဘူး၊ မနေချင်ဘူးကိုလေး၊ သန်းထွန်းလေးရဲ့ ဇမ္ဗူဌာနီ သီချင်းလွင့်သံကြားယင် သန်းထွန်းလေးက အညာကိုလွမ်း၊ အငယ်ကရန်ကုန်ကိုပြန်ချင်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့ ကိုလေး ရာ၊ အဲဒါပေဖေ့တူမတယောက်မကျန်းမာလို့ သွားပြုစုတုန်းက ပေါ့၊ ပြုစုတယ်ဆိုတာကနာမည်ပါ၊အငယ်က ဘာမှလုပ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်နေရပ်နဲ့ မိုင်လေးရာကျော် အကွာကနေ တောင် သုံးလတဲ့ပြန်ပြေးလာချင်တာဆိုတော့ ဟိုလိုမိုင်ပေါင်း ထောင်ချီပြီးဝေးတဲ့အရပ်က ပြန်လမ်းမရှိတဲ့အရပ်က လွမ်းဆွတ် ခဲ့ယင် ခက်မယ်ကိုလေး"

"မမနွယ်က အငယ့်လိုတွေးချင်မှတွေးမှာ အငယ်ရဲ့"

"ကိုလေးက မမနွယ်ကို အထင်သေးနေသလား၊ အဲဒီကိစ္စ တွေ အသေးစိတ် သိချင်ယင် မမနွယ်နဲ့ ဆွေးနွေးကြည့်လေ၊ အနောက်နိုင်ငံရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို အထင်ကြီးလေးစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေအဖို့တော့ လွယ်ကူမှာပါ၊ ငါးပိရေတို့စရာမပါယင် ထမင်း စားလို့မဝင်တဲ့ အငယ်တို့အဖို့တော့ စိတ်မဝင်စားဘူးကိုလေး၊ နောက်ပြီး မရှိသေစကား-သူတို့လူမျိုးမလေ့နှုတ်ဆက်အနမ်းကို ချိုမြိန်တယ်လို့ ထင်မှတ်နိုင်ဖို့က ပိုဝေးပါသေးတယ် ကိုလေး ရယ်"

"ဒါဖြင့် အငယ်ချစ်သူက သွားမယ်ဆိုယင်ကော"

"သူ့ဟာသူသွားပစေပေါ့ကိုလေးရဲ့၊ ဒီနိုင်ငံမှာ ထမင်းငတ် နေယင် ကိုယ့်ဆွေမျိုးက ကြည့်ခနေမှာမဟုတ်ဘူး၊ တဆုပ်တလေ ခေါ်ကျွေးအုံးမယ်၊ ကြုံတဲ့အခါ ဝင်စားသွားလို့ရတယ်၊ ဖိတ်မှ စားရတဲ့ အဲဒီနိုင်ငံတွေမှာ အလုပ်အကိုင်အဆင်မပြေလို့ ထမင်း ငတ်နေယင် ဘယ်လောက် စိတ်ဆင်းရဲရမလဲ ကိုလေး၊ အဲဒီ ဒေါက်တာထွေးမင်းရဲ့ မိဘတွေနဲ့ သူ့အစ်ကိုကတော့ အနောက် နိုင်ငံတခုမှာ ရောက်နေပြီ"

"သူကတော့ ဘာဖြစ်လို့ မသွားသေးတာလဲ၊ သူက မျိုးချစ် စိတ် ရှိလို့လား"

"သူ့ရဲ့မျိုးချစ်စိတ်က မြန်မာ အမျိုးသမီးကိုပဲ ချစ်မယ်၊ ယူမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်တော့ ရှိမှာပေါ့၊ ဒီက တယောက်ယောက်ပါမှ လိုက်သွားမယ့်သဘော၊ အငယ်တို့လို ညီအစ်မရှိတဲ့သူဆိုယင် သူ့ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားတယ်တဲ့၊ ဟိုမှာ ရောက်နေတဲ့ သူ့အစ်ကို အတွက်ပါ လျာထားပြီး ခေါ်သွားမယ်ပေါ့"

"လူတွေဟာ ဘာကြောင့်များ တခြားနိုင်ငံကို သွားချင် ကြတာပါလိမ့်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချမ်းသာချင်လို့ပေါ့ကိုလေးရဲ့၊ ခဏလေး ပညာသင်သွားတဲ့ သူတွေကြည့်ပါလား၊ အနည်းဆုံးပါလာတဲ့ ကားတစီး ရောင်းပြီးယင် တသိန်းခွဲလောက် ပိုင်သွားတာ၊ နှစ်နှစ်ချီပြီး အလုပ်သွားလုပ်တဲ့ လူတွေရဲ့ ငွေကြေးချမ်းသာမှုဟာ ဒါထက် ပိုတာပေါ့၊ ဒီတော့ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ မြန်မာပြည်က ထွက်ပေါက်ရှာပြီး ထွက်ကြတာပဲ၊ နိုင်ငံခြားသွားရဖို့ အခွင့်အရေးဆိုယင် ကိုယ်တရားသလား၊ မတရားသလား မစဉ်းစားဘူး၊ သူ့ထက်ငါ ရရှိဖို့အတွက် ကြိုးပမ်းကြတယ်။

"ဒေါက်တာ ထွေးမင်းရဲ့အစ်ကို ဦးထွန်းမင်းလို အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှု နှစ်သက်ခုံမင်တဲ့လူတွေ အသွားများကြတယ်၊ သူကသားတွေ အတွက်ဆိုယင် ဘွဲ့ရပညာတတ် ချွေးမအတွက် လျော်ကြေး ငွေကိုလဲ သူတို့ကလျော်မှာ၊ သူ့သားတွေ အတွက် မြန်မာပြည်က မြန်မာဇနီး ရဖို့ နိုင်ငံခြား ငွေနဲ့ ဝယ်တာပေါ့ ကိုလေးရယ်"

"အငယ်ပြောတာ သဘောကျတယ်ကွာ၊ ဦးထွန်းမင်းတို့ သားအဖက တခြားကမ္ဘာက နှလုံးသား အဝယ်တော်တွေပေါ့ နော်"

"သူ့သားထွေး မင်းကိုလဲ အဝယ်တော်အဖြစ် ချန်ထားခဲ့တာပဲလေ၊ ပါတော့ ပါသွားမှာပါပဲ၊ အငယ် မဟုတ်ပေမယ့် တခြား တယောက်ယောက်ပေါ့"

"မမနွယ်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးမို့လား အငယ်"

အငယ်က ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းယမ်းလိုက်သည်။

"အဲဒီ အကြောင်းတွေ မမနွယ်က အငယ့်ထက် စုံအောင် ပြောပြတတ်လိမ့်မယ်၊ မမနွယ်ကို ကိုလေးမေးကြည့်လေ"

"ဘယ်လိုမေးရမှာလဲ အငယ်ရယ်၊ ကိုလေးတော့ ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ် တသိမ့်သိမ့်ဖြစ်နေပြီ၊ မမနွယ် အဲဒီကို လိုက်သွား

ယင် ကိုလေးတော့ ရင်ကွဲမှာပဲ၊ ကိုလေးလို မြန်မာပြည်က အလုပ်လက်မဲ့ အင်ဂျင်နီယာပေါက်စလေးတယောက်ကို မမနွယ် ဘယ်လိုသဘောထားမယ်ထင်သလဲ အငယ်"

"ဒါတော့ အငယ်လဲ မသိဘူးလေ၊ မမနွယ်နဲ့ တွေ့တော့ မေးကြည့်ပေါ့"

"မမေးရဲဘူး"

"ကိုလေးဟာလေ မမနွယ် ရှေ့မှာ တကယ့် ကလေး တယောက်လိုပဲ၊ ချစ်သူရှေ့မှာ စစ်သူကြီးတယောက်လို ရဲရင့် ပြရမယ်"

"ဟာ…အငယ်ပြောတာက သတ္တိကိုလား"

"ဒါပေါ့"

"မိန်းမသားတယောက်အပေါ် သတ္တိပြရမှာလား"

"ဟာ…မဟုတ်သေးဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘာလဲ"

"ပြောရဲဆိုရဲရှိရမှာပေါ့၊ ကိုလေး ပြောပြချင်တာ ပြောပြလိုက်ပေါ့၊ ကိုလေး ဘာဖြစ်လို့ အချိန်ဆွဲချင်တာလဲ၊ မရှင်းလင်းတာတွေ မေးပစ်လိုက်ပေါ့"

"ဟုတ်ပြီ"

"မေးတော့မလား"

"အင်း"

* * *

"အဲဒီနိုင်ငံတွေကို သွားတတ်တာက ကိုဝဏ္ဏတို့လို တ[illegible] ရှင် ဘွဲ့ထူးပိုင်ရှင်တွေပါ"

တနေ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံခြားကိစ္စတခုနှင့် စကားစပ်မိ၍ နိုင်ငံခြားသို့ မသွားချင်ဘူးလား မေးမိသည့်အခါ မန္တယ်ဆီကအဖြေက သူ့ဘက်သို့ မြှားပြန်လှည့်၏။

"မန္တယ်တို့ရတဲ့ ဘွဲ့က နိုင်ငံခြားမှာ ဘာ အလုပ်ရမှာလဲ ကိုဝဏ္ဏရဲ့၊ အေးအေးဆေးဆေး လူမှုဝန်ထမ်းဌာနမှာ ကလေး ထိန်း လုပ်နေတာကို မကြည့်ချင်ဘူးလား"

"ဟိုမှာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထားနိုင်မယ့်လူ ရှိယင်ကော မမန္တယ်"

"ဘယ်သူရှိမှာလဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ကိုအေးမင်းလို လူတယောက်ပေါ့"

"ဘာရယ်...."

မန္တယ် အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်သွားသည်။

"ကိုအေးမင်းလေ၊ ဩော်....မမန္တယ်ကလဲ အံ့ဩနေပြန်ပြီ"

"မအံ့ဩပါဘူး ကိုဝဏ္ဏ၊ ကိုဝဏ္ဏလဲ တနေ့နေ့မှာ ကိုအေးမင်း ဖြစ်မလာနိုင်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ပါဘူး"

"ကျွန်တော်ဟာ ကိုအေးမင်း ဘယ်တော့မှမဖြစ်ဘူးဆိုတာတော့ ပြောရဲပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုအေးမင်းရဲ့ချစ်သူ ဖြစ်မဖြစ် ဆိုတာလေးတော့ ကျွန်တော် မပြောနိုင်မသေးလို့ သိပ်ပြီး သိချင်ပါတယ် မမန္တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ သိချင်တာလဲ ကိုဝဏ္ဏ"

"စိုးရိမ်လို့ပေါ့ မမန္တယ်ရယ်၊ သူ့ညီတယောက် ဒီမြေမှာ နေခဲ့တာဟာ မမန္တယ်တို့ညီအစ်မကို အပါခေါ်ယူဖို့များ ဖြစ်ခဲ့ယင် ကျွန်တော် အသည်းကွဲရလိမ့်မယ် မမန္တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏရယ်...မဆီမဆိုင်တွေ လာပြောနေပြန်ပြီ၊ ရယ်စရာတွေ ပြောနေတာလား၊ ကိုအေးမင်းအကြောင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိလာခဲ့တာလဲ"

"ဒီလိုပေါ့"

ဝဏ္ဏက အတည်ပေါက်နှင့်။

မန္တယ်က ဝဏ္ဏမျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ပထမပြုံးသည်။ နောက်တော့ တည်ငြိမ်စွာကြည့်ပြီး....

"ကိုဝဏ္ဏ၊ ကိုအေးမင်းအကြောင်း သိချင်လို့လား"

"မမန္တယ်နဲ့ ဆက်စပ်နေမယ်ဆိုယင် သိချင်တယ်"

"မိဘချင်း သိနေတော့လဲ ဆက်စပ်မိတာပေါ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုဝဏ္ဏလောက် အပြောအဆို မရင်းနှီးခဲ့ပါဘူး"

"သူ့ညီကတော့ဒီအိမ်မှာဝင်ထွက်နေတယ်မို့လားမမန္တယ်"

"သူက ဆရာဝန်ပဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ နေထိုင်မကောင်းတဲ့အခါတော့ တွေ့ကြတာပေါ့"

"ကဲပါလေ....ကျွန်တော် ကြားချင် တာက ကိုအေးမင်း အကြောင်း"

"သိပ်ကြားချင်နေပြီလား"

"အခု နားထောင်နေပြီ၊ ပြောတော့....ပြောတော့"

"ကိုအေးမင်းဟာ မန္တယ်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေပါ"

"မမန္တယ်ရဲ့ချစ်သူ မဟုတ်ဘူးလား"

ဝဏ္ဏက အလောတကြီး ဖြတ်မေးသည့်အခါ မန္တယ် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"သူ့အဖေက ဦးထွန်းမင်းတဲ့၊ သူကလဲ နိုင်ငံခြားပြန်ပဲ၊ သူ့အဖေဟာ ပထမတခေါက် နိုင်ငံခြားကပြန်လာတဲ့နေ့က ဘာပြောသလဲဆိုယင် သူ နိုင်ငံခြားမှာ မြန်မာမိတ်ဆွေ တယောက်ယောက်နဲ့ တွေ့မိတဲ့အခါ မိန်းမဖြစ်ဖြစ်၊ ယောကျ်ားဖြစ်ဖြစ် အားပါးတရ ဖက်လဲတကင်း အလျင် နှုတ်ဆက်ပစ်လိုက်တာပဲတဲ့၊ နောက်မှ ပြောစရာစကားကို ပြောတယ်တဲ့၊ အဲဒီလို မဖွယ်မရာစကားကို လူကြား သူကြားမှာ ပြောရဲတဲ့ အနောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောင်းရိပ်မိနေတဲ့ ဦးထွန်းမင်းဟာ အညာက ထန်းတောတွေကြားမှာ သန္ဓေတည်ခဲ့တဲ့လူပဲ ကိုဝဏ္ဏ၊ မန္တယ်ရဲ့ဖေဖေနဲ့ အစိုးရဌာနတခုမှာ အလုပ်လုပ်ယင်း ရင်းနှီးကြတယ်၊ နောက်တော့ သူက နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်တယ်၊ ဒါက ကိုအေးမင်းရဲ့ အဖေအကြောင်းနဲ့ ဘယ်လိုယဉ်ကျေးမှု အခြေခံရှိတယ်ဆိုတာ သိရအောင် ပြောတာပါ၊ ကိုအေးမင်းရဲ့ အကြောင်းကတော့”

* * *

မိုးသည် တဖွဲဖွဲရွာနေရာမှ သည်း၍ ရွာချလိုက်သည်။

ကားမှတ်တိုင်တွင် စောင့်နေသူများ ရောက်လာသည့် ဒတ်ဆန်းကားတစီးနောက်သို့ စုပြုံလိုက်ကြသည်။

ပြီးတော့ သူ့ထက်ငါ ဒရောသောပါး တိုးဝှေ့တက်ကြသည်။

မန္တယ်က မိန်းမသားမို့ ခြေနင်းခုံကိုနင်းရဖို့ရန် မလွယ်။ နံဘေးသို့ ယိုင်၍သာ ထွက်ထွက်သွားသည်။

ရှိသမျှခွန်အားကိုသုံးပြီး ယောကျ်ားသားများဘက် ဖိကပ်တိုးဝှေ့ တက်လိုက်သည်။

ဒါတောင်မှ ရှေ့က မိုးကာနှင့်လူကြောင့် နောက်လူများရှဲသွားခိုက် ·တက်လိုက်ရသည်။ ဖြစ်ချင်တော့ မိုးကာနှင့်လူ၏ မိုးကာအင်္ကျီစကို မန္တယ် တက်နင်းမိသည်။

“အင်္ကျီကို ဘာဖြစ်လို့ နင်းထားတာလဲဗျ”

သူက လှည့်မကြည့်ပဲ မိုးကာ အင်္ကျီစကို ဆောင့်ဆွဲပြီး တအား ကျုံးအော်လိုက်သည်။

“နင်းမိမှာပေါ့၊ ရှင်ကလဲ ကားထဲမှာ မိုးကာကြီးတကားကားနဲ့ကိုး”

“ခင်ဗျားတို့ မြန်မာပြည်ကမိုးက ရွာချင်တဲ့အခါ ရွာတာကိုး၊ ဝတ်ထားရတာပေါ့”

“ဩော်...ရှင်တို့အင်္ဂလန်ကမိုးကကော ဘယ်လိုရွှေမိုး ငွေမိုးမို့လဲ၊ ဒါလောက်ကားကျပ်နေတာရှင့်၊ အင်္ကျီကိုဘယ်ရှောင်နိုင်မှာလဲ”

လူရွယ်က ခုံတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး ရဲရဲနီနေသည့်မျက်လုံးအစုံဖြင့် မန္တယ်ကို လှည့်ကြည့်သည်။

“ဟင်...အစ်ကိုအေးမင်း”

မန္တယ် အားတုံ့အားနာအသွင်သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းသွားသည်။

တကယ့်နိုင်ငံခြားပြန်ကိုမှ သွား၍လှောင်ပြောင်မိပါပကော။

ကိုအေးမင်းဆိုသူက အမေရိကန်မှ ပြန်ရောက်လာသည်မှာ မကြာသေး။

“ဩော်...မန္တယ်လေးကိုး”

“ဖြစ်ရလေအစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကိုအေးမင်းမှန်းမသိလို့နော်”

“အဟင်း... သိယင်လဲ ခင်ဗျားလေး ဒီထက် ပိုပြောမယ် မဟုတ်လား”

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ အစ်ကိုအေးမင်းမှန်းမသိလို့၊ အမေရိကားကပြန်တုန်းက ကားလေးတစီးတလေမှ ယူမလာခဲ့ပဲကိုး”

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့မြန်မာပြည်မှာ နေမယ်လို့ မစိတ်မကူးပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဟိုနိုင်ငံမှာတော့ အထပ် ဆယ့်ခြောက်လောက်ရှိတဲ့ ဟိုတယ် အပေါ်ထပ်က အောက်ဆင်းလိုက်တာနဲ့ မြေအောက်ဘူတာရုံပဲ မန္တယ်လေးရဲ့၊ နေပူဖို့ မိုးရွာဖို့ဆိုတာ ဘယ်တော့မှမရှိခဲ့ဘူး၊ ဒီမှာလို ဒတ်ဆန်းကားကို တိုးဝှေ့ပြီး မိုးထဲ ရေထဲမှာလဲ စောင့်မနေရဘူး”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနွယ်က အနီးကလူတွေကို သတိထားလိုက်သည်။

အားလုံး သရော်ပြုံးတွေ ကိုယ်စီနှင့်။

ကိုအေးမင်းပါးစပ်မြန်မြန်ပိတ်အောင်စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ရသည်။

"အလုပ်သွားတာ ကိုအေးမင်း ထမင်းဗူးမပါဘူးလား"

ထမင်းဆိုသည့် အသံလေးကြားလိုက်လျှင် မြန်မာပြည်၏ ကျေးဇူးတရားလေးသိကောင်းပါလေရဲ့ဟုယဉ်ယဉ်နွယ်ခအောက် မေ့သည်။

"ကျွန်တော်ခုထိ ထမင်းကိုစားလို့မရသေးဘူး"

"အဲ……"

ယဉ်ယဉ်နွယ်သာပါးစပ်ပိတ်သွားရသည်။ သူက ပူပူနွေးနွေး နိုင်ငံခြားပြန်ဖြစ်ကြောင်း ပြလိုက်သည်။

"သူ့အသိ နိုင်ငံခြားပြန် တက္ကသိုလ်က မှူးရှာသားဆရာ တယောက်နဲ့တော့ ဆီနှင့်ရေလိုကွာခြားတာပါပဲလား"

ထိုဆရာကတော့....

ရည်မွန်လိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

မြန်မာဆန်လိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

နိုင်ငံခြားမှာ ခုနစ်နှစ်ကျော် နေထိုင်လာသည်။ ပြန်ရောက် လာတော့လည်း ဗိုလ်ပုံစံ၊ ဗိုလ်စရိုက်တခုမှ ပါမလာ၊ ဗိုလ် အပြောအဆို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်သည်။ ပြောသင့်သည့် လူမှ ပြောသည်။ ပြောသင့်သည့်အခါမှ ပြောသည်။ လူတိုင်းကို ဗိုလ်လို ကြားညှပ်မပြော၊ မြန်မာစကား တတ်သေးကြောင်း ပြ နိုင်သည်။

သူ့တပည့်များက သူ့ကို တွံတေးသိန်းတန်ဟုခင် ကွယ်ရာ မှာ ချစ်စနိုး ခေါ်ကြသည်။ ဝတ်ပုံစားပုံ မြန်မာဆန်လွန်း၍ (ဝါ)ရိုးလွန်း၍ ဖြစ်၏။ သူ့အမည် နောက်က ဘွဲ့ တသီတတန်း

ကို မြင်ကြမှာ လက်ဖျား ခါသွားကြသည်။ နိုင်ငံခြားပြန်မှန်း သိသွားကြသည်။ တကယ်ရိုးသားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ စိတ်ရင်းကောင်း ပြီး တဘက်သားကို အားနာတတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်။

မနွယ်ကတော့ သူ့ကို အလွန်ပင် လေးစားမိသည်။ ငါ အတော်ဟုတ်တဲ့လူပဲ ဟူသောအမြင်၊ လူတိုင်း ငါ့လောက်မဘတ် ဟူသော အမြင်မျိုးဖြင့် အပေါ်စီးက ဆက်ဆံမှုမျိုး သူ့ဆီမှာ တဆံချည်မျှ ရှာမတွေ့။

နိုင်ငံခြားမှာ အနေကြာသော်လည်း မြန်မာပြည်သို့ ရောက် လျှင် ရောက်ချင်း မြန်မာပြည်သားများနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဆက်ဆံပြောဆိုတတ်သည်။ ပေါင်းသင်းတတ်သည်။

အစ်ကိုအေးမင်းလို မနေတတ် မထိုင်တတ် ယောက်ယက်ခတ် သည့် ပုံစံမျိုး မဟုတ်။

"ခင်ဗျားတို့ မြန်မာပြည်က ခင်ဗျားတို့မြန်မာပြည်က" ဟူ သော ကျေးဇူးကန်းစကားမျိုးလည်း တခါမျှ မပြော။

"မနွယ်လေး ကျောင်းသွားမလို့လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဘယ်ရိုးယားလဲ"

"တတိယနှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်"

"ဩော်....ဩော်.... အကြာကြီး လိုသေးတာပေါ့ စောင့်ရ ဖို့က"

သူ့စကားက ဘာလိုလို၊ ကားပေါ်က မျက်လုံးများ ဝေ့ လာသည်။

မနွယ်စိတ်ထဲ ထောင်းကနဲဖြစ်ပြီး သူ့ကို နှုတ်မဆက်ပဲ ကားရပ်သည့် မှတ်တိုင်တွင် ဇတ်ကနဲ ဆင်းလိုက်သည်။

"မနွယ်လေး.... ဆင်းတော့မလို့လား၊ ကျွန်တော်လဲအဲ.... ဟိုး ဟိုး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂီယာပြောင်းနေသော ကားကို သူကလည်း ပြန်ရပ်ခိုင်းသည်။ မိုးကာအင်္ကျီ တကားကားနှင့် ကားပေါ်က ဆင်းမည်ပြုစဉ်မှာ ကားက အရှိန်နှင့် ဆောင့်ထွက်သွားသည်။

ဒယိမ်းဒယိုင်ကိုယ်ဖြင့် ကိုအေးမင်း ကားပေါ် ပြန်ပါသွားသည်။

"မြန်မာပြည်က ကားတွေဟာ ဒီလိုချည်းပဲ"

သူ့အသံသည်သာ မှတ်တိုင်မှာ လွင့်ကျန်ခဲ့သည်။

တကိုယ်တည်း ကျိတ်၍ ပြုံးမိသည်။

အလိုက်မသိသည့် ဗိုလ်ကပြားနှင့် ရုတ်ခြည်းလမ်းခွဲလိုက်ရ၍ စိတ်ထဲ ပေါ့ပါးသွားသလို။

* * *

"ဩော်...အစ်ကိုအေးမင်း၊ လာထိုင်လေ၊ တယောက်တည်းလား"

ကိုအေးမင်း တယောက် အားလပ်သည့် နေ့တရက်တွင် မနွယ်တို့အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။

ရိုးသားလှသော မနွယ်၏ဖခင်ကို သူ့ နိုင်ငံခြား အတွေ့အကြုံများ ပြောပြရန်လည်း တမင်ရည်ရွယ်သည်။

မိဘနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုရယူပြီး မနွယ်နှင့်လည်း ပို၍ ရင်းနှီးလိုသည်။

"မနွယ် အသက်ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ"

"နှစ်ဆယ့်တနှစ်"

"ကျွန်တော် နိုင်ငံခြား သွားတုန်းက မနွယ် ငလေး ဟာ ကလေးပဲရှိသေးတာ၊ အငယ်မလေးဆို တကယ် ပိစိကွေးလေးပဲ၊

ခုတော့ မနွယ်လေးကလဲ ကျွန်တော့်ကို ရန်တောင် တွေ့တတ်ပြီပဲ"

သူက မနေ့တနေ့က ကားပေါ်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်လေးကို သတိရသည်။ ပြီးတော့ ဘာမှ မသိနားမလည်သေးသည့် အရွယ်လေး၊ ဘာမှမတတ်သေးတဲ့ ကလေးမလေးတွေ ဟူသော အမြင်မျိုးဖြင့် စကားဆိုနေပြီ။ မနွယ်ကလည်း သူ့သဘောကို စောကြော စဉ်းစား၍ စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

"မနွယ်ကတော့ ခုလဲ ဘာမှ မသိသေး မတတ်သေးပါဘူး အစ်ကိုအေးမင်းရယ်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဆိုတာကလဲ အခုမှ အာ ပေါက်အောင် မနည်းကြိုးစားနေတုန်းပါ"

"ဒါနဲ့ အန်ကယ်ကော"

"ဖေဖေက ပင်စင်ယူပြီးဆိုတော့ ခရီးထွက်တာ များတယ်လေ"

"ကျွန်တော့်ကိုတောင် မှတ်မိပါတော့မလားမသိဘူး"

"ဘယ်မှတ်မိပါတော့မလဲ အစ်ကိုအေးမင်း၊ အစ်ကိုအေးမင်းက ဗိုလ်ဖြစ်သွားတာပဲ၊ နဂိုက ကြီးကြီးမေဘက် လိုက်ပြီး အသားက ဖြူဖြူဆိုတော့ အမေရိကန်ရုပ် ပေါက်လာတာပဲ၊ ဒါနဲ့ အစ်ကိုအေးမင်းက မနွယ်တို့ထက် အများကြီး ကြီးတာ၊ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့နာမ်စားကြီး မသုံးပါနဲ့၊ မနွယ်တို့ ရေကြီးကုန်ပါ့မယ်"

"ကျွန်တော်လို့မပြောယင် ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ပရိုနောင်းဟာ မြန်မာစကားမှာ အယဉ်ကျေးဆုံး မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် အဲဒါလေးကိုမမေ့အောင် မနည်းမှတ်ထားရတာ"

"ဘုရားရေ...ဒါလောက်တောင်ပဲလား အစ်ကိုအေးမင်း အဲဒီနာမ်စားက ယဉ်ကျေးတာတော့ မှန်ပါတယ်၊ အစ်ကိုအေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းနဲ့ သက်တူရွယ်တူတွေ၊ အစ်ကိုအေးမင်းထက် ကြီးတဲ့လူတွေ ကိုတော့ပြောပေါ့၊ မန္တယ်တို့နဲ့ဆိုယင် ကိုယ်တို့ငါတို့သုံးပေါ့''

''ဒုက္ခပါပဲမန္တယ်လေးရယ်၊ ကျွန်တော် အဲ...ငါ ရောက်ခါ စက အဲဒီနာမ်စားအသုံးအနှုန်းတွေသိပ်မှားတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဆိုတာပဲ ရွေးပြီးသုံးတာ''

''ဟိုမှာနေခဲ့တုန်းက မြန်မာကျောင်းသားတွေနဲ့ မတွေ့ဘူး လား''

''ခဏတဖြုတ်တော့ တွေ့ကြသားပဲ၊ ဒါပေမယ့် အလေ့ အကျင့် ဖြစ်အောင်လို့ အင်္ဂလိပ်လိုပြောတာများတယ်''

''ဖြစ်ရလေ အစ်ကိုအေးမင်းရယ်''

မန္တယ် သက်ပြင်းလေး မသိမသာ ရှိုက်လိုက်သည်။

''ဒုက္ခပါပဲလား''ဟုလည်းစိတ်ထဲက ညည်းတွားလိုက်သည်။

''ဒါပေမယ့် အစ်ကိုအေးမင်း မြန်မာစကားကိုတော့ မပြော တတ်သေးပဲ''

''ပြောလို့တော့တော်ပါတယ်၊ အဲဒီ ငါနဲ့ကျွန်တော်သာ မှား တတ်တာပါ၊ငါလို့ပြောတာနားထောင်လို့ မကောင်းဘူး မဟုတ် လား၊ဒီတော့မန္တယ်လေးအခုနပြောတဲ့ကိုယ်၊ ဒါမှမဟုတ် အစ်ကို အေးမင်းလို့ပဲပြောယင် ကောင်းမယ်နော်''

''ခက်ပါပြီ၊ အခုမှကလေးကို စကားသင်သလို ဖြစ်နေပြီ၊ တော်သေးတာပေါ့၊ သူက ယဉ်ကျေးတာကို ရွေးချယ်တယ် ဆိုတော့ အင်း.... အစ်ကိုအေးမင်း နည်းနည်း ကြောင်လာ သလားပဲ''

မန္တယ်က ကိုအေးမင်း၏ မျက်နှာကို ငေးစိုက်ပြီး စိတ္တဇ ဆရာဝန်တဦး၏ အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

''အစ်ကိုအေးမင်းရေ.... မန္တယ် နိုင်ငံခြားပြန် အတော်များ များ တွေ့ဖူးတယ်၊ တချို့ဟာ အနောက်နိုင်ငံက ပြန်လာယင် မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေ မြန်မာ့ဓလေ့ ထုံးစံတွေကို ပိုပြီး အဖိုး တန်မှန်း သိလို့ ပိုပြီး မြန်မာဆန်လာတယ်၊ ပိုပြီး ရင့်ကျက်ပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လာတယ်၊ အချို့ကတော့ အစ်ကိုအေးမင်းလို ကျွန်တော်နဲ့ငါ နာမ်စားတွေအသုံးမှားပြီး နွေမိုးဆောင်း ဥတု သုံးလီလုံး အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကို ဝတ်ပြီး လူတိုင်းနဲ့ မဆက်ဆံ တတ်အောင် ဖြစ်သွားတယ်၊ လွတ်သွားတာပေါ့၊ ဘယ်လောက် အထိ လွတ်သလဲဆိုယင် တချို့ဆို နိုင်ငံခြားက ပြန်ရောက်ရောက် ချင်း တသက်လုံးနေခဲ့တဲ့ အိမ်မှာတောင် မနေတတ်လို့ အင်း လျားလိတ် ဟိုတယ်ကြီးမှာ လေးငါးလလောက် တက်နေလိုက် တာ ရှိတဲ့ငွေတွေကုန်လို့ မိန်းမနဲ့ အိုးစားကွဲတဲ့အထိပဲ၊ လုပ်ငန်း ခွင်မှာလဲ ဘယ်နေရာမှ သုံးလို့မဖြစ်တော့တဲ့အထိ ဆိုးရွားသွား တယ်''

''ဒီလောက်တောင် ဖြစ်သွားသလား''

''အစ်ကိုအေးမင်းက သူ့လောက်မဆိုးပါဘူး''

''အင်း....သူ့လောက်ဆိုးယင် ကိုယ်လဲ ဘယ်မှာ သုံးလို့ ရတော့မလဲ''

''အစ်ကိုအေးမင်းကိုတော့ တခုပဲ ပြောစရာရှိပါတယ်''

''ဘာများပါလိမ့်''

''လျှာထိုးပျဉ်ခင်းထားတဲ့ ခုလိုအိမ်ဦးခန်းမှာ ဖိနပ်ချွတ်ဖို့ပဲ''

''ဟာ...ဟုတ်သားပဲ၊ အင်း အဲဒါလဲ အကျင့်ဖြစ်နေပြီ မန္တယ်လေးရဲ့၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုအေးမင်း ချွတ်လိုက်ပါ့ မယ်''

ကိုအေးမင်း ခြေရင်းခန်းဘက်သို့ လျှောက်သွားပြီး သူ့ ရှူးဖိနပ်ကြိုးစကို ခပ်မြန်မြန် ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း ဒီအမေရိကန်တုကို အပြတ်ချွတ်ရမယ်၊ နို့မို့ဆိုယင် စားပွဲပေါ် ခြေနှစ်ချောင်းလုံး တင်ပြီး ဘယ်လောက်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲလာလာ၊ ခြေထောက် ပြန်မချချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

မနွယ် သူ့ကိုကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။ အသက်ချင်းက ဆယ်နှစ်ကျော်လောက် ကွာခြားသူ တယောက်ကို ပြောရဆိုရသည်က သိပ်မကောင်းလှ။ သို့သော် မနွယ်၏မျက်စိထဲမှာ မယဉ်ပဲ ရိုင်းနေမှန်း ပေါ်လွင်လွန်း၍ မအောက်နိုင်ပဲ ပြောမိသည်။

"ဒါနဲ့ အစ်ကိုအေးမင်း အမေရိကားကို ပြန်သွားမှာ ဆိုတော့ ဘယ်တော့လောက် ပြန်သွားမှာလဲ"

"သွားခွင့်ရတဲ့အချိန် သွားမှာပဲ"

"နိုင်ငံအတွက် နည်းနည်းမှ ပြန်ပြီး အလုပ်အကျွေးမပြုတော့ဘူးလား၊ အစ်ကို အေးမင်းတို့ကို ပညာသင်ပေးရတဲ့ အတွက် နိုင်ငံတော်ကတော့ သိပ်နစ်နာတာပဲ၊ တခါတုန်းက ဌာနအကြီးအကဲတယောက်ဟာ နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့ သူ့လက်အောက်က ပညာတတ်တယောက်က မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်ပြီး အလုပ်က နုတ်ထွက်ခွင့် လျှောက်လွှာတင်တော့ အဲဒီ လျှောက်လွှာမှာ မြန်မာပြည်တွင် မနေချင်သူအား ကန့်ကွက်ရန် မရှိပါလို့ ဖြောင်ကြီးရေးပြီး ထောက်ခံပေးလိုက်တယ်၊ မနွယ် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က် တခြားနေရာမှာ မနှစ်သက်စရာရှိပေမယ့် အဲဒီအချက်လေးကိုတော့ သိပ်သဘောကျသွားတယ်"

"မနေချင်တာကို ကန့်ကွက်နေလဲ အပိုပဲပေါ့၊ မနွယ်လေးရဲ့"

"သွားတော့ သွားကြတာပေါ့ အစ်ကိုအေးမင်းရယ်၊ ဒါလောက် ပညာသင်ပေးတဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် အားနာပါးနာ နှစ်နှစ် သုံးနှစ်လောက်တော့ ပြန်ပြီး အလုပ်အကျွေး ပြုသင့်တာပေါ့၊ ဗြုန်းစားကြီးရောက် ဗြုန်းစားကြီး ပြန်ထွက်သွားတော့

စည်းစိမ်ကို သိပ်မက်မောလွန်းရာ မကျဘူးလား၊ ဟို သိချင်းတပုဒ်လို မှောင်မနေတတ်ဘူး၊ မနေတတ်ဘူးဆိုတာလို ဖြစ်မနေဘူးလား"

"ဟား....မနွယ်လေးက ဖူသာငယ်တာ စကားလုံးကတော့ ကြီးကျယ်သွားနေဒ်၊ မနွယ်လေးက ဟိုမှာ မနေဖူးတော့လဲ နတ်ပြည်ဆိုတာ ဘယ်သို့ ဘယ်ညာ ပြောပြပေမယ့် အဟုတ်ထင်ချင်မှ ထင်မှာပေါ့၊ လူနေမှုကွာဟတာတွေ အများကြီးရှိနေတာပဲ"

"ဘယ်နိုင်ငံမှာ မဆို ငွေတွေ ရာထူးကြီးတွေရှိမှ အဆင့်မြင့်မြင့်နဲ့ အနေချောင်တာပါ အစ်ကိုအေးမင်း၊ သာမန်လူတွေကတော့ အနေမချောင်ပါဘူး၊ အရင်းရှင် နိုင်ငံမှာလဲ လူနေမှုစရိတ်ကြောင့် ကျပ်တည်းသူတွေ ဒုနဲ့ဒေးပါ၊ နောက်ပြီး အစ်ကိုအေးမင်းတို့ အထင်ကြီးတဲ့ဆီမှာ ချမ်းသာတဲ့လူတွေဟာ ဆရာ တက္ကသိုလ်မြတ်သူ ရေးထားသလို သန်းကြွယ် အကြွေးသမားတွေသာ များတာပါ၊ မြန်မာပြည်မှာ ဆင်းရဲပေမယ့် တဦးစီရဲ့ကြွေးမြီ ပမာဏချင်းယှဉ်လိုက်ယင် အရင်းရှင် နိုင်ငံက လူတွေလောက် အကြွေးမတင်ကြဘူး၊ သူတို့မှာ လူနေမှုအတွက် သန်းနဲ့ချီပြီး အကြွေးတင်တယ်၊ သားစဉ်မြေးဆက် ကြွေးမကင်းကြဘူး မဟုတ်လား။

"အနောက်နိုင်ငံကို သွားကြတဲ့ လူတွေဟာ များသောအားဖြင့် အနောက်နိုင်ငံရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို လက်ခံလိုတဲ့စိတ်နဲ့ အနောက်နိုင်ငံသားစိတ်ဓာတ် အခံ များများစားစား ရှိနေတဲ့အပေါ် အခြေတည်တယ်။

"တချို့က အနောက် ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ အနောက်တိုင်းသားတွေနဲ့ ရင်းနှီးလိုတဲ့စိတ် သိပ်ရှိကြတယ်၊ နိုင်ငံခြားသားတွေနဲ့ ရင်းနှီးမှုအတွက် ဂုဏ်ယူချင်တယ်၊ အဲဒီရင်းနှီးမှုက မျက်ပွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာတဲ့ အဘက်ဘက်က အမြတ်အစွန်းရမှုကိုလဲ နှစ်သက်ခုံမင် မျှော်လင့်တယ်၊ အဲဒီအမြတ်အစွန်းအတွက် ဘယ်လိုစိတ်ဓာတ်မျိုး နှုတ်ဆက်လိုက်ရမှာကို ဝန်မလေးဘူး၊ နိုင်ငံခြားသားကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဖက်လဲ့တကင်း"

ကိုအေးမင်းက ခပ်နုံ့နုံ့ ပြုံးကြည့်နေသည်။

"အချို့ကတော့ အနောက်နိုင်ငံကိုရောက်ယင် ရောက်ချင်း၊ ဒီကအမျိုးသမီးတွေဟာ အားလုံး အချောတွေချည်းပါပဲလား လို့ ဥဒါန်း ကျူးကြသတဲ့၊ လမ်းဘေး စာမြက်စည်းလှည်းတဲ့ မိန်းကလေးကလဲ ချောတာပဲဗျာလို့ ဆိုတယ်၊ အနေကြာတဲ့လူကို မျက်စိကျင့်သားမရသေးလို့ တဖြည်းဖြည်း အကျည်းတန်မတွေ တွေ့လာပါလိမ့်မယ်လို့ ရှင်းပြတာတောင် မယုံကြည်ဘူး၊ နှုတ် ပြည်က နှုတ်သမီးတွေနဲ့ တွေ့ရသလို အားလုံး မျက်နှာတပုံစံ တည်းနဲ့ အချောတွေချည်းခံပြီး ငြင်းသတဲ့၊ အဲဒါ ဘယ်လောက် မိန်းကလေးတွေအပေါ် နှစ်သက်စွဲမက်မှုများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲဆိုတာ တွေးကြည့်တော့၊ တခါရောက်ဖူးတာနဲ့ မပြန်ချင်တော့ဘူး ဆို တာ အဲဒီ လူစားတွေဖြစ်မှာပဲနော် အစ်ကိုအေးမင်း"

မနွယ်က ပြုံးမလိုလိုနှင့် စူးစမ်းသည့်မျက်လုံးများ ဝေ့ကာ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"အစ်ကိုကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူးနွယ်ရဲ့၊ နွယ်ယုံချင်မှယုံ၊ အဲဒီ အနောက်တိုင်းသူ တ ယောက် ယောက် နဲ့ များ ဖက်လဲ့ တကင်း နှုတ်ဆက်မိတဲ့အခါ သူတို့မျက်နှာကို စေ့စေ့ မကြည့် ရဲဘူး"

"ဖက်တော့ ဖက်ရဲသလား"

"ဖက်ရဲတယ်၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး ဖက်လိုက်တာပဲ၊ မကြည့်ရဲဘူး ဟဲဟဲ၊ သူတို့ မျက်နှာကို အနီးကပ် ကြည့်လိုက်မိယင် အစ်ကို အေးမင်းတော့ လန့်လန့်သွားတယ်၊ ကျောက်ရုပ်ကြီးကို ဖက်

လိုက် ရသလိုလို၊ ပလတ်စတစ်ရုပ်ကြီးနဲ့ မျက်နှာချင်းကပ်လိုက်ရ သလိုလို စိတ်ထဲမှာ ကြောက်သလိုလိုချည်းပဲ"

"ဒါနဲ့များ အနောက်နိုင်ငံကို သွားနေမလို့လား အစ်ကို အေးမင်းရာ"

"သွားလိုတာကလဲ အခြားအကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် ပေါ့လေ၊ ဖေဖေကလဲ သွားနေချင်တယ်၊ မေမေကလဲ့ပြီး၊ တအိမ်သားလုံးက သွားနေချင်တဲ့လူကြီးပဲ၊ မေမေကတော့ သူ့ အမျိုးတွေနဲ့ နေခဲ့မတဲ့၊ ဖေဖေကတော့ မေမေ့ကိုယ်စား တခြား အမျိုးသမီးတယောက်ကို လက်ထပ်ပြီး ခေါ်သွားမတဲ့"

"ဩော....ဒီလိုလဲဖြစ်သလား"

"ဖြစ်တာပေါ့"

"အင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်လေ၊ ဟိုနိုင်ငံတွေကို ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တွေ အသွားများတာပဲ၊ အနှစ်သုံးဆယ်ပေါင်းတဲ့မိန်းမက မလိုက် ချင်တော့ လိုက်ချင်တဲ့မိန်းမကို ကိုယ့်မိန်းမအစား ခေါ်သွား တာ မဆန်းအူးပေါ့၊ မြန်မာ တမျိုးသားလုံးနဲ့ မြန်မာတနိုင်ငံ လုံးကိုတောင်မှ မေ့သွားနိုင်သေးတာပဲ၊ ကိုယ့် မိန်းမတယောက် တော့ မလိုက်ချင်နေပစေပေါ့၊ လိုက်ချင်တဲ့သူတွေ တပုံတပင် ကိုး၊ ဘယ်သူမှမလိုက်နဲ့အုံးတော့ ဟိုမှာလဲ မိန်းမတွေ အပုံချည်း ရှိနေတာ ဆိုတော့၊ အင်းကြီးကြီးကို ပြောရတာတော့ အားနာ ပါတယ်"

"လောလောဆယ်တော့ ကိုထွေးတယောက် ကျန်ခဲ့အုံးမှာပဲ မနွယ်လေးရဲ့"

"တခါတုန်းကလဲ နိုင်ငံခြား အလုပ်သွားလုပ်မယ့် လူကြီး တယောက် အသက်ငါးဆယ်ကျော် ပင်စင်ယူခါနီး အဖိုးကြီး ပေါ့၊ အဲဒါ သွားခါနီး သူက ယောကျ်ားမရတဲ့ လေးဆယ် ကျော် အပျိုကြီးတယောက်ကို စပ်တယ်၊ ဟိုကို ခေါ်သွားချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့တဲ့၊ ဟိုမှာ ငါးနှစ်နေတဲ့ အတောအတွင်းချိန်ပိုင်း ဇနီး ဆိုပါတော့၊ ပြန်လာလို့ ဆက်ပေါင်းချင်သေးယင် ပေါင်းမယ်၊ မပေါင်းချင်ယင်လဲ ခံစားခွင့်အပြည့်အဝနဲ့ ကွာပေးမယ်ဆိုတဲ့ အပေးအယူ ရှိတယ်တဲ့၊ နိုင်ငံခြားလိုက်ချင်တော့ စဉ်းစားလို့ မက်လုံးပေး ဆွေးနွေးကြသတဲ့ အဲဒါ အပျိုကြီးက သုံးလလောက် ခေါင်းကိုက်လုအောင် စဉ်းစားတယ်"

"နောက်ဆုံးတော့ လိုက်သွားဖြစ်သလား"

"မလိုက်ဖြစ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"လူကဲ့ရဲ့မှာစိုးလို့တဲ့၊ နိုင်ငံခြားရောက်ဖူးချင်တာနဲ့ ခေါင်းဖြူအရက် အိုးကြီးနောက် လိုက်သွားတယ်လို့ လူပြောခံရမှာကြောက်လို့တဲ့"

"တသက်လုံး ဟိုမှာနေမယ် ဆိုယင်တော့ လိုက်သွားမယ့်သဘောလား"

"တသက်လုံး နေမယ်ဆိုယင် ပိုပြီးမဖြစ်သေးတယ်လို့ ပြောတယ်၊ အဘိုးကြီး အလျှင်သေတော့ သူတယောက်တည်း လူမျိုးခြားတွေထဲမှာ မျက်စိသူငယ်နဲ့ ကျန်နေမှာ မစဉ်းစားဝံ့ဘူးတဲ့၊ အဲဒါနဲ့ မလိုက်ဖြစ်ဘူး၊ လိုက်တော့ လိုက်ချင်လိမ့်မယ်၊ မလိုက်ဖြစ်တာ တခုပဲ သူ့ကို မနွယ်စိတ်ထဲက ချီးကျူးမိပါတယ်၊ မလိုက်ဖြစ်လို့ တော်သေးရဲ့၊ သူက တကောင်ကြွက် တမျက်နှာပဲ၊ ငဲ့ညှာစရာ မိသားစု တဦးတလေမှ မရှိပဲနဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့အလယ်မှာ တယောက်တည်း ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရတာကိုလက်ခံနိုင်ပြီး တခြား လမျိုးကြားမှာ ချမ်းသာပြီးနေရမှာကို မနေလိုဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်လေးကို ချီးကျူးလိုက်မိတယ်၊ သူ့ကိုတင်မကသေးဘူး"

"ဘယ်သူကို ချီးကျူးချင်သေးသလဲ"

"အစ်ကို အေးမင်းရဲ့ မေမေကိုပေါ့၊ တကယ်တော့ ဒီမှာလဲ ပြည့်စုံနေမှ ဘယ်သွားစရာ လိုသေးလဲလို့ ပြောတဲ့ကြီးကြီးမေရဲ့ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်နိုင်မှုကို ချီးကျူးတယ်၊ သွားနေချင်တဲ့ လူ အတော်တော်များများဟာအစ်ကိုအေးမင်းတို့လိုပြည့်စုံပြီးသား လူတွေများတယ်၊ အဲဒီ ပြည်ပသွားနေထိုင်ဖို့အတွက် ဒီနိုင်ငံမှာ ငွေအတော်များများ သွန်အောသွားနိုင်သူတွေသာ ထွက်သွားကြတာပဲ၊ ပြည့်စုံနေပါလျက်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မပြည့်စုံသေးဘူး ထင်ကြတာကိုး"

"ဘယ်မှာ ပြည့်စုံတယ်ခေါ်မလဲ မနွယ်လေးရယ်၊ အလုပ်မလုပ်ပဲနဲ့ ဆယ်နှစ်လောက် ထိုင်စားဖို့ မပြောနဲ့ ငါးနှစ်လောက်တောင် ထိုင်စားစရာ ရှိလို့လား"

"အလုပ်လုပ်မှ စားရမှာပေါ့၊ ဟင်းခွက်သုံးရာလောက်စားပုံမျိုးတော့လဲ မစားနိုင်ဘူးပေါ့၊ သူများနည်းတူတော့ စားရမှာပေါ့၊ လောကမှာ တိုက်ရယ်၊ ကားရယ်၊ စားဖို့ရယ် ရှိနေယင် ပြီးရောလား အစ်ကိုအေးမင်း၊ မေတ္တာတရားလောက် မက်မောနှစ်သက်စရာ၊ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်စရာ ဘယ်မှာ ရှိလို့တုံး၊ ငွေတွေအများကြီး ပိုင်ဆိုင်နေပြီ မေတ္တာတရားနဲ့ ကင်းဝေးနေယင် အချည်းနှီးပါပဲ၊ အစ်ကိုအေးမင်းလဲ လောလောဆယ် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ မိခင်ရဲ့ ချစ်ကြင်နာမှု၊ မိခင်ရဲ့ ယုယမှုကို မရနိုင်တော့ဘူးမို့လား"

"လောကမှာ တိုက်ရယ်၊ ကားရယ်၊ မိန်းမရယ်၊ ရှိနေယင် နိဗ္ဗာန်တောင် မလိုချင်ဘူးဆိုတဲ့ လူတွေ ရှိနေတာပဲဟာ"

"တွေ့ဖူးပါတယ်၊ လူ့ဘဝမှာ ဒိမက်မောခြင်း သုံးခုတည်းနဲ့ ရောင်းရဲ တင်းတိမ်နိုင်ပါတယ်လို့ သူတော်ကောင်း စကား ပြောတဲ့ အတ္တသားကောင်တွေပေါ့၊ နွားခြေရာကွက်ကို သမုဒ္ဒရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထင်သူတွေပေါ့၊ ဒီထက် မြတ်နိုးစရာ ကိုးကွယ်စရာ မမြင်ဘူး၊ ဒီထက် မွန်မြတ်ကောင်းမွန်တဲ့ အနှစ်အရသာ မတွေ့ဘူးတဲ့ သူတွေပေါ့"

"ဒါပေါ့၊ လက်ရှိစည်းစိမ်နဲ့ သူ့ဘဝဟာ နိဗ္ဗာန်ပဲ ဥစ္စာ"

"ဒီစကားလုံးကို သုံးဖို့တောင် မသင့်ဘူး၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်မှာ နစ်မျောနေတဲ့ တလမ်းသွားသဘောကို နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ မနှိုင်းသင့်ဘူး၊ တချို့ ဘယ်လောက် ယစ်မူးမိန်းမောတွေဝေသလဲဆိုယင် အသိပညာရှင်တယောက်က ကိုယ့်နံဘေးမှာ ကပ်ထိုင်ပြီး ဝေဖန်နေတာတောင် မရိပ်မိဘူး"

"ဘယ်လိုဝေဖန်လို့လဲ"

"တချို့လူတွေဟာ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်မှာယစ်ပြီး၊ ကာမဂုဏ်အညစ်အကြေးတွေဟာ လက်တဆစ်လောက် ထူကြတယ်တဲ့၊ စင်ကြယ်အောင်လဲ မကြိုးစားကြဘူး၊ လျော့နည်းအောင်လဲ မကြိုးစားကြဘူးတဲ့၊ သူများက ဝေဖန်လိုက်မှ နည်းနည်းလေး လက်ဖျားနဲ့ ခါချလိုက် နည်းနည်းလေး ခါချလိုက် လုပ်လိုက်တာပါတဲ့၊ သူကဘယ်သူ့ဘယ်ဝါရယ်လို့ မညွှန်းပဲပခုံးချင်းယှဉ်ပြီး ဝေဖန်သွားတယ်၊ မန္တယ်ကသာ ကြားထဲက မျက်နှာပူနေတယ်၊ အစ်ကိုအေးမင်းလဲ အဲဒီလိုကိလေသာနဲ့ မောဟတွေ ဖုံးနေတာပဲ"

"မန္တယ်လေးကို အစ်ကိုအေးမင်း အငြင်းအခုံမလုပ်ချင်တော့ဘူး၊ အစ်ကိုအေးမင်း ဒီ အိမ်ကို လာတာ နိုင်ငံခြားပြန်တွေ ကိစ္စဆွေးနွေးဖို့လဲ မဟုတ်ဘူး၊ မန္တယ်လေးကို အဲဒီ နိုင်ငံကြီးတွေကို ရောက်ဖူးစေချင်တဲ့ဆန္ဒကြောင့် လာခဲ့တာပဲ"

"ဘယ်လို အစ်ကိုအေးမင်း"

"မန္တယ်လေးကလဲ အစ်ကိုအေးမင်း ပြောတာနားမလည်ဘူးလား၊ မန္တယ်လေးကို အစ်ကိုအေးမင်းက ဘဝကြင်ဖော် အဖြစ်

ခေါ်သွားချင်လို့၊ ချက်ချင်း မလိုက်ချင်သေးယင်လဲ ကိုထွေးနဲ့မှ လိုက်ယင်လိုက်ခဲ့ပေါ့"

"ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ အစ်ကိုအေးမင်းရယ်"

"လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ နိုင်ငံခြား ရောက်ဖို့ ခေါ်နေတာကို နားမလည်ဘူးလား မန္တယ်လေးရယ်"

"အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ နိုင်ငံခြား ရောက်ဖူးရုံနဲ့ ပြီးပြည့်စုံရောလား၊ ဖြစ်နိုင်ရောလား အစ်ကိုအေးမင်း၊ ဒါလောက်တောင်ပဲလွယ်သလား"

သူ့မေးခွန်းသည် ကိုအေးမင်း၏ မျက်လုံးများကို သိသိသာသာ ပြူးကျယ်သွားစေသည်။

"အိမ်ထောင်ရေးဟာ လွယ်တာပေါ့ မန္တယ်လေးရဲ့"

"တစိတ်တဒေသအားဖြင့်သာ မှန်လိမ့်မယ် အစ်ကိုအေးမင်း၊ တဦးသဘောကို တဦးသိပြီး တဦးကိုတဦး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးနဲ့ မြတ်နိုးမိယင်တော့ လွယ်ချင်လွယ်မယ်၊ အစ်ကိုအေးမင်းနဲ့ မန္တယ်တို့က ခပ်ငယ်ငယ်က သိကြတာဆိုပေမယ့် ဒါလောက်အထိ ဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ရင်းနှီးတာမှ မဟုတ်တာ အစ်ကိုအေးမင်းရယ် ပြောမှ ပြောပလေ၊ နောက်ပြီး အို-မန္တယ်က အစ်ကိုအေးမင်းကို ချစ်မှ မချစ်တာ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ"

မန္တယ်က ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်မိသည်။ သို့သော် ကိုအေးမင်း မျက်နှာပြင်ပေါ်က အပြုံးများက လွင့်ပြယ်မသွား။

"မန္တယ်လေးသာ မလိုက်ချင်တာပါ၊ လိုက်ချင်တဲ့ သူတွေ ရှိတယ်နော်"

"မန္တယ်တို့တော့ ဝေးပါသေးတယ်၊ နိုင်ငံခြားမှာ ငါးနှစ်တိတိ နေလာတဲ့ မန္တယ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတယောက်က ပြောပြဖူးတယ်၊ သူယူဂိုဆလပ်မှာနေခဲ့တုန်းက မြန်မာပြည်က ပဲကြီးလှော်လေး တညင်းသီးလေး လက်ဆောင်ရတော့ ပဲကြီးလှော် အစေ့

www.burmeseclassic.com

နှစ်ဆယ်လောက်ကို ဒီနေ့ ဆယ်စေ့စားပြီး နောက်တနေ့အတွက် ဆယ်စေ့ ချန်ထားရတယ်တဲ့-ရတဲ့ တညင်းသီး လေးသုံးလုံးကိုလဲ တနေ့မှာ တလုံးပဲ ပြုတ်စားရတယ်တဲ့၊ ကိုယ့်တသက်လုံး စားလာခဲ့တဲ့ အစားအစာတွေကို ဟိုရောက်မှ တမ်းတပြီး စိတ်ဆင်းရဲရတဲ့ အသေးအဖွဲလေးတွေပါ၊ ဒီထက် ကြီးမားတဲ့ တမ်းတစရာတွေ ရှိခဲ့ယင် ပိုဆိုးမယ် အစ်ကိုအေးမင်း"

"တကယ် ပြောနေတာလား မနွယ်လေးရယ်"

"ခက်ပါပကော အစ်ကိုအေးမင်းရယ်"

"မနွယ်လေးမှာ တခြား ရည်စူးထားတာ ရှိနေလို့လား"

"ဟင်အင်း မရှိပါဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့"

"အခုနက ဆိုပြီးပါပကော မချစ်လို့ပါဆို-မရှင်းသေးဘူးလား"

"ချစ်တဲ့သူနဲ့ဆိုယင်တော့ လိုက်မှာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟိုမှာသွားနေမယ့်သူဆိုယင် မချစ်ဘူး အစ်ကို အေးမင်း"

"သြော်....ဟား ဟား ဟား"

အသံနက်ကြီးနှင့် သူ အားရပါးရ ရယ်လိုက်ဖြင့် မနွယ်ကျောထဲကပင် နည်းနည်းနည်း စိမ့်သွားသည်။

သူ့မျက်လုံးများသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပြောင်လာမှန်းလည်း မနွယ် သတိထားလိုက်သည်။

"ဟား ဟား ဟား မနွယ်က ကလေးစိတ်ပဲ ရှိနေသေးတာကိုး ဟား ဟား ဟား"

သူ ထပ်၍ ရယ်သည်။ မနွယ်၏ အယူအဆများကို ရယ်သည်ဖြင့် ချေဖျက်ပစ်သည်။ မနွယ်၏ အယူအဆ အတွေးအခေါ်များကို သူလက်မခံကြောင်း ပြနေသည်။

ကလေးမို့ မချစ်တတ်သေး ဟူသော အမြင်ဖြင့်သာသသော ကျေနပ်ခြိုက်စွာ တဟားဟားဟား ရယ်နေသည်။

အိမ်ရှင် လူကြီးများ မရှိ၍ မနွယ် ကြောက်သလို ဖြစ်လာသည်။ ကြက်သီးများပင် တဖြန်းဖြန်း ထလာသည်။

သူ့စကားများ လွဲချော်ကုန်ပြီလားဟု သံသယ စိတ်များလည်း ဝင်လာသည်။

"ဒီမှာ မနွယ်လေး"

သူက ပြောပြောဆိုဆို မနွယ်လေး၏ နှစ်ယောက်ထိုင် ထိုင်ခုံသို့ ရွှေ့ပြောင်းထိုင်လိုက်သဖြင့် မနွယ်ခမျာ တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး တဘက်သို့ မသိမသာ ရွှေ့လိုက်သည်။

"မနွယ်လေးဟာ အချစ်နဲ့မှ မတွေ့သေးပဲ၊မနွယ်လေး အစ်ကိုအေးမင်းကို ကြည့်စမ်း၊ အစ်ကိုအေးမင်းဟာ မုန်းစရာကောင်းတဲ့လူတယောက်လား"

မနွယ် သူ့ကို သားကောင်ရှာရောက်နေသည့် သမင်မလေး၏ အကြည့်ဖြင့် ကြည့်မိသည်။

"မုန်းဖို့တော့ မကောင်းဘူးမို့လား"

"အို ကြောက်-ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်"

"မနွယ်လေး"

ပြောပြောဆိုဆို သူ လက်တဘက်သည် မနွယ်၏ ပခုံးကို ဖြတ်ကနဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

"အို-အစ်ကိုအေးမင်း လွှတ်ပါ၊ ဖယ်ပါ လူကြီးလူကောင်းလိုနေစမ်းပါ၊ မနွယ် အဲဒါတွေ မကြိုက်ဘူး၊ အစ်ကိုအေးမင်းရဲ့ဘဝကို မနွယ် မမက်မောဘူး၊မနှစ်သက်ဘူး၊ အို အစ်ကိုအေးမင်းကို ချစ်လဲ မချစ်ဘူး"

ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် လက်တဘက်ကို ရုတ်ကနဲ ဖယ်ချလိုက်ပြီး မနွယ် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့အနားက အမြန်ဆုံး ခွာပစ်လိုက်သည်။

သူ့ရင်မှာ မုန်တိုင်းထန်သော လှိုင်းဂယက် များသည် ကပြောင်းကပြန် လှုပ်ရှားသွားသည်။

ဒေါသ စိတ်များသည် နှလုံးသွေးနှင့်အတူ ငယ်ထိပ်သို့ပင် ရောက်ကုန်ပြီ။

"အစ်ကိုအေးမင်း စကား ကောင်းကောင်း မပြောချင်ယင် နောင်ကို မနွယ် စကား မပြောတော့ဘူး၊ မုန်းစရာ ကောင်းအောင် မလုပ်စမ်းပါနဲ့ အစ်ကိုအေးမင်းရဲ့၊ အနောက် နိုင်ငံက ပါလာတဲ့ အစ်ကိုအေးမင်းရဲ့ ကိုယ်ပေါ်က အညစ်အကြေးတွေ မြန်မာ့မြေပေါ်မှာ မလွင့်စဉ်ခင် ကိုအေးမင်း ဒီနိုင်ငံက ပြန်ထွက်သွားရပါစေလို့ မနွယ် ဆုတောင်းမယ်"

"ဒါလောက်တောင်ပဲလား မနွယ်လေးရယ်"

သူ ထိုင်ရာက ရုတ်ချည်း ထသွားသည်။

မနွယ်၏ မျက်လုံးအိမ်မှာ နီမြန်းလာပြီ။ မနွယ်စိတ်ဆိုးပြီ။

ကိုအေးမင်း ကိုယ်ရှိန်ပြန်သတ်၍ ပြန်သွားသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ အကျိတ်အခဲနှင့်။

* * ●

"အဲဒီလို-ညှော်သည်က အိမ်ရှင်ကို နှုတ်နဲ့ စော်ကားမှုမျိုးတွေ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါကြောင့် တလောက အငယ်နဲ့ ကိုဝဏ္ဏကို တွေ့မိတုန်းက ကိုအေးမင်း မျက်နှာကို ကွက်ကနဲ ပြန်မြင်မိလိုက်ပြီး မနွယ်ရင်ထဲမှ ထောင်းကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်"

ယောကျ်ားတိုင်းဟာ ကိုအေးမင်းတွေချည်း မဟုတ်ပါဘူး မမနွယ်ရယ်"

"အားလုံးကို မဆိုလိုပါဘူးလေ"

"ဒါနဲ့ သူက ဆက်မကြိုးစားတော့ဘူးလား"

"လူကြီးချင်းကတဆင့် ပြောခိုင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် မနွယ်ရဲ့ ဖေဖေကလဲ သမီးသဘောမှ သမီးသဘောဆိုတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ သူတို့ တမိသားလုံးပြောင်းသွားတယ်၊ သူ့အမေကတော့ သူ့ညီအစ်မတွေနဲ့ နေခဲ့တယ်၊ သူ့အဖေက မိန်းမတယောက် သူ့အမေကိုယ်စား ခေါ်သွားတယ်၊ အခု လက်ရှိ သားဟာလဲ မကြာခင် သွားမှာပဲ၊ သူတို့ညီအစ်ကိုကတော့ မြန်မာမိန်းကလေး တယောက်ကို ခေါ်သွားရဖို့အတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်းအုံးမယ်ဆိုပဲ"

"မမနွယ်က ဒေါက်တာ ထွေးမင်း ဒီအိမ်မှာ ဝင်ထွက်နေတာ ဘာဖြစ်လို့ လက်ခံတာလဲ-အငယ်နဲ့ သဘောတူလို့လား"

"တူတာယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူသဘောကျလို့ သွားချင်လဲသွားပေါ့၊ ဒါက အငယ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မမနွယ်မှ မဟုတ်ဖဲ၊ သူတို့ကတော့ အငယ်ပါယင် မမနွယ်ပါ လိုက်လိမ့်မယ် ထင်မှာပေါ့၊ အငယ်က မမနွယ်ရဲ့ စိတ်ကိုသိပါတယ်"

"နောက်တခု မမနွယ်ကို ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးချင်သေးတယ်"

"မေးပါလေ၊ မမနွယ်က ကွယ်ဝှက်ထားတာ ဘာမှ ရှိတာမဟုတ်ပဲ"

"မမနွယ်ဆီကို ဆရာချစ်ညိုဆီက စာတွေ မကြာမကြာ လာနေတယ် မဟုတ်လား"

"အငယ်က ကိုဝဏ္ဏကို ပြောလိုလား"

"စာတိုက်က သိတာပေါ့၊ ကဲ အဲဒါ အမှန်ကို ပြောပြနိုင်မလား"

"ကိုဝဏ္ဏ စဉ်းစားကြည့်လေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အငယ်ကပြောတော့ သူ့စာတွေဖတ်ကြည့်ရတာ မေတ္တာစကားမပါပဲ ရိုးရိုး သတိရကြောင်း ရေးတဲ့စာတွေဆို"

"ကျန်းမာပါ၏လို့ သုံး လေး လုံး ထည့်ရေးထားတယ်၊ ကိုဝဏ္ဏ ဘယ်လိုယူဆမလဲ"

"စာဟာတပတ်ကို နှစ်စောင်မှန်မှန် လာနေတယ်ဆိုယင် ဒီကျန်းမာပါ၏ကို ဘာသဘောနဲ့ တပတ် နှစ်စောင်နှုန်း ရေးနေမလဲ၊ကိုဝဏ္ဏစဉ်းစားပါအုံး"

"ဒါဖြင့်ယင် သူ့ဘက်က မေတ္တာရှိနေလို့ပေါ့"

"ရှိတယ်လို့တော့ ရေးမထားဘူး"

"မမနွယ်က ထင်တယ်ပေါ့"

"အင်း"

"ထင်တော့ မမနွယ်က ဆရာချစ်ညိုကို မျှော်နေသလား"

"ကိုယ်နဲ့ ဖူးစာဆုံမယ့်သူကို လူတွေဟာ ကြိုမြင်တတ်သလား ကိုဝဏ္ဏ"

"ကြိုမြင်တယ် မမနွယ်"

"ဘာကြောင့်"

"ကိုယ်ချစ်တဲ့သူဟာ ကိုယ့်ဖူးစာရှင်ပေါ့"

"အခုအချိန်မှာ မမနွယ် ကြိုပြီးမမြင်သေးဘူး"

"ဒါဖြင့်ယင် ရှင်းပါပြီ၊မမနွယ် ချစ်တဲ့သူ မရှိသေးဘူးပေါ့"

"ခင်မင်တဲ့သူတွေတော့ ရှိပါတယ် ကိုဝဏ္ဏ"

ဝဏ္ဏ ရင်ပြင်တခုလုံး မြင့်မောက်သွားသည်။

အသက်ကို မဝတဝ ရှူရှိုက်ရသဖြင့် မွန်းကျပ်သွားသလို တအားကုန် ရှူသွင်းလိုက်ရသည်။

ဒီတော့လည်း မမနွယ်ထံက ကိုယ်သင်းနံ့သည်သာ ရင်ခွင်အနွှံ မွှေးပျံ့သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

"မမနွယ်ရယ် ဝဏ္ဏတယောက်ကို ဘာကြောင့်များ အချိန်ကြာကြာ လှည့်စားချင်ရတာလဲ၊ မမနွယ်ရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ဝဏ္ဏကို ချစ်နေလျက်သားနဲ့"

သူ ခေါင်းငုံ့ထားရာက ညင်သာဆုံးလေသံနှင့် ပြောသည်။ သူ့အသံက မနွယ်၏ရင်ခွင်မှာ တဒင် နွေးထွေးသွားသည်။

"ကိုဝဏ္ဏကို ခင်ရုံမဟုတ်ဘူး၊ ချစ်သားပဲ၊ ဒါပေမယ့် မောင်လေးတယောက်လို ချစ်နေတာ"

"မမနွယ်က ကိုယ့်ထက်ငယ်တဲ့သူကို မှီရမှာ မလိုလားဘူး ထင်တယ်၊ စိတ်သဘောထား ရင့်ကျက်မှုဟာ အသက်ကြီးတယ် ငယ်တယ်ဆိုတဲ့ အသက် အတိုင်းအတာပေါ် မတည်ပါဘူး မမနွယ်၊ တချို့အသက်ကြီးပြီး သဘောနုတာတွေ ပြည့်လို့ပါ၊ အသက်ဘယ်လောက်ငယ်ငယ် လူကြီးစိယ် မွေးနိုင်တဲ့လူက မွေးနိုင်တာပဲ၊ ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးသူက ကိုယ့်လောက် စိတ်မရင့်တာတွေ ကျွန်တော်တော့ အများကြီး တွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်"

"ကိုဝဏ္ဏ ရင့်ကျက်မှန်းသိပါတယ်"

"မမနွယ်က ကျွန်တော့်ကို ချစ်သူတယောက်လို မချစ်နိုင်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား မမနွယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ မမနွယ် ချစ်နိုင်မယ့် တနေ့နေ့ကို စောင့်နေမယ် မမနွယ်"

"ကိုဝဏ္ဏကို မမနွယ်မညာပါဘူးကွယ်၊ မညာချင်ပါဘူး၊ ကိုဝဏ္ဏကို ကိုယ့်အိမ်သားလို ဝင်ထွက်နေတာကို မမနွယ် လက်ခံနိုင်တာဟာ မောင်ကလေး တယောက်လို အားကိုးခင်မင်လို့၊ မမနွယ်တို့မှာ အရင်းအချာထဲက အားကိုးစရာ အစ်ကိုတွေ မောင်တွေ ရှိနေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ကိုဝဏ္ဏကို အားကိုးတယ်၊ ယုံကြည်တယ်"

"စိတ်မချမ်းသာလိုက်တာ မမနွယ်ရယ်"

www.burmeseclassic.com

"မမနွယ် ကိုဝဏ္ဏစိတ်ချမ်းသာအောင် ညာပြောရမှာလား ကိုဝဏ္ဏ၊ မမနွယ် မညာပါရစေနဲ့၊ ကိုဝဏ္ဏကို အင်းလေး ရေပြင်မှာ မြင်မြင်ချင်း ကိုယ့်မောင်အရင်းလေးလို အောက်မေ့ခဲ့မိပါတယ်၊ ယုံစမ်းပါ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ကျွန်တော် မယုံချင်ဘူးမမနွယ် ကျွန်တော် မယုံချင်ဘူး၊ မယုံပါရစေနဲ့အုံး"

"ဘာကြောင့် မယုံချင်သေးတာလဲဟင်"

"မမနွယ်ရဲ့နှုတ်ဖျားက ဘယ်သူဘယ်ဝါကို ချစ်မိတယ် မဆိုသေးယင် ယောကျ်ားတိုင်းဟာ မမနွယ်ရဲ့အနာဂတ်ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် စိတ်ကူးယဉ်နိုင်တယ်၊ အဲဒီစိတ်ကူး ယဉ်နိုင်တဲ့ လူတွေထဲမှာ ဝဏ္ဏလဲ ပါတယ်လို့သာ မှတ်ထားပေးပါ မမနွယ်ရယ်"

မနွယ်အပါးက သူလေးတွဲစွာ ထွက်သွားသည်။

စံပယ်ရုံမှ စံပယ်ပန်းရနံ့သည် သူ့နောက်သို့ အပြေးအလွှား လိုက်သွားမည်ထင်သည်။

မနွယ်တယောက်ကမူ စံပယ်ပင် နံဘေးက ခုံတန်းလေးမှာ တယောက်တည်းကျန်လျက်။

*　　　*　　　*

လှမ်းနေသည့်ခြေလှမ်းများကို မနွယ် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်ပစ်လိုက်သည်။

လေးဘီးတက္ကစီ ကားတစီးက သူ့နံဘေးမှာ တုံ့ကနဲ ရပ်သွားသည်။

ကားပေါ်က ဆင်းလာသူမှာ ကားလေး အတွင်းက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖြည်းညင်းစွာ ထိုးထွက်လာရသည့်နှယ် ကိုယ်ကာယ သန်မာထွားကျိုင်းလှသည်။

တူးအိတ်ဖိုက်ဖိုက် အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံပေါ်တွင် ရွှေရောင်ရာထူးအဆင့် တံဆိပ်များ မရှိသည်ကလွဲပြီး သူ့ရုပ်သည် တည်ကြည်ခြင်း ခန့်ညားခြင်း ရဲရင့်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံနေပြီ။ အထူးသဖြင့် သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ်က လိုက်လှဲသည့် အပြုံးသည် အနည်းငယ် ကြမ်းတမ်း ရင့်ရော်သည့် သူ့ရုပ်သွင်ကို ကွယ်ပျောက် သွားစေသည်။

မနွယ် အံ့သြလိုက်သည် ဖြစ်ခြင်း။

"ဟာ....အစ်ကိုချစ်ညို"

"မှတ်မိသားပဲနော်၊ သိပ်အံ့သြသွားသလား"

မနွယ်က အနည်းငယ်ရှက်သွားသည်။

"အံ့သြလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝမ်းသာလို့ပါ၊ အစ်ကိုကလဲ ညီမကို မှတ်မိသားပဲ"

"ကဲ အစ်ကို ညီမတို့အိမ်ကို လိုက်ခဲ့မယ်၊ လာလာ ကားပေါ်တက်"

သူက မနွယ်တက်သည့် ကားနောက်ပိုင်းသို့ရှေ့ထိုင်လိုက်သည်။

"အစ်ကိုဆီကို ဘာဖြစ်လို့ စာမှန်မှန်မရေးတာလဲ"

သူက မနွယ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေရာက မေးသည်။

"ရေးသားပဲအစ်ကို၊ စာတွေမရောက်လို့လား"

"ငါးစောင်မှ တစောင်နှုန်း ပြန်ရေးတယ် မဟုတ်လား၊ စာက တခါတလေ တပ်ရင်းကနေ တလလောက်ကြာမှ ဖတ်ရတာဆိုတော့ စာအရေးနည်းယင် ဖတ်ရဖို့ သိပ်ဝေးသွားတယ်၊ စောင့်ရတာ သိပ်ကြာတာပဲ၊ များများရေးမှ တခါတခါ အများကြီးစုပြီး ဖတ်ရဘာ၊ မနွယ်တို့ဆီက စာတွေဖတ်ရတာ ဘယ်လောက်အားရှိတယ် မှတ်သလဲ"

"မနွယ်က စာရေးရတာ မပျင်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဖတ်ရတဲ့ အစ်ကို့အတွက် ငြီးငွေ့မလားလို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

"မနှယ် စာတွေကိုဖတ်ရတာ ဘယ်ငြီးငွေ့ပါမလဲ၊ အစ်ကိုတို့နဲ့ လပေါင်းများစွာ မျက်ခြည်ပြတ်နေတဲ့ မြို့ပေါ်က အကြောင်းတွေ တဆင့် ကြားသိနေရတာပဲ၊ အစ်ကိုတို့ရေးတဲ့ စာတွေသာ မနှယ်တို့ ပျင်းယင်ပျင်းမှာ ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့လဲမဟုတ်၊ ကဗျာလဲ မဆန်ဆို တော့"

"မပျင်းပါဘူး၊ သံလွင်မြစ်အကြောင်း၊ ရွှေလီမြစ်အကြောင်း အရှေ့ရိုးမအကြောင်းတွေပါတာပဲ၊ တခါတလေတော့ ထိတ်လန့် မိတယ်၊ စစ်ပွဲတပွဲရဲ့ နိမိတ်ပုံကို မြင်လာမိတဲ့အခါ စစ်မိန့်သံတွေ၊ သေနတ်၊ ဗုံးသံတွေ၊ ယမ်းငွေ့တွေ၊ သွေးတွေ အော်ဟစ် ညည်းညူ သံတွေ၊ အောင်ပွဲရလို့ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်သံတွေ စဉ်းစားမိယင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ်၊ အဲဒီ တပိုက်က ငှက်ဖျားရောဂါ ထူထပ်မှုကို သိရတဲ့ အခါကျတော့လဲ စိတ်ပူ ရပြန်တယ် အစ်ကို"

"ငှက်ဖျားအတွက်ကတော့ ဆေးမှန်မှန် စားပေးရတာပေါ့ ကွာ၊ ငှက်ဖျားပိုးဆိုတာ အစ်ကိုတို့ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေရတဲ့ ပြည်တွင်း သောင်းကျန်းအဖျက်သမားပိုးတွေလောက် မဆိုးရွား ပါဘူး၊ ကုစရာဆေးရှိပါတယ်၊ သူတို့တတွေဟာ ဘယ်နိုင်ငံရေး ဘယ်ဝါဒမှ အခြေအမြစ် ခိုင်ခိုင်မာမာမရှိပဲနဲ့ အရွယ်မရောက်တဲ့ တိုင်းသား ကလေးငယ်တွေကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး နိုင်ငံတော် အတွက် ပြည်သူတရပ်လုံး အတွက် ဒုက္ခရောက်မယ့် အဖျက် လုပ်ငန်းမှန်သမျှကို လုပ်မယ်၊ မြန်မာ့အပိုးတန် ရတနာနဲ့ ရှေး ဟောင်း ပစ္စည်းတွေ ခိုးထုတ်မယ်၊ ကျောက်မျက် ရတနာတွေ ပြည်ပကိုခိုးထုတ်မယ်၊ ဘိန်းကုန်ကူးမယ်၊ ဒီကြားထဲက အခွင့် သာယင် သာသလို လူထုအင်အားနှင့် ဆောက်တည်ထားတဲ့ လမ်းတွေ တံတားတွေ ဖျက်မယ်၊မိုင်းထောင်မယ် မကောင်းတာ မှန်သမျှ လုပ်တဲ့ အဖျက်သမားတွေ၊ ဒီအဖျက်သမားတွေကို

အစ်ကိုတို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေရတယ်၊ အမြစ်ပါ မကျန်အောင် ချေမှုန်းနေရတယ်"

"အစ်ကိုတို့ သိပ်ပင်ပန်းမှာပဲနော်"

"အစားဆင်းရဲခြင်း အနေဆင်းရဲခြင်း ဆိုတာ အစ်ကိုတို့ ဘဝမှာ မဆန်းတော့ပါဘူး ညီမရယ်၊ ရန်သူဝေးတဲ့နေရာ ရောက်ဖို့နဲ့ ရပ်နား ချက်စား ထွက်နဲ့ နားရတယ်လို့ မရှိပါဘူး၊ လှုပ်ရှားတဲ့နယ်မြေတွေမှာ နားနေဖို့ဆိုတာ မရှိဘူး၊ ရန်သူကို မျက်ခြည်မပြတ် မနားတမ်း ရှာဖွေတိုက်ရတယ်၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်တစုံဟာ မိုးရွာယင် စိုသွားလိုက်၊ နေပူယင် ခြောက်သွားလိုက်နဲ့ပဲ"

"ဩော်....ဒီလိုပဲ မနားတမ်း လှုပ်ရှားနေရသလား အစ်ကို"

"ဒါပေါ့ တခါတလေတော့ အစ်ကိုတို့ဘဝကို အစ်ကိုတို့ ပြန်ပြီးစဉ်းစားကြည့်တယ်၊ အစ်ကိုတို့ရဲ့ဘဝဟာ တန်းတူ တခြား လူတွေနဲ့ အနေအထိုင်ချင်း ကွာလှချည်လားလို့၊ ဘာကြောင့် များ ဒါလောက် ပင်ပန်းဆင်းရဲတဲ့ တပ်မတော်ထဲ ဝင်ပြီး တိုက်ပွဲ ဝင်နေရသလဲ၊ ပြည်သူကို အလုပ် အကျွေး ပြုနေရသလဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ပြီးဆန်းစစ်မိတယ်"

"ဘာကြောင့်လဲ အစ်ကို"

"အစ်ကို ဆယ်တန်း ဖြေခဲ့စဉ်တုန်းက ဆယ့်ရှစ်နှစ်သား၊ မပြည့်သေးဘူး၊ နောက်တနှစ်မှာ စစ်ထဲဝင်တာပဲ၊ အဲဒီတုန်းက အစ်ကိုစိတ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိတော့ မျိုးချစ်စိတ် ရဲရဲတောက်ကိန်း အောင်း နေလို့တော့ မဟုတ်ဘူး၊ စွန့်စားမိတော့ ဝါသနာ ကြောင့်ပဲ ညီမရဲ့၊ စစ်ဝါဒတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ စစ်သား ဖြစ်ချင်တာကို ပြောတာပါ၊ ကလေး ဘဝကတည်းက အခု ကလေးတွေ ကစားကြသလို တပ်စု တနေရာယူ ဘာညာနဲ့ အော်ဟစ်ကစားသလို ကစားခဲ့ဖူးတယ်၊ ဝါသနာ အခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်လာရတာလဲ အစ်ကိုတို့နယ်တပိုက်မှာ ကြီးစိုးခဲ့တဲ့ သောင်းကျန်းသူတွေ ကြောင့်ပဲ၊ တကယ်တမ်း တပ်မတော်ထဲ ရောက်လာတော့ အဖျက်သမားတွေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေ၊ ရက်စက်မှုတွေ၊ ဒုက္ခပေးမှုတွေကို ပိုပြီး တွေ့လာရတော့ အမိနိုင်ငံရဲ့ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုကို အကာအကွယ်ပေးလိုတဲ့ သတ္တိတွေ မျိုးချစ်စိတ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာရပြန်တယ်ပေါ့"

"အခု အစ်ကို ခွင့်နဲ့လာတာလား၊ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ လာတာလားဟင်"

"တာဝန်နဲ့ဆိုပါတော့၊ အစ်ကို လူနာလာပို့တာ"

"ဟုတ်လား၊ ရန်ကုန်မှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေမှာလဲဟင်"

"ရက်ပိုင်းလောက်ပဲ လူနာအတွက် အစီအစဉ်လေး လုပ်ပေးပြီး၊ တပ်ကဆောင်ရွက်ခိုင်းတဲ့ တာဝန် တခု နှစ်ခု ဆောင်ရွက်ပြီးယင် ပြန်ရမှာပဲ၊ အခု ဆေးရုံရောက်လာတဲ့ ရဲဘော်တွေ ကိုယ်စား ရှေ့တန်းကို အစ်ကိုတို့ ပြန်သွားရမယ်လေ"

မန္တယ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကားပေါ်မှာ တဒင်္ဂဆုံမိသည် ခဏကြားရသည့် စကားများက ရင်မောစရာတွေချည်း။

"ရဲဘော်လူနာ အတော်များလားဟင်"

"ဒီလိုပေါ့ကွယ်၊ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် ဒဏ်ရာရသူ ကျဆုံးသူရှိကြတာပဲပေါ့၊ တိုက်ပွဲဆိုတာ သေစေတဲ့ ခေတ်မီ လက်နက်တွေနဲ့ ပစ်ခတ်ကြတာ မဟုတ်လား၊ ကိုယ်တို့ တပ်မတော်ဘက်ကတော့ လက်နက်ချင်း စွမ်းရည် သတ္တိချင်း ယှဉ်ပြိုင်ပြီး တိုက်ခိုက်ရလို့တော့ အရေးနိမ့်ဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ်၊ အစဉ်သဖြင့် အောင်ပွဲရတဲ့ တပ်မတော်သားတွေပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရန်သူဟာ အမြတမ်း ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတယ်၊ ယုတ်မာ ပက်စက်တယ်၊

အမှတ်မထင်နိုင်တဲ့ နေရာတွေမှာ မိုင်းတွေထောင်ပြီး အငိုက်ဖမ်းတယ်၊ အကျိုးအမြတ်တွေနဲ့ အစ်ကိုတို့ရဲ့စိတ်ဓာတ် ယိုင်နဲ့ကျဆင်းအောင် ကစဉ့်ကလျားဖြစ်အောင် ဖန်တီးတယ်၊ နိုင်ငံတော် အတွက်လဲ ရေရှည် ထိခိုက်နစ်နာအောင် လုပ်နေကြတာပေါ့ကွယ်"

မန္တယ် အသက်ရှူရန်ပင် မေ့လျော့နေမိသည်။ ခဏကြာမှ ဟူးကနဲ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကားသည် စမ်းချောင်းဘက်သို့ ကွေ့ဝင်လာပြီ။

"အစ်ကိုတို့ဘဝကို တစိတ်တဒေသလေးသိရတာ မန္တယ်ဖြင့် စိတ်မောသွားတာပဲ"

"မမောပါနဲ့မန္တယ်၊ အစ်ကိုတို့ကတော့ ဒီလို တိုက်ရခိုက်ရလို့ စိတ်ပျက်မယ်မထင်နဲ့၊ အစ်ကိုတို့တပ်မတော်မှာ ရှေ့တန်း မထွက်ရယင်သာ ပျင်းတဲ့လူတွေအများကြီး 'ရဲဘော်မသေ၊ သေသော်ငရဲမလား' ဆိုတဲ့ အစ်ကိုတို့ရဲ့ ဆောင်ပုဒ်နဲ့ အညီ ပျော်ပျော်ပဲ တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြတာ၊ တခါတလေတော့ ကိုယ့်ရဲဘော်ထဲက အထိအခိုက်ရှိယင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတာပေါ့၊ အဲဒီအခါကျတော့ သတ္တိတွေ ဇွဲတွေကတော့ ပိုပြီးပြင်းထန်လာတယ်၊ ပိုပြီးရဲရင့်လာတယ်၊ ကိုယ့်ရဲဘော်တွေရဲ့ သွေးတစက်ကို မြင်ရယင် ရန်သူ့သွေးကို အများကြီး မြင်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်လာလို့ ဖိပြီး တိုက်ကြရတယ်"

"အစ်ကို့ တိုက်ပွဲအကြောင်းတွေက ဗဟုသုတတော့ဖြစ်ပါရဲ့၊ မန္တယ်တော့ နားထောင်ရတာ ရင်တုန်လှတယ်၊ မန္တယ်က ရုပ်ရှင်ထဲမှာတောင် တိုက်ပွဲခန်းဆိုယင် ရင်တွေ အရမ်းခုန်လာသာ ကြောက်လို့"

"ဟား ဟား"

သူ အားပါးတရ ရယ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ပြုံးရယ်နေသည့်ကြားက စကားပြန်ဆက်သည်။

"မနွယ်က စိတ်ပျော့တာကိုး၊ အမျိုးသမီးထိုင်းဟာလဲ စစ်ပညာ အခြေခံတတ်ထားဖို့ လိုတယ်နော်"

"အစ်ကို အိမ်ရောက်တော့မယ် ရွှေနားကအိမ်ပဲ"

ယာဉ်မောင်းသမားကို ဆရာချစ်ညိုက ရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မနွယ်နောက်က အိမ်ပေါ်သို့တက်ခဲ့သည်။

အိမ်တွင် အငယ်တယောက် အလုပ်မှ ပြန်ရောက်ခါစပင် ရှိသေးသည်။

အိမ်လှေကား အပေါ်ဆင့်ရောက်လျှင် မနွယ်၏ရင်မှာ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ကိုဝဏ္ဏ၏ ကတ္တီပါသဲကြိုးအနီရင့်နှင့် ဖိနပ်ကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။

"ဩော်....ကိုဝဏ္ဏရောက်နေတာကိုး"

မျက်နှာကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြုပြင်ထားသော်လည်း အသံက ခါတိုင်းလောက် ကြည်ကြည်လင်လင် ထွက်မလာ၊ တိုးလွန်းသည်ဟု သူ့ကိုယ်သူပင် သိလိုက်သည်။

"အခုလေးပါပဲ မမနွယ်၊ အငယ်နဲ့တော့ ဒီလမ်းထိပ်မှာမှ ဆုံကြတာ"

ထိုအခိုက် လှေကားမှတက်လာသော ဆရာချစ်ညိုကို မနွယ် စောင့်ကြိုလိုက်သည်။

"ဟာ....အစ်ကိုချစ်ညိုပါလား"

ဝဏ္ဏ၏မျက်နှာပြင်ပေါ်က သန့်စင်သောအပြုံးရိပ် ဖြတ်သန်းသွားသည်ကို မနွယ်မြင်လိုက်သည်။

"ကိုချစ် နေကောင်းတယ်နော်"

ဆရာချစ်ညိုက ခပ်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားပြီးမှ ရုတ်တရက် သတိရကာ။

"ဟာ...ကိုဝဏ္ဏကိုး၊ ကောင်းပါတယ်၊ ညီလေးတို့ အခု ကျောင်းပြီးသွားပြီလား"

"အစ်ကို ကျွန်တော့်ကို ဖြုန်းကနဲ မမှတ်မိတာ ထင်တယ်၊ ဘွဲ့ရပြီးတာ ခြောက်လကျော်သွားပြီ အစ်ကိုချစ်ရဲ့ အလုပ်တော့ စောင့်နေဆဲပဲ"

"ညီလေးတို့လဲ စောင့်ရတာပဲလား"

"ဟာ စောင့်ရတာပေါ့ အစ်ကိုရာ"

"ဒါပေမယ့် ညီလေးတို့က ခေါ်ယင်တော့ ပျော်စရာကြီး ပါကွာ၊ ရာနဲ့ချီပြီး ခေါ်တာဆိုတော့ နောက်ပြီး စကေးကလဲ ကောင်း"

"ဒါပေါ့ကိုချစ်ရာ သင်ထားရတဲ့ ပညာကလဲ မနည်းပဲကိုး"

"ကိုချစ် အခု တာဝန်နဲ့လာတာလား"

ဝဏ္ဏက အခေါ်အဝေါ်ကို ပြောင်းလိုက်သည်။

"တာဝန်နဲ့ပဲ ညီလေးရ"

ဆရာချစ်ညိုက ဖိနပ်ကြိုးများ ဖြေလျှော့ရာက လှမ်းပြောသည်။

ပြီးတော့ ဧည့်ခန်းကုလားထိုင်မှာ ထိုင်သည်။ ကိုဝဏ္ဏက ဒူးယားတလိပ်ကို ဆရာချစ်ညိုလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးသည်။ ဆရာချစ်ညို၏ ပါးစပ်ထဲ ဆေးလိပ်ရောက်သည့်အခါ မီးခြစ်ကို အသာ ခြစ်၍ ညှိပေးလိုက်သည်။

ညီရင်းတယောက်က အစ်ကို့ကို ပြုစုသည့်ပုံမျိုး၊ မနွယ်၏ ရင်ထဲမှာ ရုတ်တရက် နှစ်သိမ့်မှုကလေး ဝင်ရောက်လာသည်။

ကိုဝဏ္ဏ၏ဆက်ဆံမှုသည် ဆရာချစ်ညို အပေါ်တွင် သူ ထင်သည်ထက် ပို၍ ရင်းနှီးနေသည်။ သူက စိမ်းမည်ထင်သလောက် ကိုဝဏ္ဏက ဆက်ဆံမှုမစိမ်း။

ခေါ်ပုံကလည်း တရင်းတနှီး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုချစ်"ဟုပင် အဖျားဆွတ် ခေါ်ဝေါ်ထားသည်။

လိမ္မာလိုက်သည့် ကိုဝဏ္ဏပေပဲ၊ မနွယ်၏ရင်မှာ တငြိမ့်ငြိမ့်။

အိမ်ပေါ်တက်စက ကိုဝဏ္ဏမျက်နှာ အဘယ်သို့ရှိမည် မမှန်းနိုင်ခဲ့၊ ဆရာချစ်ညိုရှေ့မှာ တင်းမာ၍ နေလေမလား။ မထိမဲ့မြင် ဆက်ဆံလေမလား။ စိုးရိမ်စိတ်များ ဝင်ရောက်မိသေးသည်။

ခုတော့ မနွယ်ထင်သလို မဟုတ်။

ရည်မွန်သည့် ကိုဝဏ္ဏ။

လိမ္မာသည့် ကိုဝဏ္ဏ။

ချစ်စဖွယ် အပြုအမူများဖြင့် ကြည်လင်နေသည့် ကိုဝဏ္ဏမျက်နှာကိုကြည့်ယင်၊ မနွယ် အံ့သြလို့ပင် နေသေးတော့သည်။

အငယ်ကမူ ကုလားထိုင်တနေရာတွင် ရယ်ကျဲကျဲလေး လုပ်နေသည်။

ရွှေညောင်တွင် နှုတ်ခမ်း တစူစူနှင့် လျှာသွက် အာသွက်ရှိသလောက် ခုတော့ ငြိမ်သက်နေသည်။

ကိုဝဏ္ဏနှင့် ဆရာချစ်ညိုတို့၏ မျက်နှာအသီးသီးကို အပြန်အလှန်ကြည့်ကာ ဘာတွေ စဉ်းစားနေသည်မသိ။

"မမနွယ်တော့ ဒုက္ခပဲ၊ ပြဿနာပဲ"ဟူသော အတွေးကြောင့်လား။

"ကိုဝဏ္ဏတော့ အပြတ် ဆွေးရတော့မယ်၊ အပြတ်ဝေးရတော့မယ်"ဟူသော အတွေးကြောင့်လား မနွယ်နားမလည်နိုင်။

"အငယ် စကားပြောအုံးလေ"

မနွယ်က အငယ့်ကို လှမ်းပြောသည်။

"ရန်ကုန်ကို တကယ်အလည်လာတော့ အငယ်က ရန်ကုန်အ ပီပီ စကားလုံးတွေ ချွေတာနေတာလား"

"ဟာ အစ်ကိုကြီးကလဲ ရန်ကုန်သူဟာ ဘယ်မှာ ချွေတာလို့လဲ၊ လကုန်တာနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးပြေးတာပဲဟာ ဟင်ဟင်း"

အငယ်က ဒက်ကနဲ ပြန်ပြောသည်။

"မသိပါဘူး၊ စားဝတ်နေရေး စရိတ်စက တွေကြောင့် ချွေတာယင်း စကားလုံးတွေပါ ချွေတာနေသလားလို့"

"အငယ်က ရောက်ခါစမို့ မပြောသေးတာပါ၊ အစ်ကိုကြီး နားငြီးသွားမယ်၊ ယနေ့ပြနေတဲ့ ရုပ်ရှင်အကြောင်းတွေ ယနေ့ထွက်နေတဲ့ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေ အငယ့်ခေါင်းထဲ အကုန်ရှိတာ"

"အလဲ့ တယ်ဟုတ်ပါလား"

အငယ်က တကယ့်ကလေးပဲဟူသော အကြည့်ဖြင့် ဆရာချစ်ညိုက ပြုံး၍ မှတ်ချက်ပေးလိုက်သည်။ ကိုဝဏ္ဏက အငယ့်ကို လှည့်မကြည့်ပဲ ရယ်နေသည်။

"အငယ် တလောက နေမကောင်းဖြစ်သေးတယ် အစ်ကိုရဲ့"

မနွယ်က အငယ့်အကြောင်း ဆက်ပြောသည်။

"သူ့ခုတလော ကျန်းမာရေး နည်းနည်း ညံ့နေတယ်၊ ဒါကြောင့် ရုပ်ရှင်အကြည့် နည်းနည်း လျှော့ခိုင်းနေရတာ၊ ကြည့်ပြီးကားက ကုန်သလောက်ဆိုတော့ လျှော့စရာကမရှိဘူး"

အားလုံး ဝိုင်းရယ်ကြသည်။

"မမနွယ် ကျွန်တော်ပြန်အုံးမယ်၊ ကိုချစ် ကျွန်တော်ပြန်အုံးမယ်နော်၊ ကိုချစ် ဒီမှာကြာအုံးမယ်ဆိုယင်တော့ ကျွန်တော် တွေ့အုံးမှာပါ၊ အခု ကျွန်တော် သွားစရာလေး ရှိနေလို့"

ကိုဝဏ္ဏ မျက်နှာက အခုမှ မှုန်မှိုင်းသွားသည်။

"ဘယ်သွားစရာ ရှိလို့လဲ၊ ဒီမှာညနေစာ အတူစားကြအောင်လေ"

"မစားတော့ပါဘူး မမနွယ်ရယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ လောနေတာလဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ ကိုဝဏ္ဏ မနွယ်ကို ပြောစရာကိစ္စရှိလို့လား၊ ကြိုးကြိုးနှင်း နေကောင်းတာ မဟုတ်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မေမေ နေကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော် မမနွယ်ကို ပြောစရာ မရှိပါဘူး၊ လမ်းကြုံလို့ ဝင်လာတာပါ"

ဝဏ္ဏ ဒီတခါတော့ မနွယ်ကို ညာလိုက်ပြီ။

ဒီအိမ်သို့လာလျှင် စကားတွေ ပြောစရာ၊ တပုံတပင်ပါ စမြဲ။

'ခုတော့မရှိပါ၊ လမ်းကြုံလို့ပါ' ဟုဆိုကာ ခပ်သွက်သွက်လေး နှုတ်ဆက်ဆင်းသွားသည်။

ဘာကြောင့်များ အပြန်ဒီလောက် လောသွားလေသနည်း။ မနွယ် ကြာရှည်တွေးတော မနေတော့၊ သူ့ကလှမ်းကြည့်နေသည့် ကိုချစ်ညိုကိုလည်း သူ အားနာမိသည်။

သူက မနွယ်ကို ခပ်ငေးငေး ကြည့်နေရာက၊ ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

"မနွယ်နဲ့ကိုဝဏ္ဏဟာ အင်းလေးမှာ မတွေ့ကြခင်က ရင်းနှီးခဲ့သလား"

"အင်းလေးမှာပဲ စသိကြတာပါ အစ်ကို၊ ဒါပေမယ့် အပြန်မှာ ရထားတစီးတည်း အတူပြန်ဆုံပြီး၊ ရန်ကုန်ရောက်တော့လဲ၊ အခုလို မောင်နှမ ရင်းချာလို ခင်မင်နေကြတယ်"

"သြော်"

တည်ငြိမ်သော သူ့မျက်လုံးများက ရိုးသားသော မေးခွန်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေပါ၏။

မလုံမလဲ ဖြစ်သော်လည်း ရင်ခုန်နေရသူက မနွယ်ပင်။

အငယ်က ညစာအတွက် ပြင်ဆင်ရန် အိမ်ထဲသို့ အသာ ဝင်သွားသည်။

"အစ်ကိုလဲ ဒီကိုသိပ်လာချင်တာတော့ အမှန်ပဲ မနွယ်၊ ဒါပေမယ့် အခြေအနေမပေးလို့"

ဆရာချစ်ညိုကလည်း ကုန်လွန်ခဲ့သည့် အချိန်များစွာအတွက် နှမြောတမ်းတ ဟန်ဆိုလေသည်။

ကိုဝဏ္ဏက သည်အိမ်မှာ ဦးစွာဝင်ထွက် နေရသည်ကို ကြားသိရ၍လည်း သူ့ ခင်မင်ရင်းနှီးမှု မမှေးမှိန်စေရန် သူ့ဘဝအခြေအနေကို တင်ပြလာသည်။

"ဒီလိုပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကိုတို့ဘဝကို မနွယ် နားလည်ပါတယ်၊ နေပူပူချင်း မိုးရွာရွာချင်း အမိန့်နဲ့တာဝန်ဟာ အစ်ကိုတို့ဘဝနဲ့ တသားတည်း မခွဲမခွာ ရှိနေတာ မနွယ်သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ အစ်ကို့ကို သတိရတဲ့အခါ မနွယ်တော့ အသက် ရှူမဝဘူး၊ အစ်ကို့ဘဝဟာ မနွယ်တို့အတွက် မဟုတ်ဘူး အစ်ကို မိသားစုအတွက် မဟုတ်ဘူး၊ ပြည်သူ့အတွက် ဟုတ်တယ်မဟုတ် လား အစ်ကို"

"သိပ်မှန်တယ် မနွယ်၊ အဲဒါကြောင့်လဲ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်ဘူး၊ တောင်ထိပ်ပေါ်က ကတုတ်ကျင်း တခုခုမှာ ဒါမှမဟုတ် တောစပ်တနေရာရာက သစ်မြစ်တခုခုမှာ ထိုင်မိပြီဆိုယင်တော့ အစ်ကို အတွေးထဲ မနွယ်အမြဲ ဝင်လာတတ်တယ်"

မနွယ်က မျက်လွှာချ၍ နားစွင့်မိသည်။

"မနွယ်ရဲ့ အေးဆေးတည်ငြိမ်တဲ့ အနေအထိုင်ရယ်၊ ပွင့်လင်းတဲ့ အပြောအဆိုတွေရယ်၊ စွဲလမ်းစရာ ကောင်းတဲ့ လှိုက်လှဲတဲ့ အပြုံးတွေကို အစ်ကိုအမြဲပဲ သတိရနေတယ်"

"အစ်ကို"

"မနွယ်"

"အစ်ကိုရေးခဲ့တဲ့ စာတွေမှာတော့ အစ်ကိုရဲ့ ခံစားမှုတွေဟာ အခုပြောသလောက် မပေါ်လွင်ပဲ ကွေ့ရှောင်ထားတယ်နော်"

"ဟုတ်တယ် မနွယ်၊ အစ်ကိုဟာ ရိုးသားသန့်စင်တဲ့ ခင်မင်မှုလေးကို ပိုင်ဆိုင်ရယူချင်တဲ့ ဆန္ဒရမ္မက်နဲ့ မဖျက်ဆီးချင်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနွယ်၊ နောက်ပြီး အဆောင်ယောင် အဆင့်အတန်း မမြင့်မားတဲ့ အစ်ကို့ကို သာမန်တပ်မတော်သားတဦးနဲ့ မနွယ်ရဲ့ ဘဝဟာ မထိုက်တန်ဘူးလို့လဲ မြင်ထားတယ်”

‘ဪ အစ်ကိုရယ် မနွယ်ဘဝနဲ့အစ်ကို ဘဝဟာ ဒါလောက်လဲ ကွာဟလှပါဘူးလေ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ မနွယ်ဆီမှာရှိတဲ့ အရည်အချင်းတွေဟာ အစ်ကို့ကိုတော့ ခြောက်လှန့်နေတာအမှန်ပဲ”

မနွယ် ရင်ထဲ ထိခိုက်သွားသည်။

“မနွယ်ကတော့ အစ်ကို့ကို ဒီလို မမြင်ပါဘူး၊ အစ်ကို့ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိနဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာ အစ်ကို့ဘဝကို တိုးတက်ပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ အကြောင်းတရားတွေပါ၊ သာမန်ရဲဘော်တယောက် ဖြစ်လို့လဲ ဘာများ စိတ်အားငယ်စရာ ရှိသလဲ အစ်ကိုရယ်၊ လူတွေဟာ ဘဝပေး အခြေအနေအရ ရှုန်းကန်ကြရတာပါ၊ မနွယ်ကိုပဲ ကြည့်လေ၊ ဘွဲ့ရဆိုတဲ့ အမည်ချင်း တူပေမယ့် ဘွဲ့အမျိုးအစား ကွာခြားသလို ရရှိတဲ့ အလုပ်အကိုင်ပုံသဏ္ဌာန်တွေကလဲ ကွာသွားတာပဲ အစ်ကိုရဲ့၊ မနွယ် တက္ကသိုလ်ပညာ သင်စဉ်က ဒါတွေကို မျှော်တွေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝါသနာပါတဲ့ ပညာသင်မယ်ဆိုပြီး တက်ခဲ့တာ၊ အခုအချိန်မှာတော့ ဘယ်ပညာဟာ လုပ်ငန်းပိုင်းမှာ အသုံးကျမလဲဆိုတာ လူငယ်တွေတော့ တွက်ချက် တတ်လာပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် မနွယ်တော့ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်နိုင်တယ် အစ်ကို.... မနွယ် အရာရှိ မဖြစ်လို့လဲ ဝမ်းမနည်းဘူး၊ တခုတော့ ရှိတယ်.... ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်တတ်တဲ့ သူဟာ တိုးတက်မှုမှာတော့ နှေးကွေးတယ်”

“မနွယ်ရဲ့ စကားကို ကြားရတာ အစ်ကိုတော့ အများကြီး စိတ်သက်သာရာ ရသွားတယ်၊ နို့မို့ဆိုယင် မနွယ်လို ဘွဲ့ရခေတ်ပညာတတ် မိန်းကလေးတယောက်က သာမန်ရဲဘော်တယောက်

ကို အရေးတယူ နေရာပေးဆက်ဆံပါ့မလားလို့ စိုးရိမ်မှုတွေ အစ်ကို့မှာ လွှမ်းမိုးနေတယ်”

နေလောင်ထားသော သူ့အသားများ ဝင်းပသွားသည့်နှယ် သူ့အပြုံးများက လန်းဆန်းသွားသည်။

“အစ်ကို မနွယ်ဆီ စာရေးခဲ့တာ တနှစ်နီးပါး ကြာခဲ့ပြီမို့ မနွယ်လဲ အစ်ကို သဘောကို သိပါလိမ့်မယ်၊ အင်းလေးကို မမျှော်လင့်ပဲ တယောက်တည်း သွားခဲ့မိခြင်းဟာ ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်မတွေ့ဖူးခဲ့တဲ့မနွယ်ကို စွဲလမ်းတမ်းတစေဖို့ ဝေဒနာရခဲ့တယ် ဆိုယင် ယုံမလား၊ အစ်ကို မနွယ်ကို မေတ္တာ ရှိခဲ့တာဟာ ညောင်ရွှေမြို့ရဲ့ စက်လှေဆိပ်ကမ်းမှာ မြင်မိတဲ့ အချိန်ကပါပဲ၊ အဲဒီတုန်းက ဘာကြောင့်ရယ်တော့ မသိဘူး၊ အစ်ကို့ကို မြင်လိုက်တဲ့အခါ ရှင်လန်းအားတက်သွားတဲ့ ညီမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို အစ်ကို မှတ်မိနေခဲ့တယ်”

“ဟား....ဟား၊ အဲဒါ စက်လှေခ အကုန်သက်သာအောင် စောင့်နေတုန်း တယောက်တိုးလာလို့ ဝမ်းသာသွားတာပေါ့ အစ်ကိုကြီး”

“နှစ်ဆယ် လျော့သွားမှာကိုး”

ဘယ်အချိန်က အိမ်ပြင်သို့ ထွက်လာလိုက်သည် မသိသော အငယ်မက ဝင်၍ နှောက်လိုက်သည်။

ဆရာချစ်ညိုက အငယ်မကို ခွင့်လွှတ်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ကာရယ်သည်။

“နောက်ထပ် ကိုလေးတို့နှစ်ယောက် တိုးလာတော့ အငယ့် ပိုပြီးတောင် ဝမ်းသာမိသေးတယ်”

“အငယ်ကလဲ ပြောတော့မယ်”

မနွယ်က ဝင်၍ ဟန့်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြောပါစေ အမှန်တွေ ပြောတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီတုန်းက အငယ်က နှုတ်ခမ်းကြီး ခပ်စူစူပဲ"

"အငယ်က အစောကြီးထဲက သွားနေချင်တာကိုး နှုတ်ခမ်းစူမှာပေါ့၊ မမနွယ်တို့က လူစောင့်ပါအုံး၊ စောင့်ပါအုံးနဲ့ဆိုတော့ စိတ်တိုလာတာပေါ့၊ နောက်ပြီး ကိုလေးတို့ကလဲ ခပ်ကတ်ကတ် စကားပြောတော့ ဒေါသတွေ သိပ်ဖြစ်နေတာ"

"ကိုလေးဆိုတာကကော ဘယ်သူလဲ"

"ကိုဝဏ္ဏရဲ့ နာမည်က ကိုလေးတဲ့ အစ်ကိုရဲ့"

"ဪ...."

ဆရာချစ်ညို ပြုံးလိုက်သည်။

သူ့စိတ်မှာ ကိုဝဏ္ဏနှင့် အငယ်ကို အဘယ်သို့ ထင်မြင်လေမည်မသိ။

"မိမိစိတ်ချမ်းသာစရာဘက်ကသာ ထင်လိုက်ပါတော့" ဟု မနွယ် ဆုတောင်းသည်။

ထိုအထင်တွေ အမြင်တွေ တလွဲတချော် ဖြစ်နေမှန်းသိလာသည့်အခါ မည်သို့ ထုချေရမည့် အရေးကိုသာ သူ ကြိုတွေးထားလိုက်သည်။

တခါတရံတော့ ဘဝသည် မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

* * *

"လူတွေက ကိုယ့်ကို အတော် သံယောဇဉ်နည်းတဲ့ လူလို့ ပြောကြတယ်"

"ဘာကြောင့်လဲ အစ်ကို"

"အစ်ကို့မှာ မိဘနှစ်ပါးလဲ မရှိဘူး၊ မောင်ညီမ မရှိဘူး၊ တကယ့်ကို အထီးကျန် တယောက်တည်းသမား၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ တစိတ်တဒေသဟာ ဘယ်သူ့အတွက်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မျိုးလဲ မရှိခဲ့ဘူး၊ လုံးဝဥဿုံ ကိုယ့်ဘဝဟာ တိုင်းပြည်အတွက် ဆိုတဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်မျိုးပဲ ရှိတယ်"

"ခုတော့ကော အစ်ကို"

"ခုတော့ သံယောဇဉ်ဆိုတာ မရှိသင့်တဲ့အခါမှာ မရှိဘူး၊ ဖန်တီးလို့မရဘူး၊ ကြုံကြိုက်လာတဲ့အခါတော့ ပိတ်ပင်တားဆီးမရနိုင်တဲ့ သမုဒယတရားပဲ မမနွယ်"

"အစ်ကိုကလဲ စကားလှလှတွေ ပြောတတ်သားပဲ"

"အစ်ကိုတို့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ နှလုံးသားတွေဟာ လှေကျင့်ထားလို့ မာကျောနေယင်သာ နေရမယ်၊ မေတ္တာတရားကို တားဆီးနိုင်လောက်အောင်တော့ မမာကျောဘူးလေ"

လွတ်လပ်ရေးရသည့်နှစ်က သူ့မိဘတွေ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သူက အခါလည်သားပင် ရှိသေးသည်။ မွေးစား မိဘများသည်လည်း သူ စစ်ထဲမဝင်ခင် နှစ်မှာပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီး၊ နီးစပ်ရာဆွေမျိုးသားချင်းများကလည်း သူ့ဘဝကို မြေတောင်မြှောက်ပေးနိုင်သည့် အခြေအနေ မရှိလှ။

သံယောဇဉ်နည်းပါးသည့်ဘဝတွင် သူကလည်း သံယောဇဉ်တွယ်တာမှု နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင်ပင် နေထိုင်လာခဲ့သူတယောက်။ ထို့ကြောင့်လည်း အသက်သုံးဆယ် ကျော်သည့်အထိ တကိုယ်တည်းသမား ဖြစ်ခဲ့သည်။

"မနွယ်ဆီက ပြန်စာတွေကို စောင့်ခဲ့ရလို့ စိတ်မောခဲ့ရတာတွေ ခုတော့ လူကိုမြင်ရတာနဲ့ ပြေပျောက်ရပါပြီ၊ အစ်ကိုတို့အတွက် စာတစောင်ဖတ်ရဖို့က တခါတလေ လနဲ့ချီပြီး ကြာတတ်တယ်၊ ဒီကြားထဲ မနွယ်က ငါးစောင်ကိုမှ တစောင်နှုန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်နေတော့ ပိုပြီး ကြန့်ကြာပြန်ရော၊ ဒါပေမယ့် စာရေးဖော်ရတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“စာပြန်ရတာပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကိုတို့က တောထဲ ထောင်ထဲက တိုက်ယင်းခိုက်ယင်းကတောင် ရေးရတာပဲ၊ မနွယ်တို့က ပန်ကာအောက်မှာ အေးအေးလူလူ ဇိမ်နဲ့ထိုင်ပြီး စာမပြန်ဘူးဆိုယင် ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ”

“မကောင်းတတ်လို့ ပြန်တာလား မနွယ်ရယ်”

“ဒီလိုလဲ မယူဆပါနဲ့အစ်ကို၊ ခင်မင်မှုမပါပဲ တဦးနဲ့တဦး စာအဆက်အသွယ်ဖြစ်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး၊ နောက်ပြီး အစ်ကိုက စာလဲတကယ်ရေးနိုင်တယ်၊ တခါရေးယင် ခြောက်ရွက် ဆယ်နှစ်မျက်နှာတောင်”

“ဒါဘောင် ရေးစရာတွေမကုန်ဘူး၊ စာရေးစက္ကူ ကုန်လို့ရပ်ပစ်ရတာ များတယ်”

“အစ်ကိုက ပိုပြန်ပြီ”

“တကယ်ပါ တခါတလေတော့ အစ်ကိုတို့ဘဝကို မနွယ်တို့ နားလည်မှု လည်ပါ့မလားလို့လဲ တွေးမိတယ်၊ အစ်ကိုတို့ဟာ မဏထောင်သားတွေ ဖြစ်ပေမယ့် စည်းကမ်းနဲ့ အမိန့်ဘောင်အတွင်းမှာ နေရတဲ့သူတွေပါ၊ ဘဝအခြေအနေကြမ်းလို့ အသွင်သဏ္ဌာန် မချောမွေ့ပေမယ့် နှလုံးသားချောမွေ့သလို ရည်ရွယ်ချက်လဲ မြင့်မားတဲ့သူတွေပါ”

“မနွယ် နားလည်ပါတယ်အစ်ကို မနွယ် အစ်ကိုတို့ဘဝကိုတကယ်လဲ သနားမိပါတယ်”

“သနားရုံပဲလား မနွယ်၊ အခေါင်ပေါင်းများစွာ ရေးလာခဲ့တဲ့ စာတွေရဲ့ ဦးတည်ချက်ကိုရော မတွေးမိသေးဘူးလား”

မနွယ်၏ဦးခေါင်း ငုံ့ကျသွားသည်။

“အစ်ကိုကတော့ သွားလေရာ၊ ရပ်နားမိလေရာ နေရာတိုင်းမှာ မနွယ်ကိုသတိရတယ်၊ တခုတော့ရှိတယ်၊ စစ်သားတယောက်ရဲ့ ကြင်သူဘဝဟာ လွမ်းရဆွေးရတဲ့ ကာလတွေ ရှည်ကြာချင်ကြာလိမ့်မယ်၊ ကြင်နာယုယမှုနဲ့ ကင်းဝေးတဲ့အခါ ကင်းဝေးမယ်၊ အဲဒီအချိန်တွေမှာတော့ စိတ်ခုတ်ကြံ့ခိုင်မှုတွေ လိုတာပေါ့ကွယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ မနွယ် အစ်ကို့ကို တုံ့ပြန် မေတ္တာရှိပြီအစ်ကို မတောင်းဆိုရက်ဘူး၊ အခုမှလဲ မတိုက်တွန်းချင်ဘူး၊ မနွယ်ရဲ့ဘဝဟာ အစ်ကို့ကြောင့်ညှိုးနွမ်းရမှာ, စိတ်အား ငယ်နေရမှာ စိုးရိမ်နေမိတယ်၊ မပိုင်ဆိုင်ချင်ဘူးလားလို့ မေးယင်တော့ပိုင်ဆိုင်ချင်တာပေါ့ကွယ်”

“မနွယ်ကတော့ မိခင်အိုနဲ့ အနေဝေးတဲ့ အခိုက်အတန့်မှာအစ်မကြီးတယောက်အနေနဲ့ အငယ်ကို တာဝန်ယူ ထိန်းကွပ်ရတဲ့အနေအထားမှာ ရှိနေပါသေးတယ် အစ်ကို၊ အငယ့်တာဝန်, အငယ့်ဘဝ မဖြောင့်ဖြူးသေးခင်မှာ ကိုယ့်ဘဝ အတွက်ဦးအောင် ရှန်းမထွက်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေလဲ ရှိနေပါသေးတယ်၊ နောက်တခုက အချိန်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက် တခုကို ချရာမှာလိုအပ်ချက် တခုပဲလို့လဲ ယူဆပါတယ်၊ အချိန်ကာလ အတိုင်းအတာတွေ အတွင်းမှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ, ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေရဲ့ပြောင်းလဲမှုတွေ မတွေ့နိုင်ဘူးလို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး အစ်ကို”

မနွယ်၏ချိုမြသောအသံကို နားနှင့် ဆတ်ဆတ် ကြားရပြီ။ မနွယ်၏ပကတိ ကြည်လင်လန်းဆန်းသော အပြုံး မျက်နှာကိုလည်း သူ တရှိုက်မက်မက် မြင်တွေ့ရသည်။

မနွယ်ထံက သိမ်မွေ့ ညင်သာသော စကားများသည်မာကျော ခြောက်သွေ့နေသည့် သူ့နှလုံးသားကို နှင်းရည်ဆမ်းသလို လန်းခဲ့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသည် တခါတရံတော့ အမှတ်မထင် ကံကောင်းတတ်သည်။ ဆရာချစ်ညိုလည်း သူ့ကိုယ်သူ ကံကောင်းသူတယောက်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။ မန္တလေးထံက မပြယ်သော မေတ္တာ၊ သစ္စာတရားကိုသာ ရရှိပါလျှင် သူ့တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးရကျိုး နပ်သည်၊ တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ယင်း သေလိုက သေစေတော့၊ အချစ်သည် အထီးကျန် သူ့ဘဝကို အားဆေးသဖွယ်ပင်တည်း။

မန္တလေးတို့ ညီအစ်မ၏ နောင်ရေးသည်ပင် သူ့ဘဝ နောင်ရေးကဲ့သို့ တွေးပြီး ပူပန်မိသေးသည်။

သို့သော် လောလောဆယ်တော့ သူ့မိခင်တပ်ရင်းသို့ ပြန်ရမည်။

အဝေးကသာ ချစ်ကြင်နာရမည့် ရက်များကို ရေတွက်စောင့်ရတော့မည်။ သူတို့ဘဝက ဒီထက် ပိုနိုင်စရာမရှိ။ အမိန့်နှင့်တာဝန်သည် သွားလေရာ သူတို့အသည်းနှလုံးထဲမှာ ရှိနေသည်။ ချစ်ရေးချစ်ရာများကိုပင် တခါတရံ ဘေးဖယ် ထားရသည်။ မလွယ်၊ စစ်သားဘဝက တကိုယ်ထီးတည်း တမ်း ဆိုလျှင်တော့ ပျော်စရာချည်းပင်။

ရှေ့တန်းထွက်သွားလည်း တေးတကြော်ကြော်၊ ပြန်လာလျှင်လည်း တပြုံးပြုံး။

အချစ်နှင့်တွေ့တော့ မလွယ်တော့။ သံယောဇဉ်လေးတမျှင်က တင်းလာသည်။ အိမ်ထောင်ရက်သား ပြုမိပြီ ဆိုလျှင် ပို၍ နောက်ဆံတင်းရပြန်သည်။ စိတ်မဖြောင့်တော့၊ ထို့ကြောင့်ပင် တပ်မတော်သားဘဝမှာ သံယောဇဉ်ကင်းအောင် သူ နေလာခဲ့သည်။

မန္တလေးနှင့်တွေ့တော့ သူ့လွတ်လပ်ချင်စိတ်များသည် အချုပ်အနှောင်တွင်းသို့ တိုးဝင်လာချင်သည်။ မန္တလေးထံမှာ သူ့အာ

စုစည်းမိခဲ့သည်။ သူ့နှလုံးသားမှာ အချစ်သန္ဓေ ကိန်းအောင်းခဲ့ရပြန်သည်။

ခုတော့ မန္တလေးနှင့် တနေရာစီ ဝေးကြရပြန်သည်။ သို့သော် မန္တလေးထံက တိကျသည့် ကတိစကား ရရှိမည့်နေ့တွင် သူနှင့်နီးစပ်ရေးအတွက် သူ ကြိုးပမ်းရဦးမည်။

မန္တလေးက သူ့အပေါ် ဆုံးဖြတ်ချက် အမြန်ပေးဖို့ကိုသာ သူမျှော်လင့်မိတော့သည်။

* * *

သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် ဆရာချစ်ညို သူ့တပ်ရင်းသို့ပြန်သည်။

မန္တလေးက ဘူတာသို့ လိုက်ပို့ပေးလိုသော်လည်း မပို့ဖြစ်။ ထိုနေ့တွင် အငယ်မ နေသိုင်းမကောင်း၍ ဆေးရုံလိုက်ပို့ပေးရသည်။

အငယ်တယောက် သွေးအားနည်းသည့် ရောဂါ ရှိနေမှန်းလည်း သိခဲ့ရသည်။

* * *

ယနေ့ မသီတာ လက်ထပ်သည့်နေ့။

ဝဏ္ဏဘယောက် ညီမငယ်အတွက် စိတ်အေးသွားရပြီ။ မသီတာ၏ ခင်ပွန်းက အခကြောက်ခွန် ဝန်ထမ်းတဦး။

ညနေပိုင်းတွင် ညစာစာပွဲ သေး ကျင်းပသည်။ လူများများ စားစားတော့ မဟုတ်။

သတို့သားအပေါင်းအသင်း သုံးလေးယောက်နှင့် ဝဏ္ဏ၏ ခင်မင်သူတစု။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်အထဲမှာ မနွယ်နှင့်အငယ်လည်း ပါသည်။ ထွန်းထွန်းလည်း ပါသည်။

သတို့သမီး သတို့သားအပါအဝင် အားလုံးရှစ်ယောက်။

အစားအစာတွေက ဟိုတယ်ကမှာထားသည့် အစားအစာတွေချည်း၊ ရှစ်ဦးစာက ဆယ့်ခြောက်ယောက်စား၍ ရနိုင်သည်။

မင်္ဂလာပွဲဖြစ်၍ အားလုံး ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သည့် မျက်နှာကိုယ်စီ။

ဝဏ္ဏတယောက်သာ အပြုံးများ ကာကွယ်ဖျောက်ထားသည်။ နှမ မင်္ဂလာဆောင်၍လား။

မနွယ် ရောက်လာသည့်အခါ မသီတာ ပျူငှာစွာ ထွက်ကြိုသည်။

သတို့သမီးဝတ်စုံနှင့် နံနက်ခင်းကဆံထုံးများလည်း မရှိတော့ပြီ။ ရိုးရိုးလေးဝတ်ဆင်၍ ဆံပင်ကိုလည်း ဖြန့်ချထားသည်။

မသီတာက မျက်နှာသွယ်၍ ချစ်စဖွယ်လှပသူတယောက်ပင်။

သတို့သားက သူ့ထက် အသက်ကြီးသည်။ ဝဏ္ဏထက်ပင် တနှစ် နှစ်နှစ် ကြီးလိမ့်ဦးမည် ထင်ရ၏။

ထွန်းထွန်းကမူ မနွယ်နှင့်အငယ့်ကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်၍ မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် ကြည့်နေသည်။

ထမင်းစားပွဲအပြီးမှာ ဝဏ္ဏက စကားတခွန်း စပြောသည်။

"ထမင်းစားပွဲက မင်္ဂလာထမင်းစားပွဲပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ ဝမ်းနည်းစကား နည်းနည်းပြောရမယ်"

"ဟာ....ကိုလေးကလဲ၊ မလုပ်ပါနဲ့"

အငယ်က ထ၍ကန့်ကွက်သည်။

မသီတာကမူ သူ့အစ်ကိုကိုကြောက်ရွံ့၍ ခေါင်းငုံ့နေသည်။

"သူတို့နဲ့ မဆိုင်ပါဘူးအငယ်ရဲ့၊ ကိုလေးအကြောင်းကိုလေး ပြောတာပါ။ သူတို့ငနီးမောင်နှံက မင်္ဂလာပွဲအပြီးမှာ မေမေကို

ခေါ်ပြီး ကျိုင်းတုံကိုသွားမှာဆိုတော့ ကိုလေးတို့ မိသားစုရဲ့ ခွဲခွာနှုတ်ဆက်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့လဲ သတ်မှတ်လို့ ရတဲ့ အကြောင်း ပြောပြချင်တာပါ။

"လူတွေဟာ တွေ့ဆုံပြီးကြယင် ခွဲခွာကြတာ ဓမ္မတာပါပဲ၊ ကျွန်တော့်ညီမ ကျိုင်းတုံသွားမယ်၊ ကျွန်တော်လဲ မြန်မာပြည်ထဲမှာတော့ ဘယ်ကိုရောက်အုံးမလဲ မသိဘူး"

"အာ....ကိုလေးက အငယ်တို့ကို သက်သက်ခေါ်ပြီး စိတ်မကောင်းအောင် ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ"

"အငယ်က စိတ်မကောင်းဘူးလား"

သူက မနွယ်၏မျက်လုံးအိမ်မှာ ရစ်ဝဲနေသည့် မျက်ရည်စများကို မမြင်ဟန်ပြုပြီး အငယ့်ကို မေးနေသည်။

ထွန်းထွန်းကမူ နားမလည်ဟန် ဝဏ္ဏမျက်နှာကို ငေးကြည့်နေသည်၊ ပြီးတော့....

"မင်း ဒီလိုပြောတာ ငါတို့လဲ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ၊ နေပါအုံး....မင်းက ရန်ကုန်မှာ မနေရအောင် ဘယ်နိုင်ငံမှာ အလုပ်သွားလုပ်မှာမို့လဲ၊ ကဲပါကွာ....အဲဒါတွေ နောက်မှပြော၊ အခုက မသီတာရဲ့ မင်္ဂလာနေ့"

ထွန်းထွန်းက ဝင်၍ပိတ်လိုက်သည်။မိုးချုပ်စတွင် ထွန်းထွန်းနှင့် မနွယ်တို့ကို သူ့ကားဖြင့်ပြန်ပို့သည်။

"တလောက မမနွယ်အိမ်မှာထမင်းမစားလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသေးလားမသိဘူး၊ မမနွယ်က မဖြစ်ဘူး ဆိုယင်တောင် ကျွန်တော့်ဘာကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်၊ ကျွန်တော့်အပြုအမူဟာ ကလေးဆန်ပြီး သိပ်သေးသိမ်တယ်လို့ ထင်မိတယ်၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိယင် ပြောစရာစကားတွေ သိပ်များနေမှာစိုးလို့၊ ကိုချစ်ကလဲရှိနေတော့ ပြန်တာပဲ အေးတယ်ဆိုပြီး ပြန်လာတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းထွန်းကို မြေနီကုန်းလမ်းဆုံတွင် ချခဲ့ပြီး စမ်းချောင်းသို့ ရောက်လျှင် ကားပေါ်ကဝဏ္ဏက ကားပေါ်မှ မဆင်းတော့ပဲ မနွယ်ကို လှမ်းပြောသေးသည်။

"ကိုဝဏ္ဏကို လိမ္မာတဲ့ ခေတ်လူငယ်တဦးဆိုတဲ့ အမြင်မျိုးပဲ မြင်ထားခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီအမြင်ကိုတော့ ပြောင်းမပစ်ပါရစေနဲ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ကျွန်တော့်အပြုအမူတွေဟာ အမှားပါလို့လား မမနွယ်"

"မှားတယ်လို့တော့ မဆိုပါဘူး၊ ကိုဝဏ္ဏ ကောင်းတယ်ထင်လို့ပြောဆိုလိုက်တာတွေဟာ တဘက်သားအတွက် ထိခိုက်နစ်နာစရာ မဖြစ်အောင်တော့ ထိန်းသိမ်းဖို့လိုတယ်၊ ကိုဝဏ္ဏ ရန်ကုန်မှာမနေချင်လို့ ဘယ်မြို့ကိုပဲသွားသွား ထိခိုက်မယ့်သူ တကယ်ရှိနေယင်လဲ ခုလို မမနွယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပြီး ဖော်ထုတ်နေစရာ မလိုပါဘူးကွယ်"

"ဩော်...မမနွယ်၊ ခုချိန်ထိတောင် ဝဏ္ဏကို စိမ်းနေတုန်းပါပဲလား၊ တဘက်သတ် အချစ်မျိုးဆိုတာ နှလုံးသားကို အတော်နာကျင်စေတဲ့ အချစ်မျိုးပါပဲလား မမနွယ်ရယ်၊ အို...တဘက်သတ်ရယ် ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ အချစ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုကိုက အသည်းနှလုံးကို လောင်ကျွမ်းစေတဲ့ မီးတမျိုးပါ မမနွယ်၊ ဆရာချစ်ညိုကို ချစ်နေပြီဆိုတာ မမနွယ်ရဲ့နှုတ်က ဝဏ္ဏကို အားနာလို့ ဖွင့်မပြောရက်ပေမယ့် ကျွန်တော်သိပါပြီ၊ မနေ့တနေ့က အရိပ်အမြွက်သိခဲ့တယ်၊ ယနေ့ အထင် ရ သိပါပြီ။ ကြေငြာလိုက်ပါ မမနွယ်၊ အချစ်စာတန်းထိုးပြီး ရဲရဲကြီး ကမ္ဘာ့ညီးတင်ပြလိုက်ပါ၊ ဝဏ္ဏဟာ မမနွယ်အပါးက သိမ်မွေ့ညင်သာစွာနဲ့ ထွက်ခွာသွားပါမယ်၊ မမနွယ် စိတ်ဆင်းရဲအောင် မျက်ရည်သီဝဲအောင် ကျွန်တော် မပြောရက်ပါဘူး"

"ကိုဝဏ္ဏကို မမနွယ် လိမ်ညာခဲ့ဖူးသလား"

ဝဏ္ဏ ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက် ခါယမ်းပစ်လိုက်သည်။

သည်အချိန်မှာပင် သူ့မျက်ရည်ပူများက လေဟာနယ်ထဲ လွင့်စဉ်ထွက်သွားသည်။

"ကျွန်တော် မမနွယ်ကို ရင်ထဲက ထုတ်ပေးလိုက်ရမှာ၊ ကျွန်တော့်မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာရတာထက် ခံစားရတယ်ဆိုယင် ယုံမလား မမနွယ်၊ ကိုချစ်ကို မမနွယ် ဘယ်လိုကတိမျိုးတွေ ပေးလိုက်ပြီလဲဟင်"

"သူက ဘယ်လိုကတိမျိုးမှ မတောင်းသေးပါဘူး၊ သူ့ရင်ထဲက မလှပတဲ့ မေတ္တာစကားတွေကိုသာ ဖွင့်ပြသွားတာပါ၊ မမနွယ်ဆီကမေတ္တာကို လုံးဝပိုင်ဆိုင်ရယူဖို့အတွက် ကြိုးပမ်းမှုမှာ သူ့ရဲ့ အားနည်းချက်တွေကြောင့် အများကြီး အချိန်ယူလိမ့်အုံးမယ်၊ သူ့ဘဝကို သူအားမရသေးတဲ့ အခြေအနေမှာ ရှိနေပါတယ်"

"မမနွယ်ကတော့ ကိုချစ်ကို ချစ်ခဲ့နေပြီပေါ့"

"ကိုဝဏ္ဏရယ်....မမနွယ်အတွက် ဘာကြောင့်များဒါလောက် စိတ်ဆင်းရဲ ခံနေတာလဲ"

"မမနွယ်ကလဲ ဘာကြောင့်များ လက်လှမ်းမမီတဲ့နေရာကို လှမ်းချင်ရတာလဲ"

"အချစ်ဆိုတာက ခက်သားလားကွယ်၊ ဖြူစင် သန့်ရှင်းတဲ့ မေတ္တာပန်းတွေတော့ မမနွယ်ရဲ့ရင်ထဲမှာ ကိုဝဏ္ဏအတွက် အမြဲ ရှိနေပါတယ်"

"ကျွန်တော်လိုချင်တာက အချစ်ပဲ"

"ဖြူချင်ဖြူ မည်းချင်မည်း၊ ကျွန်တော် အချစ်ကိုပဲ လိုချင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်ခက်တဲ့ကလေး၊ ကိုဝဏ္ဏမှာ ဘဝ အာမခံချက်အတွက် အလုပ်အကိုင် မည်မည်ရရ ရှိပြီလား၊ မိဘကို တာဝန်ကျေကျေ လုပ်ကျွေးပြီးပလား"

"မမနွယ် ကျွန်တော့်ကိုတရားမဟောပါနဲ့တော့၊ဒါတွေဟာ အချစ်နဲ့မသက်ဆိုင်တဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေပါ"

"ဩော်....ခက်ပါလား ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ လိမ္မာအောင်ပြောလဲ မရပါပဲလား၊ ကဲ...ပြန်တော့ပြန်တော့၊ အိမ်မှာ ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားအုံး....ဟုတ်လား"

မနွယ်ကအိမ်ရှေ့စံကားဖြူပင်ကိုမှီထားယင်း သူ့ကို ယဉ်ယဉ်လေးနှင်သည်။

"ဘာကို စဉ်းစားရမှာလဲ မမနွယ်၊ဒီတခါ ပြန်ခြင်းဟာ နောက်ဆုံးပြန်ခြင်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာမို့ တခုတော့ ပြောပါရစေအုံး....ဒီမှာမမနွယ်"

"ကဲ....ပြော....ကိုဝဏ္ဏ"

"မမနွယ် ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်စေချင်သလဲ၊ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဖြစ်ချင်သလဲပြောစမ်းပါ၊ ကျွန်တော်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပြမယ်"

"သိပါတယ်ကွယ်၊ မင်းအရည်အချင်းတွေ သိနေသားပဲ၊ အချစ်ရဲ့ကျေးကျွန်ဖြစ်ပြီး လုပ်ပြတာထက် ဘဝအတွက် ကိုယ့်ဦးတည်ချက်နဲ့ကိုယ် ကြိုးစားတာက မှန်ကန်တာပေါ့၊ စိတ်ကို တည်ငြိမ်စမ်းပါကိုဝဏ္ဏ၊ လောကမှာ မမနွယ်ထက်သာတာတွေ မရေမတွက်နိုင်အောင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်"

"တွေ့စမ်းပါစေဗျာ"

"အဲဒီအခါကျတော့သာ မမနွယ်ရဲ့အပြုံးဟာ အသည်းမခိုက်တော့မှန်း သိလာပါလိမ့်မယ်၊အခုမတွေ့သေးတော့ ဒီအပြုံးကပဲ ကိုဝဏ္ဏရဲ့နှလုံးသားကို ဒုက္ခပေးရာကျနေတာပေါ့၊ စွဲမက်စရာပေါ့၊ မမနွယ် ပြောသင့်သလောက်လဲ ပြောထားပြီးပါပြီ၊

မမနွယ်မှာလဲ အားနည်းချက်တခု ရှိတယ်၊ ကိုယ့်နှလုံးသားက အချစ်မပါပဲ အိမ်ထောင်တခု တည်ဆောက်ဖို့ကိုတော့ မဝံ့ရဲတာ အမှန်ပဲ ကိုဝဏ္ဏ၊ ဖြူစင်တဲ့မေတ္တာကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး အချစ်သက်သက်နဲ့ တည်ဆောက်မိလို့ ဒူးနဲ့မျက်ရည်သုတ်နေရတဲ့ ဘဝများစွာကိုလဲ မြင်ဖူးပါရဲ့၊ဒါပေမယ့် အဲဒီကိုယ်ချစ် သူချစ် အချစ်မျိုးကို မျှော်လင့် ရယူချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒဟာ ရင့်ကျက်လာမယ့် အသက်အပိုင်းရောက်ယင်တော့ ပြောင်းလဲကောင်း ပြောင်းလဲလိမ့်မယ်၊ အခုမမနွယ်ရဲ့အရွယ်ဟာလဲ အချစ်ရဲ့ အတ္တနဲ့ ပြင်နယ်နိမိတ်ကို မကျော်လွန်သေးတဲ့ အရွယ်မို့ ဒီခံယူချက်တွေ ခိုင်မာနေသေးတယ်"

"နားလည်ပါပြီ မမနွယ်၊ အစ်ကိုချစ်ညိုကို မမနွယ် ဘာကြောင့်ချစ်ရသလဲဆိုတဲ့အချက်ကို ကျွန်တော် ရှာမှ မတွေ့နိုင်ပေမယ့် ကိုချစ်ကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်က ချစ်ခင် လေးစားမိတာကိုတော့ မငြင်းနိုင်ပါဘူး၊ ကိုချစ်မှာ အချစ်အတွက် ဆွဲဆောင်မှုအားတွေဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာခန့်မှန်းလို့တော့ ရပါပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ မမနွယ်၊ မှုန်းပစ်လိုက်ပါ၊ မမနွယ်ရဲ့ဘဝထဲမှာ အချိန်အတော်ကြာကြာ နေရာယူခဲ့တဲ့ လူရှုပ်လေးတယောက်အဖြစ်နဲ့သာ သဘောထားလိုက်ပါ"

သူ့အသံသည် တဝက်တပျက်မပီမသကျန်ခဲ့သည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ကားထဲသို့ရောက်နှင့်နေပြီ။

မနွယ်သူ့ကို မျက်စိတဆုံးကြည့်မိသည်။ မရေရာသော မျှော်လင့်ချက် သံသရာနှင့် ဖြူစင်သော သူငယ်တယောက်၏ ငြိတွယ်မှုကို အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့စွာ လက်ခံနှစ်သိမ့်ခြင်း မပြုနိုင်သည့်အတွက် ရက်စက်စွာ ဖြတ်တောက်လိုက်ရသည်။

သို့သော် ဝဏ္ဏ၏သံယောဇဉ်သည် မသေးပါ။ ဝဏ္ဏ၏ မေတ္တာသည်လည်း ကြီးမားလှကြောင်း သူသိနားလည်ခဲ့၏။ သို့သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချစ်စိတ်၏စေစားရာ၊ အချစ်မေတ္တာ၏သန္တေတည်ရာနှလုံးသား တွင် နေရာမပေးနိုင်ပါလျှင် မည်သို့တက်နိုင်ပါမည်နည်း။
မုန်းလိုက်ပါ ဆိုတိုင်း မုန်းနိုင်မည်လော။
မေ့လိုက်ပါဆိုတိုင်းလည်း မေ့ရမည်လော။

*　　　　　*

"မမနွယ်... အငယ် အနောက်ပိုင်း ဆေးရုံမှာ တက်နေ တယ်ဆို၊ မြို့လယ်မှာ ဒေါက်တာ ထွေးမင်းနဲ့တွေ့လို့ သိခဲ့တယ်၊ နောက်ပြီး သွေးအားနည်းတဲ့ရောဂါဆို"
"ဟုတ်တယ် ကိုဝဏ္ဏ"
"ဒေါက်တာထွေးမင်းတော့ အတော်စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ် နေပုံရတယ်၊ ကျွန်တော်လဲ အငယ်အတွက် စိတ်ပူတယ်"
"မမနွယ်လဲ သွေးကင်ဆာဖြစ်မှာ စိုးရိမ်မိတယ်၊ ရောဂါ ရှာဖွေတုန်းပါပဲ ကိုဝဏ္ဏ"
"မမနွယ် အားငယ်နေလားဟင်.... တယောက်တည်း ဖြစ် နေယင် အဖော်မိန်းကလေး ရှာပေးရမလား"
"ရပါတယ်ကိုဝဏ္ဏ၊ မမနွယ်ရဲ့ အဒေါ် ဝမ်းကွဲတယောက် လာနေတယ်"
"အရေးကိစ္စရှိယင် ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်နော်"
"ကြီးကြီးနှင်းကော နေကောင်းရဲ့လား"
"မေမေကတော့ အခြေအနေသိပ်ကောင်းတယ်၊ သူ့တရား လေးနဲ့ အေးချမ်းနေတာပဲ"
"အင်း....လောကမှာ တရား မရသေးတဲ့သူတွေအဖို့ အေး ချမ်းစရာကို မတွေ့နိုင်ပါလားကိုဝဏ္ဏ၊ သောကမီးတွေဟာ တခု မဟုတ် တခုလောင်နေတာပဲ၊ လောင်လို့ လောင်မှန်း မသိလို့သာ

နေသာနေတာပဲ၊ လောင်မှန်းသိတာတွေ များလာတဲ့တနေ့မှာ လောကနဲ့ကင်းလွတ်အောင် ကြိုးစားကြမှာပဲ"
"စောပါသေးတယ် မမနွယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝကာလ ပိုင်းဟာ စွန့်လွှတ်တဲ့ အစိတ်အပိုင်း မရောက်သင့်သေးပါဘူး၊ ကြိုးပမ်းရမယ့်အဆင့်မှာပဲ ရှိပါသေးတယ်"
"ကိုဝဏ္ဏ ကြိုးပမ်းနေတုန်းပဲလား"
"အချစ်များစွာကိုပေးနိုင်ဖို့တော့ ကြိုးစားနေဆဲပါ၊ ကြိုး စားတယ် ဆိုတာက တဘက်က လက်မခံချင်လို့ ကြိုးစားနေရ တာပါ"
"မင်းနွယ်ကွာ....ဝေ့လည်လည် ပြောလာပြန်ပြီ၊ နောက်ထပ် မတွေ့သေးဘူးလို့ ဆိုစမ်းပါ"
"မမနွယ်ရဲ့အကြောင်းပြချက်ထဲမှာ ကျွန်တော် အသက်ငယ် နေတာဟာ အဓိကမဟုတ်လား၊ မမနွယ်နဲ့ကျွန်တော် အဲဒီ အသက်အကြောင်း ဆွေးနွေးချင်တယ်၊ ကျွန်တော် ပညာပေး ဆောင်းပါးတွေအများကြီး ရေးခဲ့တဲ့ ဆရာကြီးတဦးရဲ့ စာအုပ် ထဲမှာ ဖတ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဆရာကြီးက အသက်ကြီးတာဟာ ကြည်ညို လေးစားစရာအကြောင်းရင်း မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ကျွန်တော် လူကြီး တွေကိုစော်ကားနေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သိက္ခာနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား ကိုသာ လေးစားသင့်တာပါ၊ ဂါရဝနိဝါတ တရားတွေကိုတော့ ကျွန်တော်မပစ်ပယ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အသက်ကြီးတာဟာ ကြည်ညိုလေးစားစရာအရည်အချင်းတရပ်မဟုတ်ပါဘူးလို့တော့ ဆိုချင်တယ်၊ တကယ်တော့ အသက်ကြီးတာထက် အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်မှုနဲ့ တန်ဖိုးရှိရှိသိက္ခာရှိရှိနေမှ အဖိုးတန်လူကြီး ဖြစ် တာပါ၊ အသက်ကြီးပြီး ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားလောက် ဆယ့် ခြောက်နှစ်သမီးလောက်လူငယ်ဆန်ပြီးစိတ်သက်နုနေမယ်ဆိုယင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှာယကဂုဏ်ခြောက်ပါးတပါးမှ မညီညွတ်သူတွေ အများကြီးပဲ မမနွယ်ရဲ့"

မနွယ်က ပြုံးသည်။

"ကိုဝဏ္ဏပြောနေတဲ့အထဲမှာ မမနွယ်ကော ပါသွားသေးလား"

"အယင်း...မပါပါဘူးမမနွယ်၊ကျွန်တော်မေးမယ်၊မမနွယ်လေးစားတဲ့ လူငယ်တွေ အထဲမှာတော့ ကိုဝဏ္ဏဆိုတဲ့ ချာတိတ်ကလေးတယောက် မပါဘူးလား"

"ရှေ့ဆုံးကပါပဲ"

"ဟာ... ဝမ်းသာလိုက်တာ မမနွယ်"

"ဘာလို့ ဝမ်းသာတာလဲ"

"အချစ်ဆိုတာ အဲဒီလေးစားမှုက သန္ဓေမတည်နိုင်ဘူးလို့မှ မပြောနိုင်ပဲ"

"အင်း....ကိုဝဏ္ဏအတွေးနဲ့ ကိုဝဏ္ဏ ဆွေးနေပေါ့"

"ကျွန်တော်ဆွေးနေပါ့မယ်၊မမနွယ် အငယ့်ရောဂါဝေဒနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒေါက်တာ ထွေးမင်းက အကူအညီ ပေးရဲ့လား"

"သူက မနေ့ တနေ့ကမှ ဆမ ရထားတာပဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ နည်းနည်း ပါးပါး လိုအပ်တာလေး ဖြည့်ဆည်း ကူညီပေးရုံပါ၊ အရေးပေါ် အိမ်မှာ နေထိုင် မကောင်းယင်သာ သူနဲ့ကုတာပါ၊ ဒီလောက် ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် ဖြစ်နေတာကို သူနဲ့ ကုလို့ ရမလား၊သူက ဆေးရုံမှာလဲ မဟုတ်သေး၊ အခု အငယ့်ကို ဆေးရုံ တင်ထားတယ်၊ သွေးသွင်းရတာ လေးပုလင်း ရှိသွားပြီ"

"ကျွန်တော် ဘာအကူအညီ ပေးရမလဲ၊ သွေးလှူဖို့ လိုအပ်ယင် ပြောနော်၊ ဆေးရုံ အသွားအပြန် အတွက် ကျွန်တော့် ကား ကို မမနွယ် သုံးချင်တဲ့ချိန် သုံးပါ၊ အခုအိမ်မှာကလဲ မေမေရယ်၊

ကျွန်တော်ရယ်၊ ထမင်းချက်တဲ့ အဒေါ်ကြီး တယောက်ရယ်၊ ဒါပဲရှိတော့တာ၊ မေမေက ဖြစ်နိုင်ယင် မရွှေနွယ်လေး သမီး တော်ချင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်၊ ကျွန်တော်က မေမေ စိစဥ် ပေးလေဆိုတော့ အဲဒီ အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စတွေကို မေမေ မပါရ စေနဲ့တဲ့၊ သားတို့အကြောင်းတရားနဲ့ သားတို့ သင့်မြတ်ယင် ယူကြပေါ့ဟဲ့တဲ့။ ကျွန်တော် စိတ်ဆင်းရဲသွားတယ် မမနွယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုဝဏ္ဏ"

"မေမေက မမနွယ်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ကြားမှာ အချစ် ဇာတ် ကောင် ရှိသေးမှန်း မသိသေးဘူး မို့လား၊ မမနွယ်မှာ ကိုချစ် အတွက် ခိုင်မာတဲ့ သံယောဇဥ်နဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိနေမှန်း သိရတဲ့သူက ကျွန်တော်ပဲ၊ တခါတလေ တော့လဲ ကံကြမ္မာကို အပြစ်တင်ချင်တယ် မမနွယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

"အချစ် မျက်ဝန်းနဲ့ ကြည့်လာတဲ့ မိန်းမသားတွေတိုင်းကို ကျွန်တော့် နှလုံးသားက ဘာလို့ပြန်မချစ်မိသလဲပေါ့၊ မျက်ဝန်း စိမ်းစိမ်းနဲ့ ကြည့်တဲ့သူကိုမှ ကိုယ်က ချစ်မိတာဟာ ကျွန်တော့် ကံကြမ္မာရဲ့ ဆိုးရွားမှုပဲ"

"အမှန်ကို ဖွင့်ပြောရယင်၊ဒေါက်တာ ထွေးမင်းနဲ့ အငယ်တို့ နီးစပ်ကြမှာကို စိုးရိမ်မိတယ်၊ မြန်မာပြည်မှာ မနေလိုတော့ဘူး ဆိုတာ သေချာသလောက် ဖြစ်နေပြီ၊ ကိုထွေးမင်းနဲ့ စာယင် ကိုဝဏ္ဏဟာ အငယ်နဲ့ သင့်တော်တယ်လို့ မမနွယ် ထင်ခဲ့မိတယ်၊ တကယ်တမ်းကျတော့ ကိုဝဏ္ဏက အငယ့်ကို ညီမလေးတယောက် လိုပဲ ချစ်ခင်တယ် ဆိုတော့လဲ အခက်သားပဲ၊ ကိုထွေးမင်း မြန်မာပြည်က ထွက်မသွားခင် အငယ့်စိတ် ပြောင်းလဲသွားမှာ ကို စိုးရိမ်ရတယ်၊ အငယ်က သူ့ရောဂါအတွက် ဆေးဝါးကုသ ဖို့များ နိုင်ငံခြားကို လိုက်သွားခဲ့ယင် ပြဿနာပဲ ကိုဝဏ္ဏရေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေခြင်းတရားဆိုတာ ဘယ်သူမဆို ထိတ်လန့်ကြတာ မဟုတ်လား၊ ရေနစ်ပြီဆိုတော့ မြက်တပင်ကိုလဲ ဆွဲချင် ဆွဲမိမှာပဲ”

“သူ့စိတ်နဲ့ သူ့ကိုယ်လို့ တခါက မမနွယ် ပြောခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား”

“သူ့စိတ်နဲ့ သူ့ကိုယ်ကို မပိုင်လို့ ဖြေသိမ့် ပြောရတာပါ၊ ပြောခဲ့မိတာပါကွယ်။ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားကြည့်တော့ ဘယ်ထည့်ချင်ပါ့မလဲ”

“မခွဲနိုင်ယင် မမနွယ်ပါ လိုက်သွားဖို့ စိတ်ကူးသလား”

“မမနွယ်က ဘယ်သူ့ သံယောဇဉ်နဲ့ လိုက်ရမှာလဲ”

“အငယ် သံယောဇဉ်နဲ့ပေါ့”

“စိတ်မကူးပါဘူး ကိုဝဏ္ဏ”

“မမနွယ်မှာ မျိုးချစ်စိတ် ရှိနေသလား”

“မျက်နှာဖြူကို ဒူးထောက် အားမကိုးချင်တဲ့စိတ်ကို မျိုးချစ်စိတ်လို့ ဆိုယင်တော့ ရှိတာပဲပေါ့၊ လူဖြူတွေကြားမှာ၊ ကိုယ့်ဆွေမျိုးကြားမှာလိုတဝမ်းတခါး ရှာဖွေ စားရတာက လွယ်ကူအုံးမယ်၊ ဟိုမှာ လူမျိုးချင်း မတူတာရယ် ဆွေမျိုးသားချင်း မရှိတာရယ်၊ နောက်ပြီး သူတို့က မမနွယ်တို့လို အသားအရေကွဲတဲ့လူတွေဆိုယင် နေးတစ်ဗိစ်တွေ၊ဆားဗင့်(စ်)တွေလို မြင်နေမှာရယ်”

“တိုင်းရင်းသား အရိုင်းအစိုင်းတွေ ခိုင်းစေရတဲ့ လူတန်းစားတွေဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ အပေါ်စီးက ကြည့်မှာ မခံနိုင်ဘူးလား”

“မခံနိုင်ဘူး၊ လောကမှာ တဝမ်းတခါးအတွက် ပူပန်ရတဲ့ ပူပန်မှုကို ဘယ်မီလျံနာမှ မငြိမ်းနိုင်ပါဘူး၊ မီလျံနာလဲအာဟာရ သုံးဆောင် မှီဝဲရတဲ့အတွက် ပိုပြီး ချမ်းသာအောင်၊ တိုးပွားနေတာထက်လျော့နည်းမသွားအောင် ရှာဖွေရတဲ့ သောက ရှိနေမှာပဲ၊အရင်းရှင်နိုင်ငံ ရောက်သွားတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံသားတယောက်

ဟာ ဘယ်တော့ သောက ကင်းနိုင်မှာလဲ၊ ကြွယ်ဝပြီးသားသူတို့တတွေနဲ့ တန်းတူ နေနိုင် စားနိုင်ရေးအတွက် ဘယ်လိုနည်းထားနဲ့ ဟိုမှာ အလုပ် လုပ်ရမလဲ၊ ကြိုးစားရမလဲ၊ တွေးကြည့်စမ်းပါ ကိုဝဏ္ဏရယ်”

“မမနွယ်က အများကြီး တွေးတာပဲကိုး၊ နိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးနဲ့ ချိပြီး စဉ်းစား တွေးတောတာပဲ”

“စည်းစိမ် ချမ်းသာဆိုတာ ရေပွက်ပမာပဲ မဟုတ်လား ကိုဝဏ္ဏ၊ကိုယ့်အသက်ဟာ, ကိုယ်ကျန်းမာရေးဟာ ဘယ်လောက်အတိုင်းအတာနဲ့ တည်မြဲမလဲ၊ ဒါကို လုံးဝ မစဉ်းစားတတ်သူ မတွေးတောတတ်မိသူ အနေနဲ့ ကိုယ် ကြီးပြင်း ပေါက်ဖွားရာ, ကိုယ် လူ့ဘဝရောက်ခဲ့တဲ့ နေရာကို အလွယ်တကူ အပြီးတိုင် စွန့်သွားနိုင်ကြတာပေါ့၊အငယ်သာ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်မယ် မဖြတ်ဘူးဆိုတာတော့ သူ့သဘောလေးကို မေးကြည့်ရအုံးမယ်”

* *

အငယ်က ခေတ်လူငယ်ပီပီ သူ့ရောဂါ အခြေအနေကို သိထားပြီးဖြစ်၏။

သွေးရှစ်ပုလင်းတိတိ ဆက်တိုက် သွင်းခဲ့ရပြီ၊ နောက်ထပ် လစဉ် ဆက်သွင်းရသော်လည်း သွေးအား တက်မလာခြင်းအတွက် သတိထားလိုက်မိသည်။

“အငယ် ကိုထွေးမင်းနဲ့ လိုက်သွားချင်သလား”

သည်မေးခွန်းကို လုံးဝ မမေးချင်သော်လည်း လူမမာ၏ စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် မေးရသည်။

အငယ်က ဖြူဖျော့ဖျော့ နှုတ်ခမ်းလွှာကို ပွင့်ရုံလေးပြုံးပြီး—

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီမှာမမနွယ်၊ နိုင်ငံခြားမှာ သေမင်း မရှိဘူးလားဟင်၊ နိုင်ငံခြားကလူတွေဟာ မသေတော့တဲ့ လူတွေလား"

မနွယ် ဘာမျှ မတုံ့ပြန်တော့။

တကယ်ရင့်ကျက်သည့် အငယ်ပါလား ဟူ၍သာ ရင်ထဲမှာ နှစ်သိမ့်မိသည်။

သို့သော် မျက်ရည်စများက လှိုက်လှဲဝမ်းနည်းမှုကို ဖုံးကွယ်မထားနိုင်တော့ပေ။

"အငယ်ရယ်....သေခြင်းဆိုတာ တနှစ်အတွင်း၊တလအတွင်း၊ တရက်အတွင်း၊တမနက်အတွင်း၊ မျက်တောင် တခတ်အတွင်းမှာ ဘယ်သူမဆို ဖြုတ်ကနဲ ရုတ်တရက်လဲ သေသွားနိုင်တယ်၊ နာတာရှည်ရောဂါ ဖြစ်နေသူမှ မဟုတ်ဘူး၊ အခြား ကံတွေကြောင့်လဲ သေနိုင်တယ်၊ ငါ့ညီမလေး ဒီလောက်စိတ်ခိုင်တာကို မမနွယ် ချီးကျူးမိပါတယ်ကွယ်"

"တဘက်သားကို အငယ် ဒုက္ခမပေးချင်ပါဘူး၊ ကိုထွေးမင်းဟာ အငယ်မပါပဲလဲ သွားမှာဟာသွားမှာပါပဲ မမနွယ်၊သွားပါစေတော့၊ အငယ်က ဒီမှာပဲ မမနွယ်နဲ့ နေရစ်မှာပါ၊ ကိုလေးနဲ့ မမနွယ်တို့ အငယ့်အတွက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းမနေကြပါနဲ့၊သံဝေဂ ယူကြပါ၊ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငယ်သေးလို့ မသေနိုင်သေဘူး၊တရားရဖို့ မလိုသေးဘူးဆိုတဲ့ အသိမျိုး ကင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ၊ အမှည့်တွေကြွေသလို အကင်းတွေလဲ ကြွေတတ်တယ် ဆိုတာ အငယ် ခုမှသိရတာပါ၊အငယ် သေခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာ သိနေပြီ မမနွယ်၊ ဒါ-ဒါပေမယ့် ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူး၊ အငယ့်ကိုပြောပြပါလား မမနွယ်ရယ်၊မမနွယ်က ရိပ်သာမှာ တရားရဲ့အရသာတွေ၊ သေခြင်းကို ရင်ဆိုင်ဝံ့တဲ့ တရားထူးတွေကို ရှာကြံအားထုတ်ဖူးတာပဲ"

"အငယ်ရယ် စိတ်အေးအေးနဲ့စိတ်ချမ်းချမ်းသာနေစမ်းပါ"

ကိုဝဏ္ဏက အငယ့်ကို ဖြေသိမ့်သည်။

အငယ်က ခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်း ခါယမ်းပြသည်။

"ဘယ်မှာ စိတ်အေးတော့မှာလဲ ကိုလေးရယ်၊ သိနေပြီပဲ ရုပ်ရှင်ရယ် အပျော်အပါးရယ် လောကသာ အားထားခဲ့တဲ့ အငယ်မှာ တကယ် ရင်ဆိုင်ရမယ့်အရေးကို ရင်လေး နေရတော့တာပေါ့၊ အငယ် တခါတုန်းက သူငယ်ချင်းတယောက် သေခါနီး ဆဲဆဲမှာ မသေချင်သေးဘူး၊ ကြောက်တယ်၊ သေရမှာ ကြောက်တယ်နဲ့ သေသွားရတာကို အငယ်မြင်ဖူးတယ်၊ အငယ် သူ့လို မသေချင်ဘူး၊ အငယ် အေးအေး ဆေးဆေး ငြိမ်ငြိမ် သက်သက် စွန့်စားချင်တယ်၊ ဒါဟာ မော်ဖိန်းဆေး အရှိန်နဲ့ အသက်ကုန်သွားတဲ့ အဖြစ်ကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ မမနွယ် တခါတုန်းက အငယ့်ကိုတိုက်တွန်းဖူးသလို အမှတ်ကလေးနဲ့ပေါ့၊ အငယ့်ကို ပြောပြပါအုံး မမနွယ်ရယ်၊ အငယ် ဘယ်လို မှတ်ရမလဲဟင်"

"သြော်....အငယ်ကလဲကွာ"

ကိုဝဏ္ဏပင် စိတ်မနိုင်တော့။ ရင်ထဲမချိတော့။ မျက်ရည်များသည် မျက်လုံးအိမ်အနှံ့ စို့စွတ်လာပြီ။

မနွယ်ကဖြင့် အသံကို မနည်းထိန်းပြီး ပြောလိုက်သည်။

"သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ညီမလေးရယ်၊ တခါတုန်းက ဆရာဝန်မကြီး တယောက်ဟာ သူ့အမေ လူမမာကြီးကို အသက်ညင်ညင်သာသာမထွက်ယင် မော်ဖိန်းဆေး ထိုးမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားပေမယ့် အဲဒီအမှတ်တရားတွေ ပျက်ကုန်မှာစိုးလို့ ဆေးမထိုးပဲ စောင့်ကြည့်နေတယ်တဲ့၊ အိပ်ပျော်ပြီး အသိစိတ်နဲ့ သေသွားတာထက် သိသိနေယင်းက သူ့အသိလေးနဲ့ပဲ အသက် ကုန်သွားတဲ့ အဖြစ်ကိုသာ လိုလားလို့တဲ့၊ သူ့အမေကလဲ မော်ဖိန်းဆေး မထိုးရပဲ ညင်ညင်သာသာနဲ့ အသက် ထွက်သွားတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်မတန် ချီးကျူးဖို့ကောင်းတဲ့ သမီးပါပဲကွယ်၊ စဉ်းစားဉာဏ်လဲ တကယ်ရှိပါပေတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထင်ရှားနေတဲ့ ခံစားမှု ပေါ်နေယင် အဲဒီခံစားမှုကိုပဲ အာရုံစိုက်ပြီး သိနေလိုက်ပေါ့ အငယ်၊ ထင်ရှားတဲ့ ခံစားမှုမပေါ်တဲ့ အခါတော့ အမြဲတစေ ဖောင်းချည်ပိန်ချည် ဖြစ်နေတဲ့ အငယ့်ကိုယ်က ထင်ရှားတဲ့ လှုပ်ရှားမှုကိုပဲ သိနေလိုက်ပေါ့၊ မှတ်တယ်ဆိုတာက အဲဒီ ဖြစ်ပေါ် သမျှ သိနေလိုက်တာကို ပြောတာပဲ အငယ်၊ အဲဒီလို မှတ်နေယင် အငယ့် စိတ်လေးဟာ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ် အစွဲကို မစွဲဘူးပေါ့ကွယ်”

အငယ်က မနွယ်မျက်နှာကို မျက်တောင်မခတ်ပဲ စူးစိုက်နေသည်။ နှုတ်ပြင်မှ ချွေးသီးလေးများကို မနွယ်က အသာအယာ သုပ်ပေးသည့်အခါ သူ့မျက်လုံး အစုံကို ခေတ္တမှိတ်လိုက်သည်။

မျက်ရည်ပူများက ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျလျက်။

“အငယ် ဆေးရုံကဆင်းမယ် မမနွယ်”

အငယ်ဆန္ဒအရ ဆေးရုံမှ အိမ်သို့ခေါ်ခဲ့ရသည်။

အိမ်တွင်သုံးလေးရက်အကြာ အငယ်အခြေအနေ ပိုဆိုးလာသည်။ ပို၍ဖြူဖွေးဖျော့တော့လာသည်။ အစာအာဟာရလည်း လျော့လာသည်။

“ကိုလေးရေ...အငယ်တို့အင်းလေးသွားခဲ့တာ မှတ်မိရဲ့လားဟင်၊ စက်လှေစီးရတာ သိပ်ပျော်စရာကောင်းတာပဲနော်”

ဝဏ္ဏက အငယ့် နံဘေးမှာထိုင်ပြီး ခေါင်း ညိတ် ရသည်။ ဒေါက်တာထွေးမင်းတယောက် သူ့ဗီဇာကိစ္စအတွက်နားရသည် မရှိ။ အငယ့်ထံသို့ နေ့တိုင်းပင်မလာနိုင်။ လာပြန်လျှင်လည်း နိုင်ငံခြားမှာ ဆေးဝါးကောင်းကြောင်းသာ တဖွဖွပြောလေသည်။

ကံကြမ္မာကိုယုံကြည်သည့် အငယ်က ဒေါက်တာ ထွေးမင်း ဆန္ဒအတိုင်း နိုင်ငံခြားတိုင်းတပါး၏ဆေးဝါး ကုသမှုကိုလည်း မယုံကြည်တော့ပေ။

“ကိုလေးအငယ်ပြောတာ ကြားရဲ့လားဟင်”

အငယ်က အသံမတုံ့ပြန်၍ ထပ်မေးသည်။ ဆို့နင့်နေသော ဝဏ္ဏ၏အသံသည် တုန့်တုန့်ယင်ယင်ဖြစ်လာသည်။

“ကြားပါတယ်ကွာ”

“ရေကလဲကြည်နေတာပဲနော်”

“အင်း”

“ဗေဒါပန်းလေးတွေကလဲ သိပ်လှတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊အငယ်တောင်လှမ်းဆွဲသေးတယ် မဟုတ်လား”

“အင်း....မမနွယ်ကတော့ မဆွဲနဲ့ ရေထဲကျမယ်နဲ့ ပြောသေးတယ်၊ ရေပြင်ပေါ်မှာ သိပ်အေးချမ်းတာပဲနော်၊ အိမ်လေးတွေကလဲ ရေပြင်ပေါ်မှာ အေးချမ်းလိုက်တာ ကိုလေးရယ်”

အငယ်စိတ်သည် အင်းလေးရေလွှာပြင်သို့ ရောက်နေပြီ။

“အငယ်ရင်ထဲမှာ အေးနေတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီအေးတာလေးကိုသိလိုက်လေ အေးတယ် အေးတယ် ဆိုတာလေးကို စူးစိုက်ထားလိုက်”

“အင်း....ဟုတ်တယ် အေးတယ်၊အေးတယ်၊ အေးလိုက်တာ၊ အေးလိုက်တာ မမနွယ်ရယ်၊ အေးတယ်....အေး....အေး”

အငယ့်အသံသည် တစ်ထက်တစတိုးဝင်သွားသည်။

နောက်ဆုံးမှာ လုံးဝထွက်၍မလာတော့။ လက်ဖျားလေးများသည် အေးစက်၍လာသည်။မျက်နှာပြင်သည် တစစဖြူဖျော့လာသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာသည်မူလထက် တဖြည်းဖြည်း မာကျော တောင့်တင်းလာမည့်အသွင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှပသောမျက်နှာဝိုင်းလေးသည် သွယ်လျ၍ ချောင်ကျကာ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူလာပြီ။

နုနယ်သောဖူးငုံလေးတငုံ ကြွေရလေပြီကော။

မနွယ်၏မျက်ရည်တို့သည် ဆည်မရအောင်ကျလေပြီ။ တရေး ဓမ္မဖြင့် မရင့်ကျက်သေးသည့် မနွယ်တယောက် မပြုံးနိုင်သော ရှိုက်သံတို့ဖြင့် ငိုရှိုက်ရဦးမည်။

"ဘဝဆိုတာ တခဏလေးပါလားအငယ်ရယ်၊ တိုတောင်း လှတဲ့ဘဝလေးမှာ ပျော်မယ်မှမကြံရသေးဘူး၊ ရပ်တန့်လိုက်ရ ပါပြကောကွယ်"

မနွယ် အငယ့်နံဘေးမှာ တီးတိုးပြောနေမိသည်။

ဘဝဟူသည်က တကယ်နေတော့မည်ဟုကြံခါမှ အချိန်ကုန် ဆုံးသည့်အဖြစ်မျိုးပါလား။

တိုတောင်းသည့်လူ့ဘဝတွင်မက်မောစရာတို့သည်အဓိပ္ပာယ် ရှိလှပါသေးသလား။ မနွယ်တွေးတောကာ တွေဝေ ငေး မောမိ၏။

"မမနွယ်အသံထွက်အောင်ငိုလိုက်လေ၊ အဲဒီလိုမနေနဲ့"

"မမနွယ်မငိုချင်တော့ပါဘူး ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ခွဲခွာခြင်းဆိုတာ စောတယ် နောက်ကျတယ် ပုံသေမရှိ ပါလားကိုဝဏ္ဏ၊ တချို့ကအစောကြီးခွဲခွာသွားကြတယ်၊ မမနွယ် ရဲ့ အဖေဆိုယင် မမနွယ် ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် လေးကတည်းက ခွဲသွားတာ၊ ခုတော့အငယ် အေးချမ်းပါစေတော့ အငယ်ရယ်၊ အငယ်ဘဝအေးချမ်းသွားတဲ့အတွက် မမနွယ် ဖြေသာပါတယ်"

"စိတ်အားမငယ်ပါနဲ့ မမနွယ်၊ အားလုံး ကျွန်တော့်တာဝန် ထားပါ"

မမနွယ်ကို သူ အားပေးရသည်။ နောက်ပြီးလိုအပ်သည့်ကိစ္စ အဝဝအတွက်သူပင် ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့သည်။ မမနွယ် စိတ်ဆန္ဒ

အရ အားလုံး သူ့အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးသည်။ အငယ် ကိုလည်း ညီမအရင်းလို ခင်တွယ်မိသဖြင့် သူသနားမိသည်။

"အငယ်ဘဝကူးကောင်းမှာပါ၊ အငယ် ကောင်းရာမွန်ရာ ရောက်ပါစေ"

ဝဏ္ဏ အငယ့်အတွက် ဆုမွန်ကောင်း တောင်းမိသည်။

"သွားပေအုံးတော့ အငယ်မလေးရယ်"

* * *

နားခါးလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

မနွယ်ခေါ်လို့သာ လာရသည်။

မနွယ် နားထောင် ခိုင်းလို့သာ နားထောင်ရသည်။ ဒေါက်တာ ထွေးမင်း၏ စကားလုံးများက သူ့နားထဲတွင် အတော် ဂလန့်ဖြစ်ရသည်။

ဒေါက်တာ ထွေးမင်း ပြည်ပထွက်ခွင့် (ဗီဇာ) မရသေး။

သို့သော် မနွယ်က နှုတ်ဆက်ပွဲ အနေနဲ့ ခေါ်၍ ကျွေးမွေး သည်။

ဝဏ္ဏကိုလည်း ခေါ်သည်။ သူ့သူငယ်ချင်း ဒေါ်မြမြလွင် လည်း ပါသည်။

လူပုံအလယ်မှာ ဒီစကား မပြောထိုက်။

အငယ်ဆုံးသည်ကလည်း ဘာမှ မကြာသေး။ မျက်ရည် များပင် ခန်းခြောက်ဦးမည် မထင်။

"အငယ်လဲ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ဖို့ ကောင်းတယ် မမနွယ်၊ ခုလို အခြေအနေမျိုးမှာ မမနွယ်ကို မခေါ်ခဲ့ဘူးဆိုယင် ဖေဖေကလဲ ပြစ်တင်လို့ ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေဟာ နိုင်ငံခြားမှာ နေပေမယ့် သူ့ မိသားစုထဲမှာတော့ မြန်မာအမျိုးသမီးကိုသာ ဝင်ခွင့်ပြုချင်တယ်၊ကိုကို့ကိုလဲ မြန်မာ အမျိုးသမီးနဲ့ပဲ လက်ထပ်စေချင်တာ”

“ကိုထွေးမင်းရာ၊ အငယ်တုန်းကလဲ နိုင်ငံခြားမှာ ကုလိုက် ရယင် ဘာညာနဲ့ ခင်ဗျားပြောလွန်းလို့ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး နုလို ဖြစ်သွားတာပဲ၊ ခုလဲ မမန္တယ်ကို စိတ်ဓာတ်ကျအောင်လာပြော နေပြန်ပြီ၊ ကိုထွေးမင်းရဲ့ ဖေဖေက အနောက် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံအားလုံးကို လက်ခံနေပြီပဲ၊ မျိုးဆက် ပြန့်ပွားရေး ကျမှပဲ ဘယ့်နှယ်လာပြီး မြန်မာဆန်နေရတာလဲ၊ဟိုမှာလဲ မြန်မာ ပြည်က ထွက်သွားတဲ့ အဝေးရောက် တကိုယ်တော် အမျိုးသမီး တွေ ရှိပါတယ်”

ဒေါက်တာထွေးမင်း မျက်နှာကွက်ကနဲ ပျက်သွားသည်။

မန္တယ်၏ ကျေးမွေး ညှော်ခံပွဲမှို့ ဝဏ္ဏက အားနာနာစရာဟု သဘောမထားတော့။

“တခါက ကျွန်မတော် နိုင်ငံခြားသား ကျွမ်းကျင်မှု ပညာရှင် တဦးကို မင်္ဂလာပွဲတခုမှာ တွေ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီ လူက အသားနီနီ ရဲရဲ ဗိုက်အတော်ရှဲတဲ့ ပုံမျိုး၊ အသက်ငါးဆယ်လောက် ရှိတယ်၊ သူ ယူထားတာက ဆယ့်ရှစ်နှစ်လောက်ရှိတဲ့ မြန်မာမိန်းကလေး၊ သူက ဘာပြောလဲဆိုယင် သူ့နိုင်ငံမှာ သူ့ကို ယူမယ့်မိန်းမ မရှိ လို့ ခုအရွယ်ရောက်မှ သူ မိန်းမရတာတဲ့၊ မြန်မာပြည် ရောက်မှ မိန်းမရတဲ့အကြောင်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် သူပြောပုံက မြန်မာမိန်းကလေးတွေကလဲ ယူစရာ ရှားလွန်းလို့ သူလိုအရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်ကိုယူတဲ့ သဘောလဲ သက်ရောက်ပြန် တယ်”

“မိန်းကလေးကကော ဘယ်လို ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးလဲ”

မန္တယ်က သိချင်လာပြန်သည်၊

“သူရထားတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်လို အမျိုးအစားလဲဆို တာ ကိုယ့်အချင်းချင်းတော့ သိတယ်၊ သူတို့က မသိဘူး၊ အသက် ငယ်တယ်၊ ပညာအရည်အချင်းမရှိဘူး၊ အတွေးအခေါ် မရှိဘူး၊ ခပ်ရှင်းရှင်းပြောရယင် လမ်းပေါ်က မိန်းကလေးတွေရဲ့ ရုပ် လက္ခဏာမျိုး၊ ဒါမျိုးရထားတာကို သူတို့က မြန်မာမိန်းကလေး တွေအားလုံးကို ဒါမျိုးတွေချည်းလို့ အထင်သေးချင်သေးနေ မယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ အတော်မျက်စိစပါးမွေးစူးတယ်၊အဲဒီ မိန်းကလေးက မင်္ဂလာဆောင်မှာ သူကိုယ်သူ တိုးရင်စ်မလိုလို ကင်မရာတလုံးနဲ့ ဓာတ်ပုံတဖျပ်ဖျပ် လျှောက်ရိုက်ပြီး မြန်မာစိတ် ပျောက်နေပုံကို တွေ့ရတယ်၊ ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးသူ ဆိုယင်တော့ နင် ယောကျ်ား ရှားလို့ နိုင်ငံခြားသားကို ယူထားယင်လဲ အေးအေးကုပ်ကုပ်လေး နေစမ်း၊ လူတကာ့ မြင်ကွင်းထဲမှာ မျက်စိနောက်အောင် တလွှားလွှား လုပ်မနေနဲ့လို့ ပြောလိုက် ချင်တယ်၊ သူ့ရုပ်ကတော့ မြန်မာဆိုပေမယ့် သိပ်စစ်တဲ့ ရုပ်မျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် နိုင်ငံခြားသားက မြန်မာမလေးတွေ လင်ယူပက်စက်တယ်လို့ပဲ မြင်သွားမယ်၊ အဲဒီ ငါးခုံးမလေး တွေကြောင့်ပေါ့”

ဝဏ္ဏ အတော်ပင် ပြောပစ်လိုက်သည်။

သူ့ ရင်ထဲလည်းအတော်နာနေပုံရသည်။သူ့ညီမသာဆိုလျှင် အဘယ်မျှ ဆိုလေမည် မသိ။

“အဲဒီ မိန်းကလေးတော့ အတွေးအခေါ်မရှိဘူးဆိုပေမယ့် သူတို့ရပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးတော့ တွက်တတ်မှာပေါ့လေ၊ ဒီမှာ ဆိုယင် လမ်းဘေးကလူ ယူရမယ့် အတူတူ ကားကောင်းကောင်း စီးရမယ်၊ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် ကတော်အဖြစ်နဲ့ ဂုဏ်ရှိရှိနေရ မယ်၊ ဟိုလူက သူနိုင်ငံပြန်လို့ ခေါ်ယင်လဲ လိုက်သွားရမယ်ဆို တာမျိုး တွက်ချက်တတ်မှာပေါ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန္တယ်က ဈေးတွက်တွက်သည့် မိန်းကလေးတချို့၏ သဘောကို ရှင်းပြသည်။

"ဟိုလူကလဲ ဒီမှာ မရှိသေးစကား လက်လီ မဝယ်ချင်လို့ အပိုင်ဝယ်ထားတဲ့ သဘောပါ၊ သူ့နိုင်ငံ လိုက်ချင်တယ်ဆိုယင်လဲ ခေါ်ယင်သွားမယ်၊ လမ်းမှာ ပြုတ်အောင်ပေါ့၊ကန်တော့နော်၊ အဲ-ဟိုရောက်မှ လှိမ့်ကန်ချင်ကန်မယ်၊ ပစ်ထားယင်ထားမယ်၊ ဒါတော့ မသိဘူးပေါ့၊ အဲဒီ အခါကျတော့လဲ ပြည်ပရောက်နေတဲ့ မြန်မာဆန်နေတဲ့ မြန်မာမိန်းကလေး တမ်းတနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေနဲ့ တွေ့ချင်တွေ့မှာပေါ့၊ ဒါဆိုယင်တော့ သူတို့ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်"

ဝဏ္ဏစကားအဓိပ္ပာယ်ကို မန္တယ်ရော ထွေးမင်းပါ နားလည်လိုက်သည်။ သူ့စကားက ဘယ်ဘက်မှ မလွတ်တော့။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဘက်ဘက်ပြည့်စုံချင်တာ လူတိုင်းရဲ့ဆန္ဒပေါ့ ကိုဝဏ္ဏရာ"

"ပြည့်စုံခြင်းကို ကိုထွေးမင်းတို့တော့ ဘယ်လိုပေတံနဲ့ တိုင်းမလဲတော့မသိဘူး၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းနဲ့ မတိုင်းတာယင် ဘယ်နေရာမှာမှ ပြည့်စုံမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်တော့ထင်တယ်၊ ကိုထွေးမင်းတို့ဟာ ကျွန်တော်တို့လူတန်းစားတွေထဲမှာ အတော်ပြည့်စုံနေတာပဲ၊ ဘာကြောင့်များ ဟိုမှာ နေချင်ရတာလဲ"

ဒေါက်တာထွေးမင်း၏ အပေါ်နှုတ်ခမ်း ထောင့်စွန်းတနေရာ သိသိသာသာ တွန့်တက်သွားသည်။

"ကိုဝဏ္ဏလဲ မဂ္ဂဇင်းတခုထဲက ကာတွန်းတခုကို ဖတ်ရမှာပေါ့၊ ဘွဲ့ရပုဂ္ဂိုလ်ကို တောင်းနဲ့ရွက်ပြီး အဲဒီက ဘွဲ့ရယူကြအုံးမလား တော်ရို့အော်ရောင်းတာလေ၊ ကိုဝဏ္ဏတို့လဲ...ဟဲ-ဟဲ၊ တော်တော်ကြာ အဲဒီက ဘီအီး ရယူကြအုံးမလား၊ ထော်ရို့

ဖြစ်အုံးမှာ မြင်ယောင်တယ်၊ ဟဲ... ဟဲ....ကျွန်တော်တို့လဲ စဉ်းစားတဲ့အထဲ အဲဒါတွေလဲ ပါတာပေါ့ဗျာ"

"ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ နိုင်ငံခြားကျွမ်းကျင်မှုအတတ်ပညာရှင်တွေရဲ့ အကူအညီကို ရယူနေဆဲအခြေအနေပဲ ရှိနေသေးတယ်၊ ပြီးတော့ မြန်မာထဲက ကျွမ်းကျင်မှု အတတ်ပညာရှင်တွေဟာ အများကြီးရှိသင့်နေတယ်၊ အမိမြန်မာပြည်က ကျွန်တော်တို့ကို ပညာသင်ပေးတာ၊ အထူးသဖြင့် ခင်ဗျားရဲ့အစ်ကိုကိုအေးမင်းတို့ ဆိုပါတော့၊ တိုင်းပြည်ကို အနည်းအကျဉ်း အလုပ်အကျွေး ပြုသင့်တယ်၊ ကျွန်တော်တော့ ဘယ်လို အခြေအနေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်နိုင်ငံမှာပဲ ရသမျှနဲ့တင်းတိမ်ပြီး နိုင်ငံ့အကျိုး ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သိပ်လေးစားတယ်ဗျာ၊ တချို့ ပါရဂူဘွဲ့တွေ ယူခဲ့ကြတယ်၊ ဖိုးဖစ်ဖတီးစကားလောက်နဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ပြီး လုပ်ကိုင် နေကြတာပဲ၊ နိုင်ငံ့မျက်နှာကို ကြည့်တဲ့လူတွေ၊ နိုင်ငံအကျိုးကြည့်တဲ့လူတွေပဲ၊ ကျွန်တော်တော့ သိပ်လေးစားတယ်၊ ခင်ဗျားပြောသလို လခစားအလုပ်ကို မျှော်လင့်လို့ မဖြစ်တော့တဲ့ အခြေအနေရောက်ယင်လဲ တတ်ထားတဲ့ ပညာကို တနည်းနည်းနဲ့တော့ မှန်မှန်ကန်ကန် အသုံးချနိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပဲ၊ အမေကျော်ပြီး ထွေးတော်မလွမ်းချင်ဘူး"

"ကျွန်တော် ကိုဝဏ္ဏလောက် တဘက်သားကို မဝေဖန်တတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တဝမ်းတခါးအတွက် ရုန်းကန်ရတယ်ဆိုတဲ့အခြေအနေကို ကိုဝဏ္ဏ မရောက်သေးတာတော့ အမှန်ပဲမို့လား"

သူ့မေးခွန်းက ဝဏ္ဏ၏အရှိက်ကို ထိအောင်ချိန်၏။

"ကျွန်တော်တို့ ထိုက်သင့်သလောက်တော့ အချိန်အခါကို စောင့်ရမှာပဲ ကိုထွေးမင်း၊ အခု ရေတွင်းတူးပြီး အခုရေကြည်သောက်ချင်လို့ ဘယ်ရပါ့မလဲ၊ ကိုထွေးမင်းတို့အနေနဲ့ တမူးတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးဝတို့က သမဆေးခန်းတွေမှာ တလ ထောင့်နှစ်ရာပေးမယ်ဆိုတာတောင် မလုပ်နိုင်ကြဘူး မို့လား၊ ကျွန်တော်တို့က လုပ်နိုင်တယ်၊ လမ်းဖောက် တံတားဆောက်တယ်ဆိုတာ မဖွံ့ဖြိုးသေးတဲ့ ဒေသမှာသာ စီမံကိန်းတွေနဲ့ လုပ်ဆောင်သွားရတာပါ၊ ကျွန်တော်တို့က ဒေသမရွေးလုပ်နိုင်လို့ ဒီပညာတွေ သင်ယူခဲ့တာပဲ"

"ထားပါတော့ဗျာ၊ ကိုဝဏ္ဏ ထင်သလို ဟိုနိုင်ငံတွေကိုအထင်ကြီးလို့ ကိုယ့်ဘဝ ထင့်တယ်စေဖို့ သွားတယ်ပဲ ဆိုပါတော့"

"ကျွန်တော် ဒီလို မဆိုလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြည့်စုံနေပေမယ့် ပြည့်စုံတယ် မထင်ကြသေးလို့ သွားကြတာလို့ ထင်ပါတယ်၊ တကယ် မပြည့်စုံတဲ့ လူတွေကို ခြွင်းချက်အဖြစ်ထားလိုက်ပါမယ်"

"ထင့်ပါလေ"

မနွယ်ရှေ့မှာမို့ သူကလည်း သဘောထားကြီး အလျှော့ပေးလေသလား။

ဝဏ္ဏက စီးကရက် မီးခိုးကြားက ဒေါက်တာ ထွေးမင်း၏ နီမြန်းနေသော မျက်လုံးများကို သတိထားမိသည်။ သို့သော် သူ ဆက်ပြောပြန်၏။

"ခင်ဗျား ဖတ်မိသလားတော့ မသိဘူးဗျ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း တင်မောင်ရေးတဲ့ မုန်ကိုင်းစဲလေသော် စာအုပ်ထဲမှာ နိုင်ငံခြားသွားတုန်းက ဗိုလ်မတယောက်နဲ့အကသင်တဲ့အကြောင်း ရေးထားတာ၊ ကျွန်တော်က ဥပမာအဖြစ် ပြောပြချင်တာပါ"

"အင်း....ပြောပါအုံး"

အဟုတ်မှတ်ပြီး သူက ဆက်ခိုင်းသည်။

"ဗိုလ်မနဲ့တွဲကြီးအကသင်တော့ဗျာ၊အစ တရက်နှစ်ရက်တော့ သူ့ကိုယ်သူ အတော်လေး ဟုတ်တယ် ထင်နေတာပေါ့၊ နောက်

တော့ ကိုယ်လုံး လှုပ်ခါပြီး ကရတဲ့ အကတမျိုးကို သင်ရတဲ့အခါ ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်ကြီးထဲမှာ တကိုယ်လုံး လှုပ်ခါနေတဲ့ သူ့ကိုယ်သူ မြင်လိုက်ရတော့ တော်တော် အရှိအသေတန်ပြီး အမြင်ကတ်စရာ ကောင်းပါလားဆိုပြီး သူ့ကိုယ်သူတောင် အကြည်အညိုပျက်သွားတာနဲ့ ဆက်မကတော့ဘူးတဲ့၊ ခင်ဗျားလဲ ဟိုရောက်မှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကြည်ညို ပျက်စရာ မြင်လာခဲ့ယင် ခက်မယ်၊ အပြီးသွားတာ မဟုတ်လား၊ အများကြီး စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်၊ အနောက်တိုင်း ဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မကချင်ပဲ တသက်လုံး ဆက်ကနေအုံးမယ်"

မနွယ်က သူ့ကို ဟန့်တားချင်သည့် မျက်နှာထားနှင့် လှမ်းကြည့်သည်။ ဝဏ္ဏက မရပ်သေး။

"နောက်ပြီး တခု ရှိသေးတယ်ဗျာ၊ လွတ်လပ်ခွင့် ဦးစားပေးတဲ့ဆီမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သလို နေခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေကိုတော့ မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ပြီး မြန်မာပြည်တော့ မပို့လိုက်ပါနဲ့"

"ဘာလဲ- ခင်ဗျားလဲ အားကျပြီး သွားချင်စိတ် ပေါ်လာမှာ စိုးလို့လား"

"ဒါကတော့ဗျာ၊ အခုန ပြောသလို ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကြည်ညို ပျက်စရာ လုပ်ဖို့ဆိုတာ လွယ်ပါတယ်၊ ဟိုအထိ သွားစရာမလိုပါဘူး၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ သိက္ခာ မထိခိုက်အောင် ထိန်းသိမ်းဖို့သာ ခဲယဉ်းတတ်တာပါ"

ဒေါက်တာ ထွေးမင်းက သူ့စကားကိုလည်း သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိ၍ပင်လား။ ပြန်မပြောတတ်၍ပဲလား မသိ။ မချေပတော့။ ကိုအေးမင်းဆိုလျှင် ခုအချိန်မှာ ရန်ဖြစ်သည့် အဆင့်ရောက်ရောက်လိမ့်မည်။ ထွေးမင်းက ဝဏ္ဏကို မကျေနပ်သော်လည်း မကျေနပ်ဟန်မပြ။ စီးကရက်ကိုသာ တွင်တွင် ဖွာပစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကို နှုတ်ဆက် ကျွေးမွေးသည့် အခမ်းအနားလေးတွင် သူက လူကြီးဆန်ရမည်ဟု ယူဆထားသည်နှယ်။

ဝဏ္ဏကမူ မနွယ်ရှေ့မှာ စိတ်ထဲရှိသလောက် ပြောပစ်လိုက်သည်။

စိတ်ထဲရှိသရွေ့ ပြောပြီး မနွယ်ကိုလှည့်သည်။ သည်အကြည့်က။

"ကဲ...နောက်တခါ မမနွယ်ကို ခေါ်ဖို့ ထပ်ပြော ပေးပါအုံးလား"ဟု ဆိုနေသယောင်။ ကျေနပ်နေသည့် အမူအရာများ အပြည့်။

အနိုင်ရလိုက်၍ မဟုတ်သော်လည်း မနွယ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျောကြီးဖြင့် အစ်ကိုနှင့် လိုလို ညီနှင့်လိုလို မိန်းကလေး တယောက်ကို ဟိုရောက်မှ ခွဲတမ်းချမည့် မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် လိုက်ခဲ့ပါဟု ချွဲချွဲပြောနေသည်။ အသံကိုပင် မကြားချင်။ စိတ်အချဉ်ပေါက်နေပြီ။

ကပ်ပြီး ညှုမနေနဲ့ ဟုပင် ပြောင်ပြောင် ပြောပစ်ချင်သည်။

သူ့ကိုယ်သူတော့ တွယ်ကပ်နေသည် မထင်မိ။

ဒေါက်တာ ထွေးမင်းနှင့် မနွယ်၏ အပေါင်းအသင်းများ ပြန်ခါမှ မနွယ်နှင့် စကားပြောလေးသည်။

"ကိုဝဏ္ဏက တည့်တည့်ချည်း တွယ်နေတာပဲ"

မနွယ်က သူ့ကို အပြစ်တင်သံ နှောလာ၏။

"ဘာလဲ မမနွယ်က လရှေ့မှာတော့ ဟင်အင်း မလိုက်ချင်ပါဘူးဆိုပြီး အနားနီးမှ တိတ်တိတ်လေး ထလိုက်သွားချင်သို့လား"

"ကိုဝဏ္ဏ မမနွယ်ကိုတောင် အတော် အထင့်သေးနေတာပဲ"

"အဲဒါ အထင်ကြီးတာပါ၊ နိုင်ငံခြား သွားနေရတဲ့ [illegible] ဟာ နှယ်နှယ်ရရ မှတ်လို့"

"အဲဒီ အထင်ကြီးမှုမျိုး မခံချင်ပါဘူး၊ ပေါ့တော့တော့နဲ့ ပြောတဲ့ စကား မမနွယ်ကို စော်ကားသလိုပဲ၊ ကိုဝဏ္ဏ ရဲကြီး လိမ့်မယ်"

"ခွင့်လွှတ်ပါ မမနွယ်၊ ဒေါက်တာ ထွေးမင်း မြန်မြန် သွားပါစေတော့လို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့"

"မမနွယ်အတွက် စိတ်မချလို့"

"မမနွယ် မြန်မာပြည်ကို ဒါလောက် မမေ့လွယ်ပါဘူး"

"ကိုချစ်ကိုရော"

"ကိုချစ်ကို ဘာလို့ ထည့်ပြောတာလဲ"

"မမေ့လွယ်ဘူး မို့လား"

"ကိုဝဏ္ဏ ထင်ချင်သလို ထင်ပါ"

"မမေ့နိုင်ဘူး ဆိုပါတော့"

"ကိုဝဏ္ဏရယ်... သူ့ခများ ကိုဝဏ္ဏရတဲ့ အခွင့်အရေးရဲ့ ဆယ်ပုံ တပုံ မရရှာပါဘူး၊ မမနွယ်နဲ့ သူနဲ့ စကားပြောရတဲ့ အချိန်တွေ ဟာ နာရီပိုင်းလောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်"

"ကျွန်တော်ကိုချစ်ကို လေးစားပါတယ် မမနွယ်၊ ဒါပေမယ့်"

"ဆိုစမ်းပါအုံး ကိုဝဏ္ဏ၊ သူ့ကို သဝန် တိုနေတာတော့ အမှန်ပဲမို့လား၊ ဒါပေမယ့် မမနွယ်လဲ ကိုဝဏ္ဏကို လေးစားပါ တယ်"

"ဘာ...ဘာဖြစ်လို့များလဲ မမနွယ်"

"သူနဲ့ ဆက်ဆံတာ လေးတွေကို သဘောကျလွန်းလို့ပါ၊ တကယ့် ညီအစ်ကိုလိုပဲ"

"ကျွန်တော် ပကတိ နှလုံးသားဟာ ကိုချစ်တို့ အပါအဝင် တပ်မတော်သား အားလုံးကို လေးစား ချစ်ခင်နေတယ် မမနွယ်၊ ကိုအေးမင်း၊ ကိုထွေးမင်းတို့လို ဘဝရဲ့ အထွတ်အထိပ်ကို အဓမ္မာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကြီး လုတက်နေတဲ့ သူတွေနဲ့ နောက်ကို ပါသွားမှာထက် စာယင် ကိုချစ်တိုလို ပြည်သူ့သားကောင်း တယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်မှာ နားခို စေချင်ပါတယ် မမနွယ်ရယ်"

"ရင်ထဲက စကားတွေလား ကိုဝဏ္ဏ၊ ဥပမာအဖြစ် ပြောပြနေတာလား"

"မမနွယ်က ကျွန်တော့်ရင်ထဲက တတိယ မဟာအချစ်ကို ဥပေက္ခာ ပြုနိုင်တာကို သိပေမယ့် ကျွန်တော့်ရင်က မဟာအချစ်ကိုနိဒါန်းလောက်ဖွင့်လှစ်ပြခွင့်တွေပေးခဲ့တာကိုပဲကျေးဇူးတင်လှပါပြီ"

"ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ တော်ပါတော့ကွယ်"

"ကျွန်တော် မမနွယ်ကို ချစ်တယ်၊ သိပ်ချစ်တယ်၊မမနွယ်ရယ် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ ကျွန်တော် မမနွယ် လက်မထပ်သေးသမျှ မမနွယ်ဝေးရာကို မသွားနိုင်ဘူး၊ မမနွယ်ကို မောင်ရင်းတယောက်လို အကူအညီ ပေးခွင့်ကိုတော့ ခွင့်ပြုပါ မမနွယ်၊ မမနွယ်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဝဏ္ဏအတွက် နေရာမပေးနိုင်ပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ မမနွယ်ကို စိမ်းစိမ်းကားကား မနေနိုင်ဘူး၊ မနေရက်ဘူး မမနွယ်၊ ကျွန်တော် ကိုချစ်အတွက် သစ္စာစောင့်သိပါ့မယ်၊ မမနွယ် တကယ်တမ်း ကျွန်တော့်ကို စွန့်ခွာလိုက်မယ့် အချိန်ကို ကျွန်တော် စောင့်နေချင်ပါတယ် စောင့်ခွင့်ပေးပါ မမနွယ်"

သူ့အသံသည် သိသိသာသာ တိုးသွား၏။ ညင်သာ၏။

"ခက်ပါလားကိုဝဏ္ဏရယ် အချစ်စကားနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ နောင်ကို မပြောရတော့ဘူး ဆိုယင်ကော"

"ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် ပါးစပ်က ပြောခွင့်မရလေ၊ ရင်ထဲမှာ အခါတသောင်း ပြောနိုင်သားပဲ"

"ကြည့်စမ်း၊ လူနောက်လေး"

"မမနွယ် သူ့ကိုဘာကတိတွေ ပေးထားလို့လဲ"

"ဒါတွေကို ကိုဝဏ္ဏ မေးရမှာမဟုတ်ဘူး"

"သိချင်လို့ပေါ့၊ ငရဲမကြီးရအောင်လို့ ပြောထားသင့်ပါတယ်"

"ကတိတွေ ပေးမထား ရသေးပေမယ့်၊ မမနွယ်ရဲ့ သဘောကို ကိုဝဏ္ဏသိနေပြီပဲ၊ မမနွယ် ပြောတာကို မယုံလို့လား"

"မမနွယ် ကိုချစ်အပေါ် မေတ္တာရှိမှန်း သိပေမယ့် မယုံချင်ဘူး မမနွယ်၊ လက်ထပ်နိုင် မထပ်နိုင်ဆိုတဲ့ ကိစ္စကိုလဲ ပိုပြီး မယုံချင်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကြိုပြီးပူပန်မိတယ်"

"ကိုဝဏ္ဏ အလုပ်လားကွာ"

"အမလေးကိုယ့်မမအကြောင်းဟာ ကျွန်တော် အကြောင်းပေါ့"

"လက်ထပ်ယင် ကိုဝဏ္ဏက ဘာလက်ဖွဲ့မလို့လဲ"

"အသည်းနှလုံး တစုံလေ"

"ဩော်... ကိုဝဏ္ဏရယ်"

သူက ရယ်မောသောမျက်နှာဖြင့် ပြောနေသည်။မနွယ်ရင်မှာ ခိုက်သွားရသည် အသက်ရှူ ကျပ်သွားရသည်။

"မင်းရဲ့ရင်ထဲမှာပေးအပ်နိုင်တဲ့အချစ်အင်အားဘယ်လောက်များ များနေသလဲဟင်၊မင်းကြိုးစားပြီး ရယ်နေတာက သိပ်ပင်ပန်းလှပါလားကိုဝဏ္ဏရယ်' မနွယ် ရင်ထဲမှာပင် တိတ်ဆိတ်စွာ ရေရွတ်မိသည်။ မိန်းမသားတဦး၏ကရုဏာတရားတို့သည် ဝဏ္ဏဆီသို့ လှိုင်းလုံးများပမာ တအိအိ ရွေ့လျားနေသည်။

ဝဏ္ဏသူ့မျက်နှာကို ငေးကြည့်ပြီး နှုတ်ဆက်ခဲ့သည်။

အသည်းနှလုံးပေးမည့် ဝဏ္ဏကို မနွယ် ကရုဏာ သက်ရပြန်ပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာချစ်ညိုထံမှစာတို့သည် အလာကျဲ၍လာသည်။

သို့သော် မနွယ်သိသည်။

သူတို့ဘဝ၏လုပ်ရှားမှု၊ သူတို့ဘဝ၏ရပ်တည်မှုသည် သာမန်အရပ်သူအရပ်သားများနှင့်မတူ။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်မနိုင်၊ နိုင်ငံတော်က ပိုင်သည်။ ပြည်သူက ပိုင်သည်။

တကြိမ်တခါ သံယောဇဉ်အနည်းဆုံး လူတယောက်အဖြစ် သူ့ကိုယ်သူထင်မှတ်ခဲ့ဖူးသည်ဟု ပွင့်လင်းစွာ ဆိုခဲ့လေခြင်းသည် သံသယဖြစ်စွာ ရှိခဲ့ပါ၏။

သူ့တွင်မနွယ်အတွက် သံယောဇဉ်မရှိခဲ့လျှင် ရွှေတန်းတနေရာက ပန်းနုရောင်စာရွက်များ မကြာခဏ ရောက်လာစရာမရှိ။

အခုတလောသူ့ထံကစာမလာ၊ ကိုယ့်ထံကစာက အဘယ်သို့ ပို့ရမည်မသိ။ သူ့တပ်ရင်းသို့ ပို့ပါလျှင် သူရှိချင်မှ ရှိနေမည်၊ လှုပ်ရှားမှုနယ်မြေရောက်နေလျှင် တဦးနှင့်တဦး ဆက်သွယ်နိုင်ဖို့ မလွယ်လှ၊ သူ့ထံကစာများကိုသာ စောင့်မျှော်ရသည်။

တခါတရံတော့ အနီးက ပေးသည့်ပန်းကို ငြင်းဆန်ပြီး အဝေးကမေတ္တာပန်းကို လှမ်းမျှော်နေသည့်အဖြစ်မို့ ကိုဝဏ္ဏ တယောက်မိမိကွယ်ရာမှာ တခစ်ခစ်ရယ်မောနေလေမလားမသိ။

ရယ်လိုက ရယ်ပေတော့။

အစိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့သည် ဆိုကဆို၊

နှလုံးသားချင်းနီးနေသည့်အဖြစ်ကို သူ့ကိုယ်သူ အသိဆုံး။ ရိုးမတောင်ကြီးအထပ်ထပ် ခြားနေသည်ဆိုသော်လည်း ဆရာချစ်ညိုထံသို့ရောက်နေသည့်စိတ်ကိုမူ သူမှတပါးအခြားသိသူမရှိ။

* * *

"ဝဏ္ဏ….မင်းနွယ်ကွာ၊ ကိုယ့်ကို မချစ်ပါဘူးဆိုတာကို သိနေမှ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်အပင်ပန်းခံနေရတာလဲ၊ မင်းလိုအင်ဂျင်နီယာ တယောက် ချစ်သူမရှားပါဘူးကွ"

သူငယ်ချင်းထွန်းထွန်းက သူ့ကိုတခါတရံ အပြစ်ဆိုသည်။

"ရှားရှားမရှားရှားကွာ၊ ငါချင်တာချစ်တာပဲ၊ မမနွယ်က ငါ့ကို မုန်းလိုက်တာလို့ တခါမှမဆိုခဲ့ဖူးဘူး"

"မင်းမမက မပြတ်မသားကြီးဖြစ်နေသလားမှ မသိတာ"

"ပြတ်သားပါတယ်၊ သူကငါ့ကို မောင်လေးတယောက်လို ခင်တွယ်ချင်တယ်လို့ ပြောထားတာပဲ"

"ဒါဆို မင်း နောက်ဆုတ်လိုက်တော့ပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ၊ အချိန်ကုန်တယ်"

"ဒီမှာထွန်းထွန်း မမနွယ်အတွက် ငါ့အချစ်ကို အများကြီး ပေးအပ်ချင်တယ်၊ အချိန်တွေလဲ အများကြီးပေးထားချင်တယ်"

"သူကမှ မလိုချင်ပဲကွာ"

"မလိုချင်လဲ ငါကပေးနေချင်တာပဲ"

"ကဲ….ပေးပေး၊ အရေးကြီးတာက ခုတလော အလုပ်တွေ ခေါ်လိမ့်မယ်၊ သတင်းစာလဲ ဖတ်အုံး"

"ဖတ်ပါတယ်ကွ၊ အခု ငါ့ကားကိုလဲ ရောင်းဖို့စပ်ထားတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မင်းဟာက"

"အလုပ်မရသေးခင်ကြားကာလမှာ စားဖို့လေကွာ၊ မိတ်ချမ်းသာသမျှက ပညာသင်လို့ ပြောင်သွားပြီ၊ အလုပ်လက်မဲ့ဘဝမှာ ထိုင်စားဖို့က မရှိတော့ဘူး၊ မသိဘာ မျက်နှာကိုငဲ့ပြီး ဒီကားလေးမရောင်းပဲထားတာ၊ ခုတော့မဖြစ်နိုင်တော့လို့ ရောင်းရမယ်၊ မေမေကလဲ မသေမီလူချင်တာန်းချင်တယ်"

"မင်းမမကို ကားရောင်းမယ့်ကိစ္စ တိုင်ပင်သေးလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာတိုင်ပင်ဖို့လိုလဲကွ၊ ဒါကငါ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာပဲ"

"မင်း မသိသေးဘူး ဝဏ္ဏ၊ မင်းမှာ ကားလေးရှိနေတာတောင် အဖြေကမရချင်တာ၊ ကားလဲမရှိ၊ အလုပ်လဲမရှိဆိုယင်"

"ဟာကွာ၊ မင်းက ငါ့မမနွယ်ကို အတော် အထင်သေးတာပဲ"

"မဟုတ်ဘူး ဝဏ္ဏ၊ခု ခေတ်မိန်းကလေးတချို့က အဲဒါတွေကိုလဲ ကြည့်တာကွ"

"လျှို့မြောင်တောင်ကြားမှာ ဝတ်စုံတစုံတည်းနဲ့ ဘာကားမှမရှိပဲ ခြေကျင်လျှောက်သွားနေရတဲ့ ရဲဘော်တယောက်ရဲ့မေတ္တာကို မျှော်လင့်ပါတယ်ဆိုနေမှ ဒီကားစုတ်က ဘာအသုံးကျတော့မှာလဲ"

"တက္ကစီ ဆွဲရတာပေါ့"

"မင်းက အရေးထဲမှာနောက်နေ"

"မသိဘူးလေကွာ တချို့ကတိုက်ရှိမှ၊ကားရှိမှ၊ပညာရှိမှဆိုတဲ့ အရှိသုံးပါးသမားကို ရွေးကြတာမဟုတ်လား"

* * *

"မမနွယ်"

မိုးသည်းထဲမှာ သူဟစ်ခေါ်လိုက်သည်။

ခေါက်ထီးအစိမ်းလေးနှင့် မမနွယ်က သူ့အသံ ကြားအံ့မထင်၊ လှည့်မကြည့်။

"မမနွယ်"

သူထပ်ခေါ်ပြန်၏။

ဒုတိယအသံကို ကြားသည်။

လှည့်ကြည့်၍ သူ့ကိုစောင့်နေသည်။

"ကိုဝဏ္ဏခြေကျင်ပဲလား"

"ဟင့်အင်း၊ ခြေမြန်"

"ကြည့်...နောက်ပြန်ပြီ၊ ကားကဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ရောင်းလိုက်ပြီလေ"

"ဒါနဲ့ အခုလိုမိုးထဲ ရေထဲ လျှောက်ရဘာ ဘယ်လိုနေလဲ ကိုဝဏ္ဏ"

"ပျော်တာပေါ့"

"ဒါကိုမေးတာမဟုတ်ဘူး၊ လမ်းလျှောက်တော့ လျှောက်တတ်ရဲ့လားလို့မေးတာ"

"မမနွယ်ကလဲ နောက်ပြန်ပြီ"

"နောက်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ် လမ်းမလျှောက်ဖူးလို့ မလျှောက်တတ်တဲ့သူတွေရှိတယ်"

"အာ...ဒီအရွယ်ကျမှလမ်းလျှောက်သင်ရအုံးမှာလား"

"ဒီလိုကွယ့်၊ သမံတလင်းပေါ်ပဲလျှောက်ဖူးတာကိုး၊ နေပူထဲ မိုးရွာထဲ မညီညာတဲ့ မြေကြီးလမ်းတွေပေါ်မှာ မလျှောက်ဖူးလို့ မလျှောက်တတ်တာကို ပြောတာလေ"

"မဟုတ်သေးပါဘူး"

"သြော်....အဟုတ်ရှိပါတယ်"

"မိုးကျရွှေကိုယ်ပေါ့"

"ဒါပေါ့၊ မြေကြီးလမ်းပေါ် ခြေမချဖူးတာက သူတို့ကုသိုလ်နဲ့ သူတို့ပေါ့၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မထိခိုက်စေပါဘူး၊တခုတော့ရှိတယ်၊ ဒီလူတွေ လူထု လူတန်းစားတွေထဲ ဝင်တဲ့အခါမှာတော့ လမ်းလျှောက် အလျှင်သင်ဖို့လိုတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုဝဏ္ဏလဲ ကားနဲ့ ဖွားဖက်တော် ဖြစ်လာခဲ့သူမို့ လမ်းလျှောက် တတ်ရဲ့လားလို့ မေးကြည့်တာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မမနွယ်ကလဲ တကယ်နှောက်တယ်၊ အခု မမနွယ် ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ"

"သူငယ်ချင်းတယောက် အိမ်မှာ မမနွယ် မှာထားတဲ့ ပစ္စည်း တခု သွားယူတာပါ၊ ကိုအေးမင်းအတွက် လက်ဆောင်ပေးဖို့၊ ဒီမှာလေ ယမင်းရုပ်ကလေး"

မနွယ်က ခပ်လွယ်လွယ် ပိတ်ထားသည့် စက္ကူကတ်ဗူးကို ဖွင့်ပြသည်။

အထဲတွင် ဆေးခြယ်ထားသည့် ယမင်းရုပ်ကလေး တရုပ်။ မြန်မာ မိန်းကလေး ပိပိသသ အရုပ်လေး ဖြစ်၏။ ဘီးဆံထုံး၊ ဆံမြိတ်၊ အင်္ကျီ လုံချည် မြန်မာဆင်ယင်မှု အပြည့် အစုံ။

"မြန်မာပြည်နဲ့ ဝေးမှ မြန်မာ မိန်းကလေး မြန်မာမိန်းကလေးနဲ့ တမ်းတပြီး အယူမဖြောင့်လို့ အရှေ့နဲ့ အနောက် ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ ဟိုမရောက် ဒီမရောက် ဗေဒမနဲ့ပြတ္တာတွေ ဖြစ်ကုန်မှာစိုးတို့ မြန်မာ မိန်းကလေးပုံကို ပို့ပေးလိုက်တာပါ"

သဘောကျစွာ ရယ်ယင်း ပြောသည်။

"မမနွယ်က ရယ်စရာ လုပ်နေတာကိုး၊ ဟိုက ဆွေးချင် ဆွေး နေမှာ"

"ဝေးပါတယ်- ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မမနွယ်"

"ပြော"

"ကျွန်တော့်ကိုလဲ အပြီးတိုင် စွန့်ခွာသွားတဲ့ နေ့မှာ အဲဒီလို ယမင်းရုပ် တရုပ် လက်ဆောင်ပေးခဲ့နော်"

"ဘာလုပ်ဖို့"

"ကျွန်တော်လဲ ယမင်းရုပ်လေးနဲ့ ဆွေးနေချင်လို့"

"ဘာဖြစ်လို့ ဆွေးချင်ရတာလဲ"

"မချစ်ရလို့ ဆွေးချင်တာ၊ မမနွယ်ကို မချစ်ရလို့၊ အဲဒီလို အချစ်မိုးကြီး မရွာရလို့ ဆွေးချင်တာ"

"ကိုဝဏ္ဏ အအေးမိလိမ့်မယ်"

"မိပါစေ"

"ဖျားလိမ့်မယ်"

"ဖျားပါစေ....ကိုချစ်နဲ့ မမနွယ်တို့ကြားမှာ ကျွန်တော်ဟာ လူပိုတယောက်ပဲ၊ကိုယ့်ဟာကိုယ်တော့ ဂန္ထဝင် အချစ် နှလုံးသား ပိုင်ရှင်ကြီးလို့ ထင်နေတာ၊ တဘက်သားအမြင်မှာတော့ ကျွန် တော်ဟာ ဘယ်လောက် ဆိုးရွားတဲ့ လူကြမ်းတယောက်လဲ မသိ ဘူး"

ဝဏ္ဏက မိုးရွာထဲ လျှောက်လာရာက ညည်းလိုက်သည်။

"ကိုဝဏ္ဏရဲ့ခံစားမှုကို ကိုချစ်က မသိသေးဘူး၊သိယင်လဲဆိုရက် မယ် မထင်ပါဘူး"

"မမနွယ်"

"နားထောင်နေပါတယ်"

"မမနွယ်တို့ ဘယ်တော့ လက်ထပ်ကြမလဲ"

မိုးရေမှုန်တွေကြားမှာ မနွယ်က လျော့လျဲ့လျဲ့ ပြုံးသည်။

"အဝေးကြီး လိုသေးတယ် မဟုတ်လားဟင်၊ မမနွယ်ဟာ နှလုံးသား ရေးရာမှာ တကယ် စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဗျာ"

"တပ်မတော်သား တဦးကို ချစ်မိတာဟာ စိတ်ကူးယဉ်တာ လား"

"ကျွန်တော်ကတော့ စိတ်ကူးယဉ် နေတယ်လို့ပဲ ထင်တယ်၊ တကယ်တမ်း မမနွယ် ကိုချစ်ကို လက်ထပ်နိုင်ပါ့မလား"

"အချစ်ဟာ အရာရာကို ပြီးမြောက်စေတာပဲ၊ ကိုဝဏ္ဏသာ စိတ်ကူးယဉ်နေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်တော့ မမနွယ် အိမ်ထောင်မပြုသေးသမျှ စိတ်ကူးယဉ်နေမှာပဲ၊ စိတ်ကူးယဉ်ခွင့် ရှိတယ်၊စွဲလမ်းခွင့်ရှိတယ်၊ တမ်းတခွင့်ရှိတယ်"

"ဒါတော့ မမနွယ် မတားမြစ်နိုင်ဘူးလေ"

"မမနွယ်ဟာ ကိုအေးမင်း အပေါ်လောက် ကျွန်တော့် အပေါ်မှာ မပြတ်သားဘူးလဲ ကျွန်တော်ဆိုချင်တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏအပေါ် သံယောဇဉ် ရှိနေတာကိုး"

"အဲဒီ သံယောဇဉ်ဟာ ချစ်တာ မဟုတ်ဘူးလား မမနွယ်၊ ကိုအေးမင်းအတွက် မမနွယ် မျက်ရည် မသီဝေ့ပေမယ့်၊ အခု ကျွန်တော် တခုခု ဖြစ်သွားယင် မမနွယ် ငိုနေမယ် မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် သိပ်သိချင်တယ်၊ ကျွန်တော် အခု တခုခု ဖြစ်ကြည့်ချင်တယ် ကျွန်တော်"

"ကိုဝဏ္ဏ"

ဝဏ္ဏက စကားစကို ဖြတ်၍ ကွေ့ဝင်လာသည့် ဝီလီဂျစ်တစီး ရှေ့သို့ ဖြတ်လိုက်သည်။

မနွယ် အသံကုန်အော်လိုက်မိ၏။

ကားကလည်း တရိတ်မိသည်။

"ကိုဝဏ္ဏ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲဟင်"

မနွယ် ဝဏ္ဏ၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

"မမနွယ်ကို ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်လိုက်တာလား"

မနွယ်၏အသံတွေ သိသိသာသာ တုန်နေသည်။

ငိုသံတွေ ရောထွေးနေသည်။

"မင်းမကျေနပ်ယင် မမနွယ်ကို မုန်းပစ်လိုက်စမ်းပါ"

"မကျေနပ်တိုင်း မုန်းရမှာလားဗျ၊ မုန်းလို့မှမရတာ၊ မုန်းလို့ကော ဘာအရာရောက်မှာလဲ"

"အဲဒီလိုမျိုး သေသွားလို့တော့ မျက်ရည်တစက်မှ မကျဘူးမှတ်၊ ကိုဝဏ္ဏက ရှိမိယိုလုပ်ချင်ပေမယ့် မမနွယ်တော့ ဂျူလီယက် မလုပ်ဘူး"

ဝဏ္ဏ ရှေ့ကလာနေသော ကားတစီးဘက်သို့ ရုတ်တရက် တိုးကပ်ပစ်လိုက်သည်။ မမနွယ်က လှမ်းဆွဲပြန်၏။

"တော့လူ၊ကားကိုဘာမှတ်လဲ၊ခင်ဗျားရည်းစားမှတ်သလား"

ဒီတခါ မနွယ်က မပြောရ။

ကားသမားက လှမ်းဒေါက်သွားသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ရည်းစားမှတ်လို့"

"ကားကို ချစ်တမ်းမကစားနဲ့ဗျို့"

နောက်ကကားက ဆက်အော်သွားသည်။

"ကားနဲ့ ချစ်တမ်းကစားတာမဟုတ်ဘူးဗျို့၊ သေမင်းနဲ့ ချစ်တမ်းကစားတာ"

မှီးရေထဲ ဝဏ္ဏက လှမ်းအော်သည်။

"ကိုဝဏ္ဏကိုထိန်းရတာ အမူးသမားကို ထိန်းရသလိုပဲ"

"ပစ်ထားခဲ့ပါဗျာ"

ဝဏ္ဏက ဇာတ်နာအောင် တမင်ပြော၏။ မနွယ်က တကယ်ပင် စိတ်မချ။

ဝဏ္ဏရင်ထဲမှာ အပြုံးတဝက်နှင့် မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"ဝဏ္ဏကို မမုန်းပဲနဲ့မျှား မမနွယ်ရယ်"

မနွယ်ရပ်သည့်မှတ်တိုင်မှာ သူလည်း ရောရပ်နေသည်။

"မမနွယ်....အဲဒီကားပေါ် တက်တော့၊ ကျွန်တော် မမနွယ်ဆီ လာခဲ့အုံးမယ်"

"ကိုဝဏ္ဏကို ကြောက်သွားပြီ၊ ရင်တုန်အောင် တကယ်ဒမီရှော့ တကယ်လုပ်တတ်တယ်"

"မသေရဲဘူး အောက်မေ့လို့လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အစိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ သတ္တိတွေပါ"

"မသေချင်သေးပါဘူး၊ သေယင်လဲ ကျွန်တော် ကျွတ်လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး"

"သွား....ပေါက်ကရတွေ"

"အချစ်သူရဲလေး ဖြစ်ပြီး မမန္တယ်ကို လိုက်ခြောက်နေမှာ"

"မမန္တယ်က အမိန့်စာတွေနဲ့ နှင်မှာပေါ့"

"နှင်နှင်....မသွားပါဘူး"

"မသွားယင်လဲနေ"

"ဒီမှာ မမန္တယ်"

"ပြော"

"ကိုချစ်ရဲ့ပါးစပ်က ညီလေး....မင်းနောက်ဆုတ်လိုက်လို့ ပေးတဲ့အမိန့်ကိုပဲ ကျွန်တော် စောင့်နေမယ်၊ ကျွန်တော် ကိုချစ်နဲ့ ရင်ဆိုင်မယ် မမန္တယ်"

"ဘာတွေလျှောက်လုပ်အုံးမှာလဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"မမန္တယ် ဗိုလ်အောင်ဒင်ဇာတ်ကား ကြည့်ဖူးမှာပေါ့"

"ကြည့်ဖူးသားပဲ"

"အဲဒီ ဇာတ်ကားထဲက မပြတ်သားတဲ့ မြမြဝင်းလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ မမန္တယ်၊ ကဲ-ကဲ....မမန္တယ် ကားလာနေပြီ"

မန္တယ်ကို အတော် စိတ်ဆင်းရဲအောင်ပြောပြီးမှ ကားပေါ်တက်ခိုင်းသည်။

ပြီးတော့ မျက်စိတဆုံးကြည့်ပြီး ကျန်ခဲ့သည်။

"မဆိုးချင်ပဲဆိုးနေတဲ့ ကိုဝဏ္ဏရယ်"

မန္တယ် ကားနောက်သို့ပြန်ကြည့်ပြီး ညည်းညူ လိုက်တော့သည်။

*

သည်အရုပ်ကလေး ဝယ်ထားသည်က ကြာပြီ။

ဒေါက်တာဇော်ထွေးမင်းဆီပို့ဖို့ မအားလပ်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် နံရံတွင် ချိတ်လျက်အနေအထား ရှိသည်က နှစ်ပတ်ခန့်ရှိပြီ။

ဒီနေ့မနက် ပို့ပေးရန်ကြံစည်မိ၏။

တကယ်လည်း သွားခဲ့သည်။

ကိုထွေးမင်းအိမ်မှာ လွန်ခဲ့သောသုံးလေးနှစ်က မိမိလမ်းထဲမှာပင် ဖြစ်၏။

ယခု တရပ်ကွက်စီ။

သူ့ဆေးတိုက်သာ မိမိတို့လမ်းထိပ်မှာ ရှိ၏။ ဆေးတိုက်သို့လည်း အရုပ်ကိုသွားမပေးချင်။

မန္တယ် သည်နေ့ သူ့အိမ်သို့သွားသည်။

အိမ်ရှေ့တွင် တံပေါ်လင်မိုးကာ မိုးထားသည့် မဏ္ဍပ်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲတုန်သွားသည်။

သူ့မိခင်ကြီး အသံမကြား ဘာမကြားနှင့် ဘာများဖြစ်လေသနည်း။

မန္တယ် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ခြံထဲဝင်သွားသည်။

တစုံတယောက်သည် အိမ်ထဲမှပြေးထွက်လာကာ....

"အမယ်လေး....မန္တယ်လေးရဲ့၊ မောင်ထွေးမင်းတော့ အငယ့်နောက်ကို လိုက်သွားပါပကောကွယ်"

သူ့ဦးခေါင်းသည် ပမာဏ မျှားစွာ ကြီးထွားသည့်နှယ်။

ကိုထွေးမင်း ဘာဖြစ်ပါလိမ့်ဟုလည်း တွေးလိုက်မိသည်။

စဉ်းစား၍မရ။

နိုင်ငံခြားသွားရန် ကိစ္စအတွက် လိုက်ယင်း အမြင်းဖျားလေရောသလား။

အစရှာ၍မရ။

ကိုထွေးမင်းအမေ၏ ငိုသံကလည်း ပြဿနာ့ါးမလွတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အငယ်နှောက်ကို လိုက်သွားပါပကော" ဆို၍ အငယ်နှင့် ဘာလိုလို။

အိမ်ထဲတွင် ညှော်သည်သိပ်မများ၍သာ တော်သေး၏။

မနွယ် သူ့အရုပ်ဗူးကို ရင်မှာပိုက်ပြီး ကြောင်ငေးနေမိ၏။

"ကိုထွေးမင်း ဘာဖြစ်လို့လဲ အဒေါ်"

"အမယ်လေး....မောင်ထွေးမင်းရယ်လေ၊ ဒီနေ့ ကားနဲ့ထွက်သွားတာ အင်းလျား ကန်စောင်းမှာ သူ့ကားနဲ့ သစ်ပင်နဲ့ တိုက်လို့ကွယ်၊ သမီးရယ်....ကိုထွေးမင်း အဖြစ်ဆိုးပုံတွေ အဒေါ်ဖြင့် ပြောမပြရက်တော့ပါဘူးကွယ်၊ အီး... ဟီး-ဟီး"

မနွယ်ရင်မှာ ဆို့တက်လာသည်၊

မထင်သောဖြစ်ရပ်သည် ဆိုးရွားသောအိပ်မက်နှယ် ပါတကား။

မနေ့တနေ့က လှုပ်ရှား သွားလာနေသည့် ကိုထွေးမင်း၏ ရုပ်သွင်ကို ရစ်ဝဲသောမျက်ရည်များကြားမှာပင် မြင်ယောင်လာသည်။

ကိုဝဏ္ဏ၏ ထိုးနှက်လာသော စကားလုံးများကို ခံနိုင်ရည်ရှိသော လူငယ်တယောက်အဖြစ် မနေ့တနေ့က သူ ချီးကျူးမိခဲ့သေးသည်။ ယနေ့တော့။

အဘယ်ဆေးရုံ၊ အဘယ်ပါရဂူမှ မမီလိုက်ပါလား။

သေခြင်းတရားသည် မည်သည့်ပုံစံဖြင့် ခေါ်ဆောင်မည်ကို မခန့်မှန်းနိုင်ပါတကား။

မည်သည့်ကာလအတိုင်းအတာအတွင်း ရောက်မည်ကိုလည်း မသိနိုင်ပါတကား။

သိခဲ့လျှင် နိုင်ငံခြားသွားဖို့ အရေးလည်း ကြိုးစားလိမ့်မည်မဟုတ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့သာ တနေ့အခေါက်လေးဆယ်လောက် သွားနေမည်မှချ။

ခုတော့ ကိုထွေးမင်း၏ဘဝသည် လမ်းခုလတ်မှာပင် ရပ်တန့်လိုက်ရပြီ။

လှော်ယင်းနှင့် နှစ်ခဲ့ရပြီ။

ပျော်ယင်းနှင့် ပစ်ခဲ့ရပြီ။

မိဘဆွေမျိုး တိုက်တာ၊ ကား အားလုံးစွန့်ခဲ့ရပြီ။ သူမှန်းခဲ့သော နိုင်ငံခြားဝင်ငွေများနှင့်လည်း ဝေးခဲ့ပြီ။

တဒင်္ဂပါလား။

ရေပွက်ပမာပါတကား။

တိုတောင်းလှပါတကား။

လူများသည် သေခြင်းကို ပါးစပ်ပြောသာ တုန်လှုပ်၍၊ တကယ်တမ်း နီးစပ်သူများ ရုတ်တရက် တိမ်းပါးမှ အသည်းအူ တုန်အောင် တုန်လှုပ်တတ်ကြသည်။ သံဝေဂရကြသည်။

မိမိနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ဝေးကွာသူဆိုယင် သာမန်ခံစားမှုသာ ရှိ၍ သိပ်လည်း မထိခိုက်ကြ။ သိပ်လည်း မတုန်လှုပ်ကြ။

မနွယ်ကမူ သေခြင်းတရားနှင့်ပတ်သက်၍ ထမင်းအိုး ငှဲ့သည့်အခါ ထမင်းရည် ပူစီဖောင်း တက်လာသည်ကို မြင်လျှင်ပင် သံဝေဂ ရမိသည်။

ထမင်းအိုးထဲမှ ရေများငှဲ့လိုက်သည့်အခါ အောက်ခံ ထမင်းရေအိုးတွင် ပူစီဖောင်းများ ပလုံစီ၍ ပြည့်တက်နေသည်။

သို့သော် ထိုပူစီဖောင်းများသည် ဆပ်ပြာနက်တည်း အားလုံး ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးမသွားကြ။

ဟိုနားကတလုံးပေါက်၊ ဒီအနားက တလုံးပိန်နှင့် တစက်တစ လျော့နည်းလာသည်။

ထမင်းရည် စစ်လောက်သည့် အချိန်တွင် ပူစီဖောင်းလည်း ကုန်လုပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထမင်းရည်စက် တစက်မျှ မကျနိုင်ချိန်တွင် ပူစီဖောင်းလည်း တခုမျှ မရှိတော့။

လူ့ဘဝသည်လည်း ရေပွက်ပမာဟူသည်ကား မှန်၏။

ဟိုတယောက် ဒီတယောက်နှင့် ပူစီဖောင်းပေါက်သလို အစုလိုက် အပြုံလိုက် မပေါက် မပျက်၍သာ မတုန်လှုပ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ သတိမထားမိကြခြင်း ဖြစ်၏။

ကိုထွေးမင်းအတွက် မန္တယ် များစွာ သံဝေဂရမိသည်။လိုချင်တောင့်တတိုင်း မရနိုင်သည့်အဖြစ်များကိုလည်း မြင်မိ၏။

မစွန့်ချင်သော်လည်း စွန့်လိုက်ရသည့် အဖြစ်ကိုလည်း တွေးမိ၏။

သို့သော် ကိုထွေးမင်း၏ ဓိခင်နှင့်အတူ တဒင်္ဂ ရောနှော၍ကြွေကွဲခဲ့ရပြီ။

* * *

"မှန်မြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး အဖော်ဟာ စာအုပ်ဆိုပြီး စာအုပ်တွေချည်း လှိမ့်ဝယ်နေပြီလားမမန္တယ်၊အခု ကျွန်တော်လဲ မြေနီကုန်းက ထပ်ဝယ်လာသေးတယ်"

ဝဏ္ဏက စာအုပ်ပုံကြားမှာ အလုပ်များနေသည့် မန္တယ်ကို မေးယင်း ဧည့်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဟုတ်လား၊ ကျေးဇူးပါပဲ ကိုဝဏ္ဏ"

"မမန္တယ်က စာအုပ် အတော်ဝယ်တာပဲ"

"ခဏ ခဏဖတ်ချင်တဲ့ စာအုပ်လောက်ကိုပဲ အနည်းအကျဉ်း ဝယ်တာပါ၊ ထွက်သမျှ မဝယ်နိုင်ပါဘူး ကိုဝဏ္ဏရဲ့"

"အနည်းအကျဉ်းတောင် မနည်းဘူးနော်"

"ကိုဝဏ္ဏ အလည်သက်သက်ပဲလား"

"မမန္တယ် စိတ်အား ငယ်နေမှာစိုးလို့၊ မနေတတ်မှာစိုးလို့ တမင်လာခဲ့တာ၊ ကျွန်တော် ခဏခဏ လာလည်တာကို ခွင့်လွှတ်နော် မမန္တယ်"

"ကိုဝဏ္ဏရယ်....ဆွေးနေပါ့မယ်၊ ဆွေးနေပါ့မယ် ပြောပြီး ဝေးဝေးမှာလဲ မနေနိုင်ပဲကိုး"

"ကျွန်တော်က အနီးကပ်ပြီး ဆွေးချင်တာ"

မန္တယ်က သူ့မျက်လုံးများကို မကြည့်တော့။ မကြည့်ပေမင့် စွတ်စိုနေမည်မှန်းတော့ သိနေ၏။

တသက်လုံး အဖော်ဖြစ်ခဲ့သည့် ညီမငယ်တဦး တိမ်းပါးခဲ့သည့် ကာလတွင် မန္တယ်ဘဝ ခြောက်သွေ့ဖွယ်ညစ်ညူးဖွယ် မဖြစ်စေလိုသည့် သူ့စေတနာကို မန္တယ် လေးစားမိသည်။

အယူအဆ ဆွေးနွေးဖော် စကားပြောဖော် သွားဖော် လာဖော် မရှိတော့၊ စိတ်အားငယ်စရာ အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့သောကာလတွင် ကိုဝဏ္ဏကား သူ့အနားသို့ မကြာခဏ ရောက်လာမြဲ။

စိတ်အားမငယ်ဖို့ အားပေးမြဲ ကူညီမြဲ။

ချစ်သူတယောက် မဟုတ်သော်လည်း မိတ်ဆွေကောင်းတယောက်အဖြစ် ကိုဝဏ္ဏကို မငြင်းသာ။

လူငယ်သော်လည်း စိတ်ရှည်သည်။

မိုးသည်းထန်သည့် တနေ့တုန်းကလည်း မန္တယ်ကို သူ လာကြိုသည်။

"စိုးရိမ်လို့ မမန္တယ်၊ ကားတက်ကားဆင်း သိပ် ဂရုစိုက်ရတယ်"

"သူများတွေလဲ ဒီလိုပဲ သွားနေတာပဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ မိုးရေးထဲ လမ်းလျှောက်ချင် လျှောက်ချင်တယ်ပြော၊ လုပ်ငန်းခွင်ထဲ မရောက်ခင်တော့ စိတ်ကူးယဉ်စရာတွေ ယဉ်ပစ်ပေါ့

www.burmeseclassic.com

မိုးရေထဲလျှောက်၊ နှင်းတောထဲလဲ ထလျှောက်၊ နေပူထဲလဲ လျှောက်၊ မမောသေးဘူးလား"

"မမောသေးဘူး၊ ခုနေသာလျှောက်နေရတာ၊ တော်တော်ကြာ ကျွန်တော်က ဆွေးရမှာ"

"ဘာလဲ မမနွယ်က သေသွားမှာမို့လား"

"မမနွယ်က တစုံတခုသော မဟာအချစ် အတွက် မဟာ ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ဘဝတခု တည်ဆောက်တော့မှာ မဟုတ်လား"

"ကိုဝဏ္ဏကကော"

"ကျွန်တော်ကတော့ ဆွေးနေမယ်"

"ကိုဝဏ္ဏက အဆွေးစကား အတော်ပြောတာပဲ"

"ခံစားမှုမဲ့နေတဲ့ နှလုံးသားတုနဲ့ ချစ်တာမှ မဟုတ်တာ"

ခုတော့ အနားမှာနေပြီး ဆွေးချင်သည်ဟု ဆိုလေပြီ။

မနွယ် ဝဏ္ဏကို ဘာမှဆက်မပြောတော့၊အိမ်ရှေ့တွင် ညှော့်သည် တဦး ရပ်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ထိုင်ရာကထလိုက်သည်။

"ဒါဒေါ်ယဉ်ယဉ်နွယ်ရဲ့အိမ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ပါလဲရှင်"

"ကျွန်တော် ခလရ(....)ကရဲဘော်တယောက်ပါ၊ကျွန်တော် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်နွယ်ကို သတင်းတခု လာပို့တာပါ"

"ဪ....ဟုတ်-ဟုတ်ကဲ့၊ ထိုင်ပါအုံးလားရှင်၊ ကိစ္စက"

"ဆရာချစ်ညိုက လွှတ်လိုက်လို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ အခု သူဘယ်မှာလဲရှင်၊ ကျွန်မလဲ သူ့ဆီက စာအရောက်ကို စောင့်နေမိတယ်"

"အခုသူမင်္ဂလာဒုံ ဆေးရုံမှာပါ"

"ရှင်"

မနွယ်ရင်မှာ ဒိုင်းကနဲ ဆောင့်ခုန်သွားသည်။

"သိပ်လဲမစိုးရိမ်ပါနဲ့ဗျာ....ဒဏ်ရာကမစိုးရိမ်လောက်ပါဘူး၊ ခြေထောက်မှာ မိုင်းစမှန်တာလောက်ပါ"

"မိုင်း၊ ဟုတ်လားရှင်... မိုင်းကြောင့်များ ခြေထောက်ဖြတ် လိုက်ရပြီလား"

"ကျွန်တော်လဲ သူအော်ပရေးရှင်း လုပ်တဲ့ ရက်မတိုင်ခင် ဆေးရုံဆင်းလာခဲ့ရတာ၊ လာပြောဖို့ပဲ၊ ကျွန်တော့် ကိုယ်ရေး ကိစ္စလေးတွေကြောင့် နည်းနည်း နောက်ကျသွားတယ်၊ သူ့ အခြေအနေကတော့ ကောင်းဖို့များပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဆေး ရုံကို ပြန်မရောက်တော့ဘူး၊ သူနေကောင်းယင်တော့ စာထည့် မယ် ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ပြန်ပါအုံးမယ်"

ဘယ်သူဘယ်ဝါ အမည်မပြောခဲ့သော ရဲဘော်ပြန်သွားသည့် အခါ မနွယ်က။

"ကိုဝဏ္ဏ မနွယ်တို့ ဆေးရုံသွားကြရအောင်"

မနွယ် ဝဏ္ဏကို အားနာရမည်ဟုလည်းမထင်၊ သူငယ်ချင်း တယောက်ကို တိုင်ပင်သလိုသာ တိုင်ပင်လိုက်သည်။

မနွယ်၏ မျက်နှာသည် ရွာမည့်မိုးသို့ အုံ့မှိုင်းနေပြီ။

"မမနွယ် သိပ်စိတ်ပူနေသလား၊ ခြေထောက်ဆိုတော့ စိုးရိမ် စရာရှိမယ် မထင်ပါဘူး"

"ခြေထောက်လဲ ပြောလို့မရဘူး ကိုဝဏ္ဏ၊ တချို့ခြေထောက် ကို ထိတာပဲ၊ဒါပေမယ့် ရှေ့တန်းက ယူဆောင်လာခဲ့ရတဲ့အချိန်နဲ့ သူ့ကုသိုလ်ကံက ရှိသေးတယ်၊တချို့ ခြေထောက်ထိပြီး တိမ်းပါး သွားတာတွေ တွေ့ဖူးတယ်"

"မင်္ဂလာဒုံ ဆေးရုံကို ရောက်လာခဲ့တဲ့ လူနာရာနှုန်းကိုးဆယ် လောက်ဟာ အသက်ရှင်တာပါပဲ မမနွယ်ရယ်၊ သိပ်လဲစိတ်မပူ ပါနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက အားပေးသည်။

တက္ကစီ တစီး၏ အမြန်ဆုံး မောင်းနှင်အားကိုပင် မနွယ်က နှေးသည် တင်မိ၏။

တလမ်းလုံးတွင်လည်း နှုတ်က တဖွဖွ။

ဝဏ္ဏကိုပင် စကားမပြောတော့။ စိုးရိမ်မှု အတိုင်းအတာသည် ဝဏ္ဏရင်သို့ပင် ကူးစက်ခဲ့ရသည်။

"မမနွယ် ကံကောင်းပါစေ"

ဝဏ္ဏကျိတ်၍ ဆုတောင်းမိသည်။

မနွယ်၊ ဒုတိယအကြိမ်ရှာသွန်းမည့် မျက်ရည်မိုးကို ခန်းခြောက်စေချင်သည်က အမှန်။

ခွဲစိတ်ဆောင် (၂)။

ထိုအဆောင်တွင် စုံစမ်းသည်။ မရှိ။ နောက် ခွဲစိတ်ဆောင် တခု၊ ထပ် စုံစမ်းပြန်သည်။

အဆောင် (၇)သို့ ပြောင်းသွားပြီ။

မနွယ်၏ ခြေလှမ်းများနောက်သို့ ဝဏ္ဏ ပြေးလိုက် နေရသည်။

"အဆောင်ခုနစ်ဆိုတာ ဟောဟို အဆောင် နီနီကြီးပဲ"–

သူနာပြုဆရာ တဦးက ညွှန်ပြသည်။

နှစ်ဦးသား အဆောင် (၇)ဆီသို့ အူယားဖားယား ထွက်လာကြပြန်သည်။

မမနွယ် စိတ်သက်သာရာ ရပါစေတော့၊ အဆောင်(၇)မှာ တွေ့ပါစေ။

ဝဏ္ဏဆုတောင်း၏။

အဆောင်(၇)ပထမထပ်က သက်ဆိုင်ရာတွင် စုံစမ်း၏။

"ဆရာချစ်ညို ရှိသလား၊ ဆရာချစ်ညိုရှိသလား" ဟု သူနာပြုဆရာက လိုက်မေးသည်။ တုံ့ပြန်သံ မကြားရ၊ လိုက်ရှာကြသည်။

မတွေ့။

မတွေ့။

နောက်တော့ အမည်စာရင်းမှာ ထပ်၍ ရှာသည်။

မမနွယ်၏ မျက်လုံးအိမ်သည် သိသိသာသာ နီမြန်းလာပြီ။

သည်အဆောင်မှာ မရှိလျှင် မရှိတော့။

မရှိတော့ ဟူသည်က အဓိပ္ပာယ် အမျိုးမျိုးရှိနေသည်။ တပ်ထဲပြန်ပြီလား၊ ဒါမှမဟုတ် တခုခု ဖြစ်သွားသလား။

"ဒီအဆောင်မှာ မရှိဘူးဆိုယင် ဘယ်မှာ ရှိနိုင်သေးသလဲ ခင်ဗျာ"

ဝဏ္ဏက စာရင်းစာအုပ်တွင် အပြန်ပြန်ရှာဖွေနေသည့် ရဲဘော်ကို အလောတကြီး မေးမိသည်။

"ဒီကပြီးယင် နာလန်ထစခန်းကို ပို့ပေးပါတယ်"

"ဟာ တော်ပါသေးရဲ့၊ တွေ့နိုင်သေးတာပဲ"

မနွယ်ကဖြင့် စိတ်မကောင်းနိုင်သေး။

သူနာပြုဆရာက စာရင်းမှာ လှန်နေဆဲ။

မနွယ်၏ နှလုံးသားသည်လည်း ဗလောင်ဆူဆဲ။

ထိုအခိုက် ရဲဘော်တယောက် အောက်ထပ်က ပြေးတက်လာသည်။

"ခင်ဗျားတို့ လိုက်ရှာတာ ဆရာချစ်ညို ပား"

"ဟုတ် ...ဟုတ်ကဲ့"

"ကျွန်တော် စောစောက ခေါ်သံကြားလို့ ဆရာချစ်ညို ရှိတယ်ဗျ"

"ဟုတ်လား သူဘယ်-ဘယ်အဆောင်မှာလဲ ရှင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟောဟိုမှာ အပြင်ကို လမ်းလျှောက်ထွက်တော့ မလို"

"ဟုတ်လား"

ရဲဘော်က ပြတင်းမှနေ၍ လက်ခုပ်တီး၍ လှမ်းခေါ်သည်။

"ဆရာချစ်ညို၊ ဗျို့ဆရာချစ်ညို၊ ဒီမှာ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်ဗျို့"

မနွယ်နှင့် ဝဏ္ဏပါ ပြတင်းဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် ပြေးထွက်ခဲ့သည်။

မိမိတို့ဆရာချစ်ညိုမှ ဟုတ်ပါ့မလား။

နာမည်တူများ ဖြစ်နေရော့သလား။ စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် ထွက်ကြည့်ကြသည်။

ပြတင်းမှ ငုံ့ကြည့်ရာတွင် လမ်းပေါ်က လူနာအဝတ်အစားနှင့် ရဲဘော်တယောက် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်၍ လျှောက်လာသည်။

ရိုးရိုးလျှောက်လာသည် မဟုတ်။

ချိုင်းထောက်တခုကို အားပြုလျှောက်လာသည်၊ အင်္ကျီက ဆေးရုံအဝတ်အစား နို့စိမ်းရောင် ဖြစ်သော်လည်း ခါးတွင် ပုဆိုးကို ဝတ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့တဘက်သော ခြေထောက်ကို မမြင်သာ။

"ဟင်... အစ်ကို၊ အစ်ကိုချစ်ညို ချိုင်းထောက်ကြီးနဲ့ ဖြစ်နေပါပကော"

ဝဏ္ဏနောက်သို့ လှည့်လိုက်သည့်အခါ မနွယ် အပေါ်ထပ် လှေကားမှ သူ့ကို မစောင့်ပဲ ပြေးဆင်းသွားပြီး။

ဝဏ္ဏက မနွယ်၏ ခြေကို မမီတော့။

"သြော်...အချစ်ဆိုတာ ဒါပါပဲလား မမနွယ်ရယ်"

အတွတ်အထိပ် ရောက်နေသည့် မနွယ်၏ ဝမ်းမြောက်မှုကို သူမမီတော့ သူ့ရင်မှာ ဟာ၍ ကျန်ရစ်သည်။

သူက အနီးရှိ သူနာပြု ဆရာမများကို ကျေးဇူးတင် စကားပြောခဲ့ပြီး အောက်ထပ်သို့ လေးတွဲစွာ ဆင်းလာသည်။

မနွယ်က ဆရာချစ်ညိုနှင့် အနီးကပ်ဆုံး အုတ်ခုံဆင့်က လှမ်းမေးနေသည်။

"အစ်ကို....အစ်ကိုခြေထောက် မဖြတ်ရဘူးနော်"

ဆရာချစ်ညိုက ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။

"အပေါ်ကနေ ဆီးကြည့်တော့ ခြေထောက်များဖြတ်ထားရလားလို့ စိတ်ပူလိုက်တာ၊ စောစောကပဲ စာထည့်လိုက်ရေပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ထဲ နေ့ချင်းရောက်တာကို"

မနွယ်က ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ပြစ်တင်နေသည်။ အသေအချာကြည့်တော့ ကွေးထားသည့် သူ့ခြေတဘက်တွင် ပတ်တီးထူထူကြီး စည်းထားသည်။

ပြီးတော့ ဝဏ္ဏရှိရာသို့ သူတို့နှစ်ဦး လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"ကိုချစ် နေကောင်းတယ် နော်"

"သြ၊ ညီလေးပါ ပါလာတာကိုး"

"ဟုတ်ကဲ့.... ကျွန်တော်တို့ သတင်းကြားတာနဲ့ ချက်ချင်းထွက်လာခဲ့တာ"

"လာလာ၊ အစ်ကို့ ခုတင်နေရာကို သွားရအောင်"

ဆရာချစ်ညိုက ဆိုသည်။

"အစ်ကို လျှောက်နိုင်ရဲ့လားဟင်"

မနွယ်က ဆရာချစ်ညိုရပ်နေသည့် အောက်ဆင့်အုတ်လှေကားတထစ်သို့ ဆင်းဟန်ပြုသည်။

"ရပါတယ် ညီမ၊ ဒဏ်ရာက သိပ် မကြီးကျယ်ပါဘူး"

"အင်း၊ အစ်ကိုတို့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ကြည့်ယင်တော့ အသက်ရှင်နေသရွေ့ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိတာလွှကြီးပဲပေါ့၊ မနွယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့တော့ စိတ်ပူလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကို့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရမှ မသေပါလားဆိုပြီး စိတ်အေးသွားတာ"

မန္တယ်၏ အကြင်နာ စကားများသည် ဝဏ္ဏ၏ ရင်ထဲသို့ စူးနစ်ဝင်သွားသည်။

တဘက်၌ အေးမြနိုင်သလောက် သူ့အဖို့တော့ ဆွေးရပြီ။

"ကျွန်တော် ဆွေးယင်ဆွေးရပါစေ မမန္တယ်၊ ကျွန်တော် ဆွေးနေပါ့မယ်၊ ခုလို ကျွန်တော့် မျက်စိအောက်မှာ မမန္တယ်နဲ့ ကိုချစ်နဲ့ ဝမ်းသာကြည်နူးတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ ပြိုင်ကြည့်နိုင်တဲ့ အဖြစ်မျိုးကိုပဲ မြင်ချင်ပါတယ်"

သူ့အတွေးနှင့်သူ သူ့နောက်က ခပ်ဖြည်းဖြည်း လိုက်လာသည်။

"ထိုင်....ညီလေး၊ မန္တယ်လဲ ထိုင်လေ"

ခုတင်အနားကခုံမှာ ထိုင်ခိုင်းသည်။

ဝဏ္ဏကတော့ မထိုင်။

အနားမှာပင် ကြာရှည်ရပ်နေ သင့်မသင့် စဉ်းစားနေသည်။

"အငယ် ဆုံးသွားပြီအစ်ကို"

"အစ်ကိုသိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမှ ပြန်လာလို့ မရနိုင်တဲ့ နေရာကနေ သိရတယ်၊ အစ်ကိုဘက်က တာဝန်ပျက်ကွက်မှုတွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပါတယ်၊ နောင်လဲ ရှိလိမ့်အုံးမယ်"

"သြော်....အစ်ကိုရယ်၊ မန္တယ် အားလုံးခွင့်လွှတ်ပါတယ်"

"ခွင့်လွှတ်တယ်ဆိုတာကလဲ အတိုင်းအတာနဲ့တော့ ရှိလိမ့်မှာပေါ့၊ ဒီတော့ တောင်းပန်ခြင်း ဆိုတာကို အတိုင်းအတာ ရှိသလောက်ပဲ တောင်းပန်ရတော့မယ်၊ ကိုယ့်ဘာဝ ကိုယ်မပိုင်တော့လဲ လူမှုရေး ပျက်ကွက်မှုတွေ ရှိခဲ့တာပဲ၊ အငယ့်အတွက်တော့ အစ်ကို စိတ်ထိခိုက်ပါတယ်၊ စိတ်ထိခိုက်မှုတွေဟာ ဆုံချင်တော့လဲ အများကြီးပဲ အများကြီးပဲ၊ အတိုင်းအတာ မရှိတဲ့

စိတ်ထိခိုက်မှုမျိုးတွေဟာ အစ်ကို့ကို စောင့်ကြိုနေကြပြီ မန္တယ်ရေ့"

ဝဏ္ဏက ဆရာချစ်ညိုပြောနေသည့် စကားလုံးများ၏ ပဟေဠိအဓိပ္ပာယ်တွေကို တခုချင်းဖော်ထုတ်ရန် ကြိုးစားနေသည်။

"မန္တယ်ဆီ စာထည့်ဖို့တော့ အစ်ကို့မှာ အစီအစဉ်ရှိသား၊ ဒါပေမယ့် မထည့်ဖြစ်သေးလို့"

"သြော်....ထည့်လိုက်ရောပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ပေးပေး အစ်ကိုရေးထားတဲ့စာတွေ"

ဆရာချစ်ညိုက ခေါင်းအုံးအောက်က စာအိတ်တအိတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

စာအိတ်က သာမန်ရှယ်ထက် ကြီးသည်။

ရေးစရာတွေ များပေမပေါ့။

လတွေနှင့်ချီ၍ စာအဆက်အသွယ်ပြတ်ခဲ့သူတွေ၊ လနှင့်ချီ၍ အနေဝေးခဲ့သူတွေ။

"ပြန်ခါနီးမှ ယူလေ"

ဆရာချစ်ညိုက စာအိတ်ကို ခေါင်းအုံးဘေးမှာ အသာချထားသည်။

ပြီးတော့ သူ့မျက်လုံးများက တချက်တချက် ဝဏ္ဏထံသို့ အပြေးအလွှား ရောက်ရောက်လာသည်။

"ကိုချစ် ပြောစရာရှိတာ ပြောနော်၊ ကျွန်တော် ဟိုဘက် လျှောက်အုံးမယ်"

"ထိုင်ပါညီလေးရယ်၊ အစ်ကို ထွေထွေထူးထူး ပြောစရာ ရှိတာတွေ စာထဲမှာ အကုန်ရေးထားလို့ ပြောစရာ သိပ်မရှိပါဘူး"

ဒဏ်ရာနှင့် ပတ်သက်၍ မန္တယ်နှင့် အမေးအဖြေ လုပ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုက်ပွဲအခြေအနေနှင့် တခြားရဲဘော်များ၏ အခြေအနေ မနွယ်ကမေးသည်။ ဆရာချစ်ညိုကလည်း ပြောသင့်သလောက်ကို ပြောပြသည်။

"ဟုတ်လား အစ်ကို"

"သူ့မှာ ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေကော ရှိလားဟင်"

ဆရာချစ်ညို၏မျက်နှာ ရုတ်ခြည်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ သည်မေးခွန်းသည် မေးသူအဖို့တော့ သာမန်မေးခွန်း။ ဖြေသူအဖို့ အဘယ်မျှပင် ခက်ခဲသွားလေသနည်း။

"ရှိတယ်မနွယ်၊ ကလေးက လေးယောက်"

"ဩော်....သနားပါတယ်နော်"

"ကလေးတွေကလဲ အစ်ကို့ကို သိပ်ခင်ကြတယ်၊ ဦးဦး ဖေဖေကော၊ ဖေဖေကောလို့ မေးကြတာ ရင်ထဲ အထိခိုက်ဆုံးပဲ၊ အကြီးဆုံးကမှ ဆယ်နှစ်ဆိုတော့ တကယ့် ငယ်ငယ်လေးတွေ ချည်းပဲ ညီမရယ်"

မနွယ်၏မျက်နှာပို၍ မှိုင်းသွားသည်။ ဆရာချစ်ညို၏ ကရုဏာကို သုံးယောက်သား မျှဝေခံစားလိုက်ကြသည်။

"ဒီကလေးတွေက အစ်ကိုနဲ့ အမြဲ ရောထွေးနေကြတော့ အစ်ကိုတို့ သံယောဇဉ်ဖြစ်ကြတယ်၊ သူတို့အဖေနဲ့ အစ်ကို အတူတူ ရှေ့တန်းထွက်သွားတော့ သတိရတိုင်း အစ်ကို့ကို လာမေးနေတာပဲ၊ သူတို့ အခု ရန်ကုန်က ဆွေမျိုးတွေဆီ ရောက်နေကြတယ်လေ"

လူနာကြည့်ချိန် ကုန်သည်အထိ ထွေရာလေးပါး ပြောကြသည်။

"ကဲ မနွယ် တို့ပြန်မယ် အစ်ကို"

"ရော့...စာအိတ်ယူသွားနော်"

"ပေးလေ အစ်ကို"

"ကျေးဇူးတင်ဘယ် ညီလေးရာ၊ ခုလိုလာကြည့်တာ"

သူက ဝဏ္ဏဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောပြန်သည်။

"လာရမှာပေါ့အစ်ကိုရာ၊ လာဖို့က ကျွန်တော်တို့တာဝန်ပဲ"

အပြန်တွင် ကားလမ်းအထိ ချိုင်းထောက်ကို ထောက်ပြီး လိုက်ပို့သည်။

"ကိုချစ် အလကားလိုက်ပို့တယ် ပင်ပန်းပါတယ်ဗျာ"

"အကျင့်ရအောင် လျှောက်ရတယ် ညီလေးရ"

"သွားမယ်နော် အစ်ကို"

"သွားမယ် ကိုချစ်"

ဝဏ္ဏတို့ လေးဘီးတက္ကစီပေါ် တက်လိုက်သည်။

လမ်းတွင် မနွယ်က နံဘေးကသူ့ကို မကြာခဏ လှမ်း၍ ကြည့်သည်။

ဝဏ္ဏ၏လည်ချောင်းမှာ ခြောက်သွေ့၍ ရင်ထဲမှာလည်း စကားလုံး အားလုံး ပျောက်ဆုံးကုန်သည့်နှယ် ဟာင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။

"ကိုဝဏ္ဏ"

ဝဏ္ဏက မနွယ်ကို ဆွေးမြည့်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် မော့ကြည့်သည်။

မထူးနိုင်တော့၊ အသံ မပြုနိုင်တော့၊ ဒါကို မနွယ်ကလည်း ကောင်းစွာ နားလည်သည်။

"ကိုဝဏ္ဏကို မမနွယ် ဒုက္ခပေးရာကျနေပြီနော်"

"မမနွယ် ကိုချစ်ရဲ့စာကို ဖတ်ချင်နေတယ် မဟုတ်လား၊ အိမ်ရောက်အောင် တနာရီကျော်ကျော် ကြာအုံးမှာ၊ ကျွန်တော် သိတယ်၊ ဒီကားပေါ်မှာပဲ ဖတ်ပါ မမနွယ်"

သူ့စကားအဆုံးတွင် မနွယ်ကလည်း စာအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝဏ္ဏ၏မျက်လုံးအစုံသည် အဝေးသို့သာ မျှော်ငေးနေမိ၏။

စာအိတ်တွင်းက ထွက်လာသည်မှာ စာတစောင်သာမဟုတ်၊ မိသားစု ဓာတ်ပုံတပုံလည်း ပါသည်။

သည်ဓာတ်ပုံသည် ဘယ်သူ့ဓာတ်ပုံ ဖြစ်ကြောင်း မနွယ် သိလိုက်ပြီ။

စောစောက ဆေးရုံပေါ်တွင် ဆရာချစ်ညို ပြောပြခဲ့သည့် ရင်နင့်စရာ ဇာတ်လမ်းတပုဒ်သည် လုပ်ကြံပြီးပြောသည် မဟုတ်။

ကာယကံရှင် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးနှင့် ကလေး လေးယောက်ကို ပုံထဲမှာ မြင်ရသည်။

"ဘာ အဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်"

မနွယ်က ဓာတ်ပုံကို ဝဏ္ဏအား လှမ်းပေးသည်။ ဝဏ္ဏက ရှုပ်ထွေးသော အသိဖြင့် လှမ်းယူကြည့်သည်။

မည်မျှ စိတ်အိုက်နေကြောင်းလည်း ဝဏ္ဏမျက်နှာမှာ ပေါ်လွင် လှသည်။

* *

အခန်း (၂၀)

မနွယ် စာကို သံသယစိတ်များနှင့် ဖတ်လိုက်သည်။

စာမျက်နှာ ငါးမျက်နှာ ရှိသော်လည်း တခုတည်းသော အဓိပ္ပာယ်သာ ထွက်ခဲ့သည်။

ဓာတ်ပုံထဲက ကျဆုံးသူ သူငယ်ချင်း၏ ဇနီးနှင့် သားသမီး လေးယောက်ကို စောင့်ရှောက်သူအဖြစ် သူငယ်ချင်းကို ကတိ ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပြီ။

ဆရာချစ်ညို၏ ရဲရင့်သောဆုံးဖြတ်မှု အံ့ဩစရာကောင်းသည့် စေတနာကို မနွယ်သာမက ဝဏ္ဏပင်လျှင် အံ့ဩရသည်။

သူ့စာတွင်....

"မနွယ် အစ်ကို့ကို အပြစ်တင်ချင်လဲတင်ပါ"....ဟု ဆိုထားသည်။

မနွယ် အပြစ်တင်စရာ ရှာ၍မတွေ့တော့ပါ။ တနေရာတွင်မူ "မှန်မြတ်သောအရာမှန်း သိလျက်နှင့် မြတ်နိုးစရာမှန်းသိလျက် နှင့် စွန့်ခဲ့မိပါသည်"....ဟု ဆိုထားသည်။ လူတိုင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သည့် အရာ။

လူတိုင်းစွန့်နိုင်ခဲ့သည့် စွန့်စားမှုအဖြစ်သာ ရင်မှာ ပဲ့တင်ထပ် အသိအမှတ်ပြုမိသည်။

"ယောကျ်ားတွေဟာ ရယူလိုတဲ့ အချစ်သမားတွေချည်းပဲလို့ မမနွယ် ယူဆခဲ့မိတာ မှားတယ်လို့ပဲ အစ်ကို့ကို ပြန်ပြီးပြောပြ ချင်ပါတယ် ကိုဝဏ္ဏရယ်"

"ကျွန်တော်လဲ သိပ်အံ့ဩမိတယ် မမနွယ်"

"ပေးအပ်တဲ့ အချစ်တွေထဲမှာတော့ အစ်ကို့ အချစ်ဟာ အမြင့်မြတ်ဆုံးပါပဲ၊ အစ်ကို့ဆီက အချစ်ကို မရလိုက်ပေမယ့် မနွယ် ကျေနပ်ပါတယ်၊ သနားကြင်နာမှု ကရုဏာတရားတွေနဲ့ ဘဝတခုလုံး ပေးအပ်နိုင်ဝံ့တဲ့ အစ်ကိုတို့လို ယောကျ်ားတွေရဲ့ စေတနာအဟုန်ကို မနွယ်လေးစားပါတယ်၊ သူရဲကောင်း ပီသ ပါပေတယ်၊ နှလုံးရည်ကော၊ လက်ရုံးရည်ပါ ပြည့်စုံသူ့နန်းလို့ မနွယ် ချီးကျူးပါတယ် အစ်ကို"

နာနာကျည်းကျည်း မဟုတ်သော ရင်နင့်သည့်ဝေဒနာတရပ် သည် မနွယ်၏ရင်မှာ ပျံ့နှံ့တုန်ခါစေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနွယ်၏ ကြေကွဲစရာ တို့ပြန်စကားတွေကို နာကျင်စွာ မနာကြား လိုသောကြောင့် နှုတ်ဖြင့် မပြောခဲ့လေသလားဟု လည်း မနွယ်တွေးခဲ့သည်။

တချို့က မိမိဘဝအတွက် အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ရန် စွန့်စားကြသည်။ အကောင်းဆုံးဘဝကို ရရှိရန် စွန့်စားကြသည်။ ဥပမာ ကိုအေးမင်းလိုလူစားမျိုး။

တချို့က အကျိုးအမြတ်မရှိမှန်းသိလျက်နှင့် သူတပါးအတွက် ကရုဏာရှေ့ထားကာ မိမိအခွင့်အရေးအားလုံးကို စွန့်ကြသည်။

ဘဝတွင် အနစ်နာခံသည်ထက် ခံကြသည်။

ဆန့်ကျင်သော အစွန်းရောက် စွန့်စားမှုနှစ်ခု။

အနစ်နာခံသော စွန့်စားမှုတွင် ဆရာချစ်ညိုက သူ့ဘဝကို ပို၍အနစ်နာခံသွားသည်။

ခဲယဉ်းသည့် စွန့်စားမှု။

ဆရာချစ်ညို၏ မှိုင်းညို့သောမျက်ဝန်းများသည် ခံစားမှုကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖုံးကွယ်ထားသည်။

မနွယ်၏အမုန်းကို ဆိတ်ကွယ်ရာကသာ ခံယူချင်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရှေ့တွင်ဖွင့်မပြောခဲ့။

မည်သို့ဆိုစေ။

ဆရာ့ အချစ်ခရီးလေး ကံဆိုးပြီဟု မနွယ်မဆိုချင်တော့ပါ။ မဆိုရက်ပါ။

ဝဏ္ဏက မမနွယ်ကို အဘယ်သို့ဖြေသိမ့်ပေးရမည် မသိတော့။

မနွယ်၏ လက်ထဲကစာကို မဖတ်ရသော်လည်း မနွယ်၏ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သော ကြေကွဲမှုရုပ်ပုံလွှာကို သူဖမ်းယူနိုင်ခဲ့ပြီ။

ဓာတ်ပုံထဲက အမျိုးသမီးနှင့် လက်ထပ်မည် ဖြစ်ကြောင်း မနွယ်က နှုတ်ဖြင့်ပြောပြသည်။

သူ့အသည်းသည် လှိုက်တုန်၍နေ။

သို့သော် မနွယ်၏နှလုံးသားများ လှိုက်လှဲ တုန်ခါနေမှန်း ဝဏ္ဏသိပါသည်။

စာနှင့်ဓာတ်ပုံကို အသေအချာထည့်၍ လက်ပွေ့အိတ်ထဲ ငုံ့ထည့်လိုက်ချိန်၌ စွတ်စိုနေသည့် မနွယ်၏ မျက်လုံးအိမ်များကို ဝဏ္ဏ တိတ်တခိုးကြည့်လိုက်သည်။

သည်အခြေကို ဆိုက်လိမ့်မည်ဟု ဝဏ္ဏ အဘယ်သောကာလကမှ မထင်မှတ်ခဲ့။

"ကျွန်တော် ဆေးနေပါ့မယ်"ဟု....တဖွဖွပြောလာခဲ့သည်က ဝဏ္ဏ။

တကယ်တမ်းဆေးရသူက မနွယ်။

ဆရာချစ်ညို၏ အပြုံးဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသော ကြေကွဲမှုများကို ခုမှ ဝဏ္ဏ တစစတွေးမြင်လာသည်။

သူ့စကား ပဟေဠိများသည်က ယခုမှပင် အဖြေပေါ်ခဲ့ရပြီ။

ဆရာချစ်ညိုရှေ့တွင် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းနေသည့် မနွယ်၏ မျက်နှာကိုလည်း သူမြင်ယောင်လာသည်။

ခုတော့ မနွယ်၏အနားမှာ သူကလွဲ၍ မည်သူမျှမရှိနိုင်ပြီ။

လူငယ်ဆိုသော်လည်း ရင့်ကျက်သော စိတ်ထားနှင့် မနွယ် အပါးကနေ၍ တပါးသူဆီ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည့် ဝဏ္ဏပါပေ။

ခုတော့ သူ့မှာ ပြောခွင့်သာခဲ့ပြီ။

"မမနွယ် ဒီနေ့သတင်းစာထဲမှာ အလုပ်ခေါ်ထားတာ တွေ့တယ်"

မနွယ်က မှေးမှိန်သောမျက်လုံးဖြင့် သူ့ကို အားယူကြည့်သည်။

"တပ်မတော်က ဘီအီး တွေကို ကော်မရှင်ပေးဖို့ ခေါ်နေပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုဝဏ္ဏ လျှောက်ချင်လို့လား"

"အင်း"

"ရည်ရွယ်ချက် ရှိလို့လား ကိုဝဏ္ဏ"

"ရှိတာပေါ့ မမနွယ်၊ ကျွန်တော်တတ်တဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ နိုင်ငံတော်နဲ့ တပ်မတော်ကို အကျိုးပြုဖို့ရယ်၊ နောက်ပြီး...."

သူ စကားစကိုဖြတ်ထားပြီး မနွယ်၏မျက်နှာကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

"နောက်ပြီး ဆိုပါအုံး"

"ကိုချစ်ရဲ့ကိုယ်ပွား တပ်မတော်သားကြီး တယောက် ဖြစ်အောင်လို့ပေါ့"

—ပြီး....

တက္ကသိုလ် မအေးမြင့်

www.burmeseclassic.com